Romana
super li

bros elen
chorũ
Aristote
lis expo
sitio.

Questio
defensiva

opinionis
de medio
demostra
tionis
eiusdem.

Albertus
de
Saxonia

Super li
bros poste
riorum
questio
nes.

Como yo pedro de [illegible] estudiante que por quanto vos [illegible] de [illegible] Calisto y os obligasteis en un contrato de unos [illegible] que fueron [illegible] el estimado de fe y como fiador como me obligo a todos los daños y menoscabos que ello os viniere como si yo mesmo los tomara y me obligo con el contrato y por lo otro os [illegible] firmo de mi nombre [illegible] de septiembre año de [illegible]

Pedro de [illegible]

Como yo diego de arriaga estudiante que por quanto vos [illegible] de [illegible] Calisto y os obligasteis en un contrato de unos [illegible] que fueron [illegible] el estimado de fe y como fiador como me obligo a todos los daños y menoscabos que ello os viniere como si yo mesmo los tomara y me obligo con el contrato y por lo otro os firmo de mi nombre [illegible] de septiembre año de [illegible]

[illegible] de arriaga

[illegible]

Expositio domini Egidij romani supra libros elenchorũ Aristotelis.
Questio defensiua opinionis de medio demonstrationis eiusdem.

Reuerendissimo domino domino Ioãni stephano de Ferreriis Apostolico protonotario ac episcopo Vercellensi Electo dignissimo theologiæ ac philosophiæ Parisius ꝓfitenti frater Augustinus de meschiatis de bugella Salutem plurimam.

Nisi reuerendissime Domine logicorꝫ sũmus Aristoteles ac philosophorꝫ princeps. Cæteriq; bonarũ artium ĩsectatores dialecticã ipsam satis cõmẽdassent: & supremũ eius apicẽ egoipse ituerer: quo cæteras facultates: & (ut ita dixeri) uniuersas & iuris ciuilis: & põtificii nobilitate excellere: ac utilitate lõge exuberare cõspicerẽ: ad omniũq; methodorꝫ principia uiã habere aliqd de ea ĩscriberem. Sed nedum ipsi rhetorꝫ principes & eloquẽtiæ luminaria recẽsendo defecerũt: q peractis tpibus orandi ac scribẽdi copia & grauitate floruerũt: hãc laudibus efferre uoluerunt. Sed minimã quidẽ portiũculam attigerũt. Sed quãprimũ debiti uinculũ & præcipuam omniũ nostrum obligationẽ intueor: idq; nedum pietati & officio cõgruum: sed etiã iustitiæ & honestati ꝓximũ uidetur: hanc scientiam. Sue sciendi modum Auerroy secundo metaphysice attestante, minime esse silentio prætereundam.

Dialectica a disserendo est uocata: eo q; dialectici de uerborꝫ ac rationũ acumine soleant disputare. Dialectica ratio ꝓprie: nõ sermo: ut plerisq; placuit dicitur, fundamentũ enim dialecticæ est ex intellectu: sicut principium artis grãmatices ex lingua euenisse fertur: ut ab alpharabio in cõpositione suæ logicæ: & diui Egidii romani in elenchorum libro scriptum inuenimus. Ab hac fit sapiẽtia: quæ rerũ diuinarũ ac humanarũ scientia dicit̃ græce sophya: & qui eam ꝓfitent̃ sophy appellantur. Quod nomen dialectica illis clarissimis uiris dedit. Hæc discurrẽdo ratiocinãdo a pricipiis ad cõclusionẽ fœlices facit & rerũ cognoscere causas. hãc Cicero linguæ romanæ decus in quadam epistola lõge cõmẽdauit: & in de officiis primo. nos a brutis differre facit: labi: errare: nescire: & turpe: & malũ dicimus. Quæ igit̃ sola dialectica & philosophiæ & diuinæ sapientiæ nauim ab huiusmodi scopulis diligẽtissime gubernat: hãc nesciẽtes parmenidẽ & melissum in naturali philosophia fluctuare uidimus. hinc ab Auerroy medicorꝫ primus Auicẽna reprehendit̃. hũc uirum ait modicã dialecticam duxisse peccare peccato manifesto. Quæ singula ita tuæ dominationi sunt nota. Ita apud oẽs sapiẽtes celebri fama uulgata: ita a græcis latinisq; celebrata: ut nullius ꝑconiis indigeãt. Nec mihi tantũ est ingenii: nõ spiritus: nõ eloquẽtiæ: ut dialectices laudes tuæ dominationi describere possim: sed hãc ꝓuinciã sũmis oratoribus & grauissimis philosophis relinquo qui abundãti eloquẽtiæ fonte de ea fari poterunt. Tãtum tuæ dominationi aperiã quid anno præterito mihi acciderit. Cum in dulcissimã patriam me cõtulissem animũ laxãdi gratia: ad bibliõtecam nostrã: quæ est in monasterio sancti Petri Bugellæ descendi: ibiq; iter reliquos tum theologiæ: tum philosophiæ: ac dialectices codices: fundatissimi domini Egidii romani quædam opera inspexi: ac illis operã dedi. ne tunc tẽporis ocio uacarẽ. Tandẽ illius fundatissimi doctoris elẽchorꝫ liber: in quo fallacias ĩsuper sophysticarũ atq; apparẽtium rationũ dissoluere docet: meas in manus incidit. Profecto illud diuinum opus maximo me gaudio affecit hinc excogitaui: imo certum fuit: ne ꝑpetuo exilio opus Egidii romani dãnatũ forte: illũ ex tenebris in lucẽ adducere: ut tua dominatio in primis: cæteriq; bonarũ artiũ: quas liberales uocãt: studiosi: tãti operis participes efficerent̃: Aristotelicũ illud seruãs. Bonũ ideo bonũ quia cõicabile, hunc igit̃ correxi & emendaui: & quæstionẽ quãdam defensiuã opinionis Egidii romani de medio demõstrationis a nostris doctoribus quãto potui studio: laborẽ: uigilãtia: ab illis ubicunq; de hac materia dixerũt: notata excerpsi: in ordinẽq; redegi: & prece nõnullorꝫ cõmilitonum meorꝫ uotoq; coactus nuperrime ĩprimẽdum statui. Illũq; ad diuinũ & sacrũ Parisiẽse gymnasiũ trãsmittere: in quo tua dominatio lõge insudat. Istum modo tu accipies: & in biblioteca tua copiosissima repones. Quãquã mutus sit & qualibet aĩa carens. Mirifice tamẽ sentire lætariq; uidebit̃. Ius ciuile ac põtificiũ quæ patauii didicisti tecum contẽplabit̃: theologiã & philosophiã quibus tua dominatio incũbit expietur & admirabit̃. Nõ tuæ dominationi offero oppida: opes: facultates: & cliẽtelas: quibus ferreria domus affluentissima est. Sed ad reuerẽdissimã tuã dominationẽ cõfugio: quæ domũ nostrã diligit: & me sui obseruãtissimũ affinẽ esse cognoscit: cui hoc munusculũ trado: dedico & inscribo sperans te læta & hylari fronte ac humanitate cõsueta susceptur̃ q; omnes defectus a solius inscriptionis tuæ titulo dilabẽtur. Igitur Benefactor singularissime exiguũ tui serui munus accipias. Nec tantũ rei tenuitatẽ cõspicias: q̃ totius familiæ de meschiatis ac omnium fratrum meorꝫ erga tuã dominationẽ: & magnificum splẽdidissimũq; equitem auratum ducalẽ Sabaudiæ thesaurariũ dominũ Sebastianũ de ferreriis nostræ patriæ decus & tutorem: tuũq; dignissimũ patrem fidem & obseruantiã metiaris. Valeat tua reuerendissima dominatio: & me sibi continuo cõmendatum habeat.

Nicolaus telluccius de sancto Miniate philosophiæ Paduæ professor ad reuerẽdissimum dominũ Ioãnem Stephanum de ferreriis episcopum Vercellensem electum.

Vita fugit: uolitant anni: mors frigida falce
Nititur hostiles accelerare pedes.
Vita breuis: nostrũ ẽ: spatiõ q̃d uiuimus arcto.
Nos fragiles: si qua est: perpetuare uia.
Forma: uigor: turres: aurũ: fata gramina: ples
Non dant æternos si moritura uiros.

Vltima fortunæ substant: duo prima senectæ.
Vltima mutantur: tempore prima cadunt.
Sola igitur uirtus æternos præstitit annos.
Hanc sequeris: uiues: mortuus alme pater.
Egidium uirtus mortali corpore textum
Viuificat: nullo funere suppositum.

¶ Expositio Egidij Romani supra libros elenchorꝫ Aristotelis: vna cũ questione defensiua opinionis de medio demonstrationis eiusdem.

Ex illustri prosapia oriundo dño philippo filio ꝑclari: ac venerabilis comitis flãdrẽsis. fr̃ Egidius roman⁹ ordinis fratrũ heremitarũ sancti Augustini. Salutẽ in eo a quo oĩs sapiẽtia ỏriuat̃.

¶ Nãe sagacitas ex eius operatiõe dinoscit̃. nã in agẽdo ex itelligẽtys memorata a deo directe in finem tendit: vt oĩa debito fine ꝓpenset. ꝓpter qõ qꝛ liberorꝫ ꝛ seruorꝫ opa sũt diuersa: vera est illa politicorꝫ. lib. p̃. ſnia q; nã vtrozq; coꝛ⁹ nõ pari rõne cõstituit: sed seruos quoꝫ est obedire vt iussa ĩplere valeãt: coꝛpe facit eẽ robustos: liberos vo quos congruit alios regere. facit vt vigeãt itellectu. Itaq; vt testat̃ pb̃s. quicũq; in tãtũ ab alteris differunt vt bestia differt ab hoĩe: ꝛ coꝛp⁹ ab aĩa: quasi nã sunt serui. Quia g̃ hoc nesciẽtes a sciẽtib⁹ patiunt̃. cũ g̃ bonũ sit bestie vt regat̃ ab hoĩe: ꝛ coꝛpori vt regat̃ ab aĩa: expedit impitis etiã ꝓpter eoꝫ bonũ pitiozibus esse subditos. Qꝛ si p̃ pb̃icũ dcm̃ solus reputat̃ famosiꝫ ꝛ figurali⁹ trãꝓtinere aliquã veritatẽz: est trãꝓ nullo dubitãte aptissima veritas: q; oĩno seru⁹ ꝛ ancillatiu⁹ existit: q; sic ĩperit⁹ est q; in sua impitia satagit remanere. si. n. oẽs hoĩes nã scire desiderãt: penit⁹ ab humana nã degniat: q; scire ꝛ itelligere nõ affectat. Quare si vestra nobilitas me affectuose rogauit: vt sup li. elẽchorꝫ aliqua scripta ꝓponerẽ. quatin⁹ sophisticarũ rõnũ solone ꝓspecta liberius intelligẽtia polleretis, cogoꝛ laudare qõ petitis. Qꝛ ex hoc vos nõ seruilẽ neq; degenerẽ: sed oĩno berilẽ ac liberũ cõꝛobatis. Decet. n. vt sicut estis oꝛigine nobilis: sic sitis aĩo ꝛ pspicacia generosus. Petitionis ergo decẽtia: necnõ ꝛ sincera dilectio quã erga vestrã gero personã: quasi due ꝓmisse hãc ꝓclusionẽ sufficiẽti⁹ iferũt: q; dei innisus auxilio sup dicto libꝛo quedã expositiua cõponam: vt vestra generositas postulauit.

Alpharabius in logica sua volens quãdã notitiã tradere de dialectica ait: q; fundamẽtũ dialectice ẽ ex itellectu: siẽ fũdamẽtũ artis grãmatice est ex lingua. vñ subdit: q; scia dialectice cõparat̃ ad itellectũ ꝛ intellecta: sicut scia grãmatice cõparat̃ ad linguã ꝛ ad vocabula. Ut g̃ sciam⁹ quõ p hec dicta notificat̃ dialectica: ꝛ qualꝛ distinguit̃ ab alys sciẽtys: ꝛ q̃ fuit necessitas iueniẽdi eã. ¶ Notãdũ q; qꝛ nõ cognoscimus res ipsas nisi rõcinãdo ꝛ discurrẽdo a ꝑncipys ad ꝓclusionez. necesse fuit iuenire aliquã artẽ que esset directio rõnis nostre per quã possem⁹ cognoscere vtrũ de reb⁹ quas cognoscim⁹ recte vel nõ recte formarem⁹ rõnes vel syllogismos. ꝓpter qõ antiqui p̃hi disputãtes de naturis rerũ: ꝛ ignozãtes exercitiũ artis disputatiue rõnes eoꝫ cũ hoc q; falsa recipiebãt nõ syllogiçabant: vt pz ex p̃ p̃hicorꝫ de parmenide ꝛ melisso, ꝯ⁹io. ꝛ qõ dictũ est de melisso ꝛ parmenide veritatẽ hz de oib⁹ alys p̃his ꝑcedẽtib⁹ Aꝫ. oẽs eni ipsi ignozãtes disputatiuã artẽ credentes syllogiçare nõ syllogizabãt. Necesse ergo fuit iuenire artẽ aliquaz q̃ esset rõnis directiua. ¶ Rursus: qꝛ sciẽtie speculatiue cõplent̃ p diuturnũ exercitiũ: ꝛ vn⁹ bõ sine auxilio alterius inuenire sciẽtiã nõ põt aliquã speculatiuã: nec hz se totã: nec ꝓm magnã ꝑtẽ: nisi adiutus ab alio: oporꝛuit boĩes sibi iuicẽ cõicare in traditiõe sciẽtie. ꝓpter qõ zº metaph̃. ꝓmẽto. z. scribit̃ q; si nõ fuisset generosius nõ esset thimeus: ꝛ si nõ eẽt thimeus multũ careremus de compositione musicali. Nunq; eni vt dicit ꝓmẽtaꝛ ibidẽ. aliqs p se iuenire põt cõplete artes opatiuas: aut desideratiuas: qꝛ nõ ꝓplent̃ nisi p iuuamẽtũ poꝛis ad sequẽtẽ. oꝛ g̃ fieri cõicationẽ in sciẽtia si debeat ꝓplete tradi. ꝛ qꝛ ꝓsideratio nõ fit nisi p sermonẽ. iõ sicut opoꝛtuit iuenire vnã artem vt dyalectica que est directiua rõnis ne erret̃ in rõcinando ꝛ syllogiçãdo: sic opoꝛtuit vnã artẽ vt grãmatica inuenire: que est directiua lingue ne erret̃ in loquẽdo. Jõ idez Alpharabius ait: q; sicut grãmatica est p bono lingue ne erret̃ in ĩterpꝛetatiõe: sic sciẽtia dialectice est directio intelligẽtie ne erret̃ in itellectis. i. ne erret̃ in his que rõcinando ꝛ syllogiçãdo ĩtelligimus. ¶ Dicam⁹ ergo q; scientiarũ quedã sunt reales: quedã logicales. differt aũt dialectica a realib⁹ sciẽtys: qꝛ ipsa nõ est realis sed logicalis. ¶ Ampli⁹: qꝛ logicalis scia dr̃ a logos: ꝛ logos grece latie ꝓmo vl̃ rõ iterptat̃. dialeca, ꝑpe loquẽdo nõ dicit̃ logica a logos qõ est sermo: hz a logos qõ est rõ. Nã si cõi noĩe sciẽtie rõnales possũt dici sermocinales: ꝛ ecõuersio. tñ vt pz p hita dialectica ꝓpe est rõnalis: qꝛ est directiua itellect⁹ ꝛ rõnis. grãmatica vo ꝓpe est sermocinalis: qꝛ dirigit sermonẽ ꝛ lĩguã. Ex q̃ pz quõ dialectica differt a sciẽtys realib⁹: ꝛ quõ a grãmatica. quõ aũt differat a rhetozica in dubitatiõib⁹ ostẽdẽt. ad ꝑsens aũt tñ dictũ sit dialectica nõ esse sciẽtiã realẽ: nec ꝓpe loquẽdo est sciẽtia logicalis: vt dicit̃ logica a logos qõ est sermo: sed vt dicit̃ a logos qõ ẽ rõ: ꝛ qꝛ sic eẽntiale est dialectice se tenere ex pte rõnis possumus eã diuidere ꝓm ea que videm⁹ ex parte rõnis ꝛ itellect⁹. tz eni dialectica se ex pte rõnis: nõ q; ꝓprie sit de actibus rõnis: vt in dubitatiõib⁹ patebit. fz ꝓpe est de cõceptib⁹ ꝛ itẽtionib⁹ q̃ p act⁹ rõnis formant̃. noster aũt intellect⁹ qꝛ itelligit cũ fantasmate: ꝛ modicũ participat d̃ lumine itellectuali: fz tz vltimũ gradũ in gñe itelligibiliuz. ideo nõ statiz intelligẽdo subm̃ itelligit p̃dicatuz. propter qõ itellectus itelligit ꝓponẽdo ꝛ diuidẽdo: sic etiaz: qꝛ nõ statiz qñ itelligit p̃ncipia itelligit ꝓclones: oꝛ ipsuz intelligere discurrẽdo ꝛ inferẽdo. sũt ergo isti tres act⁹ itellect⁹. p̃m⁹ est simplꝛ cognoscere. scõus ꝓponere ꝛ diuidere. terti⁹ est discurrere ꝛ iferre. ꝓm hos tres actus tria format. nã intelligẽdo simplicia format simplicẽ ꝓceptũ ꝛ diffõnẽ. intelligẽdo ꝓposita format enũciationẽ. discurrẽdo format syllm. iõ hz hos tres actus rõnis ꝓsueuit cõiter diuidi logica in tres ꝑtes: videlicet q̃tũ ad itellectuz simplicẽ in p̃dicamẽta: in phyermenias q̃tũ ad itellectũ ꝓpositũ. Et in libꝛos artis noue q̃tũ ad illũ actũ itelligẽdi qui est discurrere ꝛ inferre. hoc aũt ꝛ si bene dictũ sit. videt̃ tñ si per se loqui volum⁹ q; magis accipiẽda sit diuisio dialectice ꝓm ꝓcept⁹ ꝛ intentiones que formant̃ ex his actib⁹: vt dicam⁹ q; in libꝛo p̃dicamẽtoꝫ determinat̃ de simplicib⁹ ꝓceptib⁹: vt de q̃ditatib⁹ ꝛ ꝓceptib⁹. x. genere. In libꝛo aũt pyarmenias determinat̃ de enũciatiõe que format̃ ex intellectu cõponẽte ꝛ diuidẽte. cõponẽte q̃tum ad enũciationẽ affirmatiuaz. diuidẽte q̃tuz ad negatiuaz. In libꝛis aũt artis noue determinat̃ de syllogismo qui formatur ex intellectu discurrente ꝛ inferente. libꝛi ergo artis noue diuidi p̃nt ꝓm diuisionẽ syllogisticaz. syllogism⁹ eni duplꝛ põt accipi. simplꝛ ꝛ ꝓtract⁹. Si sumatur simplꝛ sic determinat̃ de eo in lib. poꝛ. si aũt ꝓtrahatur: hoc erit duplꝛ: qꝛ vel ꝓhet̃ ex necessitate mãe: ꝛ sic est liber posterioꝫ. vel ex habitudine locali: ꝛ hoc duplꝛ. qꝛ hꝰ habitudo vel erit cõgrua vbi poterit saluari foꝛ⁹ syllogistica: ꝛ sic est liber topicoꝫ. vl̃ erit icõgrua vbi forma syllogistica saluari nõ põt: ꝛ sic est liber elẽchoꝫ: quẽ pre manib⁹ habem⁹: in quo determinat̃ de syllogismo sophi-

stico qui videt syllus: nõ est tũ simplr: ꝫ est syllus ꝛctus per ĩdebitã additionẽ. sicut enĩ mortuũ respectu hois hꝫ rõnẽ ĩdebite additiõis: ita ꝙ hõ mortuus nõ est hõ: sic syllogismus peccãs in forma nõ est syllus: qꝛ ꝗbit ꝑ habitudinẽ localẽ incõpetentẽ in qua forma syllogistica saluari nõ põt. vtrũ aũt in hoc libro debeat assignari subm ipe syllogism⁹ sophisticus: vel ipsa sophistica habitudo localis. vel ẽt ipse elencus nõ ẽ pẽsentis speculatiõis: qꝛ in pseqẽdo patebit. sufficiat aũt ad pẽsens scire quõ ꝑ ea que determinantur in hoc libro: distinguit iste liber ab alys. Causa aũt efficiẽs hui⁹ libri fuit Aꝛ. formalis est duplex: forma agẽdi: qꝛ est diuisiuus: diffinitiu⁹: ꝛ exẽplox positiu⁹. ꝛ forma tractatus vt ordinatio capꝰ adinuicẽ. causa finalis est notitia eorũ que tradunt in hoc libro: qua notitia habita possum⁹ vitare sophicas importunitates.

Lõ.4. **Voluit plato** vt recitat ꝙmẽtator ĩ ꝛ. de aĩa. ꝙ sermo in pncipys dꝫ esse longus: ꝑpter qõ vt facilius speculari possim⁹ que sunt ꝑpa syllo sophistico diffusius disputabim⁹ quedã cõia tam circa logicas q̃ etiã circa syllꝫ sophisticũ. ¶ Ad itelligẽtiã ḡ dictorũ dubitaret forte aliquis de gbus sit logica. vtrũ eẽ habeat de actib⁹ rõnis: vt coiter ponit. ¶ Ad qõ dici põt ꝙ ꝛsi aliq̃ mõ de actib⁹ rõnis sit logica: ꝑpe tũ nõ ẽ de actibus: ꝫ est de intẽtionib⁹ ꝛ ꝛceptib⁹ q̃ formant ꝑ hꝫ act⁹: qõ duplici via vẽari possum⁹. nã cũ logica ꝑpe dicat scia rõnalis: vt dictus est: ꝑpe erit de his ad que ꝑarat rõ in eo ꝙ rõ. rõ aũt ad duo ꝑarat. s. ad actũ: ꝛ ad id qõ ꝑ actũ ꝓstituit: vt itellect⁹ cõparat ad actũ itelligẽdi: ꝛ ad illud qõ format ꝑ talẽ actũ. Semp enĩ vt dictũ est: rõ nostra ꝛ itellect⁹ noster ĩ itelligẽdo aliquid format: qꝛ in itelligẽdo simplicia format simplicẽ ꝛceptũ siue diffõnẽ. Jn itelligẽdo cõposita format enũciationẽ. Ad hec autẽ duo rõ nostra nõ vnifoꝛmiter ꝑarat: nã ꝙ tẽdat in actũ: hoc nõ habet vt rõ est. nã et sensus tẽdit in actũ suũ: ꝫ ꝙ ex actu aliqd formet ꝓtit itellectui ꝛ rõni magis ꝑ se. sensus. n. ꝫ sentiat: tũ nõ format sibi hꝫ ꝛcept⁹: sicut itellect⁹. ꝛceptus ergo ꝛ formata ꝑ itellectũ magis ꝑ se: se tenẽt ex pte rõnis q̃tũ actus. dialectica ḡ que ꝑpe rõnalis est magis erit de hꝫ ꝛceptibus q̃ de ipsis actib⁹. ¶ Ampli⁹ discurrendo ꝑ libros logice videm⁹ oĩno veruꝫ eẽ qõ diximus. liber. n. predicamẽtoꝝ est de ꝛceptibus: quos formamus in intelligẽdo ꝑdicamẽta: ꝛ nõ de actu itelligẽdi ꝑ quẽ talia itelligim⁹. Cũ enĩ dico suba: ly suba nõ significat actuꝫ illũ itelligẽdi per quẽ intelligo subaꝫ: ꝫ significat ꝛceptũ quẽdaꝫ ꝛ rõnẽ quãdã quã formo ĩ itelligẽdo subam: iõ dr̃ 4°. metaph. ꝙ rõ ꝙ significat nomẽ est diffõ. semp. n. in itelligẽdo icõplexa formam⁹ nobis quẽdã ꝛceptũ simplicẽ: vel q̃si simplicẽ ḡ cõi noie põt dici diffinitio. nã ꝫ ꝑpe sola spẽs diffiniat. cuilibꝫ tũ noĩ icõplexo rñdet qdã ꝛceptus in aĩa: qui cõi noie põt dici diffõ. ꝛ hꝫ diffõ est id qõ significat nomẽ. liber ergo ꝑdicamẽtoꝝ est de icõplexis. nõ ꝙ sit de ipso actu itelligendi quo itelligim⁹ simplicia: qꝛ de hꝫ actu in lib. de aĩa satis determinat: ꝫ est de ipsis ꝛceptib⁹ qui formant cũ itelligim⁹ simplicia. ꝑdicamẽta enĩ de gbus est liber ꝑdicamẽtoꝝ nõ significãt ipsuꝫ actũ intelligẽdi. ꝫ significãt ꝛceptus illos quos formam⁹ cuꝫ intelligim⁹ ea. erit ergo dictus liber de hꝫ ꝛceptib⁹. ꝫ qꝛ ẽt de talib⁹ ꝛceptib⁹ possũt eẽ aliquo mõ scie reales. quõ differẽter sit de eis logica: ꝛ realis scia patebit cũ dubitabitur quõ logica differt a metaphyca ꝛ ab alys realibus sciẽtys. ad pẽsens tũ in tãtũ dictũ sit ꝙ differt act⁹ rõnis a ꝛceptu qui format ꝑ talẽ actũ: qõ pꝫ. qꝛ nomẽ nõ significat ipsuꝫ actũ sed ꝛceptũ formatũ ꝑ actũ. suba. n. nõ significat ipsuꝫ itelligere sed ꝛceptũ illũ quẽ formo in itelligẽdo subam. ergo liber ꝑdicamẽtoꝝ ideo de ꝑdicamentis dicit: qꝛ est de ꝛceptib⁹ illis quos formamus in intelligendo ꝑdicamẽta: sed sicut in itelligẽdo icõplexa aliqd formam⁹: vt ꝛcept⁹ illos: sic in itelligẽdo ꝓplexa: vt in cõponẽdo ꝑdicatũ cũ subo aliqd formam⁹: qꝛ enũciationes ipsas: ꝑpter qõ sicut liber ꝑdicamẽtoꝝ nõ est de actu, itelligẽdi quo itelligim⁹ simplicia: ꝫ de ꝛceptibus quos formamus. sic liber pyermenias nõ est de actu itelligẽdi q̃ itelligim⁹ ꝓsita: sed est de ipsa enũciatiõe quã formam⁹ per talẽ actũ. ¶ Rursus. qꝛ sicut in itelligẽdo ꝑdicatuꝫ cũ subo formam⁹ enũciationẽ: sic in itelligẽdo ꝗnes in pncipys formam⁹ syllꝫ. libri ergo artis noue nõ erũt de actu intelligẽdi quo itelligim⁹ ꝛclones in pncipys: ꝫ de syllo qui format ꝑ talẽ actũ. ꝑs ergo de quo sit logica vlr: qꝛ est de hꝫ ꝛceptib⁹ ꝛ intẽtionib⁹ formatis per actũ itelligẽdi. partiales ergo libri logice diuidunt fm gd: ꝛ in diuersis libris determinat de diuersis ꝛceptibus ꝛ itẽtionib⁹. nã sicut corpus mobile cõi modo acceptũ est subm in tota nãli phia: ꝛ tractũ tũ ad hoc vel ad illud est subm in ꝗ libro: vel in illo: sic hꝫ intẽtiões vlr logicã ꝓrehẽdũt. determinate vo ad illud vt ad syllm: vel ad enunciationem determnãt sibi diuersos libros logice: vt põt patere ꝑ iã dicta. cõiter ergo loquendo dialectica est de actib⁹ rõnis: qꝛ hꝫ ꝛcept⁹ act⁹ quidẽ rõnis dici pñt: ꝑpter qõ cõia scripta hec dicẽtia nõ falsificam⁹. Nã ꝛ nos in rhetorica vbi superficialius de dialectica locuti sum⁹: nõ curauim⁹ distinguere iter hꝫ ꝛceptiones ꝛ actus rõnales: sed dixim⁹ dialecticã ꝛ rhetoricã esse de actibus rõnis hꝫ.

Alterius forte dubitaret aliquis. dato ꝙ dialectica sit de talib⁹ ꝛceptibus ꝛ intẽtiõib⁹. vtꝝ ꝑpe loquẽdo possit dici scia. Ad qõ dici põt ꝙ fm phꝫ. z. metaph. ꝛ°. ꝛ5. dialectica dꝫ dici modus sciẽdi. vñ sup illo vbo: ꝙ maluꝫ est simul querere sciẽtiã ꝛ modũ sciẽdi. vult ꝙmẽtator ꝙ per hꝫ modũ itelligat dialecticã. rõ aũt: qꝛ dialectica est magis modus sciẽdi q̃ scia. ex hoc sumi põt: qꝛ sciẽtia est in intellectu: ꝛ in illis ꝑpe ꝛ pncipalr est scientia que ꝑpe ꝛ pncipalr pñt eẽ obm intellectus: ꝛ ide est: ꝙ qꝛ ꝑpe particularia nõ sunt ꝑpuꝫ obm itellect⁹. bene dictũ est qõ scribit. 7. metaph. ꝙmẽto. 35. ꝙ eoꝝ nõ est sciẽtia neqꝫ diffinitio. Cũ ergo itellect⁹ per se ꝛ pmo itelligat ipsas res ꝛ alia a se: ꝛ itelligẽdo ea itelligat seipsuꝫ: vt põt haberi ex 3° de aĩa. ꝙmẽto. ꝛ5. nihil qõ est in itellectu fm ꝙ huius poterit pncipale esse obꝫ itellus. Dialectica ḡ q̃ est de ꝛceptib⁹ ꝛ intẽtionib⁹: vt sunt qd rõnis ꝑpe scientia esse nõ poterit: erit tũ modus sciẽdi. nã ꝫ itellectus nõ feraꝫ in ꝛceptus: ꝛ intẽtiones que sunt in ipso pmo ꝛ pncipalr. tũ fm hꝫ cõcept⁹ ꝛ intẽtiões accipit modus sciẽdi ꝛ itelligẽdi. naꝫ ꝫ pncipalr sciam⁹ ipsas res: scim⁹ tũ eas fm modũ quo sũt in nobis ꝛceptus ꝛ intẽtiones earũ. modus ḡ sciẽdi ex talibus intẽtionib⁹ accipit ꝑpe. ergo dialectica est magis modus sciẽdi q̃ scia. cõmuni tũ nomie scientia dici põt: nõ ꝑpzie: qꝛ vt pꝫ per iã dicta: sciẽtia est de rebus: modus tamen sciendi accipitur fꝫ intentiones ꝛ conceptus.

Alterius forte dubitaret aliquis. dato ꝙ dialectica aliquo mõ sit scientia. vtrũ sit cõis vel spãlis. ¶ Rñdeo dicendo: ꝙ vt pꝫ ꝑ iã dicta: dialectica per se est de ꝛceptibus ꝛ intẽtionib⁹ que se tenent ex parte rõnis. verũ qꝛ hꝫ ꝛceptus ꝛ rõnes applicabiles sunt ad oĩa: dialectica quodãmõ est de oĩb⁹ rebus. ꝛ ideo bene dictũ est qõ scribit pmo topicoꝝ. c. p. ꝙ dialectica ad oĩum methodoꝝ pncipia viã hꝫ. oẽs enĩ sciẽtie aliquo mõ vtunt syllo ꝛ alys intentionibus: de gbus est logica. ¶ Cũ ḡ querit vtꝝ dialectica sit cõis scia vel spãlis: pꝫ ꝙ per se ꝛ pmo est spãlis: qꝛ nõ est de omni ente: ꝫ solũ est de ꝛceptibus ꝛ intẽtionibus formatis ꝑ actũ rõnis: vel cõi noie: vt dictũ est, ꝛ de ipsis actibus rõnis: tũ qꝛ hꝫ actus ad oĩa entia applicari possunt: ex ꝓñti dialectica est sciẽtia cõis. Ex hoc forte oꝛtuꝫ habuit illa distinctio: ꝙ dialectica ꝓsiderari põt vt oẽcens: ꝛ vt vtens. vt docẽs aũt est spãlis: qꝛ nõ est de omni ente: ꝫ solũ est de his que se tenẽt ex parte rõnis. vt vtẽs vero est quodãmõ cõis: qꝛ rõnib⁹ illis vti possumus in oĩ mã ꝛ applicabiles sũt ad oĩa entia. Ex hoc etiã patere pt quõ dialectica est de scõis intẽtiõibus adiũctis pmis. syllogismus enĩ enũciatio ꝛ talia de gbus ꝑ se est logica secũdas intẽtiões noĩant: tũ qꝛ hec applicabilia sũt ad ea que sunt significatiua rerũ: ꝛ ad ea que dicũt intẽtiões pmas: ideo dialectica est de scõis intẽtionib⁹ adiunctis pmis: qꝛ est de talib⁹ scõis intẽtiõib⁹ applicabilib⁹ ad ea q̃ sunt pri me ĩtentiõis. quõ aũt differũt pme ĩtẽtiões a scõis: ꝛ vtrũ de oĩbus scõis intẽtionib⁹ sit dialectica: ꝛ quõ ẽ de eis: alibi forte declarabit. Ad pẽsens autẽ ꝛ sufficiat scire ꝙ dialectica magis est de scõis intẽtiõib⁹. Scie vo reales magis sunt de intentiõib⁹ pmis: ꝛ qꝛ q̃ tradunt in logica pñt adiũgi ꝛ applicari ad ea que sunt aliaꝝ. sciaꝝ. iõ dictuꝫ est dialectica esse de scõis intẽtiõib⁹ adiũctis pmis. i. applicabilib⁹ ad pmas.

Alterius queritur • dato ꝙ dialectica nõ sit scia nisi large loquẽdo: ꝛ ꝙ potest eẽ cõis ꝛ spãlis: dubitaret forte aliqs. vtrũ magꝭ deficiat a rõne scie: vt ẽ cõis q̃ vt est spãlis: vel ecõuerso. ¶ Rñ°. dõm ꝙ magis deficit a rõne scie: ꝛ magis est modus sciendi: vt est cõis: ꝛ vt applicat ad res: q̃ vt est spãl: qꝛ vt est cõis ꝛ vt applicat ad res nõ est determinati gẽis: nec est de aliquo obo ꝑncipaliter: sed solũ est quidã modus sciẽdi quo vtunt alie sciẽtie in determinãdo de reb⁹. Sꝫ vt est spãlis: ꝛ vt ẽ docẽs habꝫ aliqd obm de quo ꝓderat ꝑncipalr: vt ea que se tenent ex parte rõnis: ꝛ de eis ꝓbat que ꝓbare dꝫ: vt ꝓbat debitas passiões de syllo. vel etiã ꝓbat alia vt mã regrit in multis: ꝛ imitat alias scias. Deficit tũ aliquo mõ a ratione scie: qꝛ ꝫ sic accepta sit aliquo mõ de aliquo obo ꝑncipaliter: vt de his que se tenẽt ex parte rõnis: tũ qꝛ talia nõ possunt eẽ ꝑncipale obm itellectus: dialectica etiã sic accepta deficit aliquo° a rõne scie: ꝛ dr̃ eẽ modus sciẽdi.

Alterius forte dubitaret aliqs. vtruꝫ dialectica sit neĉia: ꝛ sit eẽntial' ꝑs phic. nã quocũq; mõ accipiat cũ sp deficiat a rõne scie: nõ videt ꝙ sit neĉaria. ¶ Rñ°. dõm ꝙ sicut res nãlis duplr ꝓsiderari põt. s. q̃tũ ad eẽntiã suã ꝛ q̃tũ ad moduꝫ exñdi quẽ hꝫ. ꝛ aliqd nõ ẽ de rõne rei cõsiderate fm essentiã suã: ꝙ tũ est de rõne ei⁹ q̃tũ ad modum exñdi: vt ꝓditiões mãe nõ sunt de rõne hois ꝓsiderati fꝫ eẽntiã suã. sunt tũ de rõne ei⁹ q̃tũ ad modũ exñdi quẽ hꝫ. nã cũ nõ existat hõ nisi in suis pticularibus cũ de rõne rei pticularis sit mã signata. De rõne hois q̃tũ ad modũ exñdi quẽ hꝫ sunt aliquo mõ ꝓditiões mãe: sic philosophia duplr põt ꝓsiderari: vel fm se: vel fꝫ modũ quo participat a nobis fm se accepta: cũ scia sit ꝑpe de rebus ptes eẽntiales phic accipiunt fm diuisionẽ rerũ: ꝛ qꝛ res tripl' pñt accipi: vel vt sunt ꝓiũcte motui ꝛ mãe fm esse ꝛ diffõnẽ vt nãlis. vel vt sunt ꝓiuncte fm esse: ꝛ nõ fꝫ diffinitionẽ: vt mathe^ca. vel vt nec sunt ꝓiũcte fm diffõnẽ: nec fm esse vt scia diuina. iõ dicit. 6. metaph. ꝙ tres sunt modi essentiales phic: phycus: mathematicus: ꝛ diuin⁹. Ꝑ aũt in declaratiõib⁹ quas sup ꝑ phycoꝝ edidim⁹ plenius tractauim⁹. igit fꝫ hũc modũ dialectica sicut deficit a ratione scie: sic deficit ꝙ nõ est essentialis ꝑs phic. Sꝫ si cõsideret phia nõ fm se: ꝫ fm modũ q̃ pticipat a nobis: qꝛ nos ĩtelligim⁹ cũ discursu: ꝛ itelligim⁹ ꝓponẽdo ꝛ diuidẽdo: ꝑpter ꝙ itelligẽdo põt accidere obligtas ꝛ erroꝛ: quia nõ cõponimus nec inferimus vt debemus. ideo dialectica quodã modo essentialr pertinet ad phiaꝫ ꝑt dirigit ĩ tellectũ nostrũ: neĩ speculãdo accidat sibi erroꝛ.

Lõ.3°. In pncipio

Alterius forte dubitaret aliqs: qꝛ nõ videt ꝙ tota logica sit necessaria. nã si logica ẽ q̃dã directio itellect⁹: ꝛ ad hoc iuẽta est ne itellectui accidat erroꝛ: qꝛ in ꝓponẽdo ꝛ diuidẽdo: ꝛ etiã inferendo põt erroꝛ accidere, videt ꝙ liber pyermenias: ꝙ est de enũciatiõe: ꝛ libri artis noue ꝙ sunt de syllo ꝛ de illatiõe sint aliq̃ mõ necessary. ꝫ liber ꝑdicamẽtoꝝ qui est de icõplexis: qꝛ circa intelligẽtiã ĩdiuisibiliũ: siue circa illud qõ qd est nõ cõtingit erroꝛ. iõ talis liber vr̃ eẽ supflu⁹. Cuꝫ. n. ꝓpriũ obꝫ itell's sit qõ qd est: qꝛ potẽtia nõ errat circa ꝓpuꝫ obm. Circa icõplexa ꝛ circa hꝫ qditates nõ accidet erroꝛ. ¶ Rñ°. dõo ꝙ ꝫ circa talia nõ accidat erroꝛ ꝑ se. tũ vt cõiter ponit accidit erroꝛ per accẽs: qõ vt cõiter dicit duplr ꝓtingit. ꝑ. si attribuim⁹ ꝛceptũ ei cui nõ ꝓuenit: vt si ꝛceptũ sube attribueremus accidẽti: vel si qõ ꝓcipimus de hoĩe: crederemus ꝙ cõpeteret leoni. zº hoc ꝓtingit: qꝛ etiã in talib⁹ ꝛceptib⁹ q̃ sunt de icõplexis est aliquo mõ ꝓpositio: vt ꝛcept⁹ spẽ ꝓsurgit ex ꝓpõne. ꝑpe differẽtie cũ genere: ꝛ in ꝛceptu generis cõ surgit aliq̃ ꝓpõ ex potẽtia ꝛ actu. gen⁹ enĩ fm ꝙmẽtatoꝝ z. metaph. nõ est idẽ qõ mã: qꝛ nõ dicit potẽtiã purã: ꝫ dicit formã mediã iter potẽtiã ꝛ actũ. põt ergo in talib⁹ esse erroꝛ: vel qꝛ nõ ꝓiungim⁹ debitã dr̃iam debito generi: vt qꝛ nõ ꝓiũgim⁹ debitũ actũ debite potentie.

Aliso quomodo dialectica est scia: ꝛ quõ ẽ eẽntialis pars phie. restat videre de dr̃ia eius ad alias scias: ꝫ qꝛ sufficiẽter dictum est quõ differat a grãmatica. restat videre de dr̃ia eius ad alias scias. ¶ Jõ forte dubitaret aliqs. vtrũ dialectica differat a metaphyca: ꝛ videt ꝙ nõ: qꝛ scie distinguunt ꝑ obiecta: ꝛ ea de gbus ꝓsiderãt. ꝫ fm phm. 4. metaph. logicus laborat in eo ꝙ phus dꝫ laborare. vult enĩ ꝙ de eodẽ cõsiderẽt metaphycus ꝛ logicus. ¶ Ꝑ. ꝛ^mo ibidẽ vult ꝙ cõe est metaphyco ꝛ dialectico loqui de ente ꝛ ait: ꝙ ꝓueniũt in subiecto. q̃ sunt vna scia: qꝛ dr̃ia sciaꝝ accipienda est ex dr̃ia suboꝝ. ¶ Rñ°. dõo ꝙ scia nr̃a causat ex reb⁹: vt dicit ꝛ^mo. iz. meta. ꝛ°. 5i. Et scire est ꝑ cãm: vt põt haberi ex primo posterioꝝ. ꝛ ꝑ phycoꝝ. ꝙmẽto ꝑ. sic ꝙ videm⁹ ĩ ipsis rebus: ꝛ ĩ ipsis causis reꝝ. sic ꝛ in sciẽtys arbitrari possum⁹. sicut enĩ oĩa entia reducunt in vnũ ens: vt ĩ ens pmũ. ꝛ sic cause sũt ordinate adinuicẽ: ꝛ oẽs reducunt in causas primã. alr enĩ eẽt ꝓfusio vniuersi: sic scie sunt ordinate adinuicem: ꝛ oẽs reducunt in scias cões: vt in metaphycã. alr enĩ esset cõfusio sciarũ: iõ simplr ꝛ absolute loquẽdo non est pose esse duas scias cões. metaphyca ḡ que est cõis: ꝛ ẽ de ente in eo ꝙ ens ñ differt ab oĩb⁹ illis sciẽtys. est ḡ vna differentia inter metaphycaꝫ ꝛ dialecticã: qꝛ metaphyca ꝑpe est scia cõis: nõ aũt dialectica. alia aũt dr̃ia esse põt: qꝛ metaphyca est scia: sed logica: vt patuit. magis est modus sciẽdi. ¶ Opposita aũt his nõ est difficile soluere. nã dialectica ꝑ se ꝛ pmo laborat circa ea q̃ sunt rõnis. ex ꝓñti aũt vt supra dicebat circa totũ ens. Cũ ḡ dr̃ ꝙ circa idẽ laborat logicus ꝛ phus: qꝛ circa ens pꝫ hoc nõ esse eodẽ mõ: iõ phia ꝛ logica nõ sunt vna scientia. Qõ vero scõo addebatur ꝙ sunt de eodẽ subiecto. dicendũ: ꝙ subiectus dici potest omne qõ ꝓsiderationi subycitur. ens enĩ ꝫ subycit cõsiderationi logici: hoc est ex ꝓsequẽti. cõsiderationi vero metaphyci vt dictũ est subycit per se ꝛ fm ꝙ hꝫ.

Alterius forte dubitaret aliqs. vtrum dialeca differat ab alys sciẽtys realib⁹. videt ꝙ nõ: qꝛ de hꝫ ꝛceptib⁹ de gbus est logica vident eẽ ꝛ alie sciẽtie: vt pꝫ: qꝛ in. z. de aĩa determiat de ꝛceptu idiuisibiliũ: ꝛ etiã de ꝛceptu ꝓposito: qõ nõ esset nisi de talib⁹ scie reales ꝓsiderare possent. Lõ.zi.

¶ Amplius. dialectica vel est de actib⁹ rõnis: vel de con-

ceptibus formatis per tales act⁹: vt sit de diffinitiõe que format ex itellectu simpliciũ: vel de enũciatione que formatur per itellectũ cõpositũ. cõstat aũt q̃ de talibus aliq̃ modo ꝓsiderat sciẽtia realis. nã de diffinitione cõsiderat metaphysicus: ⁊ qua rõne diffinitio est de ꝓsideratiõe scientie realis. aly etiã ꝓceptus de cõsideratiõe taliũ actuũ esse poterũt. ¶ Rñ. dõo: q̃ hꝰ ꝓcept⁹ põt dari duplex distinctio. ꝑmo enĩ possũt cõsiderari fm se: ⁊ vt sunt noĩa scõe intẽtionis. ⁊° possunt accipi q̃tũ ad id q̃ subycĩt talibus intẽtionib⁹. nã sicut genus noĩat itẽtionẽ scõdã: ita ĩal tũ q̃ stat sub tali intẽtiõe noĩat intẽtionẽ ꝑmã: sic diffinitio ⁊ enũciatio nominãt scõdas itẽtiões: ea tũ que stãt sub istis possunt noĩare itẽtiões ꝑmas. differt ḡ dialectica ab alys sciẽtys realib⁹: q̃ dialectica magis est de istis vt nominãt intẽtiones scõdas. alie vo magis sunt de bis q̃tũ ad ea que talibus intentionib⁹ sunt subiecta. Scõo põt eẽ distinctio taliũ ꝓceptuũ: q̃ diffõ ⁊ oẽs hꝰ ꝓcept⁹ duplr pnt cõsiderari. vel vt sunt significatiua rerũ: vel sunt istra intellectus ad itelligendũ. Dialectica ḡ q̃ est scia directiua rationis considerat de hꝰ conceptibus: vt sunt istrumẽta quedã iuuantia intellectum ad intelligendum. Scientie vero reales si considerant de talibus: hoc est in q̃tũ sunt
Lõ.42. significatiua rerũ. ⁊ hoc est q̃ ꝓmẽtator ait. 7. metaphꝰ. q̃ logicus ꝓsiderat de diffinitione fm q̃ est instrumẽtum q̃ inducit intellectum ad intelligere quidtates rerum. philosophus vero fm q̃ significat naturas rerũ.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrũ dialeca differrat a rhetorica. ⁊ videt q̃ nõ. rhetorica. n. nõ est realis nec est ꝑpe sermocinalis: sed est magis rõnalis. ¶ Naꝫ entimemata ⁊ rõnes ⁊ pluasio vident eẽ totũ corpus rhetorice: ⁊ id circa q̃ ꝑncipaliꝫ versat rhetorica: vt vt velle phꝰ ꝑ rhetoricoꝝ: ⁊ q̃ hoc videtur esse ꝑp⁹ dialectice q̃ nõ sit realis: nec ꝑpe sermocinalis: sed rõnalis. videt q̃ hoc nõ differat ab illa. ¶ Rñ. dõo: q̃ de hoc in rhetorica sufficiẽtius dixim⁹: sed vt ad ꝓsens spectat: dicere possum⁹ q̃ inter ea que ex parte rõnis se tenẽt: q̃dã sũt violẽtiora ⁊ magis efficacia: quedã vo sunt infirmiora ⁊ magis debilia: vt syllus est efficacior q̃ entimema: ⁊ inductio q̃ exemplus. est ergo rõnalis dialectica ⁊ rhetorica. aliꝫ tũ ⁊ aliꝫ: q̃ dialectica ꝑncipaliꝫ ꝓsiderat que sunt efficaciora ad ꝓcludendus: vt sunt syllus ⁊ inductio. rhetorica vero ꝓsiderat debiliora: vt entimema ⁊ exẽplũ. est enĩ iductio efficacior exẽplo: sicut syllogismus efficacior entimemate. rhetorica ergo non est dialectica est tamen aliquo modo executiua dialectice: quia ea de quibus considerat rhetorica reducuntur ⁊ ordinantur ad ea que cõsideranꝫ in logica: sicut infirma ad fortiora.

¶ Incipit liber ꝑmus Elenchoꝝ Aristo. CAP. I.

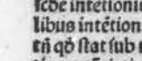

E sophisticis autẽ elenchis: ⁊ de bis qui videntur quidez elenchi: sed non sunt: sunt autem paralogismi: dicemus.

¶ Liber iste qui dicit elenchorum sicut aly libri pbi. põt diuidi in ꝑtes duas. In ꝓhemiũ ⁊ tractatũ. pars executiua incipit ibi. (Qm̃ ergo aly quidã.) fm quosdã aũt alibi incipit pars executiua. sz de hoc nõ est magna vis cõstituẽda. Circa ꝑmũ duo facit. q̃ ꝑmo dicit de q̃bus est determinandũ in hoc lib. ⁊° dat modũ ꝓcedẽdi circa ea que est determinaturus ibi. (Incipientes a ꝑmis.) ¶ Ad cuidẽtiã aũt ꝑme partis notandum: q̃ syllus sophisticus de quo hic determinat apparet ⁊ nõ existit. est ergo ibi q̃si tria ꝓsiderare. s. syllm ipsum sophisticũ. apparẽtiã ⁊ nõ existẽtiã. hic aũt tria tãgit in ꝑma parte. iõ ait: nos aũt dicem⁹ de sophisticis elenchis q̃tuꝫ ad ipsuꝫ syllm sophisticũ: ⁊ dicem⁹ de his. i. de talib⁹ syllis sophisticis qui vident q̃ elenchi q̃tũ ad apparẽtiã. sũt ãt paralogismi: sed nõ elenchi q̃tũ ad nõ existẽtiã. Exponit aũt dictus textus aliter vt ꝑ ea q̃ dicta sunt nõ tangant ꝑdicta tria. vz. syllis ipse sophisticus: ⁊ apparẽtia ⁊ nõ existẽtia: sed refert dicta littera ad diuersa gña syllorꝝ sophisticorũ: vt sit sensus: nos dicem⁹ de sophisticis elenchis q̃tũ ad peccãtes in mã qui lz sint sophistici: sunt tñ elenchi ⁊ syllis: q̃ fm ꝑm ꝑmo topicoꝝ. syllis litigiosus peccans in mã syllis ẽ ⁊ syllis dicit: ⁊ addit q̃ vult dicere de his qui vident elenchi q̃tuꝫ ad peccãtes in forma: ideo subdit q̃ paralogismi sunt nõ elenchi. Nã peccãtes in forma sunt paralogismi. i. iuxta syllos. videntur. n. syll sed nõ sunt. vel aliter. nos dicem⁹ de sophisticis elẽchis. i. de fallacys in dictione. ⁊ de his qui vident elenchi. i. de fallacys extra dictionẽ. Dicunt autẽ hꝰ fallacie: q̃ vident elẽchi. q̃ plus habẽt de apparẽtia: ⁊ plus vident decipe fallacie extra dictionẽ q̃tuꝫ in dictiõe. ⁊ lz hꝰ fallacie tãtã habeant apparẽtiã: nõ tñ ꝓter hoc sunt veri syllis vel veri elẽchi: sed sunt paralogismi: vel paralẽchi. Alio mõ põt exponi: vt li. ⁊. legat expositiue: ⁊ sic sensus. nos dicem⁹ de sophisticis elenchis. ⁊ p. i. de his qui vident elenchi. ¶ Notãdũ: q̃ dic de sophisticis elẽchis: ⁊ poti⁹ q̃ de sophisticis syllis. Elẽchus eni est syllis ꝑdictiõis: qui maxime videt ptinere ad dialecticũ: ⁊ q̃ fallacie de q̃bus hic determinat maxime peccãt: vt patebit ꝑ syllm dialecticũ siue ꝑ elenchũ. iõ hꝰ fallacie magis merent dici elenchi sophistici q̃ syllogismi sophistici. ¶ Notandũ ẽt: q̃ elẽchus eẽ syllz ꝑdictiõis põt intelligi q̃druplr. ꝑ vt dr syllis ꝑdictiõis: q̃ ꝓclud dit aliquã ꝓpõnẽ que põt esse pars ꝑdictiõis: ⁊ sic nõ accipitur elẽchus hic: q̃ hoc mõ oĩs syllus eẽt elenchus: cum oĩs ꝓpõ tã affirmatiua q̃ negatiua possit eẽ pars ꝑdictionis. ⁊° põt dici elenchus syllis ꝓcludẽs ꝓpõnẽ aliquã: cui ab aduersario sit ꝑdictũ: ⁊ sic ꝑpe accipit elenchus vt est syllis dialecticus: vt videt Alexãder innere in ꝑ° sup hoc libro. dialecticus. n. interrogat ꝓpõnes q̃s accipit ab aduersario. Et sic cũ ex datis ab aduersario possit ꝓcludere ꝓpositionẽ aliquã: cui aduersari⁹ dixit ꝑ. dr ei facere elẽchuꝫ. ⁊° mõ põt accipi elẽchus syllis ꝓcludẽs vtrãq̃ ꝑtem ꝑdictiõis: ⁊ sic duo syllis sunt vn⁹ elẽchus. nõ est enĩ incõueniẽs vtrãq̃ partẽ ꝑdictiõis eẽ ꝑbabilẽ. aliter tñ ⁊ aliter acceptã. ꝑbabile. n. ẽ medeã dilexisse in eo q̃ mater ⁊ nõ dilexisse in eo q̃ interficiẽs. q̃lis aũt ꝑbabilitas reseruari põt in vtraq̃ parte ꝑdictiõis: ⁊ q̃ꝫ syllis ꝓcludẽs vtrãq̃ partẽ ꝑdictiõis sit dialecticus ĩfra dicet. nã in fallacia de petitiõe ꝑncipij dicet quõ dialectica est obuiatiua: ⁊ quõ nõ. ⁊ quõ arguit ex ꝑbabilib⁹: ⁊ quõ nõ. ⁊° dicit elẽchus oĩs syllogismus ꝓcludẽs ꝓpõnẽ negatiuã: q̃rõ ꝑdictiõis videt magis reseruari in negatiõe q̃ in affirmatiõe. istoꝝ autẽ q̃tuor modoꝝ accipiẽdi elẽchũ. ꝑmus ⁊ q̃rt⁹ nõ sũt ita ad ꝓpositũ sicut secundus ⁊ tertius. ¶ Notandum etiam q̃ dicit de sophisticis elenchis in plurali ⁊ non in singulari: quia ꝛñ elenchus syllogimus est vnus: tñ ꝓtra vnum elenchuꝫ potest diuersimode errari: sicut ab vno ⁊ eodem signo diuersimode deriuat. imo q̃ in diffinitione elenchi ponuntur diuerse particule contra quas peccant diuerse fallacie: ideo ꝑpter diuersitatem rerum istarum obliquitatuꝫ magis dixit de sophisticis elenchis in plurali q̃ in singulari. Deinde cũ dicit.

¶ Incipientes fm naturam a primis.

¶ Dat moduꝫ ꝓcedẽdi in hoc libro. d. q̃ vult ꝓcedere a ꝑmis fz naturã. hoc mltiplr exponit. ꝑ sic q̃ nãlr q̃stio an est ꝓcedit q̃stionẽ q̃d est: vel ꝑpter q̃d est. vult ergo phus incipe a ꝑmis fm naturã: q̃ ꝑus vult determinare de syllogismo sophistico: an sit: q̃ q̃d sit. Alio mõ exponit sic: q̃ mete ꝑmo cadũt in cõsideratione sophiste. ⁊ q̃ ꝑmo docet quot sunt mete: q̃ quot sint modi arguẽdi. iõ incipiet a ꝑmis fm naturã: q̃ incipiet a metis quas naturaliter sophiste ꝑmo appetũt. Dant etiã aly modi expõnis qui oẽs calũniã habent. ꝑpter q̃ possumus aliter dicere q̃ fz naturalem intelligentiã cõia ꝓcedunt ꝓpria. Amplius naturaliter elemẽta ꝓcedũt elemẽtata: vt loci sophistici q̃ sunt elemẽta syllogismoꝝ sophisticoꝝ nãliter ꝓcedunt ipsos syllos sophisticos. ¶ Rursus. meta redargutionis que est apparẽtioꝝ ⁊ manifestioꝝ ꝓcedit metas alias. vult ergo phus dicere q̃ incipiet a ꝑmis fm naturaꝫ: q̃ ꝑius determinabit quedaꝫ cõia circa syllogismũ sophisticũ q̃ determinet ꝑpe circa ipsuꝫ. ¶ Rursus. ꝑus determinabit de locis sophisticis q̃ de syllis sophisticis. Amplius. ꝑius determinabit de meta redargutionis: q̃ de alys metis: ĩmo si sic vellemus incedere totuꝫ ordinẽ libri possemus describere ostendendo q̃ semp a ꝑmis fz naturã incipit idest a ꝑncipio vt natura rei postulat.

Postquã disputauimus quedã cõmunia circa dialecticã. restat disputare quedã cõmunia circa syllm sophisticũ. ¶ Dubitat ergo ꝑmo. vtꝰ de syllogismo sophistico
Lõ.4. possit esse scientia. videtur q̃ non: quia fm phm. 6. metaphysice. nõ malefecit ꝓplato qui collocauit sermonem sophisticũ sub non ente. si ergo de eo erit sciẽtia oportet vt sit ens: q̃ nõ entis nõ sunt spes neq̃ differẽtie: ⁊ per cõsequens nõ entis nõ põt esse sciẽtia. Amplius ⁊ sophistica ⁊ obliquitates: ⁊ ꝑuationes: ⁊ talia vident esse quedaꝫ per accidens: sed eius q̃ est per accns nõ est cure arti: vt dicitur. 5. ethycoꝝ. ergo de telib⁹ nõ erit sciẽtia. ¶ Rñ. dõo. q̃ fm quosdã de syllogismo sophistico est scia: q̃ hꝰ syllis nõ dicit ꝑuationẽ solũ: sed supra ꝑuationeꝫ addit aliquas cãs: rõne quarũ de eo põt eẽ scia. sed hoc nõ põt stare: q̃ si syllis sophisticus fz q̃ hꝰ hꝫ cãs: ille cãe erũt vel apparẽtie vel nõ existẽtie. si ergo tales cause faciũt sciam nõ faci
Lõ.5. unt sciaꝫ nisi existimatã. ideo dicit ꝓmẽtator. 4. metaphꝰ q̃ sophista nullaꝫ habet scientiaꝫ: sed tñ facit estimari se esse scientem: cuꝫ tñ non sit. ideo possumus dicere q̃ scientia nõ soluꝫ cõsiderat recta: sed ⁊ obliquitates rectorũ: vt grãmatica nõ solũ cõsiderat cõgrua: sed ⁊ icõgrua. ⁊ naturalis nõ solũ cõsiderat formã: sed etiã ꝑuationẽ. est ergo de syllogismo sophistico scia etiã vt est obligtas quedaꝫ. sed quõ hoc sit per sequẽtes questiones manifestius apparebit. ostendet enĩ infra q̃ subiectũ huiꝰ libri est elẽchus: ⁊ hec sciẽtia ꝑpe cõsiderat de elencho. de fallacys autẽ nõ cõsiderat: nisi inq̃tuꝫ sunt obliquitates elenchi: ꝑpter q̃d de eis non est scientia per se: sz quasi per accns.

¶ Opposita autem his nõ est difficile soluere. nã cum dicitur q̃ de nõ ente nõ est scientia. verũ est scientia per se ⁊ distincta ⁊ apparebit: nulla scientia est per se ⁊ distincta que ꝓsideret per se de syllogismo sophistico. Qõ vero addebat q̃ de eo q̃d ẽ per accns nõ ẽ scia. dicipõt q̃ de eo q̃d est per accns: fm q̃ hꝰ non est sciẽtia per se. de syllogismo aũt sophistico: vt infra patebit nõ cõsiderat ꝑ ars per se: sed considerat de eo vt est obliquitas elenchi. vel possumus dicere q̃ vt satis potest haberi a cõmentatore super ꝑmo phꝰicoꝝ. per accidens vno modo idẽ est q̃d ĩdeterminatum: ⁊ sic de eo q̃d est per accidens non est scientia: quia quod est tale fm q̃ hꝰ quodãmodo est ifinitum. De infinito autez fm q̃ hꝰ non est scientia. Alio modo potest dici per accidens omne q̃d nõ est per se ⁊ ꝑmo: ⁊ sic quod est secũdario: ⁊ ex ꝓsequẽti est per accidẽs. ⁊ tale per accidens nihil ꝑbidet esse q̃d determinatũ. aliꝫ enĩ fit albuꝫ ex vulci ⁊ ex nigro. Nam lz vtrũq̃ sit per accns
Com. 43. ⁊ 44.

tamẽ vt fit ex vulci est oĩno indeterminatũ ⁊ per accidẽs ideo talis factio nõ determinat in sciẽtia: sed vt fit ex nigro dicit q̃d determinatuꝫ. Albuꝫ enĩ fit ex non albo; ⁊ nõ ex quolibet nõ albo: sed determinate fit ex nigro: vel ex alio medio colore. talis ergo factio lz sit per accidẽs: q̃ albuꝫ per se non fit ex nigro: sed ex albo in potentia: nihilominus tamen quia tale per accidens q̃d terminatum nominat non subterfugit consideratione artis: sic lz de syllogismo sophistico non possit esse scientia per se ⁊ primo. tamen quia syllogismus sophisticus habet determinatos modos apparentie: quia determinate sunt fallacie in dictione vel extra dictionẽ: consideratio eius nõ subterfugit ꝓsiderationẽ artis. Vel possumus dicere q̃ de bis que sunt per accidens non est scientia q̃tum ad res subiectas ei: quod est per accidens. potest tamen esse scientia de eo q̃d est per accidens: fz q̃ dicit determinatam considerationem. ⁊ q̃tum ad id quod importatur nomine eius. potest enim esse scientia de casu ⁊ fortuna. possumus enim scire quid importetur nomine casus: ⁊ quid nomine fortune. ⁊ cuiusmodi cause sunt casus ⁊ fortuna: quia sũt per accidens: tamen de rebus subiectis casui ⁊ fortune nullus artifex tradit scientiam: sic de syllogismo sophistico potest esse scientia: q̃ possumus determinate scire quot sunt modi syllogismoruꝫ sophisticoruꝫ. scire tamen determinate per vnaꝫ aliquã scientiam res ad quas potest applicari sophisticatio est ipossibile: q̃ talia sunt quodãmodo indeterminata: ⁊ ista est sententia philosophi in ꝑmo huius. in illo capto. Scõm autẽ que arguũt qui elenchis vtuntur: non oportet tentare.

Ulterius forte dubitaret aliquis. dato q̃ de syllogismo sophistico possit esse scientia. vtrum dialectica sit illa scientia que est de tali syllogismo. ⁊ videtur q̃ nõ: q̃ sophista differt a dialectico. si ergo pertinet ad sophistaꝫ considerare de tali syllogismo: vt patebit: non videtur q̃ ꝑ pertineat ad dialecticũ. ¶ Rñ°. dõo q̃ vt dicebat de syllogismo sophistico nõ potest esse scientia per se ⁊ distincta ⁊ separata cum talis syllogismus essentialiter sit obliquitas quedaꝫ. illa ergo eadẽ scia que ꝓsiderat de recto cui opponitur hec obliquitas: cõsiderabit de ista obliquitate. semper enim eadem est scientia oppositoruꝫ: ⁊ rectũ Tex.
est iudex sui ⁊ obliqui: vt dicitur in ꝑmo de anima. quecũq̃ ergo scientia que considerat de recto poterit cõsidera- 2ª. 38.
re de obliquo: q̃d opponitur illi recto: ⁊ quia syllogismus sophisticus est obliquitas opposita syllogismo dialectico: vt infra probatur: dialectica que cõsiderat de syllogismo dialectico considerare poterit de sophistico ei opposito. Qõ vero dicebat q̃ sophista cõsiderat de tali syllogismo. ergo dialecticus nõ considerat de eo: vt patebit nõ eodẽ modo cõsiderant sophista ⁊ dialecticus de syllogismo sophistico. diuersas autez artes cõsiderare de eodem. sz nõ eodem modo non est incõueniens.

Ulterius forte dubitaret aliqs. sophista vtrũ ꝓsiderare possit de syllogismo sophistico. ⁊ videtur q̃ nõ: q̃ vt patet per habita cõsideratio syllogismi sophistici pertinet ad scientiã. ars autẽ sophistica nõ est scientia nec modus sciendi. Sed soluꝫ est modus apparendi: vt satis inuit ꝓ°. 4.° meta. q̃ ⁊c. ¶ Rñ° dõo: q̃ nõ est incõueniẽs Lõ.5.
aliquã artẽ cõsiderare: ⁊ intendere aliqd tanq̃ finẽ: ⁊ tamen nihil considerare de eo per quod potest consequi finez illuꝫ. Cũ igit finis sophiste sit apparere ⁊ magis ei sit opportunum videri ⁊ non facere: q̃ facere ⁊ nõ videri: q̃ hunc finem maxime potest consequi per syllogismum sophisticuꝫ: nõ obstãte q̃ dialecticus ꝓsiderat de syllo so-

phistico.nihilomin⁹ etiã ⁊ sophista ꝓsiderabit de syllo sophistico.quomodo aũt differẽter vterq; artifex ꝓsiderat de eo in sequẽtibus apparebit.Qd vero obycit ꝙ ꝓsiderare de syllo sophistico pertinet ad scientiã.ergo nõ pertinet ad sophisticũ:q; nõ est sciẽs.odꝯ ꝙ cõsiderare de tali syllo:nõ solũ ꝑtinet ad dialecticã que est aliquo mõ scia. ſz etiã ꝑtinet ad sophistã: ſz quõ differẽter satis dicet.

Alterius forte dubitaret aliqs cũ sophista cõsideret de syllogismo sophistico.vtrũ possit tradere artez de ipso.⁊ videt ꝙ sic.q; sicut se hz syllꝰ dialecticus ad dialecticũ:sic se hz sophisticus ad sophistã;: sed dialecticus ita ꝓsiderat de syllo dialectico ꝙ tradit artẽ de ipso.g̃ ⁊ sophista ſi cõsiderabit de sophistico:ita ꝓsiderabit ꝙ tradet artẽ de eo.¶ Rñ⁰.odo ꝙ tradere artẽ de aliquo ſz hz nõ est nisi eius g̃ aliquo mõ hz rõnẽ scientie.sophista autẽ nullo mõ ſm veritatẽ est sciẽs: iõ de nullo poterit tradere sciẽtiã ⁊ artẽ.poterit g̃ sophista vti syllo sophistico . sed nullo mõ tradit artẽ de ipo.¶ Et vt melius apparcat veritas q̃stiõ.sciendũ ꝙ tam entimema q̃ syllus sophisticus sunt quidẽ syllꝰ defectuoſ.alr tã ⁊ alr. entimema enĩ sic est defectiu⁹ syllus ꝙ nõ est defectiuus tñ: imo ſm ꝙ hz ostẽdit aliqd positiue:⁊ aggenerat aliqd in aio auditozis: vt fidẽ ⁊ ꝑsuasionẽ. Nã sicut est ꝓpꝑ syllꝰ dialectici facere opinari:sic ꝓpꝑ ẽ entimematis facere ꝑsuadere. ideo ꝓter dialecticã q̃ cõsiderat de entimemate:non ꝑ ⁊ per se: sed ex ꝑti. inq̃tus defectiuus syllus est dare quãdã aliã sciam vt rhetozicã q̃ ꝓncipalr ⁊ per se ꝓsiderat de entimemate.syllus tñ sophisticus lz forte ſm apparẽtiã dicat aliquid positiue . ſz veritatẽ tñ nõ est ibi nisi obligtas q̃dã; iõ ſm ꝙ hz nihil causat in aio auditozis nisi deceptiones solũ.iõ de tali syllo nõ põt eẽ aliqua scia per se distincta ⁊ separata a dialectica : sed sola dialectica q̃ tradit artez de syllo dialectico:poterit ⁊ tradere artez de syllo sophistico tanq̃ de oppesito eius.sophista ergo lz possit vti eo:nõ tñ tradit artẽ de ipso:qõ vero dicebat̃ de syllo dialectico pz ꝙ nõ est sile:q; syllꝰ dialecticus dicit aliqd positiue: ⁊ nõ causat solũ deceptionẽ i aio auditozis:imo causat opiniones:qõ nõ ꝓtingit de syllo sophistico:cũ ſm ꝙ hz sit soluz obligtas.Si g̃ sophista posset tradere artẽ de syllo sophistico oporteret ꝙ ꝓsideraret de aliquo syllo p se:cui⁹ esset obligtas syllus sophisticus.rõne cuius de tali syllo posset tradere scia;:⁊ tẽ sophistica nõ eẽt solũ apparẽs sapia:⁊ vl teri⁹ ꝑtineret ad sophi⁸⁵ ꝓsiderare de syllo dia⁶⁰.cũ syllus sophi⁶⁰ ꝓpꝑ sit obligtas syllꝰ diale⁶¹ q̃ oia sũt ĩcõue⁹ dicet.

Alterius forte dubitaret aliqs.vtrũ pertineat ad dialecticã vti syllogismo sophistico . ⁊ videt ꝙ sic : q; scia q̃ tradit artẽ de aliq̃ põt vti eo de quo artẽ tradit : vt dialectica que tradit artẽ de syllo dialectico vtit hz syllo.ergo si tradit artẽ de syllo sophistico vtet eo. ¶ Rñ⁰.odo: ꝙ ars aliquo; tradit notitiã gbus põt vti:cuiusmodi sũt q̃ p se sunt de ꝓsideratiõe artis: vt grãmatica vtit ꝓgruo: cuius notitiã tradit:aliquo; vero ars tradit notitiã quibus nõ dz vti: ⁊ hz sunt que q̃si p accñs ꝓparant ad artez ⁊ sunt q̃si obligtates ei⁰.videm⁰ enĩ eãdẽ grãmaticã docere cognoscere ꝓgruũ ⁊ incõgruũ.ipsa tñ vtit ꝓgruo ⁊ nõ incõgruo.dialectic⁰ g̃ g tradit artẽ de syllo dialectico poterit tradere artẽ de sophistico:q ẽ ei⁰ obligtas. vtit tñ syllo dialectico ⁊ ñ sophistico.⁊ si forte vtit ẽ valde p accñs: vt ꝓ litigiosos ⁊ viscolos.nõ.n. oz q dat artẽ sophisticãdi : vt sophisticet sic dialecticus q dat artẽ demõstrãdi:nõ tñ ꝑter hoc demõstrat. Ita cũ docet cognoscere syllm sophisticũ:nõ tñ ꝓpter hoc sophisticat;imo q; tradere artẽ ⁊ docere est aliquo mõ demõstrare:nullo tñ mõ docere est sophisticare:imo sophisticatio ⁊ doctrina videnť penit⁰ opposita:inde est ꝙ ſi aliquo mõ possum⁰ ꝓcedere ꝙ qui tradit artẽ demõstrãdi ꝙ demõstret:nullaten⁰ tñ ꝓcedẽtes est:ꝙ qui docet cognoscere sophisticã q̃ ſm ꝙ hz sophisticet.Qõ vero obycitur de syllo dialectico nõ est sile:q; hz syllus nõ est obligtas artis sicut est syllus sophisticus.

¶ Quoniã ergo alij quidẽ sunt syllꝰ:alij autem cũ nõ sint videntur:manifestũ est.

¶ Ut dicebat̃ cõmunia nãli itelligẽtia ꝓcedunt ꝓpꝑ. ⁊ q; in hoc libro vult ꝑbus incipe a ꝑmis ſm naturaz. iõ expedito ꝓhemio pars ista executiua diuidit in duas ꝑtes: q; ꝑbs ꝑmo determinat q̃dã cõia circa disputationẽ sophisticam : siue circa syllm sophisticũ . 2⁰ spãliter icipit exequi de his que ꝑtinẽt ad hz syllm ibi.(Primũ g̃ sumẽdũ ẽ.) Circa ꝑmũ duo facit:q; ꝑmo dat necessitatẽ hui⁹ artis.2⁰ separat disputationẽ sophisticã:de qua hic itẽdit ab alys disputationib⁹ ibi.(Quot sũt spẽs sophisticarũ.) ¶ Sciendũ aũt ꝙ hec duo:videlicet necessitas hui⁹ doctrine : ⁊ distinctio ei⁰ ab alys.dicunť quedã cõia : q; B est cõe cuilibet doctrine:ꝙ dz esse digna vel necessaria.⁊ ꝙ dz eẽ distincta ab alys. ¶ Sciẽdũ ẽt ꝙ cognoscere obligtates ꝑ tanto est expediẽs ⁊ necessariũ vt possimus cauere nobis ab illis.per se.n.loquẽdo de obligtatib⁹ nõ determiat ars vt vtamur eis:sed vt vitem⁰ illas.si ergo eẽt aliqua obligtas circa quã nõ possem⁰ decipi:q̃si supuacuũ videret tradere notitiã illius obligtatis. q̃to g̃ aliqua obligtas magis est possibilis:⁊ plurib⁹ modis possum⁰ decipi circa illã. tãto expediẽtius est habere notitiã illi⁰.ostẽdere ergo sophisticationẽ esse possibilẽ:⁊ ꝙ multis modis possum⁰ ꝑ sophisticationẽ decipi.est ostẽdere hãc doctrinã esse expedientẽ ⁊ necessariã que docet sophisticationẽ cognoscere. In determinãdo ergo de hz necessitate duo facit:q; ꝑmo ꝓponit ꝙ sunt aliqui syllꝰ sophistici.2⁰ ostẽdit ꝙ ꝑ talem sophisticationẽ ꝓtingit nos multiplr decipi ibi.(Nã quẽadmodũ in alys.) Dicit ergo.qm̃ g̃ aly sunt qdẽ syllꝰ ſm rei veritatẽ.aly aũt videnť esse syllꝰ:cũ tñ nõ sint: ꝙ autẽ sic sit ma⁹ est sup.ex dicendis.¶ Notãdũ ergo:ꝙ ly ergo sequiť ex his que dicta sũt.vnde si sophistici elenchi videntur syllꝰ:nõ tñ sunt syllꝰ: ſz paralogismi oz ꝙ aly sint syllꝰ vt syllꝰ veri.aly vero nõ sint syllꝰ:sed videantur:vt paralogismi : vel possum⁰ dicere ꝙ ly ergo nõ tenetur illatiue sed iceptiue.Deinde cum dicit.

¶ Nã quẽadmodũ ⁊ in alijs hoc fit: vel ꝓpter quãdã silitudinẽ:sic ⁊ in ozationib⁹ se hz.

¶ Ostendit ꝙ hz sophisticatio multiplicitcr est possibilis: ⁊ multipliciter cõtingit nos per sophisticationem decipi.

¶ Ad cuius euidẽtiã notãdũ:ꝙ in omni sophisticatione quattuor ẽ cõsiderare. videlicet illuz qui loquiť : rem de qua loquiť:sermonez quẽ loquiť:⁊ eũ ad quẽ loquiť. Illa ergo sophisticatio tũc per omnẽ modũ decipit quãdo est apta nata decipere ex parte dicentis;auditozis:sermonis: ⁊ rei.illius g̃ cognitio est necessaria ⁊ vtilis.ꝑbs igiť in tota ista parte vbi intẽdit ꝓbare necessitatẽ ⁊ vtilitatẽ hui⁹ doctrine vnã solã rationẽ intendit:que talis est . quanto obliquitas aliqua pluribus modis decipit:tanto cognitio illius est magis necessaria:⁊ magis vtilis . sed obliquitas sophistica per omnez moduz est apta nata decipere. ergo eius cognitio per omnẽ moduz est necessaria ⁊ vtilis . In hac autez rõne sic ꝓcedit : q; soluz ꝓbat hanc partez vbi stat tota virtus rõnis . videlicet ꝙ obliquitas sophistica per omnez moduz est apta nata decipere . ideo quattuor facit:q; ꝑmo ostẽdit possibilitatẽ istius deceptiõis ex parte rei de qua qs loquiť.2⁰ ex pte auditozis ad quẽ loquitur.3⁰ ex parte sermonis quẽ loquiť.⁊ 4.⁰ ex parte dicẽtis q̃ loquiť. 2⁰ ibi.(Uidenť aũt ꝑ impitiã.) 3⁰ ibi.(Uidetur aũt B ꝓpter multas causas.) 4⁰ ibi.(Qm̃ gbusdaz.)

In ꝑma parte intẽdit talẽ rõnez . sic se hz in oñonib⁰ ⁊ in silꝰ quẽadmodũ ꝓtingit in alys.i.in reb⁰:sed res q̃dam sunt:quedã apparẽt esse ⁊ nõ sunt. g̃ ⁊ syllogismi qui sunt de ipsis rebus quidã erunt syllogismi quidaz apparebũt: sed nõ erũt. In hac aũt rõne sic ꝓcedit:q; ꝑ ponit maiorẽ. 2⁰ minorẽ.3⁰ ꝓclonẽ. 2⁰ ibi.(Et eni ꝓpꝑuz.) 3⁰ ibi.(Eodẽ mõ syllꝰ.) ponit g̃ ꝑ maiorẽ ꝑdicte rõnis dicẽs: ꝙ quẽadmodũ hoc fit in alys.i.in rebus.sic per quãdã silitudinez se hz:⁊ in oñonibus.i.in syllis. Deinde cuz dicit.

¶ Et eni ꝓpꝑiũ habitũ alij qdẽ habẽt bene: alij autẽ videnť tribualr inflãtes se ⁊ fingentes se.

¶ Posita maiozi ꝙ sicut est in rebus sic est in syllis.ponit minorẽ ꝙ in reb⁰ põt eẽ deceptio.ex qb⁰ sequiť cõclo : ꝙ etiã in syllis qui sũt de reb⁰ accidit eẽ deceptionẽ. In ponendo aũt minorẽ tria facit ſz ꝙ triplr ꝓbat:ꝙ circa res põt esse deceptio.ꝑ.n.ꝓbat hoc ex pte aie.2⁰ ex pte corporis.3⁰ ex pte inaiatoꝝ.2⁰ ibi.(Et pulchri aly qdẽ.) 3⁰ ibi.(Et in inaiatis qdez.) dicit g̃ ꝙ accidit deceptio in ipsis reb⁰:qõ pz ex pte aie. Nã aly habẽt habitũ ꝓpꝑ.i.habẽt ꝓpriã sciaz ⁊ bonũ habitũ scie:aly qdez tribualr.i.magnifice inflãtes ⁊ fingẽtes se videnť hre habitũ scie.cũ tñ nõ habeãt.sũt.n.alig qui accipiẽtes ꝓpõnes ⁊ dicta alioꝝ tribuũt eas sibi ⁊ fingentes se log ex ꝓprijs: videnť eẽ scientes cũ tamen nõ sint. Deinde cuz dicit.

¶ Et pulchri alij quidẽ ꝓpter decorez ; alij aũt videntur componentes se.

¶ Ostendit hoc idẽ ex pte corpis. nã siẽ qdã videnť habere sciaz q̃ est pulchri:udo aie:cũ tñ nõ habeãt:sic aly sunt pulchri corpalr ꝓpter decorẽ.i.ꝑ pulchritudinẽ q̃ veraciter est in alys. Aly qdẽ ꝓponẽtes.i.ornantes se videnť esse pulchri:cũ nõ sint. Naz sicut alig ornãt se dictis aliorũ vt videanť sciẽtes ⁊ pulchri ſz aiaz:sic alig ornãt se colore alieno apponẽdo faciei sue aliquẽ colorẽ appositu;: vt videanť pulchri ſz corpus. Deinde cuz dicit.

¶ Et in inaiatis quidẽ silr. nã ⁊ hoꝝ hec quidẽ argẽtũ:illa vero aurũ sunt vere : alia aũt nõ sũt quidẽ. videnť aũt ſm sensuz: vt litargiria qdez ⁊ stannea : argẽtea : aurecalcea felle vero tincta aurea.

¶ Probat B idẽ ꝑ res iaiatas dicẽs:ꝙ in inaiatis silr se hz qõ ꝓtingit ibi deceptio.nã iaiatoꝝ B qdẽ vere est argẽteuz:aliud vẽ est aureũ:alia qdẽ nõ sũt talia:sed videnť.i.apparẽt q̃tũ ad sensuz:vt litargiria.i.spuma argenti: et stãnea qdez argentea supple videnť: quia cõicant in colore cũ eo.sic ⁊ auricalchea felle taurino tincta videnť eẽ aurea:ſz nõ sunt.¶ Notãdũ aũt ꝙ oia hoc ꝓbm velle ꝙ accidit deceptio in ipsis reb⁰.Exponiť tñ a gbusdã text⁰ habitus alr q̃ dixim⁰.nã ſm qõ dictũ est tribualr inflãtes ⁊ fingẽtes se exponũt aliqui:nõ de scia sed de sacrificio. Qz vt ꝓmẽtator vr̃ dicere antigtus qdã offerebãt verũ sacrificiũ:qdã aũt fictũ.nã aliqui cũ vẽto iflabãt coziũ vacce: ⁊ tribualr.i.ad modũ tribunaliũ ⁊ magnificoꝝ fingebant se offerre sacrificiũ pingue cũ offerrẽt macilẽtũ.¶ Rursus.qõ dictũ est de litargyria qdã exponũt : nõ de spuma argẽti sed de quodã lapide q̃ inuenit in littore maris.Dicunt.n.q; lapis ille videť argẽtũ:cũ nõ sit: sed siue sic siue nõ nihil ad ꝓpositum.Sufficit enim scire ꝙ accidit deceptio in ipsis rebus. Deinde cũ dicit.

¶ Eodem autẽ modo syllogism⁰ ⁊ elenchus hic quidẽ est:ille vero non est.

¶ Cõcludit ꝓclonẽ itentã.d.ꝙ sic se hñt res.q; quedã sũt: quedã videnť ⁊ nõ sunt.eodẽ modo syllus ⁊ elenchus se videnť habere:q; hic qdẽ est syllus:ille aũt nõ est: ſz supple videť esse.¶ Notãduz aũt ꝑ syllm sophisticũ nõ solũ decipimur ꝓsiderãdo ꝑ sermonẽ cũ alio:ſz decipimur ꝓsiderãdo apõ nos metipsos de ipsis reb⁰. Et hz deceptiões potissime causant in nobis fallaciã extra dictionẽ q̃ initiũ decipiẽdi sumũt ex parte rei . Si ergo res alique videnť ⁊ nõ sunt:oz ꝙ aliqui syllogismi videanť ⁊ decipiãt : ſz nõ sint. Deinde cum dicit.

¶ Videť aũt ꝓpter iperitiã.nã iperiti velut distantes longe speculantur.

¶ Ostẽdit ꝙ põt ẽt esse deceptio eadez ex pte eius ad quẽ quis loquiť.⁊ duo facit:q; ꝑ ostẽdit tales decipi:q; q̃si lõge distãtes nõ ꝓnt bene videre veritatẽ. 2⁰ ex B ꝓbat : ꝙ nõ sunt syllꝰ:q eis videnť eẽ syllꝰ ibi.(Nã syllus qdẽ.) cõtinueť sic.bñ dico ꝙ aliqs nõ est syllus. videť tñ ꝓp imperitiã aliquoꝝ. Nã iperiti speculanť veritatẽ velut longe distãtes:ideo ꝓtingit eos decipi.¶ Notãdũ aũt ꝙ sic longe distãtes corpalr decipiunť. videť.n.eẽ qõ nõ est.sic imperiti ꝑ iperitiã lõge distãt a veritate. Et ignorãtes ꝓpꝑ as rõnes ⁊ ꝓpꝑ cãs vr̃ eis eẽ qõ nõ est. Deinde cũ dicit.

¶ Nã syllus qdẽ ex qbusdã positis est vt dicat̃ diuersuz quid ex necessitate ab his que posita sũt. Elenchus aũt syllus est cũ cõtradictiõe cõclusionis:illi vero hec quidẽ nõ faciunt.

¶ Probat nõ esse syllos qui videnť iperitis eẽ syllꝰ. Intẽdit aũt talẽ rõnez.cis syllus infert ⁊ ꝓcludit aliqd ex necessitate: qõ pz ex diffõne eius.nã syllus est ex qbusdã positis.i.ex qbusdam ꝑmissis : vt dicat̃ sup.ex necẽitate accidere aliqd:vt ꝓclusio qõ est aliud qd ab his que sunt posita.i.a ꝑmissis.g̃ syllus ex necessitate ifert.sic etiã elẽchus ex necessitate infert.q; elẽchus qdaz syllus est.est.n.syllꝰ cũ ꝑdictiõe ꝑnis.est g̃ hec maior ꝙ syllꝰ ⁊ elẽchi de necessitate inferũt:sed illi g videnť eẽ syllꝰ ⁊ elenchi apud iperitos nõ faciũt hoc ꝙ de necessitate iferãt. Sequiť suple ꝓclusio ꝙ nõ sunt silꝰ g apud iperitos videnť esse syllꝰ.ergo nõ solũ est deceptio ex pte rerũ:de gbus est sermo: sed etiã ex parte impitoꝝ ad quos fit sermo.

Restat adhuc dubitare quedã cõia circa syllm sophisticũ.habitũ enim est ꝙ sophista põt cõsiderare de syllo sophistico.q̃ratur ergo vtrũ sophista possit dici aliquo mõ artifex specialis .put ꝓsiderat de tali syllo:⁊ vr̃ ꝙ sic:quia si sophistica esset solum scientia cõmunis : ⁊ non esset aliquo modo specialis : cũ hoc videatur cõuenire metaphisico esset dare duas scias esse eque cões. sed hoc posito: vt dicebat̃ supius : segť ꝓfusio sciarũ.nõ g̃ sophistica erit solũ scia cõis.¶ Ampli⁰.nõ ẽ cõioꝝ sophistica q̃ diale⁶⁰.ſz dialectica sic ẽ cõis ꝙ ẽ ẽt spãlis.g̃ ⁊ sophistica aliquo mõ spãlis erit. ¶ Rñ⁰.odꝯ ꝙ vt pater põt ex hitis dialectica in tãtũ ẽ scia spãlis inq̃tũ ẽ de aliquo spãli:vt de syllo : et de his q̃ se tenẽt ex pte rõnis.cõis vo ẽ:q; syllo quẽ ꝓstituit possumus vti ad omnẽ materiã.si ergo vellemus loqui ꝑbis cõib⁰.dicerem⁰ ꝙ dialectica est spãlis:vt docẽs.cõis vt vtẽs.si igť solũ vteremur syllo dialectico:⁊ nõ doceret ꝓstituere ipsũ:nec posset tradere artẽ de eo.ita eẽt cõis ꝙ non ꝓprie esset specialis . Luz ergo syllus sophisticus sit qd cõe ⁊ applicabile ad omnẽ mãm.sophista qui solũ vtitur eo:nõ tamẽ ſm ꝙ hz põt tradere artẽ de ipso respectu eius:nõ ꝓpꝑ erit artifex spãlis ſz cõis . ꝙ vo obycit ꝙ essent due scie cões:vt pz per iã dicta.sophistica nõ est scientia:nec modus sciẽdi per se. ergo a ꝑmo vna est scia cõis: vt metaꝑica. Dialectica vo est modus sciẽdi cõis.sophistica vo modus apparẽdi:qõ vo addebat̃ de dialectica nõ ẽ sile:q; dialectica r⁰ syllꝰ dialectici ẽ vtẽs ⁊ docẽs. sophistica vo r⁰ syllꝰ sophistici est soluz vtens.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrus diale⁹ cõsiderãdo de sylo sophistico possit dici artifex cõis: ⁊ videtur q̃ sic: qz qui cõsiderat de aliquo applicabili ad omnes mãm fm q̃ hꝰ videt esse artifex cõis. Sz talis est dialecticus cõsiderãdo de syllogismo sophistico. g̃ ⁊c. ¶ Rñ: dõm q̃ fm phm. 4. metaphꝰ. tres sunt artifices cões. metaphisycus: dialectic⁹: ⁊ sophista: ⁊ vt ꝛmẽtator ibidẽ vlt bi tres nõ eodẽ mõ cões sunt. nã metaphicus ꝓsiderat de oibus ꝓ vitatẽ. dyalecticus fm ꝓbabilitatẽ. sophista ꝓ apparẽtiã. g̃ qz ꝑ rõnẽ dialectici est q̃ sit sophista: imo sophista opponit dyalectico ꝓsiderare de rebus fm apparẽtias sophistica nõ ptinet ad dialecticus. ergo nõ est pot⁹ ⁊ dialecticũ esse artificẽ cões: vt ꝓsiderat de syllogismo sophistico: qz tũc ꝓsideraret de oib⁹ fm apparẽtias: sicut sophista: ⁊ nõ differret ab ipso. possumus g̃ dicere q̃ sicut sophista ꝓprie loquẽdo est cõis ⁊ nõ spãlis: qz vtit̃ syllo sophistico: ⁊ nõ tradit artẽ de ipso. sic ecõtrario dialecticus respectu syllogismi sophistici ꝓpe ẽ solus spãlis: ⁊ nõ cõis: qz tradit artẽ de eo: ⁊ vt supra dicebat̃: nõ ꝓpe vtit̃ ipso.

Tex. 2ⁿ. 45.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrus sciẽtia q̃ hic tradit̃ ptineat ad libzũ poꝛ: ⁊ videt̃ q̃ sic: qz vt dictũ ẽ de syllogismo sophistico in tantũ tradit̃ ars inq̃tũ est obligtas syllõ. ⁊ qz ad eũdẽ videt̃ ptinere ꝓsiderare de recto ⁊ obliquo: cũ ad libzũ poꝛ ptineat ꝓsiderare de syllo. ad eũ ptinet ꝓsiderare de syllo sophistico. ¶ Rñ: dõm q̃ fm quosdã: iõ ad libzũ poꝛ nõ ptinet cõsiderare de syllo sophistico: qz syllus sophisticus nõ est pura obligtas respectu syllogismi sed vltra talem obliquitatẽ addit specialẽ causas: ⁊ fm illas causas volũt saluare scias de ipso. sz illud stare nõ pot. si. n. syllus in eo q̃ sophisticus haberet aliquas causas positiue ꝑter hoc q̃ est obligtas syllõ. seq̃ret q̃ ars sophistica fm q̃ sophistica eẽt scia. nas qz sicut entimema sic est defect⁹ syllogismi: qõ etiã fm q̃ hꝰ ꝯ cãs aliquas positiue. ideo rhetorica q̃tũ q̃ ꝑncipaliꝛ versat̃ circa entimema fm q̃ hꝰ est aliquo mõ scia. sic si syllus sophisticus cũ hoc q̃ deficit a syllo simplꝛ haberet cãs aliquas positiue. ars sophistica q̃ ꝑncipaliꝛ versat̃ circa talẽ syllogismũ esset scia in eo q̃ sophistica: iõ simplꝛ ꝓcedendus est syllm sophisticũ fm q̃ hꝰ nõ hr̃e cãs aliquas positiue fm veritatẽ: nisi forte fm apparẽtiã quãdã. iõ de syllogismo sophistico est scia: sicut de q̃dam obligtate artis. De eo tũ nõ est scia q̃ p ipsus aggriet̃ scia aliqua: imo talis sillus: nõ solũ nõ aggenerat scias vt demõstratiuus. sz etiã ꝑpe nõ aggenerat opinionẽ: qõ facit syllus dialectic⁹. nec fidẽ: qõ facit rhetoricus: sed fm q̃ solũ causat fallas ⁊ deceptionẽ. ¶ Dõs est ergo q̃ doctrina q̃ hic tradit̃ nõ ptinet ad doctrinã tradita in libro poꝛ: sz hꝰ nõ est cã: qz syllus sophisticus habeat cãs aliq̃s positiue: fm quas sit scia de ipso: sed solũ hꝰ causas defectiuas ⁊ apparẽtes. sed hoc iõ est: qz in libro poꝛ determinat̃ de syllẽ simplꝛ. syllogism⁹ vo sophisticus ꝓportat spãles modũ obligtatis. iõ ꝓsideratio de ipso est alia a ꝓsideratiõe illa q̃ est de syllo simplꝛ. Quecũq̃ enĩ ꝓsiderat de recto ꝓsiderare habꝰ de obliquo: vt opponit̃ iili recto. Liber ergo poꝛ q̃ ꝓsiderat de syllo simplꝛ ꝓsiderat de inutilib⁹ ꝓnugatiõibus oppositis tali syllo. Nõ tũ hꝰ ꝓsiderare de syllo sophistico: qz hꝰ syllus subterfugit ꝓsideratiõẽ libzi poꝛ: ꝑpter ꝗ q̃ nominat spãlẽ modũ obligtatis. Et p hoc pꝰ solo ad obiõẽ.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrum hec ꝓsideratio ptineat ad libzũ topicoꝛ: ⁊ videt̃ q̃ sic: qz ꝗ syllogism⁹ sophisticus p se ⁊ primo nõ fit obligtas syllogismi simplꝛ: est tũ fm q̃ hꝰ obligtas syllõ dialectici: vt infra phabit̃. ergo ꝓsideratio ista ꝗ nõ ptineat ad libzũ poꝛ vbi determinat̃ de syllo simplꝛ. ptinebit tã ad libzũ topicorũ: vbi determinat̃ de syllo dialectico. ¶ Ju huius est: qz ista liber iste sit distinct⁹ a libro poꝛ ⁊ topicoꝛ: cõsiderare de syllogismo sophistico nõ ptinebit ad aliquẽ illoꝛ libroꝛ. ¶ Rñ: dõo q̃ aliqd sufficit ad diuersificãdũ ꝓsiderationẽ libzi: qõ nõ sufficit ad diuersificãdũ sciẽtiã. Videmus enĩ q̃ de corpe mobili simplꝛ est liber phicoꝛ. si vo cõsideret̃ corpus mobile sub aliq̃ spãli rõne: vt qz est mobile ad sitũ vel ad formã. hꝰ ꝓsideratio nõ subterfugit sciẽtiã nãlẽ. subterfugeret tñ ꝓsideratione libzi phicoꝛ. ⁊ qõ dicitur est in positiuis locũ hꝰ in ꝑuatiuis. Nam de ꝑuatiõe simplꝛ cõsiderat̃ in lib. phicoꝛ. sed si vellem⁹ ꝑuationes sub aliqua spãli rõne accipe: ꝗ nõ subterfugeret ꝓsideratione scie nãlis: subterfugeret tñ ꝓsideratione libzi phycoꝛ. posset. n. ptinere ad alios libros nãles. Sic ẽ quodãmodo in ꝓposito: obligtas. n. syllogismi dialectici duplꝛ põt accipi: simplꝛ ⁊ absolute: vt ẽ obligtas talis syllõ: ⁊ sic nõ diuersificat ꝓsideratione traditã in lib. topicoꝛ. Uel põt accipi hꝰ obligtas sub aliqua spãli rõne: vt inq̃tũ est apparẽs ⁊ deceptiũ⁹. Et vt hꝰ spãles oppõnes ad eleẽchus ⁊ sic nõ ptinet ad libzũ topicoꝛ. Et qz talẽ obliquitatẽ nominat syllus sophisticus: iõ ꝓsideratio hic tradita subterfugit ꝓsiderationẽ libzi topicoꝛ. Dicim⁹ ergo q̃ tradere artẽ de syllo sophistico nõ pertinet ad aliuꝗ artificẽ q̃ ad dialecticus: sicut tradere artẽ de entimemate sophistico nõ ptinet ad aliũ artificẽ q̃ ad illũ qui cõsiderat de entimemate. nõ. n. põt esse scia spãlis que tradat artẽ de syllo sophistico. tradere enĩ artẽ ẽ de genere bonoꝛ. cognoscere aũt malũ hꝰ rõnẽ boni. Si ergo aliq̃ scia esset ꝑncipaliter ⁊ p se de syllo sophistico malũ fm q̃ hꝰ esset de gẽe bonoꝛ: et eẽt per se intẽtũ: qõ est icõueniẽs: imo vt pꝰ p iam dicta: illa ars tradẽs hꝰ artẽ esset sophistica: ⁊ eẽt sciẽtia: qõ est icõueniẽs. põt ergo de syllo sophistico esse liber per se separatus a libro topicoꝛ. ꝑpter spãlẽ modũ obligtatis: quẽ hꝰ talis syllus: tñ de syllo sophistico nõ põt eẽ scia alia separata a dialectica. sz illa ⁊ eadẽ sciẽtia separata q̃ est de syllogismo dialectico erit ⁊ de sophistico ei opposito. solus ergo dialecticus tradit hꝰ artẽ: ali⁹ aũt artifex: vt sophiste: artẽ nõ tradit sz ea vtit̃: vt ostẽsus est. Qõ vo obyciebat̃ solutum est per iam dicta.

¶ Uident̃ autẽ ob multas causas: quoꝛtus vn⁹ aprissimus est ⁊ publicissimus per noia.

¶ In parte ista ostẽdit phꝰ deceptionẽ eẽ possibilẽ ex pte sermonis. ⁊ duo facit. qz primo ponit qõ intẽdit. zᵒ manifestat ꝓpositũ ibi. (Nã qm̃ nõ est.) dicit g̃ q̃ hꝰ syllogismi sophistici videnꝗ ⁊ sũt deceptoꝛy. ⁊ B ꝑpter multas causas. oẽs enĩ loci sophistici: ⁊ oẽs fallacie sunt cause quare hꝰ syllus appareat ⁊ decipiat. quoꝛ. i. quarũ fallaciarũ. vel quoꝛ locoꝛ vnus locus est aptissimus ⁊ publicissim⁹: vt ille qui fit p noia. i. equiuocatio. ¶ Notãdũ aũt q̃ equocatio adeo est apta: ⁊ adeo est publica. i. manifesta ad soluendũ q̃ quasi est digna despici. vnde circa finẽ hꝰ dicit̃ q̃ equocatio est leuissim⁹ paralogismoꝛ ⁊ orones fm equocationẽ pene oẽs iunt ridiculose. ¶ Notandũ etiam q̃ quãto locus sophisticus magis est manifestus ⁊ public⁹: tãto magis apparet quõ fallacia sit in eo: ꝑpter qõ de eo leuius ars dari põt. Cũ ergo dicit̃ q̃ locus equocatiõis ẽ aptissim⁹ ⁊ publicissim⁹ põt exponi duplꝛ. vel q̃ est aptissimus ad soluẽdũ: vel melius q̃ est aptissim⁹ ⁊ publicissimus ad tradẽdũ artẽ de ipso: ⁊ ad ostendẽdũ q̃ est deceptiuus: ⁊ apparet ⁊ nõ existit. Deinde cũ dicit.

¶ Nã qm̃ nõ ẽ res ipsas ferẽtes disputare: sed nominib⁹ p rebus vtimur notis: ⁊ ideo quod accidit in nominibus in rebus arbitramur accidere velut in numeris ratiocinãtibus.

¶ Exequit̃ de intento: ⁊ tria facit. nã primo adducit ad propositũ quãdã rõnẽ. zᵒ q̃ dixerat manifestat per sile. 3ᵒ cõcludit intentũ. zᵃ ibi. (Quẽadmodũ igit̃ illi.) 3ᵃ ibi. (Ob hanc ergo cãm.) In parte ꝑma intẽdit talẽ rõnẽ. quicũq̃ q̃ accidit in noibus arbitramur accidere in reb⁹ cõtigit ipsus p equiuocationẽ decipi. sed nos q̃ videm⁹ in noib⁹ arbitramur eẽ in reb⁹. ergo p equocationẽ decipimur. In hac aũt rõne sic ꝓcedit: qz p̃ ꝑbat q̃ nos arbitramur accidere in rebus q̃ videmus in noib⁹. zᵒ ostẽdit q̃ sic arbitrãdo decipimur ibi. (Hoc aũt nõ est sile.) dicit ergo. nas qm̃ nõ est. i. nõ cõtigit disputare ferẽtes ipsas res. sed vtimur noib⁹ p reb⁹ notis. si enĩ volum⁹ disputare de leone vl de ceruo: nõ poꝛtam⁹ nobiscũ ad disputationẽ neq̃ leones: neq̃ ceruũ: sz vtimur noib⁹ pro ipsis reb⁹ q̃s cognoscimus: ⁊ qz sic est q̃ accidit in noib⁹ arbitramur accidere in reb⁹: velut in ꝓputis rõcinãtib⁹. nã cũ rõcinamur in cõputis. i. in numeris quot vnitates sunt in numero tot sunt res q̃bus ꝓpetit ille numerus: sic credim⁹ nos esse in noibus: qz quot sunt noia que loqmur tot credim⁹ eẽ res de q̃bus loquimur. ¶ Notãdũ aũt pm̃ in hac pte dedisse duplicẽ cãm q̃re arbitramur eẽ in reb⁹ sicut in noib⁹. vna causa est. qz eũtes ad disputationẽ nõ ferim⁹ nobiscũ res sz noia: ⁊ vtimur noibus p reb⁹. alia vero est: qz sicut numerus adequat̃ reb⁹ numeratis: sic credim⁹ noia adeq̃ri rebus. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Hoc autem non est simile. nã nomina quidẽ finita sunt: ⁊ orationũ multitudo: res autẽ numero infinite. Necesse ergo erit plura eandem orationẽ ⁊ vnũ nomen significare.

¶ Ostendit q̃ hoc credẽdo decipimur. d. q̃ hoc nõ est sile. i. nõ ita se hꝰ in reb⁹ sicut in noib⁹. nã noia q̃dam finita: ⁊ multitudo oronum est finita: res aũt sunt numero infinite. sunt. n. res multo plures q̃ noia. necesse est q̃ eãdẽ oronẽ q̃tũ ad amphi^am: ⁊ vnũ nomẽ q̃tũ ad equocationẽ significare plura. nunq̃ enĩ pauca pñt eq̃ri multis: nisi aliquod coꝛ adapteꝗ plurib⁹. nunq̃ ergo noia repsentabũt oẽs res: nisi vnũ ⁊ idẽ nomẽ significet plura. decipimur q̃ si credim⁹ noia adeq̃ri reb⁹: ⁊ credim⁹ accidere in reb⁹ q̃ accidit in noib⁹. ¶ Notãdũ aũt q̃ dicit q̃ oꝛ nomẽ ⁊ orationẽ significare plura: qz fm ꝓmẽtatoꝛẽ locus q̃ fit p nomina q̃ dicit̃ esse aptissim⁹ ⁊ publicissimus põt referri ad equocationẽ ⁊ amphi^am: ⁊ qz amphi^a fit in oronẽ: equocatio in noie. iõ vt ostẽdat nos decipi fm vtrãq̃ fallaciam. si credim⁹ esse in re q̃ videm⁹ in voce: ait q̃ oꝛ idẽ nomẽ ⁊ eãdẽ oronẽ significare plꝰ. ¶ Notãdũ ẽt q̃ dicit res eẽ infinitas: noia vo finita: qz noiam⁹ nõ solũ res ꝓ eẽ specificũ: sed etiã fm eẽ idiuiduale fm quẽ modũ sequẽdo positionẽ pꝰ: qui posuit mundũ eternũ infinite res ꝑcesserunt: si. n. fuerũt infiniti boies ⁊ noia sũt finita: oportuit plures boies habuisse idẽ nomẽ vel possum⁹ dicere q̃ accipit̃ B finitũ ⁊ infinitũ large vt dicant̃ res eẽ infinite respectu nominũ: qz sunt multo plures q̃ noia. vel possum⁹ dicere q̃ ibi accipit̃ finitũ ⁊ infinitũ quo ad nos. nobis. n. p se loq̃ndo sunt magis nota ⁊ magis finita noia q̃ res. sum⁹ enim cause ⁊ auctores noiuꝗ sed nõ reꝝ. Deinde cũ dicit.

¶ Ergo quẽadmodũ illi qui nõ sunt prõpti numeros ferre a sciẽtib⁹ expellunt: eodẽ mõ ⁊ in oꝛonib⁹ q̃ nominũ virtutis sunt ignari paralogizant̃: ⁊ ipsi disputãtes ⁊ alios auferẽtes.

¶ Qõ dixerat manifestat p sile. d. q̃ sic illi q̃ nõ sũt ꝓmpti ferre numeros expellunt̃ ⁊ superant̃ a sciẽtibus. sic eodẽ modo se hꝰ ⁊ in oꝛonib⁹. qui enĩ vtutis noiuꝗ sunt ignari. paralogizant̃ ⁊ decipiunt: ⁊ ipsi disputãtes intra seipsos ⁊ ẽt disputãtes ⁊ audiẽtes alios. ¶ Notãdũ aũt q̃ vtroq̃ modo q̃s põt paralogiçari per fallaciã. s. cõferẽdo in seipso ⁊ oferẽdo ⁊ audiẽdo aliũ. ¶ Notãdũ ẽt q̃ p nũeros põt intelligi ritbim⁹ ⁊ metrũ que ꝓsistunt in quodã numero syllabaꝝ. ꝓsueuerãt. n. poete ꝓtẽdere inuicẽ p rithimos ⁊ metra: ⁊ in illo certamine nesciẽtes versificari: ⁊ ignorantes. vel nõ in ꝓmptu habẽtes numerũ pedũ ⁊ syllabarus ex q̃bus cõstat metrũ. expellebant̃ ⁊ supabant̃ a sciẽtib⁹: sic ignorãtes vtutẽ noiuꝗ superant̃ a sophistis. vel possumus dicere q̃ p numeros intelligit artẽ ꝓputãdi: sicut apparet in algorismo: vbi vna figura aliter ⁊ alr̃ situata aliũ ⁊ aliũ numerũ ꝓportat: qz si primo loco ponit̃ repsentat seipsam. ⁊ secdo loco decies seipsam. sicut ergo in talib⁹ posset esse deceptio accipiẽdo vnũ numerũ p alio: sic ⁊ in oronibus ꝓpter noiuꝗ multiplicitatẽ accidit esse deceptio. p̃ma tñ expositio magis valet. Deinde cũ dicit.

¶ Ob hãc igit̃ cãm ⁊ eas que dicende sunt: ⁊ syllꝰ ⁊ eleẽchus est apparẽs: nõ existẽs autem.

¶ Cõcludit ꝓclusionẽ intẽtã. d. q̃ ob hãc cãm. i. ꝑpter equocationẽ: ⁊ ꝑpter alias cãs que dicẽde sunt: vt ꝑpter alias fallacias. syllꝰ ⁊ eleẽchus põt esse deceptiuus: qz est apparẽs ⁊ nõ exñs. Tũc sequit̃ illa pars.

¶ Quoniã autẽ est quibusdã magis operẽpciũ videri sapiẽtes q̃ esse ⁊ nõ videri.

¶ In qua vt dicebat̃ ostẽdit sophisticationẽ ⁊ deceptionẽ eẽ possibilẽ ex parte dicẽtis: siue ex pte eius q̃ loquit̃. Diceret enĩ forte aliqs possibilẽ eẽ deceptionẽ ex pte reruꝗ: qz aliqua videnꝗ esse q̃ nõ sunt: ⁊ ex pte auditoꝛis: qz aliqui sunt ꝑiti ⁊ decipi possunt: ⁊ ex pte sermonis ꝓpter noiuꝗ multiplicitatẽ. nunq̃ tñ erit deceptio ex pte dicentis: siue ex pte eius q̃ loquit̃: qz nullus vult decipe: nec aliquis appetit sophisticare: ideo in hac pte ostẽdit q̃ aliqꝰ ẽ opẽpciũ sophisticare: ⁊ paralogiçare alios. Duo ergo facit ꝓ q̃ duas rõnes adducit ad ostẽdẽdus q̃ aliqꝰ vt sophistis: vt appere possint ẽ opẽpciũ palogiçare ⁊ sophisticare alios. zᵃ ibi. (Est autẽ vt sit ad vnũ dicere.) In p̃te ītẽdit talẽ rõnẽ. Oibus apparẽter sapiẽtib⁹ ẽ opẽpciũ videri facere ⁊ paralogiçare: sophiste aũt sunt apparẽter sapiẽtes. ergo volũt videri facere ⁊ paralogiçare. In hac rõne sic ꝓcedit: qz p̃mo ponit maiorẽ. zᵒ declarat minorẽ. 3ᵒ infert ꝓclusionẽ. zᵃ ibi. (Est enĩ sophista.) 3ᵃ ibi (Palaꝗ qm̃.) ponit g̃ p̃mo maiorẽ. d. q̃ gbusdã. i. oib⁹ apparẽter sapiẽtib⁹ est opẽpciũ. i. op⁹ ꝑciosum videri facere ⁊ videri eẽ sapiẽtes magis q̃ esse ⁊ nõ videri. Deinde cũ dic.

¶ Et enim sophistica apparens sapiẽtia: nõ existens autem: ⁊ sophista copiosus ab apparente sapientia ⁊ non existente.

¶ Ponit minorẽ cũ declaratiõe sua. d. q̃ sophistica ẽ apparẽs sapia ⁊ nõ exñs. Et qz talis vnuꝗsq̃ ẽ q̃lẽ habitũ hꝰ: qz sophista hꝰ habitũ apparẽtẽ: ⁊ nõ exñtẽ sequit̃ q̃ ipse sit copiosus ab apparẽte scia ꝗ nõ exñte. Deinde cũ dicit.

¶ Palã quoniã necessariũ est his: ⁊ sapientis op⁹ videri facere magis q̃ facere ⁊ nõ videri.

¶ Infert cõclusionẽ. nã si apparẽter sapiẽtes volũt videri facere: ⁊ sophistice sunt apparẽter sapiẽtes. Palã qm̃ necessariũ. i. expediẽs est his. i. sophisticis videri facere op⁹ sapiẽtis magis q̃ facere: ⁊ nõ videri: sz sup. maxime apparebũt hoc facere p syllm sophisticũ. ergo appetent illuꝗ. ¶ Notãdũ aũt q̃ videri facere nõ ẽ necessariũ nec expediens simplꝛ: sed est necessariũ suppposito tali fine. Nã si ītẽdim⁹ tanq̃ finẽ videri sapiẽtes expedit nobis videri facere magis q̃ facere ⁊ nõ videri. Deinde cũ dicit.

¶ Est autem vt sit ad vnuꝗ dicere in vnoquoq̃

op⁹ sciētis nō mētiri qdē eū de qb⁹ nouit: ⁊ mē
tiētē āt manifestare posse. Nec āt sūt hec qdē i
eo qō p̄t dare oz̄onē: illud āt in eo qō sumere.
¶ Ponit aliā rōnez que talis est. opa sapientis sunt nō mē
tiri de gbus nouit ⁊ mētientes posse manifestare: ſz hō
opa facere maxime apparebim⁹ p ſyllm sophisticū. ergo
volētes sophistice agere: qr volūt apparere sapiētes q̄rūt
ſyllm sophisticū. Jn hac rōne sic pcedit: qr pmo distinguit
opa sapientis. z⁰ ex hoc ꝛcludit sophistas appetere disputationē sophisticaz: qr p hoc apparebunt facere dcā opera ibi. ¶ Necesse ergo eos.) dicit ergo q̄ vt sit dicere ad vnū. i. in quadā sūma: ⁊ vl'r ī ynoquoq. i. ī ynaquaq; mā. Duplex est op⁹ sapiētis. ſ. nō mētiri de gb⁹ nouit: qō ptiet ad rūdentē: vt cū respōdet in his que dicit se noscere non inueniat mēdax. z⁰ est posse manifestare mētientē: qō pertinet ad opponētez: qr cū opponit dz sic arguere q̄ oñdat nō mēdaces maledicētes. Subdit aūt q̄ hec duo opa sūt in eo qō pōt oz̄onē. i. respōsionē dare. quātū ad respōdētez: ⁊ vt nō mentiat de gb⁹ nouit. illud vō in eo qō sumere. q̄tū ad opponētez: qr si opponēs est sapiēs pōt sumere expimentū de alio: ⁊ potest ostēdere ipsuz esse mentiētē.
¶ Notādū aūt q̄ opa sapiētis duplr pntaccipi. absolute: ⁊ vt cōparant ad aliū. absolute autē loquēdo eius est ꝛsiderare causas altas siue difficilia: ⁊ alia que tāgunt pmo metaph. sed vt ꝓat ad aliū. cū rūdet dz dare oz̄onē talē q̄ ī his que dicit se nosce nō mētiat: ⁊ cū opponit dz sic arguere q̄ possit sumere expimētū de alio: ⁊ si sit ignorans q̄ possit ipsuz ostēdere mētientē esse: ⁊ q̄ magis manifestat sapiētia p opera sapiētis: vt cōparat ad aliū q̄ vt accipit fm se. hic vbi intēdit de apparēte sapiētia recitant illa opa sapiētis p que cōparat ad aliū: ⁊ vt manifestāt sapientiā suā. ¶ Notādū etiā q̄ pdicta duo opa ad opponentē ⁊ respōdentē possent mō ꝛuerso adaptari: sed de B nō sit nobis cure. Deinde cum dicit.

¶ Necesse ē ergo eos qui volūt sophistice agere dictarū disputationū genera iquirere. Qpe repꝛeciū. n. est. nā huiusmodi potestas videri faciet sapiētes: cui⁹ sunt desideriū habētes.
¶ Cōcludit cōclusionē intentā. d. q̄ eos q̄ volūt sophistice agere ⁊ apparere facere opa sapiētis opēpciuz est eis q̄rere gen⁹ dictarū disputationū. i. sophisticaz: qr hō potestas facit eos videri sapientes cuius desideriū sunt habētes.
¶ Notādū aūt q̄ scire sophisticare ē quedā ptās faciēnos videri sapiētes. qr ex hoc rūdendo nō videmur mentiri de gbus nouim⁹: qr nō possum⁹ redargui: ⁊ opponēdo manifestam⁹ mētientes: qr alios redarguimus. ¶ Notādū etiā has duas rōnes facere vnā rōnē ꝛpletā. Nā per pmā rōnē habem⁹ q̄ sophiste volūt videri facere. p hanc aūt ostēdit q̄ videri facere possum⁹ p ſyllm sophisticū. ergo sophiste hō ſyllm appetūt. ¶ Ultimo cum dicit.

¶ Quoniā ergo huiusmodi gen⁹ est qdē disputationū: ⁊ quoniā huiusmodi appetūt potestatez hi quos vocam⁹ sophistas manifestū est.
¶ Quasi epilogādo ꝛcludit q̄ manifestū est q̄ illi q̄s vocamus sophistas appetūt hō gen⁹ sophisticarū disputationū: ⁊ hō potestatē q̄ possint apparere sapiētes. ¶ Notādū aūt q̄ ſz cōia scripta pbs p pbauit ſyllz sophi⁽ⁱⁿ⁾ eē. hō autē pbat ipsuz esse vtilē ⁊ bonū: qr appetit a sophistis: ſz hoc est petere: qō est in ꝛtio. qr qō appetit a malo ſz q̄ hō malū est. q̄lis. n. vnusq̄sq̄ est talis finis sibi videt. melius est q̄ vt dicam⁹ q̄ in tota pte pcedēte oñdit nēcitatē hui⁹ doctrine: qr tāto noti⁹ alicui⁹ obligtatis magis est nēcia: quāto p eā magis possum⁹ decipi: ⁊ qr p ſyllz sophi⁽ⁱⁿ⁾ p oēz modū p̄t accidere deceptio. iō ei⁹ cognitio ēvalde nēcia.

B intelligentiam dictoꝝ ꝛtingit pmo dubitare. vtrū ſyllus sophisticus sit subm in hoc lib. z rūdet q̄ sic: qr illud de quo determinat in aliquo ope est subm ibidē. sed hic determinatur de ſyllo sophistico. ergo ꝛc. ¶ Ampliꝰ. illud a quo denominat aliqō videt eē pncipalr intētū ibidē: ſz iste liber dicit eē de ſyllis sophisticis: siue de elēchis sophisticis. ergo ꝛc. ¶ Rñ⁰. dōm q̄ subm in aliquo libro. nō est oē illō de quo determinat in illo libro: sed est illud de quo pncipaliter est itentio ibidē. Sz in hoc lib. pncipali⁹ intendit elēchus. vñ dōm est q̄ elēchus est subm in hoc lib. elenchoruz. ostētuz est. n. q̄ de ſyllo sophistico nō pōt eē p se scientia. ſi. n. ſyllus sophisticus fm q̄ hō nō esset obligtas q̄dā posset esse qd pncipalr intētū. ſz qr obligtates ⁊ puatiōes ⁊ incōgruitates artis nō p̄ñt esse per se intēta. iō ſyllus sophisticus nō pōt eē subm in hoc lib. qr nō pōt eē pncipalr intentū. possum⁹ ergo dicere q̄ dr̄ia est inter subm ⁊ materiā. subz eni alicui⁹ libri dr̄ illud cui⁹ cognitio pncipalr intēdit in lib⁰. mā vō dici pōt oē illud de q̄ in lib⁰ itēdit sive sit pncipalr sive ex ꝛsiti. pncipalr q̄ B itēdit de elēcho. si āt itēdit de fallacys: vl'r de ſyllis sophi⁽ⁱⁿ⁾: B ē inq̄tū deficiūt ab elēcho: ⁊ reducunt ad ig̃rātiā elēchi: vt pz scīēti hūc libꝝ. nō. n. ē pol'e q̄ i aliq̄ lib⁰ alic⁰ scie determiet de aliq̄ solū ī ꝛpōne ad aliō: ⁊ tñ illō sit ibi pncipalr itētū. si q̄ tradere artē de ſyllo sophico nō ptinet nisi ad dia⁽ᶜᵘᵢ⁾ ⁊ hō ſyllis ē obligtas ſyllī dia⁽ᶜᵘᵢ⁾ ñ p̄t eē q̄ dia⁽ᶜᵒ⁾ ī aliā suo li. pncipalr itēdat de hō ſyllo. ſz pncipalr itēdit de elēcho: vel de ſyllo dia⁽ᶜᵒ⁾. si āt itellit de isto B ē inq̄tū ē obligtas ei⁰. elēchus q̄ ē subz ī B li. nō simplr ⁊ ab⁽ᵉ⁾: ſz put ē rectitudo q̄dā cui opponit ſyllis sophi⁽ᶜᵒ⁾ q̄ ē q̄dā obligtas deceptia: vt dicam⁹ q̄ ī li. topi. ē subz ſyllis dia⁽ᶜᵒ⁾ simplr supt⁰. Jn B āt li. subz ē elēch⁰. ⁊ ſyllis dia⁽ᶜᵒ⁾ nō simplr accept⁰: ſz vt ē obuiatiu⁰: ⁊ vt ꝛsiōāt sub hac rōne: q̄ ē rectitudo q̄dā cui oppo⁰ ſyllis sophi⁽ᶜᵒ⁾. elēch⁰ q̄ simplr ⁊ ſz se ꝛsiōāt⁰ ptiet ad li. topi. ſz elēch⁰ vt obliq̄ri dz p ſyllz sophi⁽ᶜᵘᵢ⁾ ē subz ī li. elēchoꝝ. q̄re elēch⁰ nō simplr ꝛsiōāt⁰: ſz vt obliq̄ri dz p ſyllz sophisticū ē subz ī B lib⁰. Ex B q̄ appz q̄ meli⁰ dcm̄ ē q̄ B liber ē liber elēchoꝝ q̄s ſyllo: sophicoꝝ: qr magl ē ī B li. subm elēch⁰ q̄s ſyllis sophi⁽ᶜᵒ⁾. Ex B ēt appz quō B liber distinguit a lib⁰ topi. Jn B. n. li. determiat de obligtate ſyllī dia⁽ᶜᵘᵢ⁾ non q̄cūq̄ mō. ſz sub ſpāli rōne: vt inq̄tū ē obligtas appens ⁊ ōceptia: pp qō determiabit B de elēcho ⁊ de ſyllo dia⁽ᶜᵒ⁾: ñ simplr: ſz sub ſpāli rōne: vt inq̄tū oppo⁰ ei q̄dā obligtas. nō q̄lz ſz appens ⁊ ōceptia: cuiusmōi ē sophi⁽ᶜᵃ⁾. bñ q̄ dcm̄ ē q̄ B determiat de ſyllo sophi⁽ᶜᵒ⁾: ⁊ bñ dixit pbs q̄ itēdebat tradere notitiā de elēchis sophi⁽ⁱⁿ⁾: nō tñ ē bñ dcm̄ q̄ aliq̄ sophi⁽ᶜᵃ⁾: vl'r q̄ aliq̄ obligtas sit pncipalr itētū ī B lib. ſz pncipalr itētū ⁊ subz ī B lib⁰ ē ſyllis dia⁽ᶜᵒ⁾ vl'r elēch⁰ sub aliq̄ ſpāli rōne: vt dcm̄ ē. pp qō iste liber dr̄t a lib⁰ topi. qr ē pticularior eo. qō vō obuiē q̄ B ōtermiat ō ſyllo sophi⁽ᶜᵒ⁾: pz q̄ nō suffit ad B q̄ aliq̄d sit subz alicubi: q̄ de illo determinet ibidē: ſz regrit q̄ sit ibi pncipalr itētū. Qō vō addbat q̄ iste liber ītitulat de sophi⁽ⁱⁿ⁾ elēchis. nō ē vez imo dr̄ liber elēcoꝝ. Qō vō aliq addūt q̄ ē icōpleta denoiatio ⁊ dz dici elēchoꝝ sophi⁽ᶜᵒʳ⁾ ig̃rāt viz vbi. Obligtas. n. i scia nō pōt eē p se itēta. ſp q̄ ponēdū ē q̄ rectitudo sit subm in aliq̄ scia. pōt q̄ scia determiare de obligtate: ſz nō pōt ī eo

Alterius. obligtas eē pncipalr intenta.
dato q̄ elēch⁰ vl'r ſyllis dia⁽ᶜᵒ⁾ sit subz vl'r pncipalr intentū in hoc lib. nō simplr: qr sic est subm in libro topicoꝝ: ſz sub aliq̄ ſpāli rōne: vt put ē id a quo deficiunt ſyllī sophistici. ¶ Dubitaret forte aliqs. vtrū post hō elenchuz magis itēdat de ſyllo sophi⁽ᶜᵒ⁾ q̄s de aliq̄ alio. ¶ R. ūdeo. dōz q̄ ſyllis sophi⁽ᶜᵒ⁾ nō ē subz ī B li. ſz subz in hoc opē ē

aliqua rectitudo ⁊ aliq̄d per se intentū in arte dialectica. ēt liber iste vt supra dicebat ad artē dialectica ptinet. nullus. n. pōt tradere artē obliq nisi qui hz considerare de recto. Si igit hic liber ad dialectica ptinet. Et dialectica vl'r est scia vel modus sciēdi. qr obligtas fm q̄ hui⁹ opponit tā scie q̄ mō sciendi. in nullo libro dialectico pōt eē subm ⁊ p se itentus ſyllis sophisticus. iō semp supius dicebat de ſyllo sophistico nō ꝛsiderat in dialectica ꝓpter cās q̄s habeat posicīue: ſz qr est quedā obligtas artis. vez qr de oībus obligtatib⁹ non equali: considerat ars. Rōnabilr q̄ō mota est vtruz iter obligtates dialecticas magis itendat hic de ſyllo sophistico. ꝓpter qō sciendu q̄ ēt iter obligtates dialecticas nō potius itendit de ſyllo sophistico: sed de loco sophistico: qō triplici via declarari pōt. Prima talis. dictū est. n. q̄ de talib⁹ sophisticationib⁹ non pōt considerari aliq̄ scia nisi inq̄tū obligtates artis. sophistica. n. q̄ nec ē scia nec modus sciēdi pōt vti talibus sophisti⁽ⁱⁿ⁾: vt p eas acqrat gloriā: ſz dia⁽ᶜᵒ⁾ cui⁰ ē de eis tradere artē nō cōsiderat de ipsis n'si, put sunt obligtates elenchi vel ſyllī sophistici. ⁊ qr p pu⁹ repit huiusmodi obligtas in loco sophistico q̄s in ſyllo sophistico. Ex hoc. n. ſyllis sophistic⁰ est obligtas ſyllī. qr supra ſyllm addit quādā habitudinē localē in q̄ forma ſyllī referuari nō pōt. potī q̄ hic itēdit de loco sophistico q̄s de ſyllo sophistico: quō aut dr̄t loc⁰ sophisticus a ſyllo sophi⁽ᶜᵒ⁾ in scīntib⁹ patebit. ¶ Z⁰ via sumit ꝛsiderādo ea q̄ determiant in lib. poꝝ. Nā ⁊ si de fallacys nō determinat in B li? nisi vt reducunt ad ignorātiā elenchi. qr obligtates nō ꝛsiderant in arte nisi vt reducunt ad rectitudinē: nec sunt p se itente ab arte. tñ iter obligtates pncipali⁹ hic ꝛsiderat de fallacys. fallacie aūt nō noiant ſyllos sophisticos: ſz locos sophisticos: qō pz p ppbm q̄ eguocationē ⁊ palogismū q̄ fit p noia dicē eē locū. cuz ait q̄ loc⁰ aptissimus ⁊ publicissim⁰ ē ille q̄ fit per noia. si q̄ aliquā obligtatē deberem⁹ B assignare subm magis dicerem⁹ q̄ locus sophistic⁰ esset subm in lib. elenchoꝝ q̄s ſyllis sophistic⁰. qr accipiendo pncipale large de loco sophistico hic pncipalius itendit q̄s de ſyllogismo sophistico. ¶ 3⁰ via sic patet: nam ſyllis sophisticus ad duo pōt cōparari ad locos siue ad fallacias ad q̄s reducit. Et ad res ad q̄s applicat: vt si dico. canis currit: ſz celeste ſydus est canis. q̄ currit. Dic cōsiderare ē duo. eguocationem ad quā reducit ſyllis factus: et res illas: vt canem ⁊ celeste ſydus ad q̄s applicat. Cū q̄ de ſyllis sophisticis tradat ars nō respectu rerum ad q̄s applicant: ſz respectu fallaciarum ad q̄s reducunt vt pz ex illo cap⁰. Qm̄ habemus fm q̄ sunt apparentes ſyllī) Principalius cōsiderat B de fallacys q̄s de ſyllis sophisticis. Luz ſyllī sophistici itroducant in hoc lib. pp fallacias. ⁊ qr fallacie idē sunt qō loci sophistici: vt ifra patebit. Principalius hic itendit de locis sophisticis q̄s de ſyllis sophisticis. Dicamus q̄ q̄ nulla obligtas pōt eē subm in aliq̄ scia nec in aliquo libro alicuius scie. nec in hoc lib. simplr. Et p oēz modū pncipalius itendit obligtas aliq̄. tñ iter obligtates pncipali⁹ hic itendit de loco sophistico q̄s de ſyllo sophistico quod declarare volebamus.

Alterius forte dubitaret aliqs. vtruz in B lib. pbari possit ſyllz sophisticū eē. ⁊ vr̄ q̄ nō. qr qō nō ē nō pōt pbari eē: ſz ſyllis sophistic⁰ collocandus ē sub nō ente: vt supius dicebat. q̄ tē. ¶ Amp. illud de q̄ ē scia nō dz pbari in scia: ſz doctrina ista ē de ſyllogismis sophisticis. qō pz ppbz. q̄ in pn⁰ hui⁰ libri ait. ō sophisticis aūt elēchis ⁊ de his q̄ vōr elenchi dicemus. q̄ tē. ¶ R⁰. dōz q̄ si in B li⁰. subz eēt ſyllis sophistic⁰. qr de subo dz supponere qr est. forte dubiū eēt. vtruz id pbari posset hō ſyllm eē: ſz cū sophisticus ſyllis nō sit subm in B li? Iz aliquo mō sit mā b⁰ libri qō querit nō vr̄ eē dubiū: ⁊ vt melius appareat quesitū: sciendū q̄ vt in nr̄is editiōib⁰ theologicis sufficiēti⁰ dixim⁰: subm ⁊ mā accipiunt in scia fm quādā similitudinē eoꝝ que videm⁰ in nā. subm. n. in nālibus oft a mā. qr subm dicit qd in actu. mā vō qd in potētia: vt pōt haberi ex. 9. metaphi. ea ergo q̄ pn' ꝛsiderantur in scia. qr talia r'' illi⁰ scie sunt qd in actu. eo q̄ sub ꝓpa rōne cōsiderant ibidē merent nomē subti. q̄ vō nō ꝛsiderantur pncipalr in scientia nec sub ꝓpria rōne: ⁊ fm q̄ hō considerant ibidez bñt rōnem po⁰ respectu illius artis. ⁊ possunt eē mā scie nō subm. ſyllis ergo sophistic⁰ ⁊ locus sophistic⁰ ⁊ hō obligtates quodāmō possunt dici mā hui⁰ libri. qr de talib⁰ determinat in hoc lib. nō tñ debēt dici subm: nā cū dialectica sit ars directiua rōnis ⁊ itellectus in nlla pte dialectice pncipalr ⁊ fm q̄ hō. aliq̄ obligtas pōt eē intenta. pncipalr ergo itendit hic aliq̄ rectitudo: vt elēchus vel ſyllis dialectic⁰ sub aliq̄ ſpāli rōne. vez qr ſyllī sophistici ⁊ loci sophistici sunt q̄dā obligtates ipsi⁰ elēchi ne in elēcho ꝛtingat error. oz euz volentē determinare de elēcho. determinare ēt de ſyllo sophistico. iō spectat ad aliquez lī hū dialectice: vt ad hūc: determinare de ſyllo sophistico. nō tñ pp B hō ſyllis ponēdus est subm in hoc lib. Nā sicut illeq determinat de obliquo in ꝓpatiōe ad rectū. pncipalius itendit de recto q̄s de obliq̄. sic considerās de ſyllo sophistico in ꝓpatiōe ad elenchū. pncipali⁰ ꝛsiderat de elēcho q̄s de hō ſyllogismo. pp q̄ pbs signanter hō obliquitates reducit ad ignorātiā elenchi inuenu q̄ de hō obligtatib⁰ non deteriat pn': sed determinat de eis ne accidat error circa elenchuz. elenchus ergo B pncipalr itendit. ex B ergo soluit quesitū. nā ⁊ si doctrina nō oz pbare subm qō pn' itendit: ⁊ a quo recipit spēz ⁊ esse. tñ qr ſyllogismus sophisticus nō est pncipaliter itentus: iō vt dicebat non est dubiū qō q̄rit. Possem⁰ tñ si vellem⁰ distinguere de scia ⁊ de mō pbādi vt oſtēderemus que scia pōt pbare st. hz suū ⁊ que nō ⁊ q̄liter pōt pbare: ⁊ q̄liter nō. Sz B videret oio supuacuū: cū ſyllogism⁰ sophistic⁰ pp quē itroducit q̄ nō habeat rōnē subti. Ex hoc ēt appz q̄ liber iste magis debz dici liber elenchoꝝ q̄s ſyllogismoꝝ sophisticoꝝ. est. n. materia hui⁰ libri ſyllogism⁰ sophisticus: ⁊ magis est mā locus sophisticus. qr de vtrisq̄ determinat B. nullū tñ istoꝝ dz dici subiectū. Sz subm ē ille elenchus de quo pn' itenditur. ⁊ qr ꝛueniēti⁰ est a pncipaliori itēto fieri denoiatione ꝛueniēter B liber dr̄ elenchozū. ¶ Oppositā. n. his nō est difficile soluere: nā cū dr̄ ſyllogismus sophisticus nō est. ergo nō pōt pbari esse. dōm q̄ sicut linea obliq̄ est aliq̄d nō rōne obligtatis. qr obligtas ē puatio que de se ē nō ens: ſz rōne ipsi⁰ ꝛcinui qō obligtati substituit. sic ſyllogismus sophistic⁰ ē aliq̄d. qr est quedā rōcinatio defectiua. ergo pp rōcinatiōem in q̄ fundat hō sophisticatio ſyllogism⁰ sophistic⁰ aliq̄d ē. est ergo ſyllogism⁰ sophisticus aliq̄ rōcinatio: sicut loquela icōgrua ē aliq̄ loq̄la. tñ qr dialectica est directio rōnis de rōne sophistica pncipalr cōsiderari nō pōt. sicut qr grāmatica est directio lingue de locutione icōgrua. pncipalr cōsiderari nō debet.

Alterius forte dubitaret aliqs. vtruz hic pbet ſyllis sophistic⁰ eē. ⁊ vr̄ q̄ nō. q̄ B q̄ habetur in lra vbi illatiue ꝛcludit q̄ aliq̄ sunt ſyllogismi. aliq vō nō sunt: sed vñr. ¶ R⁰. dōm q̄ ſz hic posset pbari ſyllm sophisticuz eē. tñ si itentiōem pbi pfundius inspicim⁰ nō ꝓprie pbat ſyllm sophisticū hic ec: ſz magis oñdit ipm eē deceptiuū: ⁊ posse decipe. deceptio aūt vr̄ eē q̄dā effectus ſyllī sophistici: nā quodā modo est ꝓprietas q̄dam ſyllogismi sophistici: que vt ꝓparat ad impietiam nr̄az causat in nobis deceptionē quandaz. Qz aūt itendat pbs pbare ſyllogismū sophisticū eē deceptiuū pz: si cōsideretur probatōes eius. Prima. n. pbatio ē. quedam res sunt ⁊ quedā apparēt eē q̄ nō sunt. ⁊ ita nos decipiūt. sic est ſyllogismus. Amplius subdit q̄ videnī hō ſyllogismi pp im-

peritiã nr̃am. Cõstat aũt q̃ impitia nostra nõ dat sillis sophisticis q̃ sint hõ̃ sillogismi: ꝫ solũ facit q̃ p̃ tales sillos possum⁹ decipi. nã ꝛ si hõ̃ silli ꝓponerent̃ pitis ꝛ doctis: ꝫ eos nõ deciperẽt. nihilomin⁹ sophistici eẽnt. 3ª sua probatio est q̃ q̃ credimus eẽ in reb⁹ q̃ videmus in nominib⁹. iõ accidit qõ dcm̃ est. Cõstat aũt q̃ huiusmodi credulitas nr̃a nõ dat sillis sophisticis q̃ sint huiusmodi silli: nec p̃ B p̃datur sillogismus sophistic⁹ eẽ: sed solum ostendit q̃ q̃ sic credim⁹ cõtingit nos decipi per talẽ sill'm. 4ª sua probatio est ex pte sophistarũ diligentium gloriã. Cõstat aũt q̃ sillogismus sophistic⁹ ex eo q̃ est hõ̃ nõ facit sophistas gloriosos. q̃ tũc semp sophi⁹ haberẽt gloriã: sed ideo hꝫ eẽ eorum gloria. q̃ p̃ talẽ sillogismũ cõtingit aliquos esse deceptos. Si ergo considerent̃ omnes quatuor pbationes facte in lr̃a. Non ꝓprie probat̃ sillogismũ sophisticuꝫ esse: ꝫ ostendit̃ ip̃m esse deceptiuũ. Et q̃ multis modis põt deciperе. ideo necessaria ꝛ vtilis ẽ cognitio eius: qõ vo diceba̅tur q̃ probat̃ aliqué sillogismũ nõ esse. ꝫ apparere ly apparere exponẽdum est pro decipere. CAP. II.

Quot aũt sunt spẽs disputationuꝫ sophisticaruꝫ: ꝛ ex quot numero potestas ea constat: ꝛ quot partes ꝓtingit esse negocij: ꝛ de alijs que suffragantur ad hanc artem nunc dicemus.

¶ Postq̃ pbs ondit necessitatẽ hui⁹ doctrine. in parte ista disputatiõem sophisticam de qua hic agit̃ separat ab alys disputatõib⁹. ꝛ duo facit p̃ enumerat ea que tractãda sunt circa disputatiõem sophisticam. 2º distinguit gr̃a disputationũ: vt sepet disputatõ. ꝫ sophistica ab alys. 3º ibi (Sũt ergo disputationũ) Dicit ergo q̃ nunc. i. in B lib. dicemus quot sunt spẽs sophisticarũ disputationũ q̃tuꝫ ad metas: q̃ ꝓm q̃ disputatio ducit ad aliã ꝛ aliã metã dr̃ esse alia ꝛ alia spẽs disputationis. ꝓm hoc g̃ erũt 5ᵗ spẽs ꝓm 5ᵗ metas. vel possimus dr̃e q̃ huiusmodi spẽs appellant modos sophisticãdi. ꝓm hoc g̃ erũt due spẽs ꝓm dicos modos. vnuꝫ in dictiõe. ꝛ aliuꝫ extra dictiõem. ꝛ dicemus ea potestas q̃ est sophisticãdi ex quot numero cõstat q̃tuꝫ ad locos siue q̃tuꝫ ad fallacias. q̃. i. ꝛ quot ptes ꝓtingat esse hui⁹ negocij. q̃ duas. vnã oppo⁹ⁿ, de qua determinat̃ in p̃. ꝛ aliã respõdentis de qua agit̃ in 2º ꝛ ide dicemus de alys que suffragant̃ ad hãc artem. vt de cautelis que faciũt ad hũ eẽ.

¶ Notandũ aũt q̃ disputatiões sophisticas sumptas respectu rinij: vt respectu metarũ possumus appellare spẽs disputationũ. nã disputatio ẽ quasi gdam motus tendẽs in aliquẽ finem. ꝛ si finis illius ẽ scientia ꝛ veritas. sic ẽ doctrinalis. si vo finis eius sit victoria ꝛ meta sic est litigiosa. Et q̃ mot⁹ suscipit spẽm ex termino. iõ possunt dici tot eẽ spẽs sophistica ꝛ disputationũ. m quot sunt mete ad q̃s tales disputatiões ordinant̃. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Sunt ergo disputationũ genera q̃tuor. Doctrinales. Dialectice. Tentatiue. Litigiose.

¶ Distinguit gr̃a disputationũ: vt separet disputationem sophisticã ab alys. ꝛ tria facit. q̃ p̃mo enũerat gr̃a disputationũ. 2º exegtur de eis. Et 3º eligit sibi disputationem de qua itendit. 2ª ibi (Doctrinales qdez sunt) 3ª ibi (Ergo de dialecticis) Dicit g̃ q̃ disputationũ genera sunt q̃tuor: doctrinales: dialectice: tẽtatiue ꝛ litigiose. Deiũ cũ dicit.

¶ Doctrinales quidem que ex ꝓprijs principijs cuiusq̃ discipline: ꝛ non ex his que videntur esse respondenti sillogizant. Oportet enim eũ credere qui dixit.

¶ Exegtur de huiusmodi disputatiõibus ꝛ q̃tuor facit. q̃ p̃mo exegtur de doctrinalib⁹: 2º de dialecticis. 3º de tentatiuis. 4º de litigiosis. 2ª ibi (Dialectice aũt) 3ª ibi (Tentatiue quidem) 4ª vero ibi (Litigiose vo) Dicit g̃ q̃ doctrinales disputationes sunt ex ꝓprijs p̃ncipijs vniuscuiusq̃ discipline ꝛ nõ sillogizãt ex his que videnť respõdẽti: ꝫ in talib⁹ cuꝫ g̃ discit oꝫ credere. ¶ Notandũ aũt q̃ doctrinales sciẽtie fm q̃ huiusmodi nõ pcedũt ex probabilib⁹: ꝫ ex necessarijs. Et q̃ ex hoc aliq̃ videnť esse. pbabilia. q̃ videnť oibus vel plurib⁹ vel maxime notis. iõ dialecticus iterrogat. vtrũ videat̃ verum q̃ assumit vel nõ. q̃ videri verũ facit ad hoc q̃ aliqd fit. pbabile: tm̃ q̃ videri nihil facit ad hoc q̃ aliqd fit nẽcium: doctrinalis ex necessarijs sillogizãs nõ iterrogãt. ¶ Notandũ etiã doctrinales non solũ differre a dialectica. q̃ ẽ ex necessarijs. illa vo ex pbabilibus. ꝫ ẽt differt. q̃ dialectica est quodãmodo collectiua ꝛdictionũ. hꝫ. n. viam vt sillogizet ad vtrãq̃ partẽ contradictiõis. iõ iterrogat. q̃ si respõdens neget sibi. qõ ꝓponit nõ claudit̃ sibi oino via. Dialectice. n. disputare possumus ẽt ꝓtra negãtem p̃n⁹: vt pꝫ ex p̃mo topicorũ: qõ quomodo itelligẽdũ sit alibi declarauim⁹. doctrinalis vo contra negãtem sibi p̃ncipia disputare nõ potest. ideo simplr̃ supponit ea eẽ. nec iterrogat an sit. q̃ si negarent̃ nõ posset vlterius disputare. ¶ Notandũ etiã q̃ in talibus volentẽ disputare oꝫ credere p̃ncipijs ꝛ supponere ea. q̃ si negaret illa nõ eẽt disputatio doctrinalis. ¶ Notãduꝫ ẽt q̃ disputatio doctrinalis semp ẽ inter discipuluꝫ ꝛ doctorem. q̃ semp oꝫ esse gr̃a adiscẽdi. q̃ si esset gr̃a tentãdi vl̃ vincẽdi: non esset doctrinalis: sed eẽt tentatiua vel litigiosa. ideo alterũ disputantiũ appellat euꝫ q̃ discit dicens: q̃ oꝫ eum q̃ discit credere. q̃ non põt disputare tẽ disciplinabiltr̃ nisi credat ꝛ supponat p̃ncipia artis. ¶ Notanduꝫ ẽt q̃ in talibus aliquo mõ oꝫ discentẽ credere. q̃ doctrinales ꝓm q̃ hõ̃ sunt ita firmiter demõstrant q̃ oꝫ adiscentẽ credere. q̃ quodã mõ cogit itellect⁹ ꝛ rõ nr̃a: vt credam⁹ ꝛ assentiamus illis. Deide cũ dicit.

¶ Dialectice aũt que ex probabilibus sũt collectiue contradictionum.

¶ Exegtur de dialecticis dicẽs q̃ dialectice ex pbabilib⁹ sunt collectiue cõtradictionum: nam cũ ex probabilibus procedant habent viam vt sillogizent ad vtrãq̃ partem cõtradictionis. Deinde cuꝫ dicit.

¶ Tentatiue vo que ex his que videnť respondẽti. Et necessariũ est scire ei qui simulat habere sciam: quẽadmodũ determinatũ ẽ in alijs.

¶ Exegtur ex tentatiuis dicẽs q̃ tentatiue sunt que sillogizãt ex his que vñr respõdenti. procedũt. n. tẽtatiue per quedã cõmunia. ideo per eas põt capi experimentũ de respõdente. hõ̃ aũt experimẽti tentatiui subdit cãm cum dicit: q̃ necessariũ est scire sup̃. cõmunia cuꝫ q̃ simulat se habere sciam in ꝓprijs: qõ quomodo sit: determinatũ est in alys: vt in topicis: vel in alys. q̃ forte aliquẽ librum fecit de tentatiua disputatione que ad nos non puenit. In his aũt que ad nos puenerũt non ẽ exgsite determinatuꝫ de tali disputatione. ¶ Notanduꝫ autem q̃ tentatiu⁹ qdam dialecticus ꝛ vt ifra dicet̃. ideo ex probabilib⁹ sillogizare põt. verũ q̃ sua finalis itentio est cape experimentum de rñdente: sufficit q̃ sillogizet ex pbabilib⁹ que vñr rñdenti. ¶ Notandũ aũt q̃ hõ̃ dcm̃. vꝫ. q̃ necesse est scire communia eum q̃ se simulat habere hãc scientiam in ꝓprijs. põt referri ad opponẽtem ꝛ ad respõdentem. nam si opponens simulãdo se scire ꝓpria vult tẽtare: oꝫ cum scire communia. q̃ sine scia cõmuniũ tentare nõ posset: sicut ẽt ꝛ respõdentẽ oꝫ scire cõmunia si vult respõdere ad tẽtatiuas rõnes. ¶ Notãdum etiã q̃ in omni scia sunt quedã communia gbus scitis nõ ꝓpter hoc scit̃ ars. ignoratis vo igno

ratur vel in pspectiua cõmune ẽ q̃ est de linea visuali ꝛ q̃ subalternat̃ geometrie: ꝛ talia que nllis pspectiu⁹ ignorat. si g̃ respõdẽs de talib⁹ rñdere nescit: planũ est eũ nõ habe rescitẽtiam illã. q̃ si sciret ꝓpria hõ̃: cõia ignorare non posset. g̃ talia que neẽe est respõdentem scire: si simulat: ꝛ ticit se habere scientiam: poterit de eo experimentuꝫ sumi. Deinde cum dicit.

¶ Litigiose vero q̃ ex his que videnť pbabilia: nõ sunt autem: sillogizant.

¶ Describit litigiosas dicẽs q̃ litigiose sunt que sillogizãt ex his q̃ videnť pbabilia ꝛ nõ sunt. Quõ aũt litigiose videntur accipere pbabilia: ꝫ nõ accipiũt: ꝛ quõ taꝫ peccãtes in mã q̃ peccantes in forma. aliquo mõ sunt tales: ifra patebit. ¶ Notãdum aũt has dispõnes distingui posse per ea que acgrunť ex eis. ex disputatiõe. n. vel acgrit̃ veritas vl̃ opio. vel experimẽtũ vel victoria. gcũq̃. n. disputat. vel intẽdit experiri. vel itendit vincere. si aũt non itendit B nec illud: ꝫ itendit cognoscere veritatẽ. vel disputat ex pbabilibus. ꝛ tũc aggñat opionem. vel ex necessarijs. ꝛ tũc aggenerat sciam. distinguunť ergo he disputatões adinuicem per ea q̃ ex illis cõsequimur. q̃ per doctrinales acgrit̃ scia per dialecticas aggñat̃ opio. per tentatiuas sumit̃ experimentum. per litigiosas itenditur victoria siue gloria ꝛ palma. Deinde cum dicit.

¶ Ergo de demõstratiuis qdez in analeticis dictũ ẽ. De dialecticis vo ꝛ tẽtatiuis in alijs. De agonisticis aũt ꝛ litigiosis nũc dicemus.

¶ Eligit disputatiõem de qua hic determinat̃ dicẽs: q̃ de demõstratiuis dcm̃ est in analeticis. i. in posterioribus. de dialecticis ꝛ tẽtatiuis dcm̃ ẽ in alys: vt in top̃. vel in alys. si aliquẽ aliũ libũ spãlem fecit de tentatiuis. De agonisticis vo ꝛ de litigiosis. i. sophisticis dicemus nũc.

Ad intelligentiam dictoruꝫ ꝓtingit p̃mo dubitare vtrũ sillꝫ dialecticus addat aliquid. ꝛ quid addat supra sillꝫ simplr̃. ¶ Ad cui⁹ euidẽtiã sciendũ est q̃ siue sillogismus simplr̃ sit genus ad sill'm dialecticũ siue non. Nullus tm̃ dubitat sillogismũ simplr̃ cõmuniorẽ esse q̃ dialecticũ. oꝫ g̃ sill'm dialecticũ aliqd addere supra sillogismũ simplr̃: vt possit ip̃ꝫ ꝓbere. possum⁹ aũt dr̃e q̃ sicut sillꝫ simplr̃ resoluit̃ in sua p̃ncipia. sic ꝛ sillꝫ dialecticus hꝫ quedaꝫ p̃ncipia p̃ter p̃ncipia sillogismi simplr̃ in que resoluit̃. naꝫ sic̃ hõ̃ q̃ ꝓbit a'al q̃ q̃d ẽ de rõne aialis ẽ de rõne hoĩs. aliqd tm̃ hꝫ homo qõ ẽ p̃ter rõnẽ aialis. sic oia p̃ncipia pertinẽtia ad sillogismũ simplr̃ pertinẽt ad dialecticũ. hꝫ tm̃ dialecticus aliq̃ p̃ncipia spãlia que sunt p̃ter rõnẽ sillogismi simplr̃. p̃ncipia. n. in que resoluitur sillogism⁹ simplr̃: vel possunt dici de oi ꝛ dici de nullo. nõ. n. valꝫ. si omne b. ẽ a. ꝛ omne c. est b. q̃ oẽ c. sit a. nisi supposita illius p̃ncipij veritate que est dici de omni. Nam si nihil est ipsius b. de quo nõ predicatur a. si c. est aliqd ipsius b. de c. p̃dicabit̃ a. Ultra tamen ista p̃ncipia habꝫ dialecticus aliq̃ spãlia p̃ncipia. nã si dicam. oia que põt miles põt rex. miles põt expugnare castrũ. ergo ꝛ rex. sillogism⁹ iste ꝓfirmat̃ per duo genera p̃ncipioꝝ. p̃ generalia ꝛ spãlia. per gñalia vo q̃ est in hoc sill'o p̃ncipium dici de omni: sicut erat in sill'o p̃dicto facto in terminis cõmunib⁹: nã sicut ibi sumebat̃ c. sub b. sic hic sumitur expugnare sub ly oia. Cõfirmat̃ ergo iste sillogism⁹ per dici de omni. Rursus. q̃ ẽ ibi habitudo minoris ad maius. cõfirmat̃ ẽt per illud p̃ncipiũ q̃ q̃cqd põt minus põt ꝛ maius. ꝛ istud p̃ncipiũ respectu eius qõ est dici õ oi est q̃ſi spãle. q̃ nõ hꝫ esse nisi in sill'o facto in talibus terminis in gbus reseruet̃ habitudo minoris ad mai⁹. ꝛ q̃ ista habitudo fundat̃ in loco a maiori. iõ sumpsit originez istud dictũ cõmune q̃ sillogismus dialectic⁹ addit supra sillogismũ simplr̃ habitudinẽ localẽ. vtrum aũt ꝓpter hoc sill's simpliciter debeat dici gen⁹ ad ip̃m nõ est p̃sentis speculationis: sed si ꝓtingat nos scribere sup alys libꝫ logice haberet locuꝫ qõ q̃rit̃. Ad p̃sens aũt in rm̃ dictuꝫ sit q̃ sillogismus dialecticus addit aliqua p̃ncipia spãlia supra sillogismũ simpliciter que cõmuni noie possunt dici quedã maxime vel q̃dam habitudines locales.

Alterius forte dubitaret aliqs. vtruꝫ huiusmodi habitudines locales sint õ ratione sillogismi dialectici. ꝛ possint dici ptes formales respectu eius. ¶ Ad qõ põt dici q̃ ꝓm pꝫ. 7. metaphysice. nõ est icõueniẽs q̃ illud quod est mãle vni eẽ formale alteri: vt cuꝫ quod est pars mãlis circuli est pars formalis circuli cuꝫ rei. quicqd. n. ẽ de rõne rei põt dici pars formalis eius. habitudo g̃ localis si ꝓrec̃ ad sillogismũ simpliciter nõ est ps formalis eius. q̃ huiusmodi habitudo non reperit̃ nisi in mã aliquo mõ spãlt: vt habitudo fũdata in loco a ꝓrio nõ reperit̃ in gbus libꝫ terminis: sed in his que habẽt rõnez oppõnis. sic ẽt habitudo fũdata in loco a minori reperit̃ solũ in illis terminis iter quos ẽ ꝓportio minoris ad mai⁹. Cuꝫ sillogismus g̃ simplr̃ abstrahat ab hac materia: ꝛ ab illa: in gbus tales habitudines reseruari nõ habẽt hõ̃ habitudies nõ poterũt pbare formã sill'i vt sillogism⁹ est. nõ sunt g̃ tales habitudines õ rõne sill'i simpliciter. sunt tm̃ aliquo mõ de rõne sillogismi dialectici. q̃ sillogismus dialecticus sine tali habitudine esse nõ hꝫ. meminim⁹ g̃ nos aliqñ dixisse q̃ p̃ncipiũ dici de omni vl̃ õ nullo pbat formã. loci vo siue locales maxime pbant materiã. qõ sic est itelligendũ. q̃ sillogism⁹ sumptus simplr̃ magis accipit̃ ꝓm formaꝫ. sumptus vo in terminis specialib⁹ magis sumit̃ ꝓm mãꝫ. Principia vo sillogismi simplr̃ sunt magis ꝓm formã. p̃ncipia vo sill'i dialectici respectu sillogismi simplr̃ possunt dici ꝓm mãm. pbant. n. loci ꝓpõnes ipsas nõ simplr̃ sumptas: nec vt sunt mã sill'i simplr̃: ꝫ vt sunt mã sill'i dialectici. in terminis enim oino generalib⁹ ꝛ in sillogismo simplr̃ habitudo localis reseruari nõ põt. g̃ hõ̃ habitudines sunt de rõne sill'i dialectici.

Alterius cuꝫ in ipso sillogismo dialectico. ꝛ in his q̃ sunt õ rõne ei⁹ sit assignare aliqd formale et aliqd mãle. ¶ Dubitaret forte aliqs. vtrũ hõ̃ habitudines se teneãt magis ex pte forme: vel magis ex pte mãe. ¶ Rñdeo dõm q̃ mã ptinens ad totam spẽm ꝓm q̃ huius ẽ. põt dici pars formalis rei. forte g̃ hõ̃ habitudines eẽ de rõne sillogismi dialectici merito dubitari põt. vtrũ sic sint de rõne ei⁹ qõ se teneãt ex pte forme: vel q̃ se teneant ex parte mãe. ¶ Scienduꝫ ergo q̃ sicut sill's dialecticus est aliqd spãle ꝛ aliqd magis cõtractũ q̃ sillogismus simpliciter. q̃ sillogism⁹ dialecticus hꝫ aliqd loco mãe: ꝛ aliqd loco forme. cum actus actiuoꝝ sint in patiẽte ꝛ disposito: ꝛ q̃ oꝫ formã eẽ ꝓportionatã mãe: sicut sill's dialectic⁹ respectu sillogismi simplr̃ addit aliqd spãle q̃tũ ad formã. sic addit aliqd spãle q̃tũ ad mãm. sill's. n. simpliciter loco mãe hꝫ ꝓpõnes affirmatiuas vel negatiuas. loco forme hꝫ ordinẽ illũ sillogisticũ in quo saluari possunt dici õ oi vel nullo. hõ̃. n. ordo vel ẽ ipsa forma sillogismi simplr̃. vel ẽ aliqd ifeparabilr̃ annexũ ipsi forme. sillogism⁹ vero dialectic⁹ icludit oia q̃ sũt sillogismi simplr̃. siue se teneãt ex parte mãe. siue ex pte forme: ꝫ q̃ spãlior est. addit aliqd ex pte vtriusq̃. nã ex parte materie addit pbabilitatẽ. ex parte forme addit habitudinẽ localẽ. ad hoc. n. q̃ ꝓpositiones sint mã sill'i dialectici nõ sufficit q̃ sint affirmatiue vel negatiue. ꝫ vltra hoc reqrit̃ q̃ sint pbabiles. ex pte vo forme addit habitudinẽ locales: q̃ nõ sufficit q̃ sit ibi p̃ncipiũ dici de omni vel de nullo: ꝫ reqrit̃ q̃ sit ibi habitudo localis: vt si hic eẽt sill's dialecticus q̃cqd põt miles. põt ꝛ rex. miles põt expugnare. ergo ꝛ rex. sup hoc q̃ hõ̃ est

pncipiuꝫ dici de omni. est etiã habitudo quedã localis: vt locus a minori. cõfirmat. n. dictus sillõ p hãc maximã. qz q̃ põt minus: põt ⁊ mai⁹. Cũ ergo querit vtrũ hõ habitudo se teneat ex parte mãe vel ex pte forme. dõm est q̃ in dicto sillo ẽ duo ꝓsiderare. maiorẽ ipsam fm se: ⁊ illatiõem illã q̃ fit ex minori ad ꝓcõsequẽ. vtrũq; aũt istoꝝ. pbat p dictã habitudinẽ. ipsa. n. maior fm se accepta ꝓfirmat p talem habitudinẽ. nã iõ verꝫ est. qz qcqd põt miles. potest ⁊ rex. qz qõ põt minus: põt ⁊ maius. Rursus B illatio. miles põt expugnare. g̃ ⁊ rex. ió vã est. qz qõ põt min⁹ põt ⁊ mai⁹. cũ g̃ ppõ ꝓz se ꝓsiderata pteneat ad mãs sillõ. illatio vo pteneat ad formã. dñe possum⁹ hõ habitudines pbare quodãmõ vtrũq; tam mãm q̃ formam. dici g̃ de oi vel de nullo: vt reseruant in sillo dialectico solũ. pbãt formã. qz nullo mõ. pbãt propositiões fm se acceptas. pbabilitas vo ipãrum ppõnuꝫ in hõ sillo solum se videt tenere ex pte mãe. habitudines vero locales quodãmõ se hãt ex pte vtriusq; pp qõ hõ differũt a dici de oi vel de nullo. qz. pbãt non solũ formã: sed etiã mãm. ꝯz ergo quõ hõ bitudines locales se hãt ad sillm dialecticũ qz sunt de rõne eius: ⁊. pbãt non solũ mãm sillogismi dialectici. ꝯz ẽt formã. nõ q̃ formã. pbent silli dialectici: vñ sillogism⁹ est: ꝯz vñ dialectic⁹ ẽ. ex B g̃ appꝫ verꝫ. ee q̃ diximus in rhetoricis vbi distinxim⁹ hõ habitudines ad dici de oi vel de nullo. dõ q̃ illa. pbant formã. ista vo mãm. Nã sicut ꝓpositũ ex po⁹ ⁊ actu differt ab actu p hoc qõ est in potentia. ⁊ a potentia p B qõ est in actu. sic hõ bitudines. pbantes quodãmõ vtrũq; tam materiã q̃ formã differũt a dici de oi ⁊ de nullo. pbãtibus solã formã. p B q̃ pbãt mãm. ⁊ si aliq̃ sunt. pbãtia solã materiaꝫ: dicte habitudines differẽt ab eis p hoc q̃ pbãt formã. vtrũ aũt forma illaq̃ est silli dialectici: vt dialectic⁹ ẽ: quaꝫ. pbãt habitudines locales respectu sillõ simplr se habeat licẽ dria specifica: vel se habeat sicut dria modalis vl mãlis. alibi forte declarabit. B. n. nihil ẽ aliud q̃ querere vtrum sillogismus simplr sit gen⁹ ad sillogismuꝫ dialecticũ: qõ diximus alibi determinãdum.

Ulteriꝫ forte dubitaret aliqs. vtꝫ sillõ doctrinales addãt habitudinẽ localeꝫ supra sillogismũ simplr. ¶ Rñ⁰. dõm q̃ in rhetoricis oñdim⁹. q̃ si spãles artifices: quoꝫ est demõstrare in suis rõnib⁹ assignarẽt habitudines locales assignarẽt eas ꝯz specialẽ modũ: vt si ficeret talis illatio. ẽ albũ. ergo nõ ẽ nigꝫ. dñet dialectic⁹ q̃ est locus a ꝓrio. demonstrator vo dñet q̃ est loc⁹ ab albo. ꝓriũ. n. in albo nõ est aliud q̃ albũ: nam vt ad pñs spectat. superi⁹ in iferiori nõ est aliud q̃ iferi⁹. qz g artifices doctrinales cõsiderãt hõ cõia fm spãlẽ modum ⁊ nõ capiũt de eis nisi fm q̃ spectat ad ppositũ eoꝝ. pertinet ad demõstratorẽ ⁊ ad artificẽ specialẽ cõsiderare contrariũ. cãs. effectũ. ⁊ hõ itentões nõ fm modũ cões: ꝯz fm modũ specialẽ. ⁊ qz cõia in spãlib⁹: vt dcñ est sunt ipa spãlia. s. si q̃rerẽt a demõstratore. terra interponit. ergo ẽ eclipsis. nõ diceret q̃ eẽt loc⁹ a cã ꝯz ab interpõne terre. sic est si ecõuerso quereret. vñ loc⁹ eclipsis ẽ. ergo interponit terra. nõ diceret q̃ eẽt locus ab effectu. ꝯz ab eclipsi. Et qz habitudines spãles nõ. pprie hãt rõnem loci: cũ loc⁹ dicat gd ꝓprietũ ⁊ qd vniuersale ⁊ cõmune. pprie loquẽdo nõ spectat ad demõstratorẽ in suis demõstrationib⁹ assignare localẽ hitudinẽ. iõ in rhetoricis dixim⁹ si quera. a spãli artifice ⁊ demõstratore. est albũ. g̃ nõ est nigrũ. si liceret sic loqui. diceret demõstrator q̃ eẽt loc⁹ ab albo. dixim⁹. n. q̃ si liceret sic log. qz. pprie loquẽdo hitudines locales nõ assignant fm rõnes spãles: vt fm albũ: ꝯz fm ꝓriũ: nec ꝯz iterpositiõem terre: ꝯz fm cãm. sic ẽt nõ assignant fm eclipsiꝫ ꝯz fm effectũ. pprie ergo loquẽdo sillõ demõstratiui non addunt habitudinẽ localeꝫ supra sillm simplr. qz ergo hõ habitudines gñales ꝓsiderat fm spãlem modũ. put reseruã tur in terminis specialibus ꝗgredientibus demõstratões: cuꝫ hui⁹ termini necessarij sint mã sillogismi cõiter ponitur q̃ sillõ demõstratiuus addit supra sillogismuꝫ simplr nõ habitudinẽ localẽ: sed necessitateꝫ materie. ⁊ p hoc. pꝫ solo ad quesitũ. Quesito g̃ de sillõ dialecticis ⁊ doctrinalibus. restat q̃rere de tẽtatiuis: ꝯz de B quereẽ ifra vbi erit ó B erit spãlis mã. Rursus querẽdũ esset de sillis litigiosis: ꝯz de hoc ppe dõa in sequẽti locutiõe q̃rẽ.

PRimũ ergo sumendum q̃ conjectant qui in disputationib⁹ decertant ⁊ coꝝrixantur.

¶ Postq̃ pbõ sic determinauit quedã cõmunia circa disputatõem sophisticã oñdendo eã esse nẽciam ⁊ esse distinctaꝫ ab alys disputationibus. in parte ista exequitur de ea magis spãlr. ⁊ tria facit. qz pmo facit qõ dcñ ẽ. zo sub cõpendio recapitulat q̃ fuerat executus de disputatione sophistica. 3o vt oñdat se fuisse hui⁹ artis spãlem iuẽtorem. oñdit modũ quo ars pdicta inuenta fuit. Secunda ps icipit circa finem libri ibi (Ex q̃tis ergo ⁊ q̃lib⁹ fuerit) Tertia ps icipit adhuc magis versus finem. (Opꝫ aũt nos nõ latere) Prima diuidit in tres ptes. qz pmo exequitur de disputatiõe sophistica. quantuꝫ ad vnam ptem hui⁹ negocij: vt ꝯz q̃ ptinet ad opponentẽ. zo exequitur de his que faciunt ad hñ eẽ artis: vt de cautelis. 3o determinat de altera pte hui⁹ negocij: vt ó his q̃ ptinẽt ad rñdẽtẽ. Uel possumus alr diuidere. qz pmo docet locos ⁊ sillogismos sophisticos. zo dat cautelas q̃ sunt ad hñ esse artis. 3o docet huismodi sillõs soluere. za pars icipit circa finem pmi libri (Dñt aũt nõ parũ) Ut gdaꝫ volũt. meli⁹ trñ est vt scda ps icipiat ibi (Falsum aũt in aliquo oñdere) 3a aũt pars incipit in pnciplo scdi libri ibi (De respõsione aũt) Notandũ aũt q̃ scdõ modus diuidendi est quodãmõ magis ad propositũ q̃ pmus. Nam vti sillogismo sophistico non pprie ptinet ad dialecticũ: ꝯz posse tradere artem de ipo. Põt ergo dialecticus tradere artẽ de sillo sophistico oñdẽdo q̃liter ꝓstituit. ⁊ põt dare cautelas ne vicamur a sophistis. et põt tradere artes quõ soluendi sunt sillõ sophistice cõstituti: ꝯz nõ spectat ad dialecticũ istruere opponentẽ q̃ vtat tali sillogismo. Prima ps diuidit in duas. qz primo distinguit fines quos itendunt sophiste. zo determinat de disputatiõe sophistica: vt hꝫ ducere ad tales fines. za ibi (Modi aũt arguẽdi) Circa pmũ tria facit. qz pmo ꝓtinuat se ad dicenda. zo enumerat huiusmodi fines. 3o oñdit ordinem eoꝝ adinuicẽ. za ibi (Sunt aũt gnq̃) 3a ibi (Nã maxime volũt) Dicit ergo q̃ pmo sumẽdũ est qõ coniectãt. i. quot sũt fines quos ꝓiectant ⁊ desiderãt ipi sophiste q̃ in disputatiõib⁹ certãt ⁊ coꝝrixant. Deide cum dicit.

¶ Sunt aũt gnq̃ hec numero: redargutio: falsum: iopinabile: soloecismus: ⁊ quinũ facere nugari eum qui contra agit: hoc autem est frequẽter cogere idem dicere. Aut qõ non sit. sed qõ videatur esse singulum eoꝝ.

¶ Enumerat hõ fines dicens q̃ hõ fines itenti a sophistis sunt gnq̃ numero. Uidelꝫ redargutio falsuꝫ: iopiabile: soloecism⁹. ⁊ gntũ est facere nugari. ⁊ exponit se quid est facere nugari dicẽs. q̃ B ãt. s. facere nugari ẽ cogere eu ꝯz q̃ agit. i. aduersariũ frequẽter dicere idẽ. ⁊ addit quo mõ tales fines itenti sunt a sophista. qz sophista nõ directe itendit qõ sit vel nõ sit. aliqs dictoꝝ finium. ꝯz sufficit ei q̃ videat esse singulũ eoꝝ. sophista. n. cuꝫ sit copiosus ab apparẽte scia: ⁊ nõ ab existi nõ curat vtrũ fm vitatẽ redarguat aduersarium: vel vtꝫ ducat ipm fm vitatẽ ad aliqd iopinabile: vel ad aliqd aliud hõ: ꝯz sufficit ei q̃ appareter videat hoc facere. Deide cum dicit.

¶ Naꝫ maxime volũt videri redarguẽtes. Secũdum aũt falsum aliqd mõstrare. Tertiuꝫ ad hoc qõ pter opionem est ducere. Quartũ vero soloecismo vti facere: hoc aũt est facere fm locutionẽ barbarizare ex oratõe respõdẽtẽ. Ultimũ aũt frequẽter idẽ dicere.

¶ Oñdit quẽ ordinẽ hñt adinuicẽ dicti fines. nã ꝯz oẽs hõ fines sophiste itẽdãt: nõ trñ itẽdũt eos eque pmo. nã maxime. i. p ⁊ pncipaliꝫ volũt videri redarguẽtes. ⁊ dicit videri: qz nõ curãt vtꝫ redarguant: sed sufficit eis q̃ videant redarguere. pmũ ergo itentũ ab eis ẽ redargutio. zum ẽ demõstrare aliquid falsum. tertiũ ad B. i. post hoc est facere dñe pter opionem. quartuꝫ vo ẽ facere vti sillo. B aũt. vꝫ. sillo vti est facere rñdentes fm locutiõem barbarizare. i. icongrue log ex ofone. Ultimũ aũt de quo iter cetera min⁹ curant sophiste est facere frequẽter idẽ dñe. nugatio. n. iter cetera min⁹ est itenta a sophistis: ꝯz trñ cũ nõ possunt ducere aduersariũ ad aliqd icõueniẽs: ducũt ipꝫ ad nugatões.

¶ Notãdũ aũt hos fines distinctos esse adinuicẽ. redargutio. n. est pcõcessi negatio. vel pnegati ꝓcessio. ⁊ B in eadem disputatiõe: ⁊ ex vi argumẽti: nã si qs in diuersis disputatiõib⁹. vel ẽt in eadẽ disputatiõe nõ ex vi argumẽti: ꝯz gra disputatiõis sustineret p vrã ptem: ⁊ postea sustineret oppositã: nõ diceret redargut⁹: sed qñ ꝓpter violẽtiã argumẽti aliqs cogit ad ꝓdicendũ sibi. tũc dr redargutus ⁊ maxie si sit in eadẽ disputatione: qõ nõ sic itelligendum est vt si quis in diuersis disputat⁹onib⁹ vi argumẽti ꝓ ipm facti cogeret sibi ꝓdicere: q̃ nõ eẽt fm vitatẽ redarguꝫ trñ qz nõ apperet ita redargut⁹ in aliquo oñdere. sicut si B ꝓringeret in eadẽ sophista q̃ diligit appere redarguere itendit hũc finẽ in eadẽ disputatiõe. pmũ g̃ itentũ a sophistis ẽ redargutio. zum vo est flm. B aũt differt a redargutione. qz posset qs ꝓcedere falsum. ⁊ trñ nõ ꝓdiceret positioni sue: ⁊ sicut flm differt a redargutiõe: sic iopinabile differt a falso. ẽ. n. aliqd iopinabile q̃ trñ non est flm. relig aũt duo fines: vt icõgruitas in latino quã dicim⁹ soloecismũ: ⁊ frequẽter idẽ dicere qõ dicim⁹ esse nugatiõem quõ differũt ab alys finib⁹: ⁊ adinuicẽ videre nõ est difficile. Sciendũ trñ q̃ hi fines vt sunt itenti a sophista debẽt esse manifesti. nõ. n. sufficit ducere ad qõcunq; flm. vel ad qõcũq; iopinabile: ꝯz oꝝ talia eẽ manifesta ⁊ nota. Intẽdit. n. sophista ducere aduersariũ ad manifestã redargutionẽ. ad manifestam icongruitatem: ⁊ ad manifeste falsuꝫ. ⁊ sic de alys. Deinde cum dicit.

¶ Modi aũt arguẽdi sunt duo qdẽ. nã alij qdẽ sunt fm dictõem: alij vo extra dictiõem.

¶ Distinctis finib⁹ oñdit quõ p disputatiõem sophisticam hñ pñt tales fines: ⁊ fm eõem modũ ꝓtinuãdi duo fac. qz pmo oñdit quõ per hõ disputatões habẽt finis pncipalis vt redargutio. scdo quõ hñt fines alij scdarij: vt flꝫ iopiabile: soloecismus: ⁊ nugatio. possum⁹ãt alr diuidere. ⁊ melius. qz p determiat de locis sophisticis p q̃s aliquo mõ cõcludũtur oẽs mete. scdo dat cautelas: ⁊ idoneitates: vt hõ mete facili⁹ ꝓcludant. za ps icipit circa finẽ pmi libri (Falsuꝫ aũt in aliquo oñdere) Circa pmũ duo facit. qz p determinat de locis sophisticis. zo oñdit quõ p hõ locos haberi pñt silli sophistici: tã peccãtes in forma: q̃ etiã in mã. za ibi (Qñ aũt habem⁹ fm quot sunt) Circa pmũ tria facit. qz p determinat de locis sophisticis fm se. zo deteriat de eis: vt deficiũt ab elẽcho. 3o ostendit de ipsis vt hñt nos fallere ⁊ decipe. za ibi (Aut ergo sic diuidẽdũ) 3a ibi (Falla aũt fit in bis) Circa pmum duo facit. qz p distinguit duos modos locoꝝ sophisticoꝝ. zo exequitur de vtroq; modo. ibi (Sunt ea qdẽ) Dicit ergo p. q̃ modi arguẽdi sup. ꝯz locos sophisticos sunt duo: nã aly sunt fm dictiões. aly vo extra dictiõem. ¶ Notãdũ aũt q̃ fallacie in dictiõe sunt ille q̃ cãs decipiẽdi sumũt ex pte vocis. extra dictões vo sunt q̃ cãs decipiẽdi sumũt ex pte rei. Deinde cũ dicit.

¶ Sunt autem ea que fm dictionem faciũt fantasiam sex numero. Sunt autem hec: equiuocatio: amphibologia: compositio: diuisio: accentus: figura dictionis.

¶ Exequitur de dictis modis. ⁊ duo facit. qz p exeqũt de fallacys in dictiõe. zo de fallacys extra dictiõem. ibi (Eoꝝ vo que extra dictiõem) Circa pmuꝫ tria facit. qz p enumerat fallacias in dictiõe. zo. pbat eoꝝ sufficiẽtiã. 3o determinat de vnaquaq; illaꝝ. za ibi (Hui⁹mõãt fides) 3a ibi (Sunt ãt fm equocatiõem) Dicit g̃ q̃ ea q̃ faciũt fantasiam fm dictõem. i. q̃ sumũt cãm decipiẽdi ex pte vocis sunt. ẽ. numero. ⁊ sunt hec. vꝫ. equocatio: amphibologia: ꝓpõ: vl diuisio: accẽtus: figura dictiõis. ¶ Deide cum dicit.

¶ Huiusmodi autem fides. ⁊ que per inductionem est: ⁊ sillogismus: ⁊ si qs sumat alius: ⁊ quoniaꝫ totidẽ modis: si eisdem noibus ⁊ orationib⁹ nõ idẽ significamus.

¶ Probat sufficiẽtiã dictoꝝ locoꝝ siue dictaꝝ fallaciaꝝ dicẽs q̃ fides hui⁹ q̃ sint tot fallacie in dictiõe ⁊ non plures ẽ p inductiõem: nã inducendo in oẽs modos q̃ pñt cõtingere ex pte vocis inueniem⁹ eos nõ eẽ plures neq; pauciores q̃ dicti sunt. põt aũt sic formari inductio. oĩs fallacia in dictiõe vel peccat fm multiplicẽ actualẽ vel potentialeꝫ: vel fantasticaꝫ: ꝯz equiuocatio: amphibologia ⁊ cetere fallacie q̃ dicte sunt: peccãt fm hõ multiplicitates plures. ergo tot sunt fallacie in dictiõe quot dicte sunt ⁊ nõ plures: quõ aũt differũt multiplicitas actualis: potẽtialis ⁊ fantastica in pseqũdo patebit. vnus g̃ modus. pbãdi sufficientiam dictaꝝ fallaciaꝝ ẽ inductio: ꝯz si qs alius modus ab inductione sumat ad hoc pbãdũ: talis modus erit sillõ: q̃ si dicat: q̃ nõ solus inductione: ꝯz etiam sillo. pbari põt dicta sufficiẽtia. põt aũt sic formari sillõ. quot modis eisdẽ nominib⁹ ⁊ oñonibus nõ idẽ significam⁹: tot sunt fallacie in dictiõe: ꝯz totidẽ modis quot dicti sunt eisdem noibus vel oñonib⁹ nõ idem significam⁹. g̃ fallacie in dictiõe tot sunt quot diximus ⁊ non plures neq; pauciores. hui⁹ aũt sillõ ponit solũ minorẽ. vt pꝫ in lra.

Ad intelligentiam aũt dictorum vt sciam⁹ quõ se hñt adinuicẽ sillõ sophistic⁹ ⁊ locus sophistic⁹: ꝓtigit p dubitare qd addit sillogism⁹ sophistic⁹ supra sillm simplr. ¶ Respõdeo dõꝫ q̃ cogimur dñe hõ sillm aliqd addere supra sillogismuꝫ simpliciter. qz si nihil adderet. tũc sillõ sophisticus posset dici bon⁹ sillõ. addit g̃ aliqd ⁊ hõ additũ oꝝ esse aliqd incompetens cũ quo nõ possit stare forma. sicut. n. mortuuꝫ additũ homini qa est additio icompetẽs tollit rationẽ homis. ita q̃ hõ mortu⁹ nõ est hõ. sic sillõ sophistic⁹ peccãs in forma de quo hic log intendim⁹ tollit rõnẽ sillõ: ⁊ nõ ẽ sillogism⁹. vtrũ aũt id qõ addit hõ sillõ supra sillm simplr fm veritatem sit additio vel magis sit puatio ⁊ remotio nõ est pscntis speculatiõis. sufficit. n. ad pscns scire q̃ fm nostrũ modũ itelligẽdi aliqd addit. ¶ Et vt videam⁹ qd ẽ qõ addit sciendũ q̃ sicut sillõ dialecticus addit quãdã habitudinẽ localẽ supra sillogismũ simplr: sic sillogism⁹ sophistic⁹ addit localẽ habitudinẽ sup huiusmodi sillõ. hꝫ. n. sillõ sophistic⁹ suos locos ⁊ suas maximas sicut sillõ dialectic⁹. verũ trñ sillõ dialecticus suos locos ⁊ suas maximas hꝫ ꝓprias ⁊ ꝓpetẽtes. sophisticus vo huiusmodi locos ⁊ maximas ꝓprias ⁊ icompetẽtes hꝫ. nam sicut dicẽdo. qõ põt miles põt etiã rex. miles põt expugnare. ergo ⁊ rex. est ibi locus

a minori. qz ē locꝰ ꝓpetēs. z hz maxima verā z talis est. qō
pōt minus pōt z maiꝰ. sic dōo. canis currit. celeste sidus ē
canis. ergo celeste sydus currit. ē ibi equocatio. qz est locꝰ
ꝛcompetens: z initiē false maxime q̄ talis est. semp vni noī
rñdet vna res: falle igī vt equocatio: aphi z cetere hz nō
sunt silli sophistici: fz sūt loci sophici: naz sic vni loco diale
ctico inituntur multi silli: vt loco a minori initunt multi
silli veri. sic vni fallacie vt equocatiōi initunt multi sillo-
gismi sophistici. infiniti. n. silli p talez fallaciā peccare pos
sunt. Ergo sicut in dialecticis loci sunt q̄dā vlia ꝓbendē-
tia multos sillos, ꝑter qō in talibus locis sunt elemēta z
pncipia sillorꝫ verorꝫ. sic loci sophistici sunt quedā vlia cō
prehēdētia multos sillos sophisticos. Nō ergo loci sophi-
stici sunt ipsi silli sophistici: fz sunt elemēta z pncipia ipso-
rum: sed qz silli sophistici fm q hz magis sunt defectus q̄z
aliud hz pncipia magis sūt defectiua q̄z effectiua. q ēt sic
dōm sit. pz p phm in lib. rhetoricorꝫ qui distinguens enti-
memata in entimemata va z sophistica. in capꝰ. vbi deter
miat de locis veris. vult hz locos eē entimematū verorꝫ.
in sequēti vo capꝰ. vbi determinat de fallacys rhetoricis:
vult hz fallacias eē elemēta entimematū apparētiū siue
sophisticorꝫ. g̃ a simili sic ē dare entimemata va z sophisti
ca: z vtraq; habēt sua pncipia z elemēta: sicut ē dare sillo-
gismos vos z sophisticos: z vtriq; hñt sua pncipia z elemē-
ta. pz g̃ sillm sophisticū addere supra sillm quādaz bitudi
nē localē g locus nō est ipse sillꝰ sophistic: fz ē elementuz
eius: verūtñ qz hz loci sunt defectiui: z maxime eorū sunt
defectiue: z palogismi formati fm eos sunt etiā defectiui.
pz verū eē quod supi dicebat: q de talib nō pōt eē scien-
tia tāq̄ de pncipali itentis: fz de eis est scia tanq̄ de gbus
dā obligtatib artis. qō quō itelligēdū est z qualr: sufficiē
ter superius est expressum.

Alterius. dato q locꝰ sophisticus differat a sil-
logismo sophistico. Dubitaret
forte aliquis vtruz locus sophistic differat a maxima so-
phistica. ¶ Respondeo. dicendum q scōm Boetium in
top. suis duplex est locus. videlicz locus maxima: z locus
differētia maxime. si g̃ accipim locū fz q maxima: sic sic
locus dialectic nō differt a sua maxima: fz ē ipa maxima.
sic locꝰ sophisticus ē ipsa maxima sophistica. fz si accipit lo
cus put ē dria maxime: tūc locꝰ z maxima nō sunt idez: fz
differūt sicut ꝓplexū z incōplexū. z qz locꝰ vt dr̄t a maxima
accipit vt dicit qd incōplexū z maxima qd ꝓplexuz. qz cō
plexa ex incōplexis sumūt oziginem. z tūc plene cognosci
mus cōplexa: qñ scim ea resoluere in icomplexa: bñ ꝛcrñ
est q nos meminim dixisse in lib. rhetoricorꝫ. vz. q ma-
ximas cognoscim in q̄tū locos cognoscim. Naz sicut pn
cipia cognoscim in q̄tū terminos cognoscim. qz sic g sci-
ret qd est totū z qd ē pare: sciret q oē totū ē maius sua pa
te. ita g sciret rōnes locorꝫ. sciret maximas fūdatas sup il-
lis locis. vt g sciret qd ē maiꝰ. z qd est minꝰ sciret has ma-
ximas qō pōt minꝰ pōt z maiꝰ. z qō nō pōt maius nō pōt z
minꝰ. z qō ꝛcrñ ē de locis dialecticis respectu maximaruz
dialecticarꝫ. veritatē hz de locis sophisticis respectu maxi
marꝫ sophisticarꝫ. nā g sciret locos sophisticos sciret maxi
mas p q̄s decipiūt sophistici: vt g sciret equocatiōem. sci-
ret maximā p quā equocatio decipit q̄ talis ē. q semp vni
noī rñdet vna res. z sicut equocatio g ē falsus locꝰ hz suaz
falsam maximaz. sic z amphi q̄ etiā falsus locꝰ est suā fal-
sam maximā hz: que talis ē. semp vni rōni rñdet vna sen
tentia. pz g̃ q locus sophisticꝰ a maxima sophica dr̄t. sic in
cōplexū a ꝓplexo. de rōne. n. maxie ē q fit qd ꝓplexū. locꝰ
aūt dicit quid icomplexū. si aūt dicit qd complexuz. B ē p
accñs. qz circūlogmur ipm. z nescimus eū nominare vno
nomine. semper enim vno nomine posset locus nominari
si esset ei nomen ipositum.

Alterius forte dubitaret aliqs. vtrꝫ sillꝰ sophi
sticus opponat. z fit obliquitas
silli simplr an silli dialectici. ¶ Rñ: dōm q nō itendim
hic querere de sillo sophistico qui peccat in mā. qz vtrꝫ ta-
lis sillogism fit simplr sillꝰ. vel ad aliquā vel q̄liter eē ha
beat ifra dicē. Sed itendimus hic querere ō sillo peccā-
te in forma. z de hz sillogismo respōdere ad quesitū nō hz
difficultatē. est. n. hz sillꝰ obligtas tam sillogismi dialecti
ci q̄z etiā sillogismi simplr. nā nec ē sillꝰ dialecticus. nec ē
sillꝰ simplr. dcm est. n. q hz sillꝰ initiē falso loco. z idebite
habitudini locali. in illo aūt falso loco nō pōt reseruari pn
cipiū dici de omni nec de nullo. fere. n. ois fallacia aliquo
mō variat mediū. z variādo mediū arguit quasi in q̄tuor
terminis. ꝑter qō nō ꝓprie accipit ibi. sub. nec saluat ibi
pn dici de omni vel de nullo. Inq̄tū ergo hz sillꝰ initiē
false habitudini locali ꝛdicit sillogismo dialectico. prout
vo nō saluat pncipiū dici de omni vel de nullo ꝛdicit sil-
logismo simplr. vtrū aūt sit aliqs sillogismꝰ sophistic pec
cans per aliquā fallaciā i quo saluē rō sillogismi simplr:
dubiū ē. ꝑter sillaciā petitiōis pncipy. fz de hoc aliqd in-
fra dicē. cū. n. reducē petitio pncipy i signozātiā elenchi.
ostendetur quō peccat ꝛ sillogismū: ad psens aūt sufficiat sci
re quo mō sillogismi peccātes in forma ꝛdicūt sillogismo
dialectico: z quō sillogismo simplr.

Alterius forte dubitaret aliqs cui ꝛdicit pmo
hz sillogismus an dialectico an
simp. ¶ Rñ: dōm q fm quosdā hz sillogismꝰ pmo ꝛdi
cit sillogismo simpliciter q̄z dialectico. Nam si p ꝛdiceret
dialectico. qz a destructiōe iferiozis nō segē destructio su
periozis. z qz qō p se z prio tollit hoez nō tollit aīal: si sillo
gismus sophistic eēt obligtas silli dialectici: non tolleret
sillogismū simp. simpliciter g̃ loquēdo eēt sillogismus: fz
nō eēt dialectic Cū ergo neuter sit. pmo peccabit ꝛ sillo-
gismū simp. z postea ꝛ dialecticū: fz hz rōnib ēt initi non
est ꝛueniēs. nā sicut aliq̄ pus ꝛueniūt in inferiozib q̄z supio
ribus: z per iferioza supiozibus ꝓpetūt: vt dr̄e tres ꝛuenit
p triāgulo q̄z figure. ꝓpetit. n. figure mediante triāgulo. z
sic suo mō in repugnātia z oppōne se hñt: naz que pmo cō-
ueniūt inferiozibus q̄z supiozib opposita illozum pmo re
pugnant iferiozib q̄z superiozib: vt habitudo localis pri-
mo ꝛuenit sillogismo dialectico. si aūt cōuenit sillogismo
simpliciter hoc est in q̄tū talis sillogism reseruat in sillo-
gismo dialectico. z qz si ꝑpositū in ꝑposito: z oppositu in
opposito: sicut recta habitudo localis pmo ꝓpetit sillogis-
mo dialectico: sic falsa habitudo localis pmo repugnat hz
sillogismo. non videt ergo iconueniens q aliqd pus repu
gnet iferiozi q̄z supiozi: cū nō sit icōueniēs aliqd pmo con-
uenire iferiozi q̄z supiozi. Qō vo dñt q si sillogism sophi-
sticus pmo ꝛdiceret dialectico nō tolleret sillogismū sim-
pliciter. Dici pōt q tollere sillm simp dupliciter pōt itel-
ligi. vel absolute z fm se: vel vt reseruat in tali mā ex qua
pōt sumi habitudo localis. sillogism ergo sophistic cum
sit ratiocinatio quedā: z si rōcinatio ꝛcta ad locale habi-
tudinē: fz illa habitudo sit falsa z sophistica p se z p nō pōt
opponi sillogismo simpliciter fm se z absolute sumpto: fz
opponit ei vt hz eē in tali mā. Et qz vt spectat ad ꝑpositū
supius in iferiozi est ipm inferius z cōe vt reseruat in mā
spāli est ipm spāle: nō est icōueniēs qō tollit iferius tolle-
re supius: vt ē in inferiozi: z vt reseruat in mā spāli. Dica-
mus g̃ q fz nō sit de rōne sillogismi absolute initi habitu-
dini locali. ē tñ de rōne sillogismi initi tali habitudini vt
ꝛdhit ad māz dialectica: ita q arguere possumus. iste sillo
gism est ꝛctus ad mām dialectica: z nō hz rectā habitudi
nem localē. g̃ simpliciter nō est sillogismus. sophista ergo
qz isinuat dialecticū: z vult versari circa id circa qō dialec-
ticus versari oz z in mā dialectica: vel q̄ videt dialectica

initiūtur habitudinibus falsis z icōgruentibus p se z pmo:
z fm q hz opponit dialectico. z sillꝰ sophisticus vt sophi
sticus est: p se z pmo ꝛdicit sillogismo dialectico. si aūt ꝛdi
cit sillo simplr B est in q̄tū talis sillogism reseruat in tali
mā. ¶ Est. n. diligēter notā q refert oē itelligere aliqd
nō itellecto aliquo: z itelligere illud cum ꝛrio illius. sillꝰ
ergo simplr fz possit itelligi eē sine habitudine locali: non
tñ pōt itelligi eē cum falsa habitudine locali. sillogism g̃
sophisticus nō ꝛdicit sillogismo simplr q nulli habitudi
ni locali initat: fz ꝛdicit ei ga initiē habitudini locali false
z icōgrue: vt dcm est. p g̃ ꝛdicet sillo dialectico. cui rōne
ē habitudo localis. z postea ꝛdicit sillogismo simplr put
in tali habitudine reseruari nō pōt. vtruz aūt sophistic sil
logismus cōsiderari possit: nō vt sophistic est nec de rōne
eius est falsa habitudo localis: fz vt est quedā iutilis cōsi
gatio. z sic ꝛdicere possit pus sillogismo simplr q̄z dialecti
co: iuestigare nō ē psentis speculationis. sufficit aūt ad pre
sens scire q sillꝰ sophistic vt sophisticus est: p̄ ꝛdicit sillo
gismo dialectico q̄z sillogismo simpliciter.

Alterius aūt qz alius hois non gescit nisi fiat re-
ductio quasi vsq; ad p se nota. Du
bitaret forte aliqs. qz nō videt verum qō in ꝑmissa qōne
supponebat. vz. q pus in positiuis aliqd per pus pōt cō-
petere iferiozi q̄z supiozi: sic z in ꝑuatiuis aliqd p pus pōt
repugnare iferiozi q̄z supiozi. qz hz sit bonuz arg a positōe
aūtis: pp B q positie nō ē icōueniēs aliqd pus ꝓpetere ife
riozi q̄z supiozi. tñ qz nō ē illatio a destructiōe aūtis: vt q ne
gatiue nullo mō aliqd p pus inferiozi q̄z supiozi repugnet.
sillus g̃ sophisticus cuz repugnet tam sillogismo simplr q̄z
dialectico. nullo mō videt q prius possit repugnare sillo
dialectico q̄z sillogismo simplr. Dicenduz q vt dcm est: hz
simplr z absolute. hoc nō possit cōtingere: in mā tñ aliquo
mō ꝛcta pōt. viuere. n. est ifra eē: ꝑpter qō nō valz simp z
absolute hoc nō viuit g̃ B nō est in mā: tñ ꝛcta valere pōt.
valet. n. cesar nō viuit. g̃ nō est. mors ergo opponit vite z p
se pmo tollit vitā. z tollendo vitā tollit eē. sic g̃ mors p se
z pmo opponit vite. qz mors z vita innata sunt fieri circa
idē. z ex eo q tollit vitā: tollit esse in tali mā. sic falsa babi
tudo localis p se pmo opponit vere habitudini locali. qz
hec habitudo z illa nata sunt fieri circa eādem māz. vt cir
ca dialecticā: z p se z pmo talis falsa habitudo tollit verā
habitudinē localez: z repugnat sillogismo dialectico: z re-
pugnando sillogismo dialectico repugnat sillogismo sim-
pliciter: vt reseruat in tali mā circa quā versat habitudo
localis: z quomō materia localis est materia contracta: z
quomō nō est ꝛcta ifra dicetur.

Sunt autem fm equocationem huius modi orationes: vt quoniam discunt sciētes: naz secundum hos grammatici discunt.

¶ In parte ista exegtur philosophus de fallacys in dictio
ne. huiusmodi aūt fallacie fm Alexm tripliciter diuidun-
tur: qz quedā fallacie peccāt fm multiplicitatē actualez:
vt equocatio z amphibologia. quedā vero fm potētialez:
vt cōpositio diuisio z accētus: quedā vero fm fantasticā:
vt figura dictionis. tria ergo facit. qz pmo determinat de
fallacys peccātibus fm multiplicitatē actualem. scdo de
peccātibus fm potentialē. z tertio de peccātibus fm fan-
tasticā. secūda ibi (Scōm cōpositionem autez) tertia ibi
(Que aūt fm figuram dictiōis) Circa pmū duo facit fm
q̄ due sunt fallacie peccātes fm multiplicitatez actualē.
vna que accipit dictiōem multiplicem: vt equocatio. alia
que accipit orationē multiplicē: vt amphibologia. pmo er
go determinat de equocatione: scdo de amphibologia. q̄
re autem pus determinat de equinocatione q̄z de amphi
bologia: ifra dicetur. scda ibi (Scōz vero amphibologiā)

Ad euidentiam vero prime partis notanduz
q equiuocatio fantasiā z cau
sam decipiēdi sumit ex parte vocis. vnitas enim nominis
est causa apparētie in hac fallacia: causa vero non existen
tie est diuersitas significatoruz. huius autem fallacie tres
sunt modi. primus autez ē cuz dictio aliqua principaliter
plura significat. scōs vero cū vnum significat pncipaliter
aliud ex ꝓsequēti. tertius quidē est cum dictio ex sua signi
ficatiōe multiplicitatem nō habz: sed ex modo significan
di. pmus modus est in vē equiuocis. secūdus modus repe
ritur in analogis. tertius modus etiā in his que fz se sunt
vniuoca reperiri habz. potest. n. esse qd ex sua significatio
ne vniuocū: qō tamē ex modo significādi aliquā multipli
citatē habz. ex hoc ergo apparet ozdo istorꝫ modozum. qz
pmus modus plus habz de equinocatiōe. scōs vero minꝰ.
tertius quidē quasi per accidēs multiplicitatē participat.
pars igit ista in qua de equocatione ōterminat: diuiditur
in partes tres. qz pmo ponit pmuz modū. secūdo secūdū.
z tertio tertium. scda ibi (Et quoniā mala) tertia ibi (Am
plius eundem) Circa pmum duo facit. qz pmo ponit ma
teriam paralogismi. scdo ostendit q in dicto paralagismo
cōmittit equiuocatio. ibi (Discere eniz) Dicit ergo q fm
equiuocatiōem sunt ozationes z paralogismi qui dicent:
quoruz vnus est iste. scientes discūt. ista est conclusio para
logismi: nam fm hos. i. fm scientes. siue a sciētibus discūt
grammatici. i. ad iscentes grammaticaz. hec est minoz. foz
metur sic paralogismus. fm quos discunt grammatici illi
discunt: sed fm hos. i. fm scientes discunt grammatici. er
go scientes discunt. exponitur autem dictus textus alr. p
ut ly grāmatici non stat pro adiscentibus grammaticam:
sed pro sciētibus z est sensus. scientes discunt. z bene dico
q ita est: nam fm hos. i. fm istos modos paralogizandi se
quitur q grammatici qui sunt scientes discunt. formetur
autez sic paralogismus. grāmatici discunt. grāmatici sunt
scientes. ergo scientes discunt. z vt habeatur cōclusio ma-
nifeste falsa: arguatur vlterius. quicūq; discunt adiscunt:
sciētes discunt. ergo adiscūt. qō falsum est. sciens. n. fm q
hz nō adiscit sed docet. Deinde cū dicit.

¶ Discere. n. equocū ad itelligere eum qui vtit disciplina: z accipe disciplinam.

¶ Ostendit in dicto paralogismo esse equiuocationem. di-
cens q discere est equinocum ad intelligere eum qui vti-
tur disciplina in docendo. i. ad docere z ad disciplinā sup.
accipere. i. ad adiscere. igitur scolares grammatici discunt
a scientibus. quia adiscunt ab eis: z sciētes discunt: non q
adiscant: sed quia docent alios. ¶ Notandum autem q
philosophus ostendit in dicto paralogismo esse equinoca
tionem: non vt solueret ipsuz. quia de hoc locus erit in se-
cundo. Sed vt ostenderet dictum paralogismum esse ad
propositum. z peccare secūdum dictam fallaciaz. sic etiā
in alys paralogismis cum cōcludit eos peccare secunduz
fallaciaz. ꝑpositam non facit hoc: vt dictos paralogismos
soluat. quia vt dictum est in primo lib. non intendit para-
logismos soluere: sed constituere. hoc ergo facit vt osten-
dat talia exempla esse ad propositum z arguere secūdum
propositas fallacias. ¶ Notandum autem q discere se-
cundum ydioma litterale nostrum non est equinocuz. so-
lum enim stat pro adiscere non pro docere: fm tamen ro-
manum vulgare discere equiuocum est ad iscere z doc-
cere. z forte sic est apud grecos. Roma enim cū partibus
illis versus apuliā quondā magnagrecia vocabat. achil-
les eniz qui fuit fortissimus grecozum fuit de regno apu-
lie. italia eniz antiqtus grecia discebatur. iuxta illud poe
te, italia tunc telus grecia magna fuit. Deinde cū dicit.

rursus quoniã mala bona: nam que expe
bona: mala aũt expediunt.

nit 2° paralogismũ. ⁊ duo facit. q̃ primo ponit hꝰ pa
ralogismũ. 2° ondit ipm arguere fm fallaciã equocationis.
(Duplex.n.) Dicit g̃ q̃ mala sunt bõa: hec ē ꝛclusio.
ie expediũt bona sunt, mala aũt expediũt. hec est mi
nor. hic paralogismꝰ. quecũq̃ expediũt bona sunt:
aũt expediũt, g̃ mala bona sunt. Deide cũ dicit.

uplex enim expediens: ⁊ necessariuꝫ quod
dit plurimuꝫq̃ etiam in malis: est enim ma
qui dicit necessarium: ⁊ bona quoq̃ expe
dia dicimus esse.

endit 3° ñ palogismũ arguere per equocationeꝫ di
uplex est expediēs, nã vno mõ expediēs idē est qõ
ferũ q̃ plerũq̃ accidit in malis. ⁊ enĩ malũ aliquan
diuꝫ ē. vt trũcatio pedis: aliq̃ ē nẽcaria ne totũ cor
rcat. alio mõ dr̃ necessariũ in bonis. naꝫ ⁊ ipsa bona
ēna ē dicimꝰ. (¶ Notãdũ ãt q̃ sic duplex ē iustũ,
plex ē expediēs ⁊ bonuꝫ. Est.n. iustũ simplr: ⁊ iustũ
iustũ simplr vt reddere depositũ. iustũ in casu esse
reddere depositũ. nã si furiosus apud aliquē depo
gladiũ ⁊ pe furie repeteret illũ iustũ eēt in tali ca
reddere depositũ. sic ēt duplex ē expediēs. simplr
iu simplr. n. expediũt bona: in casu ãt possunt expe
dia: nã sicut diuitie q̃ sunt bone in se: in casu pñt eē
nobis. multi ppter diuitias perierũt. sic trũcatio
q̃ ē malũ in se: põt eē bonũ nobis ne corpus pereat
if. ⁊ pcere merces in mare: qõ ē malũ in se: põt eē
n casu ne fiat naufragiũ. (¶ Notãdũ ēt q̃ licꝫ expe
duplex aliud expediēs simplr cuiusmodi sunt bo
pediēs in casu cui: usmodi sũt mala: trũ hec duo nõ
incipal. primo ipoꝛtat: ſz p se expediēs ⁊ p dr̃ i bonis.
aũt ⁊ ex ontꝰ dr̃ in malis. Ex quo appꝫ q̃ primus pa
sm dicerut equocationi. prout vna dictio pncipalr
significat. hic aũt deseruit dicte fallacie. put vna di
ficat plura. nõ ex equo: ſz vnuꝫ pncipalr aliud ex
enti. Deinde cum dicit.

nplius eundeꝫ sedere ⁊ stare ⁊ laborare ⁊
cetera qui surgebat stat: ⁊ q̃ sanabat sanꝰ
ebat aũt sedēs: ⁊ sanabat laborãs.

it 2° modũ equocationis sumptũ penes diuersum
significãdi. ⁊ tria facit. q̃ p ponit duos palogismos
ces isti modo. 2° ondit eos arguere p fallaciã equo
ꝫ° declarat in gbus ppõnibꝰ illoꝫ paralogismorũ
plicit. ⁊ attẽdẽda. 2ª ibi ((Nã laborãtẽ) 3ª ibi (Ue
abat q̃ ē) Dicit g̃. amplius sup. p equocationeꝫ ꝛtin
dere eũdeꝫ sedere ⁊ stare. hec ē ꝛclo vniꝰ palogismi.
laborare ⁊ sanũ eē. hec est ꝛclo alteriꝰ: naꝫ q̃ surge
n. hec ē maior vniꝰ palogismi. ⁊ q̃ sanabat sanꝰ ē. hec
alter. surgebat aũt sedēs. ista ē minor. potest palo
⁊ sanabat laborãs. hec ē minor alteriꝰ. possunt autẽ
palogismi sic formari. q̃ quis surgebat stat. sedens
at q̃ sedēs stat. rursus q̃cunq̃ sanabat sanꝰ est. labo
nabat. g̃ laborãs sanus ē. (¶ Notãdũ aũt q̃ actio
passiones ⁊ cetera talia aliq̃ designãt motũ. ⁊ tunc
ies ⁊ passiones nõ fit denoiatio fm formã. imo ꝫ op
forme qui. n. dealbat nõ est albꝰ fm q̃ dealbari di
tũ ad albedinẽ. si vo actiones ⁊ passiones nõ dicũt mo
mutationem sic denoiant fm formã. q̃cũq̃. n. illumi
illumiat ē. illumiari. n. nõ dicit motũ: ſz mutatio
ēt cus dicimus. q̃cũq̃ sanabat sanꝰ est. ly sanabat
mutato eē fm q̃ sanari dicit sanatũ eē. sic etiaꝫ qui
stat. vel q̃ surgebat stat: fm q̃ surgere ipoꝛtat muta
tum esse. Deinde cum dicit.

(¶ Nam laborantẽ quidlibet facere aut pati nõ
vnum significat: sed quandoq̃ quidez quoniã
qui nunc laborat aut sedet: quandoq̃ autẽ qui
laborabat prius.

(¶ Ondit dictos paralogismos arguere p equocationẽ di
cens. q̃ laborãtes, sup. vel etiã sedentẽ facere: qõlibꝫ autẽ
pati. i. ꝛiunctũ vbo actiuo vel passiuo nõ semp vnũ signifi
cat: ſz q̃ñq̃ qdẽ significat q̃ nũc laborat aut sedet. q̃ñq̃ ãt
q̃ laborabat pus aut sedebat. Deinde cum dicit.

(¶ Verum sanabatur quidem ⁊ laborans ⁊ nõ
laborãs: sanus est autem non laborans: sed la
borans nõnunc: sed prius.

(¶ Postq̃ ondit in dictis paralogismis eē equocationem ex
modo significãdi: q̃ laborãs põt supponere pro laborãte
pus: vel pro laborãte nũc. In pte ista ondit q̃ ppõ illoꝫum
palogismoꝫ dõa est multiplex: nã nõ ē multiplex ⁊ q̃ dicit.
laborãs sanꝰ est: ſz multiplex est minor q̃ dicit (Laborãs
sanabat) Quidã aũt dicunt q̃ multiplex ē vtraq̃: ſz B nõ
vadit ad mentẽ pñ, vt in sequẽti lectiõe patebit. Dic aũt
supponat. dicit g̃. vez pro ſz. sanabat gdẽ laborãs ⁊ nõ la
borãs. i. minor erat multiplex: aũt p sed. sanus est nõ labo
rãs. i. ⁊ nõ ē multiplex. hec. n. laborãs sanus est vel sedens
stat. simplr ē falsa. subdit aũt quo mõ minor est duplex di
cẽs: ſz supple. bñ dico q̃ laborãs sanabat. laborãs dico nõ
nũc: ſz pus. laborãs ergo sanabat pro laborãte pus: ⁊ labo
rãs nõ sanabat pro laborãte nũc: ſz non sic possumꝰ dr̃e q̃
laborãs sanꝰ ē. ⁊ nõ laborãs sanꝰ ē. nã sanꝰ ē laborãs. semp
est falsa. sanus aũt est nõ laborãs semp ē va.

B intelligentiam ãt dictoꝫ ꝛtin
git circa equo-
catões dubitare. p vtrum aliq̃ dictio possit si
gnificare plura. ⁊ vr q̃ nõ. q̃ fm phm. 4° me
taphi. nomen q̃ nõ significat vnũ nihil signifi
cat. g̃ rẽ. Amp. significatio ē forma dictiõis: ſz vnius rei vi
det eē vna forma: sic vniꝰ rei vnicũ ē esse. g̃ rẽ. (¶ Rñ°. di
cendũ q̃ voces sunt signa eoꝝ cõceptuuꝫ q̃ sunt in aĩa: nã
rõ quã significat nomẽ est diffõ. semp. n. vt supra dicebat
intelligẽdo simplicia formam nobis aliquez ꝛceptũ q̃ cõi
noie põt appellari diffõ. ⁊ hꝰ cõcept est id qõ significat p
nomẽ. noia ergo sunt signa ꝛceptuũ. ꝛceptus vo sunt signa
rez. nomẽ g̃ ē signũ rei mediãte ꝛceptu. ⁊ q̃z diuersaꝫ re
fm q̃ hꝰ nõ põt esse vnꝰ ꝛceptꝰ: nunq̃ diuersoꝫ fm q̃ hꝰ
põt eē vnũ nomen mediãte vno ꝛceptu. Luꝫ ergo querit
vtꝫ vnũ nomẽ significare pla possit. si B intelligit mediãte
vno ꝛceptu ipossibile ē qõ dr̃. si vo intelligat vnũ nomen si
gnificare plura mediãtibꝰ pluribꝰ ꝛceptibꝰ. sic nõ est ipos
sibile qõ dr̃. Oppositũ aũt dis nõ est difficile soluere: nã cũ
dr̃ qõ nõ significat vnũ nihil significat. vez ē qõ nõ signifi
cat vnũ mediãte vno ꝛceptu. q̃ tũc piret disputatio si non
essent distincti ꝛceptꝰ ⁊ rõnes distincte: q̃a concepimꝰ in si
gnificãdo res p noꝰ. Qõ vo addebat q̃ significatio est for
ma dictiõis: vt patebit in qõne sequẽti significatio rerum
nõ ē essentialis forma dictõis: ſz accũtalis. vniꝰ ergo vocis
eē plures tales significatiões: nõ est icõueniens.

Ulterius forte dubitaret aliquis. vtꝫ significa
tio sit aliquo modo forma sub
alis dictioni. ⁊ vr q̃ non. q̃ vt dcñ ē. vna dictio plura signi
ficat: qõ nõ eēt si significatũ eēt forma subalis eius. amp.
noia sunt ad placitũ. g̃ fm ipositiõem nr̃am. ⁊ fm bñplaci
tum nostrũ significãt: qõ nõ esset si eẽntiale esset ei signifi
care. ergo rẽ. (¶ Respõdeo dicendus aliquos concedere
simplr significatõem esse eẽntialẽ dictioni. alig vero sim
pliciter negãt: ſz vtriq̃ cũ oportuisset totũ ispicere partez

aliquã ispexerũt. (¶ Sciendũ ergo q̃ vox plata duplr si
gnificat. vno mõ repsentat ꝛceptõem sui ipsi°. alio mõ re
presentat ꝛceptões ⁊ rõnes rerũ. primo mõ vox representa
re põt: qõ ē in imaginatõe vt vox plata extra signũ est vo
cis imaginate. vñ ꝛmẽtatoꝫ sup scõo de aĩa vult q̃ primus
mouẽs in voce sit aĩa imaginatiua. scõo vo mõ put per no
mina significant rõnes rerum voces sic sunt signa intelle
ctuũ. Cũ ergo querit vtrũ significatio ꝛueniat eẽntialr di
ctiõi: si logmur de significatiõe put ē vox significat seipam
in imagine ꝛceptam. sic quodãmodo eẽntiale ē voci signi
ficare. ⁊ imo si significatiua nõ esset: non eēt vox: vt plane
habet in scõo de aĩa. ca°. de voce. De ratione.n. vocis ē q̃
primo concipiat in imaginatiõe q̃ pferat. si.n. ex ore alicu
ius aĩalis absq̃ imaginatõe pcedẽte p tussim vel p aliquẽ
aliũ modũ sonus emitteret. ille sonus vox nõ esset. hꝰ g̃ si
gnificatio quodã mõ eẽntialis est voci: ⁊ nẽ est ad placitũ.
nec vniꝰ vocis sunt plures tales significatões. sicut.n. alia
est imaginatio triãguli. ⁊ alia q̃drãguli. ⁊ imaginatio vniꝰ
figure nõ põt coaptari alteri. sic imaginatio ⁊ pecõceptio
vnius vocis nõ põt alteri adaptari. ꝫ ergo q̃ si vox pola
ta referat ad significationem prout significat seipsam aut
imaginatiõem ꝛceptã: quodãmõ ē eẽntiale ei significare
ſz si referat ad significatiõem. put significat rõnes rerum
in itellectu cõceptas: sic nõ est eẽntiale ei significare. imo
talia sunt ad placitũ. ⁊ possunt vni rei plura significata cõ
petere. Arª ēt pus dicta de hac significatõe pcedebat.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrũ termino
semel sumpto contingat vti eq
uoce. (¶ Rñ°. dõꝫ q̃ nomina ⁊ dictiões q̃tũ est de se non
plus bñt q̃ significẽt vnam rem q̃ aliam: si ergo sunt ali
quoꝫ significatiua: B est ex iltitutõe ⁊ impõne nostra. rur
sus etiã cũ noꝰ iposita sunt ad significãdũ. ⁊ cũ bñt ex ipo
sitione q̃ significẽt bãc rem vel illã nõ significãt hꝰ ime
diate: ſz mediãte cõceptu. sunt.n. voces signa itellectuuꝫ.
itellectꝰ vo signa rerũ. (¶ Notandũ q̃ vult itellectus siue
cõceptiones aĩe esse signa rerũ: cũ sint similitudines. ⁊ dif
fert signũ a similitudine. si ergo voces sunt signa rerũ. B ē
mediãtibꝰ cõceptionibꝰ nostris. Possumꝰ g̃ dr̃e q̃ noia si
gnificãt ex ipositõe ſz vtimur eis ad significandũ. put me
diãte cõceptu itellectus nostri referimꝰ p itellectum bu
iusmodi noia in sua significata. aliud ē g̃ querere vtrum no
mẽ possit significare plura. ⁊ vr: rũ sit possemꝰ eo vti ad plu
ra significandũ. Manifestũ est. n. q̃ nomẽ plura significa
re põt. si ipositũ sit ad plura significandũ: trũ q̃z diuersa vt
diuersa sunt nõ ꝛtingit sit itelligere. termino semel sũpto
nõ ꝛtingit vti equoce. q̃z sit ⁊ semel nõ possumꝰ terminum
equocũ per itellectũ nostruꝫ referre in oĩa sui significata.
vez est q̃ q̃ termino semel sumpto nõ ꝛtingit vti equoce.
nã ⁊ si eadẽ vox semel plata apud diuersos auditores di
uersa repsentat. illa vox nõ ppie semel sumitur. cum a di
uersis diuersimode sumatur: ⁊ fm diuersas acceptiões di
uersas conceptiões formet. Idẽ.n. est idez nomẽ apud di
uersos pla significare q̃ istũ nomẽ nõ set: ſz plũes sumere.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrũ nomẽ eq
uocum sua significata bẽat sub
copulatiõe vel sub disiũctiõe. (¶ Ad qõ dixerũt aliqui q̃
sub copulatiõe. aliq vo q̃ sub disiũctiõe. vtriq̃. n. cũ debe
rent totũ ispicere. ispexerũt ptẽ. Sciendũ ergo q̃ nomen
equocũ in sui significatiõe nec disiũctiõez nec copulatio
nem icludit. ⁊ dicẽtes nomẽ equocum bre sua significata
sub copulatiõe vel sub disiũctiõe: nõ est credibile eos ite
disse q̃ huiusmodi nomẽ in sui significatiõe icluderet co
pulatiõem vel disiũctiõnẽ. pro tãto g̃ dici dꝫ nomen equo
cum bre sua significata sub copulatiõe vel sub disiũctiõe.
q̃z in babẽdo ea bꝫ quãdã similitudinẽ cũ illis. Dato g̃ no
mẽ equocũ nõ icludere in se nec copulatiõem nec disiun
ctionẽ. Si querat vlteriꝰ vtꝫ habeat sua significata p mo
dum copulatiuũ vel disiũctiuũ dici dꝫ q̃ nomẽ equocum.
vt pꝫ duplr ad sua significata ꝛpari põt. primo vt p ipositio
nez illa ipoꝛtat. scõo vt p itellectuꝫ ad illa referr. si g̃ log
mur de noie equoco: vt p impõnẽ sna significata ipoꝛtat.
sic dr̃ ea bre sub copulatiõe: nõ q̃ in sui significato copula
tionẽ icludat: sed q̃z ipoꝛtat ea sil ⁊ semel plura significat.
sicut copulatiua suas ptes de necessitate simul habꝫ: ⁊ fm
istũ modũ verũ est qõ dr̃ in primo phermenias. q̃z si B no
men tunica iponat boi ⁊ equo: ⁊ dicat tunica est alba. nõ ē
aliud dr̃e q̃ equꝰ est albꝰ: ⁊ hõ est albꝰ: ſz si nomẽ equocuꝫ
referat ad sua significata. put per itellectuꝫ referr in illa.
sic habet ea q̃ si sub disiũctiõe. q̃z nõ bꝫ ea sil cuꝫ termino
semel sumpto nõ cõtingat vti equoce. iõ faciẽda est vis in
vbis pñ: cuꝫ dicit. si B nomẽ tunica iponat boi ⁊ equo: q̃ si
dicẽs: q̃ ex impõne q̃tuꝫ est ex platione: vel vt referr no
mẽ equocũ ad sua significata. put ipoꝛtat ea p ipositionẽ.
hꝰ ea quasi sub copulatione. Utrũ aũt in aliquo dr̃at a co
pulatiua statim dicetur.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrũ vez sit qõ
suppositũ est. videlꝫ q̃ vnuꝫ no
men ex impõne possit simul plura significare. Et videt q̃
nõ: q̃z sic nomẽ ex vno ꝛcepto ⁊ ex vna relatõe p itellectũ
vnũ significat. sic ex vna impõne vnuꝫ significat: sicut ergo
termino semel sumpto nõ ꝛtingit vti equoce. ⁊ vnũ no
mẽ ex relone per itellꝫ nõ significat pla sil. sic ex impõne
nõ vr plura significare. (¶ Dõm g̃ q̃ significare p ipositio
nẽ respicit tps preteritũ. q̃tũcũq̃ g̃ ex plurib° impõnib° pla
significet. Ex quo vtraq̃ illarũ ipositionuꝫ est facta. ⁊ pte
rit ex impõne illa pla simul significat: ſz significare plura
ex vsu vel ex relatiõe p itellectum respicit tps pñs. ⁊ quia
simul nõ referre possumꝰ vnũ nomẽ in plura significata:
iõ bñ dcñ est q̃ termino semel sumpto nõ ꝛtingit vti eq
uoce: ⁊ vt p itellectũ referimꝰ nomẽ in sua significata. vnũ
nomẽ sil plura significare nõ põt: nisi forte p accidens: vt
apud diuersos itelligẽtes. (¶ Et vt melius appareat predi
cta. sciendũ est q̃ in significatõe nominũ tria ē ꝛsiderare:
primo ipsam impõnẽ: nã noia nõ significãt nisi vt sunt iposi
ta ad significandũ. 2° est ibi ipsa platio que iponit ad ali
q̃d significandũ. ⁊ 3° est ibi relo per itellectũ in sua signifi
cata. Cũ ergo querit vtrũ dictio equoca bẽat sil sua signi
ficata. si itelligit q̃tũ ad impõnẽ: pꝫ q̃ hꝰ ea quodãmõ sil
Si q̃tũ ad plationẽ etiã simul hꝰ ea. q̃z cuꝫ sit vna platio
nõ variata ex vi plationis actu. ⁊ simul hꝰ sua significata:
ſz q̃tũ ad relatõem p itellectũ nõ propie hꝰ significa
ta sil. ⁊ q̃z platio magis se tenet ex pte dictionis q̃ relo p
itellectũ. magis ppie dcñ est q̃ dictio equiuoca bẽat sua
significata simul: ⁊ ad modũ copulatiuuꝫ q̃ q̃ nõ babeat
ea sil. ſz bẽat ipsa ad moduꝫ disiũctiuum.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrũ oro vbi po
nit nomẽ multiplex sit distiguẽ
da. ⁊ vr q̃ nõ. dcñ est. n. q̃ nomẽ equocũ vel hꝰ sua significa
ta sub copulatõe vel sub disiũctõe. ſz copulatiua ⁊ disiũ
ctiua nõ sunt distinguẽde. g̃ rẽ. Ex aũt copulatiua nõ sit di
stinguẽda pꝫ. q̃z vel ē in vtroq̃ sensu va. ⁊ tũc ē simplr va.
nã. n. copulatiõis est vt tota iudicet fla: si altera pꝫ sit fla.
sic ēt nec disiũctia vr eē distinꝰ. q̃z tota disiũctia iudicat
eē va. si solũ altera pꝫ sit va. nullo g̃ mõ ē distinguẽda oro
vbi põit nomẽ equocũ. (¶ Rñ°. dõꝫ q̃ sp vbi ē equocatio
ē ibi faciẽda distinctio. nã ⁊ si i vtroq̃ sensu eēt va faciẽda
ē distictio: nõ ne ꝛcludat nobis: ſz ad cautelã fatuitatis. i.
ne videamur fatui ⁊ ignorãtes. q̃z si nõ distiguerem° ipaꝫ
forte crederemur ignorare vtutẽ vocabuloꝫ: ſz qũ dictio
equoca i altero sensu ē va. in altero fla. tũc distinꝰ ē nõ solũ
ne videamur ignorãtes: ſz ēt ne fiat nobis elenchus:

Sz vt appareant obiecta: sciendũ ꝙ vt etiã supra dicebaꝫ dictio equoca duplr ad sua significata cõparari põt. ꝑmo vt importat illa ꝗtum est ex ꝓlatione. ⁊ per ipositiones. ⁊ sic hz ea ad modũ copulationis: qõ nõ sic ĩtelligendus est ꝙ in nullo differat a ꝓpositiõe copulatiua. sed q: sic accepta habet sua significata actu, sicut ⁊ copulatiua requirit suas ꝑtes actu eẽ. imo q: vt dicebaꝫ: dictio equoca in se copulationẽ nõ claudit. sic loquẽdũ ẽ de dictõe equiuoca. vt hz sua significata actu sic̃ si loq̃remur de duab⁹ ꝓpõnib⁹ ꝓlatis absq; aliq̃ copulatiõe media. tale g̃ ẽ dr̃e. canis currit: sicut latrabile currit. celeste sydus currit. et q: be due oꝝones sine ꝑiũctione plate nõ sunt simplr cõcedẽde: nec simpliciter negãde: sz vna ẽ cõcedẽda: vt latrabile currit. alia negãda: vt celeste sydus currit. iõ oꝝo ꝓtinẽs dictiões equocã ẽt. put dictio equoca hz sua significata sil. ⁊ importat ea p ipositões: distinguẽda est: vt pz p iã dcã. ¶ Sz duplicitꝫ vr vtrũ sit distinguẽda. put dictio equoca hz sua significata. q: referr̃ ad illã ꝓtellectũ. q: sic nõ videt ea habere simul. sz vr ea hr̃e ad modũ disiũctiuus cũ termino semel sumpto nõ ꝓtingat vti equoce. Sciẽdũ ergo ꝙ disiũctio duplex ẽ. quedã determinata sicut in his que de ꝓsenti. quedã ĩdeterminata. sicut in his q̃ sunt de futuro. in tali⁹. n. q: nõ est determinata vitas nõ est alterã ptẽ determinare dare. possum⁹. n. dr̃e cras fore nauale bellũ. vl nõ fore: sz alterã partẽ determinate dare nõ possum⁹. cũ g̃ dr̃ ꝙ dictio equoca: vt ꝓtellectum referr̃ ad sua significata hz ea ad modũ disiũctiuũ. ille modus disiũctiuus. nõ ẽ ꝑ ꝓprie determinatus: sz ĩdeterminat⁹. in potestate. n. cuiuslibet ẽ vti tali dictione in quocũq; sensu placet. si g̃ dicaꝫ. canis currit. q: aduersari⁹ hz dictões equocã põt referre ad q̃cũq; significatũ voluerit. si ꝓcederem⁹ eã: referret ipa sz ad sensum flm. si vo negaremus referret eã ad sensu sz verum. vt g̃ nõ fiat nobis elẽchus debemus eã distinguere: vel possum⁹ dr̃e: ⁊ meli⁹ ꝙ sicut nomẽ equocus: vt significat sua significata simul est distinguendus. q: sz significet ea ad modũ copulatiuũ. tm̃ nõ ĩcludit in se copulationẽ vt multiplex iudicẽt simplr sz si altꝫ significatoꝫ sit sz. sic cũ multiplex ꝓportat sua significata ad modũ disiũctiuus ẽ distinguẽdũ. q: nõ ĩcludit i se disiũctiões. vt possit simpl' dici vel si altꝫ suoꝫ significatoꝫ sit vel. pz g̃ qõ q̃rebaꝫ.

¶ Esset aũt vlteri⁹ dubitãdũ q̃ũ in equocatiõe ẽ multiplicitas actualis. ⁊ vtꝫ signũ distributione. ꝑ omnibus suppositis cuiuslibet sui significati: sed de hoc in sequenti iectione queretur: vbi tãgentur modi communes amphibologie ⁊ equiuocationis.

Secundus aũt amphibologiam tales vellẽ me accipere pugnantes.

¶ Postq̃ phs determinauit de multiplicitate actuali. put hz esse in dictiõe qõ fit ꝑ equocationẽ. Jn ꝑte ista determinat de multiplicitate actuali. ꝑ ut hz eẽ in oꝝone: qõ fit ꝑ amphibologiã. ⁊ duo facit. q: primo determinat de amphibologia flm se. scõdo deteriat de ea in ꝓparatione ad equocationem. z⁹ ibi (Tres aũt sunt modi) Ad euidẽtiã ꝑme partis. sciẽdũ ꝙ amphi⁹ tripl' hz fieri. ꝑmo. n. ꝓout oꝝo ꝑ se accepta ꝑncipalr multa significat. z⁹ vo. put oꝝo per se accepta significat plura nõ ꝑn'. sz vnũ. ꝓprie: aliud trãsumptiue. tertio qdez. put oꝝo ꝑ se accepta nõ est multiplex. ꝓiũcta vo alteri ꝓbit multiplicitatem. ꝓp qõ pz tertiũ modũ differre a quolibz alioꝫ. q: tã in ꝑ mõ q̃ in scõdo oꝝo per se accepta multiplicitatẽ hz qõ nõ ꝓtingit simplr in tertio. assignanr̃ ãt alr tres modi amphibologie: sz de hoc nõ sit nobis cure. q: nõ vadit ad mẽtem phi. distinguẽdo g̃ partẽ ꝑmã flm assignatos modos. dicam⁹ ꝙ ỏ scõdo mõ phs nõ potuit exẽplũ: qõ forte iõ fecẽ. q: hz trãsũptiua valde diuersificanr̃ apud diuersos rit⁹. imo q̃ vno tpe sũt trãsũptiua alio tpe ñ sũt trãsũptia. Duo g̃ facẽ sz ꝙ exẽplificat de duob⁹ modis ãphi⁹. ꝑ. n. deteriat ỏ amphi⁹ put oꝝo ꝑ se accepta simplr ẽ multiplex. z⁹ determinat de ea. put oꝝo ꝑ se accepta simplr nõ est multiplex: sz alteri cõiuncta simplr efficiꝫ multiplex. scõa ibi (Et putas ẽ tacentẽ) Circa ꝑmũ quatuor facit flm ꝙ q̃ũor paralogismos ponit ỏ seruiẽtes ꝑmo mõ. scõa ibi (Et putas qõ gs scit) z⁹ ibi (Et putas qõ videt) 4⁹ ibi (Et putas qõ tu dicis) Dicit g̃ ꝑmo ꝙ flm amphibologiã sunt tales paralogismi quales sup. ponerr̃ inferius: quoꝝ paralogismoꝝ vnus ẽ. vellẽ me accipe pugnãtes. B est minor paralogismi. potest aũt sic formari. quoscũq; vellẽ me accipe. vellẽ vt me acciperẽt: sz pugnãtes vellẽ me accipe. g̃ pugnãtes vellẽ ꝙ me acciperẽt. minor aũt hui⁹ paralogismi duplex ẽ. nam cum dr̃. vellẽ me accipe pugnãtes. ly me vel põt cõstrui cũ accipere ex ꝑte post: ⁊ pugnãtes ex ꝑte ante. ⁊ tunc erit sensus ꝙ pugnãtes me capiãt: vel erit ꝓstructio eẽ. ⁊ tũc erit sensus ꝙ pugnãtes capianr̃ a me. Deinde cũ dicit.

¶ Et putas qõ gs scit: hoc scit. nã scientẽ ⁊ scitũ ꝓtingit vt scientẽ significari hac oratione.

¶ Ponit z⁹ paralogismũ dicẽs. putas qõ gs scit B scit. B ẽ maior paralogismi. former̃ ãt sic. qõ gs scit B scit: sz scit ferꝫ ergo ferrũ scit: ⁊ vt euidẽtius appeat falsum. arguaꝫ vlterius. qõ scit hz sciam. ferrũ aũt scit. ergo ferꝫ habet sciaz. subdit aũt q̃ũo in dicto paralogismo est multiplicitas dicẽs: ꝙ in hac oꝝone sup. qua dr̃ qõ gs scit B scit. per ly hoc ꝓtingit significare scientẽ ⁊ scitũ. naz si ly B cõstru⁹ cum ly scit ex parte ani. sic significat scientẽ. ⁊ ẽ locutio falsa. ẽ. n. sensus ꝙ hoc qõ gs scit sit sciẽs: qõ nõ est verũ. nõ. n. oẽ scitũ est sciẽs. si vo ly hoc cõstruiꝫ cũ ly scit ex ꝑte post. sic est locutio vã. ẽ. n. sensus ꝙ oẽ scitũ est scitũ. ¶ Notandũ ãt ꝙ phs de ꝑmo paralogismo posuit solũ minorẽ. de B aũt z⁹ ponit solũ maiorẽ: qõ forte iõ fecẽ. q: in ꝑdicto paralogismo multiplicitas erat in minore. Jn B aũt multiplicitas ẽ in maiore. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et putas qõ videt qs hoc videt: videt aũt columnam: quare videt columna.

¶ Ponit 3⁹ paralogismũ q talis est: qõ gs videt B videt. B est maior. videt. n. colũnã. B est minor. sequtur ꝛclo ꝙ colũna videat. ¶ Notandũ aũt ꝙ sicut in ꝑcedenti paralogismo. cũ dicebr̃ qõ gs scit B scit. ly B poterat significare scientẽ ⁊ scitũ. put alr ⁊ aliter ꝓstruebaꝫ cũ ly scit. Sic cũ dr̃ qõ gs videt B videt. ly B põt denotare videntẽ ⁊ visuz. sz ꝙ alr ⁊ alr ꝓstruiꝫ cũ ly videt. ¶ Notandũ ẽt in paralogismis aptⁱ fieri deceptões aliq̃ per genⁿ neutrũ q̃ p aliud. dõo sic: qõ gs videt B videt. videt ferꝫ. g̃ ferrũ videt. ⁊ vlteri⁹: vt magis appeat falsitas. arguaꝫ ꝙ videt hz vtutẽ visiuã. ferrũ videt. ergo hz vtutẽ visiuam.

Dubitaret forte aliqs ad quã metã ducat paralogismũ factus. ⁊ vr̃ ꝙ ad solocismũ. sic. qõ gs videt B videt. videt aũt colũnã. g̃ colũna hz vtutẽ visiuã. ¶ Dez ꝙ meta hic itenta nõ ẽ solocismus: sz redargutio. ergo debz cõcludi ꝙ columna hz virtutem visiuã. nõ ꝙ columna. ¶ Aduertendũ tm̃ q redargutio differt ab alys metis formalr ⁊ flm modũ accipiendi. siue ergo per paralogismũ cõcludaꝫ falsum. siue solocismus. dũ tm̃ ꝑ talia fiat redargutio dr̃ ducere ad metam redargutionis. Deinde cum dicit.

¶ Et putas hoc qõ tu dicis esse: hoc tu dicis: dicis aũt lapidem eẽ: tu ergo lapis dicis esse.

¶ Ponit quartũ paralogismũ dicẽs ꝙ tu dicis esse B tu dicis esse B ẽ maior. dicis aũt esse lapidẽ. hec est minor. sequtur ꝛclusio ꝙ tu lapis dicis esse.

Dubitaret forte aliqs. vnde ꝓ⁹ multiplicitas in hoc paralogismo. dicũt autez aliq ꝙ ideo est multiplex. q: ly B. vel põt componi cum ly tu: vel cũ ly dicis. sz hoc nõ põt stare. q: tunc in dicto paralogismo nõ esset amphibologia. sz ꝓpõ vel diuisio. ¶ Dez g̃ iõ esse multiplicitatẽ in eo. q: ly hoc põt ꝓstrui cum ly dicis ex parte ani. ⁊ tũc significat dicentẽ. ⁊ ẽ locutio falsa. vl põt cõstrui ex parte post. ⁊ significat id qõ dr̃. ⁊ sic est locutio vã. qui ergo ĩtelligit multiplicitatẽ in illo paralogismo ꝙ gs scit B scit ĩtelligit ⁊ in isto. ¶ Aduertendũ tamen ꝙ in vno ⁊ eodẽ paralogismo possunt esse diuerse fallacie. non ergo est icõueniẽs assignare multiplicitatẽ in dicto paralogismo. put ly hoc cõponiꝫ cum ly tu: ⁊ cũ ly dicis: ⁊ sic facies fallaciã ꝓpõnis ⁊ diuisionis. ⁊ nõ erit exemplũ competens ad ꝓpositũ: vel põt ibi assignari multiplicitas. put ly hoc põt diuersimode ꝓstrui cuz ly dicis. ⁊ sic est ibi amphibologia. ⁊ est exẽplũ ad ꝓpositũ ⁊ ꝑtẽs. Deiñ cũ dicẽ.

¶ Et putas est tacentem dicere. Duplex. n. est tacentẽ dicere: ⁊ hũc dr̃e tacentez: ⁊ q̃ dr̃.

¶ Ponit modũ amphibologie. qñ oratio ꝑ se sumpta non est simplr multiplex. sz aliquo mõ multiplex dici põt. dicens. putas ẽ tacentẽ dicere: B est minor paralogismi. põt aũt sic formari. quẽcũq; cõtingit dicere cõtingit log. Sed ꝓtingit tacentẽ dicere. ergo ꝓtingit tacentẽ log. Dez ẽ minor. s. tacentẽ dr̃e: sed ꝑ se accepta simplr nõ ẽ multiplex. ẽ tm̃ aliquo modo multiplex. iõ ait ꝙ duplex est tacentẽ dicere. ⁊ hũc dicere tacẽtẽ. i. q: tacẽs dicat. vel q tacẽs dicatur. ⁊ sic de numero eoꝝ que dicunr̃. q̃ũo aũt B oꝝo tacentẽ dr̃e per se accepta nõ est simplr multiplex: alteri tm̃ coniuncta est simplr multiplex. Jn fine huius lectionis dicetur. Deinde cum dicit.

¶ Sunt aũt tres modi flm equocationẽ ⁊ amphibolia. Unus quidẽ qñ vel oratio vel nomẽ ꝑncipalr significat plura vt piscis vel canis.

¶ Determinat de amphibologia in cõparatione ad equocationem. ⁊ tria facit flm ꝙ ostẽdit tres modos esse cõmunes vtrq; z⁹ ibi (Alius autẽ) z⁹ ibi (Tertius vero) Dicit ergo ꝑmo ꝙ tres sunt modi cõmunes flm equocatiõem ⁊ amphibologiã. vnus qdem est qñ oꝝo q̃tuz ad amphibologiã. vel nomẽ q̃tum ad equocatiõem ꝑncipalr plura significat vt piscis ⁊ canis. ¶ Notandus aũt ꝙ in hoc loco ideo potius exemplificauit de equocatione q̃ de amphibologia. q: eandẽ vocẽ significare plura ꝑncipalr reperiꝫ in equocatione q̃ in amphi⁹.

Dubitaret forte aliquis. quomodo piscis. sit equocũ. nam canẽ esse equocũ nulli est dubiũ. ¶ Ad qõ dr̃ qdã ꝙ piscis est equocũ ad piscem verũ ꝛpiscẽ pictum. Sz si B esset verũ cum nomine piscis nõ eque ꝑncipalr iporter vtrq; exemplũ positus nõ deseruiret huic ꝑmo modo. dõm ergo ꝙ piscis sumiꝫ equoce ad piscem aĩal. ⁊ ad piscem celestem. vel possumus dicere ꝙ cũ noĩa sint ad placitũ noĩe piscis aliqua plura eque ꝑncipalr vocare possum⁹. Deide cũ dicit.

¶ Alius aũt qñ sic soliti sumus dicere.

¶ Ponit z⁹ modũ cõmunem dicẽs ꝙ alius modus cõmunis est qñ soliti sumus sic dr̃e. i. qñ dictio vel oꝝo significat aliqd trãsumptiue. ¶ Notandũ aũt ꝙ illud põt dictio significare ꝑ⁹ qõ significat ex impositione: sz qõ significat ex eo qõ soliti sum⁹ sic dicere. i. ꝙ significat ex aliquo vsu. vel ex aliqua accõmodatiõe nõ significat id ꝑncipalr. sed trãsumptiue. q: tã in dictione q̃ in oꝝone videmus cõtingere. Ridere enĩ ex ipositione significat risum. ex quodã mõ loquẽdi significat florizitones. sic ẽt litus arari ꝑncipaliter significat terrã scindere. ex quodã mõ loquẽdi significat operã pdere. Deide cum dicit.

¶ Tertius vo qñ compositus plura significat separatus vo simpliciter vt scit seculum.

¶ Ponit 3⁹ modũ. ⁊ tria facit. q: ꝑmo ponit dcñ modum. z⁹ manifestat qõ dixerat. tertio epilogat circa determinata. z⁹ ibi (Nã vtrq; z⁹ ibi (Ergo amphibologia) Dicit g̃ ꝙ tertⁱ⁹ modus cõis est: quãdo ꝓpositũ. i. ꝓuunctum alteri significat plura. separtũ vo significat simplr. vt scit seculũ. Deinde cum dicit.

¶ Nam vtrq; si cõtingat vnũ quidẽ significat ⁊ scire seculum: ambo aũt plura aut seculum ipsum sciam habere: aut seculi alium: ergo amphibolia ⁊ equocatio circa hos modos sunt.

¶ Declarat qõ dixerat dicẽs. ꝙ si vtrq; i. si scit ⁊ seculũ cõtingit sup. separatim pferre. vnũ qdẽ significat scire. s. ⁊ seculum: sz ambo sil' cõiuncta plura sup. significãt. naz si dico scit seculum. possum⁹ ĩtelligere ipm seculuz eẽ sciẽs ⁊ hr̃e sciaz: vel eẽ scitũ ⁊ aliũ hr̃e sciam ei⁹. s. seculi. i. aliũ habere sciaz de seculo. Ultio epilogat circa determinata dicẽs: ꝙ equocatio ⁊ amphi⁹ sũt circa hos modos. ¶ Notãdũ aũt ꝙ ad hos tres modos oẽs modi equocatõis reducunr̃. nã ad ꝑmũ modũ reducir̃. sciẽtes discũt. q: discere ꝑn' plura ꝓportat ad z⁹ modũ qñ vnũ significaꝫ ꝑncipalr ⁊ aliud trãsumptiue. reduci hz modus ille. qñ dictio vnuz significat ꝑncipalr. ⁊ aliud ex ꝓsiti. vt patebit i illo palogismo q̃ũq; expediũt bona sunt. tertⁱ⁹ vo modus ꝙ dictio ꝑ se sumpta significat vnũ. ꝓiũcta vo alteri significat pla. ꝓhendit modũ illũ equocationis q̃ sumiꝫ ex diuerso mõ significãdi sz ꝙ ponebaꝫ exẽplũ ꝙ laborans sanabaꝫ. hoc aũt q̃ũo verũ sit in dubitationibus patebit.

Dubitaret forte aliquis. q: nõ vr̃ ꝙ modus iste tertius q̃ ponir̃ cõis equocatõis ⁊ amphi⁹ adaptari possit ad equocatiões. nã si dictio ꝑ se sumpta nõ significat plura. ꝓiuncta vo alteri plura significat nõ facit equocationẽ sz amphibologiã cũ ex ꝓiũctione dictionũ resultet oꝝo. ¶ Ad qõ dixerũt qdã ꝙ nõ oz si amphi⁹ ⁊ equocatio hr̃t modos cões ꝙ hẽant oẽs modos cões. ꝓcedũt g̃ hũc tertiũ modũ ita eẽ. ꝑp⁹ amphibologie ꝙ ad equocatiões adaptari nõ possit: sz ꝑ est ire ꝑ mentẽ phi. nõ. n. dr̃ in textu ꝙ equocatio ⁊ amphi⁹ hẽant modos cões. sz ꝙ hr̃t tres modos cões. non ergo exponimus mẽtẽ phi nisi hũc tertiũ modũ assignem⁹ esse cõem. ¶ Sciẽdũ g̃ ꝙ ex ꝓiunctiõe vni⁹ dictõis ad alterã resultare multiplicitatẽ duplr põt ĩtelligi. vl ꝙ hẽ multiplicitas sit in oꝝone. ⁊ tũc erit ibi amphi⁹. vel ꝙ sit in dictiõe. ⁊ tũc erit equocatio. si. n. vna dictio ꝓiuncta alteri sic multiplicitatẽ ꝓbit ꝙ multiplicitas illa nõ sit toti⁹ ꝓiũcti: sz ẽ dictionis tm̃: planũ est multiplicitatẽ illã nõ facere amphibologiã: sz equocatiões. ex⁹. n. possum⁹ ponere de vtrq; nã cũ dicim⁹ scit seculũ. nec scit ẽ multiplex: nec ẽt seculũ: sz totũ ꝓiũctũ multiplex ẽ. ⁊ q: ista multiplicitas ẽ toti⁹ oꝝonis. nõ facẽ equocatiões: sz ãphi⁹: sz cũ dr̃ laborãs sanabaꝫ. vl sedẽs surgebat. ly sedẽs ex eo ꝙ ꝓiũgiꝫ vbo ꝑtĩ ipfecti: aliq̃ multiplicitatẽ ꝓbit. q: põt supponere vel ꝑ sedẽre ꝑus vl' ꝙ sedẽte nũc. iõ distⁱ⁰ ẽ. sedẽs surgebat. ꝙ si tm̃ B ꝑti⁹ sedẽs adderer̃ vbo alteri⁹ tꝑis nõ videreꝫ eẽ distinguenda. dõo. n. sedẽs stat. vr̃ eẽ stmp' sta. Cũ g̃ hz multiplicitas nõ sit ꝑ se ⁊ directe in tota oꝝone. sz sit in hac dictõe sedẽs ex eo ꝙ ꝓiũgiꝫ vbo ꝑteriti tꝑis ipfecti talis multiplicitas nõ faciet amphi⁹ sz equocatiõem. ¶ Qz si tm̃ dubitareꝫ de ex⁹. q: ex⁹ ponim⁹ non vt ita sit: sz vt sentiat ꝙ adiscit. possum⁹ ad ꝓpositũ aliud ex⁹ adducere: nã si b. sz se nõ sit multiplex ⁊ supponat ꝑ a. in actu. si adiũgaꝫ huic vbo ꝓtingit aliquã multiplicitatẽ trahet. dõo. n. oẽ b. ꝓ' eẽ a. duplex ẽ sz phm

Cap. .18. ⁊ .20.

ꝑmo prioꝝ.vꝫ.qꝫ est b. ꝓtingit eē a. ⁊ qꝫ cōtingit eē b. contingit esse a. pz ergo tertiū modū tā ad amphibologiaz q̃ ad equocatiōem adaptari posse.

Ulterius forte dubitaret aliqs. qz videt hunc tertiū modū amphibologie nō eē distinctū ab alys modis. imo vt videt oēs alios cōprehendit. Jn oibus etiā modis amphi⁹ ꝗ amphibologie sunt hoc vñr hre cōe q̃ ptes per se sumpte nō sunt multiplices. cōiūcte vo adinuicē multiplicitatez hūt. ¶ Ad. dicēdū q̃ iste terti⁹ modus differt a scdo. qz nō accipit ibi aliqua significatio trāsumptiue: vt in scdo. differt autē a primo. qz si in hoc tertio mō fiat aliq̃ dictio nō remānet ibi multiplicitas. vbi n. tacentē hre vel scit seculū. quacūqz enim dictione facta tollit multiplicitas. tacentē. n. p se sumptū vel etiā hre multiplicitatē nō hz. sic ēt nec scit nec seculū p se accepta multiplicia sūt: ꝗ in palogismis p̃mi modi nō sic ē: naz cū dr: vellē me cape pugnātes amoto ly me. aliq̃ multiplicitas remanet. qz capere pugnātes aliquo modo multiplex est: ꝗ etiā cape amoto inde me pugnātes aliq̃ multiplicitatē hz. ⁊ sic pz qō q̃rebat. ¶ Notādū trā q̃ licz dcā expositio magis videat cōcordare cum serie lre. trā vt magis qescat itellect⁹ sciēdū q̃ sicut aliq̃ dictio p se sumpta nō est multiplex. cōiuncta trā alteri multiplicitatē q̃ndam trahit vt exemplificabat de lebozās respectu sanabatur. ⁊ de b. respectu bui⁹ vbi ꝓtingit. sic ēt aliq̃ ipsa oēo p se sumpta nō est simp⁹ multiplex. cōiuncta trā aly efficitur simplr multiplex. hec. n. oēo scit seculū simplr nō est multiplex. semp. n. designat q̃ seculū sciat: ꝗ q̃ seculū sciat ex dicta oēone simplr haberi nō pōt. nisi ei qō est scit addat aliq̃ subm vōo. mācipiū scit seculū. nam cum sine subo ⁊ p̃dicato nō sit oēo pfecta: vt possit dare sensum aliquē dicēdo scit seculū. si ly seculū ꝓstruit ex pte post nec ē vā: nec ē falsa. sic ēt dicere tacētē: si dz eē multiplex simplr oz aliquē accusatiuū addere ei qō est dre: vōo sortē dicere tacētem. pz ergo q̃ nō solū nomen ꝓiunctuz alteri efficit quodāmō multiplex: ꝗ etiā ipsa oēo si sit iperfecta: ex eo q̃ cōiungit aly: ꝓbit quādā simpliciter multiplicitatē. pōt. n. ex tūc simp⁹ dici multiplex que antea simplr non erat multiplex. ꝗ aliquō multiplex dici poterat: ⁊ cū hoc cōtingit accipi terti⁹ modus amphibologie. ¶ Notandū etiā q̃ dictionē nō esse multiplicē in se ꝓiunctā: trā aly multiplicitez hre duplr pōt itelligi. p̃ q̃ h additio sumat respcū alteri⁹ dictōis. 2° q̃ sumat respcū modi significādi. nā ipe modus significādi ē aliq̃ mō qd additū significatōi rei: p̃ mō sumēdo additiōem nō ꝓhendit oēs palogismos equocationis p̃m tertiū modū: ꝗ accipiēdo additiōez scdo mō cōprehēdit oēs hz palogismos. terti⁹. n. modus equocatōis ex h ꝓtingit: qz significatū dictiōis per se acceptum nō est multiplex: ꝗ vt refert ad modū significādi: ⁊ vt ipsi significato dictiōis superaddit modus significādi: dictio sic sūpta ex tali additiōe q̃ndā multiplicitatē ꝓtrahit: quā multiplicitatē ex suo significato nō habebat.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrū in equocatiōe ⁊ amphibologia sit multiplicitas actualis. ¶ Ad. dōz q̃ i ipsa platōe ē ꝓsiderare ipaz vocē q̃ se hz sicut mā dictionis. ⁊ est ibi ꝓsiderare ordinez sillabarū: vel etiā dictionū: ⁊ modū pferendi: q̃ sunt quasi formalia respcū vocis. si ergo oēo vel dictio plura significans sit solū vna respectu vocis. nō trāsit vna respectu ordinis dictiōuz. vel ēt respectu modi pferendi. qz vox quasi materialr se hz respectu istoz. illa oēo vel illa dictio solum māliter. ⁊ per ꝓns solū potentialr significabit plura: ꝗ si platio nō solū sit vna q̃tū ad vocē: ꝗ ēt q̃tuz ad ordinem ⁊ q̃tū ad modū pferēdi. hz platio nō solū materialiter ⁊ potentialr: sed etiā formalr: ⁊ q̃si in actu significabit plura. ⁊ qz hoc ꝓtingit taz in equocatiōe q̃ in amphibologia vtraq̃ illa ꝛ dr habere multiplicitatē actualē q̃ de equocatiōe nō hz dubiū: sed qūo amphibologia seruat multiplicitatē actualem cū initat diuerse ꝓstructioni: que ordinē oēonis variare videt. patebit in lectione illa vbi determinabit de accentu. ibi. n. dubitabit quomodo amphibologia differt a ꝓpōne vel disiōe. cū quelibz illa ꝛ videat initi diuerso ordini partiū oēonis.

Ulterius forte dubitaret aliquis. vbi magis reseruat actualis multiplicitas. an in equocatiōe. an in amphibologia. ¶ Ad cui⁹ euidentiaz sciendū equocatiōem ab amphibologia trip̃ differre. est eni in platiōe vt spectat ad p̃sens tria ꝓsiderare. vꝫ. vocē ipsam q̃ est q̃si respectu plationis oīno materialis. scdo ē ibi cōsiderare significatiōem que ē quasi formalis respectu vocis. tertio est ibi ꝓsiderare actiōem itellectus referentē hz prolatiōem p̃m debitū ordinē in suum significatum. differt ergo equocatio ab amphibologia q̃tū ad vocem. qz equocatio fit in voce icomplexa: vt in dictiōe. amphibologia vero in voce cōplexa: vt in oēone. scdo qz oēo dr ꝓtinere in se sentētiā aliquā. dictio vero nō ꝓtinet sententiā aliquā: ꝗ significatiōem. ideo equocatio differt ab amphibologia nō solū ꝛōne vocis que est qd mālē. sed ēt rōne significationis que est quodāmodo qd formale. tertio cū dictio equoca p itellectum refert in sua significata: nec p̃m se nec p̃m itellectuz itelligit esse trāspōsita vel variata. amphibologia aūt non sic. nā cū initat diuersē ꝓstructioni oz p̃m itellectum in oēone amphibologica aliquaz trāspositiōez partiū itelligere. ⁊ qz q̃tū aliqd magis transmutationi subiacit. tanto magis dr eē in potentia. licz aliquo mō tā amphibologia q̃ equiuocatio dicat hre multiplicitatem actualē. trā vt pz ex ista dria tertia. hz actu alis multiplicitas aliquo modo magis reseruat in equocatione q̃ in amphibologia.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrū signum distributiuū additū termino equoco faciat ip̃z oistribuere p oib⁹ suppositis cuiuslibz sui significati. ¶ Ad. dōm q̃ si signū distributiuū addat alicui termino facit ip̃z distribuere pro oibus illis in qbus reperitur vna nā significata per illū terminū: vt si signū distributiuū addat boi non facit ip̃m distribuere pro leonib⁹. qz natura humana in leonib⁹ reseruari nō habz. vnica ergo distributiōe signuz distribuituum nō facit distribuere terminū nisi pro illis suppositis in qbus reperit nā eadez: ⁊ que sunt eiusdē rōnis: vt ꝓtinentur sub illo termino. ⁊ qz dicio equoca p̃m q̃ hz nō dicit naturā vnā: ⁊ equoca non sūt eiusdē rōnis p̃m vnū nomē ꝓcedēdū est signū distributiuuz additū termino equoco nō facere ip̃z vnica distri^ne distribuibile p oibus suppositis cuiuslibz sui significati.

¶ Secūdum compositionez autem sunt huius modi vt posse sedentem ambulare ⁊ non scribentem scribere.

¶ Post q̃ pbs determinauit de fallacys peccātib⁹ ꝗ multiplicitatē actualem. Jn parte ista determinat de locis sophisticis. siue de fallacys peccātibus p̃m multiplicitatez potentialē. ⁊ qz hz potentialis multiplicitas hz esse taz in dictione q̃ in oēone. ideo duo facit. qz p̃mo determiat de ꝓpōne ⁊ diuisione que fiūt circa oēonem. scdo determiat de accentu qui hz fieri in dictione. 2° ibi (Scōm accentū aūt) Quereret forte aliqs. quare pbus in ōterminādo de fallacys peccātibus p̃m multiplicitatē actualē pus determinauit de equocatione que fit in dictōe q̃ de amphibologia que fit in oēone. hic vo i determinādo ō fallacys peccantibus p̃m multiplicitatē potentialē tenuit ordinez cōtrariū. qz pus ōterminat de ꝓpōne ⁊ diuisione que fiūt in oēone q̃ de accentu qui hz fieri in dictione. ¶ Ad qō dici

pōt q̃ ordo fallaciaꝝ in dictione potissime accipiēdus est p̃m q̃ fallē plus vel min⁹ hūt de multiplicitate: ⁊ qz i equocatiōe p̃ncipali⁹ reseruat multiplicitas q̃ in amphi⁹: vt supra patuit. Jn cōpōne vo ⁊ diōne magis hz eē multiplicitas q̃ in accētu: vt in ꝛequēti lectiōe patebit. ordo q̃ q̃ tenet ꝓgru⁹ dici dz. ¶ Uiso de ordine cōpōnis ⁊ diōnis ad accentuz possum⁹ diuidere p̃mā ptez i duas: qz p̃ determinat de ꝓpōne. 2° de diuisiōe. 2° ibi. (Scōz diuisionē vo.) ¶ Ad euidentiā āt p̃ pris notādū: q̃ ꝓpō triplr hz fieri. p cū plura ponunt ex pte subi ad q̃ p̃dicⁿ ꝓpari pōt ꝓiūctim vel diuisiz. 2° cū plura ponunt ex pte p̃dicⁿ ad q̃ subm pōt ꝓpari ꝓiunctiz vel diuisiz. 3° B hz ꝓtingere cuz aliq̃ dictio posita iter duas dictiōes diuersimode hz ꝓpōnez cū vna ⁊ cuz reliq̃. Tria q̃ facit ꝗ q̃ hos tres modos ponit: ꝗ nō hoc ordie ponat eos. 2° ibi. (Et discere nunc lras.) 3° ibi. (Ampli⁹ q̃ vnū solū.) Circa p̃m uo fac: qz p̃ pōit hz paralogismos. 2° ōndit eos arguere p fallaciaz ꝓpōnis. 2° ibi. (Nō eni idez significat.) dicit q̃ q̃ p̃m ꝓpōnē sūt hz palogismi: quoꝛ vn⁹ ē. sedētē ābulare ē pole. B ē mioz palo^mi. pōt āt sic formari. gcqd est pole ꝓtingit vt sit: ꝗ sedentez ambulare est pole. q̃ ꝓtingit vt sedens ambulet. ponit āt māz scdi palo^mi cū dicit. pole est nō scribētez scribere. hec ēt ē mioz alteri⁹ pa^mi. formet āt vt p⁹. Deinde cū dicit.

¶ Nō eni idez significāt: si diuidens qs dicat ⁊ cōponēs: qm̄ pole est sedētē ambulare: ⁊ non scribētē scribere: ⁊ hoc filr. Si qs cōponat nō scribētē scribere. significat. n. qm̄ hz ptātem q̃ nō scribit vt scribat. Si aūt nō cōponat: qm̄ hz potestatem q̃ non scribit vt scribat.

¶ Ostēdit in dcis palo^mis esse fallaz ꝓpōnis. ¶ Ad cuius euidentiā notāduz q̃ cū dicim⁹ aliqd esse pole: vel ex aliquo fieri aliqd. aliq̃n est locutio p se. aliq̃n p accēs. Ex forma eni ⁊ p̃uatiōe fit aliqd p accēs: ꝗ ex subo ⁊ ex ente i potentia fit aliqd p se. ex calido q̃ fieri frigidū: vel ex nō frigido fieri fridū est p accēs. ꝗ ex frido in po^a fieri fridū in actu est p se. Si. n. p se ex calido fieret fridū: tē cal'm manēs cal'z fieret fridū aliqd qō est ipole. sic etiā si ex nō frido fieret friduz p se: tē subm manēs nō friduz: ⁊ exñs sub p̃uatiōe fridi fieret frigidū: ⁊ eēt sil' friduz ⁊ nō fridū: qō ē icōueniēs. Cū q̃ dicit cal'z pōt ifridari. si itelligat q̃ hoc totū. i. subz cū for^a calidi posset eē susceptiuū friditat: sic ē locutio falsa. ⁊ si sit sensus cal'z pōt ifridari. i. subz qō est sub for^a cal'i pōt eē sub for^a fridi: sic ē locutio vā. ⁊ qō dcm ē de calido r^a fridi: itelligēdū ē de sedēte r^a ambulatiōis. sedens. n. pōt ambulare: qz subm qō est sub sessione p̃t eē sub ambulatiōe: nō trā totuz hoc. i. subz sub sessiōe pōt esse cū ambulatiōe. eodez aūt mō dōz est de subo cū p̃uatiōe. Nā nō fridū pōt ifridari: ⁊ nō scribens pōt scribere: nō q̃ subz exñs sub p̃uatiōe possit eē sub for^a. ꝗ successiue subz qō est sub p̃uatiōe pōt eē postea sub for^a. si igit subz ⁊ for^a sunt qōdā totū hec. aliqō subz nō fridū p̃t ifridari. vel nō scribens pot scribere. nō est vā rōne toti⁹: vt in rōne p̃uatiōis ⁊ subi. ꝗ p se ē vā rōne ptis: vt rōne subi. ¶ Uiso quō p̃dicta sūt vā ⁊ quō ñ. restat videre qs modus loq̃ndi dat itelligere sensuz vez. ⁊ qs falsuz. ¶ Sciēdū q̃ q̃ cuz dr. sedētē ābulare ē pole: vl calidū ifridari ē pole: ⁊ cetera talia. si p̃ferat ꝓiūctiz vt sit sensus q̃ hoc sil' sūptū. sedentem ambulare sit pole est locutio falsa: qz dat itelligi q̃ sedēs manēs sub sessiōe possit ambulare. eodē etiā mō si ꝓiunctim p̃ferat: q̃ hoc totū nō scribētez scribere sit pole est locutio falsa: qz est sensus q̃ subm possit sil' esse sub p̃uatione ⁊ forma. ꝗ si p̃ferat diuisiz vt dicat nō scribētē pole est scribere. sedētez pole est ambulare ex vi locutiōis nō habet q̃ sedēs simul possit esse sub sessiōe ⁊ ābulatiōe: ꝗ sensus ē q̃ res sedēs p̃us exñs sub sessiōe possit postea eē sub ambulatiōe. hoc est q̃ qō ait q̃ nō idez significat: ꝗ dicat dideē: ⁊ ꝗ dicat ꝓponēs: qm̄ pole est sedētē ambulare: ⁊ nō scribētē scribere: qz sup. si hz p̃ferant ꝓposite significat: qm̄ hz ptātez vt nō scribēs scribat. i. significat q̃ pole sit eidez icsse sil' opposita. vt q̃ sil' possit scribere ⁊ nō scribere. ꝗ si nō ꝓponat nō significat sup. q̃ eidez ĩsint opposita sil' sed successiue. significat eni qm̄ qm̄ nō scribit hz ptātē vt scribat. ¶ Notāduz aūt p̃hm hec duo exēpla poluisse. vꝫ. sedentez ambulare ⁊ nō scribētez scribere. vtroq̃z. n. mō fit aliqd p accēs. s. ex for^a ⁊ ex p̃uatiōe. p^m q̃ ex^m videlicet sedentez pole est ambulare. deseruit ꝗ q̃ aliqd fit ex forma. 2^m vo ex^m. vꝫ. nō scribentē pole ē scribere deseruit put aliqd fit ex p̃uatiōe. Jn vtrisq̃z eniz est locutio falsa: si itelligat ꝓiunctiz: qz subm ⁊ mā ꝓiūctiz ⁊ sil' nō pt eē. nec sub formis oppositis nec sub p̃uatiōe ⁊ forma. Diuisim vo ⁊ successiue nō est icōueniēs māz ⁊ subm eē sub formis oppositis: vel sub p̃uatiōe ⁊ forma. ¶ Notādū āt q̃ in p̃dictis locutiōib⁹ plura ponunt ex pte subi. Nā hoc totū. s. sedētez ambulare se tz ex pte subi est pole se tenet ex pte p̃dⁿ: sic etiā nō scribentē scribere se tz ex pte subti. est pole se tz ex pte p̃dⁿ. p̃dicti q̃ palo^mi deseruiūt illi mō ꝓpōnis p̃m que plura ponunt ex pte subi ad que plura p̃dⁿ pōt referri ꝓiūctim vel diuisim. Deinde cū dicit.

¶ Et discere nūc lras si qdez didicit quas scit.

¶ Ponit aliū moduz ꝓpōnis q̃ hz eē qm̄ aliq̃ dictio posita iter duas dictiōes pōt ꝓponi cū vna vel cū alia. d. discere nūc lras. hec est ꝛclo palo^mi. si qdē didicit lras q̃s scit. Jn hoc ꝓsiltit vtus p̃missaꝝ. p̃t. n. pbari palo^cc q̃ si aliqs didicit lras quas scit qō nunc didicerit illas. formet aūt sic palo⁹. gcunqz scit lras nūc didicit illas: sed iste scit lras. q̃ nūc didicit illas. maioz. n. est dulex: qz ly nunc pōt ꝓponi cū ly scit: ⁊ sic est locutio vā. ē eniz sensus q̃ quicūqz nūc scit lras q̃ ille didicit illas. si vo ly nūc ꝓponat cū ly didicit est locutio falsa. est eni sensus q̃ qcūqz scit lras q̃ nūc didicit illas: qō nō oz. pōt eni scire lras q̃s nō didicit nūc sed p̃us. Deinde cum dicit.

¶ Ampli⁹ qō vnū solū pt ferre pla posse ferre.

¶ Ponit tertiū modū ꝓpōnis hūc aūt qdā sic formant: qō plura p̃it ferre: pōt vnū solū ferre: ꝗ qō vnū soluz pōt ferre nō pōt plura ferre. q̃ qō pōt plura ferre nō pōt plura ferre. Jn hoc aūt palo^mo est ꝓpō. qz ly solū: vel pōt eē nomen ⁊ teneri cathego^cc ⁊ determinare ly vnū: ⁊ sic est locutio vera. est. n. sensus: q̃ q̃ pt plura ferre pt ferre vnū soluz. i. pt ferre vnū sine alys. si vo ly solū est aduerbiū ⁊ tenetur sincathego^cc: ⁊ determiat ly pōt: est locutio falsa. est enim sensus: q̃ q̃ pt plura ferre solū pōt vnū ferre. i. nō pōt nisi vnū ferre. hic aūt modus formādi: ꝗ ostēdat hūc palogismuz peccare p̃m ꝓpōnē: nō trā est ad oppositū: si ꝓsideret intentū phi. nā p̃m hanc formationē h palo⁹ nō differret a p̃cedēti. nō q̃ habeat m⁹ tres modos hui⁹ fallē. vt igitur habeam⁹ tertiū modū ꝓpōnis formet sic: qō pt vnū soluz ferre pt vnū ⁊ vnū ferre: ꝗ qō pōt vnū ⁊ vnū ferre pt plura ferre. q̃ qō pōt vnū solū ferre pt plura ferre: ⁊ tunc vba posita in lra sunt ꝛclo h palo^mi. ex quo pz hūc tertiū moduz eē oppositū p mō. Jn p̃mo. n. mō plura ponebant ex pte subi: ⁊ si p̃dⁿ referebat ad illa plura ꝓiunctiz: erat locutio falsa. si diuisim vā. hic aūt plura ponunt ex parte p̃dicati. ⁊ si ad illa plura refert subm ꝓiunctim est locutio falsa. si diuisiz: vera. nā cū dicit: qō solū pōt vnū ferre pōt vnū ⁊ vnū ferre: accipiēdo ly solū vt determiat ly pōt. si itelligat ꝓiūctiz est locutio falsa. nā qō solū pōt ferre vnū non pōt ferre vnū ⁊ vnū ꝓiunctim, sed si itelligat diuisiz:

sic est vera.nã qõ soluz põt ferre vnũ: potest diuisiz ⁊ successiue vnum ⁊ vnum ferre.

Secũdũ diuisiõez vero qñ quinq; sũt duo ⁊ tria: ⁊ paria ⁊ imparia.

¶ Pbus supra determinauit de fallacia ꝓpositionis. In parte ista determinat de fallacia diuisionis. bz enĩ hec fallacia tres modos: sicut ⁊ fallacia cõpositiõis. tria ḡ facit: qz p̃mo ponit modũ illuz: put plura ponunt ex pte p̃dicati: ⁊ subiectũ ad illa plura põt referri ꝓunctiz vel diuisiz. 2° ponit moduz q̃ſi oppositũ huic mõ vz. put plã ponunt ex pte subti: ⁊ p̃dicatũ ad illa plã pt referri ꝓiũctiz vl diuisiz. 3° ponit modũ tertiũ q̃ sumit ex eo q̃ dictio posita iter duas dictiões ꝓtungi pt cũ vna vel cũ alia. 2ª ibi. (Et mai⁹ ⁊ eq̃le.) 3ª ibi. (Nã eadẽ oro.) dicit ḡ q̃ fz diuisionẽ vo sup. sunt bz palo^mi illi qui dicent: ⁊ inuit duos paralogismos deseruiẽtes p̃ mõ: quoz vn⁹ est. gnq; sũt duo ⁊ tria. hec est minor palo^mi. formet aũt sic. q̃cũq; sunt duo ⁊ tria: sunt duo ⁊ sunt tria: gnq; sunt duo ⁊ tria. ḡ gnq; sunt duo ⁊ gnq; sunt tria. minor aũt duplex ẽ: qz ly gnq; positũ ex parte subti refert ad duo ⁊ tria ꝓunctiz ⁊ simil: sic ẽ locutio vã. qz gnq; sũt duo ⁊ tria sũpta sil. fz si referat diuisim est falsa: qz gnq; nõ sunt duo p se sũpta: nec tria p se sũpta. cũ vero dicit. ⁊ paria ⁊ iparia: inuit mãz scdi pa^mi. formet aũt sic. q̃cũq; sunt paria ⁊ iparia: sunt paria ⁊ sũt iparia. gnq; sunt paria ⁊ iparia. ḡ gnq; sunt paria ⁊ quinq; sunt iparia. minor ãt hui⁹ palo^mi duplex est sicut ⁊ pce^ns. Quinq.n. sunt paria ⁊ iparia ꝓunctim: nõ autẽ diuisim.

Cõ.17. ¶ Notãdũz autẽ q̃ fz ꝓmẽtatorẽ p̃ pbꝫ coꝫ. oẽs ptes simil sũpte sunt ipm totũ. nihil.n. est aliud totũ nisi oẽs ptes sil accepte. diuis. m vo sũpte sunt aliud a toto. nulla.n. pars p se accepta euacuat totã eẽntiã totius. ꝓiũcta tñ alteri eq̃tur ipsi toti. duc ergo ⁊ tria siue paria ⁊ imparia ꝓunctiz sumpta sunt idez qõ gnq; diuisim vo accepta differunt a q̃ ing. Deinde cũ dicit.

¶ Et maius ⁊ equale. tãtũdem enim maius ⁊ adhuc amplius.

¶ Ponit scõm modũ hui⁹ fallacie. d. ⁊ maius ⁊ equale: hec est ꝓ'lo palo^mi: cõclude t. n. p hũc palo^mi q̃ idẽ sit maius ⁊ eq̃le. mai⁹. n. ẽ tãtũdẽ ⁊ adhuc ampli⁹: hec ẽ minor. formetur ãt sic. tãtũdẽ ⁊ ampli⁹ est tãtũdẽ: ⁊ p̃ñs eq̃le. fz tñdẽ ⁊ ampli⁹ est mai⁹. ḡ mai⁹ ẽ tñdẽ: ⁊ p ꝓñs eq̃le. minor huius palo^mi duplex est: qz ly tñdẽ ⁊ amp. posita ex pte subti. si referant ad maius positũ ex pte p̃dicati ꝓunctim est vã. si diuisiz falsa. mai⁹. n. nõ ẽ tñdẽ p se sũptũ: nec ẽ amp. p se sũptuz. fz ẽ h duo ꝓũctiz tñdẽ. s. ⁊ amp. ¶ Notanduz ãt q̃ h modus q̃ſi ẽ opposit⁹ p̃ mõ. i p. n. mõ plura ponebant ex pte p̃dicati: cuz dicebat. gnq; sunt duo ⁊ tria. B aũt plura ponunt ex pte subti. cũ dr tñdẽ ⁊ ampli⁹ ẽ maius. ¶ Notãduz ẽt q̃ vt bẽat h modus distinct⁹ a p̃°. formãdus ẽ palo⁹ in 3ª fig^a: vt tñdẽ ⁊ ampli⁹ ipoztãtia plura litatẽ ponant ex pte subti: nõ ex pte p̃dicati. ¶ Notãdũ ẽt q̃ vt h palo⁹ fit ad ꝓpo^m nõ ẽ distiguẽda maior: qz si distiguerẽt maior. vz. tñdẽ ⁊ amp. ẽ tñdẽ cẽt diuisa vã: ⁊ cõposita falsa. qz tñdẽ ⁊ ampli⁹ sil sũpta nõ sũt tñdẽ. cẽt ḡ ibi fallacia ꝓnis nõ diõnis. Distinguẽda ẽ ḡ minor. s. tantũdẽ ⁊ amp. ẽ mai⁹: qz sic ẽ ibi falla diõnis: tñ tñdẽ ⁊ ampli⁹ fit sũpta sunt mai⁹. diuisiz vo ⁊ p se sũpta nõ sunt maius. erit ḡ diuisa falsa: ꝓpter qõ erit falla diuisionis. Deinde cũ dicit.

¶ Nam eadez oratio ⁊ diuisa ⁊ composita. nõ idem semper ñignificare videbitur.

¶ Ponit 3^m modũ hui⁹ fallacie. ⁊ duo facit. nã p̃ assignat defectũ hui⁹ fallacie. 2° ponit paralogismos deseruiẽtes tertio mõ ibi. (Ut ego posui.) dicit ḡ q̃ eadẽ oro cõposita ⁊ diuisa nõ videbit semp idẽ significare. defect⁹ ḡ ⁊ cã nõ exñtie hui⁹ fallacie est. qz nõ idẽ significat oratio cõposita ⁊ diuisa. Deinde cũ dicit.

¶ Ut ego posui te seruum entem liberum.

¶ Assignat palogismos deseruiẽtes tertio mõ. ⁊ duo facit fm q̃ duos tales palogismos ponit. 2ª ibi. (Et q̃draginta viroꝫ.) p̃m⁹ palo⁹ talis ẽ. ego posui te seruũ entẽ liberꝫ. h est minor palo^mi. formet autẽ sic. quẽcũq; posui seruũ entẽ liberuz. ille est liber. demõstrato ḡ aliquo seruo dicat ⁊ te posui seruũ entẽ liberuz. ḡ tu es liber. hec ppõ. te posui seruuz entẽ liberũ. duplex est: qz ly entez vel cõponit cuz ly seruũ. ⁊ tẽ ẽ sensus q̃ exñtez seruũ fecit liberũ. si vero cõponat cuz ly liberũ erit sensus opposit⁹. significabit. n. q̃ entẽ liberũ fecit seruũ. Deinde cũ dicit.

¶ Ex gnãgita viroꝫ cẽtũ reliqt diu⁹ achilles.

¶ Ponit scõm palogismũ deseruiẽtẽ huic tertio mõ. d. q̃ q̃draginta viroꝫ cẽtuz reliqt diuus achilles. h est minor palogismi. formet ãt sic. quozũcunq; relinquunt cẽtuz. illa sunt plura q̃ cẽtũ. fz q̃draginta viroꝫ centuz reliqt diuus achilles. ḡ q̃draginta sunt plura q̃ cẽtuz. minor hui⁹ palogismi duplex est: qz ly viroꝫ põt ꝓponi cũ ly cẽtuz: ⁊ sic est locutio vera. sensus enĩ est q̃ achilles de cẽtũ viris reliq̃rit q̃draginta. si vo ly viroꝫ ꝓponat cũ q̃draginta ẽ locutio falsa. est enĩ sensus q̃ de q̃draginta viris achilles reliquerit cẽtuz. qõ est ipsoꝫ. ¶ Notãduz autẽ hos duos palogismos deseruire tertio mõ hui⁹ fallacie: qz in quoz ponit vna dictio iter duas dictiões: ⁊ ꝓiũcta cuz vna ⁊ cũ alia dat alium ⁊ alium sensum.

Dubitaret forte aliqs. vtꝫ ꝓnõ ⁊ diuisio sint vna fallacia vel due. ¶ Respõdeo: dõz q̃ vt pz ex pbꝫ due fallacie sunt. alr. n. nõ haberem⁹ sex fallas in dictiõe. fz vt appeat quõ sunt due: ⁊ quõ distinguunt. ¶ Notãduz: q̃ ꝓnõ ⁊ diuisio plus ꝓueniũt q̃ alique due fallacie. nõ tñ tñ ꝓueniũt qõ sint vna fallacia. ꝓueniunt. n. plus q̃ alie due fallacie: qz hñt quasi cões causas apparẽtie ⁊ nõ existẽtie. nã vnitas oronis materialr est cã appentie in vtraq; fallã. quõ autez in talib⁹ fallacyꝫ est vnitas oronis mãlr in sequẽtib⁹ dubitationibus dicet. Sufficiat autez ad pñs scire: q̃ vnitas oronis mãlr est cã apparẽtie i vtraq; fallã. cã vo nõ exñtie est diuersitas significatazꝫ: fz sic ꝓueniãt in cã appentie ⁊ nõ exñtie. vtraq; tñ bz spãlẽ cãz appentie ⁊ nõ exñtie. nã nõ est idẽ accipe ꝓpositũ vt diuisuz: ⁊ accipe diuisuz vt ꝓpo^m. cã ḡ appentie in ꝓnõe est: qz accipim⁹ oronẽ ꝓpositã idifferẽtez eẽ ab oronẽ diuisa. fz cã appentie in diuisiõe ẽ ecõtrario: vt qz accipim⁹ oronẽ diuisaz idifferẽtez eẽ a cõposita. ⁊ sic differũt in cã appentie: sic differunt in cã nõ existentie. nã cã nõ exñtie in ꝓnõe est falsitas in oronẽ ꝓpositã. cã vo nõ exñtie in diuisiõe est falsitas oronis diuise.

Alterius forte dubitaret aliqs. vtꝫ in omni paralogismo in q̃ est fallacia ꝓpositiõis sit fallã diuisionis: ⁊ ecõuerso. vel possint hñe paralogismos distinctos. ¶ Dõm q̃ nõ fz oez ꝓnõe attendit fallã ꝓnõis. nec fm oẽm diuisionẽ attend. t fallã diuisiõis: fz tẽ ẽ fallã ꝓnõis: qñ ẽ ꝓpositã falsã: ⁊ tũc ẽ fallã diuisionis: qñ est diuisa falsa: ⁊ qz aliqua oro ita est falsa fz sensuz diuisuz: q̃ nõ ẽ falsa fz ꝓpositũ: put ex illa oronẽ ꝓfget palo⁹. ita erit ibi fallã diuisionis: q̃ nõ ꝓnõis: ⁊ eõ. fz si aliq̃ oro sic eẽt ꝓpositã falsa: q̃ nõ diuisa: peccaret fm ꝓnez: nõ fm diuisionez. iõ gnq; sunt duo ⁊ tria. vel gnq; sunt paria ⁊ iparia: ⁊ maius est tñdẽ ⁊ amplius: ⁊ bz ꝓsiles orones: qz ita sunt false in sensu diuiso q̃ non sunt false in sensu cõposito. sic peccãt fm diuisionez q̃ nõ peccant fm ꝓnez. sic etiã sedentẽ ambulare est pole: ⁊ possibile ẽ nõ scribẽtẽ scribere: ⁊ qõ vnũ tñ põt ferre: potest

vnũ ⁊ vnũ ferre ⁊ cetere hõ. si iuenianẽt sil es oronez: qz tales solũ sunt false cõpositẽ ⁊ nõ diuise: ita peccant fm ꝓpositionẽ q̃ nõ fm diuisionẽ. ex quo apparet q̃ nõ frustra laborauit pbus dando ꝓpos palogismos vtriq; fallacie.

Alterius forte dubitaret aliqs. dato q̃ nõ sp vbi est ꝓpositio est ibi fieri diuisio: nec ecõuerso. vtrum aliqñ B possit ꝓtingere. ¶ Dõm q̃ nunq; fallã ꝓnis est fallã diuisionis: nec ecõuerso. fz cum dictũ sit has duas fallacias aliquo mõ plus ꝓuenire q̃ alie. forte nõ ẽ incõueniẽs in eodẽ palogismo eẽ vtraq; fallam alr ⁊ alr. cũ nõ sit icõueniẽs vnũ ⁊ eũdẽ palo^m diuersis respectib⁹ peccare fm diuersas fallas. ¶ Et vt appareat meli⁹ veritas q̃ſiti: sciẽdũ q̃ potissime hoc vr cõtingere in illo mõ qñ vna dictio posita iter duas dictiões cõponi bz cũ vna: vel cũ reliqua. nã si dicat achilles q̃draginta viroꝫ reliqt cẽtũ: si ly viroꝫ referat ad cẽtũ ꝓposita est vera: ⁊ diuisa falsa. si vo referat ad q̃draginta cõposita erit falsa: ⁊ diuisa vera. ergo in hõ mõ forte eẽ poterit vtraq; fallã: sed nõ eodẽ mõ: nec p eundez respectum.

Alterius forte dubitaret aliqs. vtrũ semp cuz vna dictio ponit inter duas dictiões ꝓcurrat simul ꝓpositio ⁊ diuisio. ¶ Dõz q̃ cũ aliq̃ dictio ponit iter duas dictiões: si est magis apta nata cõponi cũ vna q̃ cũ alia dz ꝓparari ad illã cũ qua est magis apta nata cõponi ⁊ nõ ad aliã: ⁊ si ꝓposita cũ ea dat sensuz falsuz erit fallacia cõpõnis. si diuisa dat sensuz falsuz erit fallacia diuisionis. Si vo hõ dictio nõ magis est apta nata ꝓponi cũ vna q̃ cũ reliqua ad vtraq; cõparari poterit: ⁊ fz q̃ ad aliã ⁊ aliã ꝓparabit resultabit ibi alia ⁊ alia fallacia: vt si ly viroꝫ nõ magl eẽt aptũ natũ ꝓponi cũ q̃draginta q̃ cũ centũ in dicto palogismo eẽt vtraq; fallã tam ꝓpositiõis q̃ diuisionis. nã si ly viroꝫ referat ad q̃dragiꝫta qz erit ꝓposita falsa: ⁊ diuisa vera: peccabit p ꝓnez. si vero referat ad centũ peccabit p diuisionẽ: qz erit ꝓposita vera ⁊ diuisa falsa. nõ q̃ in omni palogismo semp fm talem modũ ꝓcurrit vtraq; fallã: imo forte raro vel nunq; iuenit q̃ dictio posita inter duas dictiões nõ magis apta nata ut referri ad vnã q̃ ad aliã.

Secũduz accẽtuz aũt in his qdem que sunt sine scriptura dialecticis non est idoneũ facere oronez. In scripturis autem ⁊ poematib⁹ magis.

¶ Postq̃ pbs determinauit de fallacyꝫ peccãtib⁹ fz multiplicitatẽ potẽtialẽ put babẽt fieri in oronẽ. In pte ista determinat de accẽtu q̃ peccat fm multiplicitatẽ potentialẽ ⁊ bz fieri in dictione. a duo facit: qz pmo ostẽdit quõ magis ꝓpetẽter bz fieri hõ fallo. 2° exemplificat de ea. 2ª ibi. (Ut metuo lõgas.) dicit ḡ q̃ dialecticis. i. sophisticis q̃ simulãt se dialecticos nõ ẽ idoneũ facere oronẽ. s. deceptiuã per fallam accẽtus in his que sunt sine scriptura. talis. n. fallacia magis videt decipe in scripto q̃ in platiõe. siue illud scriptũ sit psaicũ siue metricũ: iõ subdit q̃ i scripturis q̃tũ ad psaz: ⁊ in poematib⁹: q̃tũ ad metrũ magis sup. est ydoneũ ẽcipe per talẽ fallaciã. ¶ Notãdũ autẽ q̃ cuz dicit q̃ ydoneũ est decipe per hãc fallaciaz in scripturis ⁊ in poematib⁹. nõ bz itelligi de poematib⁹: vt sunt plata: fz vt sunt scripta. scriptura ergo accipit hic p psa. scripta: ⁊ poema p metro scripto. ¶ Notandũ eriaz q̃ qz accẽtus variat moduz pferẽdi: iõ aliqñ magis cognoscit talis fallacia in platiõe: q̃ sine platione ⁊ maxime B appet cũ ꝓtingit talis fallacia circa penultimã syllabã: put regitur accẽtu graui vel acuto. Deinde cũ dicit.

¶ Ut metuo lõgas peũte noctes lydia dormis.

¶ Exemplificat de bz fallacia. ¶ Ad cuius euidentiã notandũ q̃ exẽpla deseruiẽtia tali fallẽ nõ ꝓgrue transferri possunt. nã qõ in vna lingua bz accẽtuz grauẽ: vel acutuz trãslatũ in alia lingua nõ oz q̃ referuet hõ accẽtũ. sic etiã qõ in vna lingua pferẽ aspirate. nõ oz in alia lingua aspirate pferri. exẽpla ergo hic posita: vt cõiter dicit nõ sunt Arist. sed trãslat ⁊ ea posuit: qõ iõ fecit: qz exẽpla forte posita ab Aꝫ. nõ erãt ꝓueniẽtia nostre lingue. exẽpla aũt q̃ hic ponunt nõ idicãt oẽs modos hui⁹ fallacie. nec ppie ponunt p modũ palogismi: sed solũ ostendũt quõ aliqua dictio põt regi vno accẽtu vl duob⁹. diuidit aũt hec pars in duas fm q̃ duo exẽpla ponit: quoꝫ vnũ est psaicũ: aliud vo metricuz. 2ª pars incipit ibi. (Et beu qz nã.) est ergo pmũ exẽplu tale. metuo lõgas peũte noctes lidia dormis. In hoc. n. exemplo psaico cõmittit accentus: eo q̃ ly metuo põt eẽ vna ps: due ptes: ⁊ tres ptes. si ẽ vna pars sic est vbũ: ⁊ ẽ sensus. o lidia ego metuo. i. timeo q̃ tu dormis lõgas noctes: me peunte. põt etiã esse due ptes: vt sit sensus. me tuo peunte. i. me exñte tuo peũte tu lidia dormis lõgas noctes. põt etiã esse tres ptes: vt sit sensus. o tu lidia me peũte dormis lõgas noctes. Deinde cuz dicit.

¶ Et beu qz nã tãti cinxerũt ethera nimbi: ergo circa accentuz quidez huiusmodi fiunt.

¶ Ponit scõm exẽplũ metricuz. d. beu qz nã tãti cinxerũt ethera mẽbzi. hic est ẽt accẽtus: eo q̃ qz nã põt eẽ vna ps ⁊ due partes. subdit autẽ quasi epilogãdo. quidẽ circa accentũ sunt hõ paralogismi.

Dubitaret forte aliqs quõ accipiunt modi accentus. Ad qõ dici põt q̃ vt supra tãgebat q̃ h nõ assignant modi accẽt⁹: qz fz hãc fallaciã exẽpla in vna lingua nõ p se deseruiũt in alia lingua. Cõsueuerũt tñ modi h⁹ fallẽ assignari q̃ttuoz. hec. n. fallã vt tãgebat fieri bz in dictiõe cui⁹ ptes sũt sillẽ. sillã aũt duplr põt cõsiderari. in se: ⁊ vt bz ordinẽ ad dictionẽ. in se ꝓsiderata vt ad plens spectat tria hñe dr tps tenorẽ ⁊ spũm. Cõsueuerũt enĩ grãmatici dicere q̃ q̃ttuoz accidunt sillẽ. tps: tenoz: spũs: ⁊ numer⁹ litteraꝫ. fz fm numeruz litteraꝫ. nõ bz fieri fallã: qz si nõ eẽnt eedez littere in vna dictiõe q̃ in alia: deficeret ibi causa appentie: qz nõ esset ibi eadẽ vox: nec mãlr: nec aliquo mõ. ergo fz sillam in se cõsideratã accipiunt tres modi illi⁹ fallacie: quoruz pmus sumit fz tẽpus. nã syllaba lõga bz duo tpa. breuis vo bz vnũ tps. Si ergo aliq̃ dictio plura significet: ⁊ vt significat vnũ: habeat aliquã syllabã lõgã. vt significat aliud habeat illã syllabã breuẽ: erit ibi accẽtus fm istũ moduz: vt pz in hac dictiõe ppls. ppls enĩ stat p gente: ⁊ p arboze. fz vt stat p gẽte bz pmã breuẽ. vt stat p arboze bz pmaz lõgã. Scõs modus sumit q̃tũ ad spũz: qz aliqua dictio aspirata significat vnuz: nõ aspirata significat aliud: vt hamo aspirate sũptũ idẽ ẽ qõ decipe: vel idẽ est qõ hamo cape. amo vo sine aspiratiõe sũptuz idez est qõ diligo. Tertius modus sumit q̃tũ ad tenorẽ: qz aliq̃ dictio regitur tenore ⁊ accẽtu graui. aliqua vo acuto: vel circũflexo. vt pz in hoc vbo pẽder: qõ vt bz accẽtuz acutũ significat sufferre penã. vt bz graue significat inferre penã. hi ḡ tres modi sumunt ex pte syllabe quasi in se cõsiderate. Quartus vo modus sumit ex pte syllabe in ꝓparatiõe ad dictiones. nã oẽs dictio quodãmõ regit vno accẽtu. cũ. n. ptes oronis significẽt sepate q̃libet dictio fm se accepta aliqd significat. cuilibet ḡ dictioni ꝓpetit vna platio. quot ergo dictiões sunt in oronẽ tot platiões ibi distingui pñt: ideo ꝓueuit dici q̃ q̃libet dictio regit vno accẽtu. iste autẽ accentus ⁊ ista platio: fz totã dictionẽ respiciat. pncipaliꝫ tñ respicit aliquã syllabã illi⁹ dictionis. iõ dicit cõpetere syllabe in cõparatiõe ad dictionẽ. fm hoc ḡ erit q̃ttus modus accẽtus put aliqua vox põt eẽ vna dictio: vl due: vel

potest regi vno accentu vel duobus: vt patet in hoc q̃ dico g̃ ꝗs qõ potest vna dictio ⁊ due dictiones.

Alterius forte dubitaret aliqs: qr nõ videt q̃ fall'a accẽtus magis decipiat in scripto q̃ ĩ plationẽ. accẽt⁹. n. nõ solũ fit ꝓ tpõ vl' ꝓ tenorẽ ⁊ plationẽ: ꝗ ẽt fm spũm. nunq̃ autẽ ita bñ cognosci põt vtrũ dictio sit aspirata vel non sicut cognoscit in scripto. ¶ Rñ⁰ dõs q̃ nõ est icõueniẽs aliquẽ modũ accẽt⁹ min⁹ decipe in scripto q̃ in plationẽ: ꝗ trĩ vtplurimũ magis decipit in scripto q̃ in plationẽ: qr meli⁹ possum⁹ pcipe vtrũ dictio regat vno accẽtu vel duob⁹: ⁊ vtruꝫ regat accentu graui vel acuto si sit plata q̃ si sit scripta. iõ dictũ est hãc fallam magis idoneã eẽ ad decipiẽdũ in scripto q̃ alr. vel possum⁹ dicere q̃ accẽt⁹ p antonomasiã dicit de illo modo fm q̃ dictio põt regi accẽtu graui: vel acuto: vel circũflexo: ⁊ fm illuꝫ moduꝫ minime decipit si pferat ⁊ plus decipit fm scriptũ. ¶ Notãdũ ergo: q̃ ꝗ accẽtus sit cõis ad oẽs q̃ttuor modos. ſ. ad deceptionẽ fm tpõ. fm spũm: fm tenorẽ: ⁊ fm plationẽ. accẽt⁹ trĩ ꝑ loquẽdo respicit syllabã put regitur accentu acuto: graui: ⁊ circũflexo. ⁊ si volumus magis loqui ꝑ ꝓtie dicit acutus accẽtus. circũflexus dicit tonus: grauis vero dicit tenor.

Alterius forte dubitaret aliqs quõ in cõpõne ⁊ diuisiõe: ⁊ accẽtu: dicit eẽ multiplicitas potẽtialis. In amphibologia vo ⁊ equiuocatiõe est multiplicitas actualis. Ad qõ dici põt q̃ in dictiõe siue in oõne q̃dã sunt formalia q̃dã mãlia. Nã ipse lre ⁊ vox ipa est mãlis in plationẽ. ordo trĩ dictionũ ⁊ modus pferẽdi formalia sunt in plationẽ. In cõpositiõe g̃ ⁊ diuisione ẽ eadem platio fm vocẽ: ꝗ nõ ꝗ ordinẽ dictionũ. In accẽtu vero est eadẽ platio fm vocem: ꝗ nõ fm modũ pferẽdi: ⁊ qr vox est mãlis in plationẽ ꝓpositio ⁊ diuisio ⁊ accẽtus dicunt habere multiplicitatẽ potẽtialẽ: qr sub vna plationẽ nõ formalr cũ nõ sit ibi idẽ modus pferẽdi: vel idem ordo dictionũ. sed sub vna plationẽ mãliter cũ illa platio sit vna rõne vocis est ibi diuersitas significatorũ: ⁊ qr mãse ex pte potẽtie: forma vo ex pte actus. iõ ꝓpõ diuisio ⁊ accẽtus vbi est vnitas plationis mãlr trĩ dicunt habere multiplicitatẽ potẽtialẽ. amphibologia vero ⁊ equiuocatio vbi ẽ vnitas plonis formalr dñr bñe mltipli⁰ actualẽ.

Alterius forte dubitaret aliqs: qr ꝗ nõ sit dubiũ de equiuocatiõe q̃ habeat multiplicitatẽ actualẽ: videt trĩ eẽ dubiũ de amphibologia. dictũ est enim q̃ in plationẽ vox se hꝫ sicut mã: ordo aũt dictionũ ⁊ modus pferẽdi se habẽt sicut forma. in amphibologia aũt nõ vt esse idẽ ordo dictionũ: cuꝫ ꝓtingat ex eo q̃ aliq̃ dictio diuersimode ꝓstruit ⁊ diuersimode ordinat cũ alia dictione. ordo dictionum dupliciter potest accipi. vel respectu significatorũ: vel respectu plationis. ꝑmo mõ est in plationẽ sicut in signo. 2⁰ vo est in ea sicut in subo: ⁊ ꝗ videt velle. ¶ Sciẽdũ g̃: q̃ significatũ nõ ẽ ĩ dictiõe vel in oõne sicut in subo. ꝗ sicut in signo. ordo ergo dictionuꝫ dupliter põt accipi. vel respectu significatorũ: ⁊ sic non est in plationẽ nisi sicut in signo: ⁊ qr modi ꝓstruendi sequunt modũ significãdi. diuersus ordo dictionuꝫ fm modũ ꝓstruẽdi nõ variat ipsaꝫ plationẽ fm se: iõ amphibologia que innitit diuerso mõ ꝓstruẽdi nõ variat ordinẽ plationis fm se. amphibologia g̃ dicit peccare ꝗ multiplicitatẽ actualẽ: qr in amphibologia est vnitas plationis nõ solũ mãlr: vt qr est ibi eadẽ vox: sed etiaꝫ formalr: qr ẽ ibi idẽ modus pferẽdi: ⁊ idẽ ordo dictionũ. accipiẽdo trĩ ordinẽ vt est in plationẽ tanq̃ in subo: ꝗ nõ fit ibi idem ordo: vt est in plationẽ tanq̃ in signo: ꝗ in ꝓpositiõe ⁊ diuisione nõ sic. qr ibi ordo dictionũ quodãmõ ꝗ se: ⁊ vt est ĩ oõne tanq̃ in subo variationẽ suscipit inq̃tũ aliqua dictio posita inter duas dictiões diuersimode componi habet cum vna vel cum alia.

Alterius forte dubitaret aliquis: vtrũ sit minus de multiplicitate in accentu q̃ in ꝓpõne ⁊ diuisione: vel ecõuerso. ¶ Rñ⁰ dõs q̃ tã accent⁹ q̃ ꝓpositio ⁊ diuisio: vt ꝑs p̃ habita initit vnitati plationis mãlr: eo q̃ innitit vnitati vocis. quelibet trĩ istaꝝ fall'aꝝ diuersificat plationẽ formalr. alr trĩ ⁊ aliter: qr ꝓpositio ⁊ diuisio diuersificat formã plationis ꝑter diuersuꝫ ordinẽ dictionũ. accẽt⁹ vo diuersificat hꝫ formaꝫ: ꝑter diuersuꝫ modũ pferẽdi: ⁊ qr talis modus pferẽdi magis sensibilr plationẽ variat. cũ quãto aliqd magis ẽ subm variationi: magis sit in potẽtia: ꝗ tã accẽtus q̃ ꝓpõ ⁊ diuisio habeat multiplicitatẽ potẽtialẽ. hꝫ trĩ multiplicitatẽ magis potẽtialr hꝫ accẽtus: q̃ cõpositio ⁊ diuisio: qr platio vt peccat p̃ accẽtũ magis sensibilr est variationi suba. in ipsa ergo potẽtialitate actuali est dare gradus: ⁊ min⁹ hꝫ de multiplicitate accẽtus q̃ cõpositio ⁊ diuisio: qr magis potẽtialr habet hꝫ multiplicitatẽ.

Alterius forte dubitaret aliqs. vtrũ fallẽ peccãtes ꝗ multiplicitatẽ potentialẽ habeãt significata sua sub copulatiõe: vel sub disiũctiõe: ⁊ videt q̃ nõ sub copulatiõe: qr tunc haberent ea in actu ⁊ formalr. positũ est aũt q̃ habeãt ea mãlr ⁊ in potẽtia. ¶ Amp̃. nõ habẽt ea sub disiũctiõe: qr hꝫ fallẽ nõ essent distinguẽda: disiũctiua eni nõ est distinguẽda: cũ altera parte vã existẽte tota iudicẽt vera. ¶ Rñ⁰ dõs: q̃ fallacie peccãtes fm multiplicitatẽ potẽtialẽ nõ habẽt significata sua sub copulatiõe. qr nõ bñt ea actu: nec habẽt ea sub disiũctiõe q̃ ipsaꝫ disiũctiuã ĩ se ĩcludãt. habẽt tamẽ ea sub disiũctiõe: qr habẽt ea ad modũ disiũctiuũ. cũ possint ꝓportare hoc vel illud significatũ. sicut ergo equiuocatio est distinguẽda put hꝫ sua significate sub copulatione: qr nõ iplicat in se ꝑiũctionẽ copulatiuã: ꝗ hꝫ talia significata ad modũ copulatine. sic hꝫ oõnes sunt distinguende: qr nõ iplicãt in se disiũctionẽ. ꝗ habẽt sua significata ad modũ disiũctiuũ. vel possum⁹ dicere q̃ disiũctiua p se ⁊ absolute nõ est distinguẽda. ꝗ si accipiat sub ea sub vel iferat altera ps distigui deberet: vt si diceret. soꝛ. currit vl' disputat. ⁊ p̃ ꝗ vellẽ iferre q̃ curreret. posset distiguere ⁊ dicere q̃ disiũctiua illa nõ verificat eo q̃ soꝛ. currat: sed eo q̃ disputat. q̃tũcũq̃ ergo hꝫ multiplicia habeant sua significata sub disiũctiõe: tñ qr palogiçãdo semp iferitur alterũ significatorũ: ideo semp sunt distinguẽde.

Hæc autẽ fm figurã sunt dictiõis accidunt qñ nõ idem interpretat similiter.

¶ Postq̃ pbs determinauit de locis sophisticis peccãtib⁹ fm multiplicitatẽ actualẽ ⁊ potẽtialẽ. In parte ista determinat de figura dictionis q̃ peccat fm multiplicitatẽ fantasticã. ⁊ tria facit: qr p̃ ostendit quõ hꝫ fieri talis fall'a. 2⁰ ponit modos eius. 3⁰ epilogat circa determinata. 2ª ps icipit ibi. (Ut masculinũ femininuꝫ.) 3ª ibi. (Ergo redargutiões.) Dicit g̃ q̃ redargutiones ꝗ figurã dictiõis accidũt qñ q̃ nõ est idẽ: ⁊ q̃ nõ est silr: interpratat silr. ꝛ. accipit ac si esset silr ⁊ idẽ. cã g̃ apparẽtie huius fallẽ est similitudo interpratiõis. cã aũt nõ exñtie ẽ diuersitas interpratorũ. Deinde cũ dicit.

¶ Ut masculinũ femininũ vel femininũ masculinũ: vel q̃ ꝛter hoc est alterũ horum.

¶ Ponit modos huius fallacie. ¶ Ad cuius euidẽtiã est sciendũ: q̃ inter ceteras fallacias in dictione ista quodãmodo magis appropiquat ad fallacias reales: siue ad fallacias extra dictionẽ. ꝑter q̃ multi paralogismi peccantes fm hãc fallaciã: peccãt p̃ fallam accidẽtis ⁊ p̃ fallacias extra dictionẽ: ĩmo fm quosdã nullus fit palogism⁹ in hac fallacia qui nõ peccet p̃ fallaciã accidẽtis que ẽ fall'a

extra dictionẽ. ¶ Quattuor g̃ sunt declarãda vt bene cognoscat quõ hꝫ fieri hic locus sophisticus. ꝑmo eni declarabit q̃ modi hui⁹ fallẽ. q. pñt sumi realr. 2⁰ ostẽdẽt q̃ nõ ꝑter hoc q̃ sumunt realr faciũt hꝫ fall'am: ꝗ hec fallacia hꝫ fieri ex eo q̃ pn⁷ deceptiõis sumit oziginẽ ex pte vocis: nõ ex pte rei. 3⁰ ostẽdẽt q̃ hec fall'a ꝑpe of figura dictiõis. 4⁰ declarabit q̃ hec fall'a nõ ꝑpe peccat ꝗ multiplicitatẽ actualẽ: nec potẽtialẽ: sed fm multiplicitatem fantasticã. ¶ Primũ sic ostẽdit. In dictiõe. n. tria est ꝓsiderare. rem significatã: moduꝫ significãdi: ⁊ moduꝫ pferendi. fm hec tria accipiunt tres modi hui⁹ fallacie: qr si pp vnitatẽ rei significate iterpratur eundẽ modũ significandi: sic est pm⁹ modus quẽ pbs vocat masculinũ interpretari femininũ vl' neutrũ. põt aũt sic formari palo⁹. q̃ quid est aĩal colorãtũ albedine est albũ: ꝗ p̃lo est aĩal colorãtũ. g̃ p̃lo est albũ. hic masculinũ interpratẽ neutrũ. nam qr aĩal vt est in p̃lone dicit eandẽ rẽ qõ p̃lo credim⁹ q̃ habeat eundẽ modũ significãdi. vt sicut aĩal significat neutralr sic credim⁹ q̃ ⁊ p̃lo neutralr significet. fm etiã istuꝫ modũ masculi⁷ põt iterpratari fe⁷. vt si dicat. q̃cũq̃ res est suba colorata albedine: illa est alba. lapis est suba colorata albe⁷. g̃ lapis est alba. hic est silis pcessus sicut ꝑus. nã qr suba in lapide est idẽ realr q̃ lap. ꝑter vnitatẽ rei interpratur vnitatẽ modi significãdi. ⁊ credim⁹ q̃ sic suba significat fe⁷ q̃ ẽt lap. significet fe⁷. ¶ Ad hũc g̃ modũ reduci hꝫ variatio suppõnũ: vt si dicat. hõ est spẽs: soꝛ. est hõ. g̃ soꝛ. est spẽs: qr hõ in soꝛ. est eadẽ res q̃ soꝛ: res credimus hoĩes ꝗ sortẽ habere eũdẽ modũ significãdi: vt sicut hõ significat q̃le qd: sic credim⁹ q̃ ⁊ soꝛ. q̃le qd significet: ⁊ arbitramur q̃ soꝛ. fit vl'e ⁊ spẽs: sicut ⁊ hõ: ⁊ in idem rediret si arbitraremur q̃ hõ eẽt ꝗ aliqd sicut ⁊ soꝛ. naꝫ sub appellatiõis figura ꝓtingit q̃ scõe sube videant ꝗ aliqd significare: de quo apparet q̃ nõ bñ distinguit cõiter: cuꝫ dicit q̃ qñ masculinũ interpratẽ femininũ facit aliũ modũ figure dictiõis q̃ qñ q̃le qd iterpratẽ ꝗ aliqd: ⁊ maxie formãdo palogismos vt supius sunt formati. ꝗ hoc in seqntib⁹ clari⁰ ostendet. Est g̃ ꝑmus. modus cũ pp vnitatẽ rei significate iterpratur modi significãdi vnitatẽ. ¶ Sed si ecõuerso sit q̃ ꝑter vnitatẽ modi significãdi iterpterur vnitatẽ rei significate erit scõus modus quẽ pbs vocat q̃tũ iterpratari q̃le: vel q̃le q̃tũ. Nã quale ⁊ q̃tũ ⁊ suba habẽt aliquo mõ vnitatẽ modi significãdi: ⁊ si nõ bñt hꝫ vnitatẽ in abstracto: habẽt trĩ cã in ꝛcreto. Nã talia sũpta ꝛcretione iplicãt se ad inuicẽ: ⁊ fm modũ significãdi vnuꝫ aliq̃ mõ ipoꝛtat aliud. nã cuꝫ suba sit quãta. qr dicim⁹ lignũ eẽ q̃tũ oꝫ q̃ q̃tũ aliquo mõ iplicet subm de quo p̃dicat. ⁊ sicut q̃tũ implicat subm: sic q̃le iplicat q̃tuꝫ. verũ est. n. q̃ q̃tũ fit q̃le: qõ nõ eẽt nisi q̃tũ iplicaret ꝗ in quali. ⁊ qr fm modũ significãdi p̃dicat implicãt se adinuicẽ. put ĩ ꝛcreto vnũ de alio p̃dicat pp ꝛueniẽtiã modi significãdi iterpratur vnitatẽ rei significate. ⁊ qõ distribuit in vno p̃di⁰ credim⁹ q̃ distribuat in alys p̃di⁰: vt qcqd qõ est distributiuũ sube iterpratur ipsuꝫ sic si esset distribu⁷ q̃titatis vel q̃litatis: ⁊ credim⁹ bñ arguere cũ dicim⁹. qcquid emisti comedisti. crudũ emisti. g̃ cruduꝫ comedisti. variam⁹. n. qd in q̃le. sic ẽt possem⁹ variare qd ĩ q̃tũ vdo. qcqd emisti comedisti: emisti magnũ. g̃ magnũ comedisti: ⁊ sic qcqd qõ ẽ distributũ sube iterpratur eẽ distributũ q̃tũ ⁊ qualis: vel etiã alioꝝ p̃di⁰⁷. sic q̃tacunq̃ ⁊ quotcũq̃ que sũt distributiua q̃titatis credim⁹ eẽ distributiua q̃litatis dicẽdo. quãtacunq̃ vidisti beri hodie vides. beri vidisti cruda. ergo hodie vides. Eodẽ aũt mõ ⁊ q̃lecũq̃: qõ est distributũ q̃litatis iterpratur eẽ distributũ quãtitatis. ⁊ mutam⁹ q̃le in quãtũ vdo. q̃liacũq̃ vidisti beri: hodie vides: beri vidisti magna. g̃ hodie vides. est g̃ scõus. modus cũ ꝑter vnitatẽ ⁊ ꝛueniẽtiã modi significãdi interpratur vnitatẽ rei significate. ¶ Sꝫ si ꝑter ꝛueniẽtiã modi pferẽdi iterpratur vnitatẽ modi significãdi vel rei significate eẽt 3⁰ modus quẽ pbs appellat faciens iterpratari patiẽs: vl' eẽ patiẽs ⁊ dispositũ iterpratari eẽ faciens ⁊ agẽs. vt si qr videre est silis terminatiõis ⁊ silis plationis ad secare. crederem⁹ q̃ sicut secare ꝓportat actionẽ: sic ⁊ videre: ex quo apparet q̃ sic cũ quale interpratam⁷ quãtũ: sic ⁊ cũ patiẽs interpratur facere. fit variatio p̃di⁷⁷. nõ trĩ hic est eodẽ mõ: ꝗ in scõo mõ est variatio p̃di⁷⁷ ꝑter ꝛueniẽtiã modi significãdi. hic aũt in 3⁰ mõ est variatio p̃di⁷⁷ pp similẽ termiationẽ: ⁊ ꝑter ꝛueniẽtiã modi pferẽdi: ex quo appet q̃ variatio p̃dicamẽtorũ adiuicẽ alr ⁊ alr fcã facit aliũ ⁊ aliũ modũ hui⁹ fallẽ.

Uiso quomodo modi hui⁹ fallacie accipiunt q̃ñ realr. Restat nobis grãde dubiũ. naꝫ cũ hec fall'a sit in dictiõe oꝫ q̃ pn⁷ decipiẽdi sumat ex pte vocis. ¶ Sciẽdũ g̃ q̃ si pp ipsas res deciperemur in palogismis pbabitis: hoc nõ esset p̃ figurã dictionis: ꝗ p̃ fallas extra dictionẽ: nec est icõueniẽs in eodem palogismo eẽ fall'aꝫ in dictiõe. put decipimur ex pte vocis. ⁊ esse fall'am extra dictionem. put initiũ decipiendi sumit oziginẽ ex parte rei. si ergo ostendere poterimus q̃ in dictis palogismis oĩb⁹ decipi possum⁹ ex pte vocis: ⁊ q̃ vox põt eẽ rõ deceptiõis nostre: ostẽsuꝫ erit q̃ ĩ oĩb⁹ aliis palogismis est deceptio p̃ fall'am in dictiõe. ¶ Aduertendum igit q̃ oĩs illa deceptio põt dici sumere oziginẽ ex voce ad quã deceptionẽ fi⁰⁵ cooperat modus pferẽdi: quia modus plationis ex pte vocis se hꝫ. modus aũt pferẽdi vt ad piõs spectat. duplex est. vn⁹ qdẽ accipit fm aliã ⁊ aliaꝫ terminationẽ. ali⁰ vo sumit fm ꝛcretionẽ ⁊ abstractionẽ. vtrũq̃. n. istoꝝ ꝓtinet ad figurã dictiõis. nã que alr ⁊ alr terminant bñt aliã ⁊ aliã figurã dictiõis. sed que silr terminant quodã mõ in figura dictiõis ꝛueniũt: vt videre ⁊ secare: qr silis termiatiõis sunt eãdẽ figurã dictionis habere dicunt. sicut etiã ꝛcreta ⁊ abstracta variãt dictionis figurã. nã si idẽ signat albedo ⁊ albũ. nõ ẽ trĩ eadẽ figura dictionis in vtroq̃. ¶ Dis visis appet quõ oẽs dicti modi pñt decipe ex pte vocis: qr vox ⁊ modus pferẽdi cooperat ad deceptionẽ oĩuꝫ illoꝝ mõꝝ. nã vt figura dictionis attendit fm terminationẽ. sic hꝫ fieri tert⁹ modus in quo ꝑter ꝛueniẽtiã terminatiõis vnũ iterpratẽ aliud: ꝗ put figura dictionis attendit penes ꝛcretũ ⁊ abstractuꝫ: sic hꝫ fieri pm⁹ ⁊ scõs modus. nã pp ꝛcretionẽ dictionum fit deceptio in pmo ⁊ scõo⁰. iõ. n. q̃le qd iterpratur ꝗ aliqd: ⁊ masculinũ interpratur fe⁷⁷: qr q̃dã mõ q̃ eãdẽ vocẽ ĩportat suba ylis ⁊ ꝓticular]: ⁊ id qõ significat masculie ⁊ feminie. nã cũ sp p̃dicatũ iplicet subꝫ cũ dico. lapis ẽ suba in ipsa suba vt p̃dicat de lapide quodam mõ implicat lapis: ita q̃ ꝗ suba fm se sũpta significet subꝫ absolute: vt trĩ p̃dicat de lapide ꝓbit ad stãdũ p̃ lapide: pp qõ ꝗ suba sit solũ feminini gẽis fantastice: trĩ ipoꝛtat masculinũ: qr trabit ad stãdũ p̃ eo qõ ẽ masculini generis: ⁊ qr q̃ suba trabat ad stãdũ p̃ lapide defuit ibi vnitas rei: qr eadẽ est res que ipoꝛtat p̃ lapidẽ ⁊ p̃ subaꝫ. ⁊ defuit etiã ibi ꝛcretio vocis q̃ est q̃dã dictiõis fi⁰. nã ex hoc suba trabit ad stãduꝫ p̃ lapide: qr de lapide p̃dicat: nõ aũt p̃dicat nisi in cõcretiõe. iõ ipsa ꝛcretio vocis aliqd cooperat ad talẽ deceptionẽ. si g̃ in dicto palogismo decipimur pp vnitatẽ rei: fit fall'a accidẽtis. Si vo deceptio puerniat ex ipsa voce ẽ ibi figura dictionis: ⁊ qr vtroq̃ mõ põt ꝗ cõtingere in dicto palogismo est vtraq̃ fall'a. qõ dictũ est q̃ cũ masculi⁷ iterpratur femininũ: itelligẽdũ ẽ cũ quale qd iterpretamur ꝗ aliquid: qõ sic pꝫ. nã ideo quale qd interpratur ꝗ aliqd: qr quale qd trabit ad stãdũ p̃ hoc aliqd: ⁊ qõ fm se acceptũ est vl'e trabit ad stãdũ p̃ particulari. ꝗ q̃ quale quid trabat ad standũ p̃ hoc aliqd: ⁊ q̃ ylis p̃dicent de

particularib⁹ cooperaꝫ ibi tam vnitas rei q̃ ꝛcretio vocis.ſoz.n.nõ eſt humanitas:ſz eſt hõ. ¶ Sciẽdũ tñ:q̃ ꝓpter ꝛcretionẽ vocis eſt etiã alia rõ ex ꝑte ipſius vocis.q̃re q̃le qd iterptamur B aliqd.ſed de hoc dicẽt in illo capl'o. Fallacia autez fit in his . Ad ꝓſens autez ſufficiat ſcire q̃ ꝓpter ꝛcretionẽ dictiõis in oibus talib⁹ palogiſmis ſũpt⁹ fm modũ figure dictionis eſt deceptio:nõ ſolũ ex ꝑte rei: ſz etiã ex ꝑte vocis:iõ ꝛcurrit ibi tã accñs q̃ figura dictionis.ꝛ ſicut ꝛcretio vocis coopaꝫ ad ꝑmũ modũ fig⁹ dictionis:ſic etiã coopaꝫ ad ſcõs.nã ſicut q̃le qd iterptamur B aliqd:q̃ vnũ aliquo⁹ in ꝛcretiõe iplicat aliud. ſic ẽt q̃le iterptamur q̃tuz:q̃ ꝛcretiue vnuz iplicat aliud. nã q̃le iplicat q̃tuz ꝛ ꝑdicaꝫ de quãto. dicim⁹.n.magꝰ eẽ colorat⁹:ꝛ quãtuz eẽ q̃le:q̃ in abſtractiõe nõ ꝟ.nõ.n.dicimus q̃ quãtitas ſit q̃litas:ꝛ q̃ ſic ꝑdi⁺ ꝛcretiue ſ: iplicãt adiuicẽ:q̃ eſt diſtributiuũ vni⁹ ꝑdicamẽti iterptamur q̃ ſit diſtrioutũ aliter⁹:ꝛ ſub quãto accipim⁹ crudũ:eo q̃ ꝓtingat rez quãtã eẽ crudã:ꝛ ſub qcqd accipim⁹ albuz:eo q̃ cõtingat ſubam eẽ albã.ſi q̃ formareꝫ ſic palo⁹.qcqd vidiſti heri hodie vides.heri vidiſti albedinẽ.q̃ hodie vides. nõ eẽt ibi fig⁹ dictiõis:q̃ albedo cũ ſignificet in abſtracto ex mõ ꝓferẽdi ꝛ ex vi vocis ũ hz q̃ dẽt ꝛtelligere ſubaz.ſubſtãtia.n.nõ ẽ albedo:ſz ẽ alba.cũ q̃ ꝛcretio vocis deſeruiat vt q̃tuz velut qd mutaꝫ in q̃le:vel ecõuerſo.oz in talibus eẽ fig⁹ dictionis. Dicam⁹ igiꝫ q̃ ꝛ ſi modi fig⁹ dictiõis pñt ſumi q̃ſi realr.nõ tñ faciũt talẽ fallaz:vt ſumũꝫ realr: ſed vt ſumunꝫ ex parte vocis ꝛ fm dictionem.

Alſo quomodo ſumunꝫ modi fig⁹ dictiõis: ꝛ quõ i eis ẽ deceptio ex parte vocis. Reſtat videre quõ hec falla dr̃ fig⁹ dictiõis: q̃ de facili pz.fig⁹.n.dicit aliqd circa rẽ:ꝛ q̃ ꝛcretio ꝛ terminatio dictiõis ſũt aliq̃ adiacẽtia ipſi ſignificato.iõ talia ad figurã dictiõis ꝑtinere dicunꝫ. Cũ q̃ ex hoc ꝓtingat falla figure dictiõis:q̃ term.iatio ꝛ ꝛcretio vocis coopanꝫ ad talez deceptionẽ.iõ hec falla ſic ꝑpe noiata eſt.

His viſis reſtat declarare q̃rtuz.vz.quõ talis falla peccat fm multiplicitatẽ fantaſticã:q̃ ẽt de leui pz ſi ꝛſiderenꝫ ꝑdicta.uõ.n.in tali falla eſt vã multiplicitas.tũc.n.vã multiplicitas exiſtit q̃ vna vox plura ſignificat ſiue B ſit mãlr ꝛ i potẽtia ſiue formalr ꝛ i actu: q̃ hic nõ ꝓtingit.nõ.n. vna ꝛ eadez vox eſt multiplex ad agere ꝛ ad pati vel ad q̃le ꝛ q̃tũ:vel ad maſcu⁺ ꝛ fe⁺:ſz ꝑp vocis figurã:vt ꝓpter termiationẽ:vel ꝑp ꝛcretionẽ dictionis vnũ iterptamur aliud.vox q̃ illa ꝑ quã decipimur ꝑ figurã dictiõis ſz q̃ hõ ſignificat vnũ. Interptatiue.n. ꝛ fantaſtice ꝓportat aliud.q̃ fantaſticã ꝛ iterptatiuã multiplicitatẽ hz. ¶ Dis pactis vt ꝛgruẽti⁹ habeam⁹ modos figure dictionis dicamus q̃ modi figure dictiõis: vt patet per habita:nõ deſeruiũt tali fallacie: vt ſumunꝫ quaſi realiter.ꝛ dico quaſi realiter. quia non omnes realiter ſumi poſſunt.habentur tamen huiuſmodi modi vt ſumũtur ex parte vocis.ex parte autez vocis vt ad preſens ſpectat: ꝛ vt patet per habita. duo ſunt que videntur ꝓportare dictionis figuram.terminatio.ſ. ꝛ concretio. concretio aũt dupliciter accipiꝫ.vel vt deſeruit in predicationibus eẽntialib⁹.vel vt deſeruit in denoiatiuis.ſi q̃ fiat deceptio rõne ꝛcretiõis vocis deſeruientis in ꝑdicatiõibus eẽntialib⁹.ſic eſt ꝑm⁹ modus. Si vo hz deceptio ꝓtingat ꝓpter ꝛcretionẽ vocis deſeruiẽtẽ in ꝑdicatiõib⁹ denoiatiuis:ſic eſt ſcõus modus. Sz ſi fiat talis deceptio ꝑp vocis terminationẽ:ſic eſt terti⁹ modus . pars q̃ illa in q̃ ponunꝫ modi hui⁹ fallẽ diuidiꝫ in ꝑtes tres fm q̃ hec falla tres modos hz.zᵒ pars icipit ibi.(Vel rurſuz q̃tũ q̃le.) 3ᵒ ibi.(Vel faciẽs patiẽs.) Dicit q̃ q̃ ꝓtingit hec falla q̃ñ maſculinũ iterptam⁺ fe⁺: vel ecõuerſo.fe⁺ iterpretamur maſculinũ; vel alterũ hoꝫ vt maſculi⁺ vel femi⁺ iterptamur:q̃ eſt hoc iter.i.neutrũ . maſculi⁺ aũt interptamur fe⁺.ſic oĩs ſuba calefaciẽs eſt actiua:ignis eſt ſuba calefaciens.q̃ ignis eſt actiua. ſic etiã põt iterptari neutrũ.q̃ oẽ coꝛp⁹ calefaciẽs ẽ actiuũ.ignis eſt coꝛp⁹ calefaciẽs.q̃ ignis eſt actiuũ. In oib⁹.n.his eſt deceptio ꝓpter ꝛcretionẽ vocis deſeruientẽ in ꝑdicatiõib⁹ eẽntialib⁹.ignis enĩ eẽntialiter eſt coꝛp⁹:nõ tñ eſt coꝛpeitas. niſi q̃ eẽt ꝛcretio vocis nõ ſic apte traheret coꝛp⁹ ad ſtãdũ ꝑ igne:ꝑ quã trabitionem maſculinũ iterptamur neutrũ ; vel neutrũ interpretamur maſculinuz.Deinde cuz dicit.

¶ Vel rurſum quale quãtuz vel q̃tum quale.

¶ Ponit ſcõz moduz q̃ ꝟ ꝓpter ꝛcretionẽ vocis deſeruiẽtez in ꝑdicatiõib⁹ denoiatiuis. Nã fm hoc q̃tuz iterptamur q̃le:ꝛ ecõuerſo q̃le iterptamur q̃tũ.quãtũ.n.ꝑdicaꝫ de q̃li ꝛ res vni⁹ ꝑdica⁺ ꝑdicaꝫ de alio ꝑdi⁺ nõ eẽntialr:ſz denomiatiue: ꝛ niſi eẽt ꝛcretio vocis nunq̃ res diuerſoꝝ ꝑdicamẽtoꝝ ꝑdicarenꝫ de ſe iuicẽ . nunq̃ enĩz q̃titas eſt q̃litas:ſz quãtũ eſt q̃le. ꝓpter iſtã aũt ꝛcretionẽ vocis q̃ ẽ quedã dictiõis fi⁺ q̃tũ iterptamur q̃le dicẽdo.q̃lẽcuq̃ vidiſti heri hodie vides.heri vidiſti magnũ.q̃ hodie vides: ſicut etiã q̃le iterptamur quãtuz dõo.quãtũcunq̃ vidiſti heri hodie vides.heri vidiſti albũ.q̃ hodie vides. ¶ Notandũ aũt q̃ variatio ꝑdicamẽtoꝝ haberi põt ꝑ diuerſos modos figure dictiõis.nã ſi fiat talis variatio ꝑp ꝛcretionez vocis deſeruiẽtẽ in ꝑdicatiõib⁹ denoiatiuis eſt ſcõus modus.ſz ſi hoc ꝓtingat ꝑp terminationẽ dictionis:ſic eſt 3ᵒ modus.iõ text⁹ ſequẽs de facere ꝛ pati meli⁹ ẽ exponere ſz tertiũ modũ:vt habeanꝫ oẽs modi hui⁹ fallacie.

Dubitaret forte aliquis vbi habeat eẽ hec figura dictionis: ꝛ que dictio poſita in palogiſmo decipit ꝑ figurã dictiõis. ¶ Dõm q̃ cũ figura dictiõis fiat taz ſz determinationẽ vocis q̃ fm ꝛcretionẽ:in illa dictiõe cõſiſtit hz defect⁹. vel illa dictio decipit fm dictiõis figurã q̃ ꝑp termiationẽ vel ꝑp ꝛcretionẽ iterptatur eẽ:q̃ nõ eſt. Si q̃ dicaꝫ videre ẽ vt ſecare.q̃ ſignificat actionẽ fig⁹ dictiõis.ſz quã ꝓtigit deceptio eſt in ipſo videre:q̃ ꝓpter ſilez terminationẽ quaz hz ad ſecare crediꝫ ꝓportare actionẽ:ſicut ꝛ ſecare. Si vo dicaꝫ quãtacũq̃ vidiſti heri hodie vides.heri vidiſti alba.q̃ ꝛc. hec deceptio fm figurã dictionis eſt in hac dictiõe alba. nã q̃ albũ ꝛcretiue ſũptũ ꝑdicaꝫ de quãto ꝑp ipſaz ꝛcretionẽ dictiõis:ꝑ quã cõcedim⁹ albũ eẽ q̃tũ credim⁹ bene ſumere q̃ñ ſub quãto ſumim⁹ albũ:ꝑ q̃ albũ q̃ ſz ſe ſignificat q̃litatẽ ꝑp quãdã fantaſiã interptamur ipſuz ꝓportare quãtitatẽ.iõ dicẽdo quãtacũq̃ vidiſti heri hodie vides.heri vidiſti alba. q̃ ꝛc. Magis ꝑpe dictuz eſt q̃ in tali palogiſmo q̃le iterptamur eẽ quãtũ.q̃ ecõuerſo mõ: lz cõi noie vtrũq̃ dici poſſit. Deinde cum dicit.

¶ Vel faciens patiens: vel diſpoſituz facere: ꝛ alia vt determinatũ eſt prius.

¶ Ponit tertiũ modũ.ꝛ duo facit:q̃ ꝑmo ponit hunc moduz.zᵒ reddit cãz dicti ibi.(Eſt enĩz q̃ nõ eſt.) Cõtinueꝫ ſic.q̃ eſt fig⁹ dictiõis:vel q̃ faciẽs iterpteꝫ patiẽs:vel ecõuerſo:q̃ diſpoſituz.i.q̃ patiẽs iterpteꝫ facere:vel iterpte tur alia:vt determinatũ eſt ꝑ us in ꝑdicamẽtis. ¶ Notandus autez q̃ ſicut ꝑ ſcõz modũ vt q̃ñ decipimur ꝑ ꝛcretiõez dictiõis deſeruiẽtez in ꝑdicatiõib⁹ denoiatiuis poſſum⁹ vnũq̃q̃ ꝑdicamẽtoꝝ iterptari aliud.ſic ꝑ tertiũ moduz vt ꝑ terminationẽ dictiõis poſſim⁹ vnũq̃q̃ ꝑdicamẽtoꝝ interptari aliud:vt poſſem⁹ caliditatez q̃ q̃litatez ꝓportat iterptari ſubaz:eo q̃ eſt ſilis terminatiõis ad humanitatez:ꝛ ideo dicit ſicut determinatũ eſt in alys:q̃ oia predicamẽta de q̃bus determinatũ eſt in ꝑdicamẽtis poſſem⁹ per hũc modũ variare.cõpetẽti⁹ tñ ſz hũc modũ variaꝫ agere in pati: vel ecõuerſo q̃ variẽnꝫ alia predicamenta.

¶ Notãdũ etiã:q̃ hi modi fig⁹ dictiõis habẽt quẽdaz ordinẽ: q̃ plus reſeruaꝫ rõ fig⁹ dictiõis in tertio mõ q̃ in ꝑ ꝛ ſcõo:q̃ magis pure videꝫ peccare per figurã dictionis. terti⁹ modus q̃ alij. ¶ Rurſus. magis reſeruaꝫ rõ hui⁹ fallacie in ſcõo modo q̃ in ꝑmo: quia magis decipimur ꝑ concretionẽ dictionis:vt vtimur hz ꝛcretione in predicationibus denomiatiuis q̃ in eſſentialib⁹.in eſſentialibus enim nõ ſolum decipimur ex concretiõe dictionis: ſed ex identitate rerum. Nam ꝑmus modus ſic peccat per fallaciã in dictiõe: q̃ ſemp eſt ibi fallacia extra dictionẽ: q̃ ergo terti⁹ modus plus videꝫ habere de rõne hui⁹ falle: ideo forte phs ꝑtractauit plus iſtũ tertiũ modũ q̃ aliuz exẽplificãdo de hoc tertio mõ ꝛ nõ de alys. ¶ Notãduz etiã q̃ ſicut variationẽ ꝑdicamẽtoꝝ poſſumus cõcludere tam per ſcõm modũ q̃ ꝑ tertiũ.alr tñ ꝛ alr:vt oſtẽſuz eſt: ſic variatiões generũ alr tñ ꝛ alr ꝛcludere poſſum⁹ taz ꝑ modũ tertiũ q̃ ꝑ ꝑmũ. Nã ſi credim⁹ katelinã vel ſecanã eſſe feminini gñis ꝓpter dictionis terminationẽ: quia eſt ſimilis terminatiõis cũ muſa que ẽ feminini gñis hz variatio generũ ꝑtinebit ad tertiũ modũ qui initiꝫ dictiõis terminatiõi. Si vero credim⁹ katelinã eẽ feminini generis: q̃ eſt ſuba colorata que eſt feminini generis:vl credimus ipſuz eſſe neutri generis:q̃ eſt aĩal albũ: q̃ ẽ neutri generis: talis variatio ꝑtinebit ad ꝑmũ modũ : vt põt patere per habita.Deinde cũ dicit.

¶ Eſt enĩ q̃ nõ eſt coꝝ que ſunt facere: velut coꝝ q̃ ſũt facere q̃dẽ dictiõe ſignificare vt vigere. Silr figure dictiõis dr̃ ei q̃ ſecare vel edificare:q̃uis hoc idem quale quid ꝛ affectum quodãmodo idicat: illud vero facere quid eodem modo ꝛ in alijs.

¶ Dicit ꝑ exẽplũ quõ ꝑ ſile terminatione patiẽs interptamur eẽ faciẽs.o. q̃ illud q̃ nõ eſt coꝝ q̃ ſunt facere q̃d in dictiõe.i. ꝓpter ſimilẽ terminationẽ dictiõis eſt.i. ꝓtingit ſignificare. velut coꝝ q̃ ſunt facere vt vigere.i. videre vel intelligere. vtriuſq̃.n.acumine aliquo modo vigeremus taz acumine viſus q̃ intellectus.hui⁹.n. vigere: q̃ dicit ſilr figura.i.fm figurã dictionis ei q̃ eſt ſecare ꝛ edificare credimus ſup.q̃ vigere imporꝛat actionez ſicut illa q̃uis hoc.ſ. vigere ſignificet quid quale.i.quid paſſionale.idicat enĩ quodãmõ affectuz.i.affectionez vl paſſionẽ quãdam.illud vero.ſ.edificare vel ſecare quid facere.i.ĩporꝛat actionẽ quandã:ꝛ ſubdit q̃ eodẽ modo eſt in alys. quia ſicut videre videꝫ ꝓportare actionem ꝛ ꝓportat paſſionẽ:ſic audire ꝛ olphare ꝛ ceteri ſenſus ſignificãt per moduz actionis:tamen fm veritatez paſſionẽ ꝓportã:. vel eodez modo in alys.i.in alys ꝑdicamẽtis : q̃ ſicut ꝑ ſimilez terminationez agere interpretamur pati. ſic poſſemus interpretari de alys predicamẽtis . ¶ Notanduz autez q̃ lz videre dicaꝫ eſſe actiuuz ꝛ videri eſſe paſſiuum ꝓpter dictionis figurã ꝛ moduz loquẽdi: tamẽ fm rei veritatez cõſiderãdo res ipſas videre eſt paſſiuum : ꝛ videri actiuũ:quia id quod videꝫ agit in viſum ꝓprimẽdo ſpeciem ſuaz in ipſo. viſus autez nihil agit in viſibile:ſz patitur ab ipſo. Ultimo cum dicit.

¶ Ergo fm dictionem redargutionis ex his locis ſunt.

¶ Epilogat circa determinata dicens. q̃ redargutiones ꝛ deceptiones que fiũt fm dictionez ſunt ꝛ ſumunꝫ ex his locis qui dicti ſunt. ¶ Notandũ autez:q̃ dicit redargutiones eſſe ex his locis : q̃ hic intendit determinare de hz locis ſophiſticis:vt videnꝫ facere elenchuz:ꝛ vt videntur ducere ad metaz redargutionis. De alys autẽ metis dicetur circa finez ꝑmi huius. ¶ Notandũ etiaz:q̃ ozdo fallaciaruz in dictione ſumiꝫ fm q̃ magis ꝛ minus hz loci ſophiſtici participãt de multiplicitate.nã plus participãt de multiplicitete que habent eaz actua liter q̃ que habent eaz potentialiter vel fantaſtice.ideo amphibologia ꝛ equiuocatio precedunt alias fallacias . equiuocatio vero ꝑcedit amphibologiã:q̃ vt oſtenſum eſt ꝑncipalius eſt multiplicitas in equiuocatione q̃ in amphibologia vel precedit eaz:quia dictio eſt ante ozationẽ.ſed hec cauſa ſecũda nõ eſt ita per ſe ſicut ꝑma.cõpoſitio vero ꝛ diuiſio precedunt accẽtũ:quia vt oſtenſuz eſt magis potẽtialiter reſeruatur multiplicitas in accentu q̃ in cõpoſitione ꝛ diuiſione.cõpoſitio vero ꝑcedit diuiſionez : q̃ cõpoſitu quodãmodo tendit ad vnitatez.diuiſuz vero ad multitudinem ꝛ vnum aũ multa. Ultimo autez ponit figura dictionis quia minus habet de multiplicitate q̃ aliqua alia fallacia in dictione:cuz hz multiplicitatẽ habeat ſoluz fantaſtice:vt oſtenſum eſt.ꝛ hec ſufficiant de figura dictionis. de qua ſumus diffuſius proſecuti: quia ignozabaꝫ cõiter: vt potuimus percipere intuendo q̃ aly de hac fallacia cõſcripſerunt.

CAP. III.

Ozũ vero q̃ extra dictionẽ ſũt paralogiſmoꝝ ſpẽs ſũt ſeptẽ. Una quidẽ fm accñs. Secũda aũt eo q̃ ſimplr ꝛ nõ ſimplr:ſed quid ẽ aut vbi: aut qñ.: aut ad aliqd dr̃.

Tertia vero fm elenchi ignozantiã. Quarta vero fm cõſequẽs. Quinta aũt ſz q̃ in principio eſt ſumere . Sexta q̃ nõ eſt cauſam fm cauſaz ſumere. Septima vero plures interrogationes vt vnam facere.

¶ Poſtquã philoſophus determinauit de fallacijs in dictione. In parte iſta determinat de fallacijs extra dictionem. ꝛ duo facit:quia ꝑmo enumerat hz fallacias . ſecundo determinat de vnaquaq̃ illaruz. ſecũda ibi.(Ergo ſz accidens.) Dicit ergo q̃ ſpecies.i.maneries eozuz paralogiſmoꝝ qui ſunt extra dictionez ſunt ſeptez. Una qdẽ ſz accidens. Secũda autem ſpecies eſt in eo q̃ ſimpliciter q̃tum ad cõcluſionez: vel nõ ſimpliciter q̃tum ad ꝑmiſſas. In fallacia enĩz fm quid ꝛ ſimpliciter infertur aliqd ſimpliciter.premiſſe tamen nõ ſumunꝫ ſimpliciter : ſz ſumuntur q̃tum ad partem integralẽ: vt eſt albus dentes ergo ẽ albus.aut ſumũtur vbi q̃tuz ad locum: vt bonum eſt vti dieta in locis egrotatiuis.ergo bonuz eſt vti dieta. aut ſumunꝫ q̃ñ q̃tuz ad tẽpus: vt bonuz eſt abſtinere tẽpore egrotatiuo.ergo bonuz eſt abſtinere.aut id quod ſumitur in premiſſis non dicitur ſimpliciter. ſed dicitur ad aliqd: vt bonuz eſt proꝛcere merces in mari . ergo bonuz eſt proꝛcere merces. In omnibus autẽ his ex eo q̃ ſumptuz ẽ ꝑticulariter inferꝫ aliqd ſimplr. Tertia autẽ ſpecies paralogiſmoꝝ extra dictionez ſumiꝫ fm ignozantiã elenchi. Quarta vero fm ꝓſequens. Quinta autẽ . fm ſumere q̃ eſt in ꝑncipio . Sexta autẽ. fm ponere cauſaz q̃ non eſt cauſa. Septima vero. fm facere plures interrogationes vt vnaz. ¶ Notanduz autẽ q̃ de fallacie ſz quoſdam ſumuntur penes generales conditiones entis . ens enim multipliciter diuiditur : ꝛ fm diuerſas diuiſiones eius ſumunꝫ diuerſe fallacie extra dictionem . nam ꝑt diuiditur in ꝑ ſe ꝛ ꝑ accidens:ſumitur fallacia accidẽtis. ꝑt vero diuidiꝫ ens per perfectũ ꝛ ĩperfectũ ſumitur ſz quid ꝛ ſimplr. ꝑt diuiditur per opposita ꝛ nõ opposita ſumiꝫ ignozãtia elenchi.penes idem ꝛ diuerſuz ſu-

mik̃ petitio p̃ncipij penes p̃us ⁊ posteri⁹ accipiť ꝓñs. vt ãt ens diuidiť in causaʒ ⁊ causatũ: sumiť fallã fm nõ causaʒ vt causaʒ. ſz ,put diuidiť in vnũ ⁊ multa accipiť fallã fm plures iterrogationes vt vnã. vez: qz de locis sophisticis ⁊ de palogismis hic agiť inq̃tũ sunt quedã obligatoes elẽchi. melius est accipe hȯ fallãs ,pur peccãt ꝓtra elenchũ.

¶ Sciẽdũ g̃ q̃ fallãz extra dictionẽ q̃dã ſť p̃ncipales. q̃dam vo q̃ſi annexe. Accñs eni ⁊ fm qd ⁊ simplr ignorãtia elẽchi ⁊ petitio p̃ncipij pñt dici q̃ſi p̃ncipales. alie vo tres vt ꝓñs nõ cã: vt cã: ⁊ plures iterrogationes vt vna pñt dici q̃ſi annexe. ꝓñs. n. reducť ad accñs: sed non cã vt cã ad petitionẽ p̃ncipij: ſz plures iterrogatiões vt vnã videtur posse reduci ad ignorãtiã elẽchi: vel ad fm quid ⁊ simpliciter. hec aũt quo va sunt in sequẽtib⁹ apparebit. ¶ Diuisis leue est accipe numerũ barũ fallãz. nã hȯ falle: vel sunt p̃ncipales: vel sũt q̃ſi annexe. ſi sunt p̃ncipales sic vt peccãt ꝯ elẽchũ triplr distinguunť. elẽchus eni ẽ sillꝰ. est dialecticus: ⁊ est elẽchus: vt sylls est hȝ iferre. vt dialecticus est hȝ ,pbare. vt elẽchus est hȝ ꝯdicere. si ergo est peccatũ ꝯ elẽchuʒ vt illatiu⁹: sic sumiť accñs q̃ peccat cõtra de nẽcitate accidere. Si vero sit peccatũ ꝯ ipsũ vt est ꝯdictiuus. sic sumiť fm qd ⁊ simplr ⁊ ignorãtia elẽchi: q̃ quõ diuersimode se habẽt in sequẽtib⁹ apparebit. Sz si peccatur ꝯ elẽchũ vt est ,pbatiu⁹. sic accipiť petitio p̃ncipij ⁊ siť fallãe extra dictionẽ q̃ videnť magis p̃ncipales sumuntur penes has tres ꝯditiones: qz vel nõ iferũt: vel nõ ꝯdicũt: vel nõ ,pbãt. sic ⁊ alie que videnť annexe p illa tria sumũtur: qz ꝓñs sumiť: eo q̃ nõ infert fm nõ cãm eo q̃ nõ probat fm plures interrogatiões eo q̃ nõ ꝯdicit. posset autẽ cuilibet istarũ fallãz approbari ,ppri⁹ defect⁹ ꝯ elẽchuʒ. sed B ad ꝓsens sufficiat: qz de his oib⁹ i sequẽtib⁹ clarius tractabitur. Deinde cũ dicit.

¶ Ergo fm accidens quidẽ paralogismi sunt quãdo similiter quidlibet assignatuʒ fuerit rei subiecte ⁊ accidenti inesse.

¶ Determinat de vnaquaq̃ fallãz istarũ. fm g̃ diuisionẽ tactã dicam⁹ q̃ hec ꝑs diuidiť in duas: qz p̃ determiat de fallacys extra dictionẽ que videnť eẽ magis p̃ncipales. 2⁰ de his que videnť q̃ſi annexe. 2ª ibi. (Qui vo ſz ꝓñs.) Circa p̃mũ tria facit: qz p̃ determinat de fallãe accñtis q̃ peccat ꝯ elenchũ eo q̃ nõ ifert. 2⁰ determinat de fm qd. ⁊ simplr. ⁊ de ignorãtia elẽchi q̃ peccãt: qz nõ ꝯdicũt. 3⁰ determinat de petitiõe p̃ncipij que peccat: qz nõ ,pbat. 2ª ibi. (Scõm aũt q̃ simplr.) 3ª ibi. (Qui autẽ in eo q̃ in p̃n⁰.) Circa p̃mũ tria facit: qz p̃mo ostẽdit quõ hȝ fieri fallãe accidẽtis. 2⁰ assignat defect⁹ eius. 3⁰ ponit palogismos ipsius. 2ª ibi. (Nã quodã mõ mlta.) 3ª ibi. (Ut coriscus alter.) Dicit g̃ q̃ palo^mi ſz accñs sũt q̃ qdlibꝫ. i. q̃ aliq̃ attributuʒ siue aliq̃ p̃dicatũ assignať ſilr esse rei subiecte ⁊ accidenti. cã g̃ apparentie est idẽtitas ⁊ ꝓueniẽtia accñtis ad subm. causa vo nõ existẽtie est diuersitas eorũdẽ.

Dubitaret forte aliqs qd noiať hic accñs ſz q̃ sumiť i fallãe accñtl. dixerunt aũt aliqui q̃ hic sumiť accñs ,put diuidiť ꝯ per se: ſz B simplr ⁊ absolute nõ videť bene dictũ. Nam ea q̃ sunt in p̃mo mõ dicẽdi p se absolute loquẽdo nõ videť se habere p accñs: ⁊ tñ pȯt ꝓmitti fallãe accñtis in p̃mo mõ dicẽdi p se. nã lz. socrates est hõ. reducať ad p̃mũ modũ dicẽdi p se: fm tamen hanc fallãm potest ꝯomo accidere socrati iuxta illud metaph̃. p̃mo. medicus nõ medicat hominem sed socratẽ ⁊ platonẽ. q̃bus accidit esse hoies. ideo quãdã cõem distinctionẽ de accidẽte ꝓueniẽter applicare possumus huic negocio distinguẽdo triplex accñs. est. n. accñs absolute: accñs respectu vnius: ⁊ accñs respectu terty: si g̃ loq̃mur de accñte absolute sic nulla suba accidit iuxta illud p̃mi phȳcoꝝ: q̃ vere est nulli accidit: q̃ eni ẽ suba in se absolute loquẽdo nõ poterit eẽ accñs alteri. si vo loq̃mur de accñte nõ absolute: sed r^ni vnius: sic nihil ,phibet q̃ est suba hñe rõnẽ accñtis. hoc. n. mõ oia inferiora accidunt superiorib⁹. sunt eni inferiora aliquo mõ accñs r^ni superioꝝ: qz sunt ,pter eoꝝ rõnez. 3⁰ mõ pȯt accipi accñs respectu terty: ⁊ sic sumptũ accidens nihil est aliud q̃ aliqd esse extraneũ ab aliquo nõ simplr: ſz ,put stat sub aliquo tertio attributo: ⁊ B mõ supiora accidũt iferiorib⁹ ⁊ iferiora supiorib⁹: ⁊ eq̃lia eq̃lib⁹: ⁊ oia oib⁹. vt si dico hõ ẽ spes spãlissima ,put hõ stat sub tali attributo accidit sibi q̃ sit aial: vel q̃ sit suba: qz aial ⁊ substãtia nõ sunt spes spãlissime. accidit etiã sibi p̃dicari de forte: qz for. nõ est spes: ⁊ sic accipiť hic accñs ſz q̃ sumiť i fallãe accñtis. Inde est g̃ q̃ cũ dicit. hõ est spes: for. est hõ. ergo for. est spes: qz deficit hic palogismus p accñs ,pur. n. hõ stat sub B attributo species. accidit sibi. i. extraneũ ẽ ab eo p̃dicari de for. ¶ Notãdũ g̃ q̃ cũ accñs hic su:nptũ idẽ dicat q̃ extraneũ: non simplr ſz respectu terty oꝝ i omni fallãe accñtis assignare tria. vnũ quod se habeat vt res subiecta: ⁊ aliud q̃ se habeat vt accidẽs: ⁊ tertiũ q̃ attribuať rei subiecte r^ni cui⁹ terty dicať id q̃ se hȝ vt accñs accidere rei subiecte.

Ulterius ergo dubitaret aliqs cũ semp tria cõcurrãt ad fallãm accñtis. vȝ. attributũ. res subta. ⁊ accñs: vt ꝓ hec tria sumi possint i paralogismo negatiuo: vel sumẽda sũt i affirmatiuo tñ. ¶ Dicendũ q̃ quidã ꝯsiderãtes hãc fallãz fieri fm ꝯclonem tã affirmatiuã q̃ negatiuã: dixerũt q̃ in diuersis palogismis hec tria diuersimode assignanť: ſz qz artificiale ẽ ꝯsiderare aliqd in sua orizine: ⁊ in sua radice: ⁊ ñ negatiua ex affirmatiua sumat robur: assignãda sunt illa tria ꝯolũ p̃ut p̃ talẽ fallãm ꝯcludiť: affirmatia ,ppõ. est eni par pctm dicẽdo. hõ est spes: for. est hõ. ergo for. est spes. ⁊ dicẽdo hõ est spes: for. nõ ẽ spes. ergo for. nõ est hõ. ſz tñ iste palo⁹ neg. tiu⁹ sumit robur ex ꝑcedẽti palogismo affirmatiuo: ⁊ si deb:m⁹ in eo assignare illa tria recurrendũ est ad paralogismum affirmatiuuʒ: ⁊ siť ibi inueniunť hec tria. ita debemus ea assignare in negatiuo.

Ulterius. dato p̃dicta tria directe accipiẽda esse solum in paralogismis affirmatiuis. Dubitaret forte aliqs quid sit ibi attributũ. qd res subiecta: ⁊ qd accñs. ¶ Dicẽdũ q̃ res subiecta est ibi medi⁹ terminus: ⁊ minor extremitas est ibi vt accñs. ⁊ maior extremitas se hȝ vt tertiũ attributũ. ex quo appet q̃ alr accipiť res subiecta respectu huius paralogismi: ⁊ aliter respectu ſyllogismi. nã in ſyllogismo ⁊ maxime in ,pma figura minor extremitas. magis hȝ rõnẽ rei subiecte q̃ medi⁹ terminus. sed tamẽ in hȝ fallacia res subiecta dicť medius terminus qui vt subyciť maiori extremitati accidit sibi p̃dicari de minori extremitate. Nã cuʒ accidens ⁊ extraneum accipiatur hic respectu terty: oportet rem subiectã esse mediuʒ q̃ subycitur ipsi tertio ⁊ ipsi maiori extremitati. accidens vero erit ibi minor extremitas que extraneatur a medio: vt stat sub tali attributo. sic ergo sumẽda sunt hec tria in paralogismo affirmatiuo. sed si fieret paralogismus negatiuus reducẽdus eẽt ad affirmati^m: vt in hoc paralogismo. hõ est species: sortes nõ est species. ergo sortes nõ est homo. res subiecta est ibi homo. accidẽs est ibi for. ⁊ attributuʒ species: ⁊ lz homo non sit medius terminus in dicto paralogismo: sed species sit ibi medi⁹ terminus: est tamẽ homo medius termin⁹ in paralogismo illo affirmatiuo a quo iste palogism⁹ negatiu⁹ sumit robur. ex hoc autẽ apparet vñ mouebanť qui ponebant q̃ medium aliquando potest esse attributuʒ: aliquando potest esse res subiecta. Credebant enim q̃ eque per se ⁊ primo assignanda essent p̃dicta tria in paralogismo negatiuo:

Cõ. .26.

In pbemio.

sicut in affirmatiuo: ſz vt ex littera plane patet directe B assignãda sũt in affirmatiuo. nõ eni dicť q̃ fiat hec fallãe qñ remouet vel qñ assignať ab esse: ſz fit hec fallãe: qñ q̃ libet. i. qñ attributũ similiter assignať in esse rei subiecte ⁊ accidẽti. Deinde cum dicit.

¶ Nẽ qñ cidẽ accidũt multa nõ necesse est oibus p̃dicatis ⁊ de quo p̃dicanť hec oia inesse: nam omnia sic erunt eadẽz.

¶ Assignat defectũ hui⁹ fallãe. d. q̃ multa. i. multe minores extremitates accidũt eidẽ medio: qz omnia alia p̃dicata accidũt enti: vt p̃dicať de vno p̃dicato: ⁊ hec oia que accidunt enti non neẽe est inesse. i. cõuenire oibus p̃dicatis: ⁊ de quo p̃dicať. i. nõ neẽe est ꝓuenire illas minores extremitates siue illa accñtia medio ⁊ maiori extremitati q̃rũ vnũ se hȝ vt subꝫ. aliud vo vt p̃dicatũ: qz si hoc eẽt omnia erũt idez. ¶ Notãdũ aũt q̃ quotiẽlcũq̃ aliqd vle p̃dicatur de diuersis: accidit ei vt p̃dicať de vno predicari de alio: vt si hõ p̃dicať de for. accidit ei ⁊ extraneũ est ab eo p̃dicari de platõe: qz si hoc nõ esset võo. hõ est for. plo est hõ. g̃ plo est for. valeret arg^m: qz argueret in his q̃ sunt per se: imo si in: talib⁹ nõ ꝓ: ritteret accñs oia p̃di^ta eẽnt vnũ. qz de omniũs p̃dicať ens: ergo Ã substantia est ens ⁊ q̃litas est ens: ⁊ nõ accidit enti predicari de qualitate vt predicať de suba. sequeret q̃ q̃litas sit suba. ⁊ sicut ostẽdũ est q̃litatẽ ⁊ subaʒ esse idẽ: sic ostẽdi posset oia eẽ idẽ. bñ ergo dictũ est q̃ multa eidẽ accidũt. nã enti vt p̃dicet de suba vel vt p̃dicať de vno p̃dicato. accidit ei oia alia p̃dicata: ⁊ cuilibet ſupiori vt p̃dicať de vno inferiori: accidũt ei oia alia iferiora. hec q̃ que accidũt enti vt p̃dicať de suba nõ oꝝ inesse. i. ꝓuenire enti ⁊ sube de qua p̃dicať ens: qz tunc oia p̃dica^ta eẽnt vnũ p̃dica^m: sic oes hoies eẽnt vn⁹ particularis hõ: si ꝓpteret sorti quecũq̃ accidũt homini: vt p̃dicatur de sorte. Deinde cum dicit.

¶ Ut si coriſcus alter est ab homine: ipse est a se alter: est enim homo.

¶ Ponit palogismos hui⁹ fallãe. ¶ Ad cui⁹ euidẽtiã notãduʒ q̃ ſz quoidã: ⁊ vt cõiter poniť hec fallãe hȝ tres modos. p̃mus est vt supiora accidũt inferiorib⁹: vel ecõuerso. 2⁰ est vt ꝓuertibilia accidũt ꝓuertibilib⁹. 3⁰ est vt accidẽtia accidũt subiectis. ¶ Sz sciẽdũ: q̃ formalr est vna rõ in oib⁹ palogismis hui⁹ fallãe. semp eni hȝ eẽ hec fallãe ex eo q̃ mediuʒ stat sub eliquo attributo: respectu cuius alia accidũt ei. sicut g̃ si vna dictio equoca significaret diuersas subas. alia vo significaret diuersa accñtia: ⁊ 3ª significaret subaʒ ⁊ accidẽs. si talia significata hẽrent dicte dictiões. simplr equoce si facerẽt diuersos modos eqũnis qz eẽt vna rõ equõnis i oib⁹ ill̃ sic formalr ⁊ p se loquẽdo oes palo^mi huj⁹ fallãe nõ faciũt nisi vnũ modũ: lz mãlr ⁊ ſz qd possint facere diuersos modos. ideo pbus assignãs diuersos modos h⁹ fallacie solũ ponit duos palogismos deseruiẽtes huic fallacie. duo g̃ facit ſz q̃ duos palogismos ponit. 2ª ibi. (Ut si a socrate.) dicť g̃ q̃ coriſc⁹ ẽ alter ab hoie ipse ẽ hõ. g̃ ẽ alter a se. Lõmittiť. n. ibi accñs: qz accidit coriſco q̃ sit hõ: vt ẽ alter ab hoie: vel accidit hoi: vt predicet de coriſco: vt est alter ab eo. Deinde cũ dicit.

¶ Aut si a sorte alter: for. aũt homo: alterũ esse ab hoie aiunt cõcessuʒ esse: eo q̃ accidit a quo dixerit alterũ esse hũc esse hominez.

¶ Ponit scõm paralogismũ p quẽ ,pbať maior pȯzis palogismi. fuit. n. maior pdicti palo^mi hic. q̃ coriſcus est alter ab hoie. hoc aũt ,pbať. sic. coriſcus est alter a for. for. ẽ hõ. g̃ est alter ab hoie. Aiũt. n. sophiste ꝓcessuʒ eẽ coriſcũ eẽ alterũ ab hoie: qz accidit hũc. i. socratẽ eẽ hoiez a quo diximus coriſcũ eẽ alterũ. q. d. qz for. est hõ credim⁹ coriſcum esse alterũ ab hoie: quia alter est a sorte.

Dubitaret forte aliqs quõ ſupiora pñt accidere inferiorib⁹. ¶ Dõz q̃ quecũq̃ rõne differũt: aliqd est de rõne vni⁹: q̃ nõ est de rõne alteri⁹: ideo pȯt aliqd cõpetere vni q̃ nõ ꝓpetit alteri ſz q̃ hȯ. ,pter q̃ lz absolute loquẽdo ſupiora nõ pñt accidere iferiorib⁹: tñ respectu alicui⁹ attributi: ⁊ respectu ei⁹ q̃ ꝓpetit iferiorib⁹: nõ p ꝓpationẽ ad ſupiora pñt accidere ſupiora iferiorib⁹: vt si mederi ꝓpetit sorti nõ i eo q̃ hõ sorti accidit eẽ hoiez nõ simplr ⁊ absolute: ſz iq̃tũ stat sub B attributo: q̃ ẽ mederi. ſolũ g̃ in his q̃ sũt ita synonima q̃ nec re nec rõne differũt nõ pȯt ꝓtingere fallãe p accidens. In oibus aũt alys cõtingere potest.

Ulterius forte dubitaret aliqs quõ accidit superiori vt p̃dicať de vno inferiori p̃dicari de alio. ¶ Dõz q̃ oẽ ſupi⁹ nõ ſz idẽ esse rẽtuať in suis inferiorib⁹: imo spes spãlissima in q̃ est va vniuocatio nõ fm idẽ eẽ participať a suis pricularib⁹: ⁊ qz superi⁹ p̃dicať de suo iferiori ſz eẽ: q̃ hȝ in ipso: qz in diuersis inferiorib⁹ hȝ diuersa eẽ. accidit ſupiori: vt p̃dicať de vno iferiori p̃dicari de alio. est g̃ accñs oõo. for. est hõ: ꝑo ẽ hõ. ergo ꝑo est for. sic etiã ꝓmittiť accñs oõo. suba est ens: q̃litas ẽ ens. g̃ q̃litas ẽ suba: qz accidit enti p̃dicari de q̃litate vt p̃dicať de suba. q̃ si nõ accideret ſupiori: vt p̃dicať de vno iferiori p̃dicari de alio. oia iferiora haberẽt idẽ eẽ. ⁊ tũc oia essent idẽ: vt cõcludebať in textu.

Ulterius forte dubitaret aliquis: qz si ꝓmittiť accidẽs oõo. substãtia est ens: q̃ q̃litas est ens. g̃ q̃litas est suba: cũ i tali paralogismo medi⁹ termin⁹ sit ens: ⁊ ens nunq̃ ibi subyciať: ſz semp p̃dicet: videť falluʒ esse q̃ supra supponebať. vȝ. q̃ in ol palogismo affirmatiuo peccãte p fallaciã accñtis res subiecta ẽ ibi medi⁹ termin⁹. ¶ Dõm q̃ duplex est sũm. vȝ. ꝑpositionis ⁊ intẽtionis: siue attributiõis. quotiẽlcũq̃. n. trahiť aliqd ad stãdũ p aliqua intẽtiõe: vel sub aliquo attributo pȯt dici q̃ subyciť illi intẽtioni. In hac g̃ ꝑpõne: suba est ens: lz ens nõ sit subm ,ppõnis: tñ eo ipso q̃ trahiť in dcã ,ppõne ad stãdũ sub intẽtiõe subalitatis: pȯt dici q̃ subyciť tali intẽtioni. in fallãe aũt accidentis assignãda est res subiecta nõ ,ppe ,p subo ,ppõnis: ſz ,p subiecto itẽtiõis: vel attributiõis. ex hoc. n. ꝓmittiť talis fallãe q̃ medi⁹ terminus stat sub aliq̃ intẽtione. vel sub aliquo attributo rõne cuius alia accidunt ei: vel extraneanť ab ipso: vt superius dicebatur. patet ergo q̃ queritur.

Ulterius forte dubitaret aliquis: q̃ fallãe est in paralogismis positis in littera. vt que fallacia est dicẽdo. coriſcus est alter ab homine: ipse est homo. ergo est alter a se. ¶ Dicendũ q̃ ibi est triplex fallacia aliter tñ ⁊ aliter. est eni ibi ꝓñs accñs ⁊ figura dictiõis. Sz ꝓñs est ibi vt arguiť a positiõe ꝓñtis. nõ. n. valet est alter ab hoie. g̃ ẽ alter ab hoc hoie: vt a scipso. accidẽs est ibi vt variať mediũ. nõ. n. est idẽ hõ qui est coriſcus: ⁊ a quo coriſcus alter est. figura ãt dictiõis est ibi: qz ,pter ꝓcretionez huius termini hõ per quã ꝓcretionẽ hõ trahiť ad p̃dicãdũ de coriſco: credim⁹ q̃ hõ significet hoc aliqd: sicut ⁊ coriſcus. Qõ si verũ esset hõ nõ staret nisi p coriſco: ,pter q̃ si coriſcus esset alter ab homine: bene sequeretur q̃ esset alter a se.

Secũdũ autẽ q̃ simpliciter dicť hoc: aut quo ⁊ nõ ,ppric quãdo particulariter dicť: vt simpliciter dictuʒ poniť. ¶ Postquã philosophus determinauit de accidente: quod videtur peccare contra elenchum: vt est illatiuus. In parte ista determinat de fm quid ⁊ simpliciter: ⁊ de ignorantia elenchi que peccant aliquo modo

ꝛtra elenchū: vt est ꝯdictiu⁹. ⁊ duo facit: q̃ p̃mo deteriat de fm gd ⁊ simplr. 2ª de ignorātia elēchi. 2ª ibi. (Qui aūt fm q̃ non determinant.) Circa p̃mū tria facit: q̃ p̃ ostēdit quō hz fieri fallā fm gd ⁊ simplr. 2° ponit modos h⁹ fallacie. 3° assignat facilitatem ⁊ difficultatez circa ipsas. 2ª ibi. (Ut si q̃ non est.) 3ª ibi. (Vbi autem in qbusdaz.) Dicit ergo: q̃ hz gd ⁊ simplr dicit B qō dicit quo. i. particulariter: ⁊ nō ꝓpe sup. tunc cōtingit. i. qñ illud qō dicit quo iferē simplr. i. qñ qō ꝑticulariter dr in p̃missis sumit vt simplr dictū in ꝛclone. cā ergo apparentie in hac fallā est cōueniētia inter fm quid ⁊ simplr. causa vo nō exntie est diuersitas eorūdem. Deinde cū dicit.

¶ Ut si qō nō est opinabile ē: qñ qō est nō est. nō enim idē est ē quid ⁊ esse simpliciter.

¶ Ponit modos hui⁹ fallacie. ¶ Ad cui⁹ euidētiā notandum q̃ hec fallā triplr p̃t cōsiderari. p̃ q̃tum ad opposita q̃ p̃nt ꝛcludi p hāc fallaz. 2° q̃tū ad modū ꝓcedēdi. ꝓcedit aūt h a fm gd ad simplr. 3° p̃t ꝛsiderari rōne mātē sine rōne termiorū ad quos applicari p̃t talis fallā. fm hoc ergo modi hui⁹ fallacie triplr p̃nt accipi. nā p ꝓparationē ad opposita p̃nt distingui tres modi hui⁹ fallacie: vt sit p̃mus modus ꝓut p hāc fallaz ꝛcludunt opposita ꝯdictorie. Scōs autē modus ꝓut ꝛcludunt opposita p̃uatiue. Terti⁹ vo ꝓut ꝛcludunt opposita ꝯrie. de oibus autē his modis exēplificabit in lra. ¶ Sz si ꝓpareē hec fallacia ad modū ꝓcedēdi: q̃ ꝓcedit a fm gd ad simplr. sic sunt duo modi i hac fallā. nunq̃ enī ꝓmittit talis fallacia nisi ꝓpter incōgruētiā additiōis facte: qō duobus modis pōt ꝓtingere. vel q̃ ipsa additio est incōgrua ⁊ incōpetens: vt dicendo: hō mortuus. q̃ hō. vel B cōtingit: q̃ hz additio sit cōpetēs: tñ nō ꝓpetēter addit: q̃ addit hz ptē a qua totū denoiari nō dz: vt dicēdo hic. hō est alb⁹ dentē. q̃ est alb⁹. albedo enī ⁊ si nō est additio icōpetēs: tñ in dicto palogismo nō ꝓpetēter addit: nec ꝓpetēter determiat hoiem: q̃ nō determiat ipsuz fm partē a qua denoiari habeat. hos aūt duos modos inuēs pbs ait: q̃ hō fallā ꝓtingit: qñ qō inferē simplr dicit quo ⁊ nō ꝓpe: tūc igit nō dicit ꝓpe qñ ipsa additio ē icōpetēs: hz tūc dr quo qñ ꝑticulariter ⁊ icōpetēter determiat. Tertio pōt ꝓpari hec fallā ad materiam spālē: ⁊ ad terminos circa quos versat: ⁊ sic ꝓsecuerūt distingui quinq̃ modi ei⁹ qui oēs accipiunt hz q̃ in diuersis terminis ⁊ in diuersis materys inuenit ipfectio ⁊ defectus. p̃m⁹ ergo modus erit hz q̃ p̃uatio deficit a forma dicendo. hō mortuus. q̃ hō. scōs erit ꝓut potētia deficit ab actu dicēdo. est aīal in potētia. ergo est aīal. terti⁹ erit ꝓut mā deficit a forma. quotiēscūq̃ ergo aliqd sūptū mālr iferē vt formalr deficit p fm gd: vt dicēdo. latro vult sumere pecuniā: ⁊ pecunia est bonū. ergo vult bonū. vult. n. bonū mālr: q̃ vult id qō in se bonuz est. formalr tñ vult malū: q̃ vult illud bonū malo mō. q̃rtus aūt modus erit ex eo q̃ pars deficit a toto dicēdo. indus est alb⁹ dētibus. ergo est alb⁹. q̃nt⁹ modus sumit eo q̃ intētiōes: ⁊ ea q̃ sūt entia apud aīam deficiunt a reb⁹. ꝓpter qō nō valet. chymera est opinabilis. ergo est. naz omne opinabile est ens apud aīaz. Sic etiā qui vellet posset addi sext⁹ modus ga silitudines deficiūt a reb⁹. vñ nō valet. est aīal pictū. q̃ est aīal. verū q̃ iste terti⁹ modus accipiēdi modos hui⁹ fallacie: q̃ est quasi p accidēs respectu alioꝝ modoꝝ. ideo ex textu nō possunt haberi modi huius fallacie fm istaz tertiā viā. possunt tamē haberi fm duas vias ꝓcedentes. vz. cōparando hanc fallaciā ad modū ꝓcedendi: ⁊ ad opposita q̃ ꝛcludit. possum⁹ āt diuidere partē hanc. vbi assignat modos huius fallacie. p̃mo per cōparationē ad opposita que cōcludunt per hāc fallaciā. diuidit ergo hec pars in ꝓtes tres: q̃ p̃ ostēdit quō per hāc fallaciā ꝛcludi possunt opposita cōtradictorie. 2° quō ꝛcludi possunt opposita p̃uatiue. 3° quō possunt concludi opposita contrarie. 2ª ibi. (Simplr autē ⁊ q̃ fm.) 3ª ibi. (Aut si ambo.) Circa p̃mū duo facit fm q̃ duplr ꝓbat per hanc fallaciā cōcludi opposita ꝯtradictorie. Nam p̃mo docet ꝓbare per hanc fallaciā: q̃ nō est esse. 2° q̃ ē nō eē ibi. (Aut rursus.) Dicit q̃ q̃ non est: est opinabile. hec est minor palogismi. Sequit qñ qō nō est: est. hec est cōclusio. formet autē sic. quicqd est opinabile: illud est: sed qō nō est: est opinabile. ergo qō nō est est. deficit antez hic paralogismus: q̃ esse opinabile nō est esse simplr: sed esse fm gd. ideo subdit q̃ nō ē idē eē gd. i. eē hz gd: ⁊ eē simplr. Deinde cum dicit.

¶ Aut rursuz qñ qō est nō est. Si coꝝ que sūt quid nō est: vt si nō hō: nō enim est idē nō eē gd ⁊ simpliciter nō esse.

¶ Docet arguere q̃ est nō esse. ⁊ duo facit. q̃ ꝑmo facit qō dictuz est. 2° dat causaz apparētie in hac fallacia ibi. (Uidetur autez.) Dicit ergo q̃ aut rursus ꝓbari potest: quoniaz qō est nō est. si aliquid eorum que sunt nō est quid. i. nō est aliqō ens particulare: vtputa si nō est hō. formetur autē sic paralogismus. qō nō est homo nō est: sed aliqd qō est nō est homo. ergo aliquid qō est nō est. Nō sequit aūt hec ꝛclusio: q̃ nō est idez nō esse quid: ⁊ nō esse simpliciter. qō enī nō est hō deficit ei aliqō particulare esse ⁊ non est fm quid: quod potest esse simpliciter.

Dubitaret forte aliquis. q̃ in hoc paralogismo cū dr nō est homo. ergo nō est. videt q̃ fit fallacia cōsequētis: quia cuz ens sit superius ad hominē in p̃dicto paralogismo arguit a destructione antecedētis. ¶ Dōz q̃ non est incōueniēs in eodez paralogismo esse diuersas fallacias. veruz est enī q̃ est ibi cōsequēs: q̃ arguitur a destructiōe antecedētis: ⁊ est ibi fallacia fm quid: q̃ per nō eē hoiem qō est nō esse fm gd arguitur nō esse simpliciter.

Alterius dubitaret aliquis q̃ si eē hominē est esse simpliciter. videt q̃ nō esse hominē sit nō eē simpliciter. ¶ Dicendū q̃ nō est simile in affirmatiuis ⁊ negatiuis. Naz B sumit simpliciter qō dicit sine additamēto iuxta illud phi. simplr autē dico q̃ sine additamēto dico. qō. n. est homo simpliciter potest dici q̃ est: hz qō nō est homo absq̃ additione aliqua: nō cōcludit q̃ nō sit. potest enim eē simpliciter qō nō est hō. ergo nō esse hominē est nō esse cum additamēto. ⁊ ideo est nō esse quid. ¶ Et si querat quare in negatiuis nō est sicut in affirmatiuis: vt quare esse hominē est esse simpliciter: ⁊ nō esse hominem est nō esse quid. dici potest q̃ simpliciter dupliciter dicit: vt vult pbus p̃mo de generatione. aut enī est simpliciter qō est p̃ncipaliter tale: aut qō ē vniuersaliter tale. In negatiuis enīz nō potest dici simpliciter tale: qō est p̃ncipaliter tale: q̃ negatio de se est nō ens: ⁊ non dicit naturā aliquā in qua reseruari posset ratio p̃ncipalitatis. Dicet enī in negatiuis simpliciter tale quod est vniuersaliter tale. illud ergo est simpliciter nō ens qō ē nulluz ens: ⁊ illud ē simpliciter nō substātia qō est nulla substātia: ⁊ q̃ qō nō est homo: nō ꝓpter hoc est nullū ens: potest esse aliqd nō homo: ⁊ esse simpliciter ens. Deinde cū dicit.

¶ Uidet autē eo q̃ prima sint dictiōe ⁊ parū differāt eē gd ⁊ eē: ⁊ nō esse gd ⁊ nō esse.

¶ Dat causaz apparētie huius fallacie. d. q̃ in talibus videtur esse bona illatio: eo q̃ prima sint dictione. i. in re dicta: ⁊ parū differunt. i. paruz videant differre esse quid ⁊ esse simpliciter: ⁊ nō eē quid ⁊ nō eē simpliciter. ¶ Notandum autem hanc fallaciam esse extra dictionem: ⁊ esse realem: ⁊ ideo decipimur per eam: quia credimus res

acceptā simpliciter ⁊ fm quid nō differre. veruz quia vtimur locutione in formādo paralogismos extra dictionē. ideo dicit hec fallacia decipe: q̃ eē gd ⁊ esse simplr sunt prima in dictiōe: q̃ vident eē prima in re: vt sub sermone cadit. Deinde cum dicit.

¶ Similiter autem est: ⁊ quod est fm quid ⁊ simpliciter: vt cuz sit niger albus est dentibus idus: albus ergo ⁊ nō albus est.

¶ Postq̃ docuit p hāc fallaciā ꝛcludere opposita ꝯdictorie ꝛclonis. docet p eā ꝛcludere opposita p̃uatie dicēs q̃ silr ē sup. fallacia hz gd ⁊ simplr. ōdo idus siue ethiops cū sit niger est albus dentibus. ergo ē albus ⁊ nō albus. dz. n. hic accipi nō albuz ꝓut est p̃uatio albi: vt ꝛcludantur hic opposita p̃uatiue: vt supius ꝛcludebant opposita cōtradictorie. Deinde cum dicit.

¶ Aut si ambo quo: qñ simul cōtraria ierūt.

¶ Docet p hāc fallaciā ꝛcludere opposita ꝯrie. d. q̃ si ambo. q̃. i. si ambo ꝯria ꝛueniūt. alicui q̃. i. ꝑticulariter cōcludi poterit: qñ sil ꝯria inerūt. pōt āt sic formari palo⁹. scz. est alb⁹ fm pedē: ⁊ niger fm manū. ergo est albus ⁊ niger. ¶ Notādū autez: q̃ vt supra dicebat: modi hui⁹ fallacie triplr p̃nt accipi. p rōne modi ꝓcedēdi: ⁊ sic sunt duo modi. 2° rōne oppositoꝝ que ꝛcludunt in hac fallā: ⁊ sic sunt tres modi hui⁹ fallacie. 3° rōne mātē ad quā applicat: ⁊ sic p̃nt poni q̃nq̃ modi: vel etiā sex hui⁹ fallacie. ¶ Uisuz ē aūt quō ex littera p̃nt haberi modi h⁹ fallacie: vt p eā cōcludunt opposita. ¶ Restat videre quō p̃nt haberi modi q̃tuz ad modū ꝓcedēdi. ¶ Sciēduz est q̃ q̃ in hac fallacia semp est ꝓcedere a fm gd ad simplr: vel ecōuerso: q̃ par pctm est ꝓcedere a simplr ad fm quid: ⁊ a fm gd ad simplr. Dicit aūt aliqd esse fm gd tale qñ est cū additamēto tale sicut ecōtrario. dr esse simplr tale qñ est sine additamēto tale. semp q̃ fm gd hz eē p additionē: hz si additio facit aliqd fm gd tale. oz illā additionē aliquā incōpetētiā: vel aliquā icōgruētiā in se hr: ⁊ q̃ B duplr pōt cōtingere. iō fm hoc sunt duo modi hui⁹ fallacie. si enim est incōpetētia in additione: vel hoc est rōne additi: vt q̃ ipsuz additū est incōpetēs: sicut mortuū est icōpetēs additio respectu hois. vel hoc est rōne modi addēdi: vt hz albū nō sit icōpetens additio respectu hois. pōt tñ ei addi i cōpetēti mō: vt si addat ei fm partē fm quā totū denoiare nō possit. Qui q̃ vellet diuidere hāc fm hos duos modos posset. nā vsq̃ ad locū illū. (Similr aūt ⁊ qō hz gd.) venat illuz modū hui⁹ fallacie: qñ ipsa additio est icōpetens. ibi vo venat modus illū: qñ icōpetēs est modus addendi. Ad hos aūt duos modos p̃nt reduci oēs modi huius fallacie. ¶ Notādū ēt: q̃ p̃ut ponunt q̃nq̃ modi huius fallacie ex textu illi modi haberi nō p̃nt: qō vt supius tangebat: iō ꝓtingit: q̃ ille modus diuidēdi videt eē q̃si oino p accēs. ¶ Notādū ēt q̃ additionē ipsa esse icōpetentē. ideo ꝓtingit q̃ vel est diminuēs vel p̃uās. vñ nō valeret. est bō mortu⁹: q̃ est hō: q̃ mortuū p̃uat rōnē hois: nō valeret. est opinabile. q̃ ē: q̃ opinabile diminuit de rōne entis. ens enī opinabile hz q̃ hō est ens diminutum. p̃uatio q̃ icōpetētēr addit forme: q̃ facit eā nō eē simplr: pp qō mortuū: q̃ p̃uat formā hois: additū hoi facit hoiez stare p hoie fm gd: ⁊ sicut p̃uatio ⁊ nō entitas incōpetenter addit enti: sic ens suo mō icōpetēte. addit nō enti. sicut q̃ hō mortuus nō est hō simplr: sic nō ens hō nō est nō ens simplr. ¶ Notāduz etiā: q̃ sicut ipsa additio pōt eē pluribus modis icōpetēs: q̃ aliqñ est diminuēs: aliqñ p̃uās: sic ipse modus addēdi plurib⁹ modis pōt eē icōpetēs. tūc. n. est icōpetēs modus addēdi. qñ addit mediāte ꝑte a qua nō pōt denoiari totū. poterit q̃ hoc esse mediāte ꝑte integrali: vt est alb⁹ dentib⁹, nō valet. q̃ alb⁹, vel mediāte parte in loco: vt bonū ē vti dieta in locis egrotatis. nō tñ propter hoc est bonū simplr. vel etiā mediante ꝑte in tpe: vt bonū est ꝓucere merces in mari tpe tēpestatis. nō tñ est bonū simplr. ¶ Notāduz etiā q̃ additio facta vel respic totū fm se. vel respicit totuz mediāte parte. si respicit totum fm se: tūc vel est ꝓpetens: ⁊ tūc nō cōmittit fallā. vel est icōpetens: q̃ est p̃uans vel diminuēs: ⁊ tūc cōmittitur ibi fallacia fm p̃mū moduz. Si autē additio cōueniat toti mediante parte: si ab illa parte potest denominari totū non fit fallacia. si vero nō potest denominari totū ab illa parte cōmittit ibi secūdus modus huius fallacie. patet ergo magis clare quō differūt modi hui⁹ fallacie fm q̃ ponuntur esse duo tñ.

Uiusmodi aūt in qbusdā omni ꝓsiderare facile est vt si sumēs ethiopē esse nigrū: dētib⁹ dicat qñ albus. Si ergo ibi albus qñ niger ⁊ non niger putabitur disputasse syllogistice: cum perfecerit interrogationem.

¶ Postq̃ philosophus ostendit q̃liter habet fieri fallacia fm gd. ⁊ assignauit modos huius fallacie. In parte ista assignat facilitatem ⁊ difficultatez circa hāc fallaciam. ⁊ duo facit: q̃ p̃mo assignat facilitatē. scōo difficultatez ibi. (In quibusdā vero latet frequēter.) Dicit ergo q̃ considerare hō. i. cōsiderare quid est fm quid: ⁊ quid simpliciter. in quibusdā est facile omni. i. cuilibet: vt si aliquis sumens ethiopem esse nigruz: ⁊ dicat quoniaz est albus dētibus: q̃ fm dentes nō potest aliquid dici simplr albū. hz cile est cognoscere q̃ ethiops est niger simpliciter: ⁊ alb⁹ fm quid. tamen quātūcūq̃ B cognoscere sit facile. potest tamē per hoc cōtingere deceptio. ideo subdit q̃ si ethiops est ibi albus. i. est albus fm dentes: cū B ponens precerit interrogationē suaz putabit syllogistice disputasse: quia ethiops est niger ⁊ nō niger. ¶ Notandū: q̃ nisi syllogismus sophisticus esset apparens nō esset sophisticus. ideo quātūcunq̃ hec fallacia in aliquib⁹ habeat facilitatē. potest tamē sophisticare ⁊ decipere. ideo dicēdo. ethiops est niger. ⁊ albus dētibus. q̃ est niger ⁊ nō niger. quātūcunq̃ hoc sit facile cognoscere. aliqui tñ per hoc p̃nt decipi ⁊ suspicant syllogisticū esse. Deinde cū dicit.

¶ In qbusdā vo latet frequēter in quib⁹ qñq̃ quo dr ⁊ simplr vr sequi: ⁊ in qbus nō facile ē cōsiderare vtrū eoꝝ sit assignādum.

¶ Ostendit in qbus est difficile: ⁊ duo facit: q̃ p̃mo proponit qō intēdit. scōo manifestat qō dixerat ibi. (Fit autem hō.) Dicit ergo. q̃ in qbusdam latet frequenter: vt in illis in quibus quādo dicit quo. i. quādo dicit fm partē videt sequi simpliciter: ⁊ hoc est in illis in quib⁹ nō est facile cōsiderare vtrū eoꝝ. i. qō sit ꝓprie assignandū: vt si aliqd sit fm vnā partez albū: ⁊ hz aliā nigrū: ⁊ nescimus a qua ꝑte denoiari debeat: vl ignoram⁹ qō istoꝝ oppositoꝝ isit ei p prie: vt vtrū p̃ pe dz sit albū vel nigrū: tunc accidit difficultas circa iltā fallaciā. Deinde cum dicit.

¶ Fit aūt huiusmodi in qb⁹ silr sunt opposita. Uidet. n. aut ambo aut neutrū eē ꝓcedēdū simpliciter p̃dicari: vt si dimidiū qdē albū: dimidium vo nigrū. vtq̃ albū vel nigrū vel neutrū.

¶ Manifestat quod dixerat dicens: q̃ hz latentia fit in quibus similiter. idest equaliter in sunt opposita: q̃ quādo B contingit nescimus a quo oppositoꝝ denominandū sit totuz. videtur enim aliquādo cōcedēdū esse ambo opposita simpliciter predicari de illo toto: aut neutrum: vt si aliquod totuz sit dimidiuz album ⁊ dimidium nigrum

ignorãm⁹ vtrũ dõm sit albũ vel nigrũ.ergo cũ hoc ꝓtigit accidit difficultas circa hanc fallaciam.

Dubitaret forte aliquis.vtrũ fallacia fm gd ⁊ simplr sit vna fall'a vel plures.⁊ videt ꝙ sit plures.nã qñ ꝑcedimus a senſu ꝓposito ad diuisuz:facim⁹ aliã fallaciã:q̃z qñ ꝑcedimus a diuiso ad ꝓpositũ.ꝓpositio enĩ ⁊ diuisio sũt due fallacie.ergo pari rõne fm gd ⁊ simplr sunt due fallacie.erit enĩz vna fallacia cũ ꝑcedimus a fm gd ad simplr: vt dõo bõ mortu⁹. g̃ bõ.⁊ alia cũ ꝑcedim⁹a simplr ad fm gd:vt dõo.bõ g̃ bõ mortu⁹.¶ Rñdõm:ꝙ fall'a fm gd ⁊ simplr est vna fallacia.nõ obstante ꝙ diuisio ⁊ ꝓpositio sunt due fallacie.B autẽ dupliciꝑ declarare possumus.ꝑma sumit ex parte defect⁹ g ꝓcomitat oẽs fallaciã.fz g̃ ꝙ erit ali⁹ ⁊ ali⁹ defectus ÿe poterit esse alia ⁊ alia fall'a .cõpositio aũt ⁊ diuisio nõ hũt defectus ꝓiles nec eosdez:sed magis hũt defectus oppositos.nã ꝑ se loquẽdo semp cũ cõposita est vera diuisa est falsa.⁊ ecõuerso. vñ cõiter inoleuit ꝙ vbi fallit ꝓpositio soluit diuisio:⁊ ecõuerso. sed in fallacia fm gd ⁊ simplr nõ sic:qz cũ ꝑcessus a fm gd ad simplr est malus ⁊ defect'uus.nõ oz ꝙ ꝑcessus a simplr ad fm gd sit bon⁹. vbi ergo deficit ꝑcessus a fm gd:nõ solꝰuit ꝑcessus a simpliciter:imo vterq; põt esse defectiu⁹. Nã vt dictuz est par peccatũ est dõo bõ mortuus:g̃ bõ.⁊ dicendo bõ g̃ bõ mortuus:⁊ qz est ibi quodãmõ par defect⁹ nõ diuerſificat fallaciã.2⁹.via sumit ex eo ꝙ hec fallacia est extra dictionẽ. nã bõ fallacie ꝑncipiũ decipiẽdi sumũt ex parte rei.sed in re ipsa dr̃ia inter fm gd ⁊ simplr:⁊ iter simplr ⁊ fm gd est vna ⁊ eadẽ.vnde nõ diuerſificant fallaciam.

Ulterius forte dubitaret aliqs.vtrũ cuz deficẽ ꝑcessus a fm gd ad simplr sp deficiat a simplr ad fz gd.⁊ videt ꝙ nõ . nã b̃ est fallacia fz gd . dicẽdo:nõ est bõ ergo nõ ẽ:⁊ tñ valz.ecõuerso.nõ ẽ ergo nõ est bõ.¶ Simplius.hic est fallacia fm gd dicẽdo. est opinabile.ergo est.⁊ tñ nõ valet ecõuerso.ẽ ergo ẽ opinabile.¶ Dõz ꝙ fallacia fz gd duplr ꝑt ꝓsiderari.vel vt est pure talis fallacia:vel vt ꝓcurrit ibi alia fallacia.si aũt fiat palo⁹.sic peccans fm hãc fallaciã ꝙ ibi cõcurrat alia fallacia.nõ est icõuenies ibi posse ꝑcedere a simplr ad fz gd:vt pz in ex⁰ ꝓposito.nã cũ dr̃.nõ est bõ.ergo nõ est.nõ est ibi pure fallacia fm gd:sed ẽt ꝓcurrit ibi fallacia ꝓtl. sed si pure ꝓcurrit ibi talis fallacia per se loquẽdo : sic nõ tenet a fm gd ad simplr:ita nõ valet a simplr ad fm gd. nã cũ fm gd sit ꝑter rõnẽ ipsi⁹ simplr ꝑ se loquẽdo: nõ oz qõ est simpliciter ꝙ sit fz quid . ¶ Qõ vo dr̃ de opinabili pz ꝙ opinabile: vt dicit ens diminutũ nõ ꝑdicat de ente simpliciter.qõ enĩ est simpliciter nõ ẽ sic opinabile : qõ aũt diceba̅t de nõ boie pz per iam dicta.

Ulterius forte dubitarz aliqs.cũ nõ valeat bõ mortuus.g̃ bõ.vtruz valeat bõ mortuus.g̃ mortuus.⁊ videt ꝙ nõ:qz sicut mortuũ est cõtra rõnẽ bois:ita bõ est ꝑ rõnẽ mortui:qz de eius rõne est ꝙ sit viuus.si g̃ nõ valet bõ mortuus.g̃ bõ:qz mortuũ tollit rõnẽ boꝭ:nõ valebit bõ mortuus.g̃ mortuus:qz bõ tollit rõnẽ mortui.¶ Dõm:ꝙ homo bz duplicẽ acceptionẽ. vno mõ stat ꝑ boie simpliciter.alio mõ stat ꝑ boie picto vel ꝑ homie mortuo. si ergo sumat sine additamẽto stat ꝑ boie simpliciter.sed cũ additamẽto:vt dicẽdo:bõ pict⁹ vel bõ mortuus:põt stare ꝑ boie fm gd.⁊ qz bõ fm gd nõ ꝑdicit mortuo:possum⁹ inferre.bõ mortuus. g̃ mortu⁹.ꝙ ergo dicit ꝙ bõ tollit rõnẽ mortui.vez est bõ simpliciter. sed nõ bõ fm gd.dicẽdo aũt.bõ mortu⁹. ly bõ nõ stat pro boie simplr.fz ꝑ boie fm gd. ¶ Notãduz ergo:ꝙ cũ aliquid addit alicui.vel vtrũq; ponit aliqd:vel nõ.si vtrũq; ponit aliqd vel vnũ est diminutiuũ alteri⁹ vel nõ.si vnuz nõ est diminutiuũ alteri⁹,vtrũq; iferri põt:vt est bõ alb⁹ ergo bõ.⁊ est bõ albus:ergo albus.sed si vnũ sit diminutiuum altẽrius.põt inferri diminutiuuz.nõ aũt absolute iferri põt illud cui⁹ est dimi⁹:vt qz mortuũ diminuit ⁊ tollit rõnẽ bois.valet bõ mortu⁹:g̃ mortu⁹.nõ autẽ valet bõ mortuus:ergo bõ.qõ qr̃ ꝓtingat:dictũ est supra. Si vo nõ vtrũq; ponit aliqd:vt pz in hoc ꝙ dico.nõ est bõ: qz nõ eẽ nihil ponit.tẽ si illud cui addit nõ eẽ equat enti:possum⁹ inferre nõ eẽ simpliciter:vt nõ est aliqd:ergo nõ est.⁊ non est bonũ:ergo nõ est:qz bonũ aliqd ⁊ b̃ trãscẽdẽtia equãtur enti.sed si illud cui addit nõ eẽ: nõ equat enti : nõ poterit iferri nõ esse simpliciter.nõ enĩ valet.nõ est bõ: g̃ nõ est.ex quo apparet ꝙ aliter mortuũ negat boiez: ⁊ aliter nõ eẽ.mortuũ.n.cũ sit ꝑuatio:⁊ ꝑuatio sit negatio ⁊ subiecto:de necessitate aliqd ponit:⁊ possum⁹ inferre. bõ mortu⁹: ergo mortuus. Sz si nihil poneret mortuũ talis illatio nõ valeret.Cũ ergo nõ esse nihil ponat: nõ poterimus inferre.nõ est bõ:ergo nõ est.

Quoniã autẽ fm ꝙ nõ determiat quid syllogism⁹:aut qd elẽchus fm diminutionẽ fuerit rationis.

¶ In parte ista determinat de ignorãtia elenchi.⁊ tria facit;quia ꝑmo ostendit qualiter bz fieri hec fallacia. 2⁰ponit diffinitionem elenchi.3⁰:ex diffinitione data assignat modos huius fallacie.2⁰ibi. (Nam elẽchus.) 3⁰ ibi.(Eodẽ aũt mõ.) Dicit ergo ꝙ palogismi illi qui nõ determinãt qd est syllogism⁹:aũt qd est elẽchus.i.paloꝰ illi qui peccãt ꝑ ignorãtiã elẽchi fiunt fm diminutionem rõnis.i.diffõnis elẽchi.¶ Notandũ aũt ꝙ ignorãtia elẽchi dupliciter põt accipi.vno mõ vt est fallacia gñalis : et alio mõ vt est spãlis.elẽchus enĩ addit supra syllogismuz ꝑdictionẽ.qcquid ergo peccat ꝑ syllogismũ peccat ꝑ elenchum:cũ syllogism⁹ claudat in rõne elẽchi.si ergo accipiatur ignorãtia q̃liter cũq; peccat ꝑ elẽchuz s;c est fallacia generalis.oĩs enĩ fallacia peccat aliquo mõ ꝑ elẽchum. sz si accipiat ignorãtia elẽchi ꝑut spãliter peccat cõtra ꝓtradictionẽ.sic est fallacia spãlis:qz nõ oĩs fallacia sic peccat: sicut ergo qcqd ꝑdicit aiali ꝑdicit boi: qz rõ aiãlis reseruatur in boie.spãliter tñ ꝑdicit boi qõ ꝑdicit rationali:que ẽ dr̃ia specifica boie: ⁊ quaꝫ addit bõ supra aiãl.sic qcqd cõtradicit syllogismo:ꝑdicit elẽcho : qz rõ syllogismi reseruat in elencho.spãliter tñ ꝓtradicit elẽcho: qõ cõtradicit ꝑdictioni quã addit elẽchus supra syllogismũ.ꝑquãdã ergo antonomasiã hec fallacia vocat ignorãtia elenchi : qz ⁊ si oĩs fallacia peccat ꝑ elenchuz.B tñ magis spãliter peccat ꝑ ipsuz.¶ Notãdũ etiã ꝙ palogismi facti ꝑ ignorãtiã elẽchi.nõ determinãt qd est syllogism⁹:aut qd est elẽch⁹. sed tñ nõ determinãt qd est syllogismus:fm ꝙ ignorãtia elenchi se extẽdit ad alias fallacias . Nõ determinat autem qd est elenchus:fm ꝙ est hec spãlis fallacia.vel possumus dicere ꝙ ignorãtia elẽchi vt est fallacia spãlis peccat ꝑ elenchũ:⁊ ꝑ syllogismũ. sed directius peccat contra elẽchũ q̃ ꝑ syllogismũ.iõ dicit nõ determinare qd est syllogism⁹:aut qd ẽ elẽchus.Deinde cũ dicit.

¶ Nam elẽchus est cõtradictio eiusdẽ ⁊ vnius nõ noĩs sed rei ⁊ noĩs : nõ synonymi fz eiusdẽ. His que data sunt ex necessitate:nõ cõnumerato qõ erat in ꝓncipio fm idez: ⁊ ad idez ⁊ similiter ⁊ in eodem tẽpore.

¶ Ponit diffinitionẽ elenchi. ¶ Ad cuius euidẽtiã sciendu;ꝙ elenchus est ꝑdictio.nõ q̃libet sed ꝓclusa per syllogismũ. rursus ꝑdictio siue redarguꝛie: vt intendunt a sophista debẽt esse euidẽtes.sicut etiã ipse elẽchus ꝓcludere bz euidentẽ ꝑdictionez.diffinitio ergo data de elẽcho aliqua tangit ꝑpter ꝑdictionẽ ipsam fm se , aliqua vero

ꝑpter ꝑdictionẽ vt sit euidens.aliqua autẽ in dicta diffinitione ponunt ꝑpter ꝑdictionẽ:vt est cõclusa ꝑ syllz. iõ ait ꝙ elenchus est cõtradictio vni⁹ ⁊ eiusdez. nõ noĩs tñ sed rei ⁊ noĩs: nõ sinonimi:sed eiusdez nõis : ⁊ hec ꝑdictio sequi bz ex his que dicte sunt ex necessitate nõ cõnumerato:qõ erat in ꝓncipio.bz enĩ esse ꝓtradictio B ꝓclusa ꝑ syllogismũ:⁊ qz syllus arguit ex necessitate ⁊ nõ petit qõ est in ꝓncipio.iõ talis ꝑdictio bz sequi ex his que dicta sũt ex necessitate nõ ꝓnumerato qõ erat in ꝓncipio.i.nõ petẽdo qõ erat in ꝓncipio:⁊ hoc fm idẽ ad idẽ silr ⁊ in eodẽ tpe.

Dubitaret forte aliquis de eo qõ ait.ꝙ ꝓtradictio bz esse nõ synonimi:fz eiusdez noĩs. Nã cũ esse ⁊ nõ esse que ꝑdictionẽ ꝑportant ex ipso ente sumant: videt ꝙ diuersitas vocabulorꝫ ꝑdictionez nõ impediat:si illi diuersitati noĩuz subsit vnitas rei siue vnitas entis:⁊ qz hec est in synonimis:cuz synonima sint noĩa plura idẽ significãtia:videt ꝙ synonima cõtradictionẽ nõ ꝑediant.¶ Dõz ꝙ vt tãgebat:ꝓtradictio ꝓclusa per elẽchũ bz esse euidens. synonima g̃ ⁊ si nõ ꝑediunt ꝑdictionez in se:ꝑediũt tñ ne sit euidẽs. nõ enĩz est ita euidens ꝑdictio dicẽdo.est tunica ; nõ est vestis. sic dicendo est tunica:nõ est tunica.ex quo apparet ꝙ elẽchus vt est ꝑdictio bz esse vni⁹ ⁊ eiusdẽ:nõ noĩs tñ.fz rei ⁊ noĩs. ⁊ hoc fz idẽ ad idem silr ⁊ in eodẽ tpe . vt vero est ꝓtradictio euidẽs bz eẽ nõ synonimi:fz eiusdẽ noĩs.sed vt est talis ꝓtradictio ꝓclusa per syllm bz sequi ex his q̃ dicta sunt ex necessitate nõ ꝓnumerato qõ erat i ꝓncipio . ꝑpter qõ pz quõ particule posite in diffinitione elenchi nõ supflue ponunt.Deinde cũ dicit.

¶ Eodẽ aũt modo est ⁊ mẽtiri de aliquo. Quidam aũt omittẽtes aliqd ex eis que data sũt videnẽ arguere: vt qñ idez duplũ : nã duo vni⁹ quidẽ duplũz:triuz aũt nõ duplũ.

¶ Ex diffõne data iuestigat modos huius fallacie. ⁊ duo facit:qz ꝑmo iuestigat q̃ttuoꝛ modos hui⁹ fallacie. 2⁰ cõparat hãc fall'am ad fall'as in dictiõe.2⁰ ibi.(Trahet aũt aliqs.) Circa ꝑmũ tria facit:qz ꝑmo iuestigat ꝑmũ modũ hui⁹ fallacie.2⁰ inuestigat 2ᵐ.3⁰ 3ᵐ inuestigat.⁊ 4ᵐ simul. 2⁰ ibi.(Aut si eiusdẽ duplũ.) 3⁰ ibi.(Aut si eiusdem ⁊ fm idez.) Cõtinuet aũt sic: ꝙ elenchus bz hãe in se oĩa ꝑdcã que sunt de rõne elẽchi:fz sicut ꝓtingit facere elẽchũ vez colligẽdo oĩa q̃ sũt de rõne elẽchi.eodẽ ãt mõ ꝓtigit mẽtiri de aliquo.i.ꝓtingit facere malũ elẽchũ mẽtiẽdo ⁊ deciꝑiendo de aliquo.i.de aliqua ꝑticula posita in diffõne elẽchi.iõ subdit:ꝙ qdã palogismi omittentes aliqd ex his q̃ dicta sunt.i.omittẽtes aliqd de his que posita sunt in rõne elẽchi vident arguere:fz nõ arguũt:vt pz in hoc paralogismo : ꝙ idẽ est duplũ ⁊ nõ duplũ. nã duo vni⁹ quidẽ sũt duplũ.triũ aũt nõ sunt duplũ.g̃ duo sunt duplũz ⁊ nõ duplũz.est aũt hic ꝑm⁹ mo⁹us hui⁹ fallẽ q̃ sumit ꝑ omissionem huius ꝑticule ad idez. duo enĩz sunt duplũz ⁊ nõ duplũ:fz nõ respectu eiusdẽ.sunt enĩ duplũ respectu vni⁹. nõ duplũ aũt respectu triũ.Deinde cũ dicit.

¶ Aut si idez eiusdez duplũz ⁊ nõ duplũz : sed nõ fm idez. Nã fm lõgitudinez duplũ: fm latitudinẽ vero non duplum.

¶ Ponit scõm modũ hui⁹ fallacie.d.ꝙ aut erit scõus modus hui⁹ fall'e:si aliqd respectu eiusdẽ sit duplũz ⁊ nõ duplũz:fz si nõ sit scõz idẽ . nã si aliqd respectu vni⁹ ⁊ eiusdẽ potest esse fm lõgitudinẽ duplũ.fm latitudinẽ autẽ non duplũz.erit ergo respectu eiusdez duplũz ⁊ nõ duplũz : fz non fm idem.Deinde cum dicit.

¶ Aut si eiusdem ⁊ fm idez ⁊ similiter: ⁊ similiter quare est apparens elenchus.

¶ Innuit tertiũ ⁊ q̃rtũ modũ hui⁹ fallacie.d.ꝙ aut si erit ꝑdictio eiusdẽ ⁊ fm idẽ sup.poterit esse nõ silr: ⁊ tunc erit tertius modus:⁊ si erit silr:sed nõ erit simul:⁊ tũc erit q̃rtus modus . ⁊ qz qcqd omittat de ꝑdictiõe: nõ est ibi vera ꝑdictio:cũ oẽs modi hui⁹ fallacie omittãt aliqd de cõtradictiõe ꝑ nullũ modũ hui⁹ fallacie fit verus elẽchus: ideo ꝓcludit.d.q̃re sup.hec fallacia est apparẽs elenchus.

¶ Notãdũ ãt ꝙ cõiter hui⁹ fallẽ assignant q̃ttuoꝛ modi fz omissionẽ q̃ttuoꝛ particularũ. ꝑm⁹.n.modus omittit ad idẽ. 2⁰ vero omittit fm idẽ, 3⁰ omittit silr. 4⁰ vero omittit sil': ⁊ sũt in eodẽ tpe. ⁊ vt possimus de oĩbus dare exẽplũ:dicamus:ꝙ sortẽ currere ⁊ nõ currere põt cõcludi quadruplr.ꝑimo nõ respectu eiusdẽ spacy: vt currit in campo ⁊ nõ currit in domo.Scõo.si sit respectu eiusdem spacy:fz nõ sit fz idez:vt currit ad dextrũ nõ currit ad sinistrũ.Tertio.si sit respectu eiusdẽ ⁊ fm idẽ: sed nõ sit simiiliter : vt currit recte ⁊ nõ currit oblique. Quarto.si sit respectu eiusdẽ fm idẽ ⁊ silr.sed nõ sil': siue nõ in eodem tpe:vt currit in tertia nõ currit in nona. ¶ Notãdũ etiaz ꝙ terti⁹ modus modicũ differt a scõo. nã nõ esse fm idez ⁊ nõ esse silr q̃si idẽ est.iõ pbs hũc tertiũ modũ annectit scõo:⁊ ex lr̃a nõ clare põt haberi terti⁹ modus distinctus a scõo: nisi fiat violẽtia littere.ideo vel põt exponi littera: vt expositũ est supplẽdo eã ꝑ accipiẽdo ex lr̃a oẽs quattuoꝛ modos:vel forte meli⁹ cũ ait.(Aut si eiusdẽ ⁊ fm idez ⁊ silr.) Inuestigat solũ q̃rtũ modũ:de tertio aũt nõ curat. sed annectit ipsuz scõo mõ : ideo ait ꝙ si fiat ꝑdictio eiusdem fm idẽ ⁊ silr:sed nõ facit simul ⁊ in eodẽ tpe sup. contingit q̃rtus modus hui⁹ fallẽ : ⁊ tũc ly silr: ⁊ fm idẽ accipienda sunt nõ simplr distincta : sed vt vnũ annectitur alteri.Deinde cum dicit.

¶ Trahet autẽ aliqs in his que fm dictionem.

¶ Cõparat hũc locuz ad fallacias in dictione ostẽdẽs hãc fallaciã hr̃e ꝓueniẽtiã cũ fallacyꝫ in dictiõe.d.ꝙ aliquis trahet hũc locũ in eos locos qui sunt fm dictionẽ: q̃si diceret:ꝙ ꝑpter ꝓueniẽtiã quã hz hec fall'a ad fall'as in dictione aliquis trahet eã ad illas fall'as: cũ tñ nõ sit fall'a i dictione:sed extra. ¶ Notãdũ aũt ꝙ fm quosdã hec fallacia ꝓuenit cũ fall'ys in dictione:qz põt eẽ fall'a gñalis: ⁊ vt est gñalis ꝓcludit illas fall'as:⁊ ꝓcludẽdo eas videt trahi ad illas:fz hoc nõ videt bene dictũ.nã ignorãtia elẽchi vt est fall'a gñalis:nõ solũ ꝓcludit fall'as in dictiõe:sed etiam ꝓcludit fall'as extra dictionẽ.igit ex hoc hec fall'a nõ magis videt trahi ad fall'as in dictiõe q̃z ad fall'as extra dictionẽ. ¶ Sciẽdũ ergo:ꝙ in hac fall'a videt ꝓmitti equocatio.nã cũ arguim⁹ aliqd eẽ duplũ ⁊ nõ duplũ:qz ẽ duplũz fm lõgitudinẽ:⁊ nõ fm latitudinẽ. vel'qz est duplũz B mõ ⁊ nõ alio mõ : videmur cõmittere equocationẽ:qz videtur ꝙ duplũz sit equiuocũ ad diuersos modos dupli.merito g̃ hec fallacia vr̃ trahi ad fallacias in dictiõe: qz vr̃ i ea ꝓmitti equocatio: vel possum⁹ dicere ꝙ fall'e in dictione quodã spãli mõ peccãt ꝓtra ꝓtradictionẽ: iõ hec fallacia que speciali modo videt peccare ꝑ ꝑdictionẽ ad fall'as illas vr̃ trahi.B aũt quõ sit statiz apparebit.

Dubitaret forte aliqs. vtrũ fallacie in dictione magis deficiãt a ꝓtradictione q̃z fall'e extra dictionẽ. ¶ Dõz ꝙ si ꝓsiderem⁹ quõ hũt fieri he fall'a ⁊ ille . appet illas fall'as q̃ sũt in dictiõe magis deficere fm veritatez a ꝓtradictione q̃z que sunt extra dictionẽ . In fallacyꝫ enĩ in dictiõe ẽ vnitas ex pte vocis:⁊ diuersitas ex parte rei.ꝑ se g̃ loquẽdo falsnata vnitate ex pte vocis quãtacũq; sit dr̃ia ex pte rei nõ tollit hũ fallacias:imo in aliqb⁹ fallacyꝫ in dictiõe nõ bene saluat vnitas noĩs nisi mãlr solũ:vt pz in his que hũt multiplicitatẽ potẽtialẽ:sed in fall'ys extra dictionẽ nõ sic. nã cũ in talib⁹ ꝑncipiũ decipiẽdi nõ sumat ex voce:sed ex re:etiaz

per se loquēdo.nunq̃ ꝓtingit esse fallaciā extra dictionē
nisi sit ibi aliquo mō vnitas vel ꝓueniētia ex pte rei : ⁊ qz
ad ꝑdictionē ꝓm rei vitatē regrit q̃ affirmatio ⁊ negatio
sit de eadē re.falle ī dictione ī qb⁹ p̄se loquēdo nō p̄suppo-
nit aliqua idētitas:vel aliq̃ ꝓueniētia rerū ꝓm rei verita-
tem magis deficiūt a ꝑdictiōe q̃ falle extra dictionē in q̃-
bus p̄supponit aliqua realis ꝓueniētia. pp qō phs in fine
illius capituli . Aut q̃ sic diuidēdū.vult fallas in dictione
deficere ab elēcho:qz est in eis apparēs ꝑdictio, fallacias
vo ex dictionē ait deficere ab elencho : qz deficiūt a rōne
sylli.si igit fallacie in dictione ꝓm veritatē magis defici-
unt a ꝑdictiōe q̃ falle extra dictionē:ignorātia elenchi q̃
speciali modo videt deficere ꝑ dictiones ; merito videt
trahi ad fallas in dictiōe:lz ꝓ veritatē sit falla ex dcōnē.

Ulterius forte dubitaret aliqs.si falle in dicti-
one magis ꝓm veritatē defici-
unt a ꝑdictiōe q̃ alie cū ignorātia elēchi sit noiata ,pter
defectū ꝑdictiōis:videt q̃ falla in dictiōe magis debeat
dici ignorātia elēchi q̃ hec falla q̃ videt esse extra dictio-
nes.¶ Dōs q̃ hec falla dicit ignorātia elenchi ⁊ ignoran-
tia ꝑdictiōis:qz manifesti⁹ ⁊ expressi⁹ videt cōcludere ꝑdi-
ctiōes q̃ aliq̃ falla.ista,n.duo nō repugnāt.ſ.q̃ aliqd ma-
gis deficiat ab aliquo:⁊ tū min⁹ repsentet ⁊ iferat illō.fal-
lacie ergo in dictiōe lz magis deficiāt a ꝑdictiōe ⁊ ab elen
chō.nō tñ ita manifeste ꝓcludūt ⁊ inferūt ꝑdictionē sicut
hec falla:⁊ qz incer ceteras fallas manifesti⁹ ⁊ expssi⁹ hec
falla videt iferre elēchū ⁊ ꝓcludere ꝑdictionē.cū q̃ nō cō
cludat eā:ꝓ videat eā ꝓcludere:merito dicta est ignoran-
tia elēchi.¶ Notādū q̃ q̃ causa apparētie huius falle ex
ipsa re sumit:vt qz de eodē siue de eadē re ꝑdictionē ꝓclu
dim⁹ est ibi cā apparētie:qz vero nō ꝓcludim⁹ hꝰ ꝑdictio-
nes ꝓm idē ⁊ eodē mō:est ibi causa nō existētie . erit q̃ hec
fallacia extra dictionē:qz pn̄ decipiēdi sumit ex ipsa re.

Ulterius forte dubitaret aliqs. quō hec falla
differt a falla ꝓm qd ⁊ simplr.
¶ Dōm q̃ vt in textu innuit: ⁊ vt cōiter ponit:hec falla
differt a ꝓm qd:qz in illa magis attendit defect⁹ respectu
eius qō est simplr.In hac vo magis attēdit defect⁹ ꝓtra-
dictiōis: poter qō dato q̃ ꝓtingeret ī eodē palogismo cō-
currere vtrq̃ falla;nō tñ ꝓm eandē rōnē assignaret ibi
ꝗ falla ⁊ illa:ſz vt esset ibi defect⁹ ꝓ qd ad simplr.ꝓcurre-
ret ibi fallacia ꝓ qd ⁊ simplr . vt vero cēt ibi defect⁹ ap
parētis ꝑdictiōis cēt ibi ignorātia elēchi.Ex hac aūt dria
plures alie drie oriunt.nā qz p se ē hui⁹ fallacie ꝓcludere
apparētes ꝑdictionē: nunq̃ erit aliqs palo⁹ ꝓ hāc falla;z:
nisi ꝓcludat apparētē ꝑdictionē:sed in falla ꝓm qd nō.nō
eni sic pōt fieri palo⁹ ꝓm talē falla;z:dato q̃ ibi nō ꝓclude
tur apparens ꝑdictio:vt appet in hoc palo⁹ ⁊ est hō mor-
tu⁹. q̃ē hō.vbi nō ꝓcludit vtrūq̃ mēbrū oppōnis.rursus
qz ꝓm qd nō pōt inferre simplr.si volum⁹ p quādā appa-
ritionē log de falla ꝓ qd vbi ꝓsideraē appens ꝓueniētia
ei⁹ qō ē ꝓ qd ad simplr:magis deficit ab iferēdo.ignorā-
tia vo elēchi vbi p se loquēdo ꝓsideraē apparens ꝑdictio
magis sumit spēs ab apparētia ꝑdictiōis; vl'a defectu ī ꝑ
dicēdo. 3⁹qz falla ꝓ qd magis mālr respicit oppōnē.Hāt
eā respic magis formalr.iō modi ꝓ qd sumi pōt ex eo q̃
diuersimode ꝓcludūt modos oppōnis.iō ꝓ vnā viā dice-
bātur res eē modi falle ꝓ qd:quoꝝ vn⁹ sumit ex eo q̃ pt
ꝓcludere opposita ꝑdictorie . 2⁹ vo ex eo q̃ pōt ꝓcludere
opposita ꝑua⁹. 3⁹ vo ex eo q̃ pōt ꝓcludere opposita ꝑrie-
ꝓ igno⁹ elēchi:qz magl formalr respicit oppōnē: qz maxie
oppō ē ꝑdictoria:⁊ maxime formalr respicit aliqd eoꝝ q̃
ponunt in rōne ei⁹ ⁊ potissime ī diffōne illa dicunt eē for-
malia q̃ sunt ꝓpletia rōnis rei merito . q̃ modi hui⁹ falle
sumunt ꝓ illas q̃ttuor pticulas pesitas in diffōne elēchi
que formalr vident cōplere rōnē ꝑdictiōis,iō dr in textu
q̃ hec fallacia fieri hꝰ ex diminutōe rōnis elēchi.Quarto
qz affirmare aliqd ꝓm qd ⁊ negare simplr. vel affirmare
simplr ⁊ negare ꝓ qd nō est sumere affirmationē ⁊ nega-
tionē de eodē.negatio eni simplr nō est negatio ei⁹ qō est
eē ꝓ qd:nec ecōuerso.iō fallacia ꝓ qd:vt ꝓz in illo capo.
Aut q̃ sic diuidēdū.deficit a ꝑdictiōe:qz nō est de eodem.
fallacia vo ignorātie elenchi magis videt deficere a ꝑdi-
ctione:qz nō est eodē mō.ex hꝰ q̃ appet nō eē bonā positio-
nē illoꝝ q̃ dicūt fallaciā ꝓ qd differre ab igno⁹ elēchi : qz
igno⁹ elenchi ꝓcludit opposita. ꝓm qd aūt nō. nā vt ꝓz ex
textu phs.falla ꝓm qd ꝓcludit oppositionē: sed quō diffe-
rēter hec fallacia ⁊ illa se habēt ad oppōnes ꝓz p liā dicta.

Ui autem in eo qō idem in principio
erat sumere sunt quidez sic: ⁊ totidez
modis quotiens cōtingit : id quod in
principio est petere.

¶ Dic vt dicebat determinat phs de petitione p̄ncipij : ⁊
duo facit: qz p̄ inuit modos hui⁹ fallacie . 2⁹ assignat cām
apparētie ei⁹ ibi. (Uident aūt arguere.) Dicit q̃ q̃ palo⁹
qui fiūt in eo q̃ sumūt qō erat in p̄ncipio fiūt qdē sic ⁊ to-
tidē modis quotiēs ꝓ petere qō est in p̄n⁹. ¶ Notādum
aūt:q̃ de modis petitiōis p̄ncipij determinatū ē in 2⁹ po- Lap.
ruz.vbi dant duo modi petitiōis p̄ncipij:quoꝝ vn⁹ est:qñ i7.
petit statiz qō est in p̄n⁹.2⁹ est qñ nō petit statiz:⁊ cū peti
tur statiz ꝓtingit duplr:qz vel fit sub eodē noīe:vt dōo.hō
currit.q̃ hō currit:⁊ tūc nulla est ibi falla:qz nō pōt ibi esse
deceptio:qz sic arguēs:nec ,pbat: nec videt ,pbare.2⁹ mo-
do pōt hoc ꝓtingere sub diuerso noīe : vt ꝓz ſynonimis
dōo.tunica ē.q̃ vestis ē.si vo petitio p̄ncipij nō fiat statī pt
ēt duplr ꝓtingere.p.si maior sit eq̃ dubia vl magis dubia
q̃ ꝓclo.2⁹,si minor sit eq̃ vl magis dubia q̃ ꝓclo.¶ No-
tandū etiā q̃ in p̄mis modis dr statiz peti qō est in p̄n⁹ qz
statiz ,pbat idē p idē:ſz in scōis modis nō statiz ,pbat idē
p idē.ſz si maior sit eq̃ dubia : vel magis q̃ ꝓclo ⁊ termini
minoris accipiant ꝓuertibiles: tūc cū ꝓclone ⁊ cū ꝓuersa
minoris ꝓcludet maior:ſz si maior ,pbat ꝓclonē:⁊ ꝓclo ,p-
bat maiorē:maior ,pbabit maiorē:⁊ ꝓclo ꝓclonē . ⁊ sic idē
,pbabit idē.eodē aūt mō si minor eēt eque dubia vel ma-
gis q̃ ꝓclo ⁊ termini maior] accipent ꝓuertibiles cū ꝓne.
⁊ cū ꝓuersa maioris ꝓcluderet minor:⁊ sic ,pbaret idez p
idē:⁊ maxie qz maior vel minor ponit magis vel eq̃ dubia.
vt ꝓclo:ꝓ eq̃ ,pbabit seipsa;z sic maior vel minor ,pbāt eā.
petit q̃ in talib⁹ p̄n⁹ nō statim:qz nō statiz appet q̃ idē p
bet idē.ſz assūpta ꝓclone cū ꝓuersa alteri⁹ ꝓmissarū ꝓclu-
dit altera ꝓmissarū : ⁊ qz nō magis est dubia ꝓclo q̃ alte-
ra ꝓmissarū:ꝓclusio ,pbabit alterā ꝓmissarū:⁊ ,pbabit ab
ea.pp qō arguit q̃ ,pbet a seipsa:⁊ idē ,pbet idē.¶ Notā-
duz ēt:q̃ de petitiōe p̄n⁹ determinat in.8⁹ topico ꝝ. ⁊ ibi Cap.ii.
assignant gnq̃ modi petitiōis p̄ncipij:quoꝝ vn⁹ est qñ p
diffōnē ,pbat diffinitū:vel ecōuerso.2⁹ est qñ pticulare p,
bat p vl'e:vt sigs volēs ,pbare q̃ ꝓzioꝝ sit vna disciplina:
petit ab aduersario sibi ꝓcedi q̃ oīuz oppositoꝝ sit eadē
disciplina.3⁹ modus est.si fiat ecōuerso.vt si ,p particulare
,pbat vl'e. vt sigs volēs ,pbare oīuz oppositoꝝ eādē eē di
sciplinā petat ab aduersario q̃ sibi ꝓcedat.oīuz ꝓzioꝝ pri
mitiuoꝝ relatiuoꝝ ⁊ ꝑdictorioꝝ esse eādē disci⁹. 4⁹ mo-
dus est.si aliqs petat diuisiz qō vult ,pbare ꝓiūctim: vel
ecōuerso;vt si petat sibi cōcedi medicinā eē sciētiā sani: ⁊
esse sciam egri : ⁊ iferat medicinā esse scientiā sani ⁊ egri.
5⁹ modus est.si volēs ,pbare vnū relatiuoꝝ petat sibi cō-
cedi aliud:vt volēs ,pbare q̃ dyameter sit icōmēsurabil
coste,petat sibi ꝓcedi q̃ costa sit icōmēsurabilis dyametro.

His visis cōsurgit dubitatio.nā cū nō eodez
modo assignent modi pe- Ca.i7.
titionis p̄ncipij in,2⁹ ꝓoꝝ.⁊ in,8⁹ topico ꝝ.cū dicit a pbo: Cap.ii.

q̃ petitio eius qō est in p̄n⁹ fit tot modis quot modis ꝓti-
git petere p̄n⁹ rōnabilr.dubitat vtrū intelligat de modis
assignatis in 2⁹ ꝓoꝝ.vel in 8⁹ topico ꝝ. Ad qō dixerūt qdā
q̃ ꝓtelligit hꝰ de modis assignatis in 2⁹ ꝓoꝝ:ad qō ponen-
duz forte iō moti sunt:qz vt cōiter ꝓsuenit dici hꝰ est dria
iter modos petitionis p̄ncipij assignatos in 2⁹ ꝓoꝝ.⁊ in 8⁹
topico ꝝ.qz in 2⁹ ꝓoꝝ magis determinat de tali petitione
ꝓm veritatē.in 8⁹ vo topico ꝝ magis ꝓ opinionē.videt.n.
esse bona rō.aīal rōnale mortale currit.q̃ hō currit:⁊ tñ vi
det peti p̄n⁹ ꝓm li⁹ topi.⁊ q̃ idē sit ꝓ lls sophistic⁹ ⁊ bona
rō:videt oīno eē icōueniēs:ſz q̃ hec rō nō cōcludat in se-
quētib⁹ apparebit.ad ꝓsens autē sufficiat scire q̃ modi pe
titiōis p̄ncipij ꝓ quos hꝰ esse falla sumēdi sūt ꝓm modos
assignatos in.8.topico ꝝ. ⁊ nō ꝓm modos positos in 2⁹ po-
ruz.hui⁹ aūt fides ex hoc sumit.declaratū eniz fuit supra
q̃ falle nihil aliud sunt nisi q̃dā locales bitudines sophi-
stice:⁊ qz ꝓ lls dialectic⁹ supra ꝓ lls ꝓm simplr addit bitudi-
nes localē.iō ꝓ lls sophistic⁹ ꝓm q̃ hꝰ magis directe:⁊ per
se peccat ꝑ ꝓ lls dialecticū q̃ ꝑ ꝓ lls simplr:⁊ qz modi pe
titiōis p̄ncipij positi in 8⁹ topi.accipiunt vt sunt obligtas
ꝓ lls dialectici modi deseruiētes huic fallacie magis q̃ pe
accipiunt : vt tradunt in 8⁹ topico ꝝ q̃ in 2⁹ ꝓoꝝ.

Ulterius forte dubitaret aliqs.vtꝝ spectet ad
hāc doctrinā determiare de pe-
titiōe p̄ncipij:⁊ videt q̃ nō;qz oīs petitio p̄ncipij vel ē ꝓm
veritatē: vel ꝓm opionē.ſz de petitiōe p̄ncipij ꝓ veritatē
sufficiēter determiat in 2⁹ ꝓoꝝ:de petitiōe vo p̄ncipij ꝓm
opionē sufficiēter tradit in 8⁹ topi. supfluit q̃ tractat iste
de petitiōe p̄ncipij.¶ Dōm q̃ nō est icōueniēs in diuer-
sis libris:vel ēt in diuersis ſtiys determinari de eodē sub
alia ⁊ alia rōne.De petitiōe q̃ p̄ncipij determiat in lib. to-
picoꝝ ⁊ hic.ſz nō sub eadē rōne.ibi eni determinat de hꝰ
petitiōe solū vt ē obligtas ꝓ lls dialectici.hic aūt determi
nat de ea:nō solū vt est obligtas:ſz vt est apparēs: ⁊ vt hꝰ
ōcipe: pp qō si eēt aliqua petitio p̄ncipij q̃ sic eēt obligtas
⁊ q̃ nullo mō eēt appens:⁊ nullo mō bēret decipe: ſz stati
apperet q̃ ,pbaret idem p idē nō cēt ibi falla ,pter qō si
diceret.hō currit.q̃ hō currit:nulla esset ibi fallacia.

Ulterius forte dubitaret aliqs.cū ꝓ modos
assignatos in 8⁹topi.hēat sumi
petitio p̄ncipij q̃ est falla.vtrū ꝓ illos modos habeat fie-
ri bon⁹ ꝓ lls.nā vt dicebat videt oīno icōueniēs ꝓm eos-
dez modos fieri ꝓ lls bonū ⁊ ꝓbilticū . ¶ Rñ⁹ ōm q̃
nō est incōueniēs aliq̃ ꝑdicata ,pbari de diffinito p diffō
nē:⁊ de pticulari p vl'e ꝓm petitionē p̄ncipij;⁊ aliq̃ ꝑdica-
ta ,pbari de talib⁹ absq̃ petitiōe p̄ncipij.lz.n.idē dicat dif
finitū:⁊ diffō:⁊ vl'e:⁊ pticulare:tñ nō dnt idē sub eadē rō-
ne:⁊ ,pter hāc diuersitatē rōnis aliqua ꝑdicata magis p
se insunt spēi q̃ generi:vt q̃ anguli ītrinseci valeāt duos
rectos.magis per se inest triāgulo q̃ figure:sic etiā aliqua
ꝑdicata magis p se insunt generi q̃ spēi:⁊ vl'i q̃ particula-
ri:vt q̃ anguli extrinseci valeāt q̃ttuor rectos.magis p se
iest figure q̃ triāgulo:⁊ esse colorātū magis p se inest cor-
pori terminato q̃ lapidi: ⁊ qō dictum est de vl'i ⁊ particu
lari veritatē hꝰ de diffōne ⁊ diffinito.aliq̃.n.sunt que eui-
denti⁹ ꝓtētur diffōni q̃ diffinito. ¶ Diffinitio.n.exprmit
cās ⁊ p̄n⁹ diffiniti . iō cognita diffōne rei inotescit nobis
aliq̃ inesse ipsi rei.vtrū aūt sit potissima demōstratio per
diffōnē subti ,pbare passionē de ipso subto diffinito iuesti
gare nō est ꝓsentis speculatiōis.sufficiat aūt ad ꝓsens sci-
re aliqua ꝑdicata euidēti⁹ inesse diffōni q̃ diffinito . aliq̃
vero ecōuerso.cū ergo q̃rit vtrū p eosdē modos possit eē
bon⁹ ꝓ lls ⁊ petitio p̄ncipij pōt nō esse icōueniens locus a
diffinitiōe eē bonū locū dialecticū ⁊ eē petitionē p̄ncipij:
alr tū ⁊ alr.nā in his que euidēti⁹ insunt diffōni q̃ diffini-
to.si ,pcedat a diffinitiōe ad diffinitū :potest ibi bon⁹ esse
locus dialecticus:⁊ vocat locus a diffinitione.si vo fiat ta
lis ,pcessus in his q̃ nō euidētius insunt diffōni q̃ diffinito
poterit ibi esse locus sophisticus:⁊ vocabit petitio p̄ncipij
q̃ qō dictū est de diffōne respectu diffiniti veritatez hꝰ de
vl'i respectu pticularis:vel etiā de alys modis q̃bus peti-
tur p̄ncipiū.Si.n.diceret oīa opposita. q̃ ꝑia:si iste ,pces-
sus fieret in his que euidēti⁹ inessent oppositis q̃ ꝓprys :⁊
in vl'i q̃ in pticulari esset bon⁹ loc⁹ dialecticus.q̃ vocaret
locus a toto in quātitate . si vo fieret talis ,pcessus in his
que nō euidēti⁹ inessent oppositis q̃ ꝓprys ⁊ ꝓpiori q̃ ife-
riori esset ibi locus sophisticus:⁊ diceretur petitio p̄ncipij
,apparet ergo veritas quesiti.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrū in vno ⁊
eodē ,pcessu ⁊ respectu eozūdē
ꝑdicatoꝝ posset esse petitio p̄ncipij ⁊ bon⁹ ꝓ lls.nō eni est
difficile videre quō in alys ⁊ alys ꝑdicatis ,pcedēdo a dif
finitiōe ad diffinitū aliq̃ arguim⁹ p notioza . aliq̃ p mi-
nus nota:⁊ cū arguim⁹ p notioza est ibi bonus locus diale
cticus.cū ergo p min⁹ nota est ibi petitio p̄ncipij.sed vtrū
in eisdez ꝑdicatis possit hꝰ cōtingere videre nō est facile.
¶ Sciēdū q̃ q̃ ꝓ lls dialecticus pōt duplr dici. simplr ⁊
obuiatiuus. dialectica.n.simplr semp est ex ,pbabilibus
simplr:ſz dialectica vt est obuiatiua.sufficit q̃ sit ex ,pba-
bilibus aliq̃lr:⁊ sicut dialectica duplr pōt sumi:sic petitio
p̄ncipij;vt est obligtas ꝓ lls dialectici duplr sumi hꝰ:vl vt
est obligtas ꝓ lls dialectici simplr:⁊ sic est petitio p̄ncipij
simplr.vel vt est obligtas ꝓ lls dialectici obuiatiui:⁊ sic ē
petitio p̄ncipij aliq̃liter.dialectica .n. lz possit ꝓ llogiçare
ex falsis vt est obuiatiua:qz hoc mō nihil ,pbibet quedaz
falsa ,pbabilioza esse quibusdā veris:vt dicit in top. sim-
pliciter tñ sen.p ꝓ llogiçat ex veris:nā simplr loquēdo:vt
vere est dicere vera semp ⁊ melioza vera sunt ꝓ llogiçabi
lioza:⁊ ,pnasibilioza:vt dicit p̄ rhetoricoꝝ.¶ Possumus
ergo dicere q̃ duplex est petitio p̄ncipij.ꝓm veritatē:⁊ ꝓ
opinionē.⁊ ꝓ veritatē duplr.vel absolute sūpta:vel ꝓtra-
cta ad habitudinē localē.petitio q̃ p̄ncipij simplr ⁊ ꝓ ve-
ritatē sūpta absolute opponit ꝓ llogismo simplr absolu-
te sūpto.Sz petitio p̄ncipij sūpta simplr siue ꝓm veritatē
si nō accipiat absolute ⁊ vlr: ſz sumat vt ē ꝑcta ad babi-
tudinē localē.sic opponit ꝓ llogismo dialectico ꝓm se ac-
cepto.si vo sumat petitio p̄ncipij ꝓm opinionē sic oppōni-
tur ꝓ llogismo dialectico:vt est obuiatiuus. ¶ Cū q̃ que-
rit vtrū in eisdē terminis:⁊ in eisdē ꝑdicatis possit eē ꝓ ll
logismus dialecticus simplr ⁊ petitio p̄ncipij: si accipiat
ꝓ llogism⁹ dialecticus simplr ⁊ petitio p̄ncipij ꝓm verita
tem ꝓz q̃ nō:qz tunc eadē ꝑdicata ⁊ respectu eiusdē sim-
pliciter ⁊ per se loquēdo essent notioza ⁊ minus nota:q̃ ē
incōueniens.Sed nō ꝓ eandez rationē ⁊ in eisdez ꝑdica-
tis esse ꝓ llogismū dialecticuz simpliciter ⁊ petitionez p̄n
cipij ꝓm opinionem nō est incōueniens.

Ulterius. cū ꝓ lls sophisticus sit quedam obligtas
ꝓ lli dialectici ⁊ ꝓ llo dialectico oppōat
duplex petitio p̄ncipij.ſ.ꝓm veritatē:⁊ ꝓ opinionē.Dubi-
taret forte aliqs.vtrū petitio p̄ncipij hꝰ tradita accipiēda
sit ꝓ vitatē ⁊ vt oppōit ꝓ llo dialectico simplr vl'sumēda
sit ꝓ opionē vt oppōit ꝓ llo dialectico obuiatiuo. ¶ Dōs
q̃ qz oēs falle peccāt cōtra elenchū . elēch⁹ āt magl noiat
ꝓ llz dialecticū vt ē obuiatiuus q̃ ꝓ llz dialecticū simplr
sūptū.si q̃ petitio p̄ncipij:vt hic de ea tractat ē q̃dā obli-
gtas elēchi:magis accipiēda ē vt opponit ꝓ llo dialectico
obuiatiuo q̃ vt opponit ꝓ llogismo dialectico simplici-
ter.⁊ qz ꝓ llus dialectic⁹ obuiatiu⁹ accipit ꝓcessa a rndēte:
tē est ,pp̄e petitio.ꝓ q̃ est falla ⁊ vt hꝰ de eadē determiat
qñ volēdo ,pbare aliq̃ ,pp̄onez a rndēte negatā petim⁹
nobis ꝓcedi aliqd qō q̃ñ ē idē qō ,pp̄ositū.vt si rndēte ne-
garet hō currit ridiculū eēt petere ab eo q̃ ꝓcederet aīal

rōnale mortale currit. qz pari facilitate q̃ negaret vnā negaret ⁊ aliā. ⁊ qō dcm̃ ē ō diffōne rū diffiniti: vitatē bz ī oīb⁹ modis petitiōis p̃ncipij de gb⁹ deteriat in. 8. top. naz si rñdēs negaret 2ziop cādē eē disciplinā: ridiculū eēt petere ab eo q̃ ꝓcederet q̃ oīuz oppositoꝫ eadē sit disciplina quotiēscūq; g̃ pari facilitate a rñdēte negat p̃missa: sic cō clo petit ibi pn̄m fm sylli dialecticū obuiatiuū: ⁊ qz B fit fz mōs petitiōis p̃ncipij traditos in. 8. top. iō hec fallacia q̃ ē obligtas sylli dialectici obuiatiui: accipiēda ē fz mōs traditos in. 8. top. ⁊ nō in. 2°. p̃oꝫ. qz illi mōi petitiōis p̃ncipij. p̃pe ⁊ directe loq̃ndo nō sūt obligtas sylli dialectici: ⁊ maxime nō sunt obligtas dialectici sylli vt ē obuiatiū: fz sūt obligtas sylli absolute sumpti. ¶ Notādū g̃ ad euidētiā q̃ sitoꝫ q̃ diffō ē eadē diffinito ⁊ ē alia: ⁊ vle ē idez pticulari ⁊ ē aliud ⁊ in oībus modis petitōis p̃ncipij traditis i. 8°. topi. est ibi q̃dā identitas ⁊ q̃dā alietas. ⁊ si rōne alietatis pt p vnū pbari aliud ⁊ pnt aliq̃ pdicata euidētī ineē vni q̃ alij: vt pnt euidentius ineē diffōni q̃ diffinito vel vli q̃ priculari. tñ vt talia sunt idez: nō ē ibi pbō aliq̃: qz nūq̃ pbat idē p idē: ⁊ qz notius ē nobis diffōnē eē eandē diffinito q̃ cognoscere que p̃dicata insunt p p̃ius diffōni ⁊ q̃ p p̃ius diffinito in ꝓpatione ad nos semp petit ibi qō est in pn̄: ⁊ qz dialectica: lz simplr sumpta possit ꝓcedere ex pbabilibus simplr. tñ vt ē obuiatiua dz ꝓcedere ex pbabilib⁹ q̃ ad nos. Cū g̃ dr̃ al' rōale mortale currit. g̃ bō currit. si B ppō. al' rōnale mortale currit. accipit tāq̃ pbabilis ī se si notius sit inesse alī cursum rōnali mortali q̃ boī erit ibi sylli dialectic⁹ simplr ⁊ erit ibi loc⁹ a diffōne. fz si accipiat p̃dicta ppō tāq̃ ꝓcessa a rñdēte erit ibi petitio p̃ncipij: vt pz p iā dicta. ⁊ qz sylli obuiatiu⁹ accipit ꝓcessa a rñdēte B fallacia q̃ ē obligtas sylli obuiatiui sumitur fm mōs traditos. in. 8. topi. vt dcm̃ est. Deinde cū dicit.

¶ Videtur autem arguere eo q̃ non possunt inspicere idem ⁊ diuersum.

¶ Assignat cām apparētie hui⁹ fallie dicēs: q̃ palogismi facti fz peritōs p̃ncipij vident arguere. i. videt pbare itētū. eo q̃ audientes nō pnt ispicere idē ⁊ diuersum. cū g̃ petit qō ē in pn̄: si dz eē fallia est aliq̃lis diuersitas iter p̃missas ⁊ cōclōnē. qz si nulla eēt diuersitas vt si fieret talis illatio homo currit. g̃ bō currit. nulla eēt ibi fallia. est g̃ ibi diuersitas: fz nō tāta q̃ sufficiat ad pbādū: appens g̃ diuersitas ꝓclōnis ⁊ p̃misse est cā appentie v⁹ fallie. Diuersitas vo ī sufficiens ad pbandū est ibi cā nō exntie.

Qui vo fm ꝓnōs est elenchus: eo q̃ putent cōuerti ꝓnaz. Nā sic ē hoc ex necitate illud sit: ⁊ cū illud est putāt ⁊ alterū esse ex necessitate.

¶ In parte ista determinat pbs de fallis que dicunt nō ita p̃ncipales: sed quasi annexe: ⁊ tria facit fm q̃ tres sūt bō fallacie: qz p̃mo determinat de fallia ꝓnātis que peccat cōtra elenchū: vt est illatiu⁹: ⁊ annectit fallie accidentis. 2° determinat de fallia fm nō cām vt cām que peccat ꝑ elenchus vt est pbatiuus ⁊ annectit petitioni p̃ncipij. 3° determinat de fallia fm plures iterrogationes vt vnaz q̃ peccat ꝑ elenchū vt est ꝑdictiu⁹: ⁊ annectit ignorātie elēchi. 2ª ibi. (Qui vo sunt fm nō cām vt cām.) 3ª ibi. (Qui autē in eo q̃ duas iterrogatiōes.) Circa p̃mus duo facit: qz p̃mo ostēdit quō bz fieri ꝓnōs. 2° ponit palogismos deseruiētes tali fallacie. 2ª ibi. (Vti ⁊ q̃ circa opinionē.) Dicit g̃ q̃ elenchus. i. palenchus q̃ est fm ꝓnōs fit eo q̃ boies putant ꝓuerti ꝓnam. nā si est hoc. i. si est anōs ex necitate ē illō. i. ꝓnōs. ⁊ qz B est putāt boies ignari ꝓuerti ꝓnaz. putāt. n. cū est illō. i. cū ē ꝓnōs ex necitate ē alteruz. i. anōs. cā g̃ apparentie b⁹ fallie ē identitas anātis ad ꝓnōs. cā vo nō exntie est diuersitas eoꝝ. pp identitatē. n. anātis ad ꝓnōs credimus ꝓuerti ꝓnaz vt pp identitatez bois ad al' sic̄ valet bō g̃ alia credim⁹ q̃ valeat al' g̃ homo.

Dubitaret forte aliq̃s vt̄ z de fallia ꝓnātis ōter. miari bēat in B li. ⁊ vī q̃ nō. dictum est. n. ea q̃ determinant in B li. ē esse obligtates sylli dialectici: fz arguere a pōne ꝓnātis est arguere ex p̃uris affirmatiuis in scōa fi. fz B ē obligtas sylli simplr ⁊ ē iutilis cōiugatio. ⁊ de ea determinat in li. p̃oꝫ. ca. 9. nō g̃ dz B tractari de ea. ¶ Rñdeo dōz. q̃ ꝓnōs dupliter pōt accipi. p vt ē pura obligtas sylli simplr. ⁊ sic ē iutilis ꝓiugatio ⁊ de ea bz tractari in li. p̃oꝫ. 2° pt ꝓsiderari ꝓnōs vt bz ipālē maxima cui initit. initit. n. illi maxie. q̃ vni ⁊ eidē sunt eadez inter se sunt eadē. vt patebit in illo cap°. (Aut g̃ sic diuidētes) Et qz hui⁹ maxia vt ibi declarabit ñ ē necaria fz apparēs ⁊ sophica iō ꝓnōs vt innitit tali maxie ē loc⁹ sophic⁹. ⁊ non est de ꝓsideratiōe libri p̃oꝫ. Sz est de ꝓsideratiōe b⁹ libri. Ex quo appz q̃ cū sylli dialectic⁹ reponat in esse p habitudinem locale sylli sophisticus peccās fz ꝓnōs qz specialiter ⁊ directe peccat ꝑ talē habitudinem imediatius opponitur sillo dialectico q̃ sillo simpliciter. Immo qz oēs silli apparentes ⁊ sophistici fm q̃ bō sunt inniituntur falsis habitudinibus localibus omnes tales sillogismi fm q̃ bō sunt directius ⁊ immediati⁹ ꝑdicūt sillo dialectico q̃ sillo simpliciter. opinātes aūt ꝑziū. ppriā vocē ignorare vident.

Ulterius forte dubitaret aliq̃s. cū hec fallacia nō solū fiat a positione ꝓnātis: fz a destructione anātis quare potius noiata est ꝓnōs q̃ antecedens. ¶ Dōm q̃ si bene cōsideramus hec fallia semp fit a positiōe ꝓnātis. nā q̃to spālius est aliqd affirmatiue sumptū tanto negatuz generalius efficit: vt si al' est ī plus q̃ bō. nō homo erit in plus q̃ non al. ⁊ qz semp illō qō ē in plus se' ad id qō est in min⁹. Sed al' est ꝓnōs ad boiez non homo erit ꝓnōs ad non al. negatio g̃ facit de anātie ꝓnōs ⁊ de ꝓnātie anōs. anōs g̃ destructū est ꝓnōs ad anōs negatū: arguere g̃ a destructione anātis est arguere a positione ꝓnātis. merito g̃ B fallacia noiata ē ꝓnōs qz quodā mō iemp p eā arguitur a positione ꝓnātis. Deinde cū dicit.

¶ Ut ⁊ que circa opinionem sunt ex sensu fallacie fiunt. Sepe enīz fel mel suspicati sunt: eo q̃ sequitur rubeus color mel.

¶ Ponit modos b⁹ fallacie. ad cuius euidentiā nōn⁹ q̃ vt in dubitationib⁹ tāgebatur B fallia semper fit a positione ꝓnātis. ppter qō formalr ⁊ per se bō fallacie nō est nisi vn⁹ modus. materialiter aūt ⁊ q̃si per accās vt per applicationem ad diuersas materias siue ad diuersa genera terminorum: possunt bō fallacie assignari tres modi. qz B fallia vel poterit applicari ad ea q̃ sūt circa sensū ⁊ fātasiā ⁊ sic ē p̃mus modus. vel poterit applicari ad ea q̃ sūt circa scias. ⁊ B fit dupliter. qz ille scie vel erūt mozales ⁊ rhetozice. ⁊ sic est scōs modus. vel erūt speculatiue ⁊ sillogiçantes. ⁊ sic ē tertius. fm hoc g̃ hec ps diuiditur in tres ptes. qz p̃mo ponit modū sumptū circa opinionē ⁊ sensū. 2° ponit modū sumptuz circa scias mozales ⁊ rhetozicas. 3° ponit modū sumptum circa scias speculatiuas ⁊ sillogisticas. scōa ibi. (Et in rhetozicis.) tertia ibi. (Silr aūt ⁊ in sillogisticis.) possent aūt modi huius fallacie aliter accipi. nā lz semper arguamus in hac fallia a positione ꝓnātis: illud tñ ꝓnōs aliq̃ sumit affirmatiue: ⁊ tūc cōi noie dr̃ rō ꝓnātis siue ꝓnōs affirmatū. aliq̃ aūt sumit negatiue: ⁊ tūc dr̃ destructio anātis siue anōs negatum: fm hoc g̃ pars ista diuiditur in duas. q̃ p̃mo ponit modus hui⁹ fallie fm q̃ arguimus a positiō ꝓnātis. scōo ponit modus a⁹ vt arguim⁹ a destructione antecedētis. scōa ibi. (Silr aūt ⁊ in sillogisticis.) circa p̃mu duo facit fm q̃ duplr. docet arguere a positiōe ꝓnātis. p̃m

enīz docet hoc in his que sunt circa opionē. ⁊ sensum. scōo in his q̃ sunt circa māz mozalē ⁊ rhetozicā. scōa ibi (Et in rhetozicis) Prima ps diuidit in duas fz q̃ duos palogismos pōit. 2ª ibi (Et qm̃ accidit) Dicit ergo q̃ bō palogismi peccātes fm fallaciā ꝓnātis sunt in his q̃ fiūt circa opinionē. i. circa extimatiōem. sunt. n. ex sensu tales fallie: naz sepe suspicati sunt boies mel eē fel: eo q̃ rube⁹ color segt mel. sup. sicut ⁊ fel. formet aūt sic palogismus: mel est rubeū. fel ē rubeū. g̃ mel est fel. ¶ Notandū aūt q̃ bō fallia vī eē ex sensu ⁊ circa opionē: qz nō arguendo cū alio: fz videdo ⁊ sentiēdo fel suspicamur ⁊ opinamur q̃ sit mel eo q̃ vtrūq; segt rubeus color. Deinde cū dicit.

¶ Et quoniaz accidit terram pluuia fieri madidam: ⁊ si sit madida opinamur pluisse: hoc autem non necessarium.

¶ Ponit 2m̃ paralogismū qui ēt fit ex sensu ⁊ circa opionē dicēs. qm̃ accidit terrā fieri madidā pluuia. i. per pluuiaz credim⁹ q̃ ꝓuertatur ꝓnātia. vt si sit terra madida opinamur pluisse. hoc aūt non est necessariū. pōt. n. terra madefieri p aquā ēt si nō pluat. formet aūt sic palogism⁹. cum pluit necesse ē terrā eē madidaz. g̃ si terra est madida necesse ē pluisse: vel formet sic. cū pluit terra ē madida. nūc terra ē madida. g̃ pluit. ¶ Notandū ēt euidēs eē hāc fallaciā eē extra dictionē. cū p̃ncipiū decipiēdi sumat ex ipsa re. decipimur. n. fm hāc fallam cōsiderādo p nosmetipos ⁊ videndo ⁊ sentiendo non minus q̃ considerando cum aliis. Deinde cum dicit.

¶ Et in rhetozicis que fm signa sūt ex adiūctis insunt demonstrationes: volentes enīz ostendere: quoniaz adulter: quod adiunctum est accipiūt: quoniā comptus: aut quoniaz in nocte videtur errabundus.

¶ Docet qūo arguit in rhetozicis a pōne ꝓnātis. ⁊ duo fac. qz p̃mo inuit bō palogismos. scōo assignat defectū eoruz. 2ª ibi (Plurib⁹ aūt b⁹) Dicit g̃ q̃ in rhetozicis demōstrationes q̃ sunt fm signa sunt ex adiunctis. i. ex ꝓnātibus. arguit in ātib⁹ a pōne ꝓnātis: rhetozes. n. volētes ondere de aliquo qm̃ est adulter: accipiūt qō ē adiūctū. i. qō ē annexū. ⁊ qō est ꝓnōs adulter: vt qm̃ est cōpositus. i. cōptus. adulteri. n. consueuerūt eē cōpti ⁊ politi ornādo se vt pulchiores appareāt. aut eriā accipiūt: qm̃ vī errabūdus de nocte. oculus. n. adulteri obseruat caliginē ⁊ tenebrositas tpis vī magis apta ad malefaciendū. formet aūt sic palogismus. adulter ē compt⁹ ⁊ politus. iste est bō. ergo ē adulter. itē adulter est erraābūdus ⁊ vagabūdus de nocte. iste est bō. ergo ⁊c. Deinde cū dicit.

¶ Pluribus autem hec quidez insunt: predicatum vero non inest.

¶ Assignat defectū dictoꝫ paralogismoꝫ. dicēs q̃ B. ſ. eē cōptū ⁊ eē errabūdū de nocte sunt plurib⁹ hoibus. p̃dicatū vo vt eē adulter nō iest illis. multi. n. sunt cōpti ⁊ vagabūdi de nocte q̃ nō sunt adulteri. Deide cū dicit.

¶ Silr autez ⁊ in sillogisticis: vt Mellissi rō qm̃ infinitum est vniuersuz: sumēs vniuersuz quidem ingenitum esse. Nam ex nihilo fieri.

¶ Ponit modū sumptū a destructiōe anātis: ⁊ adaptat hūc modū ad mām speculatiuā ⁊ sillogisticam ondens rōnē melissi sic peccasse. ⁊ tria facit. nā p̃mo ponit rōnē melissi. scōo ordinat eā fm hāc fallam. tertio ondit eā deficere ⁊ nō arguere ex necessitate. scōa ibi (Qz aūt factū ē) 3ª ibi (Non necesse est aūt) dicit ergo q̃ silr in sillogisticis. ⁊ in mā speculatiua sup. 2ª peccare p hāc fallaz: vt rō melissi que pbabat: qm̃ vniuersuz est infinitū. sumēs aūt ad hoc pbandum vniuersuz eē ingenitum. pbat vniuersuz eē infinitū. nā dicebat ex nihilo nihil fieri. ¶ Notādū aūt rōnē melissi fuisse talē. qō est factū bz p̃ncipium. vniuersuz non est factuz: g̃ nō habz p̃n⁹. si nō bz p̃n⁹ nō bz finē. g̃ est infinituz. q̃ aūt vniuersuz nō sit factuz. pbabat: qz si fieret: vel fieret ex ente vel ex nō ente. ex ente nō: qz ens iā est. qō vo fit nō ē: ex nō ente nō: qz ex nihilo nihil fit. totā hāc paralogiçationē inuit pbs ex vbis ppositis: si diligēter respiciantur. Deinde cum dicit.

¶ Quod autez factuz est ex principio fieri. Si ergo non factum est principiuz non habet vniuersum: quare infinitum.

¶ Ordinat dictā rōnez fm hāc fallaciā. d. q̃ fm mellissuz qō factuz est necesse est ex p̃ncipio fieri. i. bz p̃n⁹: ⁊ tūc destruebat anātis. d. si g̃ vniuersuz nō est factū nō bz p̃n⁹: ⁊ si nō bz p̃n⁹ nō bz finez: q̃re est infinitū. pz aūt q̃ arguebat a destructiōe anātis. debebat. n. arguere. e. qō est factū bz p̃ncipiuz. g̃ qō nō bz p̃n⁹ nō est factū. Deinde cū dicit.

¶ Non necesse est autez hoc accidere: non enīz omne quod factum est principiū habet: ⁊ quicquid principium habet factuz est velut non si febris est calor ⁊ caliduz necesse est febrez esse.

¶ Ostēdit hāc rōnē deficere ⁊ non arguere ex necessitate. ¶ Ad cui⁹ euidētiā sciēdū: q̃ a destructiōe anātis nō possumus arguere nisi in ꝓuertibili mā. volēs ergo pbus ostendere rōnē mellissi nō esse necessariā: ostēdit q̃ esse factuz ⁊ habere p̃n⁹ non sunt ꝓuertibilia. iō ait. q̃ hoc qō arguebat mellissus nō ē necesse accidere: qz nō arguebat in mā ꝓuertibili. nō enī si oē qō factū est bz p̃n⁹: q̃ quid bz p̃n⁹ est factū. habere enī p̃ncipiū est in plus q̃ eē factū. sic ergo nō valet dicta ꝓnā. velut nō valet si ē febris est calor. ergo quod caliduz est necesse est febrire. eē enim caliduū est in plus q̃ esse febricitans.

Dubitaret forte aliq̃s. qz vident ista eē ꝓuertibilia eē factū ⁊ bre p̃n⁹. ē enī de rōne ei⁹ qō fit q̃ bēat p̃n⁹ sue factiōis. nihil. n. seipz facit. Rursus q̃ q̃d bz p̃n⁹ sue factiōis ē pductū vel fcm̃. cū ergo in mā ꝓuertibili possim⁹ arguere a destructione anātis bona erit rō melissi cū dicebat. qō est factū bz p̃ncipiū. g̃ qō nō ē factū nō bz p̃n⁹. ¶ Rñdōz q̃ vt p pbicoꝫ dixim⁹ bre p̃n⁹ est dupliter. vel p̃n⁹ factiōis. vel p̃n⁹ magnitudinis. si itelligat de p̃ncipio factiōis: verū est qō dr̃. naz fm tale p̃n⁹ q̃ q̃d est factū bz p̃ncipiū: ⁊ q̃ q̃d bz p̃n⁹ ē factū. Sz si loq̃mur de p̃n⁹ magnitudinis sic sequēdo opionem pbi. p̃dicta nō sunt ꝓuertibilia. celū. n. fm pbm habz p̃n⁹ magnitudinis. qz ē finitū fm magnitudinē. nō tñ fm ipm est factū. qz nō icepit eē. melissus aūt nō loquebat de p̃n⁹ factiōis: fz de p̃ncipio magnitudinis. arguebat. n. si nō bz p̃n⁹ nō bz finē. g̃ est ifinitū. esse. n. ifinitū fz q̃ bō pbat p̃n⁹ magnitudinis. nō ergo arguebat melissus in mā conuertibil: vt obuiebat. Si q̃d aūt de rōne melissi B omissuz est alibi diffusi⁹ tractauimus.

Tex. 2ª. io.

Qui vero fm non causam vt causam: cum assumitur quod non causa velut propter illud fiat redargutio.

¶ In parte ista vt dicebat determinat pbus de fallia fm nō causaz vt causaz. ⁊ tria facit: qz p̃ ostendit q̃d fit talis fallia. 2° manifestat quō magis ꝓgrue bz fieri. 3° exēplificat de ea. 2ª ibi. (Accidit autez bō.) 3ª ibi. (Ut qm̃ nō est aīa.) Dicit g̃ q̃ paralogismi qui sunt fm nō causam vt causaz: tūc fiūt cū assumit qō nō est causa: ac si eēt causa: ⁊ velut ppter illud fiat redargutio. cā ergo apparētie bō fallacie est cōuenientia non cause ad causam. cau-

sa vero nō existētie ē differētia earūdē. Deinde cū dicit.

¶ Accidit aūt huiusmodi in syllis ad ipole. naz in his necessariū iterimere aliqd ex his q̄ posita sūt. Si ergo enūcieret ī necēs iterrogatiōibus ad qō accidit impossibile videbitur, ppter hoc fieri sepe redargutio.

¶ Ostēdit quō magis ꝛgrue hz fieri talis falla. v.q̄ hō fallacia. s. accidit. i. ꝛueniēter fit in syllis ad ipole. Naz in his syllogismis nečium est iterimere aliquid ex his que posita sunt. semp enim in syllis ad ipole fit reuersio sup pmissas: ꝛ iterimit aliq̄ pmissarū. si ḡ in nečis iterrogationib⁹ .i. si iter necessarias iterrogatiōes. ad qō. i. ppter q̄s accidit ipossibile enumerer aliq̄ alia ppō. videbit sepe fieri redarg° pp hoc. i. pp illā ponē ꝛnumeratā iter nečias p̄positiōes: ꝛ tūc putabit cā redargutiōis eē: qō nō est cā.

Dubitaret forte aliqs. vtrū hec falla fieri beat in syllis ostensiuis. Ad qō dr cōiter q̄ nō fit nisi in syllis ad impole. B eniz vr lra sonare: vbi dr q̄ accidit hō falla in syllis ad ipole: sz istud stare nō pōt: qz phs in 2° rhetoricoꝝ plane vult fz nō cāz vt cām fieri in syllis ostēsiuis. ¶ Dōm ḡ q̄ sicut in syllis ad ipole ꝛmittit aliq̄ pmissarū aliqua, ppō ḡ videt esse cā redargutiōis: cū nō sit cā: sic in syllis ostēsiuis hec fallacia fieri hz: qz accipit aliqd qō est sile cāe: qō tñ nō ē cā. videm⁹ eniz cām eē id post cui⁹ eē hz eē aliud. si ḡ accipiat aliud post cui⁹ eē sequt aliud: videbit illud eē cā illi⁹. vt qz post factionē ciuitatis ꝛtingūt multa mala: credit ciuitas eē cā oiuz maloꝝ. pōt āt sic formari palo⁹. illud post qō fiunt mala est cā maloꝝ: sz post ciuitatē fiūt mala. ergo est ciuitas causa maloꝝ. hic vt dicitur in 2° rhetoricoꝝ est fallacia fm nō causaz vt cām: ꝛ tñ est syllo ostēsiuus.

Ulterius forte dubitaret aliqs. si hec falla non solū fieri hz in syllis ad ipole: sz etiā in ostēsiuis. q̄re in lra nō fit mētio de syllis ostēsiuis. ꝛ si magis cōgrue fit hec falla in syllis ad ipole: dubitari pōt que sit causa hui⁹. ¶ Dōm q̄ hec falla magis pure cōmittit in syllis ad ipole q̄s in syllis ostēsiuis. In syllis enī ostēsiuis sic ꝛmittit ista falla q̄ semp hz ibi esse ꝛnōs: imo sic accepta ita modicū differt a ꝛnōte: q̄ si nō mereē dici alia falla. nō. n. valet. si cā ē post quā ē aliō: ḡ eē illud post qō est aliud hz rōnē cāe. nō ḡ si post ciuitatē sūt mala ciuitas est cā maloꝝ. aliq̄lis ḡ dr̄ia est iter hāc fallaz ꝛ ꝛnōs: ꝛ vt cōmittit in syllis ostēsiuis. nā si eē illud pest qō ē aliud ꝛpareē tanq̄ ꝛnōs ad anōs ē ibi ꝛnōs. si vo ꝛpareē tanq̄ illō qō est sile cause ad cām est ibi falla fm non cām. fit ergo hic mētio de hac fallacia soluz: vt fit in syllis ad ipole: qz magis ꝛgrue ꝛ magis ꝛpe hz eē in tali mā.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrū de hac fallacia ꝛput hz fieri in syllis ad impossibile habeat hic determinari: ꝛ videt q̄ nō: qz hec fallacia sic accepta videt eē idem qō non ꝛpter hoc falsum accidere. vñ ꝛ in lra dr q̄ iō ꝛuenit hec falla: qz ꝛter ppōnes nečias ad ipole. i. iter ppōnes que de necessitate cōcludūt ipole enumerat aliq̄ alia ppō: ꝛ videt pp illā fieri redargutionē: ꝛ accidere falsuz: cū tñ nō sit ita. Cū ḡ nō ꝛpter hoc falsuz accidere determinet in 2° ꝛpoꝝ. videt q̄ b determinari nō debeat de tali falla. ¶ Dōm q̄ vt multotiens dictū est: nō est icōueniēs de eodē determiari in lib. ꝛpoꝝ: ꝛ hic: cū tñ hoc sit sub alia rōne. Dato ḡ q̄ idem eēt: nō ꝛpter hoc falsuz accidere ꝛ falla fm nō cām. nō tñ sub eadē rōne tractat hic de ea. ꝛ in lib. ꝛpoꝝ. Sed in lib. ꝛpoꝝ determinat de ea: vt est obligtas quedā. hic autē vt

Ulterius. (ē loc° sophi°: ꝛ vt hz appētiā quādā, dato q̄ idē eēt falla fm nō cām: ꝛ nō pp hoc falsuz accidere: ꝛ nō eēt icōueniēs de terminari de ea in lib. ꝛpoꝝ ꝛ B. Dubitaret tñ forte aliquis vtrū idē sit fallacia fz nō cāz: ꝛ nō pp B falsuz accidere. ¶ Dōz q̄ cū q̄rit vtrū falla fz nō cāz sit idē qō nō pp hoc falsuz accidere: si itelligat formal'. nullo mō est idem: qz sub alia rōne formali accipit hic defect° ꝛ ibi: vt pz p ia3 dicta. sz si itelligat mātr: ꝛ sit qō vtruz circa eandē mātz vsari habeat B ꝛ illud distinguēdū ē de fallacia fm nō cāz: qz vel accipit large: vt extēdit se ad syllos ostēsiuos: ꝛ tūc pdicta duo se brit sicut excedētia ꝛ excessa: ꝛ non fm nō cām excedit ñ pp hoc falsuz accidere: cū hēat fieri ī syllis ostēsiuis: ꝛ nō pp hoc falsuz accidere excedit nō cām: qz in aliqb° syllis ad ipole 2° nō pp hoc falsuz accidere. in qb° nō reseruat falla fm nō cām. si vo accipiat falla fm nō cāz ꝛput hz fieri magis ꝛpe: ꝛ vt versat circa mātz ad ipole. sic nō ꝛpter hoc falsuz accidere est in plus q̄z hec falla. naz nō pp hoc falsuz accidere fz q̄ hō dicit obligtatē solū: sz falla fz nō cām dicit obligtatē cuz latentia posita: ḡ assūpta ppō pp quā dicit sequi falsuz oportet hre aliquā ꝛueniētiā cuz p̄missis: si dz facere fallaz fz nō cām. Dz p se loquēdo ꝛ fz q̄ hō nō oz B eē in nō pp B falsum accidere. vbicūq; est ḡ fm nō cām in syllis ad ipole: ibi est nō ꝛpter hoc falsum accidere: sz nō ꝛuertit: qz vbicūq; est obligtas latēs ibi ē obligtas: non tamē vbicunq; est obliquitas ibi est obligtas latens. Deinde cum dicit.

¶ Ut qm̄ nō est aia ꝛ vita idē. Nā si corruptioni gnatio ꝛrīs: ꝛ alicui corruptiōi q̄dā erit gnatio ꝛria. Adoz aūt corruptio q̄dā ꝛ ꝛrīs vita. q̄re vita generatio ꝛ viuere generari. hoc autē impossibile: si ergo idem anima ꝛ vita.

¶ Exēplificat de dicta falla. ꝛ tria facit: qz p̄ ponit quēdaz palo⁹ peccātē fz dictā fallaz. 2° assignat defectū illi⁹ paralogismi. 3° ꝛcludit q̄dā correlaria circa dictā fallaz. 2° ibi. (Nō aūt syllogiçatū ē.) 3ª ibi. (Ergo in syllogiçādo.) Dicit ḡ q̄ fm nō cām vt cāz ꝛtingit ostēdere: qm̄ aia ꝛ vita nō ē idē. nā si dicat: aia ꝛ vita idez arguat sic. corruptioni est ꝛria gnatio: ꝛ alicui corruptiōi est ꝛria aliq̄ gnatio. ¶ Dis positis ꝛcedat sic. mors aūt q̄dāz corruptio est: ꝛ est ꝛria vite: cū vita sit idē quod anima: vita erit quedaz gnatio cū mors sit q̄dā corruptio: ꝛ viuere p ꝛnōs erit qōdaz gnari. B autē ipossibile. ḡ illud ex quo sequit. s. q̄ aia ꝛ vita sint idē. nō ḡ aia ꝛ vita idē. Deinde cū dicit.

¶ Nō aūt syllogizatū ē. accidit. n. ꝛ si nō dicat aliqs idē aiaz ꝛ vitā ipole: sz solū ꝛrīs qdē vitā morti cū sit corruptio. corruptiōi āt gnationē.

¶ Assignat defectū h° palo⁹. v.q̄ nō syllatū. i. nō ostēsuz ē q̄ aia ꝛ vita sint idē. Accidit. n. ipole illud si non aliqs dicat idez eē vitā ꝛ aiaz: sz solū dicat vitā eē ꝛriā morti. naz si vita ꝛriat morti: cū mors sit corruptio: oz q̄ vita sit generatio. nā corruptiōi gnationē dici⁹ eē ꝛriā. ¶ Notādū aūt q̄ viuere viuētib⁹ ē eē. mors ḡ cū sit muta° qdā nō pt oppōi ꝛrie ipsi eē. sz sic for° hz aliā formā ꝛriā. sic vni mutatiōi rndet alia muta° tanq̄ ꝛria. mors ḡ q̄ ē corrup° viui ꝛriabit nō ei qō ē viuere: sz ei qō ē gna° viui: ꝛ qz hec falsa est q̄ mors ꝛ vita sint ꝛria: ex hoc falso sequit illud falsuz q̄ vita sit qdā gna°. sic mors ē qdā corru°. hec ḡ ppō. aia ꝛ vita sūt idē. nō ē illa ppō pp quā sequit falsuz: sz associata fuit illi pp quā sequebat falsuz: ꝛ hz quādā ꝛueniētiā cuz illa. ¶ Notādū ēt q̄ nō ē intētio phi. pbare q̄ aia sit idē qō vita: vel q̄ nō sit idē: sz intētio sua ē exēplificare de vcā falla: ꝛ ostēdere q̄ nō se' falsuz pp ppōnē hāc. aia ꝛ vita est idē: sz pp hāc. mors ꝛ vita sūt ꝛria. ¶ Notādū aūt q̄ in tali pcessu ē accipe aliqd qō ē cā falsi: vt ppō illa. mors ꝛ vita sūt ꝛria. ꝛ aliqd pp qō nō se' falsū: vt hō. aia ꝛ vita idē. iō

dr hec falla fz nō cāz vt cāz: qz assignat cā redargutiōis ꝛ fli: qō nō ē hō cā. ¶ Notādū ēt q̄ ppō illa q̄ nō ē cā fli sz associat ei q̄ ē hō cā dz aliquā ꝛueniētiā hre cuz ppōne illa q̄ ē hō cā: vt hec ppō. aia ꝛ vita idē: sz nō sit cā hō fli q̄ viuere sit gnari: hz tñ aliquā ꝛueniētiā cū hac ppōne. vita ꝛ mors sit ꝛria: ex q̄ ie' dcm fl'z: qz ī q̄lz ista ꝛ ppōnū accipit B termin° q̄ ē vita. si. n. ppō assūpta in nullo termio cōicaret cū ppōne illa q̄ est cā fli vt cōir ponit. nō eēt ibi falla. iō cōiter q̄ hō falle sūt duo modi: qz ppō assūpta duplr pōt ꝛuenire cū ppōne q̄ ē cā falsi: qz vl' 2° ī subto: ꝛ tūc ē vn° modus: vel 2° ī pdi°: ꝛ tūc ē ali° modus. si. n. ꝛueniret ī vt roq̄ termio eēt eadē ppō. si āt ī neutro ꝛueniret nō faceret falla: qz nō eēt ibi cā apparētie.

Dubitaret ergo aliqs. vtꝛ hec falla sit falla ī dictiōe: ꝛ vr q̄ sic: qz si cā apparētie b° falle ē: vt cōiter pōit: qz ppō q̄ nō ē cā 2° ī aliq̄ termio cū ppōne q̄ ē cā: cū ꝛuenire ī aliq̄ termio sit ꝛueniētia fz vocē: vr q̄ b° falla fiat circa dictionē: qz pn' deci⁹ sumit ex pte vocl. ¶ Ut ḡ appeat vitas q̄siti sciēdū q̄ in q̄lz motu ad foz⁵ sūt tres termini. nā fz q̄ mot° diuersimode termiat: sic hz diuersos termios. mot°. n. pt ꝛsiderari: vt ē gd q̄tū ꝛ gd ꝛti⁵: ꝛ sic termiat p mutatiōez. sic eni pūct° termiat lineā fz q̄ti⁵: ita q̄ vltra vlti⁵ pūctuz se fi extēdit linea. sic vltia muta°: siue vlti⁵ mutatū ē ter termiat motū fz q̄ti⁵: qz vlt° illō se nō extēdit q̄titas mot°. 2° pt ꝛsiderari ꝛtermiatie mot° put mot° ē termiate. i. de termiate i B gne ꝛ i hac spē: ꝛ sic ter° ñ ē muta° sz foz°. mot°. n. repōit ī gne p foz⁵ siue p res ad q̄cūq; ē mot°: vt pōt

Cō.4. bri ex 3° pbicoꝝ. ꝛ si mot° termiat ad foz⁵. termiat ēt ad eē q̄ ē act° foz°. termi ḡ mot° sūt alr ꝛ alr muta° foz°: ꝛ esse. gna° q̄ ē qdā ter⁵ mot°: cū sit muta° qdā: ꝛ aia ē ter⁵ motus: cū sit foz° p gnationē inducta: ꝛ viuere ē gdaz termin° mot°: cū sit qōdā eē: ꝛ gdā act° aie. B ḡ. ppō. aia ꝛ vita idē. ꝛueit cū his ābab° pmissis. vz. cū hac. gna° ꝛ corru° sūt ꝛria: ꝛ cū hac. mors ꝛ vita sūt ꝛria. nā cū gna° ꝛ corru° sūt termi: ꝛ foz° eē siue aia ꝛ vita sūt termi mot°. oēs he ppōnes. vz. gna° ꝛ corru° sūt ꝛria: mors ꝛ vita sūt ꝛria: aia ꝛ vita idē. ꝛueniūt nō solū in voce: sz ēt ī re: qz oēs vcē ppōes accipiūt ea q̄ sūt termi mot°. vel si volum° tenere modum cōez q̄ nō oīno respuēdus ē. dr̄e possum⁹ q̄ ꝛueniē⁹ fz p̄dicatū vel subz pōt attēdi duplr. vel rōne vocis: vel rōne rei p vocē significate. hec ḡ falla ꝛmittit ex eo q̄ ppō q̄ ñ est cā redargutionis 2° cū ppōne q̄ ē hō cā in altero termio: nō rōne vocis: sz rōne rei significate p illū ter⁵: pp qō appet hāc fallaz eē ex vcione ꝛ ñ ī vcione. Deinde cū. d.

¶ Ergo in syllogizate quidez simplr non sunt huiusmodi oīones: ad ppositū aūt syllogizate.

¶ Cōcludit q̄dā corre° circa hāc fallaz. 3ª fac fz q̄ 3ª talia corre° ponit. 2ª ibi. (Et latet plerūq;.) 3ª ibi. (Ergo pp ꝛnōs.) dic ḡ q̄ hō oīones fcē fz nō cāz vt cāz simplr nō sūt syllogiçate. ad ppositū aūt ī syllogiçate. ¶ Notādū āt q̄ ī falla ē duplex ꝛcessus. vnus a ꝛmissis ad ꝛnez. alius cū a ꝛne ꝛcedimus ad iterimēdū aliq̄ ꝛmissaꝝ. vterq; n. ꝛcessus ē bon° ꝛ nō bon°: ꝛ syllat° ꝛ nō syllat°. simplr. n. ꝛcessus ille q̄ fit a ꝛmissis ad ꝛnē syllo⁹ ē: qz fz rei vitatem se' ꝛ ex ꝛmissis. ad ppositū aūt nō ē syllo⁹: qz nō segt ꝛ ex illa ꝛmissa quā assumim⁹. Rursus. ꝛcedēdo a ꝛne ad ꝛmissas simplr ꝛ fz vitatē ē ibi iterimēda aliq̄ ppō: sz nō ē ibi iterimēda illa quā iterimim⁹. vē. n. ē ibi aliq̄ ppō q̄ est cā fli⁵: sz nō illa quā assignam⁹ p causa. Deide cū dicit.

¶ Et latet plerūq; nō min⁹ ipos iterrogātes hō.

¶ Ponit 2ª correla⁵. v.q̄ hō modus palogiçandi plerūq; nō min⁹ latz ipsos iterrogātes q̄s rīdētes. Deinde cū dic.

¶ Ergo ꝛpter consequens: ꝛ ꝛpter nō causaz huiusmodi argumētationes sunt.

¶ Quasi epilogādo pōit 3ª correla⁵. v.q̄ pp ꝛnōs: ꝛ pp non cāz vt cāz sūt hō argu⁵ q̄ dcē sūt. ¶ Notādū āt B 3ª corre° sic accipi. hec. n. falla triplr pt ꝛsiderari. p vt fit ī syllis ad ipole: ꝛ sic 2° cū petitiōe pn⁵. nā sic petitio pn⁵ simplr ī fert: tñ nō ī fert ad ppositū: qz nō pbat sic b° falla simplr syllat: ad ppo⁵ aūt in syllo⁵ ē. 2° pt ꝛsiderari hec falla vt ē ex dictionē. ꝛ sic: qz pn⁵ decipiēdi sumit ex pte rei: nō minus hō decipit p semetipsū q̄s rōcinādo cū alio. pp qō defect° b° falle nō min° latet iterrogātes q̄s rīdētes. 3° pōt ꝛsiderari dcā falla: vt fit in syllis oñsiuis: ꝛ sic vt dicebat q̄si ē eadē cū falla ꝛnōtis. iō ī epilogādo ānectit eā phs fallacie ꝛnōtis. v.q̄ fz ꝛnōs: ꝛ fz nō cāz vt cāz sunt hō palogismi. p⁵ ḡ cōre⁵ defuit huic falle: vt 2° cū petitiōe pn⁵. 2° vo defuit ei vt ē falla ex dictionē. 3° vo vt 2° cū ꝛnōte.

Ui aūt in eo q̄ duas iterrogatiōes vt vnā faciunt qñ plures later esse: ꝛ q̄si vnius assignat respōsio vna

¶ In pte ista determiat phs de falla fm plēs iterrogatiōes vt vnā: ꝛ 3ª fac: qz p o' quō hz fieri hec falla. 2° assignat facilitatē ꝛ difficultatē circa eaz. 3° ponit mōs. ei°. 2ª ibi. (In aliqb° ḡ.) 3ª ibi. (Ut putas h ꝛ h.) dicit ḡ q̄ palo⁵ q̄ fiūt in eo q̄ faciūt duas iterrogatiōes vt vnā. fiunt qñ latet illas iterrogatiōes ē plēs: ꝛ qz credit ē vna iterroga°. q. vni° iterrogatōis assignat vna risio. cā ḡ apparētie hui⁹ fallacie ē ꝛueniē⁹ inter plures iterrogatiōes ꝛ vnā. cā vero nō existētie est differētia eozūdem.

Dubitaret forte aliqs quō hz eē interrogatio plures. ¶ Dōz q̄ ppō iterrogatio ꝛ enūci° idē dr̄: sz nō eodē mō. sz dr̄ enūci° eo q̄ ē signi⁵ vi vel falsi. ppō vo dr̄ eo q̄ ordinat in syllm vel ad aliquā ꝛnē. iō sic dicta ē ppō quasi p alio positio. Interroga° vo dr̄ vt ad iterrogationē ordinat: qō ipm nomē o'. idez est q̄rere quō ē ppō vel enūcia° plures: ꝛ quō iterrogatio plures. ¶ Sciendū ḡ q̄ itellꝭ vt alias tactū fuit fz diuersos actus diuersa format. nā vt intelligit q̄ditatē simpliciū format diffōnez: vt vo intelligit ꝛposita format enūciatiōez. vnitas ḡ diffōnis accipiēda ē ex q̄di⁵ ꝛ nā rei. ptes ḡ diffōnis nō sūt vnū: qz sūt ī vno: qz sic oia cēnt vnū: sz sūt vnū: qz dicūt vnā q̄ditatē ꝛ nāz. vt dr̄. 7. meta⁵. vni- Cō.16.
tas vo enūciatiōis accipiēda ē ex itellectu ꝛponētis ꝛ diuidente. vbi ḡ cadit vna actio itellꝭ ꝛponētis ē vna enūcia°. vbi ḡ cadūt plures ꝛpōnes ꝛ plures actiōes itellꝭ ꝛpo⁵ ꝛ diui⁵ sūt plures enūciatiōes: ꝛ qz ex vna ꝛpōne solū vnū ꝛponit cū vno simplr: ꝛ p oēz modū nō ē enūcia° vna nisi in q̄ ꝛponit vnū cū vno. vbi ḡ plura ꝛdicant de pluribus vel plura de vno vl vnū de plurib⁹ ē enūcia° plures.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtꝛ hec falla differat ab equo⁵ vel ab amphibolo⁵. ꝛ videt q̄ nō. nā p equocationez fit enunci⁵ plures. si. n. B nomē tunica iponeret boi ꝛ eq̄: ꝛ diceret tunica est alba. nihil eēt aliō dr̄e q̄z bō ē alb°: ꝛ equ° ē alb°: vt dr̄in p peyr⁵. est ḡ dcā enūciatio plures. sic etiā ꝛ amphi⁵ locutio ē ppō plures pp pluralitatē significatoꝝ. nō ḡ hec fallacia differt ab illis. ¶ Dōm q̄ hec fallacia diuersa ē a q̄libz illaꝝ. ibi. n. significant pla sub vna voce: vt sub vna dictiōe: vel sub vna oīone. hic aūt significant plura sub pluribus vocibus singularibus: vel sub numero plurali habēte vim pluriū singularium.

Ulterius forte dubitaret aliqs qd ē qō facit ī terrogationes plures apparere vnā. Ad qō dixerūt quidā q̄ sz vnitas vocis nō sit cā huius apparentie: qz hoc est in equocatiōe ꝛ amphi⁵. ē tñ cā hui⁹ vnitatis vnitas modi iterrogādi: qz sub vna ꝛiūctione iterrogatiua iteri organt: sz cuz modus iterrogādi se teneat ex pte vocis: si vnitas modi iterrogādi eēt pn⁵ deci-

piendi in hac falla.hꝰ falla esset in dictiõe;nõ extra dicti
onez;qz ꝑn^m decipiẽdi sumeret ex pte vocis. ¶ Dõm ḡ ꝙ
uenientia ex pte rerũ iterrogatarũ est id qõ facit plures
iterrogatiões appere vnã.iõ si iterrogata ꝓm rez multuz
differãt:facile est videre ꝙ ibi est iterrogatio plures. pos
sum^o ḡ dicere ꝙ eo ipso ꝙ aliq̃ plura sit demõstrari pñt.
z de eis nl queri põt:oportet illa plura ꝓz rez aliq̃ mõ ꝓue
nire z ꝓueniẽ^a illa ẽ cã appentie i hac falla.diuersitas ve
ro est causa nõ existẽtie. Deinde cum dicit.

¶ In aliqb^o facile videre qm̃ ples: z qm̃ nõ red
dẽda rñsio vna: vt vtꝫ terra mare ẽ aut celuz.

¶ Assignat facilitatẽ z difficultatẽ circa istã fallaciã:z duo
facit:qz p assignat facilitatẽ.z^o difficultatẽ ibi. (In aliqb^o
vero min^o.) Dicit ḡ ꝙ in aliqb^o facile est videre: qm̃ sunt
plures iterro^ncs:z qm̃ nõ ẽ reddẽda vna rñsio:vt pz in hoc
exẽplo:vtrũ terra est mare aut celum.

Dubitaret forte aliqs.q̃re hic est facile vide
re qd sit iterrogatio plures.
Ad qõ dicũt qdã ꝙ iõ est facile.qz nõ ꝑferẽ iterroga^o sub
vno mõ iterrogãdi.ꝫ si hoc eẽt cã:vt supra tangebaẽ:hec
falla eẽt in dictiõe cũ modus iterrogãdi se teneat ex pte
vocis. ¶ Dõz ḡ ꝙ diuersitas rerũ iterrogatarũ ẽ cã q̃re i
dicto ex^o de facili appet:qm̃ nõ ẽ iterroga^o vr.a.mare eni
z celũ z vlr supcelestia: z hec iferioꝫ adeo differũt ꝙ ꝓz
Lap. z^o ꝓmẽtatoꝫ i de suba ozbis.qcqd ẽ ẽ z ibi : q̃si ẽ totũ equo
ce.Est ḡ hec falla realis:z ex dictionẽ cũ ꝑn^m decipiẽdi su
mat ex parte rei. Deinde cuz dicit.

¶ In aliquibus autẽ min^o : z quasi vna sit:aut
concedũt in eo ꝙ nõ rẽspondẽat ad interroga
tum.aut redargui videntur.

¶ Assignat difficultatẽ circa hãc fallaz.d.ꝙ in aliqb^o mi
nus sup.ẽ facile videre ꝙ sint plures interro^ncs:z qz vr ꝙ
sit vna iterroga^o.z tẽ aut ꝓcedũt illã eẽ vnã iterrogationẽ
in eo ꝙ nõ rñdent ad iterrogatũ vt debẽt : qz dãt vnã re
spõsionẽ:z tũc redarguunt:aut sup.si nõ dãt vnã rñsionẽ:
z tũc redargui vident . ¶ Notãdũ aũt ꝙ ad plures iter
rogatiões vt vnã si lateat rñdẽtez : z difficile sit ei cogno
scere ibi eẽ plures iterroga^ncs rñdẽs vel redarguet:vl vi
debit redargui. si.n.dabit rñsionẽ affirmatiuã rdarguet:
si negatiuã videbit redargui.nã si ꝑpositis duob^o:q̃z vn^o
sit videẽs:z alter cec^o:z q̃rat ab aliq̃.sũt ne hec videẽtia aut
nõ.si rñdeat affir^nc ꝙ sũt videẽtia:vere redarguit.segẽ eni
ex dcõ sumꝙ cec^o sit videẽs.sic ḡ rñdẽs simplr ꝓcedit illaz
eẽ vnã iterrogationẽ:z redarguit eo ꝙ nõ rñdeat ad iter
rogatũ vt dz:ꝫ si rñdeat negatie:z dicat ꝙ nõ sũt videẽtia
nõ redarguit ꝫ videt redargui.inferret.n.opponẽs ex q̃
cecus z videẽs nõ sunt videntes .ḡ videẽs nõ est videns: ꝫ
hec redargutio ẽ apparẽs:nõ exñs. ¶ Ulteri^o ḡ notãdũ:
ꝙ qñ aliqd affirmat de plurib^o põt de q̃libet inferri per
se:vt si soz.z plo currũt:se ꝙ soz.currat z plo currat.sed si
aliqd negat a plib^o:nõ oꝫ ꝙ negẽt a q̃libet p se.nõ eniz si
soz.z plo nõ currũt:se ꝙ soz.nõ currat:z plo nõ currat.est
eni va.soz.z plo nõ currũt altero nõ curréte.si ḡ cec^o z vi
dẽs sũt videẽtia:pt iferri ꝙ cec^o sit videẽs:z videẽs sit videẽs.
iõ q rñdet affir^nc ad iterrogatiõez ples dãdo vnã rñsionẽ
simplr ꝓcedit illã eẽ vnã z vere redarguit.Sed qz cũ ali
qd negat a plurib^o:nõ oꝫ ꝙ negẽt a q̃libet p se: si de ceco
z videẽte rñdet negatiue ꝙ nõ videt:ꝙ possit iferri ꝙ gli
bet illoꝫ nõ videat.poterit ḡ sic rñdens videri redargui:
nõ tñ ꝫ vitatẽ põt redargui. Deide cũ dicit.

¶ Ut putasne hic z hic ẽ hõ:q̃re cũ aliqs peus
serit hũc z hũc boiez: sed nõ boies peutiet.

¶ Assignat modos hui^o falle:z duo fac: qz p facit qõ dcñ
est.z^o ostdit quõ p hãc fallaz assũptis gbusdã ꝓ fieri ꝑez

elẽchũ.z^a ibi. (Quãqz aũt assũptis gbusdã.) ¶ Ad euidẽ
tiã ꝑme ptis sciẽdũ ꝙ modi hui^o falle duplr pñt sumi.pri
mo ex ipsis iterrogatis.z^o ex mõ iterrogãdi.si respicit ad
ipsa iterrogata sunt tres modi istius falle:qz vel plura in
terrogant de vno:vel vnũ de plurib^o : vel plura de pluri
bus:z sic accipiẽdo modos hui^o falle vn^o modus est assi
gnat^o in ꝑmisso palo^mo cũ dicit .est ne terra mare aut celũ.
ibi.n.plura:vt mare z celũ iterrogãtur de vno.l.de terra.
Alij vo duo modi ponunt in sequẽtib^o palo^is:vt in ꝓseqn
do patebit.z^o pñt assignari modi hui^o falle ex mõ iterro
gandi:z sic eẽnt duo modi:qz cũ est iterrogatio plures:vl
hoc fit sub numero singulari vel sub plurali. duo ḡ fac ꝫ
ꝙ de his duob^o modis exẽplificat.z^a ibi. (Aut rursum.)
Dicit ḡ ꝙ ẽ falla ꝫ ples iterrogatiões vt vnã di^o. putas
ẽne B z hic hõ: ꝙ si cõcedat ꝙ hic z hic:vt ꝙ soz. z plo sit
hõ.arguit ꝑ hoc ꝙ cũ aliqs ꝓcussit hũc z hũc ꝓcussisset ho
minẽ z nõ homines:qõ falsum est.hic autez fit interrogatio
plures sub numero singulari.Deinde cũ dicit.

¶ Aut rursuz quoꝫ hec qdẽ sũt bona. illa ãt nõ
bona oia:aut bona:aut nõ bona. Utrũ.n. dixe
rit:aut qdez elẽchũ:aut falsuz apparẽs videbi
tur facere.nã dicere ꝓz que nõ bona sunt aliqd eẽ bonũ:aut eoꝫ q̃ bona sũt nõ bonũ falsuz.

¶ Ponit aliũ modũ vt plura iterrogant vt vnũ sub nũe
ro plurali.d.ꝙ aut rursuz sup.ꝑpositis gbusdã q̃rũ qdem
hec sint bona:illa aũt nõ bona.põt q̃ri an oia sint bo^a aut
nõ bo^a.vtꝫ eni dixerit.i.qõcũ ꝙ dixerit rñdẽs: opponens
faciet sibi elẽchũ verũ:aut videbit facere elẽchũ falsum
appens.nã si dixerit illa eẽ bo^a.arguet ꝙ nõ bonũ sit bo
nũ:si vo dixerit ea eẽ nõ bona:dicet ex B ꝙ bonũ sit ã bo
nũ:q̃rũ qõlibet est falsuz.nã falsuz ẽ dicere aliqd coꝫ q̃ ñ
sũt bona esse bonũ:at.z aliqd eoꝫ q̃ sũt bona eẽ nõ bonuz.

¶ Notãdũ autẽ ꝙ ꝑpositis bonis z nõ bonis si det vna
rñsio:vt dr in lra.vel fiet elẽch^o ver^o:vl fiet elẽch^o falsus
.s.appẽs: qz vt supra dicebat:si rñdet affir^nc : z ꝓcedit oia
illa eẽ bona fit va redargu^o.Sz si rñdet nega^nc ꝙ nõ sunt
bona fit redargutio appens. ¶ Notãdũ ẽt ꝙ ꝑ palo^mo po
sitos in lra bñr modi hui^o falle:siue ponant tres modi siue
duo,nã in ꝑ palo^mo cũ dr.est ne terra mare aut celũ: vt
pz ꝑ hãc plura q̃runt de vno. In z^o vo palo^o cũ subiũgit.
est ne B z B hõ.vnũ q̃rit de plurib^o. In z^o vo palo^o cuz dr
sunt ne B bona vel nõ bona.pla q̃runt de plurib^o.sic ẽt si
acciperent modi hui^o falle ꝫ ꝙ iterrogant plura sub nu
mero singulari vel plurali. Ad hoc etiã deseruiũt palo^mi
positi in lra:vt pz per iam dicta. Deinde cũ dicit.

¶ Quãdoqz autẽ assũptis quibusdã : z elen
chus fiet verus: vt sigs cõcedat similiter vnuz
z plura dici alba: z nuda: z ceca.

¶ Ostẽdit quõ assũptis gbusdã ꝑ hãc fallaz semp fit ver^o
elẽchus: z duo facit.nã ꝑ ꝓponit qõ itẽdit . z^o manifestat
qõ dixerat ibi. (Nã si cecũ.) Dicit ḡ ꝙ qñz assũptis.i.sup
positis gbusdã fiet ver^o elẽch^o:vt sigs cõcedat sil'r dici.i.
sil'r diffiniri vnũ i singulari:z plura in plurali:vt si ꝓcedat
sil'r diffiniri alba nuda z ceca : sicut albũ nudũ z cecũ fiet
ei ver^o elẽch^o. ¶ Notãdũ aũt hãc ptẽ iõ itroductã eẽ: qz
vt dicebat:si ad plures iterrogatiões det vna rñ^o affir^nc;
fit ibi va redarg^o:si vo det vna rñ^o nega^nc fit ibi redargu^o
apparẽs.nã vt dicebat qñ aliqd negat a plurib^o simul. nõ
oꝫ ꝙ negẽt a quolibet per se . nõ ḡ oꝫ si bonũ z nõ bonuz
sunt nõ bona.ꝙ hoc qõ dico nõ bonũ referat cuilibet ꝓsi
gillatiz : vt ꝙ tã bonũ q̃ nõ bonũ sit nõ bonuz:z iõ nõ est
ibi va redargutio:ꝫ apparẽs. Sz assũptis gbusdã ex sup
posito ꝙ aliquid diffinitur in plurali sicut in singulari.fit
ibi vera redargutio:quia hac suppositione facta cum ne

gatur aliqd a plurib^o simul põt negari a quolibet p se:qõ
qũo fit statiz patebit. Deinde cum dicit.

¶ Nam si cecum est quod non habet visuz na
tum autem habere: z ceca erunt que non ha
bent visum: nata autem habere. Quando er
go hoc quidem habet visum: illud autem non
habet:ambo erũt vel videntia:vel ceca : quod
est impossibile.

¶ Manifestat qõ dixerat dicẽs ꝙ si cecũ ẽ qõ nõ hz visũ:
natũ est aũt hãe.ceca erũt q̃ nõ hãt visuz nata sunt ãt hãe.
suppositũ est.n.sic diffiniri aliqd in singulari vt i pl'ali.qñ
ergo offerunt talia duo:quoꝫ B qdẽ hz visuz:illõ aũt non
hz segtur hac suppõne fcã ꝙ ambo erũt vl' videẽtia vel ce
ca.qõ est icõueniẽs. ¶ Notãdũ aũt ꝙ supposito ceco z vi
dente z q̃rat vtrũ sint ceca vel videẽtia.si rñdeat ꝙ viden
tia:fit ibi ver^o elẽch^o.vt dcñ est. Sz si rñdet ꝙ nõ sũt vi
dentia:z ꝓcedit ꝙ aliqd diffinit in pl'ali vt i singulari:fit
ibi ẽt ver^o elẽchus.nã cec^o z videẽs nõ videt. sunt aũt apti
nati videre.q̃ cec^o z videẽs sunt ceci.z qz q̃ est cec^o nõ videt
segt ꝙ nec cec^o nec videẽs videat.illa q̃ suppõe fcã q̃ fl'a ẽ.
videlz ꝙ aliqd ita diffiniatur in pl'ali:sic in singulari se B
fl'm:ꝙ sic cũ aliqd affirmat de aliqbus:sil'r affirmatur de
quolibz p se.sic cũ aliqd negat ab aliqb^o sit negat a quolz
per se:imo qz de ceco z videẽte opz alterũ dare:vl' ꝙ videt
vel nõ videt.si.n.B est falsa : cec^o z videẽs videt. vera ẽ ꝙ
nõ videt.qõcũqz aũt det segtur ꝑdictio.nã si cec^o z videẽs
vident:cec^o z videẽs sũt videẽtia.si aũt cec^o z videns nõ vi
dent:supposito ꝙ sic diffiniatur aliquid in singulari vt in
pl'ali:segtur ꝙ cec^o z videẽs sũt ceci.cũ sint apti nati vide
re z nõ vident. illa q̃ suppõne fcã segtur de ceco z videẽte
ꝙ sint videntia vel ceca:quoꝫ tñ vtrũqz est ipse.est q̃ ibi
verus elenchus.qz est B va redargutio. Accipit.n.B elen
chus cõiter ad omnem redargutionem.

Dubitaret forte aliqs.q̃re cũ aliqd affirmat
de plib^o sit põt iferri de q̃lz
per se.ꝫ cũ negat a plibus sit:nõ oꝫ ꝙ negẽt a quolz p se.
¶ Dõm ꝙ copulatiua affirmatiua ad B ꝙ sit va opz ꝙ q̃
libz po sit va.si ḡ soz.z martin^o currãt opz ꝙ soz. currat et
martin^o currat.z qz hõ copulatiua regrit veritatẽ sigilla
tim in q̃libz sui pte.oꝫ ꝙ sigillatiz de q̃lz pte possit iferri
z ẽt affirmat de plib^o sit.sic q̃ talis copulatiua regrit veri
tatẽ in q̃libz sui pte. altera q̃ pte exñte fl'a tota iudicabit
falla.ꝫ ẽ q̃ ꝙ soz.z martin^o currũt sit altero nõ curréte. z
qz altero ñ curréte fl'z ẽ q̃ currãt : vez erit ꝙ ñ currãt:ve
rũ ẽ q̃ ꝙ soz.z martin^o nõ currãt solo altero ñ curréte. Sz
si cursus põt negari a duob^o ꝑdcis.qz solũ alter ñ currit.ñ
opz si cursus negat ab ambob^o sit ꝙ negẽt a quolz p se.ꝫ
sufficit ꝙ negẽt ab altero tñ. ¶ Notãdũ ẽt ꝙ B falla.ꝫ
ꝙ ad ples iterrogationes dat vna rñsio põt annecti alteri
falle:nã vt datur vna rñsio negatiue põt annecti B falla
cia ignorantie elenchi.vt vo dat vna rñsio affirmatiue an
nectit peritiõi ꝑncipy. ꝫ de B clarius dicet circa finẽ illi^o
capli. Falla aũt fit in his. CAP. IIII.

Ut ergo sic diuidẽtes apparẽtes
syllogismos z elenchos:aut oẽs
reducẽdus i elenchi ignorantiaz:
his qui hanc ꝑtinci piuz faciũt.

¶ Postq̃ phs determinauit de locis so
phisticis ꝫ se. In pte ista ꝺtermiat de eis
vt deficiũt ab elencho. ¶ Ad cui^o euidẽtiam sciẽdũ ꝙ in
elencho reseruat rõ syll'i simplr.addit.n.elẽchus vt supi^o
dicebat supra syll'm ꝑdictionẽ.z qz q̃cqd peccat ꝑ superi^o
peccat ꝑ inferi^o:syll'i sophistici cũ peccẽt ꝑ syll'm.peccãt ꝑ

elenchũ.duplr ḡ loci sophistici possunt reduci ad elẽchũ.
ꝑmo vlr vt peccant ꝑ syll'm.scõo spãliter vt peccãt ꝑ elen
chũ.siue particulas positas in diffõne elenchi. Duo ḡ fa
cit pba.qz ꝑmo ꝓtinuat se ad dicẽda. scõo reducit oẽs fal
lacias ad ignorantiã elenchi tã generalr quã spãlr. z^a ibi.
(Est oꝫ.n.) Dicit.q̃ aut q̃ apparentes syll'os z elenchos.i.
paralenchos est sic diuidẽdũ resoluendo eos in diuersos
locos sophisticos.aut oẽs tales elẽchos reducẽdum est in
ignorãtiã elẽchi. z B his q hãc ignorãtiã faciũt ꝑncipiuz.
nõ.n.oibus syll'is ꝓtingit reduci in ignorãtiã elenchi. ꝫ so
luz B cõpetit his syll'is q deficiunt ꝓm talẽ ignorantiã.cu
iusmodi sunt syll'i sophistici. In talibus.n. syll'is ignorãtia
elẽchi se hz sic el'm z ꝑncipium. ¶ Notãdum aũt ꝙ igno
rantia elẽchi.de qua B agit est qdaz cõis locus sophistic^o.
sicut q̃ spãles loci sophici sunt ꝑncipia z elemẽta syll'oꝝ so
phisticorum. sic z ignorantia elenchi est el'm z ꝑncipium
syll'oruz talium. Deinde cum dicit.

¶ Est enim omnes resoluere dictos modos in
elenchi diffinitionem. Primum quidez si im
modificati. Oportet eniz ex his que posita sũt
accidere conclusionem: vt dicatur ex necessita
te: sed non videatur.

¶ Reduẽ hꝰ syll'os sophicos z duo fac. qz p reduẽ eos gña
liter vt peccãt ꝑ syll'z ex eo ꝙ nõ ꝓcludunt.z^o reducit eos
spãlr vt peccãt ꝑ singulas ꝑticlas ꝓpositas i diffõne elẽchi.
scõa ibi (Deide ꝓm ptes) Dic ḡ ꝙ oẽs ꝑdictos modos so
phisticos ẽ resoluere in diffõne elẽchi.peccãt.n.ꝑ diffõnẽ
elenchi.ꝑmũ qdez peccãt ꝑ elenchũ z ꝑ eiuꝰ diffõnẽ. si i
modificati fiunt.oꝫ.n.i quolibz syll'o vt ex his q̃ peccãt po
sita sunt dicat ex necessitate accidere ꝓclonẽ z nõ videat
tñ. syll'i ḡ apparentes nõ sũt syll'i.qz sunt imodificati cum
nõ accidat ibi ꝓclo ex his q̃ posita sũt. ꝫ videat accidere.
põt ḡ formari sic rõ. nihil imodificatũ:cuꝫ nõ ex necitate
ꝓcludat est syll's.ꝫ qliber syll's apparẽs est imodificatus.
qz nõ ꝓcludit ex necessitate.ḡ nl's talis syll's est syll's. ꝫ si
nõ est syll's nõ est elench^o.ḡ oẽs tales syll'i peccant ꝑ elen
chũ z reducunt in ignorantiã elenchi.

Dubitaret forte aliqs vtrũ ignorãtia elẽchi
de q̃ hic agitur sit falla cõis
vel spãlis. Dõm ꝙ oẽ illud qõ aliquo mõ se extendit ad
omnia alia hz rõnẽ cõis.z qz ignorantia elẽchi: de q̃ B agi
tur aliquo mõ se extẽdit ad oẽs falla.s.ideo est cõis falla.
sic.n.metaphysica.qz se extẽdit ad omnia entia est cõmu
nis scia.sic ignorantia elenchi.qz se quodãmodo extẽdit
ad oẽs locos sophisticos est cõis fallacia.

Alterius vero hanc fallaciaz posse dici cõem.
Forte dubitaret aliqs vtrũ sit
cõis per ꝑdicationez vel q̃ cõitate cõis sit. ¶ Dõz ꝙ ꝓm
cõem opionẽ B falla cõis est ꝓm ꝑdicationẽ.credũt enim
multi ꝙ hec falla accepta cõiter sit oẽs falla:ita ꝙ forma
liter dicat ꝙ equocatio est ignorãtia elenchi z amphib^o.et
sic de alijs. Sz istud stare nõ ꝑ̃ot.formalr.n.rõ oiuꝰ falla
ciarũ differt a rõne b^o falle. ¶ Dõm ḡ ꝙ sicut vitia z vir
tutes distinguũt ꝓm ꝙ sub alia z alia rõne sumunt sic et
falle ꝓm diuersas rõnez accepte sũt diuerse z distincte.vi
demus.n.in vtutib^o ꝙ circa eẽdez mãm versari põt castⁿ
magnanim^o z iust^o legalis. nã si opa castitatis quis exer
ceat:qz delectat in talibus actib^o ꝓm se ille ꝑpe castus ẽ.
Qui vo B facit:qz bonozabile est a ꝓcupisc.bili abstinere
ille magnanim^o est. Qui vo B facit vt ipleat legez q̃ B ꝑci
pit ille iustus legalis est,z qõ dcñ est in opib^o castitatis vi
tatẽ hz i opib^o largitatis z oiuꝰ vtutũ. Qui.n.sua bona lar
git cõciuib^o si delectat i talib^o:larg^o est. Si vo facit talia
quia bonozifica sunt magnanimus est . sed si hoc facit vt
legẽ ipleat : iustus legalis est.magnanimitas ergo z iusti

tia legales sunt virtutes cōes ad oēs vtutes. magnanimitas ḡ omnē vtutē respicit: qz fm phm operaḡ magnū in qualz vtute. iustitia etiā legalis oēz vtutē respicit: qz intentio legislatoris eē dz iducere ciues ad oēs vtutes. Sz tñ lz be sint cōes: nō sunt cōes p ꝑdicationē. nō ē eni bona ꝑdicatio z fozmalis ꝙ castitas sit magnanimitas vel iusti^a legalis cum sint oīno diuerse rōnes: ꝓpter q̄s ꝓ dicit castus magnanim^9 z iustus legalis. aliud eni est delectari in opib^9 castitatis: vt sunt talia q̄ facit castus. aliud vt sunt honozifica q̄ facit magnanim^9. aliud vt sunt imperata p legē qō facit iustus legalis. z qō dictū est in mā mozali veritatez hz in ꝑsenti negocio. ignoz^a eni elenchi de qua hic agit gnālis est ad oēz fallam: nō tñ est gnālis p ꝑdicationez. cū hēat rōnes varias z distinctas. Sicut enim idem actus in mozalib^9 fit fm spāles z gnālē habitū: sic idē palogism^9 fit fm gnālez z spāles fallaz: vt palo^mi peccantes fm equocationē peccāt fm ignozātiā elēchi. alr tñ z alr. nā si ꝓsiderent vt initunt ꝓpzys maximis sophisticis: vt .s. innituntur huic maxie q̄ vni noi respōdet vnū significatuz peccāt p equocationē. si vo ꝓsiderent: qz omittūt aliquā particulā positā in diffōne elēchi peccāt p istā fallaz. sed qō dictuz est de equinocatiōe intelligendū est de ceteris locis sophisticis tam in dictiōe q̄ extra. Nō ergo hec fallacia cōis est per predicationē: cum fm rationem fozmalē distinguat ab alys.

Ulterius forte dubitaret aliqs cū hec fall'a nō sit p ꝑdicationē. vt ꝓ fit cōis ad oēs fall'as q̄ etiaz fit fall'a spālis distincta ab vnaquaq̄.

¶ Dōz q̄ duplex est cōitas. vna fz mās: alia fm formā. hec ḡ fall'a cōis est ad oēs fall'as cōitate fz mās. nā oēs paralogismi circa quos vsant oēs fallacie peccāt fz ignozantiā elēchi: z sunt mā bui^9 fall'e: nō tñ est cōis cōitate fz fozmā: qz nō sub eadez rōne fozmali dicunt paralo^mi peccare fm hanc fall'am z fm alias. sicut ḡ metha^ca ē gnālis ad oēs scias gnālitate fz mās: qz aliquo mō determiat de oīente: nihilomin^9 tñ est distincta scia ab oib^9 alys scientys. sic hec fall'a: qz ē gnālis ad alias gnālitate fz mās: z nō fz fozmā: cū hēat fieri fz fozmalē rōnē distinctā ab alys: sic ē ḡ gnālis: ꝙ tñ erit distincta z differēs ab oibus alys.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrū hec fall'a faciens difficultatē in hoc q̄sito est: qz cū fz alios z alios defect^9: z fz aliā z aliā ꝓticulā positā in diffōne elēchi sumatur alia z alia fall'a. videt q̄ fall'e spāles nō reducant in hāc tanq̄ in vnā fall'az. ¶ Sciēdū ḡ ꝙ sic iustus legalis opaḡ diuersa opa vtutū: tñ qz in oib^9 illis intēdit vnū aliquid. iō iustitia legalis est vna vtus: z sicut iiustus legalis opaḡ diuersa gnā vitioz: z tñ si in oib^9 illis intēdat vnuz aliquid: vt qz intēdat rebellare pncipi. iniusticia illa erit vnū viciū. sic igno^r elenchi: lz diuersis modis fiat: tñ qz in oib^9 illis modis intēdit vnū aliqd vt defect^9 vel apparēs veri elenchi. iō hec fall'a est vna fall'a. dicam^9 ḡ ꝙ sic equo^9 ē vna fall'a: z tñ hz diuersos modos: sic ignozā^a elēchi de q̄ B agit ē vna fall'a. hz tñ tot modos quotiēs cōtingit peccare ꝑtra verū elēchū. Deinde cum dicit.

¶ Deinde z fm partes diffōnis. nā eoz q̄ sunt in dictiōe: hi quidē sunt fm duplex. vt equinocatio z oratio: z similis figuratio. Cōsuetum enim est hec oīa vt hoc aliquid significare.

¶ Reducit spāl'r locos sophisticos in ignozantia elenchi.

¶ Ad c^o euidētiā sciēdū ꝙ idē pōt eē syll's: z syll's dialecticus z elēchus. fz syll's ē incōptū ē modificat^9. modus. n. z figura z ordo terminoz: vel sunt ipsa foz^a syll'i: vel sunt aliqd isepabiliter annexū foz^a. sed syll's dyale^ci est incōptū initit bitudini locali. est aūt elēchus rōne ꝑdictiōis. syll'i ḡ apparētes z sophi^ci nō sūt syll'i simpl'r: qz sūt i modificati nō sunt syll'i dialectici: qz initunt falsis bitudinib^9 localibus. nō sūt elēchi: qz nō vere ꝑdicūt: cū ḡ reducti sunt general'r: z ostēsuz sit quō nō sint syll'i simpl'r: qz sunt imodificati. Restat eos reducere spāl'r z ostēdere quō nō sunt elenchi: z si nō sunt elēchi reducnt ad ignozātiā elēchi. Circa hoc aūt duo facit: qz p reducit ad ignozātiā elenchi fall'as in dictiōe. z 2° fall'as extra dictionē. z^a ibi. (Qui vero fz accīs.) Circa pmū duo facit: qz p reducit equocationez: z amphibologiā: z figurā dictiōis. z^o reducit ꝓnōē z diuisionē: z accētū. z^a ibi. (Cōpositio aūt z diuisio.) Cōtinuet aūt sic reductl hō locl sophisticl. i. syll'is sophisticis ad ignozātiā elēchi gnāl'r: qz sunt imodificati. deinde restat eos reducere spāl'r fm ptes diffōnis elēchi. nā eoz ḡ sunt in dictiōe hi qdē reducunt in ignozātiā elēchi fm q̄ duplex. elēchus. n. z ꝑdictio dz eē nō nōis tñ: fz rei z nōis: sed que sunt duplicia lz ꝑdicāt fm vocē nō ꝑdicūt fm rē. ideo deficūt ab elēcho. hō aūt duplicia sūt equo^9 z oro. i. amphi^a z sil' figurā tio. i. figura dictiōis. nā p figurā dictionis ꝓsuetū est oīa significare vt B aliqd. nā sub appellationis figura vl'ia: z que significāt quale qd vt dent significare B aliqd. ¶ Notādū aūt q̄ lz multiplicitas fan^cas plus distet a multiplicitate actuali q̄ multipli^tate pōlis. phs tñ B ꝓnumerauit figurā dictiōis q̄ dic multi^tes fan^cas cū equocatiōe z amphi^a q̄ dicūt multi^tem actualē: z nō ꝓnumerauit cū istis ꝓnōē z diuisionē z accētū q̄ dicūt multiplicitatē pōlē: qz vnitas nōis magis repit in fig^a dictiōis q̄ in his q̄ dicūt multiplicitatē pōlē: z in B magis ꝓ^ut figura dictiōis cuz equo^ne z amphi^a q̄ ꝓnō: z diuisio: z accentus.

¶ Notādū etiā: ꝙ ꝓpter figurā dictiōis spāl'r addidit ꝙ ꝓsuetū est oīa significare: sic hoc aliqd. ¶ De equocatiōe eni z amphi^a nō est dubiū: ꝙ accipiūt multiplex: vt ḡ ostēdat ꝙ ēt figura dictiōis aliq̄ mō accipit multiplex: addidit ꝙ per talez fallaciā adduz qō non significāt B aliqd interpretamur: vt B aliquid: qō non esse: nisi esset in aliquo modo multiplicitatis. Deinde cū dicit.

¶ Cōpositio autē z diuisio z accentus in eo ꝙ nō eadē est oratio: vel nomē differens. Q̄ poztebat autē z hoc: quēadmodū z rez eandez si debeat elenchus vel syllogismus fieri.

¶ Reducit ꝓnōē: z dionē: z accētū: z duo facit: qz p facit qō dcm ē. z^o qō dixerat mādi^festat ibi. (Ut si tunica.) dic ḡ ꝙ ꝓnō z dio z accēt^9 sup. peccāt p ignōrātiā elēchi i eo qō nō ē eadē oīo q̄tū ad ꝓnōē z dionē: vel ē nomē differēs q̄tū ad accētū. oportebat autē z hoc. i. oīonē z nomē esse eadē quēadmodū z rē. si debeat fieri elenchus z syllus.

Dubitaret forte aliqs qd facit idēitas nōis ad syll'z. ¶ Dōz ꝙ sicut elēchus dic ꝑdictiōez nō q̄libz fz euidētē: vt sup. dicebat. sic syll's dic illatiōez nō q̄libz: fz euidētē: z sic nō ē euidēs ꝑdictio. si ꝑdicat sub diuersis noib^9: sic nō ē euidēs illatio si iferatur ꝓclo sub alio noie. si ḡ nō est ibi vnitas nōis q̄tūcunq̄ sit ibi vnitas rei: nō est ibi elenchus nec syll's: qz nō est ibi nec euidens cōtradictio: nec euidens illatio.

Ulterius forte dubitaret aliqs: qz cū ꝓnō z diuisio z accēt^9 fallāt pp diuersitatē signi^tor. vt ꝙ nō deficiāt a syll'o z elēcho: qz nō accipiunt idē no^9. fz ēt qz nō accipiūt eādē rē. ¶ Dōz ꝙ vtroq^9 deficūt dcē fall'e a syll'o z elēcho. p qz nō accipiūt idē significi^tus cū arguāt i diuerso sensu. diuersitas. n. sig^tor ē cā ñ existīe i dcis fall'ys. z^o deficūt: qz nō accipiūt idē nomen: nec eādē rōnē: nisi mālr solū. oīo. n. nō hz eē ꝓposita z diuisa absq̄ variatiōe: z sic ꝓnō z dio fac variationē in oīone. z ipedit vnitatē ei^9. sic accēt^9 fac variatiōez in dictione z impedit vnitatē ipsius. phus ḡ nō negat qn sit in ta-

libus diuersitas significati. sed ad ostēdendū magnitudinez defectus in talib^9 fallacys ait ꝙ nō est ibi vnitas orationis vel nois. Deinde cū dicit.

¶ Ut si tunica nō vestis fz tunica syllogizet. nā vez z illud sed nō syllogizatū est fz adhuc interrogatione indiget: quoniā idez significat: z ad eum qui interrogat quare.

¶ Manifestat ꝙ diuersitas nois ipedit syll'm. d. ꝙ si tunica syllogiçet. nō syllogiçaḡ vestis. i. nō dz syllogiçari vestis fz tunica. nā si vez est aliqd de tunica: verū est z illud .s. de veste: fz nō syllogiçatū est. ois. n. veritas nō ē ꝓclusa p syll'm: z oīs illatio nō est sillo^ca. lz ḡ qcqd vificaḡ de tunica verificet de veste: tñ B nō fit sillo^ca: qz nō est illatio eni dens. sl. n. diceret. oē coopimētū est calidū: oīs tunica est coopimētū. ḡ oīs vestis est calida. nō esset syll's: qz nō eēt illatio euidēs. Sed adhuc idigeret interrogatione ad eū. i. apud eū qui interrogat: q̄re seq̄t talis ꝓclo. z huic interrogationi satisfit per hec: qm idē significat vestis et tunica. p dictas ergo syllogismus nō infert euidēter: cū idigeat vl'teriori interrogatiōe. z si nō infert euidēter nō est syll's. de cuius rōne est euidens illatio.

Ui vero fz accīs diffinitio syll'o manifesti fiūt. nā eādē diffōnē oz z elenchi fieri verū adiacere ꝓtradictionem nā elēchus syll'us est ꝑdictiōis. Si ergo nō est syll'us accidētis nō fiet elenchus.

¶ Uiso quō fallacie i dictiōe deficūt ab elēcho z a va ꝑdictiōe: qz vel accipiūt duplex z est ibi ꝑdictio nois z nō rei: vt pz in equocatiōe amphi^a z fig^a dictiōis. vel variāt locutionē: z nec est ibi ꝑdictio rei nec nois: vt pz in ꝓnōne z diuisiōe z accētu. hic i pte ista restat videre quō fallacie eē dictionē deficūt ab elēcho: z diuidit hec pare in sex: qz p phs reducit ad ignozātiā elēchi fallaciā accidētis. z^o fallaciā fz qd. z^o ad B. i. ignozātiā elēchi q̄ ē fall'a cōis reducē igno^ris elēchi vt est fall'a spālis. 4° reducit petitiōez pncipu z fz nō cāz vt cāz. 5° reducit pñs. z 6° reducit plures interrogatiōes vt vnā. z^a ibi. (Qui āt fz qd rē.) z^a ibi. (Manifestissimi autem.) 4° ibi. (Idem in eo ꝙ sumit.) 5° ibi. (Qui vo in eo ꝙ pñs.) 6ª ibi. (Qui vo in eo ꝙ plēs.) Circa p^m duo facit: qz p ondit fall'az accītis deficere ab elencho. z^o qō dixerat manifestat p exēpla. z^a ibi. (Nō eniz si cū hoc sit.) In pma pte intēdit talē rōnē. qcqd nō z syll's nō ē elēch^9: cū elēchus sit qdā syll's: fz qō arguit p fall'am accītis nō ē syll's. ḡ nō ē elēch^9. B est ḡ qō ait ꝙ palo^mi qui sūt fz accīs. diffinito syll'o manifesti sūt ꝙ deficūt ab elēcho. nā si p diffōnē syll'i pz tales palogismos nō eē syll'os: pp qō pz eos ñ eē elēchos. nā eādē diffōnē oz fieri elēchi. sup. z ēt syll'i verū p fz oz. adiacere ꝑdictōez. nā elēch^9 est syll's ꝑdictiōis. addit ḡ elēch^9 supza syll'z adiacētiā ꝑdictionis: z qz tota rō syll'i dz reseruari in elēcho. ḡ si palo^9 accidētis nō ē syll's: oz ēt ꝙ nō sit elēch^9. ¶ Notādū autez ꝙ spēs abūdat a gñe ꝑia: z oē iferi^9 includit in sua rōne aliquid qō nō ē de rōne supiozis. qcqd tñ est de rōne supiorl reseruaḡ in inferiozi z est in eo: inde est ꝙ qcqd remouet a supiozi remouet ab iferiozi: cū tota rō supiozis claudaḡ in rōne iferiozis. nō tñ qcqd remouet ab iferiozi remouet a supiozi. qō iferi^9 claudit i se aliqd qō nō ē de rōne supiorl. cū ḡ syll's sit supi^9 ad elēchū: qcqd nō ē syll's nō ē elēchus.

Dubitaret forte aliqs cū supi^9 dictū sit syll'os sophisticos directi^9 peccare ꝑ syll'z dialecticū q̄ ꝑ syll'm simpl'r: vr qō B dr eē ꝑiuz dictis. vr. n. phs velle palo^mi accītis iō peccare ꝑ elēchū: qz peccāt ꝑ syll'z: ḡ p p^9 z imediati^9 peccāt ꝑ syll'z. ¶ Dōz: ꝙ nō ē dubitādū syll'os sophi^cos: vt sophi^ci sunt: p se z directe peccare ꝑ syll'z dyalecticū. nā cū iō sint sophi^ci: qz initunt falsis bitudinibus localibus que apparent vere habitudines locales: z non sunt: p se z directe peccant ꝑ illū syll'z: cui^9 est initi localib^9 bitudinib^9. hō aūt nō est syll'us simpl'r: sed dyale^ci. pñt āt hō palo^mi: vt inutiles ꝓiugatiōes sunt: peccare directe ꝑ syll'z simpl'r: fz vt syll'i apparētes: z sophistici directe z per se peccāt ꝑ syll'z dyalecticū. ¶ Sz sciēdū: ꝙ aliqd p se ē magis tale: qō quo ad nos nō est euidenti^9 tale. nā quo ad nos effect^9 vt plurimū sūt euidētiores causis. cāe tñ p se loquēdo sunt veriozes effectib^9. nō ḡ obstāte ꝙ hō palo^mi magis directe peccāt ꝑ syll'm dialecticū. pōt tñ eē euidēti^9 quo ad nos ꝙ peccāt ꝑ syll'z simpliciter: z qz hec reductio fz euidētiā fit: nō est icōueniēs ostēdere tales palogismos deficere ab elēcho: qz deficūt a syllogismo. Deinde cum dicit.

¶ Nō eni si cū hoc sit necesse hoc eē. hoc aūt est albū necesse est albū esse per syllogismū.

¶ Qō dixit manifestat p exēpla: z 3ª fac: qz p adduc hō exēpla. z^o exēplis adduct] ondit ꝓcītis deficere ab elēcho. 3° assignat latētias bui^9 fall'e. z^a ibi. (Quare si elēchus.) 3ª ibi. (Sed fm.) Circa pmū duo facit fz ꝙ duo exēpla adduc: z^a ibi. (Nz si triāgulus.) Cōtinuet autē sic. bñ dico ꝙ accīs nō est ver^9 syll's. r. nā si cū sit hoc neē est hoc eē. i. cū sit añcedēs neēe est eē añs: vt si est cozu^9 est aīal. B aūt. si est aīal est albū: nō tñ p syll'm neēe est añs. i. cozuū eē album. non enim valet syll^o^cc. cozuus est aīal. animal est albuz: ḡ cozu^9 est alb^9: z qz in hoc ē fall'a accītis: pz ꝙ accīs nō vere syllogiçat. qz nō de neēitate ꝓcludit. peccat. n. contra hāc ꝓticulā de necessitate accidere. Deinde cuz dicit.

¶ Neq̄z si triāgulus duob^9 rectis eq̄les hz tres angulos: accidit aūt ei figurā eē vel pmū vel principiū: qm̄ figura vel pmū vel principiuz hoc est. Nō eni ꝙ figura in eo z ꝙ pmū vel principiū: sed in eo ꝙ trianguli demonstratio. Similiter autem z in alys.

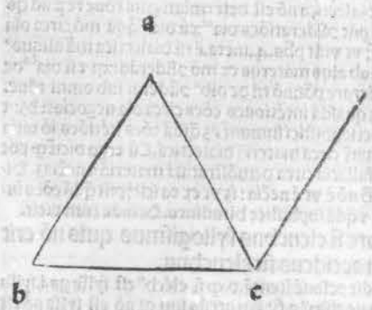

¶ Ponit scōm exēplū. d. ꝙ neq̄z seq̄t syll^o^cc si triāgulus hz tres angulos eq̄les duob^9 rectis: z accidit ei. i. accidit triāgulo esse figurā vel esse pmū: vel eē pncipiū figurarū. nō tamē ꝓpter hoc seq̄t ꝙ fig^a vel pncipiū figurarū: vel p^m iter figuras rectilineas bēat ꝑ. i. bēat angl'os eq̄les duob^9 rectis. pōt āt sic formari palo^9. triāgulus hz tres angl'os. triāgulus ē fig^a. z ē pn^m fig^ar: z est pma iter figuras rectilineas. ḡ fig^a vel pn^m figurarū vel pmū inter fig^ae rectilineas hz tres. nō. n. demōstratio ē. i. nō seq̄t demōstratio ꝑ. qz nō hz tres angulos triāgulus i eo ꝙ fig^a: vel i eo ꝙ pncipiū figurarū: vel in eo ꝙ pmū iter fig^ae. fz in eo ꝙ triāgulus: z addit ꝙ sil'r ē in alys. naz aliq paralo^mi accidentis sil'r peccāt quia non excludūt de necessitate: sicut nec de necessitate

cōcludunt paralogismi q tacti sunt. ¶ Notādū autē q p
fallaz accītis aliqñ ꝛcludit falsuz simplr. aliqñ ꝛcludit
falsuz nō simplr: sed ꝓ aliquē modū: ideo positi sunt duo
palogismi. nā pm deseruit huic fallacie: vt ꝛcludit falsuz
simplr. simplr. n. ꝛcludit falsuz dicendo. cozuus est aial.
aial est albuz. g̃ cozu⁹ ē alb⁹. Scōs vō palo⁹ deseruit huic
fallacie: vt p eā ꝛcludit falsuz ꝓ aliquē modū. nā si dicit
triāgulus bz tres. triāgulus est fig⁹. g̃ fig⁹ bz tres. hec ꝛclu
sio nō est falsa simplr: ꝫ est falsa si itelligat cū reduplica
tione: vt si credat q fig⁹ bz tres sic triāgulus. pbo g̃ vt in
sinuaret hoc: ait q triāgulus bz tres: nō i eo q fig⁹: ꝫ in eo
q triāgulus. ¶ Notādū etiā q gdaz sylli sunt: de quozuz
rōne est ꝛcludere cuz reduplicatiōe: vt sunt sylli demon
stratiui: ꝛ maxime cū est demōstratio potissima. nunq̃. n.
p demōstrationē potissimā ꝛcludit aliqua passio de subo
nisi insit p se ei ꝛ p. ꝛ pm q bz. aliqui vero sylli sunt de q̃z
rōne nō est ꝛcludere cū reduplicatiōe: ꝫ sufficit in talib⁹
sylls vezꝛ eē qō ꝛcludit. ꝛ bz sylli sunt dialectici vel etiā
demōstratiui. si nō sit ibi dmōstratio potissima: ꝛ qz accīs
fallit ꝛ sophisticat quodāmō circa oia: iō pm vtrūq; mo
dum exēplificauit. vz. vt p accīs ꝛcludit simplr falsuz: ꝛ
vt ꝛcludit falsuz nō simplr. ꝫ si itelligat cū reduplicatōe.
pmū g̃ exēplū magis deseruit huic falle: vt versatur circa
māz pbabilē. zm vō exēm magis deseruit huic fallē vt vsa
tur circa māz necessariā ꝛ demonstratiuā. ideo pbs signā
ter dixit q nō ē demrātio de triāgulo q habeat tres in eo
q fig⁹: sed in eo q triāgulus: innuēs per hoc talem sophi
sticationem circa demōstrationez cōtingere.

Dubitaret forte aliqs de eo qō b dr. vz. q accidēs sophisticat ꝛ fallit cir
ca oia: taz circa mām. pbabilē q̃z circa māz necessariā. di
cebat. n. supra q fallē ꝛ sylli sophistici solū fieri bnt circa
māz dialecticā: ꝛ circa māz illā ex qua bnt sumi bitudies
locales. cū g̃ mā dialectica sit mā. pbabilis: videt q sylli
sophistici nō babeat fieri circa māz demōstratiuā: siue cir
ca māz necessariā. ¶ Rñ. odm: q vt appeat veritas q̃sti
ti possum⁹ distinguere duplicē ꝛditionē māe: quarū vna
sumit ex bis que ꝛsideranť. alia vō accipit ex mō ꝛsiderā
di. mā g̃ dialectica nō est determiati gnis rōne rezꝛ ad q̃s
applicari pnt ꝛsideratiōes dia“: cū dia“ q̃dā mō circa oia
negociet: vt vult pbs. 4. meta. ē trī dialectica mā aliquo⁹
distincta ab alys materys ex mō ꝛsiderādi: qz ꝛ si dia“ de
oib⁹ ꝛsiderare pōt: nō trī de oib⁹ ꝛsiderat sub omni rōne.
ꝫ solū ꝓ ꝫ quasdā intētiones cōes circa oia negociari bz: ꝛ
qz oēs loci sophistici sumunt ꝓ q̃sdā cōes itētiōes: iō talia
vsari dicunt circa materiā dialecticā. Cū ergo dicit q pōt
cōmitti fallacia circa demōstratiuā materiā ꝛ nēciaz. Di
cēdū q B nō ē vt ē nēcia: ꝫ vt ex ea sciri pnt q̃dā cōes in
tētiōes: ꝛ q̃dā sophistice bitudines. Deinde cum dicit.

Cōs.

¶ Quare si elenchus syllogismus quis nō erit
qui pm accidens sit elenchus.

¶ Cōcludit ꝛclōne itentā. d. q si elēch⁹ est sylls qs. i. sylls
quidā: palogism⁹ q fit pm accīs sup. qz nō est sylls nō est
elenchus. Deinde cū dicit.

¶ Sed pm hoc ꝛ artifices ꝛ oīno sciētes argu
untur ab inscijs: pm accidens enīz faciūt syllo
gismos cōtra sapiētes. Qui vero nō pnt diui
dere aut interrogati cōcedūt: aut cum nō dent
putantur dedisse.

¶ Quia dixerat sic accīs esse defectiuū: q deficit taz a syl
logismo q̃z etiā ab elēcho. Ne g̃: qz sic defectiu⁹ est: crede
ret aliqs ei⁹ defectū eē oib⁹ notū: assignat latētiā hui⁹ fal
lacie. d. q pm hoc. i. ꝫ accīs. artifices. i. expti: ꝛ oīno scien
tes. i. speculatiui ab iscys arguunt. nā inscij ꝓ sapientes ꝛ
ꝓ exptos faciūt sylls ꝫ accīs. Et subdit: q g nō pnt di
uidere. i. q nō pnt distinguere qñ mediū diuersificat: ꝛ qñ
nō: decipiunt p talē fallaciā: pp qō nesciētes sic distingue
re: aut ꝛcedūt interrogationez quaz ꝛcludūt p tales sylls
aut cū nō dent: vel ꝛcedant ꝛclusionē: putant trī dedisse
cū nesciāt respōdere. ¶ Notādū aūt: q ꝗ si tota deceptio
nostra in speculādo: ꝛ etiā in operādo ꝛ per hāc fallaciaz.
credim⁹. n. aliqñ bene syllogiçare: ꝛ trī deficim⁹: qz nō re
spicim⁹ ad id qō est p. se: ꝫ ad qō est p accīs: ꝛ sic est i spe
culādo: sic est in agēdo. credit. n. aliqñ medicus bñ curare
ꝛ male curat: qz nō accipit cām egritudinis per se: ꝫ p ac
cidēs. ideo tā in artificio q̃ in sciētia hec falla bz locuz: ꝛ
qz sic latēs est: ꝛ tot modis cōmitti pōt: merito pm eā tam
artifices q̃ sciētes ab iscys arguunt. ¶ Notādū etiaz: q
sapiēs inq̃tum sapiētes nō redarguit. ꝫ qz sapiētis ꝛ scie
tia est ꝛsiderare cās vtes. pnt eē sapiens circa talia. ꝛ defi
cere circa aliqd pticulare p fallaz accidētis. vel possumus
dicere q nō est incōueniens aliquē esse sapientē in vno ꝛ
non in alio. pp qō pōt decipi sapiēs in eo circa qō non est
sapiens. Deinde cū dicit.

¶ Qui autē pm quid ꝛ simpliciter: qñ non de
eodē affirmatio ꝛ negatio.

¶ Reducit ad ignorātiā elenchi fallaciā pm qd ꝛ simpli
citer. ꝛ tria facit: qz pmo pponit qō intēdit. 2° manifestat
qō dixerat. 3° cōcludit intētuz. 2ª ibi. (Nā pm qd.) 3ª ibi.
(Videt āt eo q ignorēt.) Dicit ergo q palogismi ꝫ qd
ꝛ simplr sup. reducunt ad ignorātiā elēchi: qñ in eis nō ē
affirmatio ꝛ negatio de eodē. ¶ Notādū aūt q elēchus
vt dicebat supi⁹ est ꝛtradictio vni⁹ ꝛ eiusdē. si g̃ palo⁹ ꝫ
gē nō sumūt affirmationē ꝛ negationē de eodē: ꝛstat eos
deficere ab elencho. Deinde cum dicit.

¶ Naz pm quid albū pm qd nō albū: simplr au
tez albi: simpliciter non album negatio. Si er
go dato pm qd esse album vt simplr datū acci
pit nō facit elenchuz.

¶ Manifestat qō dixerat. d. q est pm qd albū ꝛ simplr al
bi negatio est simplr nō albū. si g̃ dato. i. posito aliqd esse
pm qd albū. si accipit eū vt dictū ē simplr nō facit elēchū
qz nō est ibi ꝓdictio de eodē. Nō enī est ꝓdictio de eodem
dicēdo. ethiops est nō alb⁹: ꝛ est alb⁹ pm dentē. nō. n. idez
affirmat albū: qō negat nō albū. ꝫ albū ꝓ dētes affirmat
pm qd. nō albū vō negat simplr. cū g̃ in ꝫne simplr sumi
mus q ethiops sit albus ꝛ nō albus: qz hoc in pmissis nō
fuit suptū simplr: nō ē ibi elēchus nec ꝛtradictio. ¶ No
tandū aūt: q si affirmatio pm qd dz eē opposita negatiōi
pm qd. oz accipe idē ꝓ qd: vt albū ꝓ pedē. opponit ei: qō
est nō eē albū ꝓ pedez. quō aūt affir simplr opponit ne
gationi simplr. nōvt bñe dubiū. Deinde cū dicit.

¶ Videt aūt eo q ignorat qd ē elēchus.

¶ Cōcludit fallaciā ꝓ qd deficere ab elēcho. naz si bñ sci
remus diffōnē elēchi statiz appareret q hec falla nō con
cludit. hoc est g̃ qō ait q videt hec fallacia cōcludere: eo
q ignorēt quid est elenchus. Deinde cum dicit.

¶ Manifestissimi aūt oiuz q prius dicti sunt ꝫ
elenchi diffōnem: quare ꝛ nuncupati sunt sic.
Nā pm rationis omissionē fantasia fit.

¶ Reducit ad ignorātiā elenchi: vt est falla cōis. bz igno
rantiā vt est spālis. ꝛ duo facit: qz pmo facit qō dictū ē. 2ª
separat vnā ignorātiā ab alia. 2ª ibi. (Et diuidētib⁹ sic.)
Dicit g̃ q palogismi qui pus sunt dicti. i. notati pm elēchi
diffōnē: qz deficiūt ab elēcho sunt manifestissimi q redu
cunt in ignorātiā elenchi. nā rō q̃re nūcupati sunt sic est:
qz in eis fit fantasia ꝛ deceptio ꝫ omissionē rōnis elēchi.

qz omittūt aliq̃s pticulas vt pm idē. ad idē. silr. ꝛ in eodē
ꝫ que sunt posite in diffōne elenchi. ipm enī nomen eo
rum facit eos manifestissimos: q sic reducunt cū nomen
accipiant ab ignorātia elenchi. ¶ Notandū aūt q aliqd
pōt denoiari ad aliquo. vel qz illud assequtur: vel qz ab illo
deficit. paralogismi ergo peccātes pm ignorantiā elenchi
sunt dicti ꝛ denoiati pm diffōnē elenchi. non qz eam asse
quant. Sz qz ab ea deficiūt. Deinde cū dicit.

¶ Et diuidentibus sic: cōmunis in omnib⁹ his
ponenda est orationis diminutio.

¶ Separat ignorantiā elenchi vt ē fallacia cōis ab huius
modi ignorantia vt ē spālis. dicēs q diuidētibus. i. distin
guētib⁹ vnā ignorantiā ab alia ꝛtingit dicere sic: q vt ē di
minutio rōnis elenchi in oibus. i. in oibus particulis posi
tis in diffōne elenchi cōis est sup. fallacia. est ergo hec dif
ferētia iter ignorātiam elenchi vt ē cōmunis ꝛ vt ē specia
lis. qz vt ē cōmunis respicit sigillatim diminutionē oium
particularum positaꝝ in diffōne elenchi. Sz vt est spālis
respicit spālr illas q̃tuor pm idē ꝛc. Deide cū dicit.

¶ Qui vero in eo q sumitur hoc quod erat in
principio: ꝛ non causa vt causa ponitur manife
sti fiunt per diffinitionem.

¶ Reducit sil' petitiōez pncipij ꝛ pm nō cām vt cāz. ꝛ duo
fac. qz p. pponit qō itendit. 2° pbat qō dixerat. 2ª ibi (Opz
. n. cōclusionē) Dicit ergo q paralogismi qui fiūt in eo q
sumit qō erat in pncipio: ꝛ paralogismi q fiūt in eo qō po
nitur nō causa vt cā sunt manifesti p diffōnē. cognita enīz
diffōne elenchi manifestū ē quō tales paralogismi redu
cunt in ignorātiā elēchi. Deinde cū dicit.

¶ Oportet eteniz conclusionem eo q hic sunt
fuit accidere: quod nō erat in non causis.

¶ Probat qō dixerat. ꝛ duo facit. qz pmo pbat B de falla
cia pm nō cām. scōo probat hoc de petitōe pncipij. ibi (Et
rursum) Dicit g̃ q in elenchis opz cōclusionē accidere in
eo qō sunt B. i. pmisse: nā cū elenchus sit sills. sicut in sillo
accidit ꝗ per ea q̃ posita sunt. sic ꝛ in elencho q nō erat in
nō cāis. ppositio. n. que est nō cā ꝛ assignat vt cā nihil fa
cit ad ꝗnem. Deinde cū dicit.

¶ Et rursuz nō enumerato eo qō ex principio:
quod non habent qui fiūt secūdum petitionem
eius quod in principio.

¶ Ostēdit hoc idē de petitione pncipij dicēs q rursum oz
accidere ꝗnem ex premissis. nō cōnumerato eo q erat in
pncipio q nō bñt argumentatōes que sunt pm petitionē
eius qō est in principio.

Dubitaret forte aliqs vtꝝ petitio pncipij pec
cet cōtra sillogismū simplr: ꝛ videt q nō. qz petitio pncipij vt ꝛ. ponit nō ipedit sillm
iferentē. Iz ipediat pbātem. Sed non videt de rōne sillo
gismi simplr q probet. g̃ ꝛc. ¶ Dōz q forte dub⁹ est vtꝝ
sit de rōne sillū simplr q pbet. ꝛ hoc declarare nō est pre
sentis speculationis: ꝫ si contingeret nos scribere sup lib.
poz. forte istā pertractarem⁹ tnām. cōcesso g̃ q nō sit de
rōne sillogismi simplr q probet: dicere possum⁹ q petitio
pncipij peccat cōtra sillogismū simplr: nam de rōne sillo
gismi simplr est q abusdā posit⁹ is aliqd aliud dz necessita
re accidat p ea que posita sunt. g̃ in sillogismo ꝗ dz eē alia
a pmissis qō nō ppzie facit petitio pncipij. qz ibi per se pm
q bz quasi idē probat per idem.

Ulterius forte dubitaret aliqs vtrum petitio pncipij impediat sillogismum
iferentes. ¶ Dōz q cōmune dictum est petitionē pncipij
ipedire sillogismū probantē nō inferentē. Sed quomō B
vezꝛ sit sciendū q nō oīs illatio necessaria est sillogistica.
petitio ergo pncipij de necessitate ifert: ꝛ nō ipedit illatio
nez simplr sumptā. Impedit trī illatiōem vt ē sillogistica.
nā cū oñsum sit petitōez pncipij peccare cōtra sillogismū
simplr. ibi illatio sillogistica reseruari nō poterit. cū ergo
dr q petitio pncipij nō ipedit sillogismū iferentē: p tanto
verū est. qz nō impedit illatiōem simplr: ꝫ si intelligat q
nō ipediat sillm simplr iferentē q reseruet ibi illatio sil
logistica: falsus ē itellectus. petitio ergo pncipij ipedit sil
logismū iferentez vt ifert modo sillogistico. nō aūt ipedit
ipm inferentē vt ifert quocūq; mō. ¶ Notādū aūt q vt
supra oñsuz fuit falla pm nō cām vt cāz: magnā cōueniē
tiaz habet cum petitione pncipij. ideo forte philosophus
in reducendo combinauit eas simul.

Ui vero pm cōsequēs: partes fūt ac
cidentis. Nam cōsequens accidit.

¶ Dic vt dicebatur pbs reducit ꝗñs. circa qō
tria facit. qz pmo oñdit q ꝗñs ē pars accidētis
scōo dat oriam inter ea. tertio ex his que dixerat cōcludit
ꝗñs deficere ab elencho. scōa ibi (Differt autē) tertia ibi
(Scōm accīs) Dicit ergo q paralogismi q fiunt pm ꝗñs
sunt ptes accītis: nam ꝗñs accidit. ¶ Notādū aūt q pre
dicatio hec. ꝗñs accidit. nō est pdicatio formalis: ꝫ mate
rialis. formalr enī ꝗñs differt ab accīte mālter: trī conse
quens ē pars accītis. oēs. n. paralogismi qui peccāt ꝫ cō
sequēs peccāt pm accīs: sed non conuertit. ideo materia
liter ꝗñs est pars accītis. formalr tamē ꝗñs nullo modo
est pars eius. nullus. n. paralogism⁹ pm eandē rōnem pec
cat per vtrāq; fallaciā: imo pm aliā rōnem peccat p vnaz
ꝛ pm aliā per aliam. ¶ Notandū etiā q distinctio rerum
est accipienda ꝫ formā. ꝗñs nūt sic est pars accītis: q ēt p
se est distinctū ab accīte. ¶ Notanduz etiā q ꝗñs ppzie
nō est pars subiectiua accītis. qz tūc nō poneret in numē
rum cū accīte: nec ē pars itegralis ei⁹: qz posita parte inte
grali nō de necessitate ponit totū. posito trī ꝗñte ponitur
accīs: ꝫ Iz nō ppzie sit ps subiectiua nec itegralis: habz trī
similitudinē cum parte subiectiua. qz sicut posita pte sub
iectiua ponit totū. ꝛ nō ecōuerso: sic posito ꝗñte po' accīs
ꝛ nō ecōuerso. ¶ Notandū ēt q si bene videmus quō se
bz ꝗñs ad accīs de leui apparet quō se habent tredecim
fallacie ad ignorātiā elenchi. nā sic ꝗñs est pars materia
lis accītis: ꝛ omnes paralogismi peccātes pm ꝗñs peccāt
scōm accīs. sic oēs. iz. fallacie sunt quasi ptes materiales
ignorātie elenchi: ꝛ oēs paralogismi peccātes pm. iz. falla
cias peccāt per ignorantiā elenchi: ꝛ sicut formalr differt
ꝗñs ab accīte: sic ignorātia elenchi sub aliqua rōne sumi
tur alr q̃z. iz. fallacie. Deinde cū dicit.

¶ Differt autē ab accidēte: quoniam accidens
quidez est in vno solo sumere: vt idem esse ru
beum: ꝛ mel: ꝛ albuz: ꝛ cignum: qui autez pm
consequens semper in pluribus.

¶ Separat fallaciā ꝗñtis ab accīte. ꝛ duo facit. qz pmo p
ponit qō itēdit. scōo manifestat ppositū. ibi (Nā q̃rem)
Dicit g̃ q differt ꝗñs ab accīte: qñ qdez accīs est in vno
solo sumere vt idē est rubeū ꝛ mel ꝛ album ꝛ cignum: sed
paralogismi q fiūt pm ꝗñs semp fiūt in plurib⁹. ¶ Nota
dū āt q hoc cōiter multiplr exponit. pmo sic. accīs fit in
vno solo. qz fit in terminis cōuertibilibus: ꝗñs vō semper
fit in pluribus. qz nūq̃ fit in terminis ꝛuertibilib⁹. in mā
enī cōuertibili nūq̃ peccatur pm ꝗñs siue arguat a pōe
ꝗñtis siue a destructiōe antecedētis. alr exponit sic: q ac
cidens fit in vno solo. qz pōt fieri in vna sola ꝗñtia. ꝗñs ve
ro semp fit in plurib⁹. semp. n. fūt ibi due ꝗñtie. vna bona
alia mala. vt quicqd est mel ē rubeū. hec est bona. Sz cuz

postea cõuertit.qgd est rubeũ est mel. hec ẽ mala: ſz bꝰ expositões vadũt ꝑter mẽtẽ auctoris. ⁊ nõ satisfaciũt q̃sito. nõ est.n.qõ qũo alicubi põt esse aĩs vbi nõ est ꝓñs. hec eni ꝺñia ſatis itelligit ex eo qõ ꝑmo dicebat q ꝓñs ẽ pars accñtis. ſupflue g̃ addereꝰ ſcõa ꝺñia cũ ꝺ(Differt ãt ⁊c.) Intẽtio ergo auctoris ẽ oñdere q in vno ⁊ eodẽ ſz palogiſmo vbi est ꝓſequẽs ⁊ aĩs: differt vt ẽ ibi vna fallã ⁊ alia. ¶ Sciendũ ergo q cũ ꝺ mel ẽ rubeũ. fel ẽ rubeuz. ergo fel ẽ mel: poſſumus decipi p vtrãq; fallãz. vz. per accidẽs ⁊ ꝓñs. Nã ſi credamus ꝑdictũ ꝑcessum valere: tripliꝗ põt eẽ cã. ꝑma est. q nõ credimus meduz variari. ſi. n. nõ eẽt ibi variatio medy ſequereꝰ ꝓclo. ſcõa cã deceptõis põt eẽ q credimus aĩs esse idẽ ñiti. credimꝰ. n. idez eẽ mel ⁊ rubeũ. ⁊ opinamur ꝓuerti ꝓñaz. q ſi B eẽt: ſequeretur q fel eẽt mel. tertio mõ poſſumꝰ decipi: q credimꝰ antecedentia eẽ eadẽ iter ſe. q ſunt eadẽ medio: vt credimus mel ⁊ fel esse eadẽ iter ſe. q ſunt eadẽ rubeo. ſi ergo in dicto paralogiſmo decipimur ex ipſo medio. q nõ credimus ipm variari cũ variat: decipimur per fallam accñtis. iõ accñs fit in vno ſolo: q oziginaliꝗ initit medio variato. Sz ſi decipimur q credimꝰ aĩs eẽ idem antecedẽtia: q ſunt eadez ꝓñti decipimur p ꝓñs. iõ ꝓñs fit in plurib⁹ q nõ ſemp fit p ſe loquẽdo ex vno termino variato. ſz fit ex eo q duo aliqua putant eẽ idez: qõ duplicꝗ ꝓtingit. vel q: putam⁹ idẽ eẽ aĩs ⁊ ꝓñs. vel q: putam⁹ antecedẽtia eẽ eadẽ iter ſe.

Dubitaret forte aliqs. q: vt q accñs fiat in multis. inferi⁹. n. babebim⁹ q ideo ſ accñs. q: neſciim⁹ diſtinguere iter vnũ ⁊ multa. ¶ Dõm q aliud est fieri in plurib⁹ oziginaliter ⁊ ꝑmo. ⁊ aliud est fieri in plurib⁹ ſcẽdario. ⁊ ex ꝓñti. fallã eni accñtis fit in vno ſolo oziginaliꝗ. ⁊ ꝑmo q fit in medio variato. ex ꝓñti aũt fit in plurib⁹. q: me^m nõ variat niſi vt diuerſimode ꝓparat ad plura: iõ bene dcñ est q accipit vnũ vt mlta. q: accipit mediũ variatũ. hinc ẽ g̃ q fallã B ꝓpe peccat ꝓ nõ pp B õ nẽcitate accidere. q: nẽcitas illa cõis ſumit ex vnitate medy. vnitas. n. medy ẽ in cui⁹ vtute i ꝓne maioz extremitas ꝑdicat de minozi. ⁊ ſi B vnitas tollat: tollitur neceſſitas ꝓcludẽdi oino: q: B fallã variat medium: ⁊ accipit vnũ vt duo. q: arguit in q̃tuoz terminis.

Ulterius forte dubitaret aliqs. q: vt q accñs nõ differat a ꝓñte. ꝺt. n. in litte ra q iõ accñs est in vno ſolo ſumere: q: accipim⁹ idez esse rubeũ ⁊ mel: ⁊ albũ ⁊ cignum. ſz rubeuz est ꝓñs ad mel. albũ aũt ꝓſequẽs ad cignũ. putare ergo idẽ eẽ rubeũ ⁊ mel ⁊ albũ ⁊ cignũ est putare eẽ idem ꝓñs ⁊ aĩs. ſed B est deci pi per fallaciã ꝓñtis. ergo ⁊c. ¶ Dõm q vt dicebat accñs fit p ſe ⁊ ꝑmo in vno vt in me^o variato. cõſequẽs vero per ſe ⁊ ꝑmo fit in plurib⁹. nõ. n. fit fallã ꝓñtis per ſe loquẽdo ex eo q aliqd vnum varieꝰ. Sed ex eo q aliqua duo credunꝰ vnum. credere igitꝰ idẽ esse rubeũ ⁊ mel põt ꝓtingere duplicꝗ. vel q iſta credulitas ſurgat ex altero terminoꝝ q: credis rubeũ ſemp eodẽ mõ accipi. ita q credis rubeũ ſemp illo eodẽ modo accipi quo accipit cum ꝓiungit mel li: ⁊ ſic deciperis per fallam accñtis. Sed ſi bꝰ credulitas cõſurgat ex vtreq; q: credis aliqua duo vt mel ⁊ rubeuz. ⁊ vliꝗ aĩs ⁊ conſequens idẽ esse: deciperis per fallam conſequẽtis. ꝑz ergo qõ querit. Deide cũ dicit.

¶ Namq; que vni ⁊ eidem ſunt eadem: ⁊ ſibi inuicem probamus esse eadem: propter quod fit ꝓm conſequens elenchus.

¶ Probat qõ dixerat. vz. q ꝓſequens fit in plurib⁹. ſed vt dicebat ꝓñs eẽ in plurib⁹ duplicꝗ itelligit. nã vnus modus est cũ credim⁹ antecedentia eẽ idez. ali⁹ modus est cũ credimus idez esse aĩs ⁊ ꝓñs. duo ergo facit. q: ꝑmo o' conſequẽs eẽ in plurib⁹ ꝓm q duo antecedẽtia que ſunt plura credunꝰ vnũ. ſcõo oſtẽdit ꝓñs eẽ in plurib⁹ ꝑ aĩs ⁊ cõſequẽs que ſunt aliquo mõ plura credunꝰ oino vnũ. ſcõa ibi (Aut rurſuz) Circa ꝑmũ duo facit. q: ꝑmo oñdit quomõ cõſequens initit plurib⁹. ſcõo aſſignat defectuz eius. ibi (Eſt aũt nõ oino) Cõtinueꝰ ſic. bene dico q ꝓſequens fit in plurib⁹. q: que vni ⁊ eidẽ ſunt eadẽ ſibi inicem probamus eẽ eadẽ. credim⁹. n. duo antecedẽtia: vt leonem ⁊ ceruum eẽ eadẽ iter ſe. q: ſunt eadẽ ꝓñti vt ali. q: vtrũq; animal credimus vnũ esse aĩal. ſic etiã cignũ ⁊ niuem q̃ ſunt antecedẽtia ad albũ credimus esse eadẽ iter ſe. q: ſunt eadem albo. ꝑpter qõ cũ nõ valeat cõſequẽtia: fit elenchus .i. paralenchus ꝓm ꝓñs. Deide cũ dicit.

¶ Eſt autem non omnino vez: vt ſi ſit ꝓm accidens: nam nix ⁊ cignus albo idem.

¶ Aſſignat defectuz huiꝰ ꝓſequentie dicens. q nõ est oino verũ q que vni ⁊ eidẽ ſunt eadẽ iter ſe ſint eadẽ. q: nõ valet ſi ſit ꝓm accñs: nam nix ⁊ cignꝰ ſunt idẽ qõ albũ. non tm ſunt idem iter ſe. nõ. n. valet. cignus ẽ albus. nix est alba. g̃ nix est cignus. ſunt. n. nix ⁊ cignus eadẽ ꝑ accñs. ¶ Notandũ aũt q hic ꝑ accñs nõ accipit accñs vt diuidit cõtra ſubam: ſed accipit vt diuidit contra ꝑ ſe: vel ꝓ ꝓm q bꝰ. q̃cũq; n. ſũt eadẽ vni ⁊ eidẽ: ſunt eadẽ iter ſe: nõ ſimpl⁹: ſed ſunt eadẽ iter ſe ſicut ſunt eadẽ illi. ideo B fallacia nõ ſolũ ꝓmittit in termino accñtali: vt in albo. ſed in ſubſtantiali: vt in aĩali. vel in aliquo alio. nõ. n. valet. ceruus ẽ albus. leo est aĩal. ergo leo est ceruus. leo. n. ⁊ ceruꝰ licz ſint eadẽ animali. nõ tamẽ ſunt eadẽ iter ſe. Sed ¶ accipereꝰ dcñ per ſe valeret ꝓñtia. per ſe. n. loquẽdo ceruus ⁊ leo ſunt eadem in aĩali tãq; in genere. ⁊ ſunt eadẽ iter ſe nõ quocũq; modo: ſz ſunt eadẽ genere. Deinde cũ dicit.

¶ Aut rurſuz vt in meliſſi ratione: idẽ esse accipit factum esse ⁊ principium habere: aut equalia fieri: ⁊ eandem magnitudinez accipere.

¶ Oſtendit quomõ cõſequens est in pluribus. q̃ut antecedens ⁊ ꝓñs que ſunt aliquo mõ plura. credimus esse oino idẽ. ⁊ duo facit. q: ꝑmo ꝑmittit duos paralogiſmos deſeruiẽtes huic mõ. ſcõo pertractat ⁊ exponit eos. ſecũda ibi. (Quoniã aũt ꝑncipium) Cõtinueꝰ ſic. nõ ſolũ fit ꝓſequẽs ex eo q duo antecedẽtia credimus eẽ idem. Sed rurſum habz fieri q̃ut idẽ putamus esse antecedẽs ⁊ ꝓſequẽs. vt pz in rõne meliſſi qui accipit idẽ eẽ factuz q ſuꝑ. est vt antecedẽs ⁊ ꝑncipiũ habere q ſuꝑ. ſe habz vt cõſequens. aut etiã idem accipimus equalia fieri qõ ſe habz vt ꝓſequens ⁊ accipere eandem magnitudinem qõ ſe habet vt antecedens. Deinde cum dicit.

¶ Quoniã eniz qõ factum est habet principiũ: ⁊ qõ hz principiũ factum esse probat tanq̃z ambo eadem ſint quicquid in eo q principiuz habent: factum esse ⁊ terminatum.

¶ Pertractat ꝑdicta exẽpla. ⁊ duo facit. q: ꝓmio pertractat ꝑmũ. ſcõo ſcõm ibi (Simiꝗ aũt ⁊ in his) Dicit ergo quoniam. n. q factũ est habz ꝑncipiũ. ac ſi ꝓuerteret ꝓñtia. probat meliſſus habere ꝑncipiũ eẽ factũ. tãq̃z ambo hec ſint eadẽ: vt q̃quid in eo q hz ꝑncipium habz esse factũ ⁊ terminatũ. deceptio ergo hic ꝓ^t. q: idem putamus eẽ factuz esse qõ est antecedẽs. ⁊ habere ꝑncipiũ qõ est ꝓſequẽs. in eo ergo q aliqd habz ꝑncipiũ. ⁊ est terminatuz nõ ſequitur q ſit factũ. ¶ Notanduz aũt q dicit habere ꝑncipium. ⁊ esse terminatũ. q: hic vt dicebat ſupra cum tractauimus de rõne meliſſi. accipitur ꝑ^m pro ꝑncipio magnitudinis. ⁊ ſic bre ꝑn^m est illud idẽ qõ eẽ terminatũ. Deide cũ dic.

¶ Simiſiter autez ⁊ in his que eq̃lia facta ſunt ſi eandem magnitudinem ⁊ ſumentia: equalia

fiunt: ⁊ que equalia facta ſunt: vnam magnitudinem accipiunt: quare consequens sumet.

¶ Pertractat 2^m exemplũ dicẽs. q ſimiliter credim⁹ conuerti ꝓñam in his q̃ equalia fcã ſunt. credim⁹. n. ſi aliq̃ ſũt ſumentia vnã ⁊ eãdem magnitudinẽ q equalia fiũt. ⁊ eq̃ que eq̃lia fcã ſunt: credim⁹ q eãdẽ magnitudinẽ accipiũt q: rõ ſumit ꝓñs ⁊ peccat p fallaciã ꝓñtis. ¶ Notãdũ aũt q eẽ eq̃lia ẽ in plus q̃ bre eãdem magnitudinẽ. ſunt enim eq̃lia bñtia pares vnitates. eq̃litas. n. nõ ſolũ reſpicit q̃ titatem ꝓtinuã ſz diſcretã. poſſet aũt ſic formari palogiſm⁹ quecũq; ſunt eq̃lia bñt eãdem magnitudinẽ: ſz q̃libz duo gbuſlibz duob⁹ ſunt equalia. ergo quelibz duo gbuſlibet duob⁹ bñt eãdem magnitudinẽ. duo g̃ grana milij habẽt eãdẽ magni^tem cũ duab⁹ fabis. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Quoniaz ergo ꝓm accidẽs elenchus in ignorantiam elenchi est manifeſtuz est quoniam ⁊ q ꝓm ꝓñs. Perſpiciendũ autez hoc ⁊ aliter.

¶ Cõcludit ꝓnez itentã dicens. q: q: elenchꝰ. i. palenchus q ſit ꝓm accñs ſuꝑ. reducꝰ. est in ignorãtiã elenchi ma^m ẽ qñ ⁊ qui ſz ꝓñs ſuꝑ. reducit in talez ignorãtiã: ⁊ ſubdit q hic pſpiciendum ẽ aliter. ꝓñs est. n. aliquo mõ ꝑ accñtis. differt tñ ab accñte. reducẽda est g̃ fallacia ꝓñtis in ignorantiaz elenchi ſicut accñs iquãtuz est ꝑ accñtis: ⁊ reducenda est aliter iquãtum differt ab eo.

Qui vero in eo q plures interrogationes vnaz faciunt in eo q non enodamus propositionis diffinitionez.

¶ In qre iſta vt dicebat reducit pbs fallãz ſz plẽs iterrogatões. ⁊ tria fat. q: ꝑ ꝓpponit qõ itẽdit. 2° manifeſtat ꝓpositũ. 3° epilogat circa determiata. 2° ibi (Naz. propositio vnũ) 3° ibi (Quare oẽs loci) Dicit g̃ q palogiſmi q peccãt in eo q faciũt plures iterrogatões vnã: deficiũt ſuꝑ. ab elencho: eo q nõ enodam⁹. i. nõ manifeſtam⁹ ꝓpõnis diffõnem. Deide cum dicit.

¶ Nam propositio vnum de vno est: nam eadem diffinitio vnius ſolius ⁊ ſimpl⁹ rei: vt hominis ⁊ vnius tantũ hominis: ſimiliter autem ⁊ in alijs. Si ergo vna tm̃ propositio est: que vnum de vno aſſignat: ⁊ ſimpl⁹ erit ꝓpositio huiuſmodi ⁊ interrogatio.

¶ Manifeſtat qõ dixerat. ⁊ tria. facit. q: ꝑ oñdit p diffinitiõez ꝓpõnis ꝓpõnẽ plures nõ esse. ꝓpõnez. 2° ex B arguit hãc fallaciã deficere p ignorãtiaz elenchi. 3° ꝓcludit qũo in hac fallã hz eẽ elenchꝰ ⁊ qũo nõ. 2° ibi (Qm̃ aũt ſillus) 3° ibi (Si g̃ dedit) Dicit g̃ q ꝓpõ ẽ ſignificãs vnũ de vno: ⁊ est rõ: q: eadez est diffõ vni⁹ ſoli⁹ rei ⁊ ſimp⁹ rei vt eadẽ ẽ diffõ hois ⁊ vnius tm̃ hois. ſiꝗ aũt ⁊ in alijs. q: eadem est diffõ. ꝓpõnis ſimpl⁹ ⁊ vni⁹ tm̃. ꝓpõnis. Si g̃ tm̃ vna. ꝓpõ ẽ que vnũ de vno aſſignat. ⁊ ſimiꝗ erit. ꝓpõ hꝰ iterrogatio. ſiue hꝰ. ꝓpõ: q̃. ſ. vnũ de vno aſſignat. nõ g̃ iterrogatio plures vel. ꝓpõ plures est ſimpliciter ꝓpositio. quomodo aũt ſit eadem diffõ ſimpliciter rei ⁊ vnius tm̃ in fine lectiõis apparebit. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quoniaz autem ſillogiſmus ex propositionibus est: elenchus autez ſillogiſmus: ⁊ elẽchus est ex propositionib⁹. Si ergo propositio vnũ de vno manifeſtũ quoniam ⁊ hoc est in elẽchi ignorantiam. Videtur enim eẽ propositio que non est propositio.

¶ Ex his q̃ dixerat oñdit hãc fallaciã deficere p ignorantiã elenchi dicẽs q ſillogiſm⁹ est ex ꝓpõnib⁹. elenchꝰ aũt est ſillogiſm⁹. ergo elenchus est ex ꝓpõnibus. nulla g̃ oõo vz igredi ſillogiſmũ que nõ ſit ꝓpõ. ſi g̃ ꝓpõ vnuz de vno aſſignat: manifeſtũ est: qm̃ hic loc⁹ ſophiſtic⁹ q ꝺt fm plures iterrogatiões reducitur in ignorãtiã elenchi. nõ est. n. ibi elenchꝰ: ſz vt eẽ elenchꝰ. Interrogatio. n. plures vt eẽ ꝓpõ que nõ est ꝓpõ. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Si ergo dedit reſponſionẽ vt ad vnaz interrogationem erit elenchus. Si autez non dedit ſed videtur apparens elenchus.

¶ Oñdit qũo in hac fallacia fit elẽchꝰ. ⁊ qũo nõ fit elẽchꝰ ver⁹: ſz appens. dicẽs q ſi rñdens dedit rñſiõez vt ad vnã iterrogatiõem: erit ibi elenchꝰ. i. erit ibi ꝙ redarguitio. ſi aũt nõ dedit rñſionem vnã: ſz vt dediſſe: erit ibi appens elenchꝰ. ¶ Notãdũ aũt q vt ſupra dicebat ad plures interrogatiões aliq̃ rñdeꝰ affirmatiue: ⁊ tunc vere redarguit rñdens: q: cũ aliqd affirmat de plurib⁹ ſimul potest affirmari de quolibz p ſe. ꝓcedẽs. n. q cec⁹ ⁊ videẽs videt: ve redarguit: q: ſequtur q cec⁹ videat. aliq̃ vo rñdeꝰ negatiue: ⁊ tũc vere nõ redarguitur. ſi. n. cecus ⁊ videẽs nõ videt: nõ ſeqũ ſimpl⁹ q videẽs nõ videat: ſed ſequtur appenter. vult g̃ pbs vre q cũ ad plures iterrogatiões rñdem⁹ ſicut ad vnaz. i. reſpõdemus affirmatiue fit nobis elẽchꝰ: ſz cũ reſpõdemus negatiue nõ ꝓpte damus vnã reſponſionez: ſz videmur dare. ideo nõ fit nobis elenchꝰ: ſz appa rens elenchus. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Quare omnes loci cadunt in ignorantiaz elẽchi. Ergo qui ſunt ꝓm dictionem: quoniaz apparens contradictio: quod erat propium elẽchi. Aliꝗ autez ꝓm ſillogiſmi diffinitionẽ.

¶ Epilogat circa determinata dicẽs. q oẽs loci ſophiſtici cadũt in ignorãtiã elẽchi. q: loci ꝓm dictiõem deficiũt ab elẽcho. qm̃ est in eis appẽs ꝺdictio: qõ. i. q̃ ꝺdictio erat propriũ elenchi. aliꝗ aũt loci. vt q ſunt extra dictiõez deficiũt ſuꝑ. ꝓm diffõnem ſillõ. ¶ Notãduz aũt q elenchꝰ vt plures dcñ ẽ: ẽ ſillõ ꝺdictionis. Deficiũt g̃ ab elẽcho ⁊ reducunꝰ in ignorantiã elẽchi palogiſmi. vel q: peccãt ꝺ ſillogiſmã: ⁊ hꝰ ſunt palogiſmi peccãtes ꝓm fallam ex dictionẽ: vel reducunꝰ in hꝰ ignorãtiã elẽchi q peccãt ꝺ ꝺdictionem: ⁊ hꝰ ſunt: pa^m peccãtes ꝓm fallas in dictiõe.

Dubitaret forte aliqs. q: nõ videꝰ esse verus qõ ꝺt: nã iter fallacias extra dictiõem ꝓputat ꝓm qd ⁊ ſimpl⁹: ⁊ ignorãtia elenchi: ⁊ be maxime videnꝰ peccare ꝓtra ꝺdictiõem. nõ ergo ſimpl⁹ vez est qõ inuit pbs. vz. q fallẽ in dictõe peccãt ꝺ ꝓtradictiõem. fallacie vo extra dictiõem ꝓtra ſillogiſmũ. ¶ Dicendũ q ꝓm quosdã B dcñ pbi non est vniuerſaliꝗ verus: ſed ſolũ verus est quãtum ad aliquas fallas. alique enim fallẽ in dictione plus peccãt ꝺ ꝺdictõez: ⁊ alique extra dictiõem plus ꝓtra ſillogiſmũ: ſed cũ pbs abſq; exceptione B dicat. nõ videmur ire ad mentẽ eius. ſi nos aliq̃s fallas exceptuam⁹. ¶ Notãdũ aũt q vt ſpectat ad pſens elẽchꝰ dici põt. vel q: ꝓcludit vtrãq; pte ꝺdictõis. vel q: ꝓcludit aliquã ꝓpõnẽ cui in diſputatiõe fuerat ꝺdictũ. ꝑmus aũt modus fieri põt abſq; obuiatiõe. poſſet. n. quis ſillogiſtice concludere vtrãq; partẽ ꝓtradictiõis ſi nõ diſputaret cuz aliquo nec tenderet alicui obuiare: ſz ſcõus modus fieri nõ poteſt niſi in diſputatione obuiãdo alteri. cum ꝺt ergo q fallẽ in dictione peccãt ꝓtra ꝓtradictiõem accipiẽda ẽ ꝺdictio prout ꝓcludit aliqua ꝓpositio cui in diſputatione fuerit ꝺdictũ: ⁊ ſic exponẽdo nõ hz calumniã qõ ꝺt. nã vt in ſequẽti ca°. dicet per fallas in dictione plus homo decipit diſputando cum aliꝗ q̃ ꝓſiderando per ſeipm. ergo in talibus potiſſime fit fallã ꝓm ꝓtradictiõem vt accipit ꝓtradictio q̃tum ad obuiatiõem ⁊ diſputationem cũ alio

Sed in fallacys extra dictionem fit fallacia ꝓm sillm. qz ꝓsiderãdo ⁊ sillogizãdo gs in seipso absq; eo q̃ ꝑdicat sibi per aliũ nõ minus decipiẽ q̃z disputãdo cum alio: qõ vero obyciebat̃ de ignozãtia elenchi ⁊ de fall'a ꝓm gd q̃ euidẽtius deficiũt a ꝑdictiõe: eguocat̃ in ꝑdictione. magis. n. tales fall'e peccãt ꝑ ꝑdictionem ꝓtut vtraq; ps ꝑdictionis ꝓcluditur per sill'm: ſz non magis peccãt ꝓtra ꝑdictionez: vt accipitur ꝑdictio ꝓtut ꝓcluditur aliq̃ propositio cui in disputatiõe est ꝑdictũ: nam ⁊ si oẽs fall'e sic peccãt contra ꝓtradictionẽ: per quandã tamẽ appropriatiõez ꝓtra ꝓtradictiõem sic acceptaz peccant illi loci sophistici ꝓm quos magis decipimur disputando cũ alio.

Lapo ō spẽ

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrũ plures positiones possint dici ꝓpositio. ⁊ vr̃ q̃ sic. nã sicut plures boies possunt dici vn⁹ hõ. vt pozphirius vr̃ dr̃e: sic ꝓpõnes plures possunt dici propositio vel vna ꝓpõ. ¶ Amp. in plurib⁹ boibus est ꝓsiderare qõ est ꝓm formã. ⁊ qõ est scõm mãm: ⁊ ſz plures boies nõ sint vnũ rõne materie: sunt tñ vnuz rõne forme. ⁊ qz qõ ẽ scõz formã semp est poti⁹ plures boies magis dici debẽt vnus homo q̃z nõ vnus hõ. ergo ⁊ plures ꝓpõnes poti⁹ debẽt dici ꝓpõ q̃z nõ. ¶ Oppositũ hr̃ in lr̃a. ¶ Rñ⁹. dõm q̃ ꝓm quoldã. ideo plures boies nõ debent dici hõ. qz de ratiõe hois non solũ est forma: sed etiã materia. homo enim dicit formaz nõ in se: ſz in mã: ⁊ qz de rõne materie est q̃ faciat vnũ ꝓm idiuiduationem: ideo de rõne hois est q̃ habeat esse idiuiduatũ. Sz distinguũt de idiuiduatione. qz q̃daz est signata: quedã nõ. de ratiõe ergo hois vt dñt nõ est idiuiduatio signata. nõ est enim de rõne hois q̃ sit soz. sed de rõne hois ẽ idiuiduatio non signata. est. n. de rõne hominis q̃ sit vnus aliqs hõ: ſz istud nõ videt̃ bene dcm̃. qz materia q̃ ẽ de rõne hois nõ ẽ materia idiuiduata: siue accipiat̃ idiuiduatio vt est signata: siue vt ẽ vaga: ſz de rõne hois est materia ꝑtinens ad totã spẽm scõm quã acceptionem mãe sicut oẽs boies sunt vnus hõ scõm formam. sic sunt vnus hõ scõm mãm. r. ō. n. ꝑõt esse q̃ boies distinguãtur per mãm pertinentẽ ad spẽm: nisi sit diuersa ꝓ spẽruz: ideo distinguere de vnitate forme ⁊ de vnitate mãe pti⁶ ad spẽm est oino superuacuũ. ¶ Scienãũ ergo q̃ nullus superi⁹ ꝑdicatur de iferiozibus nisi scõm eẽ qõ hz in cis ⁊ qz in alio ⁊ alio iferiozi hz supius aliud ⁊ aliud esse: opz q̃ plurificato iferiozi plurificet̃ superi⁹ vt est in eo. ⁊ vt ꝑ de ipso. quot q̃ sunt particularia boiuz tot sunt hoies. soz. q̃ ⁊ plato nõ sunt hõ: ſz sunt hoies. simplr̃ ergo ⁊ absolute plures hoies nõ sunt homo: ⁊ plures ꝓpõnes nõ sunt propositio: tñ scõm aliquã determinatiõem ⁊ scõm qd nihil ꝓhibet q̃ hoies sint hõ: vel q̃ plura aliqua sint vnũ aliqd. vt plures hoies sunt vn⁹ hõ nõ absolute: ſz vnus hõ per participatiõem spẽi. ⁊ ꝑ hz solo ad dcm̃ pozphiry. q̃ vo adhibet̃ q̃ poti⁹ ẽ q̃ est ſz formã q̃z qõ est ꝓm mãz. ¶ Hõz q̃ plres hoies sicut sunt ⁊ vnũ quo ad formaz: ita quodãmõ sũt vnũ quo ad mãz. sũt. n. vn⁹ q̃ ad formã designãtẽ spẽz nõ quo ad formã idiuiduatam sicut sunt vnũ quo ad materiam ꝑtinentez ad spẽm nõ quo ad mãm signatam: ⁊ qz vnũqõq; est simplr̃ ⁊ absolute tale scõm esse qõ hz in se. qz hoies ꝓm eẽ qõ hũt in se hũt esse signatũ: plura ꝑticularia boiuz simplr̃ ⁊ ꝓm eẽ qõ hũt sunt plres hoies: ſz ꝓm gd posint dici vnus hõ. ꝓ tãto q̃ veritatẽ hz q̃ plres hoies sunt vnum ꝓm formã: ⁊ plures ꝓm materiã: qz rõ vnitatis spẽi magis sumit̃ ex forma. ⁊ rõ idiuiduationis ⁊ pluralitatis idiuiduoꝝ magis sumit̃ ex mã. simplr̃ tñ ⁊ absolute loq̃ndo plurificata foꝝ plurificat̃ mã: ⁊ pluri⁶ mã plificat̃ foꝝ.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrũ eadez sit rõ hois ⁊ vni⁹ hois: vel ꝓpõnis: ⁊ vni⁹ ꝓpõnis. ¶ Ad euidẽtiã aũt quesiti. sciendũ q̃ plres boies nõ sunt plures nisi ꝓpter significatiõem mãe: ⁊ ꝓp B q̃ dñt aliqõ aggregatuz. vnus ergo hõ vt diuidit̃ ꝑ plures dicit B aliqd ⁊ aggregatũ. ¶ Uidenduz est ergo quõ diffõ ⁊ nomẽ significãt rẽ simplr̃ ⁊ rez aggregatã. ¶ Notandũ ergo q̃ nomẽ ꝓm pbm. 8. meta. signãt formã ⁊ aggregatũ. homo. n. signãt hoiem simplr̃: ⁊ hoiem in B. Sed nõ eque ꝓncipalr̃: sed ꝓncipalr̃ ⁊ ꝓmo significat hoiez. ⁊ q̃le gd. scõdario vero ⁊ ex ꝓsiti signãt hoiem in B ⁊ B aliqd. ⁊ iõ bene dcm̃ est q̃ hõ noia ꝓncipalr̃ nõ significãt B aliqd: ſz magis quale gd. ⁊ si videant̃ significare B aliqd. B erit sub appellatiõis fi⁹: ⁊ sicut nomẽ signãt rem simplr̃ ⁊ vt ẽ B aliqd. sic ⁊ diffõ ꝑ se ⁊ ꝓmo ẽ rei simplr̃. ex ꝓsitivo est rei vt ẽ B aliqd. Intñ q̃ ea q̃ sunt B aliqd ꝑticipãt rõnẽ eiꝰ qõ ẽ simplr̃: iquantũ id qõ est simplr̃ reseruat̃ in B aliqd. vn⁹ ergo hõ intrñ participat diffõnem hois iquãtum hõ reseruat̃ in hoc hoie: cũ ergo certuz sit q̃ plures hoies nõ sunt hõ simplr̃ loquendo. qz eadẽ est rõ de noie ⁊ de diffõne: si plures hoies simplr̃ ⁊ absolute nõ ꝓñt dici hõ. vn⁹ vo simplr̃ ⁊ abs⁷ ꝓt dici hõ: ꝓstat q̃ eadem erit diffõ rei simplr̃ ⁊ vni⁹ rei. non aũt eadez erit diffinitio rei simplr̃ ⁊ plurium reruz. dependet ergo solo huius questionis ex questione ꝓmissa vt ꝑz per iã dicta.

Lõ. 7.

Lõ. 29.

CAP. V.

Pallacia autez fit in his quidẽ que sunt ꝓm equiuocationem ⁊ orationem cum nõ potest diuidi quod multipliciter dicitur: quedaz enim non est idoneum diuidere vt vnũ ⁊ ens ⁊ idem.

¶ Postq̃ ꝑbs determinauit de locis sophisticis in se: ⁊ vt reducunt̃ ad ignozantiaz elenchi. In pte ista determinat de eis in cõparatiõe ad nos: ⁊ vt hñt nos fallere. ⁊ duo facit. qz ꝓmo oñdit quõ fallimur per fall'as in dictiõe. secundo quõ fallimur per fallacias extra dictiõem. ibi (In his aũt que sunt ꝓm accẽs) Fallacia aũt in dictione: vt supra dicebat̃ triplr̃ diuidtur̃. qz quedã accipiunt̃ ꝓm multiplex actuale: quedã ꝓm potẽtiale: quedã ꝓm fantasticũ. iõ circa ꝓmũ tria facit. qz ꝓmo oñdit quõ decipimur ꝑ equocatiõem ⁊ ãphibologiã que accipiunt̃ ſz multiplex actuale. scõo quõ fallimur ꝑ ꝓpõnem ⁊ diſionem ⁊ accentũ q̃ accipiũt ꝓm potẽtiale. tertio quõ fallimur per figurã dictiõis que accipit multiplex fantasticũ. scõa ibi (In his aũt que ꝓm ꝓpõnem) ⁊ ibi (Eoꝝ vo que sunt) Dicit q̃ q̃ fallacia. i. deceptio fit in his palogismis q̃ sunt ꝓm equocatiõem ⁊ scõm oñonẽ. i. scõm ampbibologiã cũ non põt diuidi. i. cũ nõ põt facile distingui: qz multiplex dr̃. ⁊ addit q̃ q̃dã multiplicia nõ est ydoneũ. i. non est facile diuidere. ⁊ hõ multiplicia sunt vnũ ens ⁊ idẽ. ¶ Notandũ aũt q̃ va vniuocatio ẽ solũ in specie spãlissima. vt pbat̃. 7. phycoꝝ. in oibus alys vniuersalib⁹ est aliquo mõ multiplicitas: ſz hõ multiplicitas aliqñ est equocatiõis. aliqñ cuiusdã analo⁶. equocationis aũt multiplicitas ẽ qñ solũ nomẽ cõmune ẽ: ⁊ secũdũ illud nomẽ nulla est vnitas rei. analoga aũt diuidũtur. qz quedã magis appropinquãt ad vniuocatiõem. quedã vo magis ad equocatiõem. genera. n. lz sint analoga: qz vniuocatio va nõ est nisi in spẽ specialissima. illa tñ analoga multũ appropinquãt ad vniuocatiõem. vñ dr̃ in ꝑdicamẽtis q̃ ẽ in generib⁹ ⁊ differẽtys. vniuoce ꝑ⁷. possum⁹ ergo distinguere de analo⁸. qz quedã est ana⁸ per ꝑdicatõez vt analo⁸ generũ: quedã vo est analogia per attributiõez sicut oia sana dicunt̃ per attributionem ad vnũ aliqd. vt ad sanitatez q̃ ẽ in aiali. ⁊ oia entia sic dcã sũt. per attributiõem ad aliqd vnũ: vt ad subam. vere ergo vniuoca non sunt distinguẽda: nec ẽt ea que multum appropinquãt ad verã vniuocatiõem: cuiusmodi est analogia generum. Distinguẽda ergo sunt equoca ⁊ analoga per attributiõem:

ſz equoca est facile distinguere qz solũ nomẽ cõmune habent. analoga vo qz aliquo mõ concurrit ibi vnitas rei per attributõez. iõ talia nõ est facile distinguere: ⁊ qz ens vnũ ⁊ idẽ. hõ analoga sunt. iõ dcm̃ est q̃ nõ est idoneũ ea diuidere. ¶ Deinde cum dicit.

¶ In his autem que sunt ꝓm compositionez ⁊ diuisionem: eo q̃ nihil putatur differre cõposita ⁊ diuisa oratione: velut in pluribus.

¶ Oñdit quõ fallimur per locos sophisticos peccãtes ꝓm multiplicitatẽ potentialẽ. ⁊ duo facit. qz ꝓmo ostẽdit quo mõ fallimur per ꝓpõnẽ ⁊ diuisionẽ. scõo quõ per accentũ. ibi (Similr̃ aũt) Dicit q̃ q̃ in his q̃ sunt ꝓm ꝓpõnem ⁊ diuisiõem sup. fallimur: eo q̃ nihil putat̃ differre oꝝ ꝓposita ⁊ diuisa velut in plurib⁹. ¶ Notandũ aũt q̃ in plurib⁹ oꝝonibus ꝓpõ ⁊ diuisio nõ falsificant sniam: vt si diceret̃. q̃cũq; currit nũc currit. ly nũc: siue ꝓponat̃ cũ ꝓmo currit: vel cũ scõo: semp est va locutio. ⁊ qz in aliqbus nõ differt: credimus q̃ simplr̃ nõ differat. ⁊ sic decipimur: vel positumus dr̃e q̃ per ly velut in pluribus. designant̃ oꝝones peccãtes ꝓm bõ fall'as que sunt difficiles ad distinguendũ: vt sit sensus q̃ fallimur ꝑ ꝓpõnẽ ⁊ disionẽ. qz nõ putam⁹ differre oꝝonẽ compositã ⁊ diuisam: velut accidit in plurib⁹ oꝝonibus q̃. ꝑpter sui difficultatẽ. qz nõ sunt ydonee ad distinguendũ nõ cognoscẽdo multiplicitatẽ ea. ⁊ nõ putam⁹ ibi differre ꝓpositũ ⁊ diuisum. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Similiter autez ⁊ in his que sunt ꝓm accẽtũ. Nõ enim aliud videtur significare remissa ⁊ intensa oratio: in nullo aũt: aut non pluribus.

¶ Oñdit quõ fallimur per accentuz dicẽs. q̃ silr̃ fallimur in his q̃ sunt ꝓm accentũ. qz nõ vr̃ aliud significare oꝝ remissa. i. plata grauiter: ⁊ intensa. i. prolata acute: ⁊ B aut in nullo. qz fozte in nulla oꝝone cognoscim⁹ talẽ oꝝiam. vel si cognoscim⁹ in aliq̃ in plurib⁹ fozte nõ cognoscim⁹ ea.

Dubitaret forte aliqs. qz cũ accẽt⁹ fiat in dictiõe. videt̃ male eẽ dictum q̃ ꝑ accentũ fallimur. qz vr̃ idẽ significare oꝝ itensa ⁊ remissa. ¶ Dõm q̃ accẽtus aliquo mõ fit in oꝝone: nã cum vnus modus accẽtus fit: qñ vna vox põt eẽ vna dictio vt plures dictiões cũ plres dictões aliquo⁹ possint dici oꝝ. accẽt⁹ aliquo⁹ fit in oꝝone: vel possum⁹ dr̃e q̃ cũ dr̃ q̃ accẽt⁹ fit qñ oꝝ ꝑferr̃ intense vel remisse: accipit̃ ibi oꝝ large ad omne id qõ ꝓze ꝑfertur. ¶ Deide cum dicit.

¶ Eorum vero que sunt ꝓm figuraz: ꝑpter similitudinem dictionis. Difficile enim diuidere que similiter ⁊ diuerse dicuntur.

¶ Oñdit quõ fallimur per fall'am figure dictiõis. ⁊ tria facit. qz ꝑ ꝓponit qõ itendit. zo manifestat qõ dixerat. 3o qz B fall'a multũ vr̃ appropinquare ad fall'as extra dictiõez ꝓbat hãc fall'am eẽ in dictiõe. zo ibi (Pene. n. q̃ hec põt) 3o ibi (Quare in his q̃ sũt) Dicit q̃ q̃ redargutiões de nũero eoꝝ q̃ sunt ꝓm figurã dictiõis sup. nos decipiũt ꝑ silitudinẽ dictionis. qz difficile est in talib⁹ diuidere. i. distinguere q̃ dr̃ silr̃ ⁊ que diuerse. i. dissilr̃. ¶ Deide cũ dic.

¶ Pene. n. q̃ B põt facere: ꝑpe est videre veꝝ.

¶ Probat qõ supposuerat. vz. q̃ difficile est talia distinguere: ⁊ tuo facit: qz ꝓmo ꝓbat B vtr̃ in oibus modis hui⁹ fallacie. zo spãliter hoc ꝓbat in illo mõ qñ quale gd mutat̃ in B aliqd. zo ibi (Maxime aũt sciet) Cõtinuet̃ sic. hũ dico q̃ difficile ẽ scire diuidere q̃ dictiões dicunt̃ silr̃ ⁊ que dissimilr̃. qz q̃ põt B facere pene ꝑpe ẽ videre verũ: ſz sup. difficile est nõ solũ cognoscere veꝝ: ſz ẽt appropiquare ad cognitiõem vitatis. q̃ difficile ẽ illud facere. ꝓtingit q̃ nos decipi per talẽ fall'am. ¶ Notandũ aũt q̃ iter cetera ad cognitiõem veritatis vr̃ facere scire id qõ dr̃ q̃ nomen: ⁊ cognoscere vi vtutẽ vocabuloꝝ: ⁊ qui talia nouit. qz multũ appropinq̃t ad cognitiõem vitatis. dr̃. n. pene ꝑpe videre verũ. ⁊ qz nullus põt scire que dictiões dñr silr̃ ⁊ que dissimilr̃ ignozante vtute vocabuloꝝ. iõ q̃ sibi põt cauere ab hac fallacia est pene ꝓpe videre verum. ⁊ qz difficile est esse ꝓpe veritatem difficile est cauere ab hac fallacia. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Maxime autez sciet annuere: quoniaz omne qõ ō aliquo predicatur: opinamur hoc aliqd: ⁊ vt vnum intelligimus. Nam vnuz ⁊ substãtiam maxime videt̃ seq̃ hoc aliqd ⁊ ens.

¶ Oñdit hãc difficultatẽ spãlr̃ ex illo mõ hui⁹ fall'e qñ q̃le gd mutat̃ in B aliqd. ꝓtinuet̃ sic. hũ dico q̃ ẽ difficile distinguere que dñr silr̃ ⁊ que dissilr̃: qz potẽs B facere maxime sciet ãnuere idest sciet ad nutũ ⁊ ꝓm volũtatẽ suã manifestare ⁊ oñdere: qñ oẽ qõ ꝑdicatur ō aliquo. i. oẽ qõ significat q̃le gd opinamur eẽ B aliqd. ⁊ itelligim⁹ vt aliqd vnũ. ⁊ qz difficile est scire oñdere quõ ea que significãt q̃le gd vñr significare B aliqd. iõ difficile est scire distinguere silitudines ⁊ dissilitudines dictionuz: ⁊ addit q̃re que significant q̃le gd videntur signare B aliqd dicens. q̃ B aliqd ⁊ ens vñr seq̃ vnũ ⁊ subaz. referant̃ ãt singula singulis. vt B aliqd referat̃ ad subam: ⁊ ens referat̃ ad vnum. qz q̃ B aliqd vr̃ seq̃ subam. oꝝ suba vr̃ B aliqd signare. ⁊ qz vnuz vr̃ seq̃ ens. qcqd signãt ens vr̃ signare vnũ. quecunq; ergo signant q̃le gd. ⁊ sunt vniuersalia ꝑ figurã dictõis vident̃ significare vnũ. ⁊ B aliqd. ¶ Notandũ aũt q̃ B aliqd vr̃ seq̃ subaz. qz q̃ ꝑprie ꝓncip⁹ ⁊ maxime oꝝ suba ẽ ꝓma suba vt dr̃ in ꝑdicamẽtis: qõ quõ bẽat itelligi alibi clari⁹ dixim⁹. Ad ꝑsens aũt itm̃ dcm̃ sit q̃ qz suba signãt q̃ modũ per se stantis. cũ sole ꝓme sube ꝑ se existãt. ⁊ oꝝa alia existãt in illis. st oꝝ suba ex mõ significãdi significat per modũ per se stãtis: oꝝ suba videt̃ signare B aliqd. qz significat per modũ ꝓme sube: cui⁹ est ꝑ se stare. ⁊ sic ꝑz quõ B aliqd sequit̃ subam. quõ aũt vnũ sequit̃ ens de leui ꝑz: nã sicut ꝑ se esse ex mõ significãdi ꝓsequit̃ tale eẽ qõ est in suba. sic esse indiu: sum ⁊ esse vnũ ex mõ essendi ꝓsequit̃ oẽ ens. hũ ergo dcm̃ est q̃ B aliqd ⁊ vnuz ex modo essendi ꝓsequit̃ ens ⁊ subam. ¶ Notandũ aũt q̃ si credim⁹ quale gd esse B aliqd ex ipsa ꝑlatiõe decipimur ꝑ figurã dictiõis. ipsa enim ꝑlatio vt ꝓcretio dictõis facit q̃ quale gd iterpretet̃ B aliquid: vel q̃ vnum ꝑdi⁷ iterpretetur aliud. ꝑpter qõ vt supra dicebat̃. bene dcm̃ est q̃ võo: q̃cquid vidisti heri: nũc vides albedinẽ vidisti. ergo albedinẽ vides. nõ est figura dictiõis: qz albedo ex modo ꝑferendi nõ hz q̃ iterpretet̃ suba. substãtia. n. nõ est albedo: sed si acciperet̃ in cõcreto vt albũ. qz id qõ est substãtia ꝓtingit esse albuz iterpretamur albũ eẽ subam. ꝓcretio ergo dictionis que ẽ q̃dã figura eius facit vt talis iterpretatio fiat: ⁊ qõ dcm̃ est ō variatione ꝑdicamentoꝝ veritatẽ hz cum quale gd iterpretat̃ B aliqd: nam vt ẽt supra dicebatur. soꝝ nõ est humanitas: ſz homo. ꝓcretio ergo dictionis facit q̃ scõe substãtie predicent̃ de ꝓmis subiãtys: ⁊ de his q̃ sunt hoc aliquid. ⁊ qz ꝑdicando de eis vnũ iterpretamur aliud: ꝓcretio dictõis facit q̃ vnũ iterpretemur aliud. si ergo in talib⁹ iterpretatõib⁹ decipimur ex ipsa platione vocis: ẽ ibi figura dictionis: si ex vnitate rei: ẽ ibi fallacia extra dictiõem. ¶ Notandũ etiã q̃ ꝑter ꝓcretionez dictionis possem⁹ assignare spãlem rõnẽ. quare iterpretamur q̃le gd esse B aliqd. nam q̃ vno noie nominam⁹ vniuersale sicut ⁊ ꝑticulare credimus vniuersale signare vnũ aliquid sicut et particulare. homo. n. qui ẽ vniuersale nominat̃ vno noie: sicut ⁊ soꝝ. q̃ ẽ ꝑticulare. nõ solũ q̃ ꝓcretio: ſz vnitas nois facit q̃ q̃le gd iterpretemur bocaliqd. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Quare in his que sũt fm dictionez hic locus ponendus. Primum quidem quoniaz magis fallacia fit his qui cuz alijs considerant q̃z qui per se: nãqz cũ alio est consideratio per orationes: q̃ autez p se nõ minus per ipaz rez.

¶ Oñdit hãc fallam eẽ in dictiõe. oñsitz. n. fuit supra. z põt ẽt patere p ea que tacta sunt q̃ hec fall'a magnã ꝓuenientiam hz cũ fallacijs extra dictiõem. ne ergo credat eẽ talis fall'a: pbat eam eẽ in dictiõe. z tria facit fm q̃ triplicẽ rõnez ad hoc assignat. z° ibi (Deinde z p se falli) tertia ibi (Amp. fallacia qdẽ) Dicit g̃ q̃ hic loc° ponendus ẽ in his B ẽ inter illos locos q̃ sunt fm dictiõem. pmuz qdem. i. bz ꝓma cã est: qm̃ fm talẽ locũ magis fit fall'a his q̃ considerant cũ alijs q̃z illis qui ꝓsiderãt p se. g̃ B fallacia. s. figure dictionis ẽ fallacia in dictiõe: nã p oñones ẽ ꝓsideratio cũ alio: sz p ipsam rẽ nõ min° ẽ ꝓsideratio p scipm. ¶ Notãduz aũt q̃ fallacia in dictiõe sumit pn̄m decipiẽdi ex voce: siue ex oñone: z q̃z sermo z oñõ sunt ad a^m p tales fallacias magis decipimur p alios q̃z p nos. fallacie autem extra dictiõem sumũt pn̄m decipiẽdi ex re. z q̃z de reb° p nos ipos ꝓsiderare possum° p tales fall'as. nõ minus decipimur cõsiderãdo per nos q̃z cũ alijs: pp q̃ pz q̃ si p figurã dictõis magis decipimur cũ alijs q̃z ꝓsiderãdo p nos: q̃ talis fallacia est in dictione ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Deinde z per se falli accidit: cum in oratione facit considerationem.

¶ Ponit z^m rõnem dicẽs. Deinde p figurã dictionis sup. accidit aliquẽ p se falli. cũ in oñone facit ꝓsideratiõem. ergo hec fallacia ẽ in dictione. z̃ q̃z plus decipit cum alio q̃z p se. z̃ ẽt q̃ cuz decipit per se decipit in oñone ꝓsiderãdo z nõ per ꝓsideratiõem rei. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Amplius fallacia qdez ex similitudine: similitudo autem ex dictione.

¶ Ponit z^m rõnem dicẽs. Amp. fall'a. q. d. fallacia snp. figure dictionis fit ex sil'tudine. similitudo autẽ illa iunit ex dictiõe. g̃ hec fallacia ẽ in dictione.

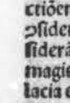

N his autez que sunt fm accidens: eo q̃ nõ potest diiudicare idem z diuersuz: z vnum z multa: neqz qualibus predicationibus omnia hec: z rei acciderunt z accidenti.

¶ In pte ista oñdit pbs q̃ũ decipimur per fall'as extra dictiõem. ¶ Ad cuius euidentiã sciendũ q̃ lz oẽs falle non iferãt sillogistice: q̃z ẽt petitio pncipij de q̃ magis vr q̃ iferat non iferr sillogistice: vt supra dicebat: z lz oẽs fallacie nõ recte ꝓbent nec recte ꝑdicãt. aliqne tñ magis pure peccant ꝑ illatiõem. aliqne magis ꝑ ꝓtradictionez. aliqne vo magis ꝑ pbatiõem. tria g̃ facit. q̃z ꝓmo ostendit q̃ũ fallimur per accñs. z p ꝓñs que videnť peccare ꝑ illatiõem. z° oñdit q̃ũ fallimur p fm qd. z p ignorãtiã elenchi que videnť peccare ꝑ ꝑdictionem. 3° q̃ũ fallimur p petitionem pncipij: z p fm nõ cãz: z p plures iterrogatões que videnť peccare ꝑ pbationem. z° ibi (In his que sunt fm diminutiõem) 3° ibi (Sil'r aũt in his q̃ in pn°) Circa pmũ duo facit. q̃z pmo docet q̃ũ fallimur per accñs. z° quomõ p cõsequens. scdo ibi (Simil'r aũt in his q̃ sunt fm ꝓñs) Dicit g̃ q̃ in his que sunt fm accidẽs fit fall'a supple in eo q̃ audiẽs nõ põt diiudicare idẽ z diuersum: nec põt diiudicare multa z vnũ: neqz q̃lib° pdicationibus. i. fm q̃lia attributa ola hec. i. minozes extremitates accidũt rei subiecte. i. medio. ¶ Notandũ aũt q̃ in fall'a accñtis B tria se bnt p ozdinẽ. pmo. n. p mediũ diuersificat z variat. scdo medio variato qual'r bz vim multoz terminoz. tertio q̃z mediuz est multa vtute medij maiozes extremitates nõ pñt ꝓcludi de minozibus. Decipimur ergo p fall'am accñtis. q̃z nescim° cognoscere quando mediũ manet idẽ: z q̃ũ diuersificat: z q̃z manẽs mediũ idem bz vim vni°. diuersificatuz vo bz vim multoz. non cognoscendo ãt q̃ũ mediũ manet idẽ: z q̃ãdo diuersificat: nõ cognoscim° q̃ũ mediũ manet z q̃ũ vt multa. z q̃z si accipit vt multa minoz extremitas extraneat a me°. z accidit ei nõ cognoscẽdo que dcã sunt: non cognoscim° qualib° pdicationib° minozes extremitates accidũt rei subiecte siue medio. ¶ Notandũ ẽt q̃ dicit qualib° pdicationib°. q̃z iõ contingit fallacia accidẽtis q̃ũ medi° terminus stat sub aliquo pdicato vt sub aliquo attributo. ratione cui° minoz extremitas accidit ei: z extraneat ab ipso. ¶ Deide cum dicit.

¶ Similiter autez z in his q̃ sunt fm cõseq̃ns. Pars enim quedaz accidentis est cõsequẽs.

¶ Oñdit q̃ũ fallimur per fall'am ꝓñtis. z duo facit fm q̃ duplr B o^i. z° ibi (Amp. autẽ) Dicit ergo q̃ sil'r sup. fit deceptio z fall'a in his que sunt fm ꝓñs. nã ꝓñs est q̃dam ps accñtis. põt aũt sic formari rõ. accñs decipit: ꝓñs est ps accidẽtis. ergo ꝓñs decipit. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Amplius autem z in pluribus videtur z p barur sic: si hoc ab illo nõ separat: neqz ab altero separari alterum.

¶ Adducit z^m rõnem q̃ũ fit deceptio per fall'am ꝓñtis dicẽs: q̃ in plurib° vt q̃ ꝓñs nõ separat ab antecedẽte: et q̃z B ẽ in plurib° credit q̃ sit in o^ibus. propter q̃ũ si B. i. si ꝓñs non separat ab illo. i. ab antecedẽte: credit z pbat q̃ neqz alterũ. i. neqz añs separat ab altero. i. a ꝓñte. ¶ Notandũ aũt q̃ ꝓñs z antecedẽs: vt homo z aial in pluribus siue in multis sese cõcomitant. multa. n. q̃ sunt aialia sunt boies: z ecõuerso. z iõ q̃z sic sese ꝓcomitant in plurib°. credimus q̃ sese cõcomitent in omnib°. z opinamur q̃ sicut aial est de rõne hominis: z nõ poterit separari ab homine: sic credim° q̃ homo sit de rõne animalis. z nõ possit separari ab eo: vt q̃ non possit eẽ animal q̃ non sit homo. Decipimur ergo per hãc fall'am. q̃z idẽ opinamur eẽ ꝓsequẽs z antecedẽs. ¶ Notandũ etiã q̃ vt supra dicebat consequẽs materialr est pars accñtis. formalr aũt est distinctũ ab ipso. ideo pbs duplr ostẽdit q̃ fallimur p fall'am consequẽtis. pmo vt est pars accidentis. scdo vt est distinctũ ab ipso. ¶ Deinde cum dicit.

¶ In his vero que sũt fm diminutiõez ratiõis: z in his que fm quid z simpliciter: in eo q̃ pene fallacia est. Naz quasi nihil cõsignificat: q̃d aut quo: aut quomodo: aut nũc vlr cõcedim°.

¶ Ostẽdit q̃ũ fallimur per fallaciã fm quid. z p ignorantiam elenchi dicẽs. q̃ in pis que sunt fm diminutiõem rationis elẽchi. z in his que sunt fm q̃d z simplr est fallacia in eo q̃ pene. ambe. n. iste fallacie arguũt fm quasdaz determinationes z nõ simplr. z q̃z res sumpta cum determinatione modicũ videť differre a seipsa sumpta simplr. decipimur ergo q̃z pene. i. fere idẽ arbitramur esse sumptuz cũ determinatione: z sumptũ simplr. ideo subdit q̃ quasi nihil ꝓsignificat q̃d: aut quo: aut quomõ: z nũc. q̃z ergo huiusmodi determinationes nihil putam° differre a simplr: ideo sumptã cũ talibus determinatiõib° ꝓcedimus vlr. i. simplr. ¶ Notãdũ aũt q̃ vt supra dicebat falla fz q̃d duplr fit. q̃z determinatio illa vel respicit rez totã fm se: vel mediãte pte. si fm se: tũc dr esse pcessus a q̃d ad simplr: vt dicẽdo ens opinabile. ergo ens: lz si huiusmodi determinatio nõ respiciat ipsam rez fm se: sed mediante parte q̃ quasi

non põt denominari totũ est. vt albus dẽtes. ergo albus. z tũc est pcessus a quo ad simplr. ergo decipimur per fallaciã fm q̃d z simplr. q̃z q̃d z quo nihil putamus differre ab eo q̃ũ est simplr z vniuersalr. ¶ Notandũ etiã q̃ ignorãtia elẽchi. vt supra dicebat: quadruplr fit fm has quatuor particulas. vz. fm idem ad idẽ: similr. z in eodez tempore. z hos quatuor modos possum° reducere ad duos: q̃z fm idẽ ad idẽ. z similr peccant in eo q̃ quomõ. q̃z non sumuntur determinationes ille eodem modo. modus vero ille qui nõ sumit respectu eiusdẽ temporis peccat in eo q̃ nũc. q̃z non accipit determinatiões illas simul z in eodez. nũc. pmas g̃ duas particulas. vz. q̃z non putamus differre q̃d z quo ab eo q̃ũ est simplr: debemus referre ad fallaciã fm q̃d. alias vero duas particulas. vz. q̃z non putam° differre q̃ est q̃ũo z nũc ab vlr debem° referre ad ignorãtiã elenchi. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Similiter autem z in his q̃ que in principio sumunt z in non causis. Et q̃cunqz interrogationes plures vt vnaz faciũt. In omnibus eni est fallacia: in eo q̃ pene. Non enim subtiliter disserimus: neqz propositiões: neqz sillogismi diffinitionem: propter predictã causaz.

¶ Ostendit q̃omõ fallimur per petitionez pncipij per nõ causas: z p plures iterrogationes dicẽs. q̃ simil'r sup. decipimur in his palogismis qui sumunt q̃ũ est in pncipio: z ẽt decipiunt nos quecũqz faciunt plures iterrogationes: vt vnaz. In predictis. n. omnibus fit fallacia in eo q̃ pene. i. in eo q̃ deficũt a pbatione. non. n. propter pdictam causam sup. deceptionis. i. propter pdictas fallacias que sunt huiusmodi deceptõis causa pterea. s. q̃ nõ discernimus subtiliter neqz diffõnem ppositionis quãtum ad fallaciã fm plures iterrogationes: neqz discernimus diffinitionez sillogismi quantũ ad petitionez pncipij z nõ cãm. ¶ Notandũ autem q̃ pene defectum noiat. ergo hc. s. fallacie. videlz fm q̃d: ignorantia elenchi: petitio pncipij: non cã: z plures iterrogatiões peccãt in eo q̃ pene: alr tñ z alr. fm q̃ aliter z aliter deficiũt: naz fm q̃d sumitur per defectũ a simplr. ignorantia elẽchi per defectũ a ꝑdictiõe. petitio pncipij p defectũ a sil'lo. siue a pbatõe. q̃z non ꝓcludit z pbat idẽ per idem. nõ causa vero etiã deficit a probatione z sillogismo. non q̃ pbet idem per idez: sed q̃z accipit pro causa q̃ũ nõ est causa. fallacia vero fm plures iterrogationes deficit a pbatione z sillogismo per defectuz propositionis. q̃z ergo ignorantibus z ydiotis q̃ũ est secũdũ quid. videtur quasi z pene q̃ sit simplr. z apparẽs contradictio pene videtur eis q̃ sit ꝓtradictio: z q̃ũ est idez apud eos z pene siue fere videtur diuersuz: z q̃ũ est nõ causa videtur causa. z ppositio plures que nõ est ppositio pene videtur ppositio. ideo fm istas omnes fallacias decipimur in eo q̃ũ pene. ¶ Notandum etiam q̃ vt supra tangebatur fallacia fm plures iterrogationes: aliquando facit elenchuz verum: aliquando apparentez. verus elenchus. i. vera redargutio fit: vt pbabatur si respondeatur affirmatiue. apparens vero si respondeatur negatiue. cum ergo hec fallacia facit apparentem elenchum annectit ignorantie elẽchi. cuius maxime est apparenter contradicere. cuz vero vere redarguit annectit petitioni pncipij. nam si respondeatur affirmatiue z concedatur q̃ cecus z videns videt: vere potest argui q̃ cecus videat: sed petitur ibi q̃ est in pncipio: q̃z per id quod profertur coniunctim probatur q̃ profertur diuisim. idem est enim arguere. cecus z videns videt. ergo cecus videt: z dicere medicina est sciẽtia sani z egri. ergo medicina est sciẽtia sani. z quia quanto verius redarguimur per hanc fallaciaz: tanto magis decipimur per eam. ideo signanter philosophus volendo determinare de deceptione eiue annectit eaz petitioni pncipij.

CAP. VI.

Oniaz autez habemus fm quot sunt apparentes sillogismi: habemus z fm quot sophistici sillogismi z elenchi.

¶ Hoc capitulum cõmuniter male continuatur. z ignorantur ꝓmuniter itentio philosophi circa ipsum. quia nõ bene visa est differentia inter locos sophisticos z sillogismos sophisticos. loci. n. sophistici sunt elemẽta z pncipia sillogismoruz sophisticorũ: nam vt supra dicebatur: sicut sillogismi dialectici initũtur locis dialecticis qui sunt veri loci. sic sillogismi sophistici initũtur locis sophisticis qui sunt falsi loci. z q̃z ad tradendã artem de aliquo nõ sufficit tradere pncipia illius nisi ostendatur quomodo illud ex illis pncipijs sumitur. ideo q̃z in hoc lib° intendit philosophus tradere artẽ z notitiaz de sillogismis sophisticis: nõ sufficit determiare de locis sophisticis qui sunt pncipia talium sillogismoruz nisi ostendatur quomõ ex illis pncipijs sumũt oziginem sillogismi sophistici: ostẽsum. n. fuit supra q̃ lz pncipale itentum in hoc lib. s. t elenchus. propter q̃ũ hic liber merito dicitur elenchoruz. itenditur tamen in hoc li° de locis sophisticis z de sillogismis sophisticis: sed hoc in comparatione ad elenchuz. Possumus ergo sic continuare hoc capl'm. videlz q̃ philosoph° in precedẽtibus determinauit de locis sophisticis. hic autez determinat de sillogismis sophisticis. oñdẽdo quomõ ex dictis locis huiusmodi sillogismi oziũtur. Luz ergo hic itendatur de sillogismis sophisticis z litigiosis. s. quia sillogismus tẽtarius est etiam aliquo modo sophisticus z litigiosus. ideo philosophus duo facit. nam pmo determinat de sillogismis sophisticis comparãdo eos ad locos sophisticos. scdo determinat de sillogismis sophisticis comparando eos ad sillogismos tentatiuos. scdo ibi (Et sillogismus litigiosus z sophistic° est) Necessitas ergo pme partis est vt cognoscamus quomodo tradẽda est ars de sillogismis sophisticis. q̃z tradenda est p locos sophisticos qui sunt eozum pncipia z elemẽta. ¶ Sciendũ ergo q̃ sillogismi sophistici ad tria cõparari possunt. pmo ad locos sophisticos qui sunt eozum pncipia. secundo comparari possunt ad ppositiones z terminos ad quos applicãtur. tertio comparari babẽt ad ipsos vtentes qui sillogizando vti possunt orationibus ad nomẽ vel itellectum: non est autẽ tradenda ars de huiusmodi sillogismis per cõparationem ad vtentes. q̃z respectu taliũ babẽt cõparationem per accidens: nec est tradẽda ars de eis fm propositiones z terminos: ad quos applicari babẽt. q̃z talia sunt quasi infinita: z nõ sunt de consideratione vnius artis: sed tradenda est ars fm locos sophisticos qui vt dcm̃ est sunt eozuz pncipia z elemẽta. tria ergo facit. q̃z pmo ostẽdit sillogismos sophisticos sumendos esse fm locos sophisticos. scdo probat eos nõ esse sumendos fm ppositiones z terminos ad quos applicari babent. tertio declarat q̃ huiusmodi sillogismi nõ sunt sumendi: nec tradenda est ars de eis per cõparationem ad vtentes. videlz prout diuersimode ad nomen z ad itellectuz possunt orationibus vti. scdo ibi (Secundũ aũt que arguũt) tertia ibi (Nõ est autem differentia oñonum) In tota pma parte itendit vnam rõnez quatalis est. eadẽ via sumendi sunt sillogismi sophici peccantes in forma z in materia: sed sillogismi sophici peccãtes in forma sumunt fm locos sophicos. ergo omnes sillogismi sophistici tã peccãtes in forma q̃z in mã sumẽdi sunt fm locos sophisticos. est ergo principalis itentio huius partis q̃ vlr de omnibus sillis sophicis tradendz est ars fm lo-

cos sophisticos. In hac autē rōne sic pcedit. qz pmo pbat q̃ eadē via sumēdi sunt sillī sophistici taz peccātes in forma q̃ in mā. zo oñdit sillos peccātes in forma sumendos eē fm locos sopbicos. 3o ꝛcludit pncipale itentum. videlz q̃ oēs sillogismi sophici sumēdi sunt fm dictos locos sophisticos. scōa ibi (Si ergo palogismi ꝛdictōis) tertia ibi (Quare habem⁹ fm quot fiūt) Circa p̄m tria facit. qz prio pponit qd̄ itendit. scōo distinguit sillogismū sophisticuz. tertio resumit qd̄ dixerat vt pbet itentuz. scōa ibi (Dico aūt sophisticuz) 3a ibi (Qm aūt habem⁹ eos) Dicit q̃ q̃ qz habem⁹ fm quot pn̄a siue fm quot locos sunt siue fiūt sillogismi appentes. i. peccantes in forma: habem⁹ ex hoc fz quot pn̄a sunt sillogismi ⁊ elēchi sophici. i. sillogismi ⁊ elēchi peccātes in mā. q. d. q̃ fm eandē viā: ⁊ fm eadem pn̄a sumunt vtriq̃ sillogismi. ¶ Notandū aūt q̃ lz per eadez pn̄a ⁊ eosdē locos sumi possint sillogismi sophici taz peccātes in forma q̃ in mā: tñ magis directe: vel magis imediate fm locos sopbicos sumuntur sillogismi peccātes in forma q̃ in mā. ió pbe q̃ sī supponēdo q̃ sillogismi peccantes in forma sumunt fm locos sopbicos. ait q̃ illa eadem via sumunt sillogismi sopbici peccātes in mā. ¶ Notandū etiā q̃ intentio pbi est in hoc ca⁹. de vtrisq̃ sillogismis: tā de peccātib⁹ in forma q̃ in mā oñdere q̃ sumunt fz locos sophisticos. vnde ifra spālē rōnē faciet de sillogismis peccātib⁹ in forma q̃ sumunt fm locos sopbicos. q̃ autez B vī hoc suppone. ⁊ vel supponit ipm tanq̃. pbandu z. qz iferi⁹ B. pbabit. vel B ió fecit: qz vt dcñ est euidēti⁹ ē peccantes in forma sumendos esse fm locos sopbicos q̃ peccātes in mā. ió respectu illorum hoc est q̃ sī supponendu z.

¶ Notandū etiā q̃ cū aliq̃ nomē p̄ plurib⁹ sī alteruz illorum habeat nomē ppriū reliquuz sibi retinet nomē cōmune. videm⁹. n. q̃ hoc nomē ppriū: vt p3 per pbz pmo top. cōmune ē ad ppriā passionē. ⁊ ad id q̃ ēdicat quid est esse: tñ qz idicens qd ē esse bz spāle nomē: ⁊ dī diffō ppria passio retinuit sibi nomē cōmune: ⁊ dī ppriū. sic sillogismus sopbic⁹ est qd cōmune ad peccātē in forma ⁊ in mā: tñ qz peccās in forma bz spāle nomē. ⁊ dī sillogism⁹ apparens. peccās in mā vrplurimū retinet sibi nomē cōmune ⁊ dī sillogism⁹ sopbicus: ió per sillogismos ⁊ elenchos sopbicos itendit peccantes in mā: ⁊ fm quandā apptopriazionē est dcñ: nā fm veritatem ēt sillogism⁹ peccās in forma ē sopbicus. ió statim post ad hoc designādū distinguit sillogismū sophisticū in peccantez in forma ⁊ in mā volēs q̃ vterq̃ possit dici sophisticus.

Ca. 3.

Dubitaret forte aliq̃s. qz cum sillī sophici beāt ppria pn̄a ⁊ elementa: qz būt locos sopbicos. vī q̃ de eis possit tradi ars p se. cui⁹ cōtrariū dcñ est supra. dicebat. n. q̃ ō sillis sopbicis nō possit tradi ars p se: fz in ꝛparatione ad elenchū: sicut de obligatib⁹ nō tradit ars nisi in ꝛparatione ad rectū. ¶ Dōm q̃ sillogismi sopbistici reducunt in locos sophisticos: fz qz loci sopbici sunt quedā obligtates elenchi: ⁊ reducunt in ignorantiā elenchi. ió de sillogismis sopbicis pn̄ ⁊ pfecte nō habet ars nisi in ꝛparatiōe ad elenchū.

Ulterius forte dubitaret aliq̃s si peccās in forma ⁊ in mā pōt dici sillogismus sopbicus: qs eoz magis sit sopbicus. ¶ Dōm q̃ in sillo sopbistico duo ē ꝛsiderare. vz. terminos ⁊ ppōnes ⁊ ordinez sillogisticū. Cū ergo ozdo sillogistic⁹ magis se teneat ex parte forme: ppōnes ⁊ termini magis se teneent ex pte mātē: sillis sopbicus peccās in forma ē magis sopbic⁹ q̃ tū ad ordinem sillogisticū. peccās vo in mā est magis sopbicus q̃ tum ad ppōnes ⁊ terminos positos in sillo. verum qz oīs res magis ē qd̄ est fz formā q̃ qd̄ est fm mātez. ⁊ cuilibz rei magis opponit qd̄ est fm formā q̃ qd̄ est fm materiaz. ió sillis peccās in forma magis est sillus sopbicus: ⁊ plus opponit sillo q̃ peccās in mā: qz peccās in mā nō ppie opponit simplr sillo: vt ifra patebit. si q̃ sillis peccās i mā aliqñ cōmuni noie dī sillogism⁹ sophicus: B non est q̃ sit magis tale q̃ peccās in forma: fz qz nō sic babz speciale nomen: vt ille. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Bico autem sophisticuz elenchus ⁊ sillogismum: non solum eum qui videtur sillogismus vel elenchus: non est autem: sed etiaz qui est q̃dem: videtur autem non iconueniens rei.

¶ Diuidit sillm sophisticū. ⁊ duo facit. qz pmo diuidit sillz sophisticū in sillm peccantē in forma ⁊ in mā. zo ondit q̃ sit sillogism⁹ peccās in mā: ⁊ q̃liter differt a peccāte in forma. scōa ibi (Sunt aūt bi) Dicit ergo. dico aūt sophisticū elenchū ⁊ sillm nō solū qui vī sillogismus vel elenchus: ⁊ nō ē vt peccātē in forma: fz ēt sup. voco sillm sophisticum eū qui est sillogismus. videt aūt non cōueniens rei: qz peccat in materia. vterq̃ ergo pōt dici sophicus: tā peccās in forma q̃ in mā. ¶ Deide cū dicit.

¶ Sūt aūt hi qui nō fm rez arguūt ⁊ mōstrant ignorantes: q̃ō erat tentatiue.

¶ Ondit q̃ sī sillī peccātes in mā: ⁊ q̃liter differūt a peccātib⁹ in forma. ⁊ tria facit. qz pmo ait sillos peccātes in mā ēē nō ꝛueniētes rei ⁊ ꝛuenire cuz tentatiuis. scōo q̃ dixerat. pbat. tertio ex his q̃ dixerat sepat peccantes in forma a peccātib⁹ in mā. zo ibi (Est aūt tentatiua) 3a ibi (Sophistici aūt elēchi) Dicit q̃ q̃ bi. s. sillogismi peccātes in materia sunt q̃ nō arguūt fm rem. i. q̃ accipiūt falsa ⁊ monstrāt ignorātes: q̃ō erat ppriū tētatiue. ¶ Notādū ergo q̃ tria tāgit circa sillz peccātē in mā. pmū est q̃ accipit falsa. zm q̃ pōt sumere experimētū de ignorātia rīdentis. tertiū vo q̃ ꝛuenit cū tētatiuo. ¶ Deide cū dicit.

¶ Est autem tentatiua pars dialectice: hic aūt potest sillogizare falsum propter ignorantiam eius qui dat orationem.

¶ Qz dixerat sillm peccantē in materia ⁊ accipientē falsa ꝛuenire cū tētatiuo: vt ondat vez esse q̃d̄ dixerat: probat q̃ tētatiuus pōt sillogizare falsuz dicēs. q̃ tentatiua ē pa dialectice. ⁊ B. s. tētatiua pōt sillogizare falsum pp ignorātiam ei⁹ q̃ dat orōnem. i. ppter ignorantiā rīdētis. ¶ Notandū aūt q̃ tētatiua: vt supra dicebat. pcedit ex his q̃ vident rīdenti: si ergo rīdēs sit ignorās: ⁊ pcedat falsuz poterit sillogizare falsuz. idem ergo sillogismus poterit esse peccans in mā iquantū recipit falsa ⁊ esse tētatiu⁹ inq̃tū pcedit ex his q̃ vūr rīdenti. ¶ Deide cū dicit.

¶ Sophistici autem elenchi ⁊ si sillogizent cōtradictionem: non faciunt manifestum si ignoret: nam ⁊ scientez impediunt his orationib⁹.

¶ Ex his q̃ dixerat oñdit peccātes in forma differre a peccantib⁹ in mā. ꝛtinuet sic. dcñ est q̃ peccātes in mā possent sumere experimētū de ignorātia rīdentis. aūt p sed sopbici elēchi. i. peccātes in forma: sup. non sunt tales. qz ⁊ si sillogizēt ꝛdictiōem. i. ⁊ si nō redarguāt rīdentē. nō tñ faciūt ma⁹ si ignorat. nā sup. sophiste ēt scientē impediūt his orōnibus. ¶ Notandū q̃ per illū sillm possum⁹ directe sumere experimētū de ignorātie rīdentis: qui ita ipedit ignorantē q̃ nō ipedit scientez. posset q̃ sic formari rō. omnis sillogism⁹ ipediēs tā scientē q̃ ignorantē nō ppie sumit experimentum de ignorantia respondentis. peccās in forma est bō. ergo ⁊c.

Quoniam autem habemus eos eadez via manifestuz. Nam fm que videntur audiētibus velut interrogata sillogizare: fm hec ⁊ rīdenti videbit: quare erunt sillī falsi p hec: aut oia: aut q̃daz.

¶ Postq̃ pbe dixit q̃ fm illa pncipia fm que fiūt peccantes in forma fiūt peccātes in materia. In pte ista resumit q̃d̄ dixerat vt pbet itentū. ¶ Ad cuius euidentia notandū q̃ dupl̄r possumus oñdere q̃ per eadē pncipia sumuntur paralogismi peccātes in forma ⁊ in materia. p. n. B potest oñdi. put alīq̃s sillogistice arguit cum alio. scōo pcout ꝛsiderat apud semetipm. pma via sic p3. illa. n. eadē ppositio que est ꝛclusio sillogismi peccātis in forma: pōt ēē premissa in peccante in mā: vt si dicat. canis currit. celeste sydus est canis. ergo celeste sydus currit. iste sillogism⁹ peccat in forma: ⁊ inititur illi loco sophistico qui dicit equiuocatio. si ergo accipiat conclusio huius sillogismi: ⁊ fiat premissa alterius dicēdo. celeste sydus currit: q̃d̄ currit babz pedes. ergo celeste sydus babet pedes. iste scōs sillogism⁹ peccat in materia: ⁊ inititur pmo sillogismo peccāti in forma. cū ergo ille sillogismus peccās in forma initat loco sophistico vt equocatōi loci sopbistici nō solū erunt pncipia sillogismoruz peccātium in forma: sed etiaz peccantiū in materia: alr tamē ⁊ aliter: qz peccātiū in forma sunt pncipia directe ⁊ imediate. peccātiū vo in mā sunt pncipia ꝛsiti ⁊ mediate. Scōo B pōt oñdi ex eo q̃d̄ aliq̃s cōsiderat apud semetipm. nā sicut aliq̃s decipit cū alio per sillz peccantē in forma ⁊ decept⁹ ꝛcedit ꝛclonem illā: ⁊ fit ei sillis peccās in mā. sic aliq̃s pōt decipi ꝛsiderando apud semetipm ⁊ decept⁹ ꝛcedit aliquā ppōnē falsam tāq̃ verā: ⁊ fit ei sillis peccās in mā. bi aūt duo modi nīc differūt: qz fz p oēs locos sophisticos possim⁹ decipi tā cōsiderando cum alio q̃ considerādo apud nosmetipsos: tñ p locos sopbicos in dictiōe magis decipimur ꝛsiderando cuz alio. per locos vo extra dictōem nō minus decipimur ꝛsiderando p nosmetipsos. Duo ergo facit pbe. qz pmo oñdit eē eadē pn̄a ⁊ ela sillogismoꝝ peccantiū in forma ⁊ in mā put decipimur ꝛsiderādo cū alio. scōo oñdit hoc idē. put decipimur ꝛsiderādo p nosmetipos. zo ibi (Qz. n. nō iterrogat⁹) Dicit q̃ q̃ ma⁹ est sup. ex dōia: qm̄ babem⁹ eos. i. sillos tā peccātes in forma q̃ in mā eadē via. i. p eadē pn̄a ⁊ p eosdez locos: ⁊ ē rō. qz per ea pn̄a fz que vī audiētib⁹ ipios opponētes velut iterrogata. idest p iterrogata sillogizare q̃tū ad sillm peccantē in forma fm B. i. fm illa pncipia siue fz illā fallam videbit rīdēti q̃tū ad peccātē in mā: nā si cōclusio sillī peccātis in forma fiat pmissa in sillo peccante in mā. si audiēs sillogismū peccātem in forma ꝛcedat illā ꝛnem verā: postea rīdens ad sillogismū peccātē in mā vī debitur sibi q̃ illa ppō que facta est pmissa in tali sillo sit va. ꝛstat ergo q̃ ille idē loc⁹ sopbicus q̃ facit fidez audiēti sillogismū peccātē in forma facit fidē rīdenti ad sillz peccantē in mā. Cōcludit ergo q̃ falsi sillī. i. sillogismi peccātes in mā: ⁊ accipiētes falsa erūt per B. i. p illa eadē pn̄a per que sunt peccātes in forma: ⁊ B aut oia aut quedā. ¶ Notanduz aūt q̃ dicit q̃ fm que vī audi⁹ fm B videbit respōdenti: qz plures decipiunt p sillogismū peccātē in forma q̃ in mā: ió forte de audiētib⁹ fecit mētionē in plurali. de rīdente vo in singulari. vel possum⁹ dicere q̃ qz sophista. vult videri dialectic⁹ ⁊ videri arguere ex pbabilib⁹. ideo cōgruit eū būc ordinē tenere: q̃ dz assumere aliq̃s propositiones nō oino manifeste falsas: ⁊ illas ppōnes dz ostēdere eē pbabiles per aliq̃s fallas: vel per aliquos sillogismos peccātes in forma. ⁊ B corā oibus audientibus. ⁊ tūc ex illis ppōnibus assumptis tāq̃ pbabilibus dz arguere ꝛ eum ꝛ quē disputare vult: ⁊ fm būc ordinē sillis peccās in forma fiet oibus audiētib⁹. peccans vo in mā fiet rīdēti tñ: ⁊ qz p eosdē locos sophisticos fieri bz sillis peccās in forma ⁊ in mā. ió dcñ est q̃ fm ea pncipia fm q̃ vī audiēt ib⁹: velut per interrogata idest p interrogata sillogizare fm B videbit rīdenti. ¶ Notandū ēt q̃ dicit velut iterrogata. i. p iterrogata sillogizare: qz sillis peccans in forma q̃ vī fieri audiētib⁹ nō sillogizat iterrogata. i. p iterrogata ⁊ p pmissae: fz videt sillogizare p eas. ió nō est bñ dctū q̃ sillogism⁹ peccās in forma simplr sillogizet p iterrogata: fz sillogizat velut per iterrogata.

Dubitaret forte aliq̃s. qz vī q̃ oēs loci sophistici sint pn̄a ⁊ ela tā sillogismoꝝ peccantiū in forma q̃ peccātiū in mā. male ergo dictū ē q̃ per eadē pn̄a aut oia aut q̃dā fiūt sillogismi peccātes in forma ⁊ in mā. ¶ Dōz q̃ ly aut q̃dā. nō tollit qn aliquo mō per oēs locos sophisticos possint fieri vtriq̃ sillogismi taz peccātes in forma q̃ in mā: fz aliq̃ loci sophisti ci sunt p quos nō ita cōmode fieri pōt. oēs ergo loci sophici sūt aliquo mō bō pn̄a: nō oēs tñ sunt eque latētes. nā cū ꝛcludit ꝛ manifeste falsa: si illa falsitas nō percipiebat in pmissis poterit ibi ēē sillis peccās in forma: fz si vlteri⁹ illa ꝛclusio debeat fieri pmissa in sillo peccāte in mā pp suaz manifestā falsitatē non apte decipiet: nec poterit ibi fieri talis sillis fm latentē defectū. ¶ Notanduz aūt q̃ cū audire sillogismū sit ex eo q̃ ꝛsideramus cū alio ore q̃ fm eadē pn̄a fm que vī aliq̃ ppō va audiēti sillm peccātez in forma fm eadē pn̄a siue fm eosdē locos sopbicos videbit illa ppō va rīdenti ad sillm peccātē in mā. p3 q̃ est. pbare eadē esse pn̄a vtriusq̃ sillī: vt decipimur ꝛsiderādo cuz alio: q̃ō aūt sunt eadē pn̄a vtriusq̃ sillī. s. tā peccantis in forma q̃ in mā: vt ꝛsideram⁹ p nos ipsos statim dicetur. ¶ Notandū ēt q̃ respectu ꝛnis bō se bz sicut audiēs. cōclusio. n. fm q̃ bō nō patit rīsionē: fz respectu pmissaꝝ se bz q̃ vt rīdens. ad pmissas. n. bz q̃ rīdere ⁊ nō ad ꝛnez: ⁊ si ꝛtingat q̃ ad ꝛnem fiat rīsio: B erit q̃si p accīs. Si ergo ppō que ē ꝛclusio in sillo peccāte in forma: fiat postea pmissa in peccāte in mā respectu illi⁹ ppōnis vt ē ꝛ se habebit q̃ vt audiēs: ⁊ vt ē pmissa habebit se vt rīdens. forte ergo signāter dixit pbe. q̃ fz illa pn̄a fm q̃ videt audiēti vī postea rīdenti inuenē q̃ idē loci sopbici faciūt fidez respectu alicui⁹ ppōnis: vt est ꝛ in sillo peccāte in forma respectu cui⁹ nos babem⁹ vt audiēs ⁊ vt pmissa est in sillogismo peccāte in mā respectu cui⁹ nos habem⁹ postea vt respōdens. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quod enim non interrogatus arbitratur dandum: ⁊ interrogatus ponet idē.

¶ Adducit scōam rōnē sumptā ex eo q̃ decipimur cōsiderādo p nos. ⁊ duo facit. qz pmo facit q̃d̄ dcñ est. zo ostēdit q̃ in q̃busdā locis sopbicis nō est ydoneitas ad decipiēdū ibi (Verū in q̃busdā) Cōtinuet sic. dcñ est q̃ eadem via ⁊ p eosdez locos sumunt sillogismi peccātes in forma ⁊ in mā: q̃d̄ nō solū appz eē verū cū q̃s decipit ꝛsiderādo cum alio: fz etiaz appz verū esse cū q̃s decipit ꝛsiderando p se. q̃. n. q̃s nō iterrogatus: fz ꝛsiderans p seipm arbitrat dandū: qz vī sibi q̃ illa propō sit va: iterrogat⁹ postea de illa ppōne ponet. i. ꝛcedet eā. ¶ Notanduz aūt q̃ B ifra posset alr legi: vt q̃ nō eēt alia rō: fz eēt manifestatio supioris ratiōis: nā sic respectu ꝛnis aliq̃s se bz vt audiēs r⁹ pmissaꝝ se bz vt rīdens: sic r⁹ ꝛnis pōt dici q̃s nō iterrogat⁹ ⁊ respectu pmissaꝝ se bz vt iterrogatus. manifestuz est ergo: qm̄ cū q̃s ꝛcedit vt audiēs. ꝛcedit postea vt rīdens: qz si ꝛcedit enunciatiōem que ē ꝛ in sillogismo peccāte in forma ad quā se bz vt audiēs: ⁊ respectu cui⁹ pōt dici nō iterrogat⁹. ꝛcedit illā enūciatiōem cū efficit pmissa in sillogismo peccāte in mā: ad quā se bz vt rīdēs: ⁊ respectu cui⁹ pōt dici interrogat⁹: pma tñ expō magis valet. ¶ Deide cū dicit.

¶ Verum in quibusdaz simul accidit ⁊ interrogare quod deest: ⁊ falsuz ostendere vel appa-

rere: vt in his q̃ sũt ꝓz dictionẽ ⁊ soloecismũ.

¶ Oñdit q̃ in gbusdã locis sophisticis nõ ē ydoneitas ad decipiẽdũ dicẽs: q̃ in gbusdã locis sophisticis simul accidit iterrogare qd̃ deest: ⁊ appere falsuz: vt in his q̃ sunt ꝓz dictõez ⁊ soloecismũ. ¶ Notãdũ ãt q̃ ꝓz oẽs loci sophici: vt supra dicebaꝫ: possint cãre deceptiõez: cũ ꝗs cõsiderat apõ semetipz pp qd̃ ꝓz oẽs tales locos sophicos põt accidere q̃ ppõnẽ illã quã ꝗs nõ iterrogat⁹: ꝓz apud se cõsideras arbitraꝫ eẽ ꝛcedẽdã iterrogatus postea ꝛcedet eã. tñ q̃ apud semetipm ꝗs maxime cõsiderat de ipsis reb⁹. iõ loci extra dictiõem q̃ pn⁹ decipiẽdi sumũt ex pte rei magis vñr ydonei ad sic decipiendũ q̃ loci in dictiõe sumentes pn⁹ ex pte vocis. ⁊ sicut iter locos sophicos loci in dictiõe sunt min⁹ ydonei ad sic decipiendũ: q̃ se tenẽt ex pte vocis: sic iter metas est min⁹ ydonea soloecism⁹: tũ q̃ ē magis manifesta: tũ etiã q̃ se tenet ex pte vocis. iõ in talibus ſil' accidit iterrogare qd̃ deest: ⁊ apparere flm: vel pos sum⁹ oñe q̃ qdã loci sophistici sunt in gb⁹ statim in ipsa iterrogatiõe appꝫ defectus ⁊ flm: ⁊ hꝯ sunt ꝓpõ ⁊ diuisio ⁊ accẽtus: nã q̃ in talib⁹ variatio ē in ipsa ꝓlatiõe: statim cũ iterrogaꝫ talia ex ipso mõ pferẽdi appꝫ defectus: sic ēt ⁊ soloecism⁹ q̃ in ꝓlatiõe defectũ dicit statiz cũ iterrogaꝫ ex ipsa ꝓlatõe appꝫ defectus. nõ q̃ oẽs loci sophistici sunt pariter ydonei ad decipiẽduz. nec etiã in oibus metis est par ydoneitas. ¶ De. ade cũ dicit.

¶ Si ergo paralogismi contradictionis fm apparentem elenchum sur:r: manifestum quoniã propter tot erunt ⁊ falsoꝫ. sillogismi: fm quot ⁊ apparens elenchus. Apparens autem fm particulas veri.

¶ Uiso q̃ eadẽ via accipiẽdi sunt vtriq̃ ſilli. hic oñdit q̃ ſilli peccãtes in forma accipiẽdi sunt fm locos sophicos: vt ꝛcludat fm tales locos sumendũ eē oẽs sophisticos ſillogismos. ⁊ duo facit. q̃ ꝓmo ꝓponit qd̃ intendit. z⁰ manifestat qd̃ dixerat ibi (Naz cũ singulum deerit) Dicit q̃ q̃ si palogismi ꝑdictiõis. i. ſi ſilli peccãtes in forma ducentes ad ꝑdictiõem sunt. i. fiũt fm appentẽ elenchũ. manifestũ ē qm̃ fm tot pn⁹ siue fm tot modos crũt ſilli falsoꝫũ. i. de nũero falsoꝫ fm quot est appens elẽch⁹. appens aũt elẽchus ē fm ꝑticulas veri elenchi. i. fm locos sophisticos q̃ peccãt ꝗ particulas veri elenchi. ergo fm tales ꝑticulas. ⁊ fm tales locos hñt esse ſilli tã appentes q̃ falsi. i. tã peccãtes in forma q̃ in mã. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Nã cũ singulũ dederit videbiꝫ elẽch⁹ sumi.

¶ Manifestat qd̃ dixerat. vz. q̃ fm ꝑticulas veri elenchi hꝯ sumi appẽs elẽchus. ⁊ duo faẽ. q̃ ꝓmo facit qd̃ dcm̃ ē. z⁰ oñdit oẽs locos sophisticos peccare fm ꝑticulas veri elẽchi. z⁰ ibi (Ut fm accidere) Oñdit q̃ q̃ cũ singuluz deerit videbiꝫ vus elẽchus. si. n. aliq̃s palogism⁹ peccaret ꝗ oẽs ꝑticulas veri elẽchi: nullo mõ apperet elẽch⁹: ꝓz si peccat ꝗ ꝑticulas singulariter ⁊ sigillatim: ita q̃ peccet ꝗ vnã ⁊ nõ ꝗ alias videbiꝫ ver⁹ elẽch⁹. appens q̃ elench⁹ sumi hꝯ fm particulas veri elẽchi. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Secundum accidere propter oꝛationez qui ad impossibile: ⁊ qui duas interrogatiões vnã facit fm propositionez: ⁊ propter idez qui fm accidens: ⁊ huiusmodi pars qui fm cõsequẽs. Amplius fm nõ in re sed in oratione accidere. Deinde propter vniuersalem contradictionẽ: ⁊ fm idem ⁊ ad idez: ⁊ similiter ⁊ fm quot in aliquo: vel fm singulum hozuz. Amplius fm non cõnumerato quod in principio: quod erat in principio accidere.

¶ Ostendit oẽs fallãs siue oẽs sophicos locos sumi ꝓz ꝑticulas veri elẽchi. nã fm accidere pp oñonem peccat fallã fm nõ cãm q̃ est ducẽs ad ipole. ibi. n. dñ seq flm ⁊ ipossibile, ppter oñonẽ pp quã nõ accidit. q̃ vero duas interrogationes vt vnã facit, ppõnẽ. i. deficit ab elencho pp, ppõnẽ: q̃ ppõ plẽs nõ ē ppõ. Propter z⁰ idem deficit q̃ fm accñ: q̃ ibi variaꝫ mediũ. sic etiã deficit q̃ fm ꝛñs: q̃ ē ps hui⁹. ſ. accñtis. Amp. sup. deficiũt eb elẽcho oẽs fall'e in dictione: q̃ illis nõ ē accidere in re: ꝓz in oñone. in eis. n. ⁊ si ē vnitas vocis nõ est vnitas ſignificati. Deinde sup. deficit ab elẽcho ignozãtia elenchi ⁊ falla fm qd ppvlem ꝗdictõez. in eis. n. nõ est vlis ꝗdictio: ꝓz deficit ibi fm idẽ: ⁊ ad idẽ: ⁊ ſilr subdit q̃ hꝯ defect⁹ vel ē fm q̃ in aliquo: vel ē fm singulũ hozz: q̃ põt eẽ defect⁹ vel fm aliquã dictaꝫ ꝑticularuz: vel fm quãlibz: ⁊ subdit q̃ amp. ꝑter oia ꝑdicta oz accidere ꝗnez nõ ꝛnumerato qd̃ erat in pn⁰ qd̃ nõ facit petitio pncipy. ꝓz q̃ q̃ loci sophici deficiũt ab elencho fm ꝑticulas positas in diffõne ei⁹. formeẽ q̃ sic rõ. appentes elenchi sumẽdi sunt fm ꝑticulas veri elẽchi: ꝓz fm hꝯ ꝑticulas sumunẽ loci sophistici. q̃ appentes elenchi sumẽdi sũt fm locos sophisticos. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Quare habebim⁹ fm quot fiũt paralogismi. Nam fm plura nõ erunt: fm autem que dicta sunt erunt omnes.

¶ Cõcludit ꝗnez pn⁹ itentã. ⁊ duo facit. q̃ ꝓmo facit qd̃ dicrũ ē. z⁰ q̃ dixerat ſillꝫ peccãtẽ in forma nõ eẽ sillogismũ: ꝓz appentẽ sillogismũ: o' qũo fit sillogism⁹. ⁊ qũo nõ. z⁰ ibi. (Est aũt sophicus elench⁹) Dicit q̃ q̃ habem⁹ fm quot. ſ. pn⁰ fiũt palogismi. i. sillogismi sophici siue sint peccantes in forma siue in mã. nã fm plura pncipia nõ erũt. fm aũt ea pn⁰ q̃ dcã sunt siue fm dictos locos sophicos erut oẽs sillogismi sophici. ¶ Notãdũ aũt q̃ hec ꝗ ex o:b⁹ dictis in ꝗ ca⁰ põt q̃ ex toto isto ca⁰. talis rõ formari. eadem via ⁊ fm eadẽ pn⁰ hñr oẽs sillogismi sophici tã peccãtes i form: a q̃ in mã: ꝓz sillogismi appẽtes ⁊ peccãtes in forma sumunẽ fm locos sophicos. q̃ oẽs sillogismi sophistici sũt sumendi ꝓz locos sophisticos: ⁊ tradenda est ars de eis ꝓz tales locos. ¶ Deide cum dicit.

¶ Est autem sophisticus elenchus non simpliciter elenchus sed ad aliquẽ: ⁊ ſills ſilr.

¶ Oñdit qũo sillogism⁹ peccãs in forma ē elẽch⁹ vel sillogism⁹: ⁊ qũo nõ. ⁊ duo faẽ. q̃ ꝓ faẽ qd̃ dcm̃ ē. z⁰ manifestat qd̃ dixerat. z⁰ ibi (Nã si nõ sumat) Dicit q̃ q̃ sophic⁹ elenchus. i. elẽch⁹ peccãs in foꝛ⁰ nõ ē elẽch⁹ simp⁹: ꝓz ad aliquẽ: ⁊ ſilr nõ ē sillogism⁹ simp⁹ ꝓz ad aliquẽ. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Nam si nõ sumat ⁊ qui fm equocationez est vnum significare: ⁊ qui fm similem formam solum hoc: ⁊ in alꝗs similiter: neqz elenchi: neqz sillogismi erũt: neqz simpliciter: neqz ad euz qui interrogatur. Si autez sumat ad eum qdẽ qui interrogatur erunt: simpliciter aũt nõ erũt. Non enez vnum significatiuũ sumpserunt: sed apparens ⁊ fm aliqua.

¶ Manifestat qd̃ dixerat dicẽs. q̃ si rñdẽs nõ sumat. i. nõ credat palogismũ q̃ ē ꝓz equocũ significare vnũ: ꝓz credat ipz significare plura: ⁊ eũ q̃ est ꝓz similẽ formã. i. fm figurã dictiõis credat significare solũ ꝗ. i. solũ subam: ita q̃ nõ iterpteꝫ vnũ ꝑdi⁽ᵐᵒ⁾ eẽ aliud. ⁊ ſilr aly loci sop⁽ᵃ⁾ si sint cogniti ab eo hꝯ pa⁽ᵐᵒ⁾ nõ erũt elẽchi neqz ſilli neqz simp⁹ neqz ad eũ q̃ iterrogaꝫ: ꝓz si rñdẽs nõ cognoscat mltiplicitatẽ: ꝓz sumat significare vnũ qd̃ significat mlta. hꝯ pa⁽ᵐᵒ⁾ erũt elẽchi

siue sillogismi ad eũ. i. apud eum qui iterrogaꝫ siue apud respõdentẽ. simpl'r aũt non erũt elenchi vel sillogismi. q̃ nõ sumpserũt vnũ significatũ simplr: sed apparẽs. ⁊ qd̃ dictũ est de equocatiõe itelligendum est secundum reliqua. i. fm reliquos locos sophisticos.

Dubitaret forte aliq̃s. q̃ cũ philosoph⁹ supra oñdẽrit q̃ loci sophistici deficiũt fm ꝑticulas veri elenchi videẽ q̃ ꝗ frustra ꝗ repetat. ¶ Dõz q̃ supra ostendit pb̃s hꝯ locos sophisticos deficere a vo elẽcho fm q̃ put in se cõsiderati sunt quedaz obligtates apparẽtes. ꝗ aũt docet hoc de eis iquãtũ sunt pncipia sophisticoꝫ sillogismoꝫ. dicebaꝫ enim in ꝑti⁰⁰ q̃ vsq̃ nũc determinauit pb̃s de locis sophisticis vt de ipsis fallacys. equiuocatio vo amphibologia ⁊ cetera talia non sunt ſilli sophistici sed loci sophistici. hic aũt determinat de ſillis sophisticis. put sumunẽ fm tales locos ostendẽs oẽs ſillos sophisticos sumẽdos esse fm dictos locos.

Ulterius forte dubitaret aliq̃s. q̃ videẽ q̃ philosophus supraõterminauerit de sillogismis sophisticis cũ posuerit palogismos peccantes fm hꝯ locos. non ergo bene dcũ est q̃ supra determinauerit pb̃s de locis sophisticis. ꝗ aũt determinat de sillogismis sophisticis. ¶ Dõm q̃ ex⁰ nõ sunt cẽntialia arti. ex⁰. n. ponimus vt sentiat qui discit. si ergo pb̃s determinauit supra de sophisticis sillogismis. ꝗ fuit vt exẽplificaret de locis sophisticis. hic tamẽ directe ⁊ ex intentione determinat de sillogismis sophisticis inuestigans quomõ tradẽda sit ars de eis. ⁊ dicit q̃ tradenda est fm locos sophisticos. sicut ergo specialr in scõo li⁰. determinat de solone paralogismoꝫ sophisticoꝫ: nõ obstante q̃ in ꝓmo lib. tetigerat defectũ talium paralogismoꝫ. q̃ ꝗ nõ fecerat ex intẽtione soluẽdi. sic ꝗ determinat specialr de ſillis sophisticis nõ obstante q̃ de eis tetigerat in ꝑcedentib⁹ capitulis: q̃ hoc fecerat magis gratia exempli. q̃ vt determinaret de eis fm se. ex hoc aũt apparet nõ verã esse sniam dicentium q̃ hic intendit ostendere solũ de peccãtibus in materia q̃ sumẽdi sunt fm locos sophisticos. nã intuenti litteram plane ꝓz q̃ spãlem rõnem facit de peccãtibus in forma q̃ sumẽdi sunt fm tales locos.

Ulterius forte dubitaret aliq̃s. vtrũ sillogism⁹ peccãs in mã sit ſillꝫ. ⁊ videẽ q̃ nõ. q̃ ſillꝫ sophistic⁰. vt videẽ nõ est sillogismus. sicut hꝯ mortuus nõ est hꝯ: sed fm phm in lra sillogismus peccãs in mã est ſillus sophisticus. sequtur q̃ q̃ nõ sit sillogismus. amp. ex rõne rei nõ solum est forma: ꝓz etiã mã. si ergo sillogism⁹ sophisticus peccat in mã ſilli: sequtur q̃ in eo nõ reseruẽt ratio ſilli. ¶ Rñ⁰. dõm q̃ fm quosdã sillogismus peccãs in mã nõ ē sillogismus simplr. sed ad aliquẽ: nec ē semp ſillꝫ ad aliquem. sed tũc est hꝯ sillogismus qũ respõdens nõ cognoscit defectũ eius: ⁊ allegãt pro se lram superius positã. vbi vult pb̃s q̃ ſillꝫ sophisticus nũq̃ est ſillꝫ simplr: põt aũt esse sillogismus ad aliquẽ: vt apud eũ qui nõ cognoscit defectũ eius: sed sic dicẽtes ꝑcedũt ex falso itellectu lre. pb̃s. n. itẽdit ibi p ſillꝫ sophisticũ peccantẽ in forma nõ in mã. ⁊ ꝗ ꝓz p textũ ei⁹ vbi exẽplificaꝫ de termino equoco: ⁊ de figura dictõis q̃ p se ⁊ directe faciũt peccãtũ in forma. peccãs. n. in mã debz sumere falsa nõ mltiplicia. ſl. n. sumat multiplicia ꝓz q̃ hꝯ nõ peccabit in materia. ¶ Scienduz q̃ q̃ ac⁰ actiuoꝫ sunt in patiẽte ⁊ dispositio: ⁊ ppria forma regrit. ppriam mãm. si ergo ſillꝫ peccãs in mã peccaret ꝗ mãz ſilli simplr: nõ eẽt possibile q̃ ibi reseruareẽ rõ ſilli simplr. ¶ Uidẽdũz est q̃ q̃ sit mã sillogismi simplr: ⁊ qũo ſillꝫ ō quo ꝗ agit peccat in mã. ¶ Notãdũ q̃ q̃ mã ſilli dialectici ē mã. pbabilis ⁊ sillogismi õmrãtui ē mã necessaria: ꝓz mã ſilli simp⁹ est abstracta ab ꝗ ⁊ ab illo. sufficit. n. q̃ ppõnes sint B q̃ sint mã ſilli simpliciter. nõ opꝫ aũt hꝯ ppõnes esse pbabiles vel necẽarias. ⁊ ꝗ ꝓz per pb̃m circa pn⁹ pmi pozuz. vbi ait. q̃ nõ ꝗ differt vtrum ſillꝫ simp⁹ fiat in mã ſilli dialectici vel demrãtiui. ⁊ subdit: q̃ ppõ sillogistica si fiat simplr est negatio vel affirmatio alicuius de aliquo. sufficit q̃ ppõnes esse affirmatiuas vel negatiuas vt possint eẽ mã ſilli simp⁹: ⁊ q̃ sillogismus peccãs in mã: vt hic de eo loqmur: accipit ppõnes affirmatiuas vel negatiuas: ꝓz nõ accipit ppõnes pbabiles. iõ peccat ꝗ mãm ſilli dialectici. nõ tñ peccat ꝗ mãz ſilli simp⁹. ergo talis sillogismus absolute loquẽdo ē ſillꝫ. nõ tñ est sillogism⁹ dialectic⁰. q̃ aũt absolute loquẽdo sit ſillꝫ: plane inuit pb̃s ꝓmo top̃. cũ ait q̃ ſillꝫ ē ⁊ sillogism⁹ dicaꝫ. ⁊ hic vbi ait q̃ ſillus ē: ꝓz nõ est ꝛueniẽs rei. opposita aũt his nõ est difficile solutere: nã cũ dr̃ q̃ ſillꝫ sophistic⁰ nõ est sillogismus: sicut hꝯ mortu⁹ nõ est hꝯ: vl' denari⁹ falsus nõ ē denari⁹. ¶ Dõm q̃ falsuz. mortuũ. sophisticũ. ⁊ cetera talia ꝑuationẽ ipozrãt. ꝑuatio. n. aliq̃n addiꝫ ei cui opponiꝫ, aliq̃n additur cui nõ opponiꝫ. ⁊ cũ addiꝫ ei cui opponiꝫ nõ põt illud inferri simp⁹. sic ē q̃ q̃ mortuũ opponiꝫ viuo: ⁊ viuuz est de rõne hois: mortuũ ē ꝑuatio opposita foꝛ⁰ hois. ⁊ iõ nõ valet hꝯ mortu⁹. q̃ hꝯ. valz tñ corp⁹ mortuũ. q̃ corp⁹: q̃ mortuũ nõ opponiꝫ corpori. sic sophisticũ vt dr̃ q̃ ſillꝫ peccãte in mã opponiꝫ pbabilitati vel ꝛueniẽtie rei nõ ipsi ſillo. iõ nõ ē icõueniẽs q̃ ſillꝫ sic sophistic⁰ fit ſillꝫ. q̃ vo addiꝫ de mã ꝓz q̃ hꝯ ſillꝫ peccat ꝗ mãz sillogismi dialectici: nõ ꝗ mãz ſilli simp⁹: nõ q̃ arguiꝫ q̃ sit ſillꝫ simp⁹: ꝓz q̃ non sit sillogism⁰ dialectic⁰. Aduertẽdũ ãt q̃ de hac mã diffusi⁰ õterminabim⁰ in z⁰ cũ societur ad pa⁽ᵐᵒ⁾ ducentes ad solo⁽ᵐᵒ⁾. q̃ q̃ ō ſillo peccãte i mã vlterioza scire cupit ad i⁰ ca⁽ᵐ⁾ recurrat.

Secunduz autem que arguũt qui elẽchis vtuntur: nõ oportet tẽtare sumere sine omnium que sunt sciẽtia: hoc autez nõ vnius est artis.

¶ Postq̃ pb̃s oñdit ſillos sophisticos sumẽdos eẽ fm locos sophisticos. In pte ista vt dicebaꝫ o' hꝯ sillogismos ⁊ elẽchos nõ eẽ sumẽdos fm spãles ppositões ⁊ terminos: ad quos applicari pñt. ⁊ duo facit fm q̃ ad ꝗ duas rõnes adducit. z⁰ ibi (Manifestũ q̃ qm̃ nõ oiuz) In p⁰ pte itendit talẽ rõnẽ. vni⁰ artis est sumere sillogismos sophicos. ⁊ tradere artẽ de eis. Sz ꝛsiderare spãles ppõnes ⁊ terminos ꝓz q̃ sumunẽ sillogismi sophici nõ ē vni⁰ artis vel vni⁰ scie: ꝓz q̃ si ē oiuz scia ꝛ. q̃ nõ sunt sumẽdi sophici sillogismi nec tradẽda ē ars de eis ꝓz hꝯ ppõnes ⁊ terminos. in hac aũt rõne sic ꝑcedit. q̃ p dicit nõ eẽ sumẽdos sophicos elẽchos fm ea q̃ sumũt. i. fm spãles ppõnes ⁊ termios q̃ accipiunẽ: q̃ ꝗ ē vni⁰ artis. z⁰ q̃ dixerat probat. z⁰ ibi (Infinite. n. sunt forꝛasse) Cõtinueẽ sic. dcm̃ ē q̃ sumẽdi sunt elẽchi sophici fm locos sophisticos: ꝓz eos q̃ vtunẽ hꝯ elẽchis sophicis nõ oz tẽtare sumere hꝯ elenchos fm ea q̃ arguũt. i. fm spãles ppõnes ⁊ terminos ad quos applicanẽ: ⁊ ex gb⁰ arguũt sine scia oiuz q̃ sunt. q̃ ꝗ nõ ē vni⁰ artis: ꝓz q̃ si regrit oẽm sciam. Deide cũ dicit.

¶ Infinite. n. sunt forꝛasse scie. Quare manifestũ qm̃ ⁊ demõstratiões: elẽchi aũt sũt ⁊ veri.

¶ Probat qd̃ supposuerat. vz. non eẽ vni⁰ artis accipe sic elẽchos. ⁊ duo facit. q̃ p̃ pbat ꝗ de elẽchis veris. scõo de elẽchis falsis. ibi (Sz ⁊ falsi elẽchi) Circa pmũ duo facit fm q̃ dup⁹ pbat itentũ. pmo. n. pbat hoc rõne. z⁰ iductione. ibi (Nã aly gdez erũt) Prima ꝓ diuidiꝫ in duas. q̃ p̃ adducit rõnez ad ppositũ. scõo qõdã qd̃ supposuerat probat. scõa ibi (Nã quecũq̃ est demrãre) In ista pte itẽdit talẽ rõnem. scie. i. cõclusiones scibiles forꝛasse sunt infinite. ergo manifestuz est quoniam ⁊ demõstrationes erunt

supple quasi ifinite ⁊ hi veri elenchi sunt sup, ifiniti si demonstrationes sunt infinite, ⁊ tunc supplenda est ratio q̃ cum ifinita nõ sint vnius artis, ergo considerare talia nõ erit vnius artis.

Dubitaret forte aliqs vtrũ sit contra rõnem vnius scie ꝓsiderare infinita: ⁊ videt q̃ non. si qs. n. pfecte sciret geometriã q̃si sciret ifinitas cõclusiones, nunq̃. n. possunt tot inueniri ppones geometrice qn possent inueniri plures: ⁊ oia sic iueta eent de ꝓsideratione geometrie. mala ẽ ergo ꝓtia pbi q̃ talia nõ sunt vni⁹ artis. q⁊ sunt quasi ifinita. ¶ Dõs q̃ ifinitas vel põt accipi formaliꝗ vel materialiꝗ. si accipiat formaliꝗ quecũq; ꝓsiderant in vna scia finitissima sunt. q⁊ nihil cõsiderat vna scia nisi sub aliq̃ vna formali rõe: ⁊ si accipiatur ifinitas materialiꝗ nõ est icõueniẽs quasi ifinita ptinere ad eandẽ sciam. ⁊ q⁊ elenchi vt sumunt fm omnes spãles ppones: ad q̃s applicari possunt non sumunt sub vna rõne formali. iõ talia ꝓsiderare nõ est vnius scie.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtruz scie sint ifinite. ⁊ vr q̃ nõ. oẽs spẽs reruz fm viã pbi que eẽ possunt actu sunt. q⁊ si hoc nõ eẽt fieret aliqd a sibi nõ siti. Sed quecũq; sunt actu sunt finita. q̃ si oia cẽnt scita sciẽtie essent finite. ¶ Dõs q̃ scibilia ⁊ cõclusiões scibiles quasi sunt ifinite: qõ duplici via ostendi põt. pma talis. ꝛclusiones scire nõ soluz diuersificant fm res: sed ẽt fm actus rõnis. ⁊ q⁊ hõ actus quasi vadũt in ifinitũ. iõ talia quasi sunt ifinita. scõa via talis est. q⁊ ⁊ q̃ qd fit fiat a sibi siti. ista tñ sititudo nõ semp est fm spẽm vt patet. 7°. metaphi. fit. n. mulus nõ a mulo sed ab asino. fm ergo q̃ aliꝗ ⁊ aliter cõiunguntur actiua ⁊ passiua. aliq ⁊ aliq effectus pdeunt. Dato q̃ illis effectibus nõ pcesserint similia in specie. ⁊ q⁊ quasi ifinitis modis coniungi possunt actiua passiuis quasi infinita possunt fieri ⁊ ifinita sunt scibilia: nũq̃ tamẽ actu scita erunt ifinita. talis q̃ erit ista infinitas qualis est ifinitas diꝗsionis ꝛtinui: qõ põt diuidi infinitũ. nũq̃ tñ erit actu diuisum: ⁊ si de aliqbus scibilibus dubitari põt q̃ nõ. pcedant in ifinitum de figuris: tñ nullo mõ est dubitandũ: nam cũ semp in ifinitum possit fieri additio anguloꝝ. vbi triangulus quadrãgulus pentagonus. ⁊ sic in ifinitũ. ⁊ q⁊ de q̃libz tali figura posset probari aliq̃ passio scie. i. cõclusiones scibiles planũ est ire in ifinitum. ¶ Notandũ tñ ad itelligendũ mentẽ pbi q̃ sufficit hõ scibilia esse ifinita. i. eẽ ideterminata fm genus vt non possit de eis esse vna scia. infinitũ ergo vt hic de eo pbus loquit. magis accipiendus est fm ideterminatõem q̃ fm numerũ. est ergo sensus q̃ scie. i. scibilia ⁊ demonstratões particulares sunt ifinite. i. sunt indeterminati gnis: ⁊ non sunt oẽs de cõsideratione vnius scie.

Ulterius forte dubitaret aliqs quomõ veritatem hz si scie sunt ifinite demõstratões sunt ifinite. ¶ Dõs q̃ scie. i. ꝛclusiões scibiles si accipiant fm potissimã demõstratõem: oz tot esse media quot sunt ꝛclusiones: q⁊ augent demõstrationes nõ p media. ⁊ in post assumẽdo. In talibus. n. demõstratiõib⁹ semper vna passio pbat per vnum mediũ. quot ergo sunt passiões cõclusiones ꝛclusiones scite tot sunt media. ⁊ tot sunt õmõstratiões. Posset etiã viterius dubitari de alia cõsequentia posita in lra. vz. q̃ si demõstrationes sunt infinite elenchi sunt infiniti. sed hoc sufficienter in littera declaratur. Deinde cum dicit.

¶ Nam quecumq̃ est demõstrare: erit ⁊ redarguere eum qui ponet contradictionem veri: vt si cõmensurabilem coste diametruz posuit auget quis demõstratione quoniaz sit incõmensurabilis. Quare oiuz oportebit scientes esse.

Costa

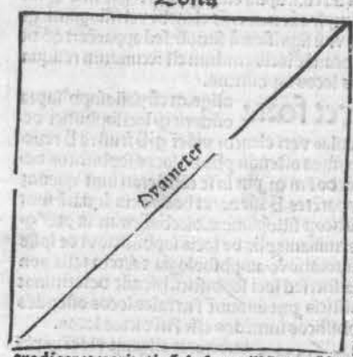

¶ Probat q̃ supposuerat. vz. q̃ si õmẽrationes sunt in finite elenchi sunt ifiniti dicẽs: q̃ quecũq; ẽ. i. ꝛ demẽrare erit et redarguere eũ qui ponet ꝛdictionẽ veri. per omnẽ enim demõstrationẽ cõtingit redargui eũ q̃ contradiceret veritati cõclusẽ per illã demõstrationem. vt si aliqs posuit diametruz esse cõmẽsurabilẽ coste arguet q̃s demõstratiõe. i. per demõstratiõem quoniam est icõmensurabilis. omnis ergo demonstratio põt esse redargutiua. ergo oiꝭ demõstratio põt fieri elenchus. tot ergo erũt elẽchi quot demõstrationes. ⁊ q⁊ artẽ demõstrationũ fm ꝓpositões quas assumit non possum⁹ bẽ sine omni sciẽtia. ergo nec ars elenchoꝝ vel paralenchoꝝ põt tradi fm ea que sumunt siue fm spãles ppones quas accipiũt sine oi scia. iõ ꝛcludit q̃re oiuz oportebit eẽ sciẽtes. Deiñ cũ dicẽ.

¶ Nam aliꝗ quidem erunt fm ea que in geometria sunt principia: ⁊ hozuz conclusiones. Aliꝗ autem fm ea que in medicina. Aliꝗ vero fm ea que sunt aliaꝝ sciẽtiarũ. ⁊ q⁊ hec non sunt vni⁹ artis: ideo cõsiderare sic elenchos nõ est vnius artis ¶ Notandum autem q̃ dicit fm pncipia ⁊ hozum ꝛclusiões. q⁊ vt dẽ in pmo top. demẽratio fit aut ex pmis ⁊ veris. ⁊ tũc fit demõstratio p̃ pncipia. aut fit demõstratio ex his que sumpserũt pncipiũ per pma ⁊ vera. ⁊ tũc demõstrat per ꝓnes pncipioꝝ. q⁊ qõ fuit cõclusum in vna demõstratione: postea põt fieri pncipiũ in altera. ¶ Notanduz ẽt q̃ sic ars demẽrandi tradit fm sciam cõem ⁊ nõ fm spãles ppones ad q̃s applicat demẽratio. q⁊ tũc tradere artẽ demẽrandi nõ eẽt vnius scie cuz hõ ppositiones sint alie in vna scia. ⁊ alie in alia. sic ars faciẽdi elenchos vel paralenchos nõ est accipiẽda fm ea que sumũt q̃ talibus vtũtur siue fm spãles ppones ad q̃s talia applicari pñt. q⁊ ẽ ad vnã sciam ptinere nõ pñt. Deide cũ dicit.

Lap. pmo.

¶ Sed ⁊ falsi elenchi similiter in infinitis erũt. Nam fm vnamquamq̃ artem est falsus syllogismus: vt fm geometriam geometricus: ⁊ ⁊ medicinaz medicus. Dico autem fm artez ⁊ illius principia.

¶ Qõ pbauerat de veris elẽchis. pbat de falsis. dicens q̃ falsi elẽchi sup. si ꝓsiderent fm ea que sumũt siue fm speciales ppones ad quas applicari pñt. sunt silr ifiniti sicut veri elenchi. nã fm vnãquãq; artẽ est falsus sillꝭ siue falsus elẽchus sup. alius ⁊ aliꝭ. vt fm geometriã geometricꝭ fm medicinaz medicinalis. ⁊ ẽ fm pnã illi⁹ artis. naz hoc mõ elẽchi ⁊ palenchi nõ sunt de ꝓsideratõe vnius artis vt reducunt in pncipia spãliuz artiũ. Sed vt reducuntur in pncipia cõmunia ⁊ in habitudines locales. nihil phibz de

talibus esse vnam artem vt dialecticam.

Manifestuz ergo quoniaz nõ omnium elenchoruz: sed cozuz qui sunt fm dialecticam sumendi loci.

¶ Postq̃ phs pbauit p vnã rõnẽ: q̃ nõ sunt accipiẽdi syllo⁹ sophistici ⁊ ea q̃ sumũt: siue ⁊ spãles ppones ad q̃s applicari pñt. In pte ista pbat hoc idẽ alia rõne q̃ talis est. Ad dialecticã ptinet tradere artẽ de hõ elẽchis ⁊ paralẽchis: sed ꝓsiderare spãles ppones nõ ptinet directe ad dialecticã. ergo nõ est tradẽda ars de talib⁹ fm pncipia spãlia: siue fm spãles ppones. In hac aũt rõne sic pcedit: q⁊ pmo ait nõ eẽ sumẽda pncipia elẽchoꝝ sophisticozuz ⁊ pncipia spãlia: ⁊ ⁊ dialecticã. ⁊ pbat q̃ ad dialecticã ptinet talẽ artez tradere siue talia cõia ꝓsiderare. ⁊ ibi. (Nã ti cões.) Dicit q̃ nõ sunt sumẽdi loci. i. non sunt sumẽda pncipia oiuz elẽchoꝝ. ⁊. spãliũ. i. ⁊ elenchos oẽs spãles siue fm spãles ppones ad q̃s applicant. ⁊ sumẽda sunt talia pncipia siue tales loci eoꝝ q̃ sunt fm dialecticã. põt aũt hec lra aliꝭ legi q̃ hic nõ ponat alia rõ: sed sit ꝛclusio pcedẽtis rõnis. dictũ est enĩ supra q̃ nõ sunt sumẽdi elenchi vel palẽchi fm spãles ppones q̃s sumunt: q⁊ ẽ nõ est vni⁹ artis. si igit fm spãles ppones nõ sunt sumenda pncipia elẽchoꝝ vel palẽchoꝝ. q̃ sumẽda sunt fm dialecticã: ⁊ fm intẽtiões cões. Duo q̃ facit: q⁊ p̃ ifert hãc ꝛclonẽ ex dictl. ⁊° oñdit q̃ ad dialecticã ptinet talia cõia ꝓsiderare: ⁊ de eis artẽ tradere. ⁊ ibi. (Nã ti cões.) Dicẽ ergo. manifestũ eẽ ex dictis q̃ nõ sunt sumẽdi loci ⁊ pncipia oiuz elẽchoꝝ. ⁊. spãliũ: ⁊ ⁊ cozũ elenchoꝝ sunt sumendi loci qui sunt fm dialecticã: q⁊ nõ fm intẽtiones spãles sũt talia sumẽda: ⁊ ⁊ intẽtiones cõmunes ⁊ logicas.

Dubitaret forte aliqs. vtrũ elẽchi vt ꝓsiderãtur ab artificibus spãlib⁹ habeant ꝓpãlia pncipia. ¶ Dõm q̃ si argueret. miles põt expugnare: q̃ iperator: isti⁹ ꝛclonis posset sumi rõ ex nã ipsi⁹ militie. ⁊ sic hãc illationẽ ꝓsiderare ptineret ad artẽ militarẽ: vel ad politicã. vñ ⁊ si a talib⁹ q̃reret vñ locus: dicerent q̃ esset locus a militia. ⁊° posset reddi rõ illius illatiõis ex aliq̃ intẽtiõe cõi: vt q⁊ miles est minoz iperatoze: ⁊ sic eẽt locus a mioꝛi. ⁊ hoc mõ reddere cãm illi⁹ illationis ptinet ad dialecticũ vel ad rhetorẽ: pp ẽ ⁊ q̃ elẽchi vt cõsideranꝭ a spãlib⁹ artificib⁹ reducunt in spãlia pn⁹. verũ q⁊ fm illa pn⁹ nõ tradit ars ꝓstituẽdi elenchuz. iõ si velim⁹ artez tradere nõ sunt accipiendi loci fm ppones spãles: ⁊ accipiendi sunt fm dialecticã: ⁊ ⁊ intẽtiões cões. Ad istud ergo capiz bene itelligẽdũ admiscẽt q̃dã capitulũ de p̃ rhetozicoꝝ. vbi ostendit quõ enti⁹ ⁊ syllꝭ reducunt in pncipia gñalia ⁊ spãlia. nã locus a maioꝛi ⁊ minoꝛi: ⁊ tales intentiones cões sunt pncipia gñalia. ppones enĩ ipse vt nãles ⁊ mozales sunt pncipia spãlia. vñ ibi dẽ q̃ eligẽdo hõ ppones facim⁹ aliã artẽ a dia⁰ ⁊ rheto⁰.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtꝭ hõ pncipia spãlia possint dici loci. ¶ Dõm q̃ locus ꝓprehẽsionẽ quãdã iportat. illa q̃ pncipia ppe sũt loci q̃ sunt ppones cões ꝓtentie aliarũ pñtuz. large tñ ille ppones spãles aliquo mõ merent nomẽ loci iquãtũ sũt pncipia ⁊ ex ta ꝓnũ: ⁊ hoc mõ loquit pbs in tradẽdo artez faciẽdi elenchos cũ dicit sũt accipiẽdi loci nõ oiuz entime matũ: fm spãles ppones: sed sumẽdi sunt loci ⁊ dialecticã. i. fm quasdã cões intentiões. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Nam hi cões ad omnez artem ⁊ potẽtiaz.

¶ Ostendit q̃ talia cõia cõsiderare: ⁊ de hõ paralẽchis artez tradere spectat ad dialecticã: ⁊ tria facit: q⁊ p̃ pbat q̃ ad dialecticũ ptinet ꝓsiderare hõ cõia. ⁊° oñdit q̃ ad euz ptinet ꝓsiderare solones eoꝝ. ⁊° ex dictis ꝛcludit ꝛclusionez pncipaliꝗ intẽtã. ⁊ ibi. (Si aũt ẽ hẽm⁹.) ⁊ ibi. (Quare mam qñ.) Circa pmũ tria facit ⁊ q̃ triplr pbat intentum. ⁊ ibi. (Et eũ qdẽ q̃ est fm.) ⁊ ibi. (Nã si habem⁹.) In pma pte intẽdit talẽ rõnẽ. dialectica est qd cõe ad oẽs artes ⁊ potẽtias: ⁊ hõ palogismi ⁊ syllꝭ sophistici sunt sic cões. q̃ eoꝝ cõsideratio ad dialecticã ptinet. de hac autez rõne non plus ponit nisi q̃ hi palo⁰ ⁊ palẽchi de qb⁹ hic tradit ars sũt cões ad oẽs artes ⁊ potẽtias. i. ad oẽs artes ⁊ scias. ex quo pz q̃ doctrina hic tradita dialectice subalternatur. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et cum qui est fm quãcz disciplinam elenchum: sciẽtis ẽ cõsiderare: siue cum nõ sit videt: siue est quare est: eum autem qui ex cõmunib⁹ est ⁊ sub nullã artez cadit: dialecticorũ ẽ.

¶ Ponit ⁊ ⁊ rõnez. d. q̃ eũ elenchũ siue palenchũ qui est fm vnãquãq; disciplinã. ici⁹ illã disciplinã est cõsiderare siue cũ nõ sit ⁊ videt: siue cũ est. q̃re ẽ q̃ eũ elẽchũ ⁊ paralenchũ q̃ est ex cõib⁹: ⁊ sub nulla arte cadit cõsiderare est dialecticoꝝ. q. d. q̃ sicut de spãlib⁹ ꝓsiderãt artes spãles: sic de paralẽchis fm cões intẽtiões sumptis ꝓsiderat dialecticus q̃ est quodã mõ artifex cõis. ¶ Notãdũ autẽ q̃ hic tradit de elenchis ⁊ paralẽchis: ⁊ de locis sophisticis fm q̃ ꝓdã intẽtiões cões applicabiles ad oẽm mãm. eq uoca: io. n. ⁊ amphi⁰: ⁊ cetera talia applicabiles sũt ad oẽz mãm. talia q̃ sunt de cõsideratione dialectici: ⁊ nõ ptinent fm q̃ hõ sunt ad artifices spãles. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Nam si habemus ex quibus probabiles sillogismi in quolibet: ⁊ habemus ex quibus elenchi: naz elenchus est ꝛdictionis sillogism⁹.

¶ Ponit tertiã rõnez que talis est. q̃ põt ꝓsiderare syllos vt sunt pbabiles: ⁊ vt sumunt fm intẽtiões cões põt ꝓsiderare elẽchos sũptos fm tales intẽtões. ⁊ q̃ põt ꝓsiderare elẽchos sic sũptos põt ꝓsiderare syllos sophisticos ⁊ paralẽchos. Cũ q̃ dialecticus cõsideret hõ syllos ⁊ elẽchos: eius erit cõsiderare syllos sophisticos ⁊ palẽchos. In hac aũt rõne sic pcedit: q⁊ p̃ dicit q̃ dia⁰ est ꝓsiderare syllos ⁊ elẽchos. ⁊° q̃si incidẽtaliꝗ cõcludit q̃ elench⁹ põt eẽ vnus syllꝭ ⁊ duo syllꝭ. ⁊° infert ꝓnez intẽtã: q̃ ad dialecticũ ptinet ꝓsiderare syllos sophisticos ⁊ palẽchos. ⁊ ibi. (Quare aũt vn⁹.) ⁊ ibi. (Habem⁹ q̃ fm.) Dicit q̃ q̃ si habem⁹ sup. ex ipsa dialectica ex qb⁹ sunt pbabiles syllꝭ in q̃libet. i. in qualibet mã fm intentiones cõmunes habem⁹ ex q̃bus sunt elenchi. naz elenchus quidaz syllogismus est. est enĩ syllogismus ꝛdictionis. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Aut vnũ: aut duo sillꝭ ꝛdictionis elẽch⁹ ẽ.

¶ Cõcludit q̃si incidentaliꝗ q̃ elenchus aut est vn⁹ syllus ꝛdictiõis aut duo. ¶ Notãdũ aũt q̃ ꝛdicere ⁊ redarguere põt ꝓtingere duplr: vel q̃ vtraq̃ pars ꝛdictiõis cõcludatur per syllꝭ: ⁊ tũc elẽchus est duo syllꝭ. vel põt hoc cõtingere q̃ altera ps ꝛdictionis dẽt ab aduersario. altera vero ꝛcludat per syllogismũ: ⁊ tũc elẽchus erit vnus syllogismus. ¶ Deinde cuz dicit.

¶ Habem⁹ ergo fm q̃ omnes huiusmodi sunt.

¶ Cõcludit cõclusionẽ intẽtã. ꝛtinuet sic. dictuz est. q̃ fm dialecticã hẽm⁹ quõ fiũt syllꝭ ⁊ elenchi: ⁊ q⁊ cui⁹ est ꝓsiderare rectũ ei⁹ est ꝓsiderare obliquũ. q̃ sup. fm dialecticaz habemus fm que sunt oẽs hõ. i. oẽs syllꝭ sophistici ⁊ paralenchi. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Si autez hoc habemus solutiones habem⁹: nam hozuz instantie solutiones sunt. Habem⁹ fm que fiunt ⁊ apparentes: apparentes autem non cuilibet sed talibus: infinita enĩ sũt siquis cõsideret fm que apparent quibuslibet.

¶ Ostendit quō ad dialecticā ptinet ꝓsiderare nō solum ista: ſz ēt ſolones istoꝝ. d. ꝙ ſi habem⁹ B. i. ſi ꝓz dialecticā possum⁹ ꝓsiderare tales obliquitates habem⁹ ⁊ ſolones istoꝝ: qz cui⁹ est ꝓsiderare nodū: ei⁹ est ꝓsiderare nodi solutionē: ⁊ subdit ꝙ instantie hoꝝ sunt ſolones q̄tū ad ſyllogiſmos peccātes in mā: ⁊ ſi hēmus ſolones peccātiuz in mā habem⁹ ꝛm q̄ fiunt apparētes. i. habem⁹ ſolones peccantiū in forma. ⁊ addit: ꝙ apparētes quoꝝ ſolones habemus ſumēdi ſunt nō vt apparēt cuilibet: ſz vt apparēt talibus. i. ꝓm tales ītētiōes cōes. Infinita. n. ſunt. i. ideē ermīnata. ſicꝯ ꝓsiderat ea ꝓm que tales obliquitates a⁹parēt gbuslibet. ¶ Notādū aūt ꝙ ſyllī peccātes ī mā assumūt falſa: ⁊ ſoluēdi ſunt p iterpratiōes ⁊ p instātias: iō de talibus ait phs ꝙ instātie ſunt ſolones coꝝ. ¶ Notādū etiā ꝙ tū qz aliquo mō ſunt eadē ꝑncipia ſyllōꝝ peccātiuz in mā ⁊ in forma: vt ſupra oſtēdebāt. tū etiā: qz ſyllī apparētes ſunt quidā effect⁹ veri elenchi. ſi ad dialecticū ptinet ꝓsiderare veros elēchos ⁊ ſolones peccātiū in mā: ad euz ſpectat ꝓsiderare apparētes elēchos: ⁊ ſolones peccātiuz in forma. ¶ Notādū etiā ꝙ in palogiſmis peccātibus in forma. aliq̄ pōt ꝙtingere deceptio ex aliq⁹ ītētiōibus cōſibus: vt poſſuz iferre. cōptus ḡ adulter: qz credo idez eē aūs ⁊ ꝓs: ⁊ qz cōptus est aliqd ꝓs adulterū: credo ꝙ poſſz inferre. cōptus. ḡ adulter. ⁊ ſi ſic ꝙtingat deceptio: erit ibi falſa ꝑtis: ⁊ de tali deceptiōe ⁊ apparētia bēdit ꝓsiderare dialecticus. ſz ſi nō decipiot ꝛm deceptionē talē cōmunē. ſed ꝓsiderādo ſpāles rōnes cōpti ⁊ adulteri: credo ꝙ ſeq̄tur: cōpt⁹. ḡ adulter. talē deceptionē nō cōſiderabit dialectic⁹: ſz ꝓsiderabit politicus vel legl positiuus. cuius est nām taliū rerū inſpicere. duplex est ḡ apparētia. q̄dam dialectica: ⁊ hec est ꝓm cōes intētiōes. q̄dā vō est ꝓm q̄ſlibet disciplinas: ⁊ hec est ꝓm rōnes ſpāles. Cū ḡ dicit ꝙ ſz dialecticā hēm⁹ ſyllōs apparētes ſi ē itelligēdū vt ſūt apparētes gbuſlibz artificibus ꝓm ſcias ſpāles: ⁊ vt ſumit apparētia ſz ſpāles rōnes: qz talia ſūt ifinita ⁊ ideterminata. ſz ſumēdi ſunt apparētes ſyllogiſmi vt apparēt talib⁹. i. dialecticis ꝓm intentiones cōes. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Manifestum quoniā dialectice est posse ſumere ꝓm que fit per cōmunia: vel qui est elenchus: vel apparens elenchus: vel dialecticus: vel apparens dialecticus vel tentatiuus.

¶ Cōcludit ꝛcl'one intētā ꝑncipal'r in tota lectiōe. d. ꝙ dialectice artis est posse ſumere illa ꝑncipia ꝓm ſe tanq̄ p q̄dam cōia ſine p quaſdā cōes intētiōes ſit. vel que est elenchus vel appens elēch⁹: vel ſyll's dialectic⁹. vel apparens dialecticus vel tētatiuus. dictū est. n. ꝙ ꝓsiderās rectū ꝑt ꝓsiderare obliquū. dialecticus ḡ qui ꝓsiderat elēchū pōt cōſiderare apparētē elēchū: ⁊ qz ꝓsiderat ſyllz dialecticū cōſiderare poterit apparētē dialecticū ⁊ tētatiuū. ¶ Notandū aūt ꝙ ſi bñ cōſiderat totū iſtud capl'm apparet ꝙ in nulla ꝑte dialectice pōt eē ꝑncipal'r intentus ſyll's apparens vel ſophicus. totū enī iſtud capl'm apte ꝓnūciat ꝙ ad dialecticū pertinet ꝓsiderare de talib⁹ obliquitatibus: qz ad eū ſpectat cōſiderare de ſyll'o dialectico vel de elēcho. ꝑncipaliter ergo intentū in hoc libzo qui ſubalternatur arti dia⁰ē elēchus vel ſyll's diale⁰ obuiatiu⁹. Determinat tū hic de locis ⁊ ſyllis ſophisticis inq̄z tū ſunt obliquitates elenchi.

CAP. VII.

On est autez differentia ozationū quā dicunt esse: has quidez ad nomen: illas autem ad intellectuz.

¶ Postq̄ phs oſtēdit ſumēdos eē ſyllos ſophicos ꝓm locos ſophicos qui ſunt eoꝝ ꝑn⁹ ⁊ elia: ⁊ oſtēdit eos nō eē ſumēdos ſz ea que ſumūt ſiue ꝓm ꝑpōnes quas ſumūt: ⁊ ad q̄s applicant. In parte iſta oſtēdit hō ſyll'os nō eē ſumēdos p ꝓpatiōez ad vtētes. fuerūt enī quidā credētes ſufficiēter tradere artez de ſyll'is ſophisticis diſtinguēdo q̄ſdā ofones eē ad nomē: q̄ſdā ad itellectū. dicebāt ḡ ofones ſophicas ⁊ multiplices esse ad nomē. doctrinales vō ad intellectū. ſic aūt dicendo crediderūt ſufficiēter reduxisse ſyll'os ſophisticos ad ſua ꝑn⁰. Circa hāc ḡ partez duo facit: qz ꝑmo ꝑmittit opinionē iſtoꝝ. z⁰ ꝓbat eaz ibi (Incōueniēs. n. est.) Dicit ḡ ꝙ nō est illa differētia ofonū quā gdā dicunt esse. vz. has quidē vt multiplices esse ad nomē: illas autē vt doctrinales esse ad itellectū. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Incōueniens est enīz opinari alias ad nomē eē ofones: alias autē ad intellectū: ſz nō ea ſdē.

¶ Improbat hāc opionez: ⁊ oſtēdit artē de ſophisticis nō esse ſic tradēdā vt tradebant. ⁊ duo facit: qz ꝑmo facit q̄ dictū ē. z⁰ remouet quādā cauillosaz rñſionē. z⁰ ibi (Aut quō oz iterrogare.) Circa ꝑmū q̄ttuor facit ꝓm ꝙ q̄druꝑliter ꝓbat opinionē tactā. ꝑmo. n. ꝓbat eā: qz diuiſio quā ponebāt nō est p opposita. z⁰ qz est p accīs. z⁰ qz ē inſufficiens. 4⁰ qz est falſa. z⁰ ibi (Attū gcunq.) z⁰ ibi. (Et oino icōueniēs.) 4⁰ ibi. (Sed vñ ſermo venit pus.) Circa ꝑmū tria facit: qz p̄ ait ꝙ hō dio. ſ. ꝙ quedā ofones ſunt ad nomē: quedā ad itellectū nō est p opposita. z⁰ exponit qd est eē ad nomē: ⁊ qd ad itellectū. z⁰ ꝓbat q̄ dicerat. z⁰ ibi. (Quid enī est.) z⁰ ibi. (Si enī aliqs.) Dicē ergo ꝙ icōueniēs ē opinari alias qdē ofones eē ad nomen. alias aūt ad itellectū. ſed nō opinari easdez. nō ḡ est hō diuiſio p opposita: qz nō alie ⁊ alie ofones ſunt ad nomē: ⁊ ad itellz: ſz ille eedē q̄ ſūt ad itellectū ſūt ad nomē: ⁊ ꝛ.

Dubitaret forte aliquis: qz ex hō vt videt nō erat ars iſtoꝝ icōueniēs: dato ꝙ eedē ofones pñt eē ad nomē ⁊ itell'm. phs. n. tradendo artē de ſophisticis diuidit locos ſophicos. d. quoſcam esse in dictiōe: quoſdā vō extra dictionē: ⁊ tū ille idē locus ſophicus ḡ est in dictiōe est etiā extra dictionē. idē enī paralo⁹ qui peccat ꝓm figurā dictionis pōt peccare p fallaz accidētis: ⁊ tū figura dictiōis ē in dictiōe. accīs vō extra dictionē. ¶ Dōm ꝙ lz fall'e nō de necessitate ſint diſtincte mā'r: qz idē palo⁹ pōt esse mā diuersarū fall'arū. ſunt tū fall'e ⁊ loci ſophiſtici ſz quos ſumit ars ſyllōꝝ ſophicoruz de necessitate diſtincti formal'r. ꝓñs enī q̄ est ꝑs accidentis formal'r differt ab accīte: vt ſupra oſtēdebāt. ſi ḡ iſti de gbus hic phs loquit volebāt tradere artē de ſophisticis ꝓm dñaz ofonū: oportebat eos ſic ofones diuidere: ꝙ ex diuiſiōe illa denotēt aliq̄ ofia ī ofonib⁹: vel ſz māz: vel ꝓm formā. ſz reko ofonis p itellectū nullaz dñaz p ſe loquēdo facit in ipſa ofone: nec mā'r: nec formal'r. ꝓbabāt. n. ſupra ofonē amphi⁰⁵ esse vnā mā'r ⁊ formal'r ⁊ habere ī ſe actualē multiplicitatē: nō obſtāte ꝙ erat diuerſoꝝ ſignificatiua: ⁊ habebat diuerſos itellect⁹. diuerſitas ḡ relatiōis p itellectū p ſe nullā diuerſitatē facit ī ofone: ſz vna ofo ex rñs eadē tam mā'r q̄ formal'r pōt diſputari ad nomē: ⁊ ad itellectū. tradere ḡ artē de ſophisticis eo ꝙ ofonib⁹ possum⁹ diuerſimode ad vnū vti: vel ad aliū intellectū: ⁊ dicere alias eē has ofones ⁊ illas: est oino incōueniēs. p ſe ḡ loquēdo nō ſunt alie ofones he ⁊ ille: vt ſic opinātes dicebant. qō vō opponit̄ de fall'ys: ⁊ de locis ſophiſticis pz nō eē ſil'e: qz iter dictos locos ſemp est differētia formalis: ⁊ ſi nō ſemp mālis. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Quid enīz est non ad intellectum nisi qm̄ nō vtitur nomine qui putatur iterrogare ad quod his qui iterrogatus dedit: idez autem hoc est ⁊ ad nomen: ad intellectum autem: quoniam

ad hoc dedit intelligens.

¶ Exponit qd est esse ad nomē: ⁊ qd ad itellectū. d. qd enī est nō ad itellectū diſputare: niſi qz opponēs ḡ putat iterrogare nō vtit̄ noīe ad illud ſignificatū: ad qō is q est iterrogat⁹. i. rñdēs dedit. B est ḡ diſputare nō ad itellectū: qñ opponēs ⁊ rñdēs nō ferūt itellectū ad idē ꝓm idē: ſed est etiā diſputare ad nomē. vz. nō ferre itellectū ad idē. ſz ad itellectuz diſputat̄ qñ ſup. opponēs vtit̄ noīe ad illū itellectū ad quē dedit itelligēs. i. rñdens. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Si autem aliquis plura significante nomine vnum puret significare interrogans ⁊ interrogatus: vt forte ens ⁊ vnum plura significant: ſed ⁊ reſpōdens ⁊ interrogās zeno vnuz putans esse interrogat: ⁊ est oratio: quoniaz vnū omnia: hoc autez ad nomen est: aut ad intellectum interrogātis diſputata.

¶ Manifestat qō ſupius ſuppoſuerat. vz. illas easdē ofones que ſunt ad nomē eē ad itell. ctū: ⁊ ecōuerſo. ⁊ duo facit. qz ꝑmo ꝓbat B de ofonib⁹ mltiplicib⁹: de gb⁹ min⁹ vidēt. z⁰ oſtēdit B de oib⁹ ſiue de gbuſlibet ofonib⁹. z⁰ ibi. (Deinde circa quālibet.) Circa ꝑmū duo facit: qz p̄ oſtendit ꝙ ofo multiplex pōt diſputari ad intellectuz. z⁰ ꝓbat ꝙ illa eadē ofo pōt diſputari ad nomē ibi. (Si vō aliqs.) Dicit ḡ ꝙ ſi aliqs putet nomē vnū ſignificare ipſo. ſ. noīe ſignificāte plura: ⁊ iterrogās. i. opponēs: ⁊ iterrogat⁹. i. rñdens ſint hō opionis: vt forte ens ⁊ vnū pl'a ſignificat. ſed ſi rñdēs ẓenoni: ⁊ ẓeno iterrogās. i. opponēs iterrogat putās vnū eē ſignificatū enī ⁊ vni⁰: vt ē ofo: qm̄ oia ſt vnū. ¶ Dis ſuppoſitis ofo B ꝙ oia vnū ſūt ē diſputata ad nomē an ad itellectū iterrogātis ꝓſtat ꝙ ad itellectū: qz ſi tā opponēs q̄ rñdēs nō ꝑcipiūt mltiplicitatē ī ofone oz eos ferre itellectū ad idē. ¶ Notādū autē ꝙ dicit vnū ⁊ ens forte ſignificare plura: qz nō est in talib⁹ vera multiplicitas: cū nō ſint pure equoca ſed analoga. ¶ Notādū etiaz ꝙ hic p ẓenonē forte itelligit parmenidē q ꝓbauit oia eē vnū credens vnū ſimpliciter dici ipſo dicto multipl'r: vel forte p ẓenonē itelligit platonē q acꝯuit rōnib⁹ parmenidis vt oſtēdim⁹ in declaratiōib⁹ quas fecimus in phicis. Cōſuetudo. n. fuit phs noīare platonē diuerſis noibus: vt pz intuēti dicta eius: vel forte ad litterā ipſe ẓeno talē rationē faciebat ꝓbātē oia eē vnū: qz vnū ⁊ ens ꝓuertunt̄. ſi ḡ oia ſunt ens oia ſunt vnū: quō aūt in talib⁹ laret multiplicitas in phycis declarauim⁹. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Si vō aliquis multa puret significare: palaz quoniam non ad intellectum est: primuz ergo circa huiuſmodi orationes est: ⁊ ad nomen ⁊ ad intellectuz quecūqz plura ſignificāt.

¶ Oſtēdit quō talis ofo pōt diſputari ad nomē. d. ꝙ ſi aliqs iterrogat⁹ ſup. a ẓenone: putet illā ofonē pl'a ſignificāt ⁊ ſup. nō accipiat eā in illo itellectu ī q̄ ẓeno arguit: palā: qm̄ nō erit diſputata ad itellectū. p⁰ igit̄ icōueniēs ꝛ ſic opinātes ē circa hō ofones: q̄cūqz plura ſignificāt. i. circa ofones mltiplices: qz ē. i. ꝓtigit eas eē ad nomē. ⁊ ē. i. ꝓtigit eas eē ad itellectuz. nō ḡ alie orationes ſunt ad nomē: alie ad intellectum: ſed eedem. ¶ Deinde cuz dicit.

¶ Deinde circa quamlibz non enīz in oratione est ad intellectum esse: ſed in eo ꝙ reſpondens ſe habet aliquo modo ad ea que dantur.

¶ Oſtendit B. ſ. ꝙ eadē ofo pōt diſputari ad nomē ⁊ ad intellectū veritatē habere circa quālibet ofonē. ⁊ tria facit: qz p̄ oſtēdit oēs ofones posse diſputari ad itellectū. z⁰ oſtēdit oēs eas posse diſputari ad nomē. z⁰ q̄dā q̄ ſuppoſuerat ꝓbat. z⁰ ibi. (Deinde ad nomē.) z⁰ ibi. (Nā ſi nō ꝓtinuet̄ ſic: non ſoluz q̄ dictū est veritatē hz circa ofones multiplices: ſed deide hoc verū est circa quālibet ofonē: qz nō est in ipſa ofone esse ad itellectū: ſz hoc est in eo q̄ rñdēs ſe hz aliquo mō ad ea que dant̄ ab opponēte: quia fert itellectū ad idem cum ipſo opponēte: ⁊ qz hoc potest fieri in oibus orationib⁹. omnes ofones poſſunt esse ad itellectum. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Deinde ad nomē oēs eas cōtingit esse. Naz ad nomē nō ad intellectū eē: B est loco.

¶ Oſtēdit oēs ofones posse diſputari ad nomē. d. ꝙ deinde ꝙtingit oēs eas ofones eē ad nomē. nā in B loco eē ad nomē: idē ē q̄ eē nō ad itellectū. ſi ḡ oēs ofones pñt diſputari nō ad itellectū: qz in prāter rñdētis est ferre itellectuz ad illud: ⁊ nō ferre. oēs ofones poſſunt diſputari ad nomē. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Naz ſi non omnes erūt quedaz alie: neqz ad intellectum: neqz ad nomen: hoc vero dicunt oēs: ⁊ diuidūt vel ad nomen vel ad intellectuz esse omnes: alias autem: non.

¶ Probat q̄ ſuppoſuerat. vz. ꝙ q̄cūqz nō est ad itellectū est ad nomē. d. nā ſi nō oēs ſup. ofones ſunt ad nomē que nō ſunt ad itellectū: ſequit̄ hoc icōueniēs ꝙ erūt quedaz alie ofones: neqz ad nomē: neqz ad itellectū: q̄ē est ꝓtra illos. nā hi ſic opinātes dicūt oēs ofones esse tales: ⁊ diuidunt oēs ofones: vel eē ad nomē: vel ad intellectuz. alias autem orationes non ponunt.

Dubitaret forte aliquis: qz ſi aliqua cā est ꝑ quā valeat iſta ꝓñia. hec ofo nō est ad itellectū. q̄ est ad nomē: est qz esse ad nomē: ⁊ eē ad itellectū ſunt imediata: ſz in imediatis nō ſemp ex altero negato inferre possum⁹ alterū affirmatū. quātūcūqz enī ſanū ⁊ egrū ſint imediata nō valet de quolibet: nō est ſanū. ḡ est egrū. ¶ Dōm ꝙ eē ad nomē ⁊ esse ad itell'z nō ſunt ꝑꝑe imediata: vt in ſequēti lectiōe ꝓbabit̄. hi tñ accipiebāt ea: ac ſi eſſent imediata: cū dicerēt oēs ofones eē ad nomē: vel ad itell'z: ⁊ nō ponerent aliq̄s alias ofones q̄ nec eſſent ad B: nec ad illud: ꝑꝑ qō rō phi nō ſimpl'r affirmat. arguit tñ ꝛ iſtos. valet. n. ꝙ ſi eē ad nomē ⁊ eē ad intellectū ſunt imediata ꝙ oīs ofo que nō est ad itellectuz est ad nomē. ¶ Ad cui⁰ euidētiā est ſciēdū ꝙ ſi ab aliquo vno imediatoꝝ negato nō pōt iferri alterz affirmatuz dupliciter pōt ꝓtingere. p̄ ſi nō est ibi ꝓſtātia ſubti. nō. n. valet. chymera nō est egra. ḡ ſana. z⁰ B pōt ꝓtingere ſi est ibi ꝓſtātia ſubti: ſz nō illi⁰ circa qō illa opposita fieri hāt. non enī valet. laꝑ. nō est eger. ḡ est ſanus: qz ſanuz ⁊ egruz nō ſunt apta nata fieri circa lapidez. tū ſi est ibi ꝓſtātie ſubti ⁊ illi⁰ ſubti circa qō imediata ſūt apta nata fieri ſemp ab vno imediatoꝝ negato pōt inferri alterū affirmatū: vt ſi ſanuz ⁊ egrū ſunt imediata: ⁊ ſūt apta nata fieri circa aial: de q̄libet aiali valet. ſi nō est ſanū est egruz: ⁊ ſi nō est egr̄ est ſanū. ſil'r enī ſanū ⁊ egruz nō eſſent imediata. ſi aliqō aial cēt qō neqz ſanū neqz egrū eēt. ſic qz eē ad nomē ⁊ ad intellectū ſz ſic opinātes ſunt imediata: ⁊ determinā. ſi bi ofonē de q̄libet ofone valet ꝙ ſi nō est ad itellectū est ad nomē: ſi nō ad nomen est ad itellectuz.

Tamen quicunqz ſyll'i ſunt in eo ꝙ multipl'r ſūt hozū aliq q ſz nomē ſūt. Naz incōueniēter dictū est ſz nomē dicere esse omnes qui ꝓm dictionem.

¶ In ꝑte iſta ꝓbat phs diuiſionē ꝑdictā nō valere: eo ꝙ ē p accīs. ⁊ duo facit: qz p̄ oſtēdit q̄ ofones multiplices pñt dici aliq̄ mō eē ad nomē. Scōo oſtēdit ꝙ nō ſūt ad nomē

per se loquēdo: vt p̄dicti itelligebāt: ſz accidit oſonib⁹ ſic eſſe ad no⁹. z⁰ ibi. (Sz ſūt qdaz palo⁹.) dicit g̃ q̃ gcuq̃z ſyllⁱ ſt in eo q̃ multiplⁿ. alig hoz ſyllozz ſunt g ſt ꝓ no⁹. nā icōueniēter dcm̄ est dr̄e oēs palo⁰⁰ g ſt ꝓ dictionē eē ꝓm no⁹. ¶ Notādū āt q̃ ꝑpe loq̃ndo sole fallⁱe in dictione peccāt in eo q̃ multiplⁿ: pp qd̄ sole tales fallⁱe pñt dici esse ad no⁹. ¶ Notādū ēt q̃ nō oēs tales fallⁱe p se pñt dici esse ad no⁹: qz nō in oib⁹ est v̄a multiplicitas. nā fig⁰ dictiōis hz solū multiplicitatez fantasticā. illa g̃ multiplicitas magis videt eē p accīs: ⁊ in ꝓpatiōe ad nos q̃ p se. cū g̃ dr̄ q̃ oſones q̃dā ſt ad no⁹: q̃dā ad itellⁿ. ſi accipiⁿ li eē ad nomē. put est idem qd̄ br̄e multiplicitatē fantasticaz. sic nō est icōueniēs aliq̃s oſones de se esse ad no⁹: qz aliq̃ oſones ꝓz se ſt sic multiplices. ſz ſi ꝓtelligat eē ad no⁹ per ꝓpationē ad vtētes: vt p̄dicti pbi intelligebāt. sic accidit oſonib⁹ esse ad no⁹. ¶ Tunc sequiⁿ illa pars.

¶ Sed sunt quidam palogismi non in eo q̃ respondens se habet ad eos aliquo modo: sed q̃ huiusmodi interrogationez oratio ipsa habet que plura significat.

¶ In qua postq̃ oñdit q̃ oſones multiplices pñt dici esse ad no⁹: o' q̃ nō ſūt ad no⁹ p ꝓpationez ad vtētes. d. q̃ ſūt q̃dā palo' q̃ ſūt ad no⁹: nō i eo q̃ rñdens ad eos aliquo⁰ se hēat. i. de se nō ſt ad no⁹ p ꝓpationē ad vtentes. sed ſūt ad no⁹ eo q̃ oſo ipsa hēat plura q̃ significat ꝓz iterrogatiōez hui⁹. i. ꝓz iterrogatiōez multiplicez. pōt g̃ ꝑpetere oſoni p se q̃ sit ꝓz no⁹ i eo q̃ multiplex: nō tñ p ꝓpatiōez ad vtentes. ⁊ qz dci pbi accipiebāt eē ad no⁹ ⁊ ad itellⁿ p ꝓpationē ad vtētes. iō dio eoz nō solū mala erat: qz nō erat p opposita. ſz etiā icōueniēs erat: qz nō erat p se ſz p accidens.

Dubitaret forte aliqs. vtz p se ꝑpetat oſoni eē ad no⁹. ¶ Dōz q̃ ſi videre volum⁹ quō oſo est ad no⁹ opz nos videre quō no⁹ vel oſo possit esse multiplex: ⁊ vt supra dicebat. multiplicitas nois duplⁿ ꝓsiderari pōt: vel ex ipsa ꝓtiōe: vel ex itellectu referēte ipsuz in sua significata. ſi accipiat ex ipsa ꝓtiōe: sic cū ꝓtio se teneat ex pte nois. aliq̃ mō ꝑpetit noi ꝓm se q̃ sit multiplex: ⁊ aliq̃ mō ꝑpetit oſoni ꝓm se qd̄ disputet ad no⁹: ⁊ qz no⁹ vel oſo nō ꝓpe est actualⁿ multipⁿ p ꝓpationē ad vtetes: qz terio sel sumpto nō ꝓtingit vtī equocc. iō pbs lz ꝑcedat oſonē ꝑ se aliquo mō disputari ad nomen in eo q̃ multipⁿ: nō tñ cōcedit q̃ de se disputet ad nomen p ꝓpationē ad vtentes: vt p̄dicti pbi intelligebāt: sed hoc accidit orationi.

Ulterius. dato q̃ hec disio: q̃ oſo pōt disputari ad nomē vel ad itellⁿ sit p accīs p ꝓpationez ad vtētes. Dubiteret forte aliqs. vtz sit talis dio p ĩmediata. ita q̃ qcqd nō disputat ad itellⁿ disputat ad nomen. ¶ Dōz q̃ vt supra tāgebat opio fuit dcōz pbozz illaz dionez esse p ĩmediata cū ponerēt oēz oſonez esse tatez. tñ ꝓz vitatez nō est. ꝓpe p ĩme⁰. naz q̃ opponēs ⁊ rñdens nō ferāt itellⁿ ad idez vel hoc ē ex pte nois: qz ipsuz no⁹ multipⁿ est: ⁊ tūc qd̄ nō est ad itellⁿ pōt dici ad no⁹. z⁰ hoc pōt ꝓtingere ex pte ipsi⁹ rei: vt qz ipsa res sub diuersis rōnib⁹ est apta nata accipi: ⁊ tūc qd̄ nō est ꝓm rez vno mō. est ꝓz rez alio mō: pp qd̄ nō ferre sic itellⁿ ad idez nō est. ꝓpe disputare ad no⁹: cū no⁹ nō sit cā hui⁹ diuersitatis sed res. Prim⁹ ergo modus esse hz in fallⁿ in dictione: ⁊ nō in oib⁹ p se loquēdo: qz in fig⁰ dictiōis; lz sit ibi deceⁿ ex pte vocis: nō est tñ p se ⁊ ꝓpe ex ipsa significatione dictiōis: q̃ disputet ad no⁹: cū sit ibi solū multiplicitas fantastica. ⁊ dictio ꝓz se in tali fallⁿ solū significet vnū: ꝓm tñ fantasiā nostrā iterp̄tamur ipsaz aliud significare. Scōs vero modus. s. nō disputare ad itellectū: ſz ex pte ipsi⁹ rei ꝓtingere pt in fallⁿ ex dictione. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Sed omnino incōueniens de elencho disputare: ⁊ non prius de sillogismo. Naz elenchus sillogismus est quare oportet ⁊ de sillogismo prius q̃z de falso elēcho. Est autez huiusmodi elēchus apparens sillⁿ contradictiōis.

¶ Ut dicebāt oñdit p̄dictā dionē esse ĩsufficientē. ¶ Ad cui⁹ euidentiā notādū q̃ dato p̄dictaz dionez: q̃ oſonum alie ſūt ad no⁹: alie ad itellⁿ: oſem⁰ eē p opposita: ⁊ esse p se: nō tñ possem⁰ eā ponere sufficientez ad tradēdā artez de syllⁿ sophisticl. nā hz sophica q̃dā ſūt in dictiōe vt mltiplicia q̃ initiū decipiendi sumūt ex pte vocis. q̃dā vo ſt ex dcōne: vt q̃ sumūt p̄m⁰ decipiēdi ex pte rei. dato g̃ q̃ p̄dictā dionē posset tradi ars de sophicis q̃tū ad fallⁿas ĩ dcōne: qz ibi vr̄ esse ad nomen dispu⁰: nō tñ erat sufficiēs dcā dio ad tradendā artez de sophicis ex dcōnez: cuz ibi ꝑpe nō sit disputatio ad no⁹: qz p̄m⁰ decipiendi in talibus nō est ex pte nois: ſz ex pte rei. ⁊ qz vt supi⁰ dicebat fallⁿ in dcōne magis peccāt ꝑ elēchū. fallⁿ vo ex dictionē magis ꝑ syllⁿ. isti sic loquētes dato q̃ traderēt artē vt peccāt ꝑ ꝑdcōnez ꝑ quā peccāt fallⁿ in dcōne: nō tñ tradebāt artez vt peccāt ꝑ syllⁿ: ꝑ quē peccāt ex dcōnez. Insufficiēs g̃ esset ars istoz: dato q̃ dcā dio p quā volebāt tradere artez de sophicis nō esset p accīs: ⁊ esset per opposita. Jn oñdendo aūt ĩsufficientiā hui⁹ artis tria fac: qz p o' bz insufficiⁿ. z⁰ oñdit quō ꝓplete tal' ars tradi pōt. z⁰ qd̄ dixerat manifestat p ex⁰. z⁰ ibi. (Quare autez in syllo.) z⁰ ibi. (Est aūt de eo.) oic g̃ q̃ icōueniēs ē disputare de elēcho: ⁊ tentare de fallⁿ in dcōne q̃ peccāt ꝑ elenchū. i. ꝑ ꝑdcōnez: ⁊ nō disputare ꝑus de syllo. i. de fallⁿ extra dcōnez q̃ peccāt ꝑ syllⁿ. nā ipse elench⁰ syllⁿ est: ⁊ qz syllⁿ claudit in rōne elenchi: ⁊ est ꝑus elēcho: oz ꝑus disputare de syllo. i. de fallⁿ q̃ peccāt ꝑ syllⁿ q̃z de falso elencho. i. q̃z de fallacyⁿ q̃ peccant ꝑ elenchū siue ꝑ ꝑdcōnez: ⁊ subdit q̃ hz elēch⁰. s. elēch⁰ ſtus ē appens syllⁿ nō glibet: sed apparēs syllⁿ ꝑdcōnis. ad tradendā g̃ artez de paleēchis: ⁊ de his q̃ peccāt ꝑ elenchū: nō sufficit determinare de his q̃ peccāt ꝑ ꝑdictionez: ſz etiam oz ostendere quō peccāt ꝓtra syllⁿ.

Dubitaret forte aliqs: qz nō videt hī dictuz q̃ ꝑus determinādū sit quō fallⁿ peccāt ꝑ syllⁿ q̃z ꝑ elenchū. hītū. n. est q̃ fallⁿ ĩ dcōne peccāt ꝑ ꝑdictionē. fallⁿ vo extra dictiōez ꝑ syllⁿ. cū g̃ pbs ꝑus determinauerit de fallⁿ ĩ dictiōe q̃z de fallⁿ extra dictionez. vr̄ q̃ renuerit ozdinez hīū r⁰ ozdīs quē hic docet. ¶ R⁰: dōm q̃ aliqd est ꝑus ozdine doctrine: qd̄ nō est ꝑus in esse: vel ſz q̃ hz. fallⁿ. n. ex dcōnez plus fallunt ⁊ ſūt p̄ncipaliozes fallⁿ q̃z sint fallⁿ in dcōne. tñ qz doctrina a faciliozib⁹ oz icipe. iō ordīe doctrine fallⁿ in dcōne p̄cedūt fallⁿas ex dcōnez. cū g̃ hz pbs ait q̃ est ꝑus determinādū de syllo. i. de fallⁿ ex dcōnez q̃z de ꝑdcōne. i. q̃z de fallⁿ in dcōne peccātib⁹ ꝑ ꝑdcōnez: nō est itelligendū ꝑus ordine doctrine. ſz exponēdus est ꝑus. i. p̄ncipali⁰. Jnuit g̃ fallⁿas ex dcōnez p̄ncipaliozes esse q̃z fallⁿas in dcōne: pp qd̄ appet p̄dictos pbos valde reꝑhensibiles fuisse: qz valde ĩsufficiētez artez tradiderūt: cū ars illa nō se extendat ad fallⁿas ex dcōnez q̃ sunt p̄ncipaliozes fallⁿ. quō aūt intelligendū sit q̃ fallⁿ in dcōne peccāt ꝑ ꝑdcōnē. fallacie vo ex dcōnē ꝑ syllⁿ supra in fine illⁿ capli. Aut ergo sic diuidendū. sufficiēter est dictū. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Quare aut in sillogismo erit causa aut in contradictione: adiacere enim oportet cōtradictionem: qñq̃z aūt in vtrisq̃z apparēs elēchus.

¶ Ostendit quō ꝓplete oz tradi ars syllozuz sophisticozz

dicēs q̃ tradēda est ars de hz sophicis: qz aut erit cā de fectus in syllo: aut in ꝑdictiōe. nā elēch⁰ ē syllⁿ cui oz adiacere ꝑdcōnē. ſi g̃ erit aliqs appens elēchus: ⁊ deficiat ꝑ elēchū: vel hoc ꝓtinget qz peccat in syllo: vel qz peccat in ꝑdictione: vel qñq̃z autem hoc erit: qz peccat in vtrisq̃z. i. in syllogismo: ꝓtradictione. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Est āt de eo quidez quod est racentez dicere in cōtradictione: non in sillogismo: de eo q̃ est quod non habet aliqs dare in vtrisq̃z: de eo autem quod est quoniaz Homeri poema figura est per circulum in sillogismo: qui autem in vtroq̃z verus sillogismus.

¶ Exēplificat de his q̃ dixerat oñdēs quō p̄dictis tribus modis pōt ꝓtingere defect⁰. d. q̃ de eo qdē. i. de illa oſone siue de eo palo⁰ qd̄ est tacētē dr̄e est defcūs in ꝑdcōne nō in syllo. De eo aūt qd̄ ꝓ' dare qd̄ aliqs nō hz: est defcūs in vtrisq̃z. de eo vo palo⁰ qñ poema homer. est fig⁰ p circlⁿ. i. est fig⁰ circularis: est defectus in syllo. ois q̃ palo⁰ deficiens ab elencho: vel deficit in syllo: vel in ꝑdcōne: vel in vtrisq̃z. si aūt sit aliqs syllⁿ q̃ deficiat in neutro. i. q̃ nō deficiat: nec in syllo nec in ꝑdictione est verus elenchus.

Dubitaret forte aliqs quō p̄dicti palo' deficiūt ab elēcho eo mō q̃ pbs ait. ¶ Ad qd̄ dr̄ cōir q̃ p̄m⁰ palo⁰ deficit ab elēcho: qz peccat ꝑ ꝑdcōnē. nā si q̃rat ab aliq̃. vtrū ꝓtigat tacētē dicere: ⁊ ille dicat q̃ nō: pōt sic argui ꝑ eū: ꝓtingit sortē dicere. sortes est tacēs. q̃ ꝓtingit tacētē dr̄e: hic ē pcm̄ in ꝑdictiōe. nā hec ppō q̃ ꝓ' tacētē dicere negat. put ly tacētē ꝓstruit ex pte subi. p̄dict⁰ vo palo⁰ ꝓclindit q̃ est tacētē dicere. put ly tacētē ꝓstruit ex pte p̄dicati: pp qd̄ nō ē ibi ꝑdictio. z⁰ vo palo⁰ deficit in vtrisq̃z. vz. in syllo ⁊ in ꝑdictiōe. Nā si q̃rat ab aliq̃ vtz aliqs det qd̄ nō hz: eo dicētē q̃ nō: pōt sic argui ꝑ cū. aliqs dat vnū solū denariū: nō hz vnū solū denariū. q̃ dat qd̄ nō hz. h̄ est defect⁰ in ꝑdictione: qz dare vnū solū denariū nō ē dare qd̄ nō hz: ſz vt nō hz. dare aūt qd̄ nō hz: ⁊ dare vt nō hz nō ſūt ꝑdictorie opposita. q̃ ē ibi defect⁰ in ꝑdictiōe. Rursus est ibi defect⁰ in syllo: qz mutat qd in ad aliqd. Jn z⁰ vo palo⁰ q̃ poema homeri est fig⁰ circularis ē defect⁰ in syllo. pōt aūt sic formari palo⁰. ois circulus ē fig⁰ circularis: poema homeri ē circulus. g̃ poema homeri est fig⁰ circularis. h̄ āt est defect⁰ in syllo: variat aūt ibi mediū. accit. n. circulo inq̃tū est fig⁰ q̃ p̄dicetur de metro. possumus tñ alr exponere: ⁊ forte magis ſz intēriōnē pbi. ¶ Sciēdū g̃ q̃ p̄m⁰ palo⁰. vz. q̃ est tacētez dicere. peccat solū p fallⁿaz in dictiōe. est. n. ibi amphi⁰. z⁰ vo palo⁰ q̃ ꝓ' dare qd̄ qs nō hz: est ibi fallⁿa tā in dictiōe q̃z extra dictionē. nā cū sit ibi fig⁰ dictiōis q̃ q̃ſt ſp peccat per fallⁿaz accīntis: est ibi fallⁿa in dictiōe: qz est ibi fig⁰ dictiōis: ⁊ est ibi fallⁿa extra dictiōez: qz ē ibi accīs. Jn z⁰ vo palo⁰ ē fallⁿa extra dictionē. qz ē ibi fallⁿa accīntis. nō. n. debemus ymaginari q̃ ꝓtingat ibi deceptio qz circulus sit equocuz ad figurā ⁊ ad poema. Sed debem⁰ arbitrari h̄ ex⁰ adductū ē ꝓm q̃ accit ibi deceptio ex ipsa re: vt credam⁰ metrū siue poema circulare esse figurā: pp similitudinē quā hz cū fig⁰ circulari: vt sic fig. circularis est ab eodez in idez. sic hz metrū sic sonat in p̄n⁰ sicut in fine. pp qd̄ i dicto paralo⁰ cū dr̄. circulus est fig⁰. poema homeri est circulus. g̃ ē fig⁰. ē fallⁿa extra dictionē. qz ē ibi ꝓns vl accīs. ¶ Doc vilo de leui appet vez ē qd̄ in ifa dr̄. naz cū habitū sit q̃ fallⁿ ĩ dictiōe p quādā ꝓpropatione peccēt ꝑ ꝑdictionē: fallⁿ vo ex dictionē ꝑ syllⁿ. pz q̃ p̄m⁰ palo⁰ peccat ꝑ ꝑdictionē: qz est ibi fallⁿa in dictiōe. z⁰ vo palo⁰ peccat ĩ vtroq̃z. s. tā in syllo q̃z in ꝑdictiōe: qz est ibi fallⁿa tā in dictione q̃z extra dictionē. z⁰ vo palo⁰ peccat in syllo: qz accept⁰ vt diximus est ibi fallⁿa extra dictionē. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Sed vnde fmo venit pri⁰ que in disciplinis sunt orationes ad intellectū sunt vel nō.

¶ Probat p̄dictā artē siue p̄dictā diuisionē eē falsaz. dicebant. n. dicti pbi q̃ oſones disciplinales erāt ad itellⁿz. multiplices vo erāt ad no⁹. Jn probādo g̃ hāc diuisionē eē falsam duo facit: qz p̄ oñdit q̃ disciplinales pñt disputari ad no⁹. z⁰ qz multiplices pñt disputari ad itellⁿz. z⁰ ibi. (Amplⁿ si plura.) Circa p̄m⁰ duo facit: qz p̄ notat se fecisse digressionez: ⁊ reuertit ad ꝓpo⁰. z⁰ pbat qd̄ dixerat. z⁰ ibi. (Et si cui videt.) Dicit g̃ q̃ redcūduz est vñ venit sermo. ꝑus. i. redcūdū ē ad ꝓbādū p̄dictā diuisionē quā dicti pbi faciebāt: pp quā pozē fmones suscepim⁰ in ꝓbādo dictā diuisionē. q̃rem⁰ a dictis pbis oſones q̃ sunt in disciplinis: ſi sunt ad itellⁿz vel nō sup. oz nos dicere q̃ nō: cui⁰ ꝓtiū suppositum⁰. ¶ Notādū āt q̃ pbs in ꝓbādo dictā diuisionē nō eē p opposita ſz eē p accīs: ⁊ eē insufficiētez nō fecit disgressionē a pozi fmone: qz hec oia faciūt ad oñdēdū q̃ nō est oñia oſonū: quā qdā ponebāt: ſz qz postea voluit ostēdere quō ꝓplete tradit ars de sophicis in eo q̃ peccāt ꝑ syllⁿz vel ꝑ ꝑdictionē: vel ꝑ vtrūq̃z quodāmō disgressionē fecerat a ꝓposito: iō notās se disgressionē fecisse ait redcūdū eē vñ venerat fmo p̄. ¶ Deinde cū dic.

¶ Et si cui videtur plura significare triāgulus: ⁊ dedit non vt hāc figuraz de q̃ concludebat: quoniam duo recti: vtrum ad intellectum hic disputauit illius vel non.

¶ Probat qd̄ dixerat. vz. q̃ oſones discipliales pñt disputari nō ad itellⁿ. d. q̃ ſi cui. i. ſi alicui vr̄ triāgulus pla significare: ⁊ ille cui h̄ videt dedit: qñ angli triāguli ſt duo recti. i. eq̃les duob⁹ rectis: ⁊ nō ferebat itellⁿ ſuū ad hāc figurā triāgulare de q̃ ꝓcludebat opponēs. sed ad aliā: hic sic disputās. disputauit ne ad itellectuz illius. s. opponentis vel nō. q̃ſt diceret q̃ non. q̃ disciplinabilia pñt disputari non ad intellectum.

Dubitaret forte aliqs quō oſo hec. triāgulus hz tres potest disputari non ad intellectū. ¶ Dōz fm quosdaz q̃ triāgulus pōt duplⁿ accipi. p̄m⁰ vt fit ex lineis rectis. z⁰ vt fit ex arcualibus. ⁊ aliqñ cū opponēs itēdit de vno triāgulo: rñdēs intendit de alio: ⁊ disputāt in oſonib⁹ disciplinalib⁹ nō ad intellⁿ. Sz sic dōo videmur assignare ĩ dcā oſone diuersitatē disputādi ñ ex eo q̃ ē doctrialis. ſz ex eo q̃ vr̄ eē mltipⁿ. quō aūt h̄ ſit itelligēdū i seq̃nti lcōne patebⁿ. ¶ Deinde cū. d.

¶ Amplius si plura quidem significat nomen: ille autem non intelligit: neq̃z putat quo modo hic non ad intellectuz disputauit.

¶ Ostēdit quō multiplicia pñt disputari ad itellⁿ. d. q̃ ſi no⁰ plⁿ significat. ille aūt. s. tā opponēs q̃z rñdēs nō itelligit neq̃z putat no⁰ illud plura significare quō h̄. s. rñdens nō disputauit ad itellⁿ sup. oppo⁰⁰. q. d. q̃ ĩmo disputau⁰ falsuz ē q̃ q̃ disciplinabilia ſūt ad itellectū ⁊ mltⁿ⁰ ad no⁰: cū possint disciplinabilia disputⁿ ad no⁰: ⁊ multⁿ⁰ ad itellⁿz.

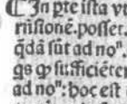

Ut quo modo oportet interrogare: nisi dantez diuisionez siue interroget aliquis: ſi est tacentez dicere: aut non est qdem vt non: est autez vt sic.

¶ Jn pte ista vt dicebat remouet pbs quādā cauillosam rñsionē. posset. n. qs dr̄e bonā eē distictionē illā q̃ oſonū q̃dā ſūt ad no⁰. q̃dā ad itellectū. ⁊ p hāc distictionē dicez qs q̃ ſufficiēter tradit ars de sophicis: qz oia sophica sunt ad no⁰: hoc est ex prauitate vel ex malicia opponētis. opponēs. n. in p̄n⁰ oz distinguere oſonē quā iterrogat: q̃ fcō

semp sophistica disputabunt ad nomē: alia vo ad itell'm. duo g facit: qz p̄ inuit bo rñsionē nō cē ꝓpetētes. 2° pbat qō dixerat ibi. (Si aūt aliqs det nullo mō.) Dicit g q̄ modo oz sup. opponentes iterrogare nisi dātes diuisionē .i. nisi p̄us diuidat ⁊ distinguat qō iterrogat. q.d. q nō op3 opponentē iterrogare distinguēdo: qz sine aliqs sup. q̄rat sine distinctiōe si est. i. si ꝓtingit tacētē dr̄e vel nō: aut sup. q̄rat cū distin^ne: ⁊ distinguat q tacentē dr̄e est qdē vt nō. ē aūt vt sic sup. nō babeā itētū. q.d. q q̄rere cū distin^ne vl sine distinctiōe nō variat ꝓpo^m: nec est bñ dictū q oz opponentē p̄us distinguere qō iterrogat. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Si autem aliquis det nullo modo: ille autem disputet: g nō ad intellectuz disputat nec ad nomen: q̄uis oratio videat cozū que fm nomen sūt esse. Non ergo aliquod genus orationū ad intellectum: sed be qdez ad nomē sunt.

¶ Probat qō dixerat. vz. dictā rñsionē nō cē bonā. ¶ Ad cui^o eui^em est sciendū q rñ^ns vel solonē aliquā nō ē bonam duplr pōt oñdi. p̄ si ea ꝓcessa nō habeat itentū: tūc eni solo mala est: ⁊ scipsaz ipedit qñ ꝓcesso qō dr̄ nō br̄ intentū: nec manifestat ꝓpo^m. 2° rñ^o. pōt cē mala si assūit falsa. In iprobādo g dictā rñsionē duo fac: qz p̄ o' q p eaz nō br̄ itentū. 2° pbat q assumit fla. 2° ibi. (Si autē aliqs pbet.) ¶ Ad euidētiā āt p̄me ptis sciēdū q ponētes p̄dictaz rñsionē duo ex ea volebāt br̄e. dicebāt. n. q si opponēs in p̄n° dispu^ne distinguat ꝓpōnē quā iterrogat duo ex hoc sequent. pmū qdē: qz sophica nō disputabunt ad itellectū. 2° ex B vlteri^o ꝓcludebāt q si sophica sūt disputata nō ad intellectū q sint disputata ad nomē. pp qō vt dicebāt ex pmissa distinctiōe nisi sit malicia opponētis sufficienter pōt ars tradi de sophicis q nō sint disputata ad intellectuz sz ad no^n. duo g̃ facit fm q duplr pbat q ex dicta rñsione nō br̄ intentū. p̄ eni pbat B: qz ꝓcesso q dicit sophica: poterūt disputari ad intellm. 2° q dispu^ta nō ad intellectū nō oz esse disputata ad nomē. 2° ibi. (Et bo nō oēs.) cōtinuet aūt sic. bñ dictū est q nō oz opponētē p̄us distinguere qō iterrogat: qz hoc ꝓcesso nō br̄ itentū. pmissa. n. distinctione nihilominus sophica ⁊ multiplicia poterunt disputari ad itellm: qz si aliqs. i. si rñdēs oz nullo mō. i. nō ꝓcedat i aliq̄ sensu. ille āt. s. opponēs disputet ⁊ rñdētē. nōne g̃ ad itellz disputat. q.d. q imo. Si vo rñdēs i nullo sensu ꝓcedat qō dr̄: oz opponētez disputare ad intellm. q̄uis g̃ pdicta oro. vz. est tacentē dr̄e: videat esse eoz q̄ st fz no^n: qz est multip^r ⁊ sophica: pōt tñ disputari ad intellectuz: nō obstāte q opponēs p̄us distinxit eā. nō g̃ est aliqō spāle gen^n oronū ad itellm: sed be qdez orones q̄ sunt ad no^n. ille eedē sup. sunt ad itellectū. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Et huiusmodi nō omnes: neqz elenchi: neqz apparentes elenchi. Sunt eniz ⁊ non fz dictionem apparētes elēchi: vt q fm accidēs reliq.

¶ Iprobat dictā rñsionē q̄tū ad aliud. vz. q disputata nō ad intellm nō oz esse disputata ad no^n. Dicebant eniz sic rñdētes q si opponēs p̄us distinguat qō iterrogat: multiplicia erūt disputata nō ad itellectuz: ⁊ disputata nō ad intellectū erūt disputata ad no^n. ꝓtinuet g̃ sic p̄dicta rñ^o. nō solū mala est: qz ponebat multiplicia disputari non ad intellm: sz etiaz mala ē: qz vlteri^o dicebat disputata nō ad itellectū ē disputata ad no^n: iō ait q bo ōrones sup. q̄ nō sunt ad itellectū: nō oēs sup. sunt ad no^n. qm veri elenchi nō sunt ad no^n: sz neqz apparētes elēchi: sup. sunt omnes ad nomē: quia sunt qdā apparētes elēchi nō fz dictionē: vt elenchi q sunt fz accīs: ⁊ relig palogismi peccantes p fallas ex dictionē nō sūt in dictiōe. iō q̄tūcūqz tales palogismi disputent nō ad itellm. nō tñ disputant ad nomen.

¶ Notādū aūt q vt supra tāgebat: si rñsio ē bona: oz eē talis q ꝓcesso qō dr̄ habeat intentū. cū g̃ pdicti phi dicerēt multiplicia eē nō ad itellectū: ⁊ que nō sunt ad itellm dicerēt esse ad no^n si bona fuisset dcā rñ^o q oz opponētez p̄us distinguere q̄ iterroget. B fcō deberet seq q multiplicia eēnt nō ad itellm. ⁊ vlteri^o q q̄cūqz nō eēnt ad itellm essent ad no^n. ⁊ qz oñsuz est q q̄tūcūqz opponēs p̄us distinguat q̄ iterroget: nihilominus tñ multiplicia pñt disputari ad intellectū: ⁊ que sunt disputata non ad intellectuz nō oz eē disputata ad nomē: qz veri elēchi ⁊ fallē ex dictione: dato q nō disputent ad itellz: nō tñ pp hoc disputant ad no^n. ideo incōueniēs era t dicta responsio.

Dubitaret forte aliqs quō veri elenchi pñt disputari nō ad intellectuz.

¶ Dōz q etiā cū sit verus elenchus pōt qs ignorare qd est qō dr̄ p no^n. si g̃ sit vero elēcho assumunt̄ termini: q̄uz significata ignoret rñdens poterit eē disputatio nō ad intellectū: nō tñ pp hoc erit disputatio ad nomē: cuz ista diuersitas nō accidat ex multiplicitate nois: sz ex ignorātia rñdentis: qz ignorat qd est qō dr̄ p no^n. ex hoc aūt appere pōt q in p̄cedēti lectōe tāgebat. vz. q oro disciplinabilis vt h^c oro. triāgls bz tres. pōt disputari nō ad itellectū: nō qz triāgulus sit multip^r: sz qz rñdens forte ignorat qd importat noie triāguli: ⁊ qz forte p triāgulū itelligit tetragonū: vl aliquā aliā fig^ra: nō ē dispu^o nō ad intellectū.

Ulterius forte dubitaret aliqs. qz pbus supra dixerat q eē nō ad itellz ē esse ad no^n: hic aūt vr̄ inuere q aliqd pōt disputari nō ad itellectū qō tñ nō ē disputatū ad no^n. ¶ Dōz q vt pz B p p̄cedentia est solutū. dicebat eni p̄us q nō est idez esse nō ad itellm ⁊ esse ad no^n. cū g̃ pbs dix^t q esse nō ad itellz ē esse ad no^n vt dicebat: nō dixit B fz veritatez ex opione p̄pria: sz B assūpsit ex datis dictoz pbor. q B ꝓcedebāt. licz eni aliqñ arguere ex fls cū disputam^r ⁊ eos q fla ꝓcedūt.

Ulterius forte dubitaret aliqs. quō p fallas ex dictione possum^r disputare non ad itellm: ⁊ tñ nō disputam^r ad no^n. ¶ Dōz q B et p p̄cedentia est solutuz. dicebat. n. q in fallys ex dictionez p^r disputari nō ad itellz nō ex multiplicitate nois: sz ex diuersa acceptione ipsius rei. ¶ Notādum ergo q in disputatione tria est considerare ad que operationes comparari possunt. p̄. n. pōt ꝓparari ad respōdentez cui loquit. 2° ad sermonē quez logē. ⁊ 3° ad rez de q̄ logē. Si g̃ sit disputatio nō ad itellectū: vl hoc erit ex pte rñdentis: qz rñdens ignorat significata terminoz. iō accipit oronez in alio sensu q̄ opponēs det: vel bo diuersitas erit ex pte fmonis: qz ipsuz nomē plura significat. vel erit ex pte rei: qz ipsa res pōt diuersimode accipi. p̄ mō pōt eē disputatio nō ad intellectū in veris elenchis. ibi. n. pp ignorātiā rñdentis: vt dicebat. opponēs pōt disputare nō ad itellm rñdentis. 2° mō B pōt ꝓtigere in fallys in dictiōe. ibi. n. ex multiplicitate nois opponens ⁊ rñdens pñt ferre itellm nō ad idez. 3° mō hoc pōt ꝓtingere in fallys ex dictionez. nā bo fallē fiūt ex diuersa acceptiōe ipsi^us rei. ¶ Notādū etiā q lz disputari nō ad itellm possit ꝓtingere triplr. s. in veris elenchis pp ignorātiā rñdentis: ⁊ in fallys in dictiōe pp multiplicitatē nois: ⁊ in fallys ex dictionez pp diuersaz acceptionez rei. disputare tñ ad no^n: nō p̄ē bz ꝓtingere nisi in fallys in dictiōe in gb^o pp multiplicitatez oronis vel nominis ꝓtingit disputare nō ad itellectū. in plus est g̃ disputare nō ad itellz q̄ disputare ad no^n. ¶ Tūc segt̃ illa ps.

¶ Si autem aliquis probet diuidere: quoniam dico est tacentē dicere: hec quidez sic: illa autē sic: tamen hoc est primum qō inconueniens p̄bare. Quandoqz eniz non videtur interrogatū

multipliciter se habere. Impossibile autem videre quod non putat.

¶ In qua postq̄ iproburit dictā rñsionē: ex eo q ea ꝓcessa nō babet intentū iproba eā ex eo q assumit falsa. falsuz ē eni q opponēs nō debeat iterrogare nisi p̄us distinguat: ⁊ duo facit: qz p̄ ostendit hoc esse falsuz q̄tuz ad opponentes. pbabilr. 2° q̄tū ad opponentes doctrinalr ibi. (Ampli^o vt dicāt.) Circa p̄^m tria facit fm q ad tria icōueniētia adducit. 2° ibi. (Deinde docere.) 3° ibi. (Deinde in nō duplicib^s.) Cōtinuet sic. dicta rñsio nō solū est incōpetēs: qz nō bz intētū: sz etiā qz sumit falsa. nā si aliqs. pbet diuidere. i. distinguere B q dico tacētez dicere: qm̄ B qdem est sic. i. bz tale sensuz. illa aūt. i. illa alia significatio vel i alia acceptiōe dicta oro nō fit. i. nō bz talez sensuz. sīgs. n. valz bo modū opponendi. pbare. i. approbare volens q opponens semp p̄us distinguat p̄^m icōueniēs qō segt̃ sic dicentes est qm̄ q̄ nō videbit opponenti ipm interrogatuz br̄e multiplr. i. esse multip^r. Impōse est aūt aliquē diuidere: qō nō pōt eē multiplex. icōueniēs est g̃ q oportet opponentē p̄us distinguere multiplicia: qz multoties obligaret ad ipōse: cū aliqñ lateat eū multiplicitas: ⁊ ipōse fit aliquē disti^rc qō ñ putat br̄e multi^rem. ¶ Deide cū dic.

¶ Deinde docere quid aliud erit: manifestum enim faciet vt habet ei qui neqz considerat neqz scit neque opinatur quoniaz aliter dicitur.

¶ Adducit 2^m incōueniēs. d. q opponentē distinguere p̄ius q̄z interroget qd aliud eēt q̄ docere rñdētē. opponēs eni sic distinguēdo faciet ipm multiplex eē ma^m vt bz. i. quō se bz: ⁊ quot sensus br̄e pōt: ⁊ B ei. i. rñdēti qui neqz ꝓsiderat. i. neqz scit neqz opinat: qm̄ ipsa oro est multiplex: ⁊ dr̄ alr: qm̄ bz aliū ⁊ aliū sensuz. cū g̃ incōueniēs sit opponētē fz q bo est esse in statu docentis ⁊ docere rñdentē. inconueniēs est eū p̄us distinguere q̄z interroget. ¶ Notāduz etiā q aliquē palo^n ex eo q nō distinguit multiplicitatē triplr pōt ꝓtingere. p̄ qz nō opinat nec suspicat oronē interrogatā esse multiplicez. 2° qz si hoc forte opinat vl suspicat: nō tñ scit vel ꝓstat sibi de illa multiplicitate. 3° dato q hoc sciat hītu: nō tñ ꝓsiderat actu de illa multiplicitate. ideo dictum est q facit notū quō se habz multiplex ipsi respondenti q nec considerat nec scit: nec opinatur illud esse multiplex. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Deinde ⁊ in non duplicibus quid prohibet hec pati vel facere: vt putas equales sūt vnitates binarijs in quaternarijs: sunt autez binarij bi quidem sic vniti: illi autem non sic.

¶ Adducit tertiū incōueniēs. nā opponentez p̄ius distinguere q̄z interroget: nō solū est incōueniēs: qz obligat ad ipossibile: ⁊ vsurpat officiū docētis. sz etiā illud incōueniens: qz hoc posito ꝓtingeret eū distinguere nō distinguenda. ¶ Ad cui^o euidētiā notāduz q oronē eē disputabilez ad itellm: ⁊ tñ non esse distinguendā: vt ad plens spectat duplr pōt ꝓtingere. p̄. si in vno sensu accipiat simplr. i. alio vo fm qd. ethyops. n. est alb^o cū sit falsuz simplr ⁊ verū fz qd nō ē distīguēda: sz est simplr negāda. 2° hoc pōt ꝓtingere si illud dictū bz plures cās vitatis. vt si hec oro. bō currit. pōt verificari p̄ forte ⁊ p̄ platone currēte vno ⁊ nō altero. nō est hec distīguēda. bō currit: sz est simplr ꝓcedēda. cū. n. aliqd dictū bz plures causas vitatis pōt simplr cōcedi pro q̄cūqz acceptiōe verificet. tria aūt facit pbs: qz p̄ ostēdit q nō oz semp opponētē distinguere: qz aliqñ id qō iterrogat accipit in vna acceptione simplr. in alia vo fz qd. 2° ostēdit q nō oz ipsuz distinguere: qz aliqñ ipsuz interrogatuz bz plures causas veritatis. 3° ex his que dixerat cōcludit q nō oz opponētez distinguere id qō iterrogat: qz tūc doceret rñdentē. 2° ibi. (Et tu putas ꝓtior.) 3° ibi. (Quare videt ignorare.) Dicit g̃ q in nō duplicibus nihil pbibet hoc facere: vel pati. s. q opponēs ⁊ rñdēs nō ferant intellectū ad idem: vt pz in hac ppōne q in quaternarys vnitates sunt eq̄les binarys. binary. n. in q̄ternarys duplr pñt accipi. vniti ⁊ nō vniti: iō subdit q sūt binary bi qdē sic. i. vniti. illi aūt sic. i. nō vniti. si g̃ accipiant binary vniti in quaternarys: tot sunt binary quot vnitates. Si aūt accipiat binary nō vniti plures sunt vnitates q̄z binary. ¶ Notāduz aūt q si describat q̄dratū ⁊ in q̄

libet angulo ponat vna littera designans vnā vnitatē: vt pz in quadrato. a. b. c. d. in bo quadrato si accipiātur binary vniti ⁊ per replicationē vnitatis erunt q̄tuor binary. vz. ab bc. cd. da. ⁊ cū nō sint in dicto q̄drato: nisi quattuor littere repsentātes quattuor vnitates tot erunt in dicto quaternario binary quot vnitates. Sed si accipiant binary sine reduplicatione vnitatis: nō erunt in quaternario nisi duo binary. cuz ergo binary per replicationē sint binary fm quid: cū q̄rītur vtruz in quaternarys sint tot binary quot vnitates. simpliciter loquēdo ⁊ vt accipiunt binary nō vniti ⁊ sine replicatione vnitatū: nō sunt tot. fm quid aūt ⁊ vt accipiūtur cuz replicatione to: sunt binary quot vnitates: ⁊ quia quādo aliquid falsificatur simpliciter ⁊ verificat fm qd. nō est distīguēdū: sed simplr est negādus: ideo dicta oro vtruz sint in quaternarys tot binary quot vnitates. nō est distīguenda: sz est simpliciter neganda. si ergo opponens talia distīgueret: sequeret q distīgueret nō distīguenda: qō est incōueniens. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Et putas cōtrariorum vna est disciplina vel non: sunt autem contraria hec quidez nota: illa vero ignota.

¶ Ostendit talia nō eē distīguēda: qz possunt habere plures causas veritatis. dicens q siquis interrogaret putas cōtrarioz est vna disciplina vel nō. B autez plures videt habere sensus. cōtraria eniz hec quidez sunt nota: illa vero ignota. est ergo ꝓtrarioz vna disciplina q̄tum ad ꝓia que sunt nota. non est autez hic vna q̄tum ad contraria ignota: quia ignota fm q bo sub disciplina non cadunt.

¶ Notanduz autē q fm dicentes q oportet opponentez distīguere oratione quā interrogat si possit accipi in alio intellectu oporteret interrogantez hanc ppositionē. vtrz cōtrarioruz sit vna disciplina quā ipse distīgueret de cōtrarys: qz quedaz sunt nota: quedaz ignota. sed hec distīctio esset supflua. hec eniz ppositio. cōtrarioz est vna disciplina. est indefinita: ⁊ bz plures causas veritatis. pro q buscūqz ergo verificet siue p cōtrarys notis: siue p ignotis nō est distīguēda: sed simplr est ꝓcedēda. si ergo oporteret opponētez talia distīguere: ipse distīgueret nō distīguenda: qz distīgueret habētia plures causas veritatis: quod est incōueniens. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Quare videtur ignorare qui hoc probat: quoniaz aliud est docere q̄z disputare: ⁊ quoniam oportet docentem quidem non interogare: sed eos manifestos facere: illuz autem interrogare.

¶ Concludit ex dictis: q sic dicens ignorat quid interest inter disputantez ⁊ docentez. dicens: q qui probat: idest qui approbat sic ⁊ cōmēdat hic q opponēs oz p̄us distīguere q̄z interrogare videt ignorare: qm̄ aliud est docere q̄z disputare: ⁊ vt ignorare qm̄ oz docētez nō interrogare: sz oportet eū distīguere ⁊ declarare: ⁊ manifesta facere

que ꝓponit.illũ autẽ.i.opponentez ⁊ disputantez oportet interrogare. non est ergo officiũ opponentis distinguere ⁊ manifestare:sed est officiũ docẽtis. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Amplius vt dicãt vel negent probare nõ mõstrantis est sed exprimẽtuz sumentis.

¶ Ostẽdit q̃ nõ oz opponẽtẽ distinguere in doctrinalib⁹, ⁊ tria fac:qz p̃ facit qõ dctũ ẽ. .z° qõdã qõ suppoſuerat ꝓbat.z° qõ dixerat dialec^cis eẽ ſciaz cõez:⁊ ꝓſiderare de oĩbus:ne aliqs crederet q̃ ſic eẽt cõis dia^cis ſiẽ ſophica.o'q̃ alr est cõis vna:alr alia.z° ibi. ¶ Nam tẽtatiua est.)z° ibi. (Qui ergo ꝗz rẽ) cõtinuef ſic. oſtẽſuz est q̃ disputatiõib⁹ ꝑbabilib⁹ nõ oz opponẽtẽ ꝑdiſtinguere de quo vult opponere.amp.aũt.i.qõ plus ẽ:nõ oz ſup.ſic distinguere in oppoſitiõib⁹ doctrinalib⁹:qz ꝑbare distinguere vt rñdẽtes dicãt vel negẽt nõ est demõſtrãtis ſed exprimẽtũ ſumẽtis q.d.q̃ diſtinguere ⁊ iterrogare de eo qõ diſtixerat nõ ptinz ad doctrinalez: nec ad demõſtratorẽ: ſz ad eũ q̃ ſumit exprimẽtũ.i.ad tẽtatiuũ.ſi q̃ opponẽs doctrinalr ſic diſtinguere:ſequef q̃ doctrinalis nõ ſe bẽret doctrinalr:ſz tẽtatiue:qõ est incõueniẽs. ¶ Deinde cuz dicit.

¶ Nã tentatiua est dialectica quedã: q̃ꝓpter de omnibus incipit: ⁊ cõſiderat non ſcientem ſed ignorãtem ⁊ aſſimilantem.

¶ Probat qõ ſuppoſuerat:videlz q̃ tẽtatiui ẽ iterrogare: ⁊ q̃ eius est ſumere exprimẽtũ de rñdẽte. Intẽdit ãt talez rõnez.tẽtatiua ẽ q̃dã dia^cis:ſz dia^cis est ſcia cõis:⁊ iſpicit de oĩb⁹:q̃pp tẽtatiua est cõis:⁊ iſpicit de oĩb⁹ ꝓſideras hõ:qz ꝑt ſumere exprimẽtũ de ignorãtia rñdẽtis.q̃ tẽtatiua ꝑt ſumere exprimẽtũ de ignorãtia rñdẽtis.iõ ſubdit q̃ tẽtatiua ꝓſiderat nõ ſciẽtẽ ſz ignorãtẽ: ⁊ ſil'ãtẽ ſe bẽre ſciaz.i.ꝑt ſumere exprimẽtũ de ignorãtia rñdẽtis. ¶ Notãdũ aũt q̃ ſcitis cõib⁹ nõ ſcit ars.ignoratis aũt ignoraf.tẽtatiua q̃ inſpicit oĩa:⁊ ꝓſiderat cõia.nõ ꝑõt expiri ſciẽtem:qz ſcitis cõib⁹ nõ ſcit ars.ꝑõt tñ expiri ignorãtẽ: qz ignoratis talibus ignoraf ars. ¶ Deinde eũ dicit.

¶ Qui ergo ꝓm rem cõſiderat cõmunia dialecticus:q aũt hoc apparẽter facit ſophiſta est.

¶ Quia dixerat dialecticã eẽ oĩb⁹ ne crederet aliqs eaz esse de oĩb⁹ vt ſophica:oñdit qõ alr est de oĩb⁹ dia^cis: ⁊ alr ſophi^ca.o.q̃ q̃ ꝓſiderat cõia:⁊ oĩa ꝗz rẽ.dia^cis est:q̃ aũt facit hoc.i.ꝓſiderat cõia apparẽter est ſophiſta.

Dubitaret forte aliqs.qz nõ vr B eẽ dria iter dialecticũ ⁊ ſophiſtã:qz dialecticus ꝓſiderat cõia ꝓm rẽ:ſop^ta vo ꝓſiderat talia apparẽter.nã ꝓſiderare cõia ꝗz rẽ nõ est dia^ca ſz meta^ca. ¶ B^c.dicendũ q̃ ꝗz ꝑbz 4° meta^ca.dia^cis meta^cis ⁊ ſop^ta circa idez labozare vident.glibz.n.iſtoz vr ꝓſiderare de toto ente. alr tñ ⁊ alr:qz meta^cis ꝓſiderat de oĩb⁹ ꝗz veritate.dialec^cis ꝓm ꝑbabilitatẽ.ſop^ta vo ꝗz apparẽtiã.Cũ q̃ q̃ãtũ est ex ꝑte rei ſemp va ſint ꝑba^ta alys. dicit dialectic^cis ꝓſiderare de oĩb⁹ ꝓm rẽ:nõ q̃ ſit artifex realis vt meta^cis: ſz qz ꝑba^tae ſimplr ex ipia re ſumit.poſſunt eni falſa eſſe ꝑba^ta veris quo ad nos.ſimplr tñ vt teſtat ꝑhs p̃ rbeto^r que ſunt ꝓm rez ſimplr ſunt ꝑbabilioza ⁊ melioza.dialecticus q̃ obuia tiuus poteſt eſſe de omnib⁹ ꝓm q̃ videtur reſpõdẽti. ſed dialecticus ſimpliciter:qz est ex ꝑbabilib⁹ ſimpliciter est de omnibus ꝓm rem. CAP. VIII.

Lõ.5.

T ſillogiſmus litigioſus ⁊ ſophiſticus est vnus quidẽ apparẽs ſillogiſticus de quibus dialectica tẽtatiua est: ⁊ ſi vera ſit cõcluſio.

¶ Poſtq̃ ꝑhs determinauit de ſyllis apparẽtib⁹ ꝓparãdo eos ad locos ſophicos ex qb⁹ ſumunt.

In ꝑte iſta determinat de hõ ſyllis ꝓparãdo eos ad ſyllogiſmos tẽtatiuos. Neceſſitas aũt ꝑcedẽtis capli manifeſta est q̃ iam dicta.nã ſi de ſyllis apparẽtib⁹ habef ars:vt ꝓparanf ad locos ſophicos. In B li.vbi ō talib⁹ ars traditur:neceſſe fuit cõparare hõ ſyllos ad ipſos locos ſophiſticos.neceſſitas vo hui⁹ capli ex hoc hñ põt.nã cũ ſyllis tentatiu⁹ fit ſophicus ⁊ litigioſus:⁊ fit de ꝓſideratiõe dialecti:qz ſyllis apparẽs est ẽt litigioſus ⁊ ſophicus: ⁊ est de ꝓſideratiõe dialectici:qz ſyllis apparẽs est ẽt litigioſus ⁊ ſophicus: ⁊ est de ꝓſideratiõe dialectici.ne crederef q̃ idez eẽt ſyllis tẽtatiu⁹ ⁊ appens:oportuit facẽf ſpãle ca^mõ ſyllo tẽta^uo i q̃ tradere f dria vtriuſq̃. vel poſſum⁹ ofe q̃ cũ in B li.tradaf noti^a de ſyllis litigioſis ⁊ ſophicis:cũ tẽta^uo ſit litigioſus ⁊ ſop^cus ad ꝓſonẽ doctrie regrif q̃ de tẽta^uo ſyllis.fiat ſpãle capl'z.

Dubitaret forte aliqs.cũ in ꝓn° hui⁹ li'. dctũ ſit q̃ ꝓſide^rt de tẽtatiuis nõ est ꝑtis doctrine:ſz de eis dctũ ẽ in alys. vr q̃ B agat ex limites huius doctrine determinãdo de tẽtatiuis ſyllis. ¶ Dõz q̃ ſyllis tẽtatiu⁹ vt dictũ est:ẽ litigioſus ⁊ ſophic^cus: ⁊ qz ad hãc doctrinã ſpectat ꝓſiderare de agoniſticis ⁊ litigioſis:iõ ad eã ſpectat determiare de tẽtatiuo ſic ſũpto, qõ q̃ oſ de tẽtatiuis dctũ est in alys. q̃ in hoc lib.de eo determinari nõ oz. ¶ Dõz q̃ de tẽta^uo ꝓm id qõ ẽ:vel vt ſumif ſub alia rõne dictũ ẽ in alys.ſz de eo ſub hac rõne vt est litigioſus ⁊ ſophic^cus ꝓſiderare ſpectat ad hãc doctrinã. hoc q̃ caplm in quo determiat de ſyllo tẽta^uo ꝓparãdo ipz ad ſyllz apparẽtẽ:diuidit i duas ꝑtes:qz p̃ dat dñaz inter vtrũq̃ ſyllm.z° q̃dã q̃ ſuppoſuerat ꝑbat.z° ibi. (Nã eius qui ꝑp qd.) dicit q̃ q̃ ſyllis litigioſus ⁊ ſophic^cus ſup. dap^x ẽ: nã vn° qdẽ est apparẽs.i.nõ ſyllat. alter qdẽ ſyllogiçãs ẽ .i.ſyllat.hõ aũt ſunt tẽtatiui ſyllis de qb⁹ est dia^cis tẽtatiua. Nã ⁊ ſi va ſit ꝓcto.i.dato q̃ tẽtatiu⁹ verũ ꝓcludat ſup. nihilomin⁹ litigioſus ⁊ ſophic^cus est. ¶ Notãdũ q̃ q̃ alr est litigioſus ⁊ ſophic^cus tẽtatiu⁹:⁊ alr apparẽs ſyllis: qz tẽtatiu⁹ ſic ſophiſticat: q̃ etiaz ſyllogiçat:qõ ſyllo apparẽti cõuenire nõ poteſt. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Nam eius qui ꝓpter quid deceptoziuz est: ⁊ quicũq̃z cum non ſint ꝓm ſingulozum viam paralogiſmi videntur eſſe ꝓm arez.

¶ Probat que ſuppoſuerat. dixerat eni q̃ ſyllis tẽtatiuus est litigioſus ⁊ ſophicus. Rurſus dixit q̃ de hõ ſyllo est dialectica tẽtatiua: ſz qz nõ est dialectica tẽtatiua niſi de eo qõ est de ꝓſidera^ndo dia^cis:iõ ſuppoſuit q̃ ꝓſiderare de tẽtatiuo ſpectaret ad dialecticũ.duo q̃ facit:qz p̃ oñdit q̃ ſyllogiſm⁹ tẽtatiu⁹ ſit ſophic⁹ ⁊ litigioſus.z° ꝑbat q̃ ꝓſidera re de eo ſpectat.ad dialecticũ.z° ibi. (Litigioſus aũt est q̃ quodã?) Circa p^m duo facit ꝗz q̃ duplr ꝑbat itẽtũ. z° ibi. (Quẽadmodũ.n.que in certamie.) Circa ꝓmũ tria facit qz ꝓmo ait q̃ ſylli tẽtatiui ſunt ſophiſtici ⁊ litigioſi: qz nõ ſunt ꝗz ꝑpria ꝓncipia artiũ.z° ex hoc oñdit falſigraphos ſyllos nõ eẽ litigioſos:qz ſũt ꝗz ꝑpa ꝓn^a ſpãliũ artiũ.z° qõ dixerat manifeſtat ꝑ ex^a. z° ibi. (Nã falſe deſcriptiões.) z° ibi. (Neq̃z ſt aliqua falſa.) Intẽdit aũt talẽ rõnẽ.qcũq̃z paralogiſmi cũ nõ ſint ꝓm viaz ſingulozz.i.ꝓm ꝑpa ꝓncipia ſpãliũ artiũ:⁊ videnf eẽ ꝓm artẽ ſunt ſophici ⁊ litigioſi. ſz tentatiu⁹ qz est deceptoziuz eius ſyllig est ꝑpter qd non est ꝓm ꝑpa ꝓncipia ſpãliuz artiũ. ergo est ſophicus ⁊ litigioſus. de hac aũt rõne i littera ponit maiorẽ ⁊ ꝑbationẽ minozis.ꝓcluſionẽ vo tacet. ¶ Notãdũ aũt q̃ ſyllus ꝓpter qd est ille ſyllogiſm⁹ qui demõſtrat ꝑ ꝑpria ꝓncipia artis.tentatiuus ergo decipit circa talẽ ſyllogiſmũ: qz vr ꝑcedere ex ꝑpriis ꝓncipijs:nõ tñ ꝑcedit:iõ est litigioſus ⁊ ſophicus. ¶ Tũc ſequif illa pars.

¶ Nam falſe deſcriptiones non litigioſe:nã ꝓm ea que ſub arte ſunt paralogiſmi.

¶ In qua poſtq̃ oſtẽdit tẽtatiuos eſſe litigioſos:qz non ꝑ-

cẽdunt ex ꝑpriis oſtẽdit falſigraphos nõ eẽ litigioſos: qz ex ꝑpriis ꝑcedũt.o.q̃ falſe deſcriptiones nõ ſunt litigioſe: qz hõ palo' ſũt ꝗz ea ꝓn^a q̃ ſũt ab arte. ¶ Deide cũ dic.

¶ Neq̃z ſigna est falſa deſcriptio circa verum: vt hyppocratis aut antiphõtis quadratuz per lunulas:ſed vt briſſo quadrauit circulum:naz ⁊ quadratur circulus:tamen qz non ꝓm rem: ⁊ ideo ſophiſticus.

¶ Manifeſtat qõ dixerat ꝑ exẽpla.⁊ duo facit:qz p̃ addunt hõ exẽpla ad ꝓpoſitũ.z° ex his q̃ dixerat ꝓcludit ꝓnez ꝓncipalr intẽtaz ibi. (Quare ⁊q̃ de his.) dicit q̃:q̃ ſi q̃ est falſa deſcriptio circa vez.neq̃z ſup.est litigioſa vt q̃dratura ypocratis ꝑ lunulas.ypocras eni q̃drãto circulũ ꝑ lunulas ſupponebat ꝑpa ꝓn^a artis:iõ ſua q̃dratura nõ fuit litigioſa.ſz q̃dratura vt briſſo q̃drauit circlm ſup.fuit litigioſa.nã ⁊ ſi q̃drat circulus.i.⁊ ſi verũ ꝓcludebat briſſo ꝑ ſuã q̃draturã.tñ qz nõ q̃drauit circlz ꝗz rẽ.i.ꝓm ꝑpa ꝓn^a artis.iõ ſuus ſyllus erat ſophicus ⁊ litigioſus.

Dubitaret forte aliqs quõ ypocras q̃drabat circulũ. Ad qõ cõir dicit q̃

Figura ypocratis.

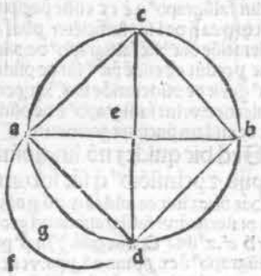

faciebat q̃dratũ infra circulũ: ⁊ p hõ deſcriptionez apparebãt hõ lunule i circulo. nã portiões circuli i qb⁹ circlis exced' q̃dratum deſcriptũ in ipſo habẽt ſimilitudinez lunulax. hoc facto arguebat ſic. oẽs linee deducte de pũcto ad pũctuz ſunt eq̃les. chozda ⁊ arcus ducũtur de puncto ad pũctũ.q̃ ſunt eq̃les: ꝑp qõ ꝓcludebat portiões circuli eq̃les eſſe laterib⁹ q̃drati:⁊ totũ circlz eq̃lẽ eſſe toti q̃drato. B q̃ arguebat ex ꝑpriis ꝓn^ris geo^cis:ſz flo irellis. Nam cuz dr q̃ oẽs linee ducte ab eodẽ pũcto ad idẽ pũctũ ſunt eq̃les.intelligẽdũ ẽ de lineis rectis ⁊ nõ de chozda ⁊ arcu: vt itelligebat ypocras: vel poſſum⁹ alr dre.vr.n.nõ ꝓſonum rõni q̃ aliqs ſic decipiat vt dicat chozdã eẽ eq̃lez arcui: ⁊ maxie q̃ tã debilẽ rõnẽ fiat alicui fides vt credat chozdã eq̃lẽ arcui:qz ducũt ab eodẽ pũcto ad idẽ pũctũ.poſſumus q̃ dre q̃ ypocras ſcribebat q̃dratũ itra circulũ vt diuideret circũferẽtiã circuli in q̃tuoz ꝑtes eq̃les:⁊ cuilibet arcui iueniebat aliquã lineã rectã quã ꝑbabat ei eſſe eq̃lez:⁊ ex hõ lineis rectis eq̃libus q̃tuoz ꝑtib⁹ circũferẽtie circuli ꝓſtituebat vnũ q̃dratũ:qõ dicebat eẽ eq̃le circulo. credebat.n.q̃ q̃dratũ eſſet eq̃le circulo:ſi oĩa latera quadrati ſil' ſũpra eq̃rẽt circũferẽtie circuli:ſz hec nõ ẽ verũ. ꝑbaf.n.in lib.de corꝑibus ꝓſopimetris q̃ oĩuz ꝓſopimetroz fig^a circularis ẽ capaciſſima: qõ nõ est ꝓtelligẽdũ q̃ nõ poſſit fieri aliqua fig^a capacioz circulo. ſz de tãta linea quãta est circulus nõ põt fig^a fieri q̃ ſit tante capacitatis. dato q̃ q̃ latera q̃drati eq̃renf circũferẽtie circuli: nõ tñ eẽt q̃dratũ eq̃le circlo.vtrũ aũt ſit poſſe ꝑ artẽ iuenire q̃dratũ:cui⁹ latera equẽtur circũferẽtie circuli:nõ ẽ ꝑſentis ſpeculatiõis.ſufficit autẽ ad ꝓns ſcire ypocratẽ q̃drauiſſe circlz ex ꝑpriis ꝓn^ris geo^cis:ſlo tñ intellectis: vel nõ debite ſũptis:ꝑp qõ ſua q̃dratura fuit falſigrapha nõ litigioſa.

Ulterius forte dubitaret aliqs quõ briſſo quadrauit circulũ. ¶ Dõz q̃ vt cõiter poniſ. briſſo deſcripſit q̃dratũ intra circulũ ⁊ extra circulũ: quo facto arguebat ſic. circa qõcũq̃z repiſ maius ⁊ minus:⁊ eq̃le: ſed repitur q̃dratuz maius circulo: vt q̃dratũ deſcriptũ ex circlz: ⁊ ꝓtinens circuluz ⁊ repiſ q̃dratũ min⁹ circulo: vt q̃dratũ itra circulũ qõ ẽ ꝓtẽtũ a circulo. q̃ repiſ q̃dratũ equale circulo.hec autẽ rõ dato q̃ veruz cõcludat litigioſa tñ ⁊ ſophiſtica est:quia nõ arguit ex ꝑpriis ꝓncipijs diſcipline.

Figura Briſſonis.

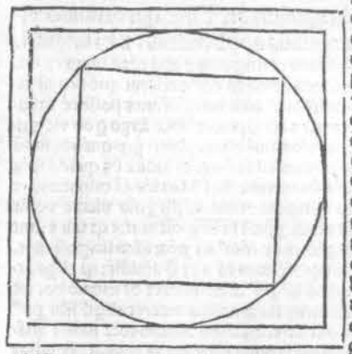

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtruz hec ꝑpõ ſit vera:q̃ circa qõcũq̃z reperiſ maius ⁊ min⁹:⁊ equale. ¶ Dõn q̃ in his q̃ ſunt eiuſdem rõnis verũ est:ſz in his q̃ ſunt diuerſarũ rõnũ nõ est vez: ⁊ qz rectuz ⁊ circulare nõ ſũt eiuſdẽ rõnis.nõ valet.ſi iueniẽ fig^a q̃dratũ vel aliq̃ fig^a rectilinea minoz circulo:⁊ iueniẽ fig^a rectilinea maioz circulo. q̃ iueniat hõ fig^a eq̃lis circulo: qõ ſciẽtib⁹ geometriã nõ vr mirũ. angulus.n.ꝓtigẽtie itra q̃ ꝓſtituitur ex ꝓtametro ⁊ circũferẽtia.ẽ oluz acutozũ capaciſſim⁹: ⁊ ei nullus angls rectilin^e est eq̃lis.oĩs enĩ talis angls ſi est acut⁹ est mioz ꝑdicto angulo ꝓtingentie:qz ille ẽ oĩuz acutoz amplisſimus.ſi vo rect⁹ est vt obtuſus est maioz eo.repiſ q̃ angls rectilineus minoz ⁊ maioz eo.nullus tñ repiſ eq̃lis ei:imo ſi angulus rectilineus minoz angulo ꝓtingẽtie creſcereet tñ q̃ fieret maioz:nũq̃ tñ eẽt eq̃lis ei:qõ iõ cõtingit: qz nõ ſunt eiuſdẽ rõnis rectuz ⁊ circulare. ſic ⁊ in ꝓpoſito ſi q̃dratũ minus circulo creſceret tãtũ q̃ fieret maiꝰ:trãſiret de minori ad maius qõ tñ nunq̃z eẽt ſibi eq̃le. q̃dratura q̃ briſſonis falſuz concludebat.dato tñ q̃ concluſiſſet verum: litigioſa erat: qz non arguebat ex ꝑpriis.

Ulterius autez. dato q̃ falſigraphus ſic diffe-rat a tẽtatiuo:qz falſigraphus nõ est ex falſis:ſz est ex ꝑpriis diſcipline:ideo nõ est litigioſus.tentatiuus vero:quia nõ est ex ꝑpriis est litigioſus. Dubitaret forte aliqs cui opponunf hõ ſylli. ¶ Dicendũ q̃ opponunf ſyllogiſmo demõſtratiuo.demõſtratio eniz debet eſſe ex veris ⁊ ex ꝑpriis. Inq̃tuz ergo est ex veris opponiſ ei falſigraphus. ꝑt vero ẽ ex ꝑpriis opponiſ ei tentatiuus. tentatoz eniz nõ arguit ex ꝑpriis: ſed ſimulat ſe arguere ex ꝑpriis. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Quare ⁊ qui de his est apparens ſillogiſm⁹: litigioſa oratio: ⁊ qui ꝓm rem est apparens ſillogiſmus: ⁊ ſi ſit ſillogiſm⁹: litigioſa oratio: nã apparens est ꝓm rem: quare fallax ⁊ iniuſtus.

¶ Cõcludit ꝓnez ꝓncip alr intentã.o.q̃ ſyllus qui est de his .i.ex cõib⁹ circa ꝑpa.⁊ est appens.i.⁊ peccat in foꝰ ẽ litigioſa oro.⁊ ſilr tẽtatiu⁹ q̃ est appens ſyllis ꝗz rẽ.i.ꝗz ꝑpa: qz ſilat ſe arguere ex ꝑpriis:⁊ ſi ſit ſyllis ẽ tñ litigioſa oro. nãq̃z est appens ꝗz rẽ.i.vr eſſe ex ꝑpriis ⁊ nõ est: iõ est fallax ⁊ iniuſtus.i.litigioſus ⁊ ſophicus. est q̃ hec ꝗ ꝓncipal. q̃ tã ſyllis apparẽs ⁊ peccãs in forma q̃z etiã tẽtatiuus ſũt litigioſe oꝗones. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quemadmodum enim que in certamine est iniuria speciem quandaz hz veri: ⁊ est quedaz iniusta certatio: sic in cõtradictione iniusta cõtentio est litigiosa: nam ⁊ illic qui omnino vicere volunt: omnia appĥendunt: ⁊ hi litigiosi.

¶ Probat hȩ ofones eȩ litigiosas p aliã rõnẽ sũptã ex sili. ⁊ tria facit: qz p̃ facit qõ dictũ ẽ. 2° ueclarat quõ ofo dr̃ litigiosa: ⁊ quõ sophica. 3° dicit easdẽ ofones posse eȩ litigiosas ⁊ sophicas: alr ⁊ alr sũptas. 2ª ibi. (Ergo g ob victoriaz.) 3ª ibi. (Et in ofonibus eisdẽ.) Dicit g̃ q̃ quẽadmodũ iniuria q̃ fit in certamie. i. i cẽis cozã iudice hz quãdã spẽz iusti: ⁊ ẽ q̃dã iniusta certatio. sic i ꝓdictiõe. i. i disputatione est q̃dã iniusta ⁊ litigiosa ꝓtẽtio. nã illi g oio vicere volũt oia appĥẽdũt tanq̃ ppa: ⁊ hi litigiosi sunt: ⁊ qz tales sunt sup. tẽtatiui arguẽtes ex cõib⁹ ad ppa: ideo litigiosi sunt.

¶ Notãdũ aũt q ꝓtẽtio in cã is ex B accidit: qz aliqs accipit vt pp̃m qõ nõ est pp̃m. si. n. tollere ẽ de medio hoc est meũ hoc nõ est meus: ita q nullus diceret aliqd sibi pp̃m fozte oĩs ꝓtẽtio cessaret. hz tñ hȩ ꝓtentio cozã iudice quãdaz spẽz iusti: qz glibs ozat rõnẽ suã vt appeat hr̃e iustaz cãm: ⁊ vt hȩ litigatozes vt vincãt cãs oia appĥẽdũt tã p̃ti⁹ negocio q̃ ipti⁹: iõ litigiosi sunt: sic ⁊ tẽtatiui: qz non arguũt ex ppzys: ⁊ accipiũt que sunt q̃dã mõ ipti⁹ negocio iõ litigiosi vocanẽ. ¶ Notãdũ ẽt q in negocio iudiciali fit pſuasio: nõ solũ p entime⁹ q̃ sunt ppa tali negocio. sz etiã p sermones passiõales. puocãdo iudicẽ ad irã ꝑ aduersariũ q̃ sunt imptinẽtia: ⁊ q̃si extranea tali negocio: ⁊ q volũt oinovincere plus insistũt circa oia talia spertinẽtia q̃ circa alia: ppter qõ merito ⁊ tales litigiosi vocanẽ: ⁊ qz tentatiui nõ ppa sed quasi extranea accipiunt litigiosi dici debent. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Ergo qui ob victoriam ipsam tales sunt: litigiosi homines: ⁊ rite amici videntur esse: qui autem propter gloriaz que in diuitijs sophistici: nam sophistica est dialectica quedam vt diximus ab apparente sapientia. ppter quod apparentem demonstrationem appetunt.

¶ Ostẽdit quõ alig debẽt dici litigiosi: ⁊ quõ sophici. d. q q disputãt ob victoriã ipsaz. i. vt vincãt sũt boies litigiosi: ⁊ vnr eȩ amici rite. i. ꝓtẽtiõis. q aũt disputãt pp gloriã q̃ est in diuitijs. i. in exteriozi appen⁹ sũt sophici. nã sophica vt dixim⁹ ẽ q̃dã ars dictatia. i. copiosa ab appente sapia. pp qõ g̃ qz sophiste volũt appere appetũt appentẽ demõstrationẽ. ¶ Notãdũ aũt q diuitie sũt q̃dã exterioza bona. sophista g̃ appetit gliaz in diuitijs: qz glaẽ in sapia pro ut est q̃si qõdã exteri⁹ bonũ. gliaẽ. n. videri sapiẽs: ⁊ habet gloriaz de sapientia. put manifestaẽ per apparentem demõstrationem. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et in ozationibus eisdez qui sunt litiuz amatozes: ⁊ sophiste: sed non propter eadez ⁊ locatio eadem que erit sophistica: ⁊ litigiosa: sed non fm idem: sed in eo quidem q propter apparentes victoriã litigiosa. In eo ꝯo q ppter sapientiam sophistica. Nam sophistica est apparens q̃dã sapiẽtia: nõ autez existẽs.

¶ Ostẽdit quõ eedẽ ofones alr ⁊ alr accepte pñt eȩ litigiose ⁊ sophice. d. q in eisdẽ ofonib⁹ sũt amatozes litiũ ⁊ sophiste: sz nõ pp eũdẽ finẽ. erit g̃ eadẽ gdẽ ofo sophica ⁊ litigiosa: sz nõ fz idẽ: sz in eo gdẽ: qõ ofo est pp apparẽtẽ sapientiã dr̃ sophica. nã vt dictũ est. sophica est q̃dã appens sapientia: non autez existens.

Litigiosus autez est qui quodãmodo sic se habet ad dialecticuz vt falsigraphus ad geometricum. Naz ex eisdez dialectice palogizat velut ⁊ falsigraphus geometrice.

¶ Postq̃ phs ostẽdit q syllis tẽtatiu⁹ ẽ litigiosus ⁊ sophicus. In pte ista vult pbare q hȩ syllis ẽ quodãmõ dia⁶⁰: ⁊ de ꝓsideratiõe dia⁶¹. dixerat. n. supra q tentatiua q̃dam dia⁶² est: ⁊ q de syllis tẽtatiuis est dia⁶³ tẽtatiua: qõ nõ esset nisi hȩ syllẽ eẽnt de ꝓsideratiõe dialectici. iõ in hac pte pbat qõ spectat ad dia⁶⁴ talia spãlis derare. ⁊ duo facit fz q duplicẽ rõnẽ ad B adducit. 2ª ibi. (Nũc aũt nõ ẽ diale⁶⁵.) In pma pte itẽdit talẽ rõnẽ. quodãmõ sic se hz tẽtatiuus ad dialecticũ sic falsigraphic⁹ ad geometrã. sz falsigraph⁹ est de ꝓsideratiõe geometrie. g̃ tẽtatiu⁹ est de ꝓsideratiõe dialectici. In hac aũt rõne sic pcedit: qz p̃ o' q tẽtatiu⁹ q̃dãmõ sic se hz ad dialecticũ: sic falsigraph⁹ ad geometrã. 2° ne aliqs crederet q p oẽz modũ eẽt sile de tẽta⁶⁶ r⁶⁷ dia lectici: ⁊ de falsigrapho r⁶⁸ artis spãlis dat driaz iter ea. 2ª ibi. (Sz B qdẽ nõ litigiosus.) dic̃ g̃. litigiosus aũt. i. tẽtatiuus ẽ q q̃dãmõ sic se hz ad dialecticũ: vt falsigraphus ad geometrã. ⁊ ẽ rõ: qz tẽtatiu⁹ syllat ex eisdẽ pncipys dia⁶⁹: velut falsigraph⁹ q ẽ ex eisdẽ pncipys geo⁷⁰. ¶ Notãduz aũt q p ea q̃ dcã sũt sufficiẽter pbaẽ q tentatiu⁹ sit de cõsideratiõe dia⁷¹: sic̃ falsigraph⁹ de ꝓsidera⁷² geo⁷³. nã q̃ propie pcedũt ex eisdẽ pn⁷⁴ sũt de ꝓside⁷⁵ eiusdẽ artis. tẽtatiu⁹ g̃ erit de ꝓsideratiõe dia⁷⁶: qz pcedit ex eisdẽ pncipys dialectice: velut falsigraph⁹ ẽ de ꝓsideratiõe geo⁷⁷: qz pcedit ex eisdem pncipys geometrie. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Sed hic quidez nõ litigiosus quoniaz ex pricipijs ꝓclusiõib⁹ q̃ sũt sub arte falso describit.

¶ Dat driaz iter ea oñdẽs q nõ p oẽz modũ se hz tẽtatiu⁹ ad dialecticũ: vt falsigraphus ad geo⁷⁸. ⁊ duo fac̃ fz q duplr h o'. 2ª ibi. (Et hũc qdẽ.) In p⁹ pte itendit talẽ rõnẽ. falsigraph⁹ ẽ ex ppzys ad ppa: vt ex geometricis ad geometrica. tẽtatiu⁹ aũt nõ est a cõib⁹ ad cõia: nec ẽ ex dia⁷⁹ ad dia⁸⁰. g̃ nec sic se hz falsigraph⁹ ad geo⁸¹ vt tẽtatiu⁹ ad dialecticũ. In hac aũt rõne sic pcedit: qz p̃ o' q falsigraphus est ex ppzys pn⁸² ad ppas ꝓnes. 2° o' q tẽtatiu⁹ nõ ẽ ex cõib⁹ ad cõia: sz ex cõib⁹ ad ppa. 2ª ibi. (Qui aũt ex his.) dicit g̃ q h qdẽ. f. falsigraph⁹ nõ est litigiosus: qm̃ ex pn⁸³ ppzys: ⁊ ex ꝓnib⁹ ppzys q̃ pn⁸⁴ sub arte falso describit. dicit autẽ sub arte: qz accipit pn⁸⁵ ppa: falso tñ describit ea: qz nõ accipit illa vt debet. est ergo falsigraphus ex ppzys ad propria. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Qui autez ex his est q̃ sunt sub dialectica circa alia quidez quoniaz litigiosus sit manifestũ vt quadratura que est quidez per lunulas non litigiosa: brissonis autem litigiosa.

¶ Ostẽdit q tẽtatiu⁹ nõ est ex cõibus ad cõia: sz est ex cõibus ad ppa: ⁊ iõ ẽ litigiosus. d. q tẽtatiu⁹ q ẽ ex his q̃ sunt sub dia⁸⁶. i. ex cõib⁹: ⁊ circa alia. i. circa ppa: qm̃ litigiosus erat. ⁊ sup. qm̃ differt a falsigrapho: q nõ est ex cõib⁹ ad ppria: sz ex ppzys ad ppa. ma⁸⁷. est vt pz de q̃dratura q̃ est p lunulas. illa nõ est litigiosa. ex ppzys. n. ẽ ad ppa. q̃dratura vo brissonis ẽ litigiosa: qz vt patuit erat ex cõmunibus ad propria. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Et hunc quidez non est transferre nisi ad geometricam tñ: eo q ex propriis sit principijs. Illum autez ad plures quicũq̃ non sciũt quid possibile est in vnoquoq̃: ⁊ qd impossibile.

¶ Dat scdaz differẽtiaz inter tentatiuũ ⁊ falsigraphũ. vel

adducit secũdã rationẽ ad ostẽdẽdũ q nõ se hz oino tẽtatiu⁹ ad dialecticuz: vt falsigraphus ad geometrã. circa qõ tria facit: qz pmo ponit dictã differentiã. 2° quod dixerat manifestat per exempla. 3° cõclusionem intentaz. 2ª ibi. (Adaptabiẽ. n. illud.) 3ª ibi. (Si ergo se haberet.) Dicit g̃ q hũc qdẽ. i. falsigraphũ nõ est trãsferre nisi ad geometriã tñ. eo q fit ex ppzys pncipys geometrie. illũ aũt. vz. tentatiuũ ⁊ litigiosuz ad plures sup. trãsferri põt. qcunq̃ enĩ simulãt se sciẽtes in quacũq̃ scia ⁊ nõ sciunt qd est pole qd ipole: siue quid est verũ ⁊ qd est falsuz in vnoquoq̃. i. in vnaq̃q̃ scia ꝑ eos sup. põt fieri syllis tẽta ziuus: qõ nõ eẽt nisi talis syllus ad plures scias adaptari posset. est enĩ talis syllus quodãmodo ad vnãquãq̃ sciaz adaptabilis. postq̃ expiri põt quicũq̃ nõ sciunt qd pole ⁊ quid impole in vnaquaq̃ disciplina. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Adaptabiẽ enĩz idez: vt antipho quadrauit: vel si quis dicat nõ melius esse post cenam deambulare per zenonis rationem: non medicinalis: cõis enĩz.

Figura Antiphontis.

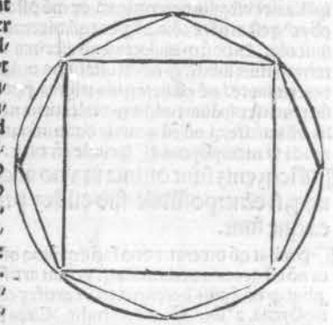

¶ Manifestat qõ dixerat per exẽpla. d. q illud. i. illa rõ vt antipho q̃draiuit circlz. adaptabiẽ sup. ad plures scientias. Antipho enĩ quadrãdo circulũ negauit cõtinuũ diuidi in ĩfinitũ: vt patet p̃ phi. vbi suaz q̃drature declarauim⁹. p hoc autez q ꝓtinuũ dicebat nõ esse diuisibile in ĩfinitũ argui pt ꝑ plures scias: qz geometria ⁊ nãlis phia: ⁊ plẽs alie scientie B supponũt: ⁊ qõ dictũ est de rõne antifontis veritatẽ hz de rõne çenonis. p rõnẽ enĩ çenonis posset argui ĩ medicina. sicẽ p eã dicat vel pbet q nõ est meli⁹ deãbulare post cenã: ⁊ addit q rõ illa çenonis nõ est medicinalis. cõmunis enĩ est ⁊ sup. põt adaptari ad multas scias. ¶ Notandũ aũt çenone pbasse q nõ ꝓ aliq̃ moueri. dicebat. n. qõlibet spaciũ diuisibile esse in ĩfinitũ: ⁊ qz ĩfinita nõ ꝓ p transiri. g̃ ipole est aliqd moueri. Dãc aũt rõnẽ possum⁹ adaptare ad medicinã sic: nõ est bonũ qõ est ipole: sz deãbulare post cenã est ipole: cũ ipolis sit mot⁹. g̃ nõ est bona talis deambulatio: qõ est ꝑ medicos dicentes deambulandũ esse vt cib⁹ digeraẽ. sic etiaz hec rõ adaptari posset ad astro⁸⁸ pbãdo q sit ipolis diũctio sydez: qz impossibilis est motus cozuz. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Si ergo omnino simpliciter se haberet litigiosus ad dialecticuz: vt falsigraph⁹ ad geometram: non eẽt de illis litigiosus.

¶ Cõcludit ꝓclusionẽ intentã. d. q si litigiosus. i. si tentatiuus oino se haberet sicr ad dialecticuz: vt falsigraphus ad geometrã. hȩ syllis litigiosus. i. tẽtatiuus nõ eẽt de illis. i. nõ eẽt de spãlib⁹ ꝓclonib⁹: ⁊ nõ descẽderet ad scientias spãles: sz esset de cõibus ad cõmunia: vt ex dialecticis ad dialectica: sic falsigraphus est ex ppzys ad ppria: qz est ex geometricis pncipys ad geometricas ꝓclones.

Dubitaret forte aliquis. vtrũ tẽtatiua sit q̃dã dialectica. ¶ Dõm q vt pz ex textu. tẽtatiua quedã dialectica est. Sz quõ hoc fit. sciẽduz q sicut rhetozica est q̃dã dialectica applicata ad mores. iuxta illud phi p̃ rheto⁸⁹. q accidit rhetozicã eẽ velut quãdã adiocatã grẽ dialectice ⁊ negocij circa mozes: sic tentatiua est q̃daz dialectica applicata ad spãles ꝓclones specialiũ artiũ. est. n. ex cõib⁹ ad ppa: ⁊ qz cõe vt reseruaẽ in spãli est quasi qõdã spãle: vt aial in bose nõ est aial vlr: sed est qõdã aial. tẽtatiua g̃ que ẽ dialectica applicata ad spãle: magis est dialectica q̃dã. i. dialectica ꝑcta ⁊ applicata q̃ dialectica simpliciter.

Ulterius autez cũ rõ tẽtatiua videaẽ eẽ quasi ꝓposita ex cõib⁹ ⁊ specialib⁹ cuz sit cõe ad spãle applicatũ. Dubitaret forte aliqs. vtrũ tẽtatiua possit dici quedã ars spãlis: vt dicatur quedam geo⁹⁰: sicut dicit̃ quedaz ars cõis q̃ dicit̃ quedaz dialectica. ¶ Dõz q tẽtatiua de q̃ hic logmur hz dici q̃dã diale⁹¹ nõ aũt hz dici q̃dã geo⁹²: si ad geo⁹³ applicet̃: nec q̃dã medicina si ad medicinalẽ artez sit applicata: qõ triplici via declarare possum⁹. pma sumit̃ ex sili. nã vt patebit̃ in p̃sequẽdo: tẽtatiua magis se tz ex pte dialectice q̃ rhetozica: ⁊ cũ rhetozica magis sit q̃daz dialectica q̃ q̃dã politica: vt põt patere si diligẽter inspiciaẽ intẽtio phi in p̃ rhetozicoz. si ergo rhetozica est q̃dã dialectica: ⁊ nõ p̃pe q̃dã politica nõ obstãte q dicẽ qd applicatũ ad negociũ politicuz. tentatiua est quedã dialectica: ⁊ nõ quedã ars spãlis: vt quedã geo⁹⁴: vel quedã medicina: nõ obstante q ad tales artes applicari hz: imo tãto magis verificãẽ hec de tẽtatiua q̃ de rhetozica. quãto magis ista se tenent ex parte dialectice q̃ illa. 2ª via sumit̃ ex parte ipsius sciẽtie. sciẽtia enĩ ⁊ ars ⁊ talia noticiã quãdã ꝓzẽt. cũ ergo tẽtatiu⁹ fm q hȩ habeat notitiã de cõibus ⁊ nõ de ppzys. nã cuz per cõia pbat ppa ⁊ descendit ad ipsa: est sophista ⁊ deceptozius. fr̃ ergo tentatiuus fz q hȩ hz notitiã cõiuz ⁊ non ppzioz: magis se tenet ex parte artis cõis q̃ ex parte artium spãliuz: ideo magis est quedã sciẽtia cõis: vt quedam dialectica q̃ quedã scia spãlis. hec aũt via roborat̃ p philosophũ qui ait q tẽtatiuus nõ est determinati generis: ⁊ qui vult q nesciẽtes possunt sumere expimentũ ⁊ tẽtare.

3ª via sumit̃ si fiat vis in eo q dicit̃ q̃dã. sic enĩ exponebat̃ supra in pcedẽti lectiõe q tẽtatiua est dialectica q̃dã. i. est dialectica applicata. cũ g̃ spãliũ fz q hȩ nõ sit q applicent̃ ⁊ ꝓtrahant̃: sz hoc est de rõne cõiuz. Cum in rõne tentatiua cõia applicent̃ ⁊ ꝓtrahant̃ ad ppa. ppa autem fm q hȩ: nõ applicent̃ ⁊ ꝑhant̃ ad alia: sequit̃ q tentatiua sit dialectica quedaz: qz est cõe applicatũ. nõ autẽ est ars spãlis q̃dã. qz nõ est ars spãlis applicata. dictũ est enĩz q tẽtatiua applicat cõia nõ ppria.

Ulterius autem dato q tentatiua sit quedaz dialectica ⁊ magis sit quedã dialectica q̃ q̃dã ars specialis. Dubitaret forte aliqs. si ẽ q̃daz dialectica: ⁊ est quodã mõ idẽ qõ ipa: vtrũ sit idẽ qõ dialectica docens. ¶ Dicendũ q dialectica ex hoc dicit̃ docens inq̃ztuz sistit in ppzys terminis. nã put descẽdit in sciẽtias speciales nõ meret̃ dici docens: qz eas docere nõ potest. superfluerẽt enĩz spãles sciẽtie si sciendo dialecticaz essemus sufficiẽter edocti in specialib⁹ disciplinis. Luz ergo tẽtatiua fm q hȩ nõ sistat in terminis dialectice: sed descẽdat in scias spãles: qz est de cõibus ad ppa. tẽtatiua fm q hȩ nõ erit idez qõ dialectica docens.

Ulterius forte dubitaret aliquis. vtrũ tentatiua sit idẽ qõ dialectica vtens. ⁊ videt̃ q sic. dialectica. n. ex hoc dicit̃ vtẽs: qz syllm q̃ cõstituit vtendo eo applicat ipsum ad alias sciẽtias. Sed hoc videt̃ esse officiuz tentatiu: cuz tentatiua sit dialectica quedaz applicata ad propria specialiuz artiuz. ¶ Dicẽdum q tentatiua ppzie ⁊ formaliter non est idem quod

dialectica vtens. Iz. n. vt sufficiēter p̄missa ratio pbabat. ten^ua magis ꝛueniat cum dialectica vtēte q̄ cū dialectica docēte. nō tñ est oio idē qd dialectica vtēs. differt. n. ab ea in fine ⁊ itentione. nā finis dialectici vtēt] est aggiare opinionē: ſz finis tentatiui est expiri. idē q̄ ſyll'a pōt eē dialecticus ⁊ tentatiu^s: ſz dialecticus vtef illo ſyll'o ad iuestigationē veritatis. ītēdit. n. dialec^o iuestigare verū ſub mō p̄babili. tētatiu^s vo vtef eo vt ſumat expimētū de rñdēte.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrū tentatiua faciat p se ſciam. ¶ Dōm q̄ ſcientie ſecanf quēadmodū ⁊ res de qb^s ſunt: vt pōt haberi
Lō.38. ex. z. de aia. q̄ q̄ ñ ꝓpe hñt diſtincta ſubta: nō ꝓpe merenf dici diſtincte ſcie. ⁊ qz tentatiu^s p̄ncipaliter verſat circa ſyll'z dialecticū: Iz ab alio fine vtaf eo: nō ꝓpe facit aliā ſciētiā qz diuerſitas ex vtu q̄ſi p accīs ſe hz ad id de q̄ est ꝓſideratio: ex quo appet q̄ Iz rhetozica ſit alia ſcia a dialectica: qz entimema de quo est p̄ncipaliter rhetozica differt a ſyll'o: ⁊ aliud est inſtr̄m rhetozis: aliud dialectici. tentatiua tñ nō est ꝓpe alia a dia^ca: qz ſyll's tētatiuus nō est ali^s a ſyll'o dialectico. nō est aliud iſtr̄m bui^s ⁊ illi^s: ſz ſolū differūt in modo vtēdi: eo q̄ reſpectu ſcie dr̄iaz facit accidētalē. naz ſi diuerſitas ſciarū p cōparationē ad vtētes cauſaret eēntialē dr̄iam inter eas eēt ꝓfuſio in ſcientys. nulla. n. eſſet adeo ſpeculatiua q̄ nō cēt practica: nec adeo practica que nō eēt ſpeculatiua. poſſet. n. qs affectare ſcire metaphicaz vt p eā dirigerē in opando. etiā poſſet velle ſcire artē fabulem: vt nō ageret: ſed vt cōſideraret.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrū tentatiua poſſit dici ps dialectice. ¶ Dicendū q̄ tentatiua duplr pōt dici ps dialectice. nā oē applicatū ⁊ tractū f̄m q̄ hō dz dici qd partiale. cū q̄ tentatiua nō ſit dialectica f̄m ſe ſūpta: ſz ſit dialectica ꝓcta ⁊ applicata ad ꝓpa ſpāliū artiū: ſegf q̄ tentatiua ſit quēdā ps dialectice. i. q̄dā partialis dialectica. z^o tentatiua dicit ps dialectice: qz nō oio: vel nō oi modo ſūpta dialectica ē tētatiua. dialectica eniz duplr pōt accipi. vz. ſimplr: ⁊ vt dialectica q̄dā: ⁊ dialectica ſimplr arguit ex ꝓbabilibus ſimpliciter. dialectica vo q̄dā arguit ex ꝓbabilib^s rñdēti. tētatiua q̄ que ꝓcedit ex his que videnf rñdenti. dicit eſſe pars dialectice: qz nō est dialectica quocūq; mō accepta. ſz est dia^ca q̄dā. Idē. n. ſyll's est dialecticus quidā ⁊ tentatiuus. aliter tamē ⁊ aliter acceptus.

Nunc autem non est dialecticus circa genus aliqd determinatum: neqz oſtēſiuus vllius: neqz talis qualis vlis.

¶ In pte iſta vt dicebaf oſtēdit pbs alia via q̄ ꝓſiderare de tentatiuis pertinet ad dialecticū. ¶ Ad cui^s euidētiā est ſciēdū q̄ tentatiu^s ideo est de ꝓſideratione dialectici: qz tentatiu^s nō est gnis determinati: ſz est ex cōib^s ſicut ⁊ dialectica. tria q̄ facit: qz p̄ oſtēdit tentatiuaz eſſe ex cōib^s: ⁊ nō eē gnis determinati: ſicut ⁊ dialectica. z^o diſtinguit cōia vt oſtēdat quō tentatiua est ex cōibus. 3° ꝛcludit ꝛclōnē intētā. vz. q̄ de tentatiuis hz ꝓſiderare dialecticus. z^a pars ibi. (Qm̄ aūt qdē ſunt multa.) z^a ibi. (Loci q̄ de ſophiſticis elenchis.) In p̄ma pte intēdit talē rōnez. dialectica nō est gnis determinati: ſed talis est tētatiua qualis est dialectica. q̄ tentatiua nō est gnis determinati. In hac aūt rōne ſic ꝓcedit: qz p̄ oſtēdit q̄ dialectica nō est gnis determinati. z^o ꝓbat q̄ talis ēt ſit tentatia. 3° ꝛcludit intētū. vz. q̄ tentatiua nō ſit gnis determinati. z^a ibi. (Talis aūt tentatiua.) z^a ibi. (Quare manifeſtum qm̄ nullius.) ¶ Ad euidētiā aūt p̄me partis notandū q̄ aliqd pōt eē gnis determinati duplr. p̄ ex ipſis determinatis: ſiue ex ipſis ꝓſideratis: vt ſi cōſideret vel determinet ita de iſtis q̄ nō de alys: ⁊ ſic geo^a ⁊ oīs ſcia ſpālis est generis determinati: qz ita est de hoc ente q̄ non de alio: vt geo^a ita est de magnitudine: q̄ nō est de numero: ⁊ naturalis phia ſic est de corpe mobili: qō non est de ſubys ſeparatis. z^o. aliqd dr̄ eē gnis determiati: nō pp ipſa determinata: ſed ꝓpter modū determinādi: ⁊ ſic metaphic^s est gnis determinati: qz licz ſit de oi ente: est tñ de oi tali non ſub omni rōne: ſz ſolū ſub hac rōne: vt in eo q̄ ſunt entia. dialecticus aūt vt est artifex cōis: ⁊ vt est vtens: ⁊ vt est q̄dam modus ſciēdi applicabilis ad oēs ſciētias nō est generis determiati rōne ꝓſideratoz f̄m q̄ ſciētie ſpāles determinate dicunt: qz conſiderare hñt de oi ente. ⁊ rurſus nō est gnis determiati ex mō ꝓſiderandi: vt metaphyca. qz Iz dialecticus nō ꝓſideret de oib^s ſub omni rōne: ſz cōſideret de oibus ſub qbuſdā intētiōib^s cōib^s. nō tñ est ſic aſſignare vnā rōnē ſub qua ꝓſideret oīa ſicut metaphic^s. qō q̄ſi ſub vna rōne: vt ſub rōne entitatis oia ꝓſiderat. pp qō dato q̄ dialectic^s ex mō ꝓſiderādi ſit aliquo mō gnis determinati: vt ſupra inuebaf: nō tñ est ſic gnis determinati vt metaphyca. duo q̄ facit: qz p̄ ꝓponit q̄ dialectica nō est gnis determinati rōne ꝓſideratoz: ſicut est artifex ſpālis: nec est gnis determinati ex mō ꝓſiderādi ſic metaphyc^s q̄ est artifex cōis. z^o ꝓbat qō dixerat. z^a ibi. (Neqz ſunt oīa.) Dicit q̄ q̄ dialectica nō est circa aliqd gen^s determinatū: ⁊ ſubdit q̄ nō est oſtēſiuus nulli^s ſup. paſſiōis determinate. i. nō est determinati gnis ꝓpter cōſiderata: ſicut artifex ſpālis: ⁊ addit q̄ dialecticus nō est talis qualis vlis artifex. i. nō est generis determinati ex mō ꝓſiderandi vt metaphycus. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Neqz eniz ſunt omnia in vno aliquo genere: neqz ſi ſūt: poſſibile ſub eiſdez principijs eſſe ea que ſunt.

¶ Probat qō dixerat: ⁊ duo facit: qz p̄mo oſtēdit q̄ dialectica nō est generis determinati: vt ſunt artifices ſpāles. z^o ꝓbat q̄ nō ē gnis determinati vt artifex cōis ſiue vt metaphycus. z^a ibi. (Si aūt oſtendit.) Circa p̄mū duo facit qz p̄mo oſtēdit dialectica nō eſſe gnis determinati vt ſūt artes ſpāles. z^o ex hoc ꝓcludit nullā artez ſpālez eſſe iterrogatiuā ſicut dialectica. z^a ibi. (Quare nulla ars.) Dicit ergo q̄ oīa non ſunt ſub vno aliquo gnē determinato: ⁊ ſi eſſent: qz forte diceret qs oīa eē ſub ente. nō tñ eſſet poſe oīa ea que ſunt eſſe ſub eiſdē p̄ncipys. nō q̄ oīa entia ſunt ſub aliquo determinato gnē. tūc q̄ ſupplēdū est q̄ cū dialecticus ꝓſideret de oibus entib^s nō erit determinati generis. ¶ Notādū aūt q̄ vt plane pz hec rō nō plus ꝓbat niſi q̄ dialecticus nō est determinati gnis q̄ tū ad conſiderata: ſicut artifices ſpeciales: qz vt dictum est nō est de aliquibus entibus ſpecialibus: nec est determinati generis: ſed est de omni ente.

Dubitaret forte aliqs. vtrū oīa ſint ſub eodē genere. ¶ Dōm q̄ cōiter diſtinguif duplex gen^s. ſ. p̄dicabile ⁊ ſubycibile. gen^s enī p̄dicabile est vnū de gnqz vlibus. gen^s vo ſubycibile est oē illud de quo p̄ncipaliter intēdif in aliqua ſcia. oīs enī ſcia est vni^s gnis ſubi ptes ⁊ paſſiōes ꝓſideras: vt dr̄ p̄ posterioz. cū q̄ q̄rif vtz oīa ſint ſub vno gnē ſi ītelligif de gnē p̄dicabili planū ē q̄ nō oīa ſunt ſub vno gnē. ens. n. nō ē gen^s ad. z. p̄di^ta. ſz ē analogū ad ea. ¶ Sz ſi q̄raf vtrū oīa poſſint eſſe ſub eodē gnē ſubycibili. dōm q̄ ſi oīa accipiunf ſub rōne ſpāli: ſic oīa ñ ſūt ſub eodē gnē ſubycibili. ſz ſi accipiunf ſub rōne cōi: ⁊ in eo q̄ entia: ſic oīa ſūt ſub eodez gnē ſubycibili: qz oīa ſic accepta p̄inēt ad ſubm meta^ce. cū q̄ dialectic^s ad ſpāles ꝛclones ſpāliū artiū vtaf ſyllis ſuis. oīa vt ſunt de ꝓſideratiōe dialectici: nō ſolū nō ſunt ſub eodē gnē p̄dicabili: ſz etiā nō ſunt ſub eodē gnē ſubycibili. cū oīa entia ſub ſpāli rōne accepta ad idē ſubiectuz

pertinere nō poſſunt. ¶ Est. n. diligēter notādū q̄ Iz dialectica ſit de omni ente: tñ ſi ſubm accipiaf ꝓprie ſubm in dialectica nō est totum ens: ſz ſunt res aliquius rōnis. vel hō ſubz ſunt ipſe ītentiones per actus rōnis ꝓſtitute. totū. n. ens in dialectica nō pōt eſſe ſubm. qz oīa entia vt conſideraf a logico ſub eodē genere ſubycibili eē nō p̄nt. ex q̄ appz vñ dcīs eē dialecticā: vt ꝓſiderat oīa eē ītermiati gnis: qz nō ꝓſiderat ea vt p̄nt eē ſub eodē gnē ſubycibili.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrum oīa ſint ſub eiſdē p̄ncipys. ¶ Dicendū q̄ B qō regrit vlteriozē ſpeculationem. ſpectat. n. ad. iz^m.
Lō.19. metaphice. vbi querif vtrū eadē ſint p̄ncipia accidētis ⁊ ſubē: tñ q̄tū ſpectat ad itentionē logicā: ⁊ ad ſuſcepturz negociū. poſſum^s dr̄e q̄ p̄ncipia accipiant ſub rōne cōmuni: vel f̄m quandā ꝓportionem ⁊ analogiā: ſic aliquo mō oīa ſunt ſub eiſdē p̄ncipys: ⁊ oīa cadūt ſub p̄ncipys eiuſdē artis. qz metaphyſic^s de oibus ꝓſiderat ſub rōne cōmuni: ⁊ oīum entiū ſunt eadē p̄n^a f̄m quandā ꝓportōez ⁊ analogiā: ſz ſi accipiant p̄ncipia ſub rōne ſpāli: ⁊ vt ſunt de ꝓſideratione ſpāliū artiū. ſic oīuz entiū non ſunt eadē p̄ncipia. ¶ Notandū ergo q̄ cū dialectic^s poſſit applicare ſuas rationes logicas ad ſpāles ꝓnes ꝓecialū artiū. qz entia ſub ſpāli rōne accepta: non cadūt ſub eodē genere ſubycibili: nec ſub eiſdē p̄ncipys ex his que dcā ſūt duplr baberi poſſt dialectica nō eē determinati gnis. p̄mo qz entia vt cōſideranf a logico non cadūt ſub eodē gnē ſubycibili. ſcdo qz nō cadūt ſub eiſdem p̄ncipys. ſecūda ibi (Si aūt oſtendit.) ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quare nulla ars demonſtratiua alicuius natura interrogatiua est: non eniz poſſibile vtrālibet partium dare. Nam ſillogiſmus nō fit ex vtriſqz. dialectica autez interrogatiua est.

¶ Ex eo q̄ nulla ſpālis ars est indeterminati gnis: ſicut logica ꝓcludit ſolā dialecticā eē iterrogatiuam vtriuſq; partis ꝓdictiōis ⁊ nō alias ſpāles artes dicēs. q̄ nulla ars demōſtratiua alicui^s nāe. i. oñſitua alicui^s ſpālis paſſionis de ſubo est iterrogatiua. ſup. vtriuſq; partis ꝓdictionis. ⁊ ē rō qz p̄ nullā artē ſpālem poſe ē dare ſup. ſillogiſtice. i. ſillogizare vtrāq; partē ꝓdictōis. nā ſill's ſup. demōſtratiuus nō fit ex vtriſq. i. nō fit ad vtrāq; ptem ꝓtradictōis. dialectica aūt est iterrogatiua. qz pōt ſillogizare vtrāq; ptem ꝓdictōis. ¶ Notanduz autem q̄ qz dialectica ex cōmunib^s ē: ⁊ p̄ cōia habem^s viā ad ſillogizandū vtrāq; ptem cōtradictionis. iō dialectica vtrocq; mō aliquā partē ſillogizare pōt. artes aūt ſpāles: qz arguūt ex ꝓprys per q̄ nō ꝓ^t B fieri. iō per hō artes vtrāq; ps ꝓdictōis ſillogizari non pōt. ¶ Notandū etiā q̄ artes ſpāles dicuntur nō iterrogare nō q̄ nullo mō iterrogent: ſz qz nō iterrogant vtrāq; ptez. ille. n. ꝓprie vtrāq; ptem ꝓdictōis iterrogare dr̄: q̄ quancūq; ptem rñdens receperit pōt diſputare ꝓ ipm. B autez artes ſpāles facere nō valent. qr̄ ad vtrāq; ptem ꝓdictionis ſillogizare nō poſſunt. vel poſſum^s dicere q̄ artes ſpeciales dato q̄ aliqua iterrogēt: nō tñ iterrogēt oīa. qz nō iterrogant ꝓpria p̄ncipia: ſed ſupponunt ea eſſe. qz ſi negarentur nō haberēt vnde diſputarēt contra negantem p̄ncipia. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Si autem oſtendit: ⁊ ſi nō omnia: ſed prima ⁊ propria principia non interrogauit: nā ſi nō daret: iam non haberet ex quibus amplius diſputaret ad inſtantiam.

¶ Probat qō dixerat q̄ dialectic^s nō ē determinati gnis: vt metaphyſic^s. itēdit aūt talē rōnem ſi dialectica ſe dr̄et ſicut meta^ca poſſet diſputare ꝓ negante ſibi p̄ma p̄n^a. ſz B nō pōt facere logicus. q̄ nō ſe hz dialectica ſicut metaphyſica. de hac aūt rōne nō plus po^t niſi q̄ dialectica nō habz vñ diſputer ꝓ negantē ſibi p̄ma ⁊ propria p̄ncipia. iō ait. ſi aūt oſtēdit ſup. p̄ncipia dialectica. non tñ oñdit oīa ſz p̄^a ⁊ ꝓpria p̄ncipia: nō interrogauit ſiue non interrogat ea. naz ſi rñdens nō daret ea iam nō haberet ampli^s ex q̄bus diſputaret ad iſtātiam. i. ꝓtra iſtātias ſuis p̄ncipys.

Dubitaret forte aliqs. vtruz diſputare poſſit dialectica ꝓ negātē p̄ncipia Lō.8
ſicut metaphica. ¶ Dōz q̄ B in p̄ phicoz diſtinxit^s dixim^s: tñ vt ſpectat ad pſens: dicere poſſum^s q̄ f̄m quoſdam p̄n^a nō poſſunt ꝓbari via oñſitua. ꝓbanf autē via ad impoſe. ⁊ qz nō ſpectat ad dialecticū ꝓbare aliqd ducēdo ad impoſſibile. iō dialectic^s vt dicūt p̄n^a ꝓbare nō pōt: ſz metaphyſicus: ſz iſtud nō est bñ dcīm. nā in ꝓbatione p̄ncipioz nō est alia rō in via oñſitua: ⁊ ad impoſe: nam ſicut ſimplr nō ꝓbanf p̄n^a rōne oñſitua. qz nihil est veri^a eis. ſic non ꝓbātur ſimplr ad ipoſe. qz nihil est falſi^s oppoſitis p̄ncipioz. ſi. n. ſimplr vellem^s arguere oñſitus rōnib^s ꝓ negātē p̄n^a: oporteret nos accipe aliq̄ verioza q̄ p̄n^a q̄ negātur: ſic ſi velle mus ducere aduerſariū ad ipoſe: oporteret nos eū ducere ad aliqua falſioza q̄ ſint oppoſita p̄ncipioz q̄ ab ipſo ponunt. ſimplr q̄ nec oñſitue nec ad ipoſe ꝓbanf p̄n^a. huic āt poſſunt ꝓbari vtroq; mō. nō ē ergo alia rō de ꝓbatiōe oñſitua: ⁊ ad iposſibile. ¶ Sciēdu q̄ q̄ dialectic^s vt ē artifex cōis pōt ꝓbare p̄n^a: ſz vt ē artifex ſpālis p̄ncipia ꝓbare nō pōt. ⁊ qz vt est docēs ⁊ directe nō ē artifex cōmunis. iō Iz aliqua p̄ma p̄n^a ꝓbare poſſit: ꝓpria tñ p̄ncipia ad que ꝓparaf vt docens ⁊ vt est artifex ſpālis ꝓbare non pōt. qz nulla hz ꝓbabilioza illis. de metaphico aūt nō est ſic. qz ipſe p ſe ⁊ directe: ⁊ vt ē docens ē artifex cōis. ideo ſignanter dixit phs q̄ p̄n^a p̄ma ⁊ ꝓpria dialectic^s ꝓbare non pōt. inuēs q̄ Iz aliqua p̄ma p̄n^a ꝓbare poſſit: vt illa ad q̄ comparaf vt ꝓtēs. ⁊ vt ē artifex cōis. ꝓpria tñ ⁊ p̄ma p̄n^a ad q̄ ꝓparaf vt docēs: ⁊ vt est artifex ſpālis ꝓbare non valz. q̄re aūt artifex vt ē cōmunis p̄n^a ēt ꝓpria ꝓbare pōt ⁊ nō artifex ſpālis in phycis ſufficiēter expreſſim^s. ad pſens āt ſufficiat ſcire q̄ dialectic^s nō est cōmunis artifex. vt metaphyſic^s. qz non pōt ꝓbare p̄n^a ſicut ille.

Ulterius autem. dato q̄ dialectic^s non ſit artifex cōis vt metaphic^s. qz metaphyſic^s est cōmunis p ſe ⁊ directe: cū ſit directe ⁊ p ſe de toto ente: dialectic^s vo est artifex cōis nō p ſe ⁊ directe: qz ſic ē de his que ſe tenēt ex pte rōnis: est tñ cōis ex ñiti inquātū talia ad oīa entia applicari poſſunt: Dubitaret forte aliqs. vtz dialectica vt est cōis ars ꝓſideret omnia ſub vna rōne: ⁊ vr̄ q̄ ſic. qz ſicut metaphyſica ꝓſiderat oīa ſub vna rōne: vt inquātuz ſunt entia. ſic dialectic^s vr̄ ꝓſiderare oīa ſub vna rōne: vt inquātum ſunt rōnabilia vel opinabilia. oppoſitū aūt ſupius dixim^s: vbi dicebaf q̄ ex mō conſiderādi nō est ſic determiati gnis dialectic^s vt metaphyſic^s: qz nō ꝓſiderat ſic oīa ſub vna rōne: vt ille. ¶ Rñ^o. dicendū q̄ conſiderare oīa entia vt ſunt rōnabilia: ⁊ vt p̄nt ꝓbari per rōnes logicas: non ē ꝓprie ꝓſiderare ea ſub vna rōne. qz ſpāles ꝓnes ⁊ ꝓpria artiū ſpāliuz f̄m q̄ ſic ſunt: ꝓbari poſſunt p rōnes logicas: ſz ꝓſtat q̄ oīa entia ſic accepta nec cadūt ſub eodē gnē ſubycibili nec ſub eiſdez p̄ncipys. hñ ergo dcīm est q̄ ēt ex mō ꝓſiderādi metaphyſicus ē magis determinat gnis q̄ dialectic^s. qz meta^s conſiderat oīa vt cadūt ſub eodē genere ſubycibili: ⁊ vt ſunt quodāmodo ſub eiſdē p̄ncipys: qō de dialectico dici non pōt. ¶ Ulteri^s aūt ad itellectū lr̄e notādū q̄ lr̄a illa. ſi aūt oñdit ⁊c. quā expoſuim^s de dialectico ponēdo dr̄iam iter ipſz ⁊ metaphyſicū. qz non ſic pōt oñdere ꝓpria ⁊ p̄ma p̄n^a vt metaphicus: poſſet exponi de artificib^s alys ſpālibus q̄ ēt ad ꝓpa ⁊ p̄ma p̄n^a diſputare nō p̄nt. ¶ Deide cū dicit.

¶ Talis autem est ⁊ tentatiua: neqz enim ten-

tatiua talis est qualis est geometria: sed quam habeat ⁊ non sciens aliquis.

¶ Postq̃ ostẽdit ꝙ dialectica nõ est gnis determinati. ait talez esse tentatiuã. ⁊ duo facit. qz ꝓmo ꝓponit qõ itendit. 2° pbat qõ dixerat. scõa ibi (Est.n. explmẽtũ sumere) Dicit q̃ ꝙ talis est tẽtatiua q̃lis sup. ẽ dialectica. qz ẽ. s. ex cõibus: ⁊ nõ est sicut alie artes spãles. ideo subdit ꝙ tẽtatiua nõ est talis q̃lis est geo⁹: qz non ẽ ex ꝓpriis: sz talis ẽ tentatiua quã bz. i. quaz ꝛ' bre aliqs nesciẽs. ¶ Notandũ autẽ ꝙ si aliqs eẽt ꝑ oẽm mo⁹ insci⁹ fm ꝙ bꝯ nõ posset habere sciam tentatiuã: sed si est ignorãs in ꝓpriis: dum tamẽ aliquo mõ nouerit cõmunia poterit habere sciaz tentatiuã. Cũ ergo dr ꝙ nescientẽ ꝛ' bre sciam tentatiuã itelligẽdus est nescientẽ ꝓpria: scientẽ tñ cõia. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Est enim experimentum sumere non sciẽtis: ⁊ eum qui nescit rem siquidez dat non ex quibus nouit: neqz ex propriis. sed ex consequẽtibus: quecũqz talia sunt que scientez quidez nihil prohibet non scire artez: non scientez autez necesse est ignorare.

¶ Probat qõ supposuerat. vz. ꝙ nesciens possit tentare dicẽs ꝙ nõ sciẽtis est sumere expimentũ. i. experiri eũ. s. rñdentẽ q̃ nescit rez: qz si respõdẽs dat ex q̃bus non nouit. i. rñdet ad ea que nõ nouit opponẽs sup. sumet experimentuz de ignorãtia rñdentis nõ ex ꝓpriis: sz ex ꝛ̃ritibus. i. ex cõibus. sufficit q̃ dare cõia: vt possimus tentare. Et manifestat q̃ sunt illa fm que fit tentatio dicẽs. ꝙ bꝯ cõia sunt quecũqz sunt talia q̃ sciẽtẽ nihil prohibet nõ scire artez. non sciẽtẽ aũt illa cõmunia necesse artez ignorare. ¶ Notandũ aũt ex lra sufficiẽter ꝑri tentatiuaz nõ eẽ gnis determinati: sz eẽ ex cõibus postq̃ scientes solũ cõmunia tentare pñt. ¶ Notãdũ etiã ꝙ qz nesciẽtem rñdere ad cõia: ma⁹ est ipz ignorare artẽ. scientẽ tñ rñdere ad talia non oz ipz scire artẽ: qz scitis cõibus non pp ꝑ scir ars: ignoratis aũt ignorar. inde est ꝙ tẽtatiua vt ꝑ de ea loqmur dr exp̃ri eũ q̃ nescit rẽ: nõ aũt eũ q̃ scit. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Quare manifestum: quoniam nullius determinati tẽtatiua disciplina est: naz omnes artes vtuntur cõmunibus quibusdam.

¶ Concludit ex dictis tentatiuã non eẽ gnis determinati. nã si dialectica nõ ẽ gnis de⁹ vt ꝓmo ꝓbatũ fuit: ⁊ talis ẽ tẽtatiua q̃lis dialectica. vt postea oñdebar. segr ꝙ tentatiua nõ sit gnis determinati. ¶ Ad euidentiã huⁿ partis sciendũ tentatiuã duplr nõ eẽ gnis determinati. ꝓmo q̃tuz ad ꝓnes ad q̃s applicari bz: qz quodãmodo ad oẽs artes applicari põt. cũ oẽs artes vtant q̃busdã ꝛ̃munib⁹. 2° tẽtatiua ⁊ etiã dialectica quodãmodo non sunt gnis de⁹ q̃tũ ad ꝓticipãtes eas: qz oẽs tã ydiote q̃ etiã scientes aliquo modo ꝓticipãt dialectica ⁊ tentatiua. duo q̃ facit. fm ꝙ duplici modo ꝛ̃cludit tentatiuaz non eẽ gnis determinati. scõa ibi (Quare ⁊ oẽs ydiote) Dicit q̃ ma⁹ esse qm tẽtatiua est disci⁹ nulli⁹ gnis determinati. eo ꝙ de oib⁹ est. i. ad oẽs artes applicari potest: naz oẽs artes vtant q̃busdã ꝛ̃munibus fm que potest circa illas accidere tentatio. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quare omnes etiaz idiote quodãmodo vtũtur ⁊ dialectica ⁊ tẽtatiua: naz omnes vsqz ad quid conantur diiudicare pronunciantes: hec autem sunt communia: nam ea nihil minus sciunt ipsi: q̃ quis videantur valde extra dicere.

¶ Lõcludit tentatiuã: ⁊ ẽt dialectica nõ esse gnis determinati q̃tũ ad ꝓticipãtes eas. ⁊ duo facit. qz ꝓmo ait ꝙ oẽs etiam ydiote quodãmodo ipsi participant tẽtatiua ⁊ dialectica. scõo dat modũ q̃o ꝓticipãt eas ibi (Arguũt ergo oẽs) Dicit q̃ ꝙ oẽs ẽt ipsi ydiote vtunt quodãmodo dialectico ⁊ tẽtatiuo: nã oẽs ꝓnũciãtes. i. oẽs vtentes sermone conant diiudicare ⁊ cognoscere etiã ipsi ydiote. ió subdit ꝙ ea. i. cõia nihilominꝰ sciũt ipsi. s. ydiote: quãuis videant valde extra dr̃e. i. valde extrance dr̃e. qz nõ ꝑferũt ea ꝙ modũ artis. ¶ Notandũ aũt q̃ fm ꝓmetatorẽ 2° metaphysice. cõia sunt q̃si locꝰ ianue in domo: que nullus ignorat. ⁊ qz dialectica ⁊ tẽtatiua circa hꝯ cõia versant. ió oẽs vtẽtes sermone ⁊ ẽt ipsi ydiote aliquo mõ ꝓticipant dialectica ⁊ tẽtatiua inq̃tũ de hꝯ cõibus aliq̃ná notitiã habẽt. Lõ.B.

¶ Notãdũ etiã ꝙ res dr̃ esse qd q̃tũ ad genꝰ. qz ex ꝑ est aliqd in gne inq̃tũ bz qditatem distãtẽ ab eẽ. dr̃ aũt esse aliqd. i. aliud qd quantuz ad spẽm. qz dr̃ia specifica adueniẽs generi ꝓstituit aliũ. dr̃ autem eẽ ꝑ aliqd signatũ q̃tũ ad eẽ ꝓticulare. posset q̃ q̃ vellet exponere pbm q̃ ydiote conant diiudicare vtiqz ad qd: qz aliquã cognitiõẽm hãt de qditate: cũ cognoscant cõmunia ⁊ gñalia: fm que cõpetit ei ꝙ sit qd. nõ tñ conant diiudere vt ad aliqd: qz specialia ignorãt: sz hec expositio lz ꝓtineat bona vba. non tñ vr̃ire ad mẽtem pbm: nã vbi nos habemus ꝙ ydiote conant diiudicare vsqz ad qd: greca correctio bz vsqz ad aliqd. exponeẽ q̃ ꝯ spẽ nõ ꝯ gñe. ió possum⁹ dr̃e ꝙ ydiotis nota sunt cõmunia ⁊ per ea conant diiudicare ⁊ descẽdere vsqz ad spãlia: sz ꝓpter imperitiã pbibent̃ ne ad notitiam eorum perueniãt. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Arguunt ergo omnes: nam sine arte participãt id de quo artificialiter dialectica est: ⁊ arte sillogistica tentatiuus ⁊ dialecticus.

¶ Oñdit q̃o ydiote ꝓticipãt dialectica ⁊ tẽtatiua. qz ꝓticipãt eas sine arte dicẽs. ꝙ oẽs ẽt ipsi ydiote arguũt. s. dialectice ⁊ tẽtatiue: sz sup. ꝑ agũt nõ arti fialr. ió subdit ꝙ sine arte ꝓticipãt illud de quo artificialr ẽ dialectica. tentatiuus q̃ sillꝰ ⁊ dialectic⁹ q̃ arte sillogistica fiũt sup. sine arte ꝓticipant ab ydiotis. ¶ Notandũ aũt ꝙ vulgares ⁊ ẽt ydiote aliquo mõ arguũt ⁊ sillogizãt: sz ignorant se sillogizare ⁊ nesciũt formare sillos per modũ artis. ideo talia dicuntur participare sine arte.

Uoniam autem sunt multa quidem hec: ⁊ de omnibus: nõ talia autem vt natura q̃daz sit ⁊ genus: sed velut negatiões: alia aũt nõ talia sed ꝓpria.

¶ Postq̃ pbs oñdit ꝙ tentatiua ẽ ex cõibus: ⁊ nõ est gnis de⁹. In pte ista distinguit cõia vt oñdat q̃o tentatiua circa cõia versat. duo q̃ facit. qz ꝓmo distinguit cõia. 2° ostendit q̃o ꝑ talia cõia ꝛ' tentare ⁊ sumere expimentũ. 2° ibi. (Est aũt ex bis) Dicit q̃ ꝙ multa sunt ꝑ. i. multa sunt cõia ⁊ de oibus. i. q̃ sunt q̃si cõia ad oia. ⁊ hꝯ cõia nõ sunt talia: vt sint sicut nã q̃dã determiata: vt sic̃ genꝰ aliqõ ꝯtermiãtũ: sz hꝯ cõia sunt velut negatiões. qz sũt ideterminati generis: sicut negatio fm ꝙ hꝯ nõ vr̃ aliqd determinate ponere. alia vo cõia nõ sunt talia: sz sunt q̃si ꝓpria. ¶ Notãdũ aũt ꝙ in oi arte ẽ assignare q̃dã cõia illi⁹ artis q̃ sunt q̃si ꝓpria ad aliã artẽ: vt determinata in li⁹ phyſico ꝛ: sz sint ꝓpria nãli pbie: sunt tñ cõia ad totã sciam nãlem: quedaz vo sic sunt cõia: qz nõ sunt alicuius artis spãlis: cuiusmodi sunt logicalia: ⁊ ea q̃ sunt de ꝛ̃sideratõe artificis cõis. cõia q̃ sunt in duplici gne. qz quedã sunt q̃si ꝓpria: quedã vero sunt ideterminata ⁊ quasi negatiões. qz nõ ꝓtcunt spãli alicui arti spãli. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Est.n. de bis oibus experimentuz sumere ⁊ eẽ artẽ quãdaz ⁊ nõ talẽ eẽ quales q̃ mõstrant.

¶ Ostẽdit q̃o tentatiua se bz ad hꝯ cõmunia. ⁊ duo facit. qz ꝓmo oñdit ꝙ ꝑ hꝯ cõia bz ꝓcedere tentatiua q̃ non est alicui⁹ gnis determinati. 2° pbat qõ dixerat ibi (Eo ꝙ litigiosus) Dicit q̃ ꝙ ex bis. i. ex hꝯ cõib⁹ ꝓtingit sumere experimentũ ex oib⁹: ⁊ ꝓtingit esse ex cõib⁹ hꝯ quãdã artẽ tentatiuã q̃ non ꝛ' eẽ talez q̃les sunt artes q̃ demãt. i. q̃les sunt scie spãles. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Eo ꝙ litigiosus nõ est sic se habens omnino: vt falsigraphus. Non enim erit paralogismus ex determinati cuiusdaz generis principijs: sed circa genus omne erit litigiosus.

¶ Probat qõ dixerat. vz. ꝙ tentatiua non ẽ gnis determinati vel nõ est talis q̃les sunt artes q̃ demãt: qõ ió cõtingit. qz litigiosus. i. qz sillꝰ tentatiu⁹ nõ est oino sic se bẽs vt falsigrafus. nã sillꝰ paloglistic⁹. i. sillꝰ tentatiu⁹ ⁊ litigiosus nõ est ex ꝓncipijs determinati cuiusdã gnis. i. alicui⁹ ꝯtermiate artis: sz hꝯ sillꝰ litigiosus est circa oẽ genꝰ. i. ẽ applicabilis ad oẽm artem. si q̃ falsigrafus ẽ ex ꝓncipijs alicui⁹ determinate artis: ⁊ tẽtatiu⁹ in ꝑ differt a falsigrafo. qz est circa oẽ genus. pz ꝙ ex hac dr̃ia sequit̃ tentatiuã artez nõ esse sicut sunt artes q̃ demãt. qz non est determinati generis vt ille. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Loci ergo de sophisticis elenchis hi sunt.

¶ Concludit ꝓnez ꝛentã. vz. ꝙ ad dialecticũ ꝓtinet ꝛ̃siderare de sillis tentatiuis. ꝑ aũt ꝯ segr ex tota ꝓcedenti arte. nã si dia⁶ nõ est gnis determinati: ⁊ talis est tẽtatiua q̃lis ẽ dialectica. qz nõ est gnis determiati: nec ẽ talis: q̃les sũt artes q̃ demãt sequit ꝙ determinare de tentatiuis non ꝓtinet ad artes q̃ demãt: sz spectat ad dialecticaz q̃ nõ ẽ gnis determinati: sicut nec tẽtatiua. In ꝛcludẽdo aũt qõ dcñ est tria facit. qz ꝑ ait sillos tentatiuos eẽ de nũero sillogismoꝝ sophicoꝝ. 2° oꝰ q̃ ꝯ talib⁹ sophisticis spectat ad dialecticũ determinare. 3° epilogat circa determinata. 2° ibi (Qm̃ aũt dialectici. 3° ibi (Et de elenchis qdez) Dicit q̃ ꝙ hi loci. s. tentatiui sunt de sophicis eẽchis. i. sunt ꝯ numero sophicoꝝ elenchoꝝ. vñ greca correctio bz ꝙ hi modi. s. tentatiui sunt sophicoꝝ elenchoꝝ siue sophisticorum sillogismoꝝ. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quoniam autez est dialectici considerare de his ⁊ posse ea facere nõ difficile ẽ videre. Naz que circa propositiones est methodus omnez habet hanc speculationem.

¶ Oñdit ꝙ ꝛ̃siderare de talibus sophicis ꝓtinet ad dialecticũ dicens. ꝙ nõ ẽ difficile videre: qm̃ dialectici ẽ ꝛ̃siderare de bis. i. de hꝯ sophicis ⁊ tẽtatiuis: ⁊ dialectici ẽ posse se facere. ⁊ ẽ rõ: qz methodus q̃ est circa ꝓpõnes cões ⁊ indeterminatas cuiusmodi sup. est dia⁶. hꝯ. n. hanc speculationez. i. põt speculari de oib⁹ talib⁹ tentatiuis ⁊ sophicis. ¶ Notãdũ aũt ꝙ si cõia scripta ꝛ̃spiciant̃ ꝑ ꝑs referr̃ solũ ad sillos appentes. volũt. n. ꝙ pbs ꝑ itendat cõcludere ꝙ dcñ est de locis sillꝝ appentiuz: ⁊ ꝙ spectat ad dialecticũ determinare de appentib⁹ sillis. vez qz ꝑ vr̃ esse ꝯ ꝓcedentiũ in q̃b⁹ dcñ ẽ de tentatiuis: bonũ est referre hãc pte ad sillos tẽtatiuos: vel sil̃ referre eã ad sillos tẽ tentatiuos q̃ appentes: vt dicam⁹ vtrosq̃ sillos eẽ sophicos: ⁊ cõsiderare de vtrisq̃ ꝓtinere ad dialecticũ. ¶ Ultio cũ dic̃.

¶ Et de elenchis quidez apparentib⁹ dictũ est.

¶ Epilogat circa determinata dicẽs. ꝙ dcñ ẽ de elenchis appentib⁹. i. de redargutõib⁹ appẽtib⁹: q̃si dicat: ꝙ dcñ ẽ de meta redargutõis. restat ergo dr̃e ꝺ alys metis. ¶ Notandũ aũt ꝙ dicit de elẽchis appentibus: siue de redargutionib⁹ appentib⁹: qz sufficit sophiste ꝙ redarguat appenter: q̃o aũt dcñ sit de meta redargutõis: ⁊ vtruz dictum sit de alys metis: ⁊ vtrũ de talib⁹ vlterius restet dr̃e in sequẽti lectiõe patebit. Circa sillm tẽtatiuũ q̃dã vu⁷ restat.

Dubitaret ergo aliqs cũ dcñ sit eẽ duo gña cõium. qz q̃daz sunt cõia q̃si negatiue vt ea q̃ nõ sunt determinate alicui⁹ spãlis artis: q̃dã vo sunt q̃si ꝓpria. tẽtatiua q̃ que ꝓcedit ex cõibus ex q̃b⁹ cõibus bz eẽ. ¶ Dõz ꝙ ꝑ artẽ tentatiuã ꝓtingit sumere expimentũ de ignorãtia rñdẽtis. ⁊ qz ꝑ vtraq̃ cõia ꝛ' ꝑ fieri. ió ꝑ vtraq̃ ꝛ' tentare. nullus. n. nouit geometriã nisi sciat q̃ sunt cõia geometrie. vz. ꝙ lz de pũcto ad pũctũ rectã lineã ducere ⁊ ꝙ lineã in ꝛti⁷ ⁊ directũ: q̃tũ vis licz ꝓtrabere: ⁊ talia q̃ lz sint q̃si ꝓpria geometrie: sunt tñ adeo cõia in illa scia ꝙ nlls geometer ea ignorare põt. si q̃ talia gs ignoret: ꝛstat eũ ignorare geometriã. q̃ ꝑ cõia q̃ sunt q̃si ꝓpa arti ꝛ' tentare. sic ẽt per cõia q̃ nõ sunt determinati gnis tẽtare ꝛ'. Nã sic̃ spectat ad geometrã scire cõia geometrie: sic spectat ad ipm cognoscere ꝙ nõ cõpetit geometre demãre nisi ꝑ ꝓpria geometrie. statim q̃ cum ꝓbare eẽ geometre ꝙ põt q̃dratuz eẽ eq̃le circulo. qz põt eẽ maius ⁊ min⁹ circulo: dr̃et ipse geometer ꝙ ꝑ rõ non eẽt ꝑ ꝓpria geometrie. pp q̃ ió q̃ gs huic rõni assentiret: statiz apperet eũ nõ esse geometraz: per vtraq̃ q̃ cõia ꝓtingit tentare: qz ꝑ vtraq̃ ꝓtingit sumere expientiã rñdentis.

Ulterius autem cũ superi⁹ dcñ sit ꝙ cõia sũt q̃b⁹ ignorãtis ignorar̃ ars. scitis aũt nõ pp ꝑ scir̃. Dubitaret forte aliqs de q̃bus cõib⁹ ꝑ veri⁷ atez bẽat. ¶ Dõm ꝙ vtraq̃ cõia tã ꝓpria: q̃ etiaz alia pñt eẽ talia ꝙ eis scitis: nõ ꝓpter ꝑ scir̃ ars. ignorãtis aũt ignorar̃. Nã de cõib⁹ q̃ sunt q̃si ꝓpa nõ bz dubiũ. q. n. ignoraret ꝙ lz de pũcto ad pũctũ rectã lineaz ducere. lz ꝑ videat eẽ q̃si ꝓpriũ geometrie. est tñ adeo cõe in illa scia ꝙ ignorãs ꝑ neẽe est ignorare artẽ illã: sciẽtẽ tñ nõ est necesse scire. rursus aũt qz singule scie vtunt̃ non solũ cõib⁹ q̃ sunt q̃si ꝓpa: sz etiã vtunt̃ cõib⁹ alys: vt geometria vtit̃ maiozi ⁊ miozi ⁊ eq̃li. ió q̃ ignoraret talia: de nẽcitate ignoraret geo⁹: sciens aũt non de nẽcitate sciret.

Ulterius autem forte dubitaret aliqs cũ per cõia ꝓtingat tẽtare vtq̃ ꝑ ꝑ ꝓpria possit ẽt fieri tentatio. ¶ Dõm ꝙ ꝑz quosdã tentatio bz fieri ꝑ cõia ⁊ ꝑ ꝓpa: sz ꝑ non est ꝓprie dcñ. tentare enim ꝓprie eẽ bz vt sumit̃ expimentũ de ignorãtia rñdẽtis. ió oẽs illi sillꝰ q̃ nõ ma⁹ faciũt si rñdens ignorat. nõ ꝓprie fũt tentatiui: vt inuebat pbs in illo caplo (Qm̃ aũt habem⁹) Et qz circa ꝓpria aliqñ ⁊ sciẽtes nõ sunt ꝓmpti ad rñdendũ. ideo ꝑ talia non ꝓprie fit tentatio: vt ꝑ de tentatiuo loquimur. rursus alia via oñdere possum⁹ q̃ lz forte extẽdẽdo nomẽ tentatiui possit dici fieri tentatio ꝑ ꝓpria: ꝓprie tñ semꝑ fit tentatio ꝑ cõia. cũ tentatiua vt vr̃ inuere pbs ꝓprie hẽat esse circa ea q̃b⁹ sciti⁹ nõ scir̃ ars. ignorãtis aũt ignorar̃. hꝯ aũt non sunt ꝓpria: sz cõmunia.

Ulterius autem dato ꝙ tẽtatiua fieri hẽat ꝑ vtraq̃ cõia. taz ꝑ ea que sũt quasi ꝓpria q̃ etiã ꝑ alia. Dubitaret forte aliqs vtrum de vtrisq̃ tentatiuis possit cõsiderare dialectic⁹. ¶ Dõm ꝙ ꝛ̃siderare de aliq̃ ẽ duplr vel tradẽdo artẽ de ipso: vt vtẽdo ⁊ faciẽdo illud. dialecticus q̃ de vtrisq̃ tẽtatiuis ꝛ̃siderare põt tradendo artez de ipsis: ⁊ vtẽdo eis: sz vtroq̃ tentatiuo fm ꝙ hꝯ est vti nõ valz. nullus. n. põt tentare ꝑ cõmunia: nisi ea nouerit. cũ ergo dialectic⁹ fm ꝙ hꝯ sciat cõmunia ideterminata. nõ sciat aũt cõia q̃ sunt quasi ꝓpria fm ꝙ hꝯ poterit tentare ex cõmunib⁹ simplr: nõ autez ex cõmunib⁹ q̃si ꝓpriis. poterit tẽ tradere artez de tẽtatiuis vt ꝓcedũt ex cõmunib⁹ quasi ꝓpriis: nã sicut tradit artẽ de demãtiuis oñdendo ꝙ demãtiue artes debẽt demõstrarre ex ꝓpriis: non tñ vtit̃ ꝓpriis demõstrationibus specialiũ artiuz. sic põt tradere artem quomodo contingit

tentare ex cõibus q̃ si ppriis. hꝰ nũ tentatõe nõ ppe vtunt dialectici: ſz vtunt ea q incõplete sciũt sciãs spãles.

Ulterius autem forte dubitaret aliqs. vtrũ ois tentatiua possit dici dialectica q̃dã. ¶ Dõm q vt pz p habita: ois tentatio vel fit ex cõibꝰ simplr: vel ex cõibꝰ q̃ si ppriis. ex propriis aũt simplr: vt dicebat: nõ ppe fit tentatio. Cũ ergo cõia q̃ sunt q̃ si ppria spãliũ artiũ fm q hꝰ nõ sint nota dialectico: cuꝰ dr q tẽtatiua est q̃dã dialetica: intelligendũ est de tentatiua q̃ pcedit dialectice: ⁊ pcedit de cõibꝰ ex qbꝰ fm q hꝰ habet ꝛsiderare dialecticꝰ. Nõ aũt intelligendũ est de cõibꝰ alis. imo qꝛ tentatiua est gnis idẽterminati ſz aliquo mõ possit dici tentatiua q̃ procedit ex cõibꝰ q̃ si ppriis p antonomasiã cũ dr tentatiua: itelligendũ ẽ de illa q̃ pcedit ex cõibus indeterminatis: ⁊ illa est dialectica q̃dã.

Ulterius autem. cũ tentatiua dicat eẽ ideterminati gnis: ⁊ taꝭ dialectica q̃ rhetorica sint de talibꝰ qbusdã q̃ cõiter quodã mõ oiuꝭ est cognoscere: ⁊ nulli ꝰ scie determinate: vt dr pmo rhetoricoꝝ: Dubitaret forte aliqs. vtrũ possit fieri tentatio rhetorice: sicut fit dialectice. ¶ Dõm q ppriis instrm rhetoris ẽ entimema: sicut ppriũ instrm dialectici ẽ sillꝰ. ⁊ qꝛ vtroq; mõ taꝭ entimem, atice q̃ sillogistice põt sumi experimẽtũ de ignorãtia rñdẽtis: ꝛ tẽtare tã dialectice q̃ rhetorice. pq qõ sicut idẽ ꝭ sillꝰ mãlr põt eẽ dialectic ⁊ tentatiu: sic idẽ entimema materialr poterit eẽ rhetoricũ ⁊ tẽtatiũ. ⁊ vico materialr: qꝛ nõ ſz eãdẽ rõnẽ erit B ⁊ illud. ĩmo sicut idẽ sillꝰ nõ fm eãdẽ rõnẽ est dialectic ⁊ tentatiu: ſz dialectic est vt aggnãt opionẽ: tentatiuus auté vt sumit experimentũ. sic idẽ entimema erit rhetoricus ⁊ tẽtatiuus: ſz rhetoricũ erit vt pñadet. tentam vo vt sumit experimẽtum de ignorãtia respõdentis.

Ulterius autem. cũ tentatio possit fieri dialectice ⁊ rhetorice. dubitaret forte aliqs. vtrũ vtrũq; genꝰ tẽtatiõis ꝛtingere bẽat circa oes scias. ¶ Dõs q vt declarauim in rhetoricis. dialectica magis dirigit itellm vt ꝛparat ad actũ fm se. rhetorica vo magis ipm dirigit circa illa in qbus ẽ aptus natus moueri ab appetitu: pp qõ dialectica magis descẽdit in artes speculatiuas. Rhetorica vo magis ĩ politicas ⁊ mozales: ⁊ qꝛ tẽtatiua dicẽ cõe applicatũ ad ppa: cũ dialectica magis sit apta nata applicari ad spe: rhetorica vero ad mozalia magis apte vel magis cõmode fiet circa speculatiua tẽtatiua dialectice. ⁊ circa mozalia magis rhetorice. poterit q̃ q dialectica circa singlas artes fieri tẽtatio. nõ tñ ita apte fiet hꝰ tẽtatio circa mozalia. sic circa speclabilia: ⁊ sic dialecticas tẽtatões applicare possum ad mozalia: ſz non ita apte: sic ⁊ rhetoricas applicare possum ad spe: ſz non ita cõmode. Et sciẽdũ q tentatiões dialectice vliozes sunt q̃ rhetorice. nã hꝰ tẽtatiões adaptari pñt ad oes artes: licet magis cõmode ad vnã q̃ ad aliã. rhetorice vero nõ sic. qꝛ forte ad doctrinales vt ad geometriã in qbꝰ non arguitur nec ex fine nec ex bono: nõ vñr talia adaptari posse.

Ulterius autem. dato aliq̃s tẽtatiões eẽ rhetoricas. aliq̃s vo dialecticas dubitaret forte aliqs: vtrũ de tẽtatiuis debuerit fieri spãle ca in rhetoricis sic de eis fit spãle ca in dia. ¶ Dõs q nõ est sile de rhetoricis ⁊ de dialecticis. dialectica. n. est directio itellect ⁊ ꝛsiderat ea q̃ se tenent ex pte rõnis magis ſz se. Rhetorica vo ꝛsiderat talia nõ simplr ⁊ fm sc: ſz magis vt sunt applicata ad negoꝝ politicũ. cũ q tẽtatiua dicat cõe aliqd nõ applicatũ: oportuit ĩ dialectica facere speciale ca de hꝰ applicatiõe: cum ipsa dialectica de se nõ dicat qd applicatũ vl qd ꝛctũ. In rhetorica vo B nõ sic oportuit. qꝛ ipsa rhetorica de se est qd applicatũ ⁊ ꝛctuꝭ. pp qõ bene dictum est q rhetorica nõ est dialectica simplr: sed est dialectica quedam.

Ulterius aũt dubitaret aliqs. vtꝛ tẽtatiu fit idẽ qõ sillꝰ peccãs i forma. ¶ Dõs q tẽtatiu nllo mõ ẽ idẽ qõ sillꝰ peccãs in forma: ⁊ vt ad pñs spectat dr ab eo in trib. pma dria est: qꝛ sillꝰ peccãs in forma nõ ẽ sillogistic situe nõ sillogizat. tẽtatiu vo sillogizat. hãc ãt dria ꝛtetigit pbs i illo ca (Et sillꝰ litigiosus ⁊ sopbic) Ubi distinguit duplicẽ sillm sophisticũ: quoꝝ vn nõ ẽ sil logistic: ſz appens: vt sillꝰ peccãs in forma. alter vo est sil logistic vt tentatiu. scda dria est. qꝛ sillꝰ peccãs in forma nõ ppe sumit expimẽtuꝭ de ignorãtia rñdentis. tentatiu vo sumit. hãc aũt dria ꝛtetigit pbs in illo ca (Qm aũt habem) Ubi vult q sillꝰ sophici ꝛ peccãtes in forma mam nõ faciũt: si rñdẽs ignorat. qꝛ sophiste nõ solũ ignorãtes: ſz ⁊ bñ scientẽ ipediũt bis oionib. 3ª dria est: qꝛ sillꝰ peccãs in forma directe opponir sillꝰ dialectico. oes. n. tales sillꝰ reducunt ad ignorantiã elenchi. sillꝰ vo tentatiu magis directe oppoir dmratiuo: nõ. n. directe opponir sillꝰ dia: cũ tentatiua sit dialectica q̃dã vt supius dicebat.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrũ sillꝰ tẽtatiuus sit idẽ qõ peccãs in materia. ¶ Dõm q formalr nõ est idẽ: nõ. n. fm eãdem rõnem dr sillogism peccare in mã. ⁊ esse tẽtatiu: ſz peccat in mã: vt est ex falsis. tẽtatiuus est vt sumit experimentũ. nõ q formalr sunt idẽ: materialr aũt se bñt sicut excel ⁊ excessa. nã aliqs sillogism peccat in mã q nõ est tẽtatiuus. ⁊ aliqs est tẽtatiu q nõ peccat in mã: nã si sillogism fit ex talibꝰ falsis que non videant rñdenti: nec ꝛtingat p ea sumere experimentũ de rñdente: erit peccãs in mã: sed nõ erit tẽtatiuus. rursuꝭ si fiat pcessus ex cõibꝰ ad ppria: ⁊ ex tali pcessu possit sumi expimentũ de rñdente si nõ accipiantur falsa erit tentatiuus: ſz nõ peccabit in mã. põt q eẽ peccãs in mã q nõ ẽ tẽtatiu: ⁊ tẽtatiu q nõ peccat in mã.

Ulterius autem forte dubitaret aliqs. vtrũ sillogismus tentatiuus sit fil logism dialecticus. ⁊ vr q nõ: qꝛ sillꝰ tẽtatiuus põt pcedere ex falsis. ⁊ põt peccare in mã: ſz sillogism peccãs in materia: vt supius dicebat. nõ est sillogism dialecticus. ergo nec sillꝰ tentatiu erit sillogism dialectic. ¶ Opposituꝭ vr velle pbs q ait q tentatiua ẽ dialectica q̃dã: qõ nõ eẽt nisi idem eẽt sillꝰ tentatiu ⁊ dialecticus. ¶ Rñ: dõm q sillogism tẽtatiuus est sillꝰ dialecticus. pmo qꝛ pcedit ex pbabilibus. tñ qꝛ nõ pcedit ex probabilib simplr: ſz ex pbabilib rñdenti: magis ꝛuenit: ⁊ magis ẽ idẽ ꝭ cũ sillo dialectico: vt fit cuidã: q̃ cũ sillo dialectico simplr: ⁊ idẽ ẽ q tẽtatiua nõ dr dialectica simp: qꝛ nõ pcedit ex pbabilib simplr: ſz dr dialectica q̃dã: qꝛ pcedit ex pbabilib cuidã: vt qꝛ pcedit ex pbabilib rñdẽti. est q̃ sillꝰ tentatiu dialectic simplr: ſz dialecticus q̃dã. nec etiã est penit idem cuꝭ sillo dialectico tali: tũ qꝛ non sub eadem rõne dr talis sillꝰ ⁊ tentatiu: tũ etiã qꝛ non semp talis sillogismus ẽ tẽtatiu: ſz tũc ẽ hꝰ sillꝰ: quãdo fit pcessus ex cõmunib ad ppria. ¶ Qꝛ vero opponir q põt peccare in mã q nõ ẽ dialecticus. ¶ Dõm q sic peccat in mã dialectica: sic non est dialecticus. põt. n. peccare in mã sillogismi dialectici simpliciter. qꝛ põt pcedere ex nõ pbabilibus simplr. nũq; tñ ſz q hꝰ peccat in mã sillꝰ dialectici. cuius cã ẽ. qꝛ semp pcedit ex pbabilibus alicui. est. n. de rõne tentatiui q pcedat ex his q̃ vñr rñdenti. põt q eẽ q sillꝰ tentatiuus nõ sit sillꝰ dialecticus simplr: ſz non põt esse qn sit dialecticus q̃dã. dialectica. n. vt est q̃daꝭ ⁊ vt est obuiatiua põt sillogizare ex falsis pp ignorãtiã eius q dat oionem.

Ulterius autem forte dubitaret aliqs cuꝭ per sillm tentatiuũ ꝛtingat tẽtare alias scias spãles. vtrũ per talẽ sillogismũ ꝛtingat tẽtare ipsuꝭ dialecticã. ¶ Dõm q vt supra dicebat. dialectic

est artifex ꝛmunis: ⁊ est artifex spãlis: ⁊ ea hꝰ que se tenẽt ex pte rõnis tã q̃ spãlem mãm circa quã vsat: qꝛ sic est aliquo mõ determinati gnis ꝛ hoc mõ sumere expimẽtũ de aliquo vtrũ nouerit dialectica vel nõ. vt aũt nõ est determinati gnis nõ ppie ꝛtingit fieri tẽtatiõem circa ipsam.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrũ sillꝰ tẽtatiuus debeat dici sopbicus. ⁊ vi der q nõ: nã si est sophic hoc est: qꝛ est ex cõibus ad ppria: vt vr pbs velle in lra: ſz cũ ex dialectica possim sillogizare ex oi pblemate: ⁊ habeam viã p ipsam ad pbiaꝭ ⁊ ad spãles disciplinas: vt vr velle pbs pmo top. si B sufficeret ad B q aliqs fit sillꝰ sopbicus. sequeret q sillogismus dialectic fm q hꝰ eẽt sophic: qõ est icõueniẽs. ¶ Oppositũ aũt vult pbs in lra q vult sillogismũ tentatiũ esse sophisticũ. ¶ Dõm q ois sillꝰ deceptoꝝ. fm q hꝰ põt dici sopbicus. tripliꝝ aũt ꝛ decipi in sillogizãdo. p peccando in forma. 2º peccãdo in mã. ⁊ 3º tentãdo. peccãdo. n. in forma sillogistica decipim ⁊ sopbicamus. qꝛ simulam nos sillogizare ⁊ nõ sillogizamus. peccãdo. n. in mã decipim ⁊ sophisticamus: qꝛ ⁊ si sillogizam. possum tñ nos fingere sillogizare ex vis cũ sillogizamus ex falsis. 3º tentãdo sophicamus ⁊ decipimus. qꝛ dato q sillogizem ⁊ sit sillꝰ ex vis simulamus nos sillo ex ppriis cũ sillogizem ex cõibus. ¶ Qꝛ vo dr q sillꝰ dialecticus est sopbicus: cũ possit esse ex cõibus ad ppa. ¶ Dõs q dialectic accipit cõia vt cõia sunt: ſz tentatio accipit cõia ⁊ simulat se accipe ppa. iõ magis ẽ deceptoꝝ ⁊ sopbic tẽtatiu q̃ dialecticus. Uel possumus dre q ſz dialecticus nõ sit sophista simplr: fortẽ nõ ẽ incõueniẽs q sit sophista aliqs: nã sicut rhetoꝝ cũ itromittit se de politicis ẽ quodã mõ sop politic: qꝛ nõ hꝰ fm q hꝰ. vñ in tali mã ex ppriis arguat: sic dialectic cum intromittit se de spãlibus disciplinis: vt cũ itromittit se de geo est sophista geometer. qꝛ fm q dialectic est ex ppriis geometrie arguere nõ põt. pz ergo quõ sillꝰ tentatiuus sit sophisticus. quõ aũt sit litigiosus supius sufficiẽter est dcm: ⁊ B sufficiãt de sillꝰ tentatiuo: de quo sumus diffusius pscuti. qꝛ in determinãdo de eo alios defecisse ꝛspexim.

CAPITVLVM. IX.

Falsum autem in aliquo ostendere: ⁊ orationem ad inopinabile ducere: hoc enim fuit fm propositum sophistice voluntatis.

¶ Scõm cõem cõtinuatiõem post q̃ pbus determinauit de meta redargutiõis. In pte ista determinat de aliis metis. verum qꝛ in hac pte aliq̃ tradit de meta redargutõis: ⁊ ẽt qꝛ hic nõ determinat de sillꝰ sopbicis p q̃s põt ꝛcludi tales mete: ſz solũ dat q̃sdã idoneitates ad ꝛcludendũ eas. iõ possumus B cam alr continuare. dõo q pbs in pcedẽtib determinauit de sillꝰ sopbicis p q̃s possunt ꝛcludi hꝰ mete. In pte ãt ista ponit quasdã idoneitates ⁊ quasdã cautelas p q̃s aptius tales mete ꝛcludi pñt. ⁊ q̃tuꝝ facit. qꝛ p ponit hꝰ idoneitates ꝛcludẽdũ fm ⁊ iopinabile. 2º ponit idoneitates ad nugatões. 3º ad solo. 4º ⁊ vltio ad redargutiõem. igit respectu oiuꝭ metaꝝ ponunt B idoneitates ⁊ cautele. 2ª ps ibi (De facere ãt nugari) 3ª ibi (Soloecism aũt q̃ le gd) 4ª ibi (Differt aũt non parũ) Notãdũ aũt q fortẽ iõ vltimo ponit cautelas ꝺseruiẽtes mete redargutiõis: vt oñdat q finalis ⁊ vltimata itẽtio sophiste ẽ redarguere. ¶ Notãdũ ẽt q iõ sil determiat de meta falsi ⁊ de meta iopinabilis. qꝛ falsum ⁊ iopinabile plus vñr ꝛuenire q̃ alique alie mete. vez. n. vt cõsideraꝝ a logico accipit sub rõne pbabilis. pbabile autem modicũ vr differre ab opinabili. sic etiã ⁊ fm cõsideraꝝ a logico sub rõne iprobabil: ⁊ qꝛ iprobabile modicũ differt ab iopinabili. cũ q sophista velit appere dialecticus. qꝛ falsuꝭ vt ꝛsideraꝝ a dialectico modicũ differt ab iopinabili. q̃ he due mete magnã affinitatẽ bñt: ⁊ sil de eis hic tractatur. ¶ Hoc viso sciendũ q circa pte pmã duo facit. qꝛ primo ꝺterminat de falso ⁊ iopinabili simul. 2º dat cautelas ad vnũq̃q; p se. 2ª ibi (Ad mẽtientes aũt) Prima ps diuidit in duas. qꝛ pmo ꝛtinuat se ad oda. 2º exequit de ire to ibi (Primũ qdẽ ex eo) Cõtinuet ãt sic. dcm est de sillꝰ sopbicis p quos ꝛcludunt hꝰ mete. Restat ãt dre de cautelis p quas aptius cõcludam eas. ⁊ p dicemus de falso ⁊ iopinabili. ideo dicit q ostendere falsum in aliquo. i. in aliqua oione: ⁊ oione. i. p oionẽ ducere ad iopiabile sup. q̃uõ B apte fiãt: ⁊ per q̃s cautelas fieri bñt nũc est dõm ⁊ determinãdũ: ⁊ ẽ ratio: qꝛ B sunt fm itentuꝭ sopbice volũtatis. ¶ Notãdũ aũt q pma itentio sophiste ẽ redarguere. sed post hãc metã nihil ita intendũt sophiste sic ducere ad falsum ⁊ iopinabile. iõ falsum ⁊ iopinabile sunt id qõ sophiste intendunt. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Primum quidem est ex eo q iterrogat quodãmodo: ⁊ per iterrogationẽ maxime accidit.

¶ Exegꝰ de itento. Ad cuꝰ euidentiã notãdũ q in disputatione tria est ꝛsiderare. p iterrogatiõem opponẽtis. 2º rñsiõem rñdentis. 3º ẽ ibi accipe pambula pcedẽtia iterrogatiõem ⁊ rñsionẽ. tria q̃ fac. qꝛ p ponit cautelas sũptas ex iterrogatõe. 2º sumptas ex rñsione. 3º sũptas ex pambulis pcedẽtibus vtrũq̃. 2ª ibi (Et ea que vident) 3ª ibi (Elm ãt eueniẽdi) Circa pm duo facit. qꝛ p ondit q ex iterrogatõe hꝰ cautele pncipalr sunt sumẽde. 2º docet tales cautelas sumere. ibi (Nã ad nullũ) Dicit q q pmũ quodã mõ sup. sumunt cautele ex eo q opponẽs iterrogat. i. ex iterrogatiõe opponẽtis: nã p hꝰ iterrogatiõem maxime accidit q apte ꝛcludam falsum vel iopinabile. ¶ Notãdũ aũt q ſz tã ex interrogatõe: q̃ ẽt ex rñsione possint sumi cautele ⁊ idoneitates ad ꝛcludendũ falsuꝭ ⁊ iopinabile: pncipalr tñ sumunt hꝰ cautele ex iterrogatõe. iõ ait q pm sumẽda sũt talia ex eo qõ opponẽs iterrogat. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Nam ad nullum determinatum propositum interrogare venatiuum est horum: nam vane dicentes peccant magis. Uane autem dicunt quando nihil habent propositum.

¶ Ponit hꝰ cautelas. ⁊ duo facit fm q duas cautelas ponit. 2ª ibi (Et iterrogare multa) Est q̃ pma cautela sũpta ex interrogatiõe opponẽtis. qꝛ opponens nõ oꝝ interrogare ad nullũ determinatũ positũ. i. ppo. nã B. ſ. nõ interrogare determinate est venatiũ hoꝝ. ſ. falsi ⁊ iopinabilis. ⁊ subdit cãm. qꝛ vane dicẽtes. i. vane rñdentes magis peccãt. vane. n. dñt q nihil bñt ppo deteriate ad qõ rñdeãt.

Dubitaret forte aliqs. qꝛ vr q B cautela nlla sit. qcũq; n. interrogat de necessitate iterrogat de aliq̃. ⁊ si ꝺ aliquo iterrogat ꝺtermiate iterrogat. ¶ Dõs q ſz oporteat interrogare de aliquo. illud tñ aliqd põt eẽ spãle ⁊ determinatuꝭ. vel generale ⁊ q̃si indeterminatum: vt si vellem q̃rere de lõgeuitate vite debem querere indeterminate ⁊ generalr vtrũ aialia sint lõgeua. nõ ãt deberem spãlr iterrogare de aliquo alĩ spãlr: vt puta de leone vtrũ sit lõgeuus. qꝛ querẽdo generalr cũ nesciat rñdens de quo aiali q̃rere velim qꝛ vane logꝰ: ⁊ nescit ad qd dirigat sermonem suũ. idco talis interrogatio est venatiua falsi ⁊ inopinabilis. qꝛ p eaꝭ habem idoneitates ad venandum ⁊ cõcludendum falsum ⁊ iopinabile. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et interrogare multa quamuis determinatũ sit ad quod disputat.

¶ Ponit 2am cautelã q oꝝ opponẽs iterrogare multa. quãuis determinatũ sit ppositũ ad qõ disputat. ¶ Notãdum

autem ꝙ ratio huius cautele est: qꝛ in multilogo non deerit peccatum: ⁊ in multis rñsionibus nõ de facili põt sibi rñdens cauere: gn in aliq̃ illarũ deficiat. dato ergo ꝙ determinata iterrogemus: debem⁹ tñ interrogare multa: vt inoluamus rñdenté. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Et ea que videntur dicere probare facit quãdã idoneitatẽ: vt ad iopinabile ducat: vl falsũ.

¶ Ponit cautelas sumptas ex rñsiõe rñdẽtis: ⁊ duo facit. Fm ꝙ duas tales cautelas ponit. 2⁰ ibi (Et si interrogat⁹) Dicit q̃ ꝙ pbare. i. approbare ⁊ cõmẽdare q̃ vñr rñdentes dñe facit quãdã idoneitatem vt opponẽs ducat rñdentes ad iopinabile vel ad fl'm. est q̃ B cautela ꝙ debem⁹ cõmẽdare dcã rñdẽtis. qꝛ tũc nõ credet nos aduersarios suos: ⁊ nõ cauebit sibi a nobis. pp qõ nõ ita diligenter terminabit q̃ dicet: fꝛ õ facili dimittet se ruere. ¶ Deide cũ dic.

¶ Et si interrogatus dicat aut neget aliquid horũ ducere ad que argumentari idoneus est.

¶ Ponit aliã cautelã. ⁊ duo facit. qꝛ p̃ ponit dictã cautelaꝫ 2⁰ ostẽdit qõ tali cautela ꝓ aliqñ male vti. scda ibi (Pñt aũt) Est q̃ alia cautela sumpta ex rñsione rñdẽtis. qꝛ si rñdens dicat aut neget aliqd hoꝛ q̃ opponẽs proposuit. opponens opoꝛtet ipm ducere ad ea ad que argumẽtari est idoneus. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Possunt aũt nũc minus ledere p hoc q̃ pri⁹: exigunt enĩ qd hoc ad id quod est in principio.

¶ Ondit qõ tali cautela possum⁹ vti male. Ad cui⁹ euidẽtiã sciendũ ꝙ cũ transferrim⁹ nos ad aliud ꝓpositũ. ad qõ idonei sum⁹ arguere sic debem⁹ vti hac cautela ꝙ non videamur recessisse a ꝓposito. iõ latẽter B debemus facere ⁊ nõ debem⁹ notabilr discedere ab eo qõ ꝓposuimus: qꝛ si notabilr discederemus. possent nos ledere rñdẽtes. dõ nr̃a dcã nõ ek̃ ad ꝓpositũ. Jõ ait ꝙ rñdentes post B. i. post trãslatõem nõ min⁹ pñt nos ledere q̃ pus. qõ vezꝛ est si in caute trãsferam⁹ nos: qꝛ si fiat ĩ canta trãslatio exigũt respõdẽtes qd B ad id qõ ẽ in pn̄. sup. ꝓpositi. dicet ergo nobis ꝙ dicta nostra discordãt bis que ꝓponebantur in pn̄cipio. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Elemẽtũ autẽ eueniẽdi: aut ad falsũ aliquod aut iopinabile nullã statiꝫ interrogare positionez: sed cõfiteri ob hoc se interrogare quod discere velit: locum enim argumentatio facit cõsideratio hec facit.

¶ Ponit cautelã sumptã ex pambulis pcedẽtibus iterrogatiõem ⁊ rñsionẽ dicẽs ꝙ elm ⁊ documẽtũ eueniẽdi aut ad flꝫ aut ad iopinabile. est sup. ex bis q̃ pcedũt interrogationẽ ⁊ rñsionẽ. qꝛ statim nullã põnẽ. i. ꝓpõnẽ opponẽs dꝫ iterrogare: fꝛ dꝫ quedã pambula pmittere ⁊ cõfiteri ꝙ ob B se iterrogare desiderat qꝛ velit discere a rñdente. ⁊ subdit ꝙ hec ꝓsideratio siue B documẽtũ facit locũ. i. fac̃ viã argumẽtatõis. Nã si opponens dicit se interrogare: qꝛ velit discere rñdens nõ cauebit sibi ab eo: ⁊ ita magis habebit viã argumẽtãdi ꝗ ipm. ¶ Tũc segr̃ illa ps.

¶ Ad mẽtiẽtez autez ostendẽdũ ꝓprius loc⁹ sophisticus est ducere ad talia ad que abũdet orationib⁹: est autẽ ⁊ bene ⁊ non bene hoc facere: quemadmodũ dictum est prius.

¶ In q̃ postq̃ posuit cõia documẽta ad flꝫ ⁊ iopinabile: ponit ꝓpria documẽta ad ea. ⁊ duo facit. qꝛ p̃ dat idoneitatẽ ad ꝛcludẽdũ flm. 2⁰ ad cõcludendũ iopinabile. ibi (Rursum vt ꝙ extra) Dicit q̃ ꝙ ad ofendũ aliquẽ eẽ mẽtiẽtez ⁊ dñe flm. pri⁹ modus sophicus est ducere ipꝫ ad talia ad q̃ ipse opponẽs abũdet ofonib⁹. i. rõnib⁹ ⁊ argumentis. ⁊ subdit ꝙ B ẽ facere bñ ⁊ nõ bñ: quẽadmodũ ꝓus dictũ est: qꝛ si fiat caute: ⁊ notabilr recedatur a ꝓposito fit bene. si aũt B nõ fiat: fit nõ bene.

Dubitaret forte aliqs cuꝫ sophica sint obligtates artis: ⁊ taliũ non sit tradẽda notitia vt vtamur eis: fꝛ vt caueam⁹ illa: vñ ꝙ nõ spectet ad artez tradere cautelas: p q̃ ꝙ apti⁹ sophicare possimus. ¶ Dõm ꝙ si vellem⁹ sustinere viã cõem ꝙ B nõ tradet cautelas ꝗ reductõe ad quã p̃n' ordinanr̃ silli sophici ⁊ peccãtes in forma: possem⁹ dñe ꝙ nõ est sile de redarguẽdo ad q̃s p̃n' vñr ordinari silli peccãtes in foꝛ⁰ ⁊ de aliis metis ad q̃s forte nõ min⁹ ordinanr̃ silli peccãtes in mã: nã lꝫ dialectic⁹ nõ ꝓprie possit vti sillo peccãte in foꝛ⁰. dialectic⁹ tñ vt ẽ obuiatiuus possit vti pp ignorãtiã rñdentis sillo peccãte in mã. dialectica. n. sic accepta vt supius dicebat põt sillogizare flm pp ignorãtiã eius q̃ dat ofonẽ. nõ q̃ vñr icõueniẽs ꝙ dialecticus doceat cautelas ad alias metas put ꝛcludunr̃ p sillm peccãtez in mã. vezꝛ qꝛ vt in cõtinuatõe dcñ ẽ: hic dant̃ cautele ad oẽs metas: iõ dñe possum⁹ ꝙ cũ sillogizãdo flm habeam⁹ viã ad oẽm metã: dialectic⁹ vt ẽ obuiatiuus: ⁊ vt põt sillogizare flm viaꝫ hꝫ ad oẽm metam: pp qõ vñr posse tradere cautelas deseruiẽtes cuilibꝫ mete: vel dñe possum⁹ q̃ nll's põt soluere ligamentum si ignorat nodũ: vt vñr velle pbs. z. metaphice. si q̃ spectat ad artẽ soluere obligtates ⁊ docere rñdentez: spectat ad eam oñdere qõo fieri bñt tales obligtates ⁊ assignare cautelas p q̃s apte tales obligtates fiũt. qꝛ si malũ nõ vitat̃ nisi cognitum: q̃to magis cognoscit: tãto magis vitari põt. si q̃ scim⁹ qõo fiũt obligtates: ⁊ p q̃s cautelas apti⁹ fieri bñt: magis eas vitare poterim⁹. possum⁹ etiaꝫ tertio soluere: nã lꝫ nõ spectet ad artẽ vti obligtates: spectat tamen ad cã tradere notitiaꝫ de ipsa: q̃ q̃ B pbs tradit de sophisticationib⁹ magis dicit ea vt sophicationũ notitiam habeamus: ⁊ vt possim⁹ ea cauere: q̃ vt vtamur illis. possumus enĩ ea cognoscere ⁊ ea cauere in eo qõ dia⁰: fꝛ nõ ꝓpe possumus sophicatõibus vti nisi in eo ꝙ sophiste.

Cõ. p.

Rursum vt quod extra opinionẽ est dicat considerare ex quo genere est qui disputat: deinde iterrogare est quod pluribus hi dicãt: inopinabile est aũt singulis aliqd tale. Elemẽtum aũt horũ singulorũ sumere positiões in ꝓpõnib⁹.

¶ In pte ista dat pbs documẽta qb⁹ duci põt rñdẽs ad iopinabile. ⁊ duo facit. qꝛ p̃ ponit hꝫ documẽta sumpta ex pte nr̃a q̃ iterrogamur. 2⁰ ponit talia documẽta sumpta ex pte ꝓpõnũ p quas iterrogamur. 2⁰ ibi (Quedaꝫ aũt iterrogatiões) Ad euidentiã aũt p̃me ptis sciendũ ꝙ vt ad pñs spectat nos habem⁹ ordinem ad tria in qb⁹ põt eẽ diuersitas. habem⁹. n. ordinem ad doctores ad nos ipsos: ⁊ ad leges. qdã. n. regunr̃ a doctorib⁹ vt discipuli: ⁊ adiscentes. qdã regunr̃ a seipsis vt docti. qdã vo regunr̃ legib⁹ vt vulgares ⁊ ciues. in oib⁹ aũt bis reperiũr diuersitas: nã doctores ꝗdicũt doctorib⁹: ⁊ in seipso glibꝫ diuersitatez repit. qꝛ rõ ꝗdicit passioni. sic ẽt ⁊ in legib⁹ ẽ ꝗrietas: qꝛ leges legib⁹ cõtradicũt: ⁊ qꝛ vbicũq̃ est ꝗrietas ibi vñr diuersitas esse opinionũ. iõ pbs tria facit. qꝛ p̃ docet ducere rñdentẽ ad iopinabilia ex diuersitate doctoruꝫ. 2⁰ ex diuersitate nr̃a. 3⁰ ex diuersitate legũ. 2⁰ ibi (Amp̃. autez ex volũtatibus) 3⁰ ibi (Plurim⁹ãt loc⁹ ẽ) Circa pmũ duo facit. qꝛ p̃ ponit doctus 2⁰ docet ipm soluere. ibi (Solo vo hoꝛ) Dicit q̃ ꝙ rursuꝫ possum⁹ dñe ducere rñdentẽ vt dicat ꝙ est extra opionẽ: ⁊ vt B fiat ꝗsiderare õbem⁹ ex quo gñe. i. ex q̃ secta vl quos doctores segr̃ rñdens q̃ disputat. Deide interrogare õbemus aliqd ꝙ bi doctores quos sup. rñdens segtur dicunt

iopinabile pluribus. est. n. in singulis sectis aliqd tale. i. aliqd pluribus iopinabile. ⁊ qꝛ nulla secta pboꝛ fuit q̃ nõ cõsideret aliqd qõ erat extra opionẽ pluꝫ: leue erat ducere quẽlibꝫ de ista secta ad iopinabile. iõ subdit: ꝙ elm singulorũ hoꝛ ducẽdi. s. ad inopinabile est in ꝓpõnib⁹ q̃s iterrogamus sumere debem⁹ positiões extraneas pboꝛ: ⁊ ex illis arguere ꝗ eos q̃ sunt de illa secta. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Solutio vero horũ cõpatẽs fert: sed ostẽdere quoniaꝫ nõ ꝓpter orationẽ accidit improbabile: semper autẽ hoc vult qui contendit.

¶ Docet talia soluere dicẽs. ꝙ ꝗpetens solo hoꝛ eẽ fert̃. i. esse dñ oñdere: qm̃ illud iprobabile non accidit ꝓpter oronez. i. pp argumẽtatõem opponẽtis. semp. n. opponẽs q̃ cõtẽdit. i. q̃ certat ⁊ bellat. vult B. vz. q̃ illud iopinabile accidat ex ar⁰ suo. ¶ Notãdũ aũt ꝙ opponẽs nõ dñ vincere nisi cogat rñdentẽ ex vi ar⁰ ꝛcedere aliqõ incõueniẽs: nã si gra disputationis vel aliq̃ alia de cã rñdẽs ꝛcederet alicui qõ incõueniẽs nõ esset in B gloria opponẽtis. cuꝫ ergo aliqs de aliqua secta ducit̃ ad aliqõ iprobabile dꝫ dñe ꝙ B ẽ ex põne sua nõ ex argumẽtatõe opponẽtis. ¶ Deinde cũ dic.

¶ Amplius autez ex voluntatib⁹ ⁊ manifestis opinionibus: nõ enĩ eadẽ ⁊ volũt ⁊ dicũt: sed dñt qdẽ decoratissimas orones: volũt aũt ea q̃ vñr pdesse: vt bñ mozi magis q̃ viuere voluptuose dicunt oportere: ⁊ egere iuste magis q̃ diuitijs affluere praue: volunt aũt ꝗria.

¶ Docet ducere ad iopiabilia ex diuersitate q̃ ẽ in nobis. nã in nobis rõ ꝗriat̃ passioni: ⁊ vt plurimũ in occulto volumus ꝙ suggerit passio. in apto tũ logmur qd rõ dictat. nõ. n. facim⁹ qõ doeemus nec volum⁹ qõ logmur. duo q̃ facit. qꝛ primo ponit istud documentũ. 2⁰ adaptat ipm. ibi (Ergo eũ qui dicit) Dicit q̃ ꝙ amp. sup. aliud documẽtũ ducẽdi ad iopinabile est ex volũtatib⁹ q̃tũ ad id qõ suggerit passio ⁊ manifestis opionib⁹ q̃tũ ad id qõ dictat rõ. nõ. n. homines eadez volũt ⁊ dñt: fꝛ dicũt qdẽ decoratissimas orationes: volũt tñ ea q̃ vñr pdesse: vt dicũt magis oportere bene mozi q̃ voluptose viuere. ⁊ egere. i. esse pauper iuste magis q̃ praue affluere diuitijs. volunt autez nõ hec sed contraria. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Ergo euꝫ qui dicit flm volũtates ad manifestas opiniones ducenduꝫ: euꝫ vero qui flm ad abscõsas: vtrũq̃ enĩ necessariũ extra opinionẽ ducere: aut enim ad manifestas: aut ad obscuras opiniones dicunt contraria.

¶ Adaptat documẽtũ ad ꝓpo⁰ dicẽs ꝙ eũ q̃ dic̃ volũtates. i. eũ q̃ asserit opionẽ illã quaꝫ suggerit passio ⁊ dictat sensus: ⁊ quã vult volũtas ducendũ ẽ ad manifestas opiones q̃s dictat rõ. euꝫ aũt q̃ rñdet flꝫ bas. i. flm bas manifestas opiones. ducẽdũ ẽ ad abscõsas q̃s vlt volũtas. vtrũq̃. n. i. vtroq̃ mõ nẽciuꝫ ẽ ducere ex opionẽ. sp. n. rñdẽtes vl dñt ꝗria ad mãifestas opiones vel abscõsas. ¶ Deide cũ dic.

¶ Plurimus autez locus est faciẽdi que extra opinionẽ sunt dicere: sicut ⁊ caliades in gorgia scriptus est dicẽs: ⁊ vere res omnes arbitrati sunt accidere in eo ꝙ flm naturaꝫ: ⁊ flm legez: ꝗria. n. esse nãꝫ ⁊ legẽ dñt: ⁊ iusticia flm legẽ q̃dez est bonũ: flm nãꝫ aũt non bonum.

¶ Ponit documẽtũ sũptũ ex diuersitate legũ. leges. n. ꝗdicũt nãe: ⁊ nã legib⁹. tria q̃ facit. qꝛ p̃ ponit hꝫ documẽtũ. 2⁰ adaptat ipm ad ꝓpo⁰. 3⁰ dat ꝗriam iter id qõ ẽ flm legẽ: ⁊ id qõ ẽ flm nãm. 2⁰ ibi (Opꝫ q̃ ad eũ) 3⁰ ibi (Est ãt eis) Dicit q̃ ꝙ plurim⁹ locus. i. freq̃ns loc⁹. ꝗdoneũ do⁰ facere dñe ea q̃ sunt ex opionẽ ẽ sic̃ dicebat caliades. i. ille bõ q̃ scriptus ẽ in gorgia. i. in illo li⁹ caliades. n. erat dicens siue dicebat ꝙ oẽs veteres arbitrati sunt accidere in eo qõ est flm nãm ⁊ flm legẽ. q̃ sup. talia sibi ꝗdicũt. iõ subdit ꝙ cõtraria oꝫ eẽ nãm ⁊ leges. talẽ enĩ iustitiã flm leges ꝓ esse qd bonũ qõ flm nãm ꝓ ẽ nõ bonũ. ¶ Notãdũ aũt ꝙ gorgias ẽ qdã liber plonis. cui⁹ ꝗsuetudo fuit libꝫos suos ĩtitulare a discipul' suis. Tyme⁰. n. ⁊ fedron ⁊ menon fuerũt discipuli plonis a q̃ ĩtitulauit dictos libꝫos. sic ẽt ⁊ Gorgias fuit qdã discipulus plonis a q̃ ĩtitulauit quẽdã libũ quez appellauit gorgiã. in illo aũt li⁰ scriptũ ẽ de q̃dã q̃ vocabat̃ caliades ꝙ ipse dicebat oẽs veteres ⁊ oẽs ãtiq̃s arbitratos fuisse legẽ ⁊ nãm eẽ ꝗria. ⁊ aliqd est bonũ fꝫ vnũ qõ nõ est bonũ flm aliud ⁊ eꝗ. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Oꝫ ergo ad euꝫ qdẽ qui dicit flm nãꝫ flm legez obuiare: ad euꝫ vo qui flm legẽ in nãm ducere: vtrũq̃. n. dñe est qõ extra opionẽ est.

¶ Adaptat q̃ B documẽtũ ad ꝓpo⁰ ⁊ ex ꝗrietate q̃ ẽ iter legẽ ⁊ nãm docet ducere ad iopinabile dicẽs. ꝙ ad eũ q̃ dic̃ flꝫ nãꝫ oꝫ obuiare flm legẽ. ad eũ vo q̃ flꝫ legẽ ducere ĩ nãꝫ obuiãdo ei p id qõ ẽ flꝫ nãm. vtrũq̃. n. i. ex vtraq̃ pte. s. tã ex pte legẽ q̃ ex pte nãe ꝓ ofe q̃ ẽ ex opi⁰. ¶ Deinde cũ dic.

¶ Erat aũt eis flm nãꝫ qdẽ verũ: flm legẽ autez qõ plurib⁹ videt̃. Quare manifestũ: quã ⁊ illi quẽadmodũ ⁊ qui nunc aut arguere: aut ad qõ extra opionẽ eẽt dñe rñdẽtẽ conabant̃ facere.

¶ Ondit qõo dñt id qõ ẽ flm nãꝫ ab eo qõ ẽ flm legẽ dicẽs ꝙ id qõ ẽ flm nãm ẽ verũ eis. i. apud eos. s. apud sapiẽtes: flꝫ flm legẽ ẽ id qõ vñr plib⁹. ⁊ qꝛ tã antigr̃ q̃ nũc conabant̃ opponẽtes ducere rñdẽtes ad iopinabile flm sapiẽtes: vl flm plles. iõ subdit ma⁰ eẽ ꝙ quẽadmodũ illi. i. antig. sic ⁊ q̃ nũc. i. moderni conat̃ arguere. i. redarguere rñdẽtẽ. aut facere ipꝫ dñe qõ ẽ ex opionẽ sup. vl sapiẽtũ vel pluriũ.

Dubitaret forte aliqs qd appellet hic pbs eẽ flm nãm ⁊ flm leges. ¶ Dõꝫ ꝙ flm quosdã B appellat flm nãm qõ nãm saluat. fꝫ leges vo qõ leges dñt: ⁊ B vt dñt ꝗria sunt. nã leges dñt latronez suspẽdi: nã vo ꝗdicit. qꝛ B nõ saluat nãꝫ: fꝛ tollit: fꝛ hoc stare nõ põt: qꝛ flm pbꝫ qõ est flm nãꝫ ẽ tale simplr. ⁊ apud sapiẽtes. qõ vo fꝫ leges ẽ qõ vñr plib⁹. ꝗstat aũt q̃ latronẽ suspẽdi est bonũ flm sniam sapientũ: ⁊ est bonũ simplr. fꝛ. u. fit malũ bui⁹ vt latronis. simplr tñ bonũ ẽ: qꝛ decorat res publicã. suspẽsio q̃ latronis si attẽdant̃ vba pbi magis ẽ fꝫ nãm q̃ ꝗ nãm. ¶ Sciẽduꝫ q̃ ꝙ flm pbm rhetoricoꝝ 2⁰. ⁊ ethicoꝝ 5⁰ duplex ẽ iustũ. flm legẽ ⁊ flm nãꝫ. vñ ⁊ cõiter cõsueuit distingui ꝙ duplex ẽ iustũ. s. nãle ⁊ positiuũ. pbs q̃ p nãm itendit ius nãle. p legẽ vo ius positiuum. qõ q̃ ẽ flm ius nãle est simplr tale: ⁊ ẽ flm sniaꝫ sapiẽtũ. qõ vo eis fꝫ leges positiuis. qꝛ aliquãdo ciues sunt ꝗditores taliũ. iõ que sunt flm leges sunt que videnr̃ pluribus.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtꝝ ea q̃ sũt fꝫ legẽ sint ꝗria bis q̃ sũt flm nãm. ¶ Dõꝫ ꝙ fꝫ ius nãle sũt q̃ recta rõ dictat: fꝛ leges positie vtplurimũ cui ꝗcurrit pficua. multa. n. sunt pficua ⁊ vtilia: quoꝫ dictat rõ. igr̃ flm nãꝫ ⁊ leges siue ius nãle ⁊ ius positiuũ in plurib⁹ oꝫ sibi inuicem esse ꝗria.

Ulterius forte dubitaret aliqs q̃r qõ ẽ fꝫ nãꝫ: dñ eẽ tale fꝫ sapiẽtes. qõ vo ẽ fꝫ legis. dñ eẽ qõ vñr plib⁹. ¶ Dõꝫ ꝙ vt dcñ ẽ q̃ sũt fꝫ ius nãle sũt talia fꝫ rõnẽ: fꝛ q̃ sũt fꝫ leges positiuas vtplurimũ sũt pficua ⁊ bona flm sensum. ⁊ qꝛ sapientes flm ꝙ hꝫ sunt: regunr̃ ratione. plures vo regunr̃ passione ⁊ sensu: populus vero ⁊ multitudo nõ ꝓcipiũt nisi sensibilia bona. bene er-

go dcñ est ꝙ que sunt fm nām ⁊ fm rōnes sunt talia fm sapientes: quevo sunt fm leges ⁊ fm proficua sunt que videnť pluribus. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quedā aūt interrogationes habēt vtrāq; im probabilē esse responsiones: vt vtrū sapientib⁹ aut patri oporteat obedire: ⁊ expediētia facere aut iusta: ⁊ iniurias pati melius q̄ nocere.

¶ Docet ducere ad inopinabile ex diuersitate siue ex ꝛietate q̄ est in ipsa iterrogatione: ⁊ tria facit. q̄ ꝑmo facit q̄ dcñ est. 2° adaptat documentum ꝗ ad ꝓpo⁹. 3° reduc̄ hāc ꝛietatē ad ꝑcedentē. 2° ibi (Oꝯ aūt reducere) 3° ibi (Erit aūt ad ea) Dicit ḡ ꝙ q̄dā iterrogatōes hñt vtrinq; ip̄robabilē esse rñsionē. sunt. n. quedā iterrogatōes tales q̄les in ꝛeipsis hñt ꝛietates: ⁊ ex vtraq; ꝑte ꝯ'eē ꝛ eas ip̄robabilē rñsionem: vt si querať vtrū oporteat obedire sapientibus aut pri. ⁊ vtꝫ oporteat expediētia facer aut iusta: ⁊ vtꝫ fit meli⁹ pati iniuriā q̄ nocere. ¶ Notādū aūt ꝙ in oibus p̄dictis iterrogatiōibus est dare ꝛietatē. ⁊ qcqd rñdeť vel ꝛdicit plurib⁹ vel sapientib⁹: nā plures dñt ꝙ obediēdū ē pri: ⁊ ꝙ oꝯ expediētia facere: ⁊ ꝙ meli⁹ ē facere iniuriā q̄ pati. sapiētes vo dñt obediēdū eē sapiēt̄ib⁹ agēdū eē iusta nō eē faciēdū iniuriā: ſz magis patiēdū. ¶ Deinde cū dic.

¶ Oportet aūt ducere ad ea que pluribus ⁊ sapientibus sunt contraria. Naꝫ si dicat aliqs vt qui circa rōnes ad ea que pluribus: si āt vt plures in ea que his qui i rōne: dicūt enꝫ hi quidē ex necessitate beatū iustum esse: pluribus aūt ip̄robabile est regeꝫ non felicem esse.

¶ Adaptat hoc documētū ad ꝓpo⁹ dicēs. ꝙ in talib⁹ iterrogationib⁹ oꝯ ducere rñdente ad ea q̄ sunt ꝛia pluribus vel etiā ad ea q̄ sunt ꝛia sapientib⁹: nā si aliqs dicat vt dicūt q̄ sunt circa rōnes. i. vt dñt sapiētes: ducēdus est ad ea que videnť pluribus. si autem dicat vt plures. du⁹ est in ea q̄ videnť in his q̄ sunt in rōne. ⁊ subdit q̄uo sapiētes qui sunt in rōne ꝛdicūt plūbus dicēs. ꝙ hi. s. sapiētes dñt iustū ex nēcitate eē beatū. pluribus aūt nō vť sic. vulgares enī nō credūt iustū esse beatū: ſz diuitē. ip̄robabile est. n. apud eos regem nō esse felicē. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Erit aūt ad ea que sic sūt ip̄robabilia ducere idem qō ⁊ in eaꝫ que est secūdum naturam: ⁊ fm legem contrarietatem ducere: naꝫ lex opinio plurium est: sapientes āt fm naturam ⁊ ſz veritateꝫ dicunt: ⁊ ea quidē que sunt extra opinionem ex his oportet querere locis.

¶ Reducit hāc ꝛietatē ad ꝑcedentēꝫ dicēs. ꝙ ducere ad ea que sunt sic improbabilia. s. fm plures vel fm sapiētes idem erit qō ducere in eā ꝛietatē que est fm nām ⁊ ſz veritatē ⁊ fm legē: q̄ lex ē opio pluriū: ſz sapiētes dñt ſz nāꝫ ⁊ fm vitatē. Ultimo epilogat circa determinata dicēs. ꝙ ea que sunt extra opionem ex his locis. i. ex his documentis oportet querere.

CAPI. X.

E facere nugari qd dicimus: nugari iā monstrauimus.

¶ In ꝑte ista determiat pb̄s de meta nugatiōis. ⁊ duo facit. q̄ ꝑ supponit ex ꝑcedentibus qd sit nugari. 2° ex suppōne facta iuestigat do⁷ ad talē metā. ibi (Oes aūt bō) Dicit ḡ ꝙ dōm est de facere nugari: sed quid dicimus esse nugari: naꝫ mōstrauim⁹ in ꝑncipio huius libri. iō sup. nēce est ꝗ supponendū. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Omnes auteꝫ hmōi orationes hoc volunt facere si nihil differat nomē vel orationē dicere.

¶ Ex suppōne eius qō ē nugari inestigat do⁷ ad metā nugatōis. nisi. n. scirem⁹ qd est nugari nō possemus scire quō ꝛtingit venari nugatōeꝫ. suppōsito ḡ qd ē nugari: habem⁹ idoneitateꝫ ad inestigādū documēta p q̄ arguim⁹ ꝙ aduersarius nugať. duo ḡ facit. q̄ ꝑ ponit documēta p que fit nugatio vā. 2° p que fit appens. 2° ibi (Videnť āt facere) Ad euidentiā pme ꝑtis sciendu; ꝙ sic in falla fm plures iterrogatōes ex suppōne alicui⁹: vt supponēdo eodē mō diffiniri aliqd in singulari ⁊ in pl'ali ꝛigebat fieri vez eléchū: sic in meta nugatōis supponendo ꝙ idē significet nomen p se sumptū ⁊ alteri ꝛiūctū: vel qō idē significet nomē qō oro: ducit qs ad verā nugatōem. duo ḡ facit. q̄ ꝑ ait ꝑmittendā eē hāc suppōneꝫ. 2° qō dixerat manifestat p ex⁹. ibi (Duplū aūt) Dicit ḡ ꝙ oes hō ꝯones. q̄ sup. dicende sunt volūt ꝗ facere. i. volūt ducere ad verā nugatiōem. si sup. supponať ꝙ nihil differat oře nomē p se sumptū ⁊ oře orationes vel nomē p se sumptū vť alteri ꝛiunctū. ¶ Notādū aūt ꝙ differt oře nomen p se sumptū ⁊ oře ipm vt fač oronem: ⁊ ē ꝛiunctū alteri: nā duplū p se sumptū dat itelligere dimidu: ſz si duplū ꝛiungať cū dimidy nō vlterius dat itelligere dimidu: si ḡ nō differret duplū p se sumptū: ⁊ duplū ꝛiunctū dimidy. tūc duplū ꝛiunctū dimidy daret itelligere dimidy: sic dat ipm itelligere p se sumptū cū nō cōiungiť illi. eēt ḡ nugatio dōo duplū dimidy. q̄ bis ponere tur ibi dimidy. ⁊ qō dcñ ē de relatiuis vitatem bz in p se passiōibus. si. n. sym̄ ꝛiunctū naso daret itelligere nasuꝫ sicut dat ipm intelligere per se sumptuꝫ. tunc dicendo nasus symus esset ibi nugatio. esset. n. dicere nasus nasus canus. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Bupluꝫ autem ⁊ dimidij duplum idē: si ergo est duplū dimidij duplu; erit dimidij dimidij duplū: ⁊ rursū si ꝑ duplo duplū dimidij pōať: ter erit dictū dimidij dimidij dimidij duplum.

¶ Ex suppōne p̄dicta. v3. q̄ nō differat dicto: vt est ibi nomē. i. vt sumiť p se: ⁊ vt facit oronez. i. vt ꝛiungiť alteri. docet ducere ad verā nugatiōem. ⁊ duo facit. q̄ ꝑ docet ꝗ in relatiuis. 2° in p se passiōib⁹. ibi (Et quozūcūq; subta) Circa ꝑmū tria facit. q̄ ꝑ docet ꝗ in relatiuis fm se. 2° in relatiuis fm suū genus. 3° ꝛcludit ꝗ vitatem hře in oibus relatiuis. 2° ibi (Et putas est ꝛcupiscētia) 3° ibi (Sunt aūt bō ones) Cōtinuet aūt sic. suppo⁷ est idē significare nomē ⁊ oronē: vel idē significare nomen p se sumptū ⁊ ꝛiunctū alteri. qō si ita ē: idē erit duplū p se sūptū ⁊ duplū ꝛiunctū dimidy: si ḡ duplū est dimidy duplu;. i. si p loco dupli pōt accipi duplu; dimidy bis poneret ibi dimidy. ⁊ erit dimidy dimidy duplū. ⁊ rursum si ꝑ duplo ponať duplum dimidy, ter erit ibi dcñ dimidy. erit. n. dimidy dimidy dimidy duplum. ¶ Notandū aūt ꝙ si semp ꝑ duplo possumus accipe duplū dimidy. poterimus arguere ifinitā nugatōeꝫ. ifinities. n. poneť ibi dimidy. ¶ Deide cū dicit.

¶ Et putas est ꝛcupiscentia delectationis: hoc auteꝫ est appetit⁹ delectationis: est ergo cōcupiscentia appetitus delectationis delectatiōis.

¶ Ponit 2⁷ ex⁷ in relatiuis fm suum genus dicēs. putas sup. ꝙ bene dcñ sit cōcupiscentia delectationis. si respōdeať ꝙ bene dicať ꝙ ꝗ. s. cōcupiscentia est appetitus delectationis. ꝛcupiscentia ergo delectationis nihil aliud ē q̄ appetitus delectationis. ⁊ ita nugatio. ¶ Notandū autem ꝙ appetitus est q̄ si genus ad ꝛcupiscentiā. appetitus enꝫ diuidiť in appetitū sensitiū ⁊ intellectiū. appetitus aūt sensitiu⁹ rursus diuidiť in irascibilē ⁊ ꝛcupiscibilē. sig ꝛcupiscētia est ad aliqd. q̄ appetit⁹ est ad aliqd segť ꝙ ꝛcupⁿ sit relatiū. q̄ suū gen⁹ ē relatiū. ¶ Notādū et ꝙ ꝛcup⁷ dat itelligere delectatiōem: ſz ꝛiuncta delectatiōi nō vlterius⁹ dat intelligere eā. iō dōo. ꝛcup⁷ delectatiōis nō ē ibi nugatio nisi supposito ꝙ idez significet nomē qō oro: ⁊ ꝙ nō differat ꝛcup⁷ per se sumpta: ⁊ vt est ꝛiūcta huic genitiuo delectationis. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Sūt aūt oes hmōi orationes ⁊ in ad aliquid: quecūq; non solū genera: sed ⁊ ipsa ad aliquid dicunť: ⁊ ad idem ⁊ vnū assignantur: vt appetit⁹ alicui⁹ appetit⁹: ⁊ ꝛcupiscētia alicui⁹ ꝛcupiscētia: ⁊ duplū alicui⁹ duplū: ⁊ duplū dimidij.

¶ Oñdit ꝙ in oibus relatiuis cōmittiť nugatio supposita suppōne p̄dicta. 2°. ꝙ hō orones du⁷. s. ad nugationē sunt oes que dicte sunt. ⁊ subdit ꝙ in ad aliqd quecūq; nō solū fm genera: ſz ēt ſz seipsa dñr ad aliqd. i. ad oia relatiua: tā ſz se q̄ fm suū gen⁹: si assignantur vnū ⁊ idē sup. nugationem faciūt: vt appetit⁹. q̄ est alicui⁹ appetitus. ⁊ ꝛcupiscētia. q̄ ē alicui⁹ ꝛcup⁷. ⁊ duplū qō ē alicui⁹ duplum. est. n. duplū dimidy. in oibus sup. talib⁹ ꝯmittiť nugatio. ¶ Notādū aūt ꝙ dicit (Et ad idē ⁊ ad vnū assignanť) q̄ vnū relatiuez nō dat itelligere aliud nisi determinate assignеť ad illud. vult ḡ oře ꝙ in relatiuis nō quocunq; mō acceptis ꝛmittiť nugatio: ſz vt assignanť ad vnū ⁊ idē. i. vt assignātur ad aliqd determiatū. q̄ hoc mō accepta relatiua dāt itelligere seipsa: ⁊ cōmittiť ibi nugatio supposita suppōne p̄dicta. Ex quo appꝫ. q̄ ala nō determinate dř relatiue ad aliqd q̄tūcūq; supponať ꝙ idē significet nomē qō oro non ibi erit nugatio. dōo ala auis. ¶ Notādū etiā ꝙ cū ꝛcup⁷ videať eē relatiū fm suū gen⁹. duplū vo sit relatiū fm se. iō in talib⁹ exēplificauit vt oñdat in oib⁹ relatiuis ꝛmiti nugationez si determinate ⁊ debite assignanť p suppōsita suppōne p̄dicta. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Et quozūcūq; subiecta cū nō sint aliqd oino quozū sunt habit⁹ aut passiones: aut aliqd hi in oione eorū cum designanť predicatorez de his.

¶ Hic oñdit idē veritatē hře in p se passiōibus. ⁊ duo facit: q̄ ꝑ proponit qō itendit. 2° manifestat qō dixerat p exemplū: ibi (Ut abūdās est ibi nūer⁹) Dicit ḡ ꝙ subta quozūcūq; accñtia cū nō sint ad aliqd oino. i. ꝑter ꝗ ꝙ sint relatiua: si illoꝫ subozꝫ p̄dicta accñtia sunt bītus aut passiōes aut aliqd hō: vt dispōnes. ⁊ in rōne. i. in diffōne eorū p̄dicatorez. i. illoꝫ accñtiuez cū designanť vel cū signať: vt bz correctio greca de his. i. de subiectis. sup. in talib⁹ bz fieri nugatio. ¶ Notādū aūt ꝙ accñtiū q̄dā sunt p se: q̄dā vo per accñs in diffōne accñtiū p se ponunť subiecta. ſz in diffōne accñtiū p accñs. fm ꝙ talia sunt subta nō cadūt. vtrū aūt nulla sint accñtia talia. ita p accñs q̄rū nō sint aliq̄ subta p se non ē p̄sentis speculationis. sufficit aūt ad p̄sens scire ꝙ in diffōne accñtiuez p se ponunť subiecta: nō aūt in diffōne accidentiū p accñs nō cadit subm: vt ergo pb̄s ostēderet ꝙ nugatio ꝛmittiť in accñtib⁹ p se: ⁊ non in p accñs: dixit nugationē ꝛtingere in illis accñtib⁹ q̄ sic sunt habitus: aut passiōes aut dispōnes suboꝫ: ꝙ tñ in rōne eorez ꝛdesignanť de his. i. fit mētio de subiectis. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Ut abūdās est nūer⁹ mediū habēs: ē aūt nūerus abūdās: ē ergo nūer⁹ nāer⁹ mediū habēs.

¶ Manifestat qō dixerat p ex⁷. ⁊ duo fač. q̄ ꝑ adducit ad ꝓpositū ex⁷ mathematicū. 2° ex⁷ nāle. ibi (Et sym̄) Diť ḡ ꝙ abūdās. i. nūerus ꝑar est nūer⁹ mediū hñs. est āt nūerus abūdās. i. in abūdāti ⁊ in ꝑari intelligiť nūerus. bis ḡ dř ibi nūerus. abūdās ḡ nūer⁹ est nūerus numer⁹ mediū hñs. ¶ Notādū aūt ꝙ par nūerus diuisus in duo eq̄lia nihil remanet me⁷. de rōne. n. paris est ꝙ possit diuidi in duo eq̄lia: vt vult boeti⁹ in arismetrica sua. Impar āt cuꝫ diuidiť in duo eq̄lia: diuidētia nō euacuāt totū diuisum: ſz in medio remanet vnitas. ideo diciť impar eē nūerus medium habēs. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Et si simū canitas naris est: est aūt naris simi est igitur naris naris cana.

¶ Oñdit hoc idē p ex⁷ nāle dicēs. ꝙ symuꝫ est canitas naris. est aūt syma naris. i. in symo itelligiť naris siue nasus. bis ergo ponetur ibi naris. ideo ꝛcludit. erit ergo naris syma: siue naris naris canitas.

Dubitaret forte aliqs. vtruꝫ posito vno relatiorum vt ē ꝛiunctū alteri det intelligere alterez: vt vtrū duplū ꝛiunctū dimidy det vlteri⁹ intelligere dimidy. ¶ Dōm ꝙ tota cā q̄re vnū relatiuez dat itelligere reliquū est ordo vel depēdentia vni⁹ ad alteruꝫ. Intellect⁹. n. non pōt itelligere aliqd ordinatū ad aliud vť depēdēs ab alio nisi intelligat illud ad qō ordinať vel a q̄ depēdet. Inde ē ergo ꝙ relatiua sunt siť nā. i. nāli itelligētia. q̄ vnū ē de itellectu alteri⁹. si ḡ ordo ⁊ depēdentia est cā ꝙ vnū relatiuez dat itelligere aliud: qñ relatiuū sumitur p se. q̄ ille ordo ⁊ illa depēdentia nō est terminata: de nēcitate dat itelligere reliquū relatiuū: ſz si accipiať relat⁷ vt alteri ꝛiunctū: q̄ illa dependētia iā ē terminata nō vlteri⁹ dat itelligere reliquū. duplū ḡ p se sumptū: q̄ dicať aliqd bñs ordinē vel depēdentiā ad dimidiū. iō dat itelligere dimidy: ſz si dicať duplū dimidy: nō vlteri⁹ ibi itelligiť dimidy: q̄ illa depēdētia iā est terminata.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtꝫ ꝑpa passio ꝛiūcta subo det vlteri⁹ itelligere subz. ¶ Dōm ꝙ obm itellectus est qō qd est ⁊ ꝑmū qō appēdiť ab itellectu ē ens vť eē. Cū ergo accñtia nō sint entia nisi q̄ sunt entis: accñs nō poterit eē obm itellectus nisi vt bz ordinē ⁊ dependētiā ad subm: cū nec sint qd nec sint ens: nisi q̄ sunt aliqd entis: vt q̄ sunt aliqd subi: sicut ḡ ordo vel depēdentia vni⁹ relatiui ad aliud ē cā q̄re vnū dat itelligere reliquū. sic ordo vel depēdentia accñtis ad subm est cā quare accñs dat itelligere ꝑpriuz subm. Si ḡ accñs sumať p se dat itelligere ꝑpriū subz. ſz si coniungať ei nō vlterius dat intelligere ipm. q̄ illa depēdentia iam est terminata. symum ḡ p se sumptū dat itelligere nasum. ſz dicendo nasus sym⁹ non vlteri⁹ itelligiť ibi nasus.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtꝫ spēs ꝛiuncta generi det itelligere genus: vt vtꝫ dōo aia bō: ꝗ ꝙ dico bō det vlteri⁹ itelligere aia. ¶ Dōm ꝙ nō est eadē cā q̄re relatiua sunt de itellectu relatiuez. vel subta sunt de itellectu accñtiū: ⁊ q̄re gña ⁊ superioza sunt de itellectu iferiorez: nā rela⁷ ē de itellectu relatiui: ⁊ subm de itellectu accñtis ꝑ ordinez vel depēdētiaez vt dcñ est. iō talia nō apposita itelligunť. apposita vo nō vlteri⁹ danť intelligi: q̄ ille ordo vel dependētia iā est determinata: ſz supioza sic sunt de itellectu iferiorez nō solū ꝑ dependētiā: ſz etiā ꝑpter identitatē realez. q̄tūcūq; ergo illa depēdentia fit terminata. tñ q̄ semp manet realis idētitas semp inferi⁹ dat itelligere suū supius. bō ergo p se sumpt⁹ dat intelligere al: ⁊ bō ꝛiūctus alali semp dat itelligere al'. ¶ Sciēdū tñ ꝙ ō hac mā in qbusdā nr̄is editōib⁹ theologicis diffu. q̄⁹ dixim⁹ vbi distinximus ꝙ al'r aliqd ē de intellectu alteri⁹: q̄ vel ē de itellū p vel 2°. ō itellectu. n. p̄ sūt oia ea q̄ realē idētitatē hñt ad ea de quoez sūt itellū: ſz de itellū scōdario dñr illa eē que nō hñt realē idētitatē ad alia: ſz ꝑ ordinē aliquez vel ꝑ aliquā depēdētiaez itelligunť in illis. fm q̄ hūc modu; loquendi supioza sunt de itellectu ꝑmo inferiorez: ſz subiecta respectu accñtiuez ⁊ relatiua respectu relatiuorū sunt q̄si de itellectu scōdario. Inde ē q̄ ꝙ siue iferioza accipianť p se: siue vt sunt cōiuncta supioraꝫ: siue qualircūq; al'r sp dat itelligere supioza.

nã cũ talia sint de intellectu eorũ p se ⁊ p̃ nullo mõ possunt accipi iferiora qn dẽt ĩtelligere supiora: ſz in accũtib⁹ ⁊ relatiuis nõ sic. respectu quorũ accipiũ ĩtellect⁹ q̃ſi scãrius. semp g̃ loco hois põt accipi aial rõnale: qz ipsa essentia hominis nihil ẽ aliud q̃ rõnale aiãl aiãl.n.rõnale ẽ diffo hominis simplr ⁊ nõ p additamẽta: ſz nõ semp loco symi possum⁹ accipe nasuz cauũ.nõ.n.est eadẽ cẽntia nasi ⁊ symi ⁊ nasus cau⁹ nõ est diffo symi simplr. ſz p additamẽta vt declarari bz.7.metaphysice. ex B g̃ app̃z veriſotiã eẽ põnem dicentiũ q̃ si spẽs pcedat gen⁹ est ibi nugatio: ſz ſi sequat nõ.dicũt.n.q̃ si dicim⁹ hõ aiãl nugatiõem facim⁹. Sz dicendo aiãl hõ nulla est ibi nugatio: ſz B stare nõ põt. dicebat.n.q̃ aiãl rõnale. simplr est diffo hois: ⁊ est idẽ qõ qditas ⁊ cẽntia ei⁹.cũ g̃ hõ nõ possit separari a ppria qditate: vel cẽntia p loco hois poterit accipi aiãl rõnale ppter qõ expressior ẽ nugatio dicẽdo aiãl hõ q̃ dõo homo aiãl: naz cũ dr aiãl hõ. si pro hoie accipiat aiãl rõnale idẽ erit q̃ aiãl rõnale: ⁊ qz statiz sic dõo. aiãl ꝯiũgit animali: valde expressa est ibi nugatio. ſz ſi dicat hõ aiãl. ſi pro hoie accipiat aiãl rõnale idez erit qõ rationale aiãl: B g̃ non ſit nugatio. qz nõ ita imediate aiãl ⁊ aiãl ꝯiungunt. In poematibus g̃ ⁊ in oratis locutionib⁹ vbi ppter aliquã venustatem sermonis tolerari põt locutionis aliqlis iproprietas sustinet B locutio aiãl hõ. ⁊ excusat p figurã q̃ dr appõ: sed semp est ipropria. tuz qz est nugatiua. tũ ẽt qz ibi duo substantiua imediate ⁊ sine copulatiõe cõiunguntur. ꝯz ergo q̃ si spẽs ꝯiungat generi: siue B fiat a pte ante: vt dõo hõ aiãl: siue a pte post: vt dõo aiãl hõ. ſp est ibi nugatio: vt ꝯz rationes pdictas. qz si tñ vellem⁹ pBi auctoritatẽ bre quõ ẽ nugatio cũ spẽs ꝯiungit ex pte post: vt cũ dr al⁹ hõ ſufficiat q̃ habet. 7.met.aPhice. vbi dr q̃ si symũ eẽt spẽs nasi. dõo nasus sym⁹: eẽt ibi nugatio. ¶ Esset aũt vlteri⁹ dubitãdũ vtrũ dria addita generi faciat nugatiõem: ſz qz B vlteriorem regrit ĩtellectũ ⁊ spãlẽ locuz bz in. 7.metaphice. iõ in aliud tẽs apponat. qz si ibi ꝯtingeret nos scribere B ⁊ alia siqua circa istã mãm vñr eẽ dimissa diffusi⁹ traderem⁹.

Lõ.19

Lõ.18

Lõ.18

Ulterius forte dubitaret aliqs quõ vez ſit q̃ nõ idẽ ſignificat nomẽ qõ oro.

¶ Dõm q̃ vt clari⁹ patebit in scõo vbi soluet ad nugationem: ſignificatio nois duplr põt accipi. ppie. ⁊ large. ppe aũt illud ẽ de ſignificatiõe nois qõ ꝑncipalr iportat p ipsz. large aũt ⁊ materialr põt eẽ de ſignificatõe nois. gcqd est ĩ ĩtellectu eius. ⁊ sic duplr põt accipi ſignificatio nois. sic duplr vitatẽ bz q̃ nõ idẽ ſignat nomẽ ⁊ oro: nã si accipiat ppie nomẽ nõ ſignificat idẽ qõ oro. qz p̃n⁹ p nomen vel p terminũ nõ iportat oro vel qd ꝯplexũ: ſz qd icomplexũ. si vo accipiat ſignificatio large: vt dicat ſignificari p nomen gcqd ĩtelligit p ipsz. tũc nõ est exponẽdũ q̃ nomẽ nõ ſignificet idẽ qõ oro. qz nõ ſignificat qd ꝯplexũ. põt tñ qd ꝯplexũ eẽ de ĩtellectu a⁹icui⁹ termini: vt de ĩtellectu ſymi ẽ nasus cau⁹. accepta g̃ ſignificatiõe large: vt ſi dr eẽ de ſignificatõe termini gcqd ĩtelligit p ipm. exponẽdũ ẽ q̃ nõ idez ſignat nomẽ qõ oro: qz nõ idez ſignificat nomẽ p se ſũptũ qõ in orone positũ vel alteri ꝯiuncũ. nã aliqd est de ĩtellectu nois p se sumpti qõ nõ est de ĩtellectu ei⁹: vt ẽ alteri cõiuncũ. ſym⁹.n. dat intelligere nasum si nõ ꝯiungat naso. si tñ ꝯiunctus ſit ei nõ vlterius dat ĩtelligere ipm.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vt ꝯz idẽ ſignificet nom. ẽ sumptũ p se ⁊ ꝯiũctus alteri. ⁊ vr̃ q̃ sic. qz cũ semp nomẽ maneat idẽ semp vr̃ idẽ ſignare.

¶ Dõm q̃ vt pz p habita q̃tũ ad ea q̃ sunt de ĩtellectu nois p se ⁊ p̃ semp idẽ ſignat nomẽ p se ⁊ ꝯiunctũ alteri: ſz q̃tum ad ea q̃ sunt de ĩtellectu ſcãrio non idem ſignat ſpẽs p se accepta ⁊ ꝯiũcta generi: sicut nõ idẽ ſignificat accũs p se sumptũ ⁊ ꝯiũctũ subo ⁊ refert accipe relatiuũ p se: ⁊ vt ẽ ꝯiũctũ alteri relatiuo: qõ vo dr q̃ semp idẽ est nomẽ p se acceptũ ⁊ alteri ꝯiunctũ. ergo semp idem ſignificat.

¶ Dõm q̃ lz idẽ ſit nomẽ. nõ tñ eodẽ mõ ſumitur. iõ non eodẽ mõ ſignat.

¶ Deide cũ dicit.

¶ Videntur aũt facere nõ facientes: q̃ñq̃z eo q̃ nõ interrogãt si ſignificat aliqd p se dictuz duplz: aut nihil: ⁊ si aliqd ſignificat: vtrũ idẽ aut diuersum: sed cõclusionez dicunt statim: ⁊ videtur eo q̃ nomen idez: sit idem ⁊ ſignificare.

¶ In pte ista oñdit quõ fit nugatio appẽter dicẽs. q̃ opponentes vñr q̃ñq̃z facere nugatiõem: nõ tñ sunt faciẽtes: eo q̃ sup. in p̃n⁹ disputatiõis non iterrogãt si duplũ. vel si aliqd aliud bz ſignificet aliqd p se dcm̃ aut nihil. ⁊ si ſignat aliqd vt ꝯz sup. p se sumptũ ⁊ ꝯiunctũ alteri. ſignificet idez aut diuersum: ſz sup. absq̃ tali iterrogatione: ⁊ absq̃ eo q̃ supponat q̃ idẽ ſignificet nomẽ p se sumptũ: ⁊ ꝯiunctũ alteri: vel q̃ idez ſignificet nomen qõ oro: statim dr: ꝯnẽ. i. statim iferũt nugatõem ⁊ ꝯcludũt q̃ fuit nugatio dõo duplũ dimidũ: ⁊ vñr bñ dre: eo q̃ idẽ nomen sit duplũ per sumptũ ⁊ ꝯiunctũ alteri. ⁊ qz idẽ nomen est vr̃ idez ſignificare.

¶ Notãdũ aũt q̃ vt pz p habita lz sit idẽ nomen duplũ p se sumptũ ⁊ ꝯiunctũ dimidio: tñ qz non eodẽ mõ accipit non eodẽ mõ ſignat: ſz duplũ p se sumptuz dat ĩtelligere dimidũ. ꝯiunctũ vo nõ dat ĩtelligere ipz. nisi g̃ in p̃ncipio disputatiõis supponat q̃ idẽ ſignificet duplũ per se sumptũ ⁊ ꝯiunctũ alteri: dicendo duplum dimidũ nõ facimus nugatiõem: ſz videmur facere.

Dubitaret forte aliqs. vtruz ꝓsiderare de nugatiõe spectet ad sophistam.

¶ Dõm q̃ etiã ea q̃ sunt de ꝓsideratione aliaꝝ sciaꝝ: ſm ppa p̃n⁹ nõ ẽisti⁹ artis: ꝓsiderata tñ put i eis repit appẽtia ⁊ defect⁹ sunt de cõsideratiõe sophiste. ⁊ qz nugatio aliqñ fit. aliqñ vr̃ fieri ⁊ non fit: iõ nugatio sub hac rõne accepta põt esse de ꝓsideratiõe sophiste. pBs q̃ vt oñderet nugationez eẽ de ꝓsideratione sophiste: oñdit q̃ nugatio aliqñ fit aliqñ vr̃ fieri: ⁊ nõ sit.

CAP. XI.

Soloecismus autẽ quale qd est dictum est prius.

¶ In pte ista docet ducere ad metã soloecismi. ⁊ duo facit. qz p̃ ex pcedẽtib⁹ suppo nit qd ẽ soloecism⁹. 2° bac suppõne facta exegr̃ de intento. 2ª ibi (Est aũt B ⁊ facere) Dicit ergo q̃ quale qd ẽ soloecism⁹. dcm̃ ẽ pus. i. in p̃ncipio hui⁹ libri: dicebat.n. supra q̃ soloecism⁹ est ſm locutiõez barbarã logizare.

¶ Deinde cũ dicit.

¶ Est autem hoc ⁊ facere ⁊ non facientem videri: ⁊ facientem non videri.

¶ Exegr̃ de ĩtento. ⁊ tria facit. qz p̃ oñdit B q̃ ꝓsiderare de soloecismo põt spectare ad sophistã: ⁊ ad dialecticũ. 2° oñdit quõ magis ydonee possim⁹ ducere rñdentẽ ad soloecismũ. 3° qz vr̃ eẽ magna ꝯueniẽtia ĩter solo⁹ ⁊ figuraz dictionis dat dr̃iam ĩter ea. scõa ibi (Sũt aũt oẽs) 3ª ibi (Et quodãmõ silis) Ad euidentiã p̃me ptis sciendu q̃ sic supra dicebat de nugatiõe q̃ iõ est de ꝓsideratione sophiste. qz aliqñ fit. aliqñ vr̃ ⁊ nõ fit. sic dre possumus de soloecismo q̃ iõ est de ꝓsideratõe sophiste. q̃ aliqñ fit: ⁊ aliqñ vr̃ fieri ⁊ nõ fit. tria g̃ fac̃. qz p̃ ppo⁹ q̃ ſills aliqñ fit aliqñ vr̃ fieri ⁊ nõ fit. 2° qõ dixerat manifestat p exẽpla. 3° ex dictis ꝯcludit ꝯnez ĩtentã. s. q̃ ꝓsiderare de soloecismo spectat ad artẽ sophicã cũ in eo sit assignare appentiã ⁊ defectũ. 2ª ibi. (Quẽadmodũ cecilian⁹) 3ª ibi (Ma⁹ ergo qñ ⁊ ars) Dicẽ g̃ q̃ ẽ. i. ꝓ B solo⁹ facere: ⁊ ꝯtingit nõ facientẽ solo⁹ videri facere. ⁊ faciẽtẽ nõ videri facere.

¶ Deide cũ dicit.

¶ Quemadmodum Cecilianus dicit: si ficus

sit secunde declinationis: nã qui dicit ficus maturas soloecismum quidez facit ſm illum: non videtur aũt pluribus: qui vero ficos videtur q̃dem sed non facit. codez mõ si finis soluz masculini generis ſm quosdam: naz qui dicit certã soloecismum facit ſm eos.

¶ Manifestat qõ dixerat per exẽpla dicẽs. q̃ sicut cecilianus dicit. ficus ẽ scõe declinationis. ⁊ declinat hic fic⁹ huius fici. nã si ita est q̃ dicit fic⁹ maturas solo⁹ facit ſm illũ. nõ videt aũt pluribus. qz ſm plures ficus est q̃rte declinationis: ppter qõ accusatiu⁹ pluralis facit has ficus. ſm ergo hũc modũ videt q̃ bñ dicat ficus maturas. subdit aũt q̃ q̃ dicit ficos maturas. vr̃ qdẽ ſm plures q̃ faciat solo⁹ ſz nõ facit ſm cecilianũ. ponit aũt 3ª exempluz dicẽs q̃ si finis solũ est masculini gnis ſm quosdã. qz qdã ita dñt, eodẽ mõ. sup̃. poterit ibi ꝯtingere soloecismus. nã q̃ dicit certã finẽ soloecismũ facit ſm eos. q̃. s. ponũt finẽ eẽ masculini gnis tñ.

¶ Notandũ aũt pBm tria dixisse de soloecismo. primo qz aliqñ fit. scõo qz videt ⁊ nõ fit. 3° qz fit ⁊ nõ videt. ſm B posuit tria ex⁹: nã supponẽdo opionez ceciliani q̃ dicit ficus maturas solo⁹ facit: ſz nõ videt: q̃ vo dicit ficos maturas videt: ſz nõ facit. sic ẽt supponẽdo q̃ finis sit masculini gnis q̃ dicit certã finez facit solo⁹: ⁊ ẽt vr̃ facere qz finis ex mõ plationis vr̃ magis sonare in masculinũ q̃ femininũ.

¶ Notãdũ etiã pBm nõ curare de ex⁹. qz ficus est scõe ⁊ q̃rte declinatõis. ppter qõ accusatiu⁹ plalis fac̃ ficos ⁊ ficus: ſz forte magis ẽ scõe declinatiõis vt stat p arboze: ⁊ magis quarte vt stat pro fructu: vel forte B ẽ ſz antiquã grãmaticã q̃ ficus sit scõe declinatiõis: vt stat p arboze. antiq. n. dicebãt arbozẽ fici. moderni aũt tã p arboze q̃ pro fructu vtunt̃ ficu vt est quarte declinatiõis. sic etiã ⁊ finis nõ est masculini gnis tñ: ſz ẽ gnis incerti. declinat eni hic vel hec finis.

¶ Deinde cũ dicit.

¶ Manifestuz ergo: q̃ñ ⁊ ars quedaz hoc põt facere: eo q̃ multe orationes non colligentes soloecismũ: vñr sillogizare velut in elẽchis.

¶ Ex dictis ꝯcludit ꝯnem ĩtentã. nã si in soloecismo inuenitur appentia ⁊ defect⁹. qz aliqs fit ⁊ nõ videt. aliqs videt ⁊ nõ fit. ma⁹ est q̃q̃ ars q̃dã vt sophica põt facere B. i. soloecismũ eo q̃ multe oones nõ colluc⁹. i. nõ sũt sillogizantes solo⁹ vident ipm sillogizare velut in elẽchis. q. d. q̃ sit de elẽchis appentib⁹ bz eẽ ars sophica. sic de solo⁹ poterit eẽ ars sophica. qz in eis eẽ põt appentia ⁊ defectus.

Dubitaret forte aliquis quõ diuersimode bz ꝓsiderare ꝯ soloecismo grãmatic⁹ ⁊ sophista.

¶ Dõm q̃ grãmatic⁹ de soloecismo cõsiderat inquãtũ obuiat ppriis pncipiis siue proprius regulis ipsi⁹ grãmatice. vñ ab eo sic diffinit q̃ soloecism⁹ est vitium in ꝯextu ptiuz oronis ꝯ regulas artis grãmatice factum: ſz a sophista ꝯsiderat soloecism⁹ iquantũ apparẽter sillogizat ⁊ put vr̃ fieri ⁊ non fit.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtz ꝯz spectet ad dialecticũ ꝓsiderare de soloecismo.

¶ Dõm q̃ cũ sophista seruiat dialectice: ⁊ sit quedaz obligtas ei⁹ ẽt vt supra sufficiẽter tangebat: gcqd spectat ad sophistã ꝓsiderare vtẽdo ⁊ faciẽdo spectat ad dialecticũ ꝓsiderare tradẽdo artẽ ⁊ doctrinã. ars ergo sophica potest B facere. qz põt appenter sillo⁹ solo⁹. ars vo dialectica põt de B tradere doctrinã ⁊ artẽ.

¶ Deinde cũ dicit.

¶ Sunt aũt pene omnes apparẽtes soloecismi ſm hoc: ⁊ q̃ñ casus neq̃z masculinũ neq̃z femininum iudicat: sed neutrum.

¶ Oñdit quõ magis cõmode: vt quõ magis appẽter habz fieri soloecism⁹. ⁊ tria facit. qz p̃mo oñdit q̃ magis appenter fit ſm neutꝝ gen⁹. scõo ex B docet sillogizare ⁊ facere solo⁹. 3° docet ipm cauere. 2ª ibi (Dato g̃ sepe) 3ª ibi (Oz aũt pmutatim) Circa p̃mũ duo facit. nã p̃mo pponit qõ intendit. scõo assignat cãm dicti. ibi (Nã B masculinũ) Dicẽ ergo q̃ fere oẽs appentes soloecismi sunt ſm B. i. ſm neutruz gen⁹: qõ significat p hoc. ⁊ bz solo⁹ tũc sup. ꝯtingunt qñ casus neq̃z indicat masculinũ neq̃z fe⁹: ſz ꝓfundit vtrũq̃z ⁊ indicat neutrũ. q. d. q̃ in casibus indicãtib⁹ neutrũ genus potissime ꝯtingit soloecism⁹.

¶ Deide cũ dicit.

¶ Nam hic masculinum significat: hec autem femininum: hoc vero vult quidez neutrũ significare. Sepe autem significat ⁊ illa vtraq̃z: vt qd est hoc: calliopea: lignũ: cozuscus ergo masculini ⁊ feminini differũt casus omnes: neutri autem alij quidem alij autem non.

¶ Assignat cãz dicti dicẽs. q̃ B significat masculinũ hec femininũ. B vo neutrũ vult significare. ⁊ subdit q̃ sepe neutrũ ſignat vtraq̃z illa. i. ꝓfundit tã masculinuz q̃ fe⁹: vt si querat qd ẽ B. põt rñderi est calliopegia q̃ est fe⁹. vel lig⁹ qõ est neutrũ: vel cozusc⁹ qõ est masculinũ. ⁊ qz neutrũ sic ꝓfundit oẽ genus: ⁊ ẽt ꝓfundit casus. qz nõ ita bz casus distinctos: vt masculinũ ⁊ fe⁹. ideo apti⁹ per neutꝝ fit soloecismus appens. iõ subdit q̃ g̃ masculini et feminini differũt casus oẽs. neutri aũt aliq qdẽ casus differũt. aliq vo nõ.

¶ Notãdũ aũt q̃ ly g̃ masculini ⁊c. segtur ex pdictis: nã B significat masculinuz. hec femininũ. B neutrum: tñ in B pnoie hic hec hoc masculini ⁊ feminini sunt oẽs casus distincti. qz nũq̃z sunt ibi duo casus designãtes masculꝝ vl femininũ genus: q̃ habeãt silem terminationez. In neutro aũt non sic. segtur g̃ ex dictis q̃ masculini ⁊ fe⁹ casus pñt dici differre oẽs. neutri vo aliq qdẽ differũt. aliq vero non.

¶ Notanduz ẽt q̃ masculini ⁊ feminini dñr differre oẽs casus: nõ q̃ in oibus noib⁹ ita se habeat: sed qz B põt forte ꝯtingere. in neutro aũt nũq̃z B ꝯtingit. qz semp noiatiuus accusatiu⁹ ⁊ vocatiu⁹ ꝯueniunt: vel possum⁹ dre ⁊ meli⁹ q̃ nõ iunt aliq duo casus q̃ de neẽitate ꝯueniãt: ex eo q̃ dcm̃ gnant masculꝝ vel fe⁹: nã in talib⁹ magis est ꝯueniẽtia casuũ ex declinatione q̃z ex gñe. ⁊ ide est q̃ in aliqbus talib⁹ aliqñ 2ⁿ noiatiuus cũ vocatiuo. aliqñ vo genitiu⁹ cuz datiuo. aliqñ datiuus cuz ablatiuo ſm q̃ diuersimode variatur declinatio. vel ſm q̃ variant̃ ille grãmaticales regule. p se ergo loquẽdo masculini ⁊ feminini differũt casus oẽs qz in talib⁹ generib⁹ ſm q̃ bz sunt nõ habet aliq ꝯueniẽtia casuũ: ſz in neutro ẽt p se loquẽdo cõueniũt aliq casus: qz neutrũ genus ſm q̃ bz ꝓfundit noiatiuũ accusatiuũ ⁊ vocatiuũ: qõ pz: qz in oibus gnibus neutris saltẽ repit cõueniẽtia boꝝ casuũ.

¶ Deinde cũ dicit.

¶ Dato ergo sepe hoc sillogizãt quasi dictũ sit hunc: similiter ⁊ alium casuz pro alio. Paralogismus aũt fit: eo q̃ cõmune sit hoc plurium casuum: nam hoc significat quandoq̃z quidez hoc: quandoq̃z autem hunc.

¶ Docet sillogizare solo⁹ dicẽs. q̃ sepe dato B. i. dato noiatiuo sillogizãt q̃ñ dcm̃ sit bñr. i. quasi dat⁹ vel dictus sit accusatiu⁹. subdit aũt q̃ silr sup. 2ª sillogizare aliuz casum p alio. ẽ g̃ B doctrina q̃ possum⁹ in neutro facere solo⁹ sillogizãdo vnũ casum p alio. assignat aũt bz causaz dicẽs. q̃ paralogism⁹ fit ĩ talib⁹ eo q̃ B. i. eo q̃ gen⁹ neutꝝ sit cõe plurũ casuũ. iõ ait q̃ B. i. gen⁹ neutrũ: q̃ñq̃z q̃dẽ significat B. i. nominatiuũ: q̃ñq̃z aũt significat hũc. i. accusatiuũ: nam istos duos casus nominatiuũ. s. ⁊ accusatiuũ neutꝝ semp habz cõsimiles.

¶ Deinde cũ dicit.

¶ Oportet permutatū qdem significare cū est qdē hic: cū esse aūt būc: vt est coriscus eē coriscum: ⁊ in femininis sil'r noibus: nam in oibus simil'r est ⁊ eē facient dīiam.

¶ Ostendit quō ꝓtingit cauere solo⁹ dicēs. q̃ si volumus cauere solo⁹ o3 hō casus permutarim significare. qz cū est qdē B. i. cū idicatiuo sumat noiatiu⁹: cū eē aūt būc. i. cū infinitiuo sumat accusatiuus: vt ē coriscus q̃tum ad idicatiuū cui supponit noiatiuus: ⁊ eē coriscū q̃tum ad ifinitiuū cui supponit accusatiu⁹: ⁊ in feminino sil'r vt est musa esse musam: nā in noibus oībus cuiuscūq; gnis stat ē ⁊ esse. i. idicatiuus ⁊ ifinitiu⁹. simil'r faciet dīiaz. i. faciet distinctionem iter dictos casus. possum⁹ ergo cauere soloecismum quantū ad casum noiatinū ⁊ accusatiuū: sī ꝓiungam⁹ eos vel cum idicatiuo vel cū ifinitiuo: qz tūc o3 talia distincte supponere. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et quodāmodo similis ē in his soloecismus elenchis qui dicunt fm q̃ nō similia similiter: nam quemadmodum in rebus illius sic his in nominibus accidit soloecismum facere: nā homo ⁊ album: ⁊ res ⁊ nomen.

¶ Ut dicebat hic: dat dīiam iter solo⁹ ⁊ figuraz dictionis dicens. q̃ quodāmodo sil'is ē soloecism⁹ in his elenchis q̃ dicunt fm q̃ nō silia iterpretant sil'r. i. q̃ dūr f3 figurā dictionis: vt hz greca correctio. q. d. q̃ soloecism⁹ hz simil'tudinē cū figura dictiōis: ꝫ sup. differt ab ea: naz quēadmodū illic. i. in fallacia figure dictiōis fit deceptio in reb⁹ sic his. i. oīonib⁹ barbalogizātibus accidit facere solo⁹ in nominib⁹. nā tam homo q̃ albū ē res: ⁊ nomē: ⁊ vt talia dūt res. ꝓmittit ibi figura dictionis: ꝫ vt sunt noīa ꝓmittit soloecism⁹. est g̃ dīia iter pdicta: qz soloecism⁹ fit in noibus. sed figura dictionis in rebus.

Dubitaret forte aliqs. qz non videt q̃ figura dictiōis fiat in reb⁹. nā cū sit fall'a in dictione hz fieri in noibus nō in rebus. ¶ Dicendu; q̃ fall's dicit quēdā discursum ⁊ quendā motuz disputatiuū ⁊ terminus hui⁹ motus est meta. cū erge nō sit iconueniēs eiusdē mot⁹ eē plures terminos: dū tū ad illos terminos non ordinet ille motus cū ꝓmo. Ita non ē iconueniēs eiusdē fallī sophistici eē plures metas: dū tū ad illas nō eque pncipal'r ordinet. videm⁹. n. q̃ termin⁹ alterationis non solū est forma accūtalis: ꝫ etiā talis alterationis eē pōt termin⁹ forma subalis: ꝫ nō eque ꝛmediate. calefactio. n. q̃ se ⁊ pmo ordinat ad calozez: ⁊ termin⁹ calefactionis ꝛmediat⁹ est forma calozis. nihilomin⁹ tū est ēt talis terminus forma ignis, sic ēt motus solis ꝛmediate ordinatur: vt per cū acgrat aliqd vbi ex pūti vo ordinat ad illuminationē aeris, sic oēs fallī sophici fm ꝛtentionem sophistica; q̃ se ⁊ pmo ordinant ad redargutionem. ex pūti vo nō ē iconueniēs eos ordinari ad alias metas.

Ulterius forte dubitaret aliqs quō se hūt he mete adinuicē. ¶ Dōm q̃ inter ceteras metas vl'ioz est redargutio. nā vbicūq; est aliqua meta ibi pōt eē redargutio: si rīdens dixerit ꝓriuz illius mete: ꝫ non ꝓuert'. alicubi. n. ē redargutio vbi nulla alia meta ē p se loquendo. sufficit. n. ad B q̃ qs redarguat q̃ cogat ꝓcedet qd pus negauit: vl'negare qd pus ꝓcessit. vtrū aūt id qd cogit ꝓcedere vel negare sit fl'm vel iopinabile. vel sit ibi soloecism⁹ vel nuga⁹ nihil ad ppositū. Rursus falsum ⁊ iopinabile magis vl'es sunt q̃ alie due. naz B ꝓludi possunt p oēs fallas: ꝫ soloecism⁹ ⁊ nugatio nō sic. iter ceteras āt metas nugatio p pauciozes fallas ꝓcludit. īmo forte nō hz ꝓcludi nisi p fall'am accūtis. soloecismus aūt per multas fall'as ēt cōmode ꝓcludi potest. Sz p oēs fallas forte impossē est ipm cōcludere vel saltem nō apte nec cōmode per oēs fallas ꝓcludi habet.

Ulterius aūt. qz de redargutione ⁊ ēt de falso ⁊ de iopinabili non ē dubiū: quō per fallas cōcludi habēt. Dubitaret ergo forte aliquis quō nugatio ⁊ soloecism⁹ per fall'as ꝓcludunt. ¶ Dōm q̃ nugatio ꝓcludit per fall'am accūtis sic. gcūq; dicit duplū; dat itelligere dimidy: ꝫ g̃ dicit duplū dimidy. dicit duplū. ergo g̃ dicit duplū; dimidy dat itelligere dimidy. g̃ est ibi nugatio. qz bis dicit ibi dimidy. hic ꝓmittit accūs. accidit. n. duplo ⁊ extraneū est ab eo iquantū dat itelligere dimidy q̃ sit ei ꝓiunctū. g̃ ergo dicit duplū dimidy dicit duplū nō fm se: ⁊ vt dat itelligere dimidy. Sz vt ē coniunctū ei: ⁊ vt extraneū est ab eo q̃ det itelligere ipm. soloecismus aūt p plures fall'as ꝓmitti pōt. ꝓmittitur. n. per equocationē vt ois canis est iracūdus. celeste sydus ē canis. g̃ celeste sydus ē iracūdus: ⁊ ēt cōmittit p āphibologiā: vt q̃ tu vides. B tu vides: ꝫ tu vides alba. ergo tu ex fīs alba vides. vel vides columnā. g̃ tu ex fīs columnā vides. sic ēt ꝓmittit per compositionē ⁊ divisionē. qz in dicto palogismo: vt supius dixi mus non solū ē amphi⁹: ꝫ etiā al'r ⁊ al'r acceptus pōt eē cōpositio ⁊ divisio. cōmittit ēt p fall'am accūtis: vt ois xpianus est venot⁹ vel catholicus. mater tua ē xpianus. ergo ē venotus vel catholic⁹. Qz aūt ꝓmitti possit soloecismus p figurā dictionis non hz dubiū: ppter qō p oēs fallas in dictione fieri hz. per fall'as vo extra dictionez non cōmode fit nisi put coincidūt cū fallacys in dictione. ¶ Notādū āt q̃ qz meta redargutōis coincidit cū oīb⁹ alys. vt appareat dīnter quō sciēdū q̃ g̃ negaret hāc ofonē. hō ē albū: ⁊ fieret palogism⁹ g̃ dictus est: oē aial colozatū ē albū. homo est aial colozatū. g̃ hō ē album. B est redargutio. si accipiat B q̃ dico homo albū inq̃tū fuit pus negatū: ⁊ est ibi soloecism⁹ put dictōes ille nō debito mō cōiungunt. g̃ redargutio est ibi. vt hō ⁊ albū; accipiuntur material'r: put dīt aliqd ꝓius negatū: ꝫ soloecismus ē ibi magis: vt sunt quedā dictiones indebite ꝓiuncte. ⁊ qz hō ⁊ albū materialiter sumpta dicūt quasdā res redargutio fit ibi magis respectu rerū: ⁊ soloecism⁹ magis respectu noīum. ⁊ qz figura dictionis ordinat ad redargutionē. ideo forte dcm ē q̃ figura dictionis fit in reb⁹: soloecismus vo in noibus: ⁊ q̃ dcm est de soloecismo ⁊ de redargutione. quō diuersimode habēt fieri in eadē fallacia: itelligēdū est de omnibus alys metis. ¶ Ultimo cum dicit.

¶ Manifestum ergo quoniam ⁊ soloecismus tentandū ex his dictis casibus sillogizare. Species igitur sunt he agonisticarū disputationū: ⁊ partes spērum: ⁊ modi qui dicti sunt.

¶ Epilogat circa determinata. d. q̃ solo⁹ tētās est syllogizare ex dictis casib⁹. i. ex dictis vys. vel ex dictis casib⁹. i. ex casib⁹ ꝓfusis: siue ex casib⁹ neutri gnis: de qb⁹ iā sufficiēter dixim⁹: ⁊ sic epilogatū est q̃tū ad hoc capt̃z de soloec⁹. addit āt q̃tū ad epilogationē oiuz pcedētiū q̃ spēs. i. mete agonisticarū disputationū. B sūt q̃ dicte sūt. f. gnq; sic ēt partes hz spēz: siue hz metarū q̃tuz ad. xiij. fall'as ⁊ modi argūēdi q̃tū ad modos fall'arū: qz quidā sunt in dictione qdā extra dictionē. hz aūt modi sūt di qui dicti sunt. tam eniz de metis q̃ etiam de modis fall'arū ⁊ de partibus earuz est determinatū. CAP. XII.

Iffert autez non paz si ordinetur quodāmodo ea que circa interrogationem sunt vel lateāt velut in dialecticis.

¶ Postq̃ phs determiauit de syllis sophisticis p quos aliquo mō cōcludi pnt oēs mete: ⁊ dedit cautelas ad facil'r ꝓcludēdū falsuz ꝓinabile nuga⁷⁷ ⁊ solo⁹. In pte ista dat cautelas ⁊ documēta ad redargutionē. ¶ Ad cui⁹ euidētiā sciendū q̃ facilitas ⁊ ydoneitas ad redarguēdū dupl'r pōt accipi. p ex mō interrogādi. zᵒ ex datis a rīdēte. dupl'r g̃ est necessarium hoc capt̃m. p̄ qz p ipsuz docemur quō debeam⁹ interrogare vt facili⁹ possim⁹ respōdentē redarguere. zᵒ p B capt̃z docemur quō ex datis a rīdente sim⁹ ydonei ad redarguēduz ipsuz. duo g̃ facit: qz pmo dat necessitatē hui⁹ ptis zᵒ exequit' de intēto ibi. (Est g̃ ad redarguēdū.) pma in duas fm q̃ duplicē necessitatē assignat. zᵒ ibi. (Deinde g̃ que dicta.) Cōtinuet sic: qz sophista pncipal'r intendit redarguere ⁊ nō paz differt si quodā mō ordinent. i. ordiate iterrogent ea que sunt circa iterrogationē: vt lateāt respōdētes velut in dialecticis. nā in dia⁶⁰ vt in. 8. topicoz. aliq̃ dicta sunt ad B pti⁷¹ª. si g̃ nō parū differt modus iterrogādi quia facit latere nego⁷⁷ vanda sunt documenta ex hoc sumpta. ¶ Deinde cū dicit.

Capi. p̄ de ope rīdēt

¶ Deiceps ergo his q̃ dcā sūt B primū dicēdū.

¶ Dat scōam necitatē hui⁹ ptis. cōtinuet aūt sic. vna necessitas hui⁹ capt̃i sumit ex mō interrogādi. alia vo necitas sumit ex datis a rīdēte. iō ait. deinde g̃. i. post documenta sūpta ex mō iterrogādi: ⁊ que dicta sunt a rīdente sunt sup. vt expedit accipiēda. ⁊ subdit q̃ pmū dōz est h. f. de mō iterrogādi. gdā aūt ꝓtinuāt hāc ptē ad pcedētez. dicētes: q̃ deinde q̃ dicta sunt. i. post oīa pdicta: pmū dōm est B de modo interrogandi. pma tamē expositio copiosioz est ⁊ famosioz. ¶ Deinde cuz dicit.

¶ Est ergo ad arguendum vnum quidem longitudo: difficile enim simul multa conspicere: ad longitudinez vo predictis elementis vtēdū.

¶ Premissa necessitate hui⁹ ptis ponit documēta ad hāc metā. ¶ Ad cui⁹ euidētiā sciēdū q̃ si disputādo volum⁹ rīdentē redarguere: duo sunt pncipal'r attēdenda. pmuz est modus iterrogādi vt sciam⁹ debite iterrogare. Deide debem⁹ attēdere que sunt dicta a rīdente: vt ex datis ab ipso: ⁊ ex dictis ei⁹ redarguam⁹ cū. duo g̃ facit: qz p docet sumere documēta ex mō iterrogādi. zᵒ ex dictis a rīdente. zª ibi. (Sophicū āt ⁊ posito.) Sciēdū aūt q̃ rīdētes gdaz sunt discoli ⁊ pterui: ⁊ nō itēdūt nisi ꝓdicere. quidā vero nō sunt discoli neq; pterui. duo g̃ facit: qz pmo docet sumere documēta ex mō iterrogādi ad redarguēduz rīdētes cōiter. zᵒ ex hz mō iterrogādi po' spālia documēta ad redarguēdū discolos ⁊ pteruos. zª ibi. (Ad obuiantes aūt.) Circa pmū q̃tuor facit f3 q̃ q̃tuor documēta ponit. zª ibi. (Unū g̃ festinatio.) 3ª ibi. (Est autē ira.) 4ª ibi. (Amplio⁹ pmutatiz.) Dicit g̃ q̃ ad arguēdū. i. ad redarguēdū. vnū qdē el'm vel documētū est lōgitudo. difficile est eniz simul multa ꝓspicere ⁊ iudicare. dicēdo g̃ multa ⁊ faciēdo lōgas ofones inuolum⁹ rīdentē: vt inexquisite ⁊ indocte loquat: ⁊ p oīs redarguat: ⁊ subdit q̃ ad lōgitudinē. i. ad plōgādas ofones vtēdū est pdictis el'tis de qb⁹ s. dictū est in. 8. topi. ¶ Notādū aūt q̃ dicit ad arguendū vt oīdat hāc cautelā ⁊ seqntes debuire ad argutiōez: siue ad redargutionē. cautele. n. q̃ B dabunt spāl'r respiciunt redargutionē. si aūt respiciūt metas alias: B ē qz redargutio ē q̃si cōis meta ad oēs metas. ¶ Deinde cū dic. Cap. 7.

¶ Unū vo festinatio: nā tardiores min⁹ puidēt.

¶ Ponit scōz documētū. d. q̃ vnū aliū documētū vel vna alia cautela est festinatio. nā tardiores ⁊ hebetes cū festinant min⁹ puidēt: ⁊ ira citi⁹ redarguunt. ¶ Deiñ cū. dic.

¶ Est autem ira ⁊ ꝓtentio: conturbati eniz minus possunt conseruare orationes: clementa autem ire: ⁊ manifestum cum facere qd velit iniuste agere: ⁊ circa omne impudentez esse.

¶ Ponit tertiū documētū. d. q̃ ēt hz el'z ē ira ⁊ ꝓtētio. qz ōbem⁹ ducere rīdētē ad irā ꝓtēdēdo cū eo: ⁊ exprobrādo ipsuz. ⁊ ē rō: qz ꝓturbati ⁊ irati min⁹ pnt ꝓsuare. i. obseuare oēs ꝓditiōes obseuādas: iō citi⁹ redarguūt. ⁊ subdit q̃ el'a ire. i. ea q̃ hūt causare ⁊ efficere irazs sunt ma⁷⁷ facere eū. i. rīdētē: q̃ velit iniuste. i. icōneniēter agere ⁊ rīdere: ⁊ circa oīa velit eē ipudētē ⁊ pteruū. si er. i talia manifestam⁹ de ipso q̃ velit esse impudens ⁊ iniquus: ducemus ipsum ad iram. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Amplius permutatiz interrogationes ponere: siue ad idem plures aliquis habeat interrogationes: siue ⁊ quoniam sic: ⁊ quoniam non sic. Simul eniz accidit aut ad plura: aut ad cōtraria facere obseruationem.

¶ Ponit q̃rtā cautelā: ⁊ duo facit: qz p̄ facit qd dictū ē. zᵒ ex his q̃ dixerat elic̄ quādā vl'ez maximā. ibi. (Oino aūt oia.) Dicit g̃. amplio⁹. i. pter hec q̃ debem⁹ lōga dicere. debem⁹ etiā nego⁷⁷ intricare. iō ait: q̃ debem⁹ iterrogationes ponere pmutatiz: qz debem⁹ minorē sylli ponere ante maiorē: ⁊ miorē vni⁹ sylli ponere cū maiori alteri⁹ sylli: ⁊ totuz intricate dicere: ⁊ B siue ad idē. i. siue ad eandē ptē aliqs habeat plures ofones. i. plures syllos: siue nō hēat plures ad eandē partē: ꝫ vnū habeat: qm̄ sic. i. ad partem affirmatiuā. aliū vo qm̄ nō sic. i. ad ptē negatiuā. qcqd tū ꝓtigat: semp debem⁹ itricare: qz sic faciēdo accidet ipsos rīdētes simul facere obseruatiōes. i. ꝓsideratiōes: aut ad plures ꝓclones si habuerim⁹ plures rōnes ad vnā partē: aut ad ꝓrias: si habeamus vnā rōnez ad partez vnā ⁊ aliam ad contrariam. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Omnino autem omnia que ad occultationē dicta sunt prius vtilia: ⁊ ad agonistica disputationes: naz occultatio est latendi causa: lateret autem causa fallacie.

¶ Elicit ex dictis quādā vl'ez maximā. nā itricatio occultat negociū. iō ait q̃ oino sunt vtilia ad agonisticas disputatiōes. q̃cūq; dicta sint faci⁷¹ ad occultationez p̄us. i. in. 8. topicoz. ⁊ est rō: qz occultatio cā latēdi. fallacie aūt latere volunt: vel latere est cā fall'e: ⁊ causa q̃ qs redarguitur. ¶ Notādū aūt q̃ posset q̃ vellet de hoc facere gntū

documentuꝫ:ita q̃ essent gnq̃ cau^lc sumpte ex mõ interrogãdi r^a rñdẽtiũ quozũcũq̃.pma est lõgitudo.z^a festinatio.3ª ira vel ꝓtẽtio.4ª pmutatio siue itricatio.5ª occultatio.Sꝫ sic distinguẽdo has cautelas.4^a nõ ꝑpe ponet in numeꝫ cuꝫ 5^a:ſꝫ se bẽbit ad eã sic min^9 cõe ad magis cõe. nã oĩs itrica^a ẽ q̃dã occlta^a:ſꝫ nõ ꝓuertit. ¶ Deide cũ.d.

¶ Ad obuiantes autẽ quecunq̃ opinãtur esse ad ozationem:ex negatione interrogandum velut contrarium velit sumere:aut duabus etiam ex equo interrogationẽ facere:nam cum dubiũ est quid velit sumere:minus graues fiunt.

¶ Ex mõ iterrogãdi venãt cautelas:nõ ꝗ rñdẽtes cõir:ſꝫ ſpãlr ꝗ diſcolos ⁊ ꝓtꝛuos.⁊ gnq̃ fãt ſꝫ q̃ gnq̃ tales cautelas ponit.z^a ibi.(Et qñ in ꝓtib^9).3ª ibi.(Et in qb^9 non oẽ.)4ª ibi.(Et ad sumẽdum ꝓpõnẽ.)5ª ibi.(Valde autẽ ⁊ sepe.)dic ḡ q̃ ad obuiãtes.i.ꝗ obuiãtes:siue ꝗ diſcolos ⁊ ꝓtꝛuos:q̃ nõ intẽdũt nisi ꝗdẽ iterrogãdum est q̃cũq̃ opinant^r eẽ ad oſonem.i.ad ꝓpositũ ex nega^ne^, velut si opponẽs velit ꝗiũ illoꝫ q̃ ꝓponit. aut si nõ interrogam^9 ex nega^ne^ debem^9 facere iterrogationẽ ex equo .i.ꝑ diſiũctionẽ:vt nesciãt rñdẽtes ꝓpo^m^ oppo^nn^.⁊ subdit cãm bui^9.d.q̃ cuꝫ dubiũ est qd velit sumere opponẽs minus graues fiũt rñdẽtes ad ꝓpediẽdum rñdẽtẽ ⁊ facili^9 cõcedunt ꝓpo^m^. ¶ Notãdum autẽ hãc cautelã ſpãlr eẽ ꝓtꝛa diſcolos q̃ nõ ſtẽdunt nisi ꝗdẽ.tales q̃ cũ ignozãt qd velim^9:nõ ſũt ita graues ad ꝓcedẽdum ꝓpo^m^. ¶ Deiñ cũ.t.

¶ Et quãdo in partib^9 dedit aliquis singulare inducenti vniuersale:sepe non interrogandum: sed vt concesse vtendum.

¶ Ponit ſcõaꝫ cautelã:⁊ duo facit:q̃ ꝑ facit q̃d dẽñ est.z^o^ assignat cãs dci ibi.(Nã qñq̃ ⁊ ipi.)dic ḡ q̃ qñ rñdẽs aliq̃s dederit sig^ne^ ꝓtib^9.i.i aliqb^9 ꝓticlarib^9 iducẽti vſe.i.opponẽti q̃ itẽdit ꝑ iductionem ꝓcludere vſe sepe.i.freq̃nter nõ ẽ iterrogãdũ ipꝫ vſe. Sꝫ vtẽdũ ẽ eo tanq̃ ꝓcesso:vt ſi ꝓcesserit rñdẽs q̃ equus:hõ.leo:asin^9 ſpirãt nõ est iterrogandũ:vt ꝓ oẽ aĩal ſpirẽt.sed ex iſtis ꝓticlarib^9 ꝓcessis debem^9 iferre vſe q̃ oẽ aĩal ſpirat ⁊ vti ꝗ vſi: ac ſi eẽt ꝓcessum. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Nam quandoq̃ putant ⁊ ipsi dediſſe:⁊ audientibus videtur ꝓpter inductionis memoriam velut non interrogata ſtulte.

¶ Assignat cãs dicti.nã q̃ oĩa ſing^la^ nõ ſũt enumerabilia. videt sufficere iducere in aliqb^9 vt ꝓcludam^9 vſe:imo ſic faciẽdo:aliqñ latꝫ tã rñdẽtes q̃ audientes: iõ ait q̃ qñq̃ ipſi rñdẽtes putãt dediſſe.i.ꝓceſſiſſe vſe ⁊ audientib^9 ꝑ memoriã iductiõis vident oĩa pti^cla^ esse ꝓcessa velut nõ iterrogata ſtulte.i.ĩefficaciter. ¶ Notãdũ ãt q̃ q̃ audiẽtes ⁊ rñdẽtes nõ ſemp ſũt tãte idustrie vt possint videre qñ iductio est efficax:⁊ valet i oib^9 ſingłarib^9: ⁊ qñ nõ. iõ est cautela ſopb^ca^ q̃ cũ induxerim^9 in aliqb^9 ſingularibus:abſq̃ eo q̃ iducam^9 in oib^9 dicim^9 ꝓcludere vſe: q̃ tũc rñdẽtes ⁊ audiẽtes ob memoriã iductiõis fcẽ:⁊ q̃ credunt illa ſingularia nõ eẽ iterrogata ſtulte ſꝫ efficaciter putãt cõcessuꝫ esse ipsum vſe. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et in quibus non nomine significantur vniuersale:sed similitudine vtendum ad hoc quod expedit. Latet enim similitudo plerũq̃.

¶ Ponit tertiã cautelã.d.q̃ ſi volum^9 aliq̃d ꝑare in his in qb^9 vſe nõ ſignificat vno noĩe vtendũ est ſilitudine.i. circũlocu^ne^ ad hoc q̃ expedit ⁊ subdit cãs:q̃ ſilitudo plerũq̃ latet. ¶ Notãdũ autẽ q̃ log ꝑ circũlocutionẽ ſemp intricat negocium ⁊ obnubilat rñdentẽ:ꝑp q̃d iſta caute-

la quodã mõdo ad oĩa valet.potiſſime tñ locuꝫ hꝫ in his que noiare nescim^9:⁊ q̃ nõ hñt noĩa ipoſita: q̃ in talib^9 videt excuſari opponẽs ſi ꝑ circũlocutionem loq̃.¶ Deiñ cũ dic.

¶ Et ad sumendum propositionem: contrarium oportet admittentem inquirere: vt si debeat sumere:quoniam oportet patri omnia obedire: vtrum omnia oporteat obedire parentibus: aut omnia iobedire:ẽt sepe multa: vtrũ multa concedenda: aut pauca:magis enim si necesse videbuntur esse multa.

¶ Ponit q̃rtã cautelã:⁊ duo fãt:q̃ ꝑ ponit ipsaꝫ cautelaꝫ. z^o^ assignat cãs dci ibi.(Oppositis eni.)dic q̃ q̃ assumẽdũ ẽ ꝓponentem.i.ꝓpo^m^ ꝗiuꝫ.ſ.iuxta ꝗiũ siue cũ ꝗio ⁊ opponẽtes admittentẽ.i.recipiẽtes: ⁊ ponẽtes vnũ ꝗiuꝫ iuxta aliud.oꝫ inquirere q̃ſi.d.q̃ faciẽda est ĩgſitio: vel iterrogatio ponẽdo vnuꝫ ꝗiuꝫ iuxta aliud.est ḡ hꝫ cautela q̃ ſi volum^9 aliq̃ ꝓpo^m^ vel aliq̃ ꝓpõnẽ q̃rere a rñdẽte debem^9 ſil^r cũ illa ꝓpõne assumere ꝓpõnẽ:vt ſi opponẽs ꝑbeat sumere.i.debeat ꝑbare: q̃ñ oꝫ ꝑĩ obedire per oĩa: dꝫ q̃rere vtꝫ oporteat obedire parẽtib^9:aut oĩa iobedire.i.nihil obedire.hꝫ ꝗiuꝫ assũptuꝫ.ſ.nihil obedire.fãt magis apparere ꝓpo^m^.vꝫ.q̃ debem^9 in oib^9 obedire.⁊ ſi opponẽs debeat ꝑbare sepe multa ꝓcedẽda esse ꝑĩ:ꝗꝫ ꝗ sic iterrogare vtꝫ multa ꝓcedẽda ſint ꝑĩ aut pauca. nã ſi neẽe est alterã ꝑtem ꝑare ꝑp ꝗiuꝫ assũptuꝫ:magis videbunt multa esse ꝓcedẽda. ¶ Notãdũ ãt hãc cautelã potiſſime locuꝫ hãe q̃ñ ꝓpo^m^ q̃d opponẽs ꝑbare intendit est ꝑbabile: q̃ tẽ ꝗiuꝫ:q̃d est ip̃robabile assũptuꝫ iuxta ipsuꝫ facit illud apparere magis ip̃robabile. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Oppositis eni iuxta se contrarijs: ⁊ maiora ⁊ magna vident peiora: ⁊ meliora hominib^9.

¶ Assignat cãs dci cõtinuẽt sic.assumẽdũ est ꝗiã ꝓpõnẽ cũ ꝓpõne ꝓpositã:q̃ iuxta se appositis ꝗuꝫ vident maiora:⁊ magna:⁊ melioꝫ:⁊ peiora hoib^9.mediocre.n. positũ iuxta ꝑuũ videt magnũ:⁊ magnũ videt mai^9.⁊ bonuꝫ iuxta malũ videt meli^9:⁊ maluꝫ pei^9 vr.ſic ꝑbabile iuxta ip̃robabile videt ꝓbabili^9. cũ ḡ ꝓpo^m^ nr̃m est ꝑbabile ẽbem^9 ipꝫ assumere cũ ſuo opposito vt videat ꝑbabili^9.

¶ Notandũ autẽ q̃ q̃ bñ diffinit ꝗiã cõſigñat.nõ.n.bene diffinite possum^9 cognoscere vnũ ꝗioꝫ altero ignozato. vnũ ḡ ꝗioꝫ facit ad notitiã alteri^9.ꝗiã ḡ ſi ſil^r ponant:q̃ vnũ facit ad notitiã alteri^9:vnũq̃q̃ magis apparebit id q̃d est ꝑp q̃d maluꝫ apparebit magis malũ:⁊ bonuꝫ magis bonum. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Valde enim ⁊ sepe facit videri redargui maxime sophiſtica calũnia interrogantium: cũ nihil ſillogizantes nõ interrogationem faciũt de hoc q̃d vltimum est:sed ꝓclusiue dicunt velut ſillogizantes:non ergo hoc ⁊ hoc.

¶ Ponit q̃ntã cautelã.nã q̃ nõ oẽs ꝓſpicere ꝑñt ex q̃bus ꝑmiſſis que ꝓclo ſequ^ntur^:iõ est cautela ſopb^ca^ q̃ debem^9 audacter ꝓclonem iferre ex ꝑmiſſis: dato q̃ nõ ſequat ex illis:iõ ait q̃ valde ⁊ sepe facit maxie videri facere redargui rñdentẽ ſopb^ca^ calũnia iterrogãtiũ.i.opponẽtiũ.naꝫ cũ aliqñ nihil ſyllo^gm^ ſint:q̃ nõ accipiũt ꝑmiſſas ad quas ſequ^ntur^ ꝓpo^m^.nõ faciũt iterrogationẽ. ad hoc q̃ vltimum est.i.ad ꝓpo^m^ ꝓcludẽdũ:ſed ꝗne vel ꝓclusiue vt hꝫ greca correctio dicunt velut ſyllogiçãtes.i.ac ſi ſequ^ret^ ꝓcloex ꝑmiſſis.inferũt eni.nõ q̃ hꝫ q̃tũ ad negatiũã ⁊ hoc q̃tũ ad affirmatiũã. ¶ Notãdũ autẽ cautelã ſopb^ca^ esse cũ ꝑmittũt aliq̃s ꝓpõnes:⁊ ex illis audacter ⁊ ſine trepidatione iferunt ꝓclonẽ negatiũã.q̃ nõ ꝗ.vel ꝓclonẽ affir-

matiũã ꝓcludendo ex illis ergo hꝫ ſi conclusiones ille nõ ſequuntur ex premiſſis.

Sophiſticus autẽ ⁊ poſito inopinato ꝑbare hꝫ q̃d videt ꝛeſpõdere ꝓpoſito eo q̃d videt ex principio: ⁊ interrogationẽ taliũ ſic facere: vtꝫ tibi videt. Neceſſe est.n.ſi fit iterrogatio ex qb^9 ſillogiſm^9 est:aut elẽchum:aut inopinabile fieri aut ſil^e elencho: cum dat quidem elenchũ: cuꝫ autem non dat: neq̃ videri fatetur inopinabile:cum vero non dat: videri autem fatetur elenchi ſimile.

¶ Poſitis cautel^r⁊ do^ctr^ ſũpt^l ex modis iterrogãdi. In pte iſta põit cautelas ſũptas ex dat^l vl^r ex dcis a rñdẽte.rñ^nus^ aũt q̃dã ſt̃ magis docti:q̃dã min^9 docti.duo ḡ fãt:q̃ ꝑ ponit cautelas q̃ magis vident respicere rñ^ntes^ idoctos.z^o^ q̃ magis vident respicere doctos ibi.(Et ſic rñdentes.)circa ꝑ^m^ duo facit.ſꝫ q̃ duas cautelas ponit.z^a^ ibi.(Ampli^9 quẽadmodum.)ꝑma cautela tal^r q̃ qñ rñdẽs ponit aliq̃d iopiabile:debem^9 ipꝫ ꝓmẽdare vt magis firmet in suo ꝑ poſito:quo fcõ debem^9 ab eo q̃rere de opposito ei^9 q̃d dixit:q̃ tẽ q̃ q̃d dicat accidet ſibi icõueniẽs: ⁊ hec cautela videt maxie eẽ ſopbaꝫ.iõ ait q̃ ſophicũ docu^mm^ est qñ a rñdẽte poſito aliq̃ inopi^no^ ꝑbare.i.approbare ⁊ ꝓmẽdare hꝫ q̃d videt rñdẽs rñdere.q̃ fcõ ꝓpoſito eo q̃d videt.i.ꝑ poſito aliquo q̃d videt v.rũ:⁊ est ꝑbabile:⁊ est ſup.ꝗiũ ei q̃d rñdẽs dixerat ex ꝑn^o^:iterũ de hoc ꝓpoſito opponens dꝫ ſic facere iterrogatiões:vtꝫ tibi rñdẽti hꝫ vel nõ .neẽe est eni ſi ſit talis iterrogatio ꝓtinẽs ea ex qb^9^ꝗ fieri ſ^r^tl^s^ ꝗ rñdẽtes: aut elẽchũ:aut iopinabile fieri ꝗ ipm:q̃ cũ reſpõdẽs dat.i.ꝓcedit ꝓtinget fieri elẽchũ. cũ ãt nõ dat nec vr̃ dare fatet^r^ aliq̃d iopiabile.cuꝫ ãt nõ dat ſimpl^r^ ſꝫ fatet^r^ videri.i.q̃ ſibi vr̃ bñ dictũ:fit ei elẽchi ſil^e^.i.redarguit^r^ ap paret^r^. ¶ Notãtũ ãt q̃ cũ poſitũ ſit rñdentẽ ponere aliq̃d iopinabile:⁊ opponẽtes ꝓponere ꝗiuꝫ illi^9^:oꝫ ꝓpo^m^ ab opponẽte esse aliq̃d ꝑbabile. Si q̃ rñdẽs ꝓcedat illud redarguet ſꝫ vitate:cũ ſit ꝗiũ dicti ſui.Si aũt nõ ꝓcedat nec dicat ſibi videri illud esse bñ dictũ:q̃ nõ fatet illõ q̃d est ꝑbabile:ꝓcludet ꝗ ipm q̃ fatet ip̃robabile.Sꝫ ſi non ꝓcedat ſimpl^r^:dicat tñ q̃ ſibi videt bñ dcñ nõ redarguitur ſimpl^r^:q̃ nõ ſimpl^r^ asserit ꝗiũ dicti ſui.redarguit^r^ ñ apparet^r^:q̃ asserit apparet^r^ illud. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Ampli^9 quẽadmodũ in rhetoricis ⁊ in elenchis ſil^r^ cõtrarietates cõſiderãdũ:aut ad ea q̃ ab eo ſunt dicta ad quos cõfitet^r^ bene dicere vl^r^ facere. Ampli^9 ad eos q̃ videntur huiusmodi: aut ad ſimiles vel ad plures vel ad omnes.

¶ Ponit z^ꝫ^ cautelã.d.q̃ quẽadmõꝫ ĩ rheto^ric^ ſup. ꝓſiderãde ſũt ꝗietates. In cãs.n.ĩ qb^9^ hꝫ locũ rhetorica diligẽter attẽdit^r^ vtꝫ teſtes ſibi ꝗdicũt:q̃ ſi faciũt redarguunt. ſi q̃ hꝫ ẽ ĩ rhet^ric^ ⁊ ĩ elẽchis ſil^r^ ꝓſiderãdũ ẽ ꝗietates: vt vtrũ rñdẽs ꝗdicat ad ea q̃ ab ipo eodẽ dcã ſunt ꝑ^n^:aut ꝗdicat ad eos ad q̃s ꝓfitet^r^ bñ dre:aut bñ facere. Ampli^9 est ꝓſiderãdũ vtꝫ ꝗdicat ad eos q̃ vident ſup.ei ꝓſentire ⁊ ad ſil^es^ hꝫ.i.ad eos q̃ ꝓueniũt ſecũ in opinione:⁊ hꝫ vl^r^ ad ples:q̃ ꝗdicit plib^9^ talib^9^.vel ad oẽs:q̃ ꝗdicit oib^9^. ſũt q̃ tales ꝗietates attẽdẽde: q̃ ex oib^9^ his poterit redargui rñdẽs. ¶ Notãdũ ãt has cautelas ſũptas eẽ ex dat^l^:vel ex dcis a rñdẽte.ꝑ^n^.n.ſumit^r^ ex eo q̃ rñdẽs dic iopiabile. z^a^ vo ex eo q̃ dic ꝗia. Rurſus q̃libꝫ iſtarꝫ cautelarꝫ reſpicit rñdẽtes ignozãtes.ĩgrãtiũ.n.ẽ ꝓcedere iopiabilia ⁊ ꝗdicere ſibi vel his q̃ ſunt de ſua opione: ⁊ maxie ꝗdre eis q̃tuꝫ ad illa in qb^9^ fatet^r^ eos bñ dre. ¶ Notãdũ ẽt q̃ homines aliqñ ꝑpas voces ignozãt.⁊ neſciũt quãti pderis ſint vba ꝓpa:iõ ſibi ꝗdicũt. ex itẽtione.n.nl^l^s ſibi ꝗdicit: niſi ſuã opionem mutare vellet. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et ſicut rñdẽtes sepe: cũ redarguũtur faciũt duplex:ſi debeat accidere redargui. Et iterrogantib^9^ vtẽdũ quãdoq̃ hoc ꝗ iſtãtes:ſi ſic q̃dẽ accidit:ſic aũt nõ quoniã ſic ſumpſit quid cleophon facit in mandrabulo.

¶ Ponit cautelas ſũptas reſpectu rñdẽtiũ ſciẽtiuꝫ: ⁊ q̃ttuoꝫ facit ſm q̃ q̃ttuoꝫ cautelas ponit.z^a^ ibi.(Oꝫ ẽt ab oza tiõe.)3ª ibi.(Conãdũ aũt qñq̃.)4ª ibi.(Ad eos aũt.)p̃ talis:q̃ ſic rñdẽtes cũ redarguunt^r^.i.cũ timẽt redargui ſepe faciũt dup^r^.i.diſtinguũt oſonẽ ſi debeat ꝑ illã oſonẽ accidere eis redargui:ſic ⁊ iterrogãtib^9^.i.opponẽtib^9^ vtẽdũ est hꝫ.i.hac cautela ꝗ iſtãtes.i.ꝗ rñdẽtes q̃ iſtãt diſtinguẽdo.q̃ñ ſic q̃dẽ accidit.i.vm.ſic ãt in alio ſenſu nõ est verũ. ꝗ eos q̃ qui ſic diſtinguũt opponẽs oꝫ dre: q̃ñ ſic ſũpſit.i. ſũpſit illã oſonẽ in illo ſenſu in q̃ rñdẽs negat eã: vt Cleophon fãt in mãdrabulo.i.docet facere in illo lib. ¶ Notãdũ q̃ cautelã ſophicã eẽ q̃ñ rñdens diſtinguit oſonẽ ne redarguat^r^: q̃ opponẽs dicat ſe accepiſſe oſonem illã in illo ſenſu in q̃ rñdens negat eã: ex quo appet cautelã illã reſpicere rñdẽtes ſciẽtes:q̃ ſciẽtiũ est cognoſcere multiplicitates oſonũ. Rurſus h^c^ cautela ſũit ex dat^l^ a rñdẽte:q̃ ex diſtin^ne^ ſua cautelose nos gerim^9^ ꝗ ipm. ¶ Deiñ cũ.d.

¶ Oportet eriã abſtinẽtes ab ozatione reliq̃ argumenta incidere: ⁊ respondenti ſi praeſenſerit prius instare ⁊ predicere.

¶ Ponit ſcõaꝫ cautelã:q̃ qñ videm^9^ rñdẽtem eẽ doctũ:q̃d ex dcis ei^9^ poſſum^9^ ꝓcipe:tẽ in diſputãdo ꝗ ipm oꝫ multotiẽs eẽ ſubſiſtẽtes.i.recedẽtes ab oſone.i.a ꝓpo^to^ ⁊ intercidere reliq̃ ar^ta^ rñdẽti:q̃ ſi opponẽs ꝑſen ſit.i.ſi ꝑus ſenſit illa ar^to^ꝫ ꝑus ĩtẽdere ⁊ ꝓcedere rñſionẽ rñdẽtis vt fortiu^s^ arguat ꝗ ipꝫ. ¶ Notãdũ ãt hãc cautelã ĩ hꝫ ꝓſistere: q̃ cũ arguim^9^ in aliq̃ mã:⁊ ꝓcipim^9^ q̃ alique cautelose rñſiões ꝑñt nobis fieri aũ q̃ rñdẽs rñdeat debem^9^ illas cauillationes ꝑdicere:⁊ ĩſtare ⁊ remouere eas.nã lꝫ ĩ hoc videam^r^ recedere a ꝓpoſito:q̃ iterrũpim^9^ ar^m^:ñ tũ ẽ ꝑtermittẽdũ: q̃ val^t^ di^u^ arguemus ꝗ rñdẽtẽ.Ex q̃ appet hac cautela maxime eẽ vtẽdũ ꝗ dcõs:q̃ ꝗ tales ẽ valide arguẽdũ:⁊ potiſſime ꝗ eos q̃ ſueuerũt cauillose rñdere.igĩt hec cautela aliquo mõ ſumit^r^ ex dictis a rñdẽte a qb^9^ cognoſcim^9^ ipꝫ cautelose reſpõdere. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Conãdũ aũt quandoq̃: ⁊ ad alia ab eo quod dictũ:illõ extra ſumẽtib^9^:ſi nõ ad hoc quod ꝓpositũ est habeat aliq̃s argumẽtari:quod Lycophozon fecit ꝓpoſito lyraꝫ extollere.

¶ Ponit ter:iã cautelã:q̃ qñ ex dcis a rñdẽte videm^9^ ipꝫ abũdare in aliq̃ mã:in q̃ nos nõ abũdam^9^ debemus nos trãſferre ad aliã mãꝫ in q̃ abũdam^9^ ⁊ ſum^9^ magis docti. iõ ait q̃ conãdũ est q̃ñq̃ nos trãſferre ad alia ab eo q̃d dictuꝫ est nobis. dico ſumẽtib^9^ ex illud.i.ex ꝓpositũ.⁊ hoc faciẽdũ ẽ:ſi aliq̃s opponẽs nõ hꝫ argumẽtari.i.nõ abũdat argumẽtis ad hꝫ q̃ ꝓpo^m^ ẽ:q̃d fecit licofron.i.ille iſtrio qui cũ neſciret tãgere niſi lirã:⁊ ꝓpo^m^ eẽt ei aliud iſtr̃m: dixit lirã extollere.i.eẽ extollendã ⁊ cõmẽdãdã: ⁊ esse meliorẽ ꝓpoſito.i.iſtr̃o ꝓpoſito:ſic ⁊ nos debem^9^ facere. debem^9^ enim ꝓmẽdare mãm illaꝫ in qua plus abũdamus:⁊ ad illã debemus nos transferre. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Ad eos aũt q̃ exigũt ad q̃d conãt^r^ argumẽtari q̃ videt^r^ oportere aſſignare cauſã. Dictis autẽ q̃buſdã obſeruabili^9^:quod vl^r^ accidit i elẽchis

dicere ꝑdictionē quoniaꝫ quod dixit negare: aut quod voluit dicere: sed nō qꝛoniā contrarioꝝ eadē disciplina: aut non eidē.

¶ Ponit q̃rtā cautelā: ⁊ tria facit: qꝛ p̃ facit qō dcm̃ est. 2° pbat qō dixerat. 3° epilogat circa determinata. 2ª ibi. (Nō oꝫ aūt.) 3ª ibi. (Ex gbus g̃.) cautela talis est: q cū rndēs exigit a nobis de q̃ volum⁹ arguere: nō debem⁹ sibi dre ī spāli: ſz in gnali: vt qꝛ nolu: ⁊ ei ꝑdre in oibus: iō ait q ad eos q exigūt ad qd opponēs conat arg⁹. q p qꝛ: vt videt: oꝫ assignare cāz. dicr: s āt gbusdā. i. assignato nego° ī spāli cbseruabili⁹ est. i. rndētes poterūt magis obſuare qō debent: ⁊ magis sibi cauere: iō opponēs oꝫ dre q in elēchis. i. in redargutiōib⁹ vlr accit dre ꝑdictionē: ⁊ qꝛ ꝑdictio ē vlr obſuāda in elēchis. i. in dispu^nt redargutiua. iō opponens oꝫ se offerre q ī qib⁹ vult ꝑdre rndēti qm̃ qō rndēs dixit ipse vult negare: ⁊ qō negauit ipse vult dre. i. affirmare: ſz nō: qm̃ ꝑtioꝫ ē eadē disciplina. i. nō oꝫ sibi specificare, ppo^m suū: vt si vult arguere q ꝑtioꝫ eadē sit disciplia. nō oꝫ B opponēs rndēti pponere: ſz oꝫ dre in vlr q in oibus vult ei cōtradicere. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Non opꝫ aūt conclusionem aut propositionem interrogare: sed vt concessis vti.

¶ Probat qō dixerat. s. q̃ rn^m nō ē manifestādū ppositū ī spāli. qꝛ tūc opponēs iterro^rēt ꝑnē quā oꝫ ꝛcludere: iō ait q nō oꝫ iterro^rē ꝑnē vt ppōnē. i. vt pmissā. i. nō oꝫ iterro^rē ꝛclo sic pmissa: imo aliq̃ nō oes pmisse sūt iterro^bⁿ: ſz q̃s daꝫ pmissas nō oꝫ iterro^rē: ſz debem⁹ vti eis vt ꝛcessis. pꝫ aūt has q̃rtuoꝝ cautelas respicere r. ꝛdētes doctos. nā doci sunt q sciūt distinguere qō faciebat cautela pma: ꝑ q̃s est valde argnēdū: qō faciebat zª: q abūdat erg^tio in aliq̃ mā: qō faciebat 3ª. docti. n. exigūt ad qd opponēs vult arguere: de quo est cautela q̃rta. Rursus oes he cautelc p̃ supponūt opponētē hre aliquā notitiā de rndēte ex dictl ei⁹. iō sic pme cautele sumebant ex mō iterrogādi: ita he sumunt ex datis a rndente. Ultimo cū dicit.

¶ Ex qb⁹ ergo iterrogatiōes: ⁊ quo modo interogādū in agonisticis exercitatiōib⁹ dictū est.

¶ Epilogat circa determinata. d. q dictum est ex quibus sūt iterrogatiōes: ⁊ quō iterrogādū est in agonisticis exercitatiōib⁹. ¶ Notādū aūt q in disputatiōe pncipalr sunt attendēda dicta rndētis. iō cautele sūpte ex hꝭ dcis dicūtur interrogatiōes: qꝛ in eis pncipalr ꝑsistit rō iterrogandi ⁊ disputādi: iō ait. dictū eē ex gb⁹ sunt interrogatiōes. quātū ad cautelas sūptas ex dictis rndētis. Et quō iterrogandus q̃tus ad cautelas sumptas ex mō interrogandi. Et in hoc terminat sentētia pmi libri elenchoꝝ.

¶ Incipit liber secūdus elenchoꝝ Aristo. CAP. I.

DE responsione aūt ⁊ quō oportet soluere: ⁊ qd: ⁊ ad quā vtilitatē hmōi ozones p̃ sūt post hoc dicēdū.

¶ Postq̃ pbs in pmo libro docuit ozones sophisticas cōstituere. In B 2° docet eas soluere: ⁊ duo facit: qꝛ p̃ ꝛtinuat se ad dicenda. 2° exegt de intento ibi. (Utiles g̃ sūt.) In pma pte q̃ttuoꝝ pponit: de gb⁹ vult determinare ī hoc 2° lib. iō ait q post hec q̃ dicta sunt in p̃ lib. in hoc 2° dōꝝ est de rnsiōe q̃tū ad solone apparētē: ⁊ quō oportet soluere q̃tū ad solone verā, ⁊ dicendū est qd oportet soluere q̃tū ad solone verā. ⁊ dicēduꝝ est etiā ad quā vtilitatē plus. hꝭ ozones: siue hꝭ solutiones q̃ h̄ dabunt. ¶ Notādū āt q cuiuslibꝫ est rndere: ſz nō cuiuslibꝫ est soluere. iō p rnsionē possum⁹ deuenire in solone apparētē ⁊ defectiuā. p hoc vo q ait quō oportet soluere possum⁹ denotare solone verā ⁊ efficacem. ¶ Notādū etiā q dicit qd oportet soluere: qꝛ qdā ozones sunt ad eo friuole: q q̃si sūt digne despici: ⁊ q̃si nō idigent solutiōe. erit. n. circa finē hui⁹ de hoc spāle capt̃. vꝫ. qd est qō est dignū solone. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Utiles ergo sūt ad philosophiā qdē pp duo. Primū qdē: qm̃ sepe q̃ fm dictionē fiūt meli⁹ hre faciūt quotiēs singulū dī: ⁊ q̃ silr: ⁊ que aliter reb⁹ accidūt: ⁊ in noibus.

¶ Exegt de pmissis: ⁊ q̃ttuoꝝ facit: qꝛ p̃ exegt de q̃rto: vt de vtilitate taliū ozonū: qō fuit q̃rto ppo^m. 2° exegt de p̃. s. de rnsione siue de solone apparēti. 3° exequit de 2° vt hꝭ solone recta. ⁊ 4° exegt de 3°. s. qd ē qō oportet soluere. 2ª pꝭ ibi. (Primū g̃ sic sylla're.) 3ª ibi. (Qm̃ aūt est recta solo.) 4ª pꝭ incipit circa finē libi ibi. (Oꝫ aūt ītelligere qm̃ oiuꝫ ozonū.) Pria pꝭ ī q̃ determiat hꝭ vtilitate taliū ozonū diuidit in duas: qꝛ p̃ assignat tales vtilitates. 2° remouet quādā cauillationē ibi. (Rndētib⁹ aūt quō.) ¶ Ad euidentiā aūt pme ptis sciēdū q scire soluere ozones sop^cas valet ad duo. s. ad adiscēdū pbiaꝫ: ⁊ ad acqrēdū honorē ⁊ gliaꝫ. duo q̃ facit: qꝛ p̃ o' q scire talia valet ad pbiam. 2° q valet ad gloriā ibi. (Tertiū vo ⁊ reliquū.) circa pmuꝫ duo facit fm q vuplr o' talia deseruire phie. 2ª ibi. (Scōꝫ aūt ad eas.) Dic g̃ q solones sophicaꝫ ozonū vtiles sūt ad pbiaꝫ pp duo. p^m gdē vtiles sup. sūt q̃tū ad fallas ī dictiōe ne hō decipiat cū alio: qm̃ sepe q̃ ſz dictionē fiūt sup. si hō sciat ea soluere solones taliū faciūt meli⁹ hre quotiēs singulū dicit. ⁊ talia faciūt meli⁹ scire q̃ silr: ⁊ q̃ alr. i. ⁊ q̃ dissimilr accit in reb⁹ ⁊ in noib⁹: circa qō decipit fig^a dictiōis: ſz talia sup. scire iuuat ad cognoscēdā vitatē phie. g̃ talia vtilia sūt ad pbiaꝫ. ¶ Notādū aūt q fig^a dictiōis nō accipit multiplex nisi fantasticuꝫ: vt supra dicebat. merito g̃ hec fallā diuidit ꝑ oes alias fallas in dictiōe: ideo sciēdo soluere alias fallacias in dictione scim⁹ q̃tiens singulū dicitur: ⁊ cognoscimus multipli^cēꝫ. ſz sciendo soluere figuraꝫ dictiōis nō ppe cogñscim⁹ multipli^cēꝫ: qꝛ ibi ppe nō ē multiplicitas: sed scim⁹ q̃ silr ⁊ q̃ alr interpretant.

Dubitaret forte aliqs quō scire talia sit vtile ad pbiaꝫ. ¶ Dōꝫ q de reb⁹ est scia vt sūt apphēse ab itellectu: ⁊ sic apphēdunt sic significant. q vo ignozāt signes vocabuloꝝ ⁊ modos iterrtādi no^m magnū ipedi^mēꝫ hūt ad pbiaꝫ: ⁊ qꝛ talia scim⁹ sciēdo soluere fallas in dictiōe. iō solones taliū vtiles sūt ad pbicas disciplinas. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Scōꝫ āt ad eas q̃ p eūdē sūt qōnes: naꝫ q ab alio facile paralogizatur ⁊ hic non sentit ⁊ ipse a se hoc patitur sepe.

¶ Ponit scōaꝫ vtilitatē. d. q z^m emolumētū siue 2ª vtilitas ē ad eas oes qōnes: siue ad oes ozones q̃ sūt p eūdē: ⁊ hoc q̃tū ad fallas ex dictionē: in gb⁹ hō nō min⁹ decipit ꝑsiderādo p seipsuꝫ q̃ ꝑsiderādo cū alio. nā q ab alio paralogiçat qō fit in fallys in dictiōe: ⁊ hoc nō sentit. i. nō pcipit: ⁊ ipe a seipso patit hoc sepe: qꝛ q decipit cū alio signuꝫ est q multotiēs decipiat cōsiderādo cuꝫ seipso.

Dubitaret forte aliqs. vñ segt si hō decipit ab alio q decipiat multotiens a seipso. ¶ Dōm q fallacie in dictiōe sunt minozis latētie: ⁊ nō sūt tāte efficacie ad decipiēdū sic fallē ex dictionem. q g̃ decipit cū alio qō fit p fallas in dictiōe: multo

magis decipit p seipꝫ: qō fit p fallas extra dictionem.

Ulterius forte dubitaret aliqs ad qd deseruit ad philosophiā cognitio taliuꝫ.

¶ Dōm q vt supra dicebat. fallacie in dictione sumunt p̃n^m decipiēdi ex pte vocis. fallē vo ex dictione sumūt p̃n cipiū decipiēdi ex pte rei: sic g̃ vtile est ad pbiaꝫ scire soluere fallas in dictiōe: ne ꝑsiderādo cū alio decipiat circa significatiōeꝫ vocabuloꝝ: ⁊ circa iterptationes noiuꝫ. sic vtile est ad pbiaꝫ scire soluere fallas ex dictionē. ne aliqs decipiat apud semetipꝫ ꝑsiderādo de reb⁹: imo tāto ē vtil⁹ scire h̄ q̃ illud q̃rto cognitio rerū supercellit cognitioneꝫ nominuꝫ. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Tertiū vo ⁊ reliquū adhuc ad gloriaꝫ circa oia exercitatū eē videri ⁊ ī nullo iscie se hre.

¶ Ostēdit quō scire talia vtile est ad gliaꝫ: ⁊ duo facit: qꝛ p̃ facit qō dcm̃. 2° manifestat qō dixerat ibi. (Nā si bis.) dicit g̃ q adhuc tertiū ⁊ reliquū. i. tertia ⁊ reliq̃ vtilitas est ad gliaꝫ. iō subdit q circa oia eē exercitatū: ⁊ in nullo videri inscie se hre sup. facit appere hoieꝫ gloziosiuꝫ: ⁊ qꝛ B habebim⁹ sciēdo soluere ozones sophicas: iō cognitio taliuꝫ facit ad gliam. ¶ Notādū aūt q dicit tertiū ⁊ reliquū. nā si deseruire ad pbiaꝫ accipit p vna vtilitate: tūc hec ē reliqua vtilitas. s. facere ad gliaꝫ. Si vo deseruire ad pbiaꝫ accipit put iportat duplicē vtilitatē: q̃rū vna ē vt nō decipiamur cū alio. alia vo vt nō decipiamur apud nosmetipsos: tunc hec est tertia vtilitas. vt. s. appere possim⁹ gloriosi. ¶ Notādū etiā q dicit circa oia exercitatū esse: qꝛ ozones sophice sumunt ſz q̃sdā ītentiōes cōes applicabiles ad oēꝫ mātꝫ: iō qui circa talia bene se hꝭ: ⁊ scit ea bene soluere quasi circa oia videt exercitatus. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Nā si is cōicat ozonib⁹ vl' opionib⁹ ſpnit ozationes euꝫ nihil habeat determiare de vitio earꝫ susceptionem dat qō videtur grauis esse non quia verum sed propter iperitiam.

¶ Ostēdit quō scire soluere talia facit ad gliaꝫ. nescire facit ad ignominiā. d. q si is. i. si rndens q cōir ⁊ cū opponēte in ozonib⁹ spnat hꝭ ozones sophicas. i. non velit rndere ad eas: cū nihil hēat determinare de vitio earū. i. cū nesciat eas soluere. suspitionem dat. i. facit se suspectū q videt eē grauis. i. q videt eē grossus ⁊ iperit⁹: ⁊ q nesciat soluere difficultatē ozonis sophice: nō qꝛ veruꝫ sit q tales ozones sint ve difficiles: ſz pp iperitiā rndētis sup. vident eē difficiles: vl' pōt exponi: nō qꝛ verꝫ sit. i. nō q tales ozones verꝫ ꝛcludāt. ſz pp ipitiā rndētis sup. videat verꝫ ꝛcludere. ¶ Notāduꝫ aūt q dic suspitiōeꝫ dat: qꝛ nō solues ad ozones sophicas: nō oꝫ q ō nēcitate sit grauis vl' grossus. posset. n. gs hās sciaꝫ nō vti ea ⁊ silare se ignozātes: ⁊ q sic ageret nō eēt grossus: ſz silaret se eē grossuꝫ: ⁊ suspitionem daret q eēt talis. iō cū dup^r exposit⁹ sit text⁹ ille: nō q verū sit ꝛc. posset ꝫ exponi sic. spnēs ozones sophicas ⁊ ñ solueus eas suspitiōeꝫ dat q sit grossus: nō q verū sit. i. nō q de nēcitate sit grossus: sed pp ipitiaꝫ quā demīrat vl' grossus eē. ⁊ hec expō videt magl̃ralis. ¶ Notādū ēt q gloria: vt B de ea loqmur est q̃dā exterioꝝ claritas. nō rndēs g̃ ad ozones sophicas: ſz pp B nō amittat iteriozē pfcōnē: sp tñ ſz q hꝭ amittit exteriozē gloziā: iō si volum⁹ videri gloziosi debemus scire soluere talia: ⁊ cuꝫ offert se facultas respōdere ad ea. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Respōdētib⁹ āt qīo obuiādū ad hmōi ozationes manifestū ē sīqdē recte dixim⁹ prius ex q̃bus sunt palogismi: ⁊ que ingrende sunt super abundantias sufficienter diuisimus.

¶ Remouet quādā cauillationeꝫ: ⁊ duo fac: qꝛ p̃ ponit hꝭ cauillatiōeꝫ. 2ª remouet ⁊ soluit eā ibi. (Nō ē aūt idē.) dicit g̃ q ma^m est rndētib⁹. i. apō rndētes quō obuiāduꝫ sit ad hꝭ ozones. s. ad ozones sop^cas si recte dixim⁹ pius. i. in p̃ lib. vbi ondim⁹ ex gb⁹ locis sic palo' sophici: ⁊ vbi sufficiēter diuisim⁹ supabūdātias. i. cautelas q̃ rēde sīt ad hꝭ sophicatiōes. q. d. q vñ B 2° liber supfluere: qꝛ p ea q̃ dcā sīt in p̃ lib. sufficiēter hñ pōt quō rndētes debēt obuiare ozationib⁹ sophicl. ¶ Notādū āt q cautele dicunt supabūdātie esse: qꝛ nihil vñr facere ad eē artis: ſz ad hñ eē: ⁊ ad quādā supparrogationē. vñ vbi nos habem⁹ supabūdātias greca correctio hꝭ supgressiones. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Nō ē aūt idē sumēte ozone videre ⁊ soluere vitiū ⁊ iterrogāti posse obuiare velociter.

¶ Soluit hꝭ cauillationē ondēs q tradita in B lib. nō sūt supflua: ſz vtilia: ⁊ tria fac ſz q tripl⁹ B o'. 2ª ibi. (Amplius aūt quēadmodū.) 3ª ibi. (Accidit aūt qñq̃.) circa pmuꝫ duo facit: qꝛ p̃ fac qō dcm̃ ē. 2° assignat cāz ei⁹ qō dixerat. 2ª ibi. (Nā qō scim⁹.) dicit g̃: q nō est idē rndētē eē sumētez ozonē ⁊ soluere ⁊ videre vitiū ozonis: ⁊ iterrogāti posse velociter obuiare. nō g̃ supfluit doctria h⁹ z'. q̃ā p p^m li bū p lōgā ꝑsideratione possum⁹ talia soluere: tñ p tradita ī B 2° possum⁹ hre ea in pmptu: ⁊ velociter soluere.

Dubitaret forte aliqs. quō p tradita in B lib. possum⁹ solucr velociter ozationes sophicas: ⁊ quō B nō possum⁹ p p^m lib. ¶ Dōm q refert aliqd scire ī suis p̃n^ib⁹ ⁊ in ppa foꝫ. In p̃. n. li. determinatū ē de solone taliū ozonuꝫ. put scit ī suis p̃n^ib⁹. nā q scit locos sop^cas ex gb⁹ fiūt sylli sop^cī. ⁊ scit cautelas ⁊ supabundātias p q̃s qs apte sophi^cē pōt: hꝭ viā: ⁊ hꝭ p̃n⁹ p q̃s venari pr solones sophicaꝫ ozonū. ñ tñ hꝭ talia ī pmptu: qꝛ p se nescit ea ī ppa foꝫ: igr p hūc z^m lib. velociter possum⁹ obuiare iterrogāti ⁊ opponēti. nō āt p p^m lib. qꝛ ibi nō sūt tradita talia ī ppa foꝫ vt hic. ¶ Deinde cuꝫ dicit.

¶ Nā qō scim⁹ sepe transposituꝫ ignoramus.

¶ Assignat cāz dcī. ꝛtinuet sic. hñ dico q p tradita in p̃ li. nō possum⁹ talia velociter soluere. nā qō scim⁹ sub vno° vt ī suis p̃n^ib⁹. sepe ignram⁹ ipꝫ trāspositū. i. sub alio ozdine positū: vt acceptū ī ppa foꝫ: ⁊ qꝛ p p^m lib. scim⁹ talia ī suis pncipiis: ſz p hūc z^m scim⁹ talia sub alio ozdie posita: vt accepta ī ppa foꝫ. q̃ p hūc li^m scim⁹ talia magis ī pmptu: ⁊ possum⁹ ea veloci⁹ soluere. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Amplius āt quēadmodū ī disputatiōib⁹ citi⁹ ⁊ tardi⁹ ex exercitatiōe fit magis: sic ⁊ ī aliis se habet. Quare si manifestū nobis sit: ipediti āt sumus fallimur tpibus frequenter.

¶ Probat hec idē a 8ª rōne ondēs tradita ī B li. nō esse supflua: qꝛ p ea sum⁹ exercitati ⁊ meditati. iō ait q quēadmodū ī disputatiōib⁹ sup. dia^cēꝫ exercitatiōe. i. p exercitationē fit magis rñ⁹ citi⁹ ⁊ tardi⁹. citi⁹ qdē si sum⁹ exercitati. tardius aūt si nō sum⁹: sic se hꝭ ⁊ in aliis disputatōib⁹. s. in sophisticis. q̃re si manifest^m nobis sit sup. p p̃mum lib. quō soluēde sūt ozones sophice: tñ qꝛ p illū lib. sum⁹ q̃si imeditati. i. ī exercitati. iō si volum⁹ p illā doctrinā soluere tales ozones: fallimur tēpozib⁹ frequēter.

Dubitaret forte aliqs. quō p doctrinā traditaꝫ in p̃ lib. dicam^r esse imeditati vel inexercitati circa solones ozonū sop^cas. ¶ Dōꝫ q exercitatio ⁊ expiētia ē magis circa pticu^rē: ⁊ circa specialia: ⁊ qꝛ in p̃ lib. dcm̃ est de solone taliū ozonū q̃si in vlī ⁊ vt hꝭ eē in suis p̃n^ib⁹. h̄ aūt magis determiat de ea ī speciali: ⁊ in ppa foꝫ. iō in soluēdo tales ozones q̃tū ad doctrinā pmi libri dicim^r eē q̃si ī exercitati: ſz sci^dē tradita in B 2° circa talia erim⁹ q̃si medi^tē ⁊ exerci^tē. ¶ Deinde cū dic.

¶ Accidit aūt q̃ſiꝫ sic ī descriptiōib⁹: nā ⁊ illic

soluētes qñq̃ cōpōere rursū nō possum⁹ sic ⁊ ī elenchis scientes ꝓ quid oīonez accidit connectere soluere orationez dubitamus.

¶ Adducit tertiā rōnē.nā nō oz sciēte facilia scire diffi⁹. g̃ sic ī descriptiōib⁹.i.ī pictur]:siue ī dscriptiōib⁹ geometric] qñ soluētes talia nō possum⁹ rursus ꝓponere:qz faciliᵗ ē talia dissoluer q̃ cōponer.sic ī elēchis.i.ī palēchis accit q̃si eꝫio:qz scientes ꝓnectere tales oīones ꝓm qd.i.ꝓ aliquē modū dubitam⁹ talē oīonē soluere.nā ī talib⁹ faciliᵗ ē cōponere q̃ dissoluere. ¶ Notādū āt q ⁊ sillitudo ē q̃si p oppo⁷⁷,nā ī descriptiōib⁹ q̃ rcūq; accipiant descriptiōes: siue accipiant ꝓ geometriā.siue ꝓ picturas: vl ꝓ arte p tractmā.sp ī talib⁹ faciliᵗ ē dissoluere q̃ ꝓponere.difficile ē.n.bñ ōpigere imaginē vm⁹ boīs;⁊ difficile ē bñ describere vnā figᵐ geometricā:ꝓ facile ē talia dlere: ī sophicarionib⁹ āt eꝫio:qz facile ē sophiᵗ:ꝓ difficile ē sophiᶜᵉᵐ soluere.⁊ qz vt dcñ ē scito faciliᵗ:nō pp B scit difficile: sic q̃ scit dissolnere descriptiōes:nō pp B scit eas ꝓponere: sic sciēs ꝓponere sophiᶜᵉᵐ:qd docet ī p̄ lib. nō vt q pp B sciat eas dissoluere:qd docet in B ⁊°.nō g̃ supfluit doctrina huius.

Dubitaret forte aliqs quō vez sit q sciēs sophicatiōes ꝓponere;nō pp B sciat eas soluere. ¶ Dōz q sciēs aliq̃ ꝓponere p artez scit per arte illa dissoluere:ꝓ qui sine arte ⁊ q̃si p accñs sophiᶜᵉᵐ ꝓponit:nō pp B scit sophistica ᶜᵉᵐ dissoluere.sophiᵗᵉ.n.⁊ facere sophiᵗᵃ q̃dā ē cuiuslibet.nā ydiote vtunt sophicatiōib⁹ . nesciūt tñ eas dissoluere. iō signāter forte dixit phs q sciētes cōponere oīonē ꝓ qd : dubitāt eaz dissoluere:qz scire aliqd sine arte nō ē scire simplr:sed ꝓm quid.

Ulterius forte dubitaret aliqs: qz si sic dicim⁹ cū ī p̄ li.doceat ꝓpō oīonū sophicaz p modū artis:videt q p illū libz sciam⁹ eas dissoluere: ⁊ tē rō assignata.nō ē ad ꝓpo⁷⁷:ꝓ magis ē ad ꝓriū. ¶ Dōz q sic p p⁷⁷ li⁷⁷ bz p arte ꝓpō sophicaz oīonū:⁊ ēt solo eaz:ꝓ nō eq̃ facilr.nō.n.oīa q̃ cadūt sub arte pari faciliᵗ currūt.facilr.n. p pmū libz possum⁹ sophicas rōnes ꝓponere:ꝓ nō possumus eas facilr soluere:iō idigem⁹ doctria b⁹ z° li. vl possumus oīe q solo oīonū sophicaz duplr ꝓsiderari pōt.p vt bz eē ī suis pn⁷⁷.z° vt ꝓsideraī in ꝓpa fozᵃ: ⁊ vt applicaī ad mātz paᶜᵉ. In p g̃ lib.p se ⁊ p modū artis ōtermiatū est de solone sophica : vt bz eē ī suis pn⁷⁷.nā eoipso q ibi determinat de locis sophicis:q sūt ela sylloz sophicoz.cū g̃ bz loci sint defciui sciēdo tales locos hēmus viā ⁊ pn⁷ ad soluēdū oīones sophicas.ꝓ si ꝓsidat bz solo ī ꝓpa fozᵃ: ⁊ vt applicat ad mātz sylloīs:sic q̃si p accñs determiatuz ē de ea in p̄ li.nā si in p̄ lib.adducebāt aliqui palo⁹: ⁊ oñdebant eos eē defectiuos:hoc nō erat vt solueren:sed vt exēplificaret de ꝓpositis.exᵃ aūt nō sūt de eēⁿ artis:ꝓ q̃si p accidēs respiciūt eaz. g̃ de palo⁹ vt hīt solui:siue de solone eoz ī ꝓpa fozᵃ q̃si p accñs determiatū ē ī p̄ li.iō nō supfluit iste z° liber:vbi p se ⁊ ī ꝓpa sua fozᵃ ōtermiat de tali solutione . ¶ Notādū aūt hūc scōm libruz in tribus differre a pmo libro . p̄ qz ibi determinat de solone sophicaruz oīonū:vt bz eē in suis pn⁷⁷.B āt vt bz eē in ꝓpa fozᵃ.z° qz ibi determiat q̃si in gnali:B āt magis in spāli.3° dīt:qz ibi determiat de hac solone q̃si p accñs.B āt magis p se.ꝓ g̃ has tres dñias assignate sunt tres oīones. q̃re nō supfluit doctrina hui⁹ scōi.pma.n.rō initiat pme dñie.z° scōe.⁊ tertia quodāmodo tertie:vt patet intuenti.

Primū ergo sicuti sillogizare dicimus pbabiliter qñq̃ magis q̃ ve eligere oportere: sic ⁊ soluēduz qñq̃ magis probabiliter q̃ ꝓm verū.

¶ In pte ista vt dicebat determiat phs de appenti solone ⁊ duo fac:qz p̄ o' q expedit aliqñ appenter soluere.z° docet B.ꝓ.soluere appēter.z° ibi. (Rñdēdū āt in his.) circa p̄m duo fac:qz p̄ pponit qd itēdit.z° manifestat ppostituz. z° ibi. (Qino vo ꝓ litigiosos.) dic g̃ q p̄m sciēdū ē q̃ sic dicim⁹ qñq̃ magis oportere eligere sylloare pbabilr q̃ vere:sic debem⁹ oīe q qñq̃ magis soluēdū ē:vl magis eligēduz est soluere pbabiliter.i.apparenter q̃ ꝓ vez.i.q̃ ꝓ veritatem. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Qino.n.ꝓ litigiosos obstādū nō vt arguētes sed vt apparētes. Nō.n.dicim⁹ eos sillogizare q̃re vt nō videant cozrigendi sunt.

¶ Probat qd dixerat.vꝫ.soluēdū ē aliqñ appēter. ⁊ duo fac:qz p̄ fac qd dcñ est.z° qdaz qd supposuerat manifestat:⁊ ēt pbat.z° ibi. (Nā si elēch⁹ ē.) dic g̃ q ꝓ litigiosos palo⁷⁷;siue ꝓ litigiosas oīones obstādū ē:nō vt arguētes ,i.nō vt ve arguāt : ꝓ vt appentes.i.vt nō videant redarguere.nā bz syllos litigiosos ñ dicim⁹ eos syllar:ꝓ videri sylloare:qz cozrib⁹ st.i.sol⁷⁷ st bz palo⁹ vt nō videant sylloᶜᵉ. ꝓ B sup.pt fieri p appentē solonē.g̃ eligēdū ē appēter soluere. ¶ Notādū āt q sic palo⁹ ñ ē sylli simplr.pñt āt eē sylli ad boīez: sic appens solo nō ē solo simp⁹: ꝓ ad boīez. bz.n.solo nō ꝑpe soluit:ꝓ vt soluere;nec fac q sylli nō arguāt:ꝓ ne videant arguere:⁊ qz sylli peccātes ī fozᵃ soluē di sunt ne videant arguere. iō cōtra tales syllos expedit aliqñ soluere appārēter. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Nā si ē elēch⁹ ꝑdictio nō equoca ex qbusdaz nil op⁹ ē dimidere ad amphiboliā: ⁊ equocationē. Nō eni facit sillz sed ob nil aliū cōdimidēdū nisi qz cōclusio videt elencho similis.

¶ Probat qd supposuerat. ¶ Ad c° euidētiā sciēdū q tota vis rōnis p̄mīsse ī B ꝓsistit.vꝫ.q rōnes litigiosas expedit soluere aliqñ appēter:qz nō arguūt:ꝓ vt arguere. iō ī tota seq̃nti pte.B pncipalr itēdit ꝓbare.vꝫ.q rōnes litigiose nō arguūt:ꝓ vt arguere.⁊ duo fac:qz p̄ fac qd dcñ ē.z° remouet errozē q̃dādā circa B errātiū ibi. (Si āt aliquis putet.) In probando autem rationes litigiosas nō redarguere ꝓ videri redarguere:specialr descēdit ad equocationē ⁊ amphi⁷⁷ intuens q sicut ille non arguūt:ꝓ vt dentur arguere.sic nec alie quecunq; litigiose nō arguūt ꝓ vt arguert.circa B āt duo fac ꝓ q duplicē rōnē adduc ad ꝓpositū ꝓbādū.z° ibi. (Si vo diuidēs.) circa p̄m tria fac:qz p̄ pbat spālr de equoᶜᵉ ⁊ amphi⁷:qz nō sūt solnēdē ne arguāt:ꝓ ne videant arguere.z° pbat B vlr de gbusdam litigiosis oīonib⁹.3° remouet quādā cauillationē. z° ibi. (Nō est g̃ redargui.) 3° ibi. (Nā qōlibz.) In p̄ma pte itēdit talē rōnē.nulla oīo mltipl⁷ vē ꝑdic:nec fac vez elēchū:ꝓ equo⁷ ⁊ āphi⁷ st mltiᶜᵉ.g̃ nec vē redarguūt:nec faciunt vez elēchū.talia g̃ distiᵗᵃ st:ñ ne redarguāt:ꝓ ne videant.B ē g̃ qd ait q elēch⁹ ē ꝑdcō ꝓclusa ex gbusdā p̄mīsis:ñ equoca:nec mltipl⁷:⁊ qz sic ē mltipl⁷ nil op⁹ ē videre.i. distiguere āphi⁷⁵ ⁊ equoᶜᵉᵐ sup . ne redarguāt.nō.n.aliq̃ taliū oīonū fac sylloz:ꝓ ob nil aliū didēdū ē equoᶜᵉᵐ ⁊ amphi⁷⁷:nisi qz ꝓclo vī silis elēcho.i. nisi qz vī redarguere.

¶ Notādū āt q spālr B descēdit ad equoᶜᵉᵐ ⁊ amphi⁷⁷: qz in talib⁹ magis ma⁷⁷ est q soluēde sūt nō ne arguāt: ꝓ ne videant.vlr tñ de oib⁹ sylloīs litigiosis B itēdit q nō st soluēdi ne arguāt:ꝓ ne videantur. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Nō ergo redargui ꝓ videri cauēdū eo q interrogare ampbiboliā ⁊ q̃ sūt ꝓ equocatiōez ⁊ q̃ cūq; alie huiusmodi obtusiōes ⁊ verū elēchuz obnubilāt ⁊ arguētē ⁊ nō arguētē dubiū faciūt.

¶ Qd pbauerat de equoᶜᵉ ⁊ āphi⁷. pbat vlr ō oib⁹ oīonibus litigiosis,itēdit aūt talē rōnē ꝓ amphi⁷⁷ ⁊ equoᶜᵉᵐ:⁊

ꝓ oīa q̃ obnubilāt vez elēchū.nō ē cauēdū ne arguāt: ꝓ ne videant. sed oēs oīones litigiose obnubilāt vez elenchuz.g̃ ⁊ T.B est q qd ait q nō ē cauēdū sup.ꝓ q̃cūq; oīones litigiosas redargui ꝓ videri:⁊ subdit cāz:qz interrogare āphiaz.i.q̃ st ꝓ amphiaz:⁊ q̃ sūt ꝓ equoᶜᵉᵐ,⁊ q̃cūq; sūt alie bz q̃ obnubilāt.i.⁊ ceteras oīones litigiosas q̃ obnubilāt vez elēchū:⁊ arguētē:⁊ ñ arguētē faciūt dub⁷⁷.talia eni qz nō arguūt:ꝓ vñr arguere:iō dubiū faciūt vt⁷⁷ arguant vel nō:pp qd apparet ad cetera talia rñdēdū ē:nō qz arguāt:ꝓ qz vident arguere. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Nā qz ꝓ ī fine ꝓclusi nō qd affirmauit negat dicere ꝓ equoce ⁊ si qd mazie ꝓtigit ī idē ferāt dubiū si redargut⁹ ē:dubiū.n.si vera dicit nūc.

¶ Remouet quādā cauillationē.dīet forte aliqs q suffiē distinguere ⁊ soluere sophiᶜᵉ ī fine fcā ꝑne:qd remouēs. phs ait.d.qz ꝓ in fine cōclusi.i.fcā ꝑne ꝓtigat dñe rñdentē opponētē ñ negare qd affirmauit : ꝓ equoce:qz nō accepit ꝓpōē in illo sensu in q̃ dedit:⁊ si qd mazie ꝓtingit ad idē ferat.i.dicat opponēs qd ad idē tulit.dubiū ē si rñdēs ē redargut⁹.nā dubiū ē. si vā dic nūc.i.dubiū ē. si nō tulit itellm ad idē ad qd tulit opponēs.bonū ē g̃ nō distinguere ī fine:ꝓ ī pn⁷: qz B fcō nl ꝓ dubiū ē rñdētē nō eē redargutū. ¶ Notādū āt qz dic q mazie ꝓ q ad idē ferat: qz opporᶜᵉ sp volūt videri redarguer:⁊ iō sp dicūt q arguūt in illo sensu ī q̃ rñdēs dedit.dato g̃ q eqᶜᵉ arguāt mazᶜ trī :i.q̃si sp ꝓ opponētē dñe q ad idē ferat.i.q arguat in illo sensu ī q̃ rñdēs dedit. ¶ Notādū ēt q stati cū ꝓpōit p̄ positio mltiplex debem⁹ eā distiguere aū q̃ ꝓcludat ex ila:qz B faciēdo nō ē dubiū nos nō eē redargutos:tñ si cōtingat nos nō distiguere ꝓpōē mltiplicē in pn⁷: si p eam ꝓcludat ꝓ nos debem⁹ eā distiguere in fine:qz melⁿ ē sic facere q̃ ꝓ ni assentire. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Si vo diuidēs iterrogasset equocū:aut amphibolū: nō dubi⁹ eēt elēch⁹. Et q q̃rūt nūc q dē min⁹:pri⁹ āt magis litigiosi: vl sic: vl nō rñdere iterrogatū necesse. Nūc aūt:qz nō bene interrogāt iqrētes: necesse ē vt respōdeat aliqd is q interrogat cozrigēs vitiū ꝓpositionis qm̄ diuisio sufficiēter: vl sic: vl nō necē ē dīe rñdēte.

¶ Adducit aliā rōnē ad oñdēdū soluēdas eē oīones equocas ⁊ amphi⁷⁷:nō qz arguūt:ꝓ qz vñr arguere.d.q ꝓ si opponēs dīdēs.i.distiguēs iterrogasset equocū vl amphiboluz : nō dubi⁹ eēt elēch⁹ ⁊ oppo⁷⁷ q sic regrūt nūc.f.facta distinctiōe sūt min⁹ litigiosi.i.nō sūt litigiosi:ꝓ p̄⁹ aū distinctionē magis sūt litigiosi:⁊ qz nūc oppo⁷⁷ litigiosi : si distiguāt:iō fcā distinᶜᵉ neē est rñdētē rñdere ad iterrogatuz simplr dōo sic vel nō.nūc āt qz iqrētes.i.opponētes nō bene iterrogāt qz nō distiguūt.neē ē vt is aliqs q iterrogat .i. vt rñdēs rñdeat cozrigēs vitiū ꝓpōnis ī distinᵈᵒ eā.nam diuiso sufficiēter.i.fcā sufficiēti diuisiōe neē ē rñdētē dñe .i.rñdere simplr dōo sic:vel nō sic.tota g̃ cautela q̃re ē necessaria distinctio:⁊ nō simplr rñdet.est vt cozrigat vitiū oīonis:⁊ qz rñdens nō iterrogauit distinᵈᵒ. pōt g̃ ex B sic formari rō.q̃tiēscūq; solut ad oīonē vt cozrigat oīois vitiū:nō rñdet ne fiat redargᵃ:ꝓ ne sicri videat. ꝓ ad equocationē ⁊ amphiᵃᵇ:⁊ vlr ad oēs oīones sopᶜᵃᵒ rñdet:vt cozrigat vitiū oīonis.g̃ ad oīa talia nō rñdet ne arguāt:ꝓ ne arguere videantur.

Dubitaret forte aliqs.qz cū in pn⁷ oñsuz sit q orationes litigiose nō arguūt:ꝓ vñr argᶜ.vī phm nugatoziū eē q B tā sollicit⁹ ē ad oñdēdū B idē. ¶ Dōz q ñ pncipaliter itēdit ostēdere oīones litigiosas nō argᶜ ꝓ videri arguere:qz B spectat ad p̄⁷⁷ li . ꝓ B itēdit q ad bz oīones ñ ē soluēdū ne arguāt, ꝓ ne videant argᶜ:⁊ B nō spectat ad p̄ mū libz.nā ꝓ arguere spectet ad p̄⁷⁷ libz : solᶜ tñ spectat ad scōm. Si g̃ B dī talia nō arguere;ꝓ videri:nō B itroductū ē pp ipaz argu⁷⁷. ꝓ vt ex B vlter:ius ꝓcludat ad talia

Ulterius (soluēdū ē nō ne arguāt:ꝓ ne videant. forte dubitaret aliqs.qz cū ī tractat de solone appēti:cū ēt B tractet de solone p distictionē:vī q soluere p distictionē fit solᶜ appēter. ¶ Ad qd dicūt qdā q solᶜ p distin⁷⁷ē dupl'r.si in vli nō ap:tādo distinᶜᵉᵐ ad ppo⁷⁷:⁊ sic soluit appēter.nā q dic ppōnē eē mltiplicez:⁊ nō o' quō sit multiplex vī solᶜ:ꝓ nō solᶜ.ꝓ si fiat distin⁷ in spāli vt aprez distin⁷ ad ppo⁷⁷:tūc ē solo recta. Sz ꝓ dicētes vñr ī gare qd iterest iter distinᶜᵉᵐ inuere:⁊ distictionē facere.nā q dicit ppōnez aliquā eē multiᶜᵉᵐ:⁊ nō assignat mltipliᶜᵉᵐ ei⁷⁷:nec o' ā sensus bz:nō distiguit ppōnē illā:ꝓ inuit. vel dic eā eē distiguēdā.q g̃ distīg' mltipli⁷ si recte distinguat soluit.si g̃ nō est distictionē distinᶜᵉ inuere ppe g̃ loquēdo distictio nō ē solo appēs ꝓ recta. ¶ Dōz ē g̃ aliter.nā B phs solū itēdit ostēdere q expedit aliqñ magis solᶜ appēter q̃ ve.q̃ sit aūt solo appēs ifra dicet.qd āt hic de distinᶜᵉ deteriat:nō B fac vt oñdat distinctionē eē solutionē appētē : ꝓ vt pbet litigiosas oīones distinᵈᵃᵒ eē.nō ne arguāt:ꝓ ne arguere videant:⁊ qz aliqñ p solonē apparētē ipedit litigiosa oīo ne arguere videant:expedit aliqñ appenter soluere . B g̃ si bñ ꝓsidat B nō agit de distinctiōe q sit apparēs solo . Sz ideo B de ea aliqd tangit vt pbetur q expedit aliquādo appārēter soluere.

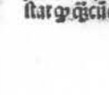

Sed aūt aliqs puret eū q ꝓ equocatiōez elēchū eē quodāmodo nō ē rñdētē effugere redargutionē: nā ī visibilib⁹ necessariū qd dīt negare illud: ⁊ qd negauerit affirmare.

¶ In pte ista vt dicebat remouet phs errozē q̃rūdā.dixerat.n.oīones ꝓ equoᶜᵉᵐ:⁊ oēs oīones mltiplices vl ēt vlr oēs oīones litigiosas nō facere elēchū : ꝓ obnubilare ipz: ⁊ nō arguere ꝓ vñr argᶜ.huic āt vitati qdā ꝑdicebāt. volebāt.n.equoᶜᵉᵐ fcāz in teris singularib⁹ facere vez elenchū.iō phs duo fac:qz p̄ remouet istoz errozē.z° ex remotiōe talis errozis o' vez eē qd p̄miserat.vꝫ.multipli⁷ distīguēda eē:qz faciūt dubiū an arguāt.i.qz vñr arguere. z° ibi.(Nō aūt ꝓ qz dubi⁹.) circa p̄mū tria fac : qz p̄ p̄mittit bz ponez erroneā.z° assignat dcē pōnis modū.3° ipzobat modū illū.z° ibi. (Nā vt cozrigūt.) 3° ibi. (Nā eadē erit oīo.) dic g̃ q ꝓ si aliqs putet cū palo⁷⁷ g ē ꝓ equoᶜᵉᵐ eē elēchuz vez:nō erit rñdentē effugere redargᶜᵉᵐ.q.d.q ꝓ si equocatio nō solū vī redargᶜ:ꝓ ēt ve redarguit:⁊ fac verum elēchū palogismus equo⁷⁷ erit insolubil.pp qd oportebit rñdentez ad ipsuz de necitate redargui. ⁊ subdit cāz:qz in visibilib⁹.i.in terminis singularib⁹ nēciuz est opponētez negare quod dixit.i.affirmauit rñdēs : ⁊ affirmare qd negauit.nō g̃ poterit rñdēs fugere redargutionē . ¶ Notāduz aūt q dic ī uisibilib⁹: qz ponētes hūc errozē q equo⁷ facit verū elēchū.dicebāt solū B veritatē dñe in reb⁹ visibilib⁹.i.in reb⁹ singularib⁹.ponebāt.n. has oīones.f.cozīscus currit.⁊ cozīscus nō currit ve esse ꝑdictoziās:⁊ facere verū elenchū: q si sic eēt : rñdēs nō posset effugere redargutionez:qz si ꝓcederet cozīscū currere īstaret ei: qz aliqs cozīsc⁹ nō currit.si vo negaret ipz currere: posset ēt redargui:qz aliqs cozīscus currit.

Dubitaret forte aliqs.vtrū rñdēs posset effugere ꝑdictionē si equo⁷ faceret vez elenchū.vī q sic:qz B posito posset rñs distiguere dōo cozīscū currere.vez ē p cozīsco currēte:⁊ nō currere eē vez p nō currēte. ¶ Dōz q si vā eēt suppō nō posset rñdēs ꝑdictionē effugere . nā ī bis q̃ faciūt vez elēchū nō est rñdēdū p distinctionē. Sz simpliciter.oporteret g̃ rñ⁷⁷ dare alterā ptē deteriate: ꝓ cōstat q q̃cūq; daret accideret ei redargu? ¶ Deide cū.d.

¶ Nã vt cozrigũt qdã nihil ꝓdest: nõ.n. coziscũ aiũt esse musicũ ⁊ nõ musicũ: sed hũc coziscũ musicuz: ⁊ hunc coziscũ nõ musicuz.

¶ Assignat ꝛeẽ positiõis mocũ.d.q̃ modus �means quez qdã cozrigũt ꝛcãz põnẽ nihil ꝓdest. aiũt.n. coziscũ nõ eẽ musicũ ⁊ nõ musicũ: ſz hũc coziscũ eẽ musicũ. hũc ãt coziscũ nõ musicuz. erat q̃ modus ponẽdi põnez ꝓdcãz q̃ va ꝛdictio erat ĩ teris singlarib⁹ ab⁽ᵗᵉ⁾ ſũpt⁾. ſz nõ erat va ꝛdcõ ĩ singl'a rib⁹ teris determiat⁾ p ꝓno⁽ⁿ⁾ demſtati⁽ᵐ⁾. ponebãt. n. nõ esse ꝛcedos coziscũ eẽ musicũ: ⁊ coziscuz eẽ nõ musicuz. qz ibi erat ꝛdcõ va: ⁊ va redarg⁹: ꝛcedi tñ poterat hũc coziscũ eẽ musicũ. hũc ãt coziscũ nõ eẽ musicũ: qz ibi nõ ẽ va ꝛdcõ.

Dubitaret forte aliqs vñ moti fuerũt dci pbi equocatione ſcãm in reb⁹ visibilib⁹ siue in teris singularib⁹ posuerũt magl bre rõnẽ ꝛdictiõis q̃ ĩ teris cõib⁹. ¶ Dõz q̃ ois equo⁽ᶜᵃ⁾ ipedit ꝛdcõnẽ. iõ dci pbi a vitate deuiarũt po⁽ᵈᵉ⁾ equo⁽ⁿᶜᵃ⁾ eẽ vez elẽchũ: siue b̃ poneret in teris singlarib⁹: siue ĩ cõib⁹: tñ aliq̃ motñ bre potuerũt: qz lz nõ slt va ꝛdcõ vbicũq̃ ẽ equo⁹ plib⁹ tñ modis ipedit rõ ꝛdcõnis in teris cõibus q̃ in singularib⁹: qõ sit ꝓz. nã ꝛdcõ nõ solũ ĩpedit qñ dictio ẽ mltip⁹. ſz etiã qñ bz plres cãs vitat⁾: vt bõ cur⁹ ⁊ bõ nõ cur⁹ nõ sunt ꝛdi⁽ᵗᵃ⁾. dato q̃ ly bõ nllo⁹ sit equocũ. qõ.n. bõ põt suppo⁽ᵗᵉ⁾ ꝛ diuersis boib⁹: vt ꝓ boie currẽte ⁊ nõ currẽte nõ ẽ q̃ bõ sit equocũ ſz qz bz plres cãs vi⁽ᵗᵘ⁾. In teris q̃ cõib⁹ pt ipediri ꝛdcõ pp equo⁽ⁿᶜᵃ⁾: ⁊ pp plres cãs vi⁽ᵗᵘ⁾. sed ĩ teris singl'arib⁹ nõ ipedit nisi pp equo⁽ⁿᵉᵐ⁾ solum. iõ forte dci pbi ꝛcesset equocatione facere elẽchũ in teris singlarib⁹ ⁊ nõ in cõibus.

Ulterius forte dubi⁽ᵗᵉ⁾ aliq̃ q̃ motio moueri poterãt dci pbi dõo ꝛdi⁽ᵗᵃ⁾ eẽ. coziscꝰ currit: coriscꝰ nõ currit: nõ tñ eẽ ꝛdi⁽ᵗᵃ⁾. b̃ coziscꝰ cur⁹ b̃ coziscꝰ ñ currit. ¶ Dõz q̃ forte dci pbi credebãt q̃ qñ coziscꝰ ab⁽ᵗᵉ⁾ ſũpt⁹ ĩ vna ofone stat p ꝓno signi⁽ᶠᵒ⁾ q̃tũcũq̃ sit equocuz in alia ofone: ſi ab⁽ᵗᵉ⁾ sumat ſp ſtabit p eodez signi⁽ᶠᵒ⁾. ſz ſi ꝓbatur per ꝓno⁽ⁿ⁾ demſtati⁽ᵐ⁾ rõne ꝛdcõnis poterit stare in vna ofone p ꝓno signi⁽ᶠᵒ⁾: ⁊ ĩ alia p alio. iõ vt dicebãt coziscꝰ currit ⁊ coziscꝰ nõ currit sũt ꝛdi⁽ᵗᵃ⁾: qz coziscꝰ vtrobiq̃ p eodẽ signi⁽ᶠᵒ⁾ supponit. ſz ſi addat ſibi ꝓno⁽ⁿ⁾ demſtati⁽ᵐ⁾ tollit ꝛdictio pp cãz quã dixim⁹. q̃ ãt b̃ motñ ⁊ b̃ modus po⁽ᵗ⁾ nõ sit bonꝰ ſtatim patebit. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Nã eadẽ erit ofo coziscũ vl' hũc coziscũ musicũ eẽ vl' nõ musicuz: quod ſiml' affirmãt vl' negãt: sed fortasse nõ idẽ significat: nã nec illic nomen: quare in aliquo differre.

¶ Improbat ꝓdcñ modũ: ⁊ duo fac: qz p̃ ꝓbat modũ ꝓdictũ: ſi ꝓno⁽ⁿ⁾ demſtati⁽ᵐ⁾ addat vtriq̃ ꝓti: vl' vtriq̃ ofoni. 2ᵒ ꝓbat b̃ ſi addat alteri tñ. 2ª ibi. (Si ãt huic.) dic ḡ q̃ eadẽ erit ofo ꝛdo. coziscũ vl' hũc coziscũ eẽ musicũ: vel eẽ nõ musicũ: eadẽ. ſ. ẽ q̃tuz ad ꝛdcõnẽ. iõ subdit q̃ ſil'. ſ. ſilr affirmãt vl' negãt. q.d. q̃ affir⁹ ⁊ negꝰ in coziſco ab⁽ᵗᵉ⁾ ſũpto ⁊ determiato p ꝓno⁽ⁿ⁾ demſtati⁽ᵐ⁾. nõ dr: ſz q̃ſi ſimilꝰ se bz ⁊ ne aliqs crederet q̃ oppõ ꝓnois demõ⁽ᵘᵗ⁾ nullã dr̃iaz faceret: subdit q̃ forte nõ idez sig⁽ᶜᵃᵗ⁾ ofo ſup. ſi ſumat cũ coriſco ſimplr: ⁊ cũ coziſco appoſito ꝓnoi. nã nec illõ no⁽ⁿ⁾ q̃ſi dicat: q̃ ſic b̃ no⁽ⁿ⁾ coziſcꝰ ſũptũ ſimplr ⁊ cũ ꝓnoie nõ idez sig⁽ᶜᵃᵗ⁾: ſic nec ofo in q̃ ponit coziſcꝰ ſimplr: ⁊ coziſcꝰ cũ ꝓnomine nõ idẽ sig⁽ᶜᵃᵗ⁾. q̃re ĩ aliq̃ dr̃t. ¶ Notãdũ q̃ bas ofones coziſcꝰ currit. coziſcꝰ nõ currit: ⁊ b̃ coziſcꝰ currit: ⁊ b̃ coziſcꝰ nõ currit. differre ⁊ nõ differre. differũt. n. aliq̃⁹ q̃tũ ad significatũ: qz aliõ sig⁽ᶜᵃᵗ⁾ b̃ coziſcꝰ q̃ coziſcꝰ ab⁽ᵗᵉ⁾ ſũpt⁹: nõ tñ differũt vt spectat ad ꝓpo⁽ⁿ⁾: qz vtrobiq̃ p equocationẽ ĩpedit elenchus ⁊ ꝛdictio. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Si aũt huic qdez simplr dicere coziscuz assigner: illi aũt addat aliquẽ aut hũc: icõueniẽs: nihil.n. magis alteri: vtrolibz.n. nihil differt.

¶ Improbat ꝓdcñ modũ ſi ꝓno⁽ⁿ⁾ demſtati⁽ᵐ⁾ addat alteri ꝓpõni tñ. d.q̃ ſi huic. i. ſi in vna ꝓte vel in vna ofone assignet dr̃e. i. dicat coziſcũ ſimplr. illi aũt. i. alteri ofoni addat aliquẽ vel hũc: vt dicat aliqs coziſcꝰ; aut b̃ coziſcꝰ. in cõueniẽs ẽ ſup. ſi pp b̃ credat fieri dr̃iaz ĩ ꝛdicẽdo. iõ subdit. nihil.n. magis alteri. vtrolibz.n. nihil differt. ſi nõ sit dr̃ia ĩ ꝛdi⁽ᵈᵒ⁾ addẽdo ꝓno⁽ⁿ⁾ vtrolz. i. ad vtrãq̃ ꝓtẽ nõ magl vl' min⁹ fiet talis dr̃ia: addẽdo ꝓno⁽ⁿ⁾ alteri. i. alteri ꝓti tñ.

Dubitaret forte aliqs. vez ipediat ꝛdcõ p appositione ꝓnois. ¶ Dõz q̃ tota cã q̃ accidit talis dubita⁹ accipit pp determiatiõez ꝓnois. ¶ Scendũ igit q̃ ſic termio ſel' ſũpto nõ ꝛ' vti eq⁽ᶜᵉ⁾. ita determinatione ꝓno⁽ᶜᵃ⁾ ſel' accepta nõ ꝛ' vti eq⁽ᶜᵉ⁾: ⁊ maꝛ ſi ſit determiatio ad ocl'z. dicẽdo. n. b̃ coziſcꝰ ꝓm vnã determ⁽ᵃᵉᵐ⁾ ꝓn⁽ᶜᵃᵗ⁾ ñ ꝛ' significare niſi vnũ coziſcũ: ſz qz b̃ ñ ob⁽ᵗᵉ⁾ q̃ aliq̃ noie ſel' ſũpto ñ ꝛ' vti eq⁽ᶜᵉ⁾: nõ ẽ ver⁹ elẽchꝰ n⁽ᶜᵉ⁾ va ꝛdcõ ĩ teris eq uocl. ſic ñ ob⁽ᵗᵉ⁾ q̃ õter⁽ⁿᵉ⁾ ꝓno⁽ᶜᵃ⁾ ſel' ſũpta ñ ꝛ' vti eq⁽ᶜᵉ⁾. ipedit tñ ꝛdcõ: ⁊ ñ ẽ ver⁹ elẽchꝰ ſi addat tal' õtermi⁹ terio eq⁽ᶜᵉ⁾.

Ulterius forte dubitaret aliqs ſz qd magl ipedit ꝛdcõ: vel ſz no⁽ⁿ⁾ ſũptũ ſimplr: vel ſũptuz cũ addi⁽ⁿᵉ⁾ ꝓno⁽ᶜᵃ⁾. ¶ Dõz q̃ in terio eq⁽ᶜᵉ⁾ duo ẽ ꝛſidãre. vz. platiõez ĩpaz ⁊ rela⁽ᵗᵒᵐ⁾ p itell'z ĩ sua sig⁽ᶠᵃ⁾: ⁊ vt ſup⁹ dicebat q̃tũ ẽ ex vi platõis terꝰ eq⁽ᶜᵉ⁾ bz sua sig⁽ᶠᵃ⁾ q̃ modũ coplatũ. ſz q̃tũ ad relatiõez p itell'z bz ea p modũ diſiũctũ: qz termio ſel' ſumpto nõ ꝛ' vti eq⁽ᶜᵉ⁾. ſz ĩ terio equoco deteriato p ꝓno⁽ⁿ⁾ demſtatũ est ibi 3ª ꝛſide⁽ʳᵉ⁾. vz. platiõez relonez per itell'm: ⁊ õteria⁽ᵉᵐ⁾ ꝓno⁽ᶜᵃᵐ⁾. Cũ ḡ q̃rit vez magis ipediat ꝛdcõ p no⁽ⁿ⁾ equocũ ſũptũ ſimplr: vel cũ ei addit ꝓno⁽ᶜᵃ⁾ demſtatũ. dõm q̃ ſimplr ⁊ ex vi platiõis vtrobiq̃ ipedit: tñ q̃tũ ad aliqd bũt se ſic exce⁽ᵗᵃ⁾ ⁊ excessa. nã ſi rela⁹ p itell'z referat ad idẽ ſignatuz expſſioz ꝛdcõ ẽ p additionẽ ꝓnoſtica q̃ fine additiõe. nã ſi coziſcus currit: ⁊ coziſcꝰ nõ currit: accipiat p eodẽ coziſco expſſ. oz erit ꝛdcõ. dõo b̃ coziſcꝰ cur⁹ b̃ coziſcꝰ nõ cur⁹: qz magis fit determiaꝰ ad cũdez coziſcũ p relatiõez: p itell'z: ⁊ p deteriatiõez ꝓno⁽ᶜᵃᵐ⁾ q̃ p relationẽ tñ: ſz ſi itelligat p alio coziſco erit expſſi⁹ ipedi⁽ʳᵘᵐ⁾. nã expſſi⁹ ipedit ꝛdcõ dõo. b̃ coziſcꝰ cur⁹. b̃ coziſcꝰ nõ cur⁹. ſi ad ocl'z ⁊ ad ſenſũ accipiat aliꝰ ⁊ aliꝰ coziſcꝰ q̃ ſi ſolũ accipet aliꝰ coziſcꝰ p relatiõez ſz itell'z. cũ q̃ additio ꝓnois aliqſi faciat ad expſſi⁹ ipedi⁽ʳᵘᵐ⁾ ꝛdcõnis. iõ forte ꝓdci pbi moti fuerũt ad dõz q̃ in rebꝰ ſingularib⁹ ⁊ viſibilib⁹ per ter⁽ᵐ⁾ equocũ fit verꝰ elenchꝰ: ⁊ nõ ipedit ꝛdcõ p talẽ ter⁽ᵐ⁾ niſi ſumat cũ additiõe ꝓno⁽ᶜᵃ⁾: ſed tale motñ iſufficiẽs fuit qz vt pz pĩã dicta ſimplr lo⁽ᵒᵒ⁾ additio ꝓno⁽ᶜᵃ⁾ nec tollit nec iducẽ ꝛdcõnẽ. fac tñ ad q̃dã expſſionẽ: ſz ſic fac ad expſſi⁹ ipedimẽtũ cũ accipit dictio equoca p alio significato: ſic talis additio facit ad expſſiozẽ ꝛdictionẽ: cũ termin⁹ equiuocus ꝓz eodez significato supponit.

Non aũt differt sed qz dubiũ qdẽ ẽ qui nõ determiauit amphiboliã: vtrũ redargutus ẽ vl' nõ. Cõceſſũ ẽ aũt in disputatiõib⁹ diuidere: manifestuz qñ nõ determinantez dare interrogationẽ: ſz ſimpliciter peccatuz ẽ: quare ⁊ ſi nõ ipe: tñ disputatio redargute ſimilis est.

¶ Posita ꝓdicta põne erronea: ⁊ ꝓbata ea: ĩ ꝓte ex ꝓbatiõe ei⁹ o⁽ᵗ⁾ vez eẽ qd ſupi⁹ dixerat. vz. mltipli⁽ᵃ⁾ distin⁽ᵈᵃ⁾ eẽ. nõ qz redarguãt: ſz qz vñr redarguer: ⁊ dub⁽ᵐ⁾ faciũt an redarguãt. ⁊ 3ª fac: qz p̃ dicit talia distiguẽda eẽ: qz vñr redarguere: ⁊ dub⁽ᵐ⁾ faciũt an redarguãt. 2ª ĩcrepat nõ distiguẽtes. 3ª declat qd ſuppoſuerat. 2ª ibi. (Accit ãt ſepe.) 3ª ibi. (Si aũt duas iter⁽ᵃᵗᵒ⁾.) dic ḡ nõ ãt ſup. ẽ illa dr̃ia inter no⁽ⁿ⁾ ſũptũ ſimplr: ⁊ ſũptũ cũ ꝓno⁽ᶜᵃ⁾: ſic ꝓdci pbi dicebãt: vl' põt melius ꝛinuari ſic. nõ autẽ. i. nõ debem⁹ distinguere ofones equocã vel multiplicẽ: qz talia faciãt vez elẽchuz vt ꝓdci pbi fatenẽ. imo talia distiguẽda sũt ne videanẽ redarguere. iõ ait q̃ ꝛceſſuz ẽ in disputatiõib⁹ ñdẽtẽ diuidere. i. distinguere multiplex: qz ille q̃ nõ determiauit. i. q̃ nõ distinxit amphi⁽ᵃᵐ⁾ vel qdcũq̃ aliud multiplex de quo iterrogat dubi⁹ est vez redargut⁹ sit vel nõ. videt enĩ esse redargut⁹: ⁊ qz cauendũ est ẽt videri redargui: iõ ꝛcludit qñ ma⁽ᵐ⁾ est q̃ pctñ est. i. malũ ẽ dare. i. ꝛcedere iterrogationẽ multiplicẽ nõ determinãtẽ. i. nõ distinguẽtez: ſz ꝛcedere eã ſimplr abſq̃ distinctiõe: iõ subdit q̃ ſi nõ ipse disputãs sit redargut⁹: disputatio tñ ſua ẽ ſil'is disputa⁽ⁿ⁾ redargute. i. dato q̃ nõ sit redargut⁹: videt tñ redargutus. ¶ Notãdũ aũt q̃ ſi equocatio vel amphi⁽ᵃ⁾ vel aliq̃ aliõ multip⁹ faceret elẽchũ verũ: talia nõ ſoluz facerẽt videri redargui: ſz etiã redarguerẽt: qõ eẽ ꝛ illud qõ pbs dixerat: iõ oportuit cũ talẽ erroẽ destruere: ⁊ ex destructione ei⁹ oñdere talia distinguẽda eẽ: nõ qz redarguãt: ſz qz dubiũ ẽ an redarguãt ⁊ videnẽ redarguere. ¶ Deide cũ.d.

¶ Accidit aũt sepe videtẽs amphiboliaz pigrescere diuidere: eo q̃ frequẽter talia ꝓponant: ne ad omnia videanẽ graues esse. Deide nõ putãtib⁹ ꝓpter hoc fieri orationẽ: sepe obuiãt improbabile: q̃re qñ datũ est diuidere nõ pigritãdũ quemadmodum dictuz est prius.

¶ Increpat nõ distinguentes b̃ multi⁽ᵗᵃ⁾. d.q̃ accit sepe ñdẽtes videẽtes. i. cognoſcẽtes ãpbi⁽ᵃᵐ⁾: vel aliq̃ aliõ multiplex pigrescere diuidere. i. nõ distinguere ipſuz: eo q̃ ab opponẽtib⁹ freq̃nter talia ꝓponant: iõ ne ñdẽtes videãt eẽ graues. i. diſcoli ⁊ ꝓterui ad oia iterro⁽ᵗᵃ⁾ ꝛcedũt ſup. aliq̃ multiplex ſimplr ſine diſtictiõe. Deide. i. post hãc ꝛcessionẽ nõ putãtib⁹ ñdẽtib⁹ pp b̃. i. pp multiplex qõ ꝛcesserũt fieri eis ofonẽ redargutiũã: ſepe obuiãt ꝓbabile vl' ꝓbl'e. i. ſepe redarguunt: q̃re qñ datũ ẽ. i. ꝛceſſuz est ñdẽtib⁹ diuidere. i. distinguere multiplex. nõ pigrit ꝛdũ est di ſtinguere ipſuz: quẽadmõz dictuz ẽ p̃⁹. ¶ Deinde cũ dic.

¶ Si aũt duas oratiões vt vnã facer. ⁊ qs nõ p̃ pter equiuocationez ⁊ amphiboliaz fieret paralogiſmus: sed vel elenchus: vel non.

¶ Probat quod ſuppoſuerat. ſuppoſuerat. n. equocationẽ amphi⁽ᵃᵐ⁾ ⁊ talia multiplicia distinguẽda eẽ. b̃ aũt ꝓbat b̃ ꝓparãdo talia multi⁽ᵗᵃ⁾ ad plres iterro⁽ⁿᵉᵒ⁾: ⁊ duo facit: qz p̃ o⁽ᵗ⁾ vl' talia distinguẽda eẽ. 2ª ſpãl'r o⁽ᵗ⁾ b̃ cuz multiplex est veruz: vl' ẽt falſuz ĩ vtroq̃ ſenſu. vult.n. multi⁽ᵗᵃ⁾ distin⁽ᵈᵃ⁾ esse: ſi in vtroq̃ ſenſu ſint va: vl' ẽt ĩ vtroq̃ falſa. 2ª ibi. (Nec ſi de oib⁹.) In p̃ª pte itendit talez rõnez. ad plres iterrogationes nõ est dãda vna rñſio: ſz equocatio: ⁊ p ꝓñs oẽ multiplex ẽ ſil'e plib⁹ iterrogatiõib⁹. q̃ talia sũt diſtiguẽ ꝛa: ⁊ ad ea nõ ẽ dãda vna rñ⁹. In hac ãt rõne ſic peedit: qz p̃ inuit ad iterro⁽ⁿᵉᵒ⁾ plres nõ esse dãdã rñſionẽ vnã. 2ª oñdit ſil'e eẽ de iterrogatiõib⁹ plib⁹: ⁊ de equocatiõe vel de alys multiplicibus. 3ª ex b̃ ꝛcludit talia distinguẽda eẽ: ⁊ ad ea nõ eẽ dãdã vnã rñſionez. 2ª ibi. (Quid.n. differt.) 3ª ibi. (Si q̃ nõ rectũ.) dicit q̃ q̃ ſi aliquis faceret duas iterro⁽ⁿᵉᵒ⁾: vt vnã nõ ſup. faceret apparẽtez redargutionez pp equocationez ⁊ amphi⁽ᵃᵐ⁾: ſz ſup. faceret b̃ pp plres iterro⁽ⁿᵉᵒ⁾. b̃ posito fieret ne palo⁹ vl' nõ: ſz vel fieret elẽchꝰ vel nõ. q.d. q̃ nõ fieret elẽchꝰ ſz palo⁹: ⁊ ſic [illegible]gues nõ argueret: ſz vñ arguere: ꝓpter qõ nõ eẽt danda vna rñſio: ne fieret redargutio: ſz ne videat fieri. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quid.n. dr̃t iterrogare ſi callias ⁊ themiſtocles musici sũt q̃ ſi ãbob⁹ vnũ nomẽ eẽt expſitibus diuerſis: nã ſi plura ſignificet vno nomine: plura interrogauit.

¶ Ostẽdit q̃ ſil'e est de plib⁹ iterrogatiõib⁹: ⁊ de equocatione: vel ẽt de alys multiplicib⁹. d.q.d.n. differt interro⁽ᵗᵉ⁾ ſi

callias ⁊ themiſtocles sũt musici q̃ ſi ambob⁹ expſitibus diuerſis eẽt vnũ no⁽ⁿ⁾ ꝓpositũ: q̃ſi dr̃et q̃ nõ differt q̃rere plꝰ aliq̃ diuerſa ſz plres iterro⁽ⁿᵉᵒ⁾: ⁊ q̃rere ea equoce ꝓm aliq̃ nomẽ multiplex. iõ subdit q̃ ſi aliqs plꝰ ſignãt vno noie ſequẽt q̃ plura iterrogauit. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Si ergo nõ rectũ ad duas iterrogatiões vnã rñſionẽ ꝓbare sũere ſimplr: manifestũ qñ nulli coz q̃ equoca sũt ꝛcuenit rñdere ſimpliciter.

¶ Cõcludit ꝛnez ĩtentã. d.q̃ ſi nõ rectũ est ad plures iterrogatiões ꝓbare sumere ſimplr. i. exigere ſimplr: vt habz greca correctio. ma⁽ᵐ⁾ est qñ nulli eoz q̃ sunt equoca ꝛ' rñdere ſimplr vnica rñſione. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Nec ſi ō oib⁹ verũ sit vt volũt qdã: nihil enĩ b̃ differt q̃z ſi iterrogasset coziſcꝰ ⁊ callias vez domi ſint: vl' nõ domi ſiue pñtib⁹ vtriq̃z: ſiue nõ pñtib⁹: vtriq̃z. n. propositiones plres.

¶ Ostẽdit q̃ nõ ſolũ ad multip⁹ q̃cũq̃ mõ ſũptũ nõ dz respõderi vnica rñ⁽ᵒᵉ⁾: ſz ẽt ſi mltiplex vez eẽt ĩ vtroq̃ ſenſu nõ eẽt rñdẽdũ rñ⁽ⁿᵉ⁾ vna. ſic ẽt ⁊ ſi eẽ falſuz nõ deberet ei vna rñ⁹. circa hoc ãt tria facit: qz p̃ ꝓponit qõ itẽdit. 2ª aſſignat cãz dicti. 3ª ꝛcludit ꝛnez ĩtentã. 2ª ibi. (Nõ.n. ſi verũ est.) 3ª ibi. (Si q̃ nõ dz.) dicit q̃ q̃ ſi equocũ ſup. vl' mltiplex sit vez de oib⁹. i. de oib⁹ ſuis ſignificatis. nec ſup. b̃ posito dãda est vna rñ⁹: vt qdã volũt. nã nihil differt b̃. i. nihil dr̃t q̃ qs iterroget aliq̃ multiplex q̃ ſi iterrogasset vez coziſcꝰ ⁊ callias ſint domi vl' nõ. nã ſiue pñtib⁹ vtriq̃z ſiue nõ pñtibus. i. ſiue vtriq̃ ſint domi: ⁊ ſit va locutio in vtroq̃ ſenſu: ſiue vtriq̃ nõ ſint domi: ⁊ fit falſa locutio in vtroq̃ quocũq̃ posito vtriq̃z vel vtrũq̃. i. vtroq̃ mõ ſũt plres ꝓpones: ⁊ nõ est ibi dãda vna rñ⁹: ⁊ tunc ſuppleda ẽ rõ: q̃ cũ ſil'e ſit ō equoco: ⁊ de plib⁹ iterrogatiõib⁹: equocũ vel q̃cũq̃ multiplex: ſine ſit vez in vtroq̃ ſenſu: ſiue nõ ſp ẽ diſti⁽ᵒᵘᵒ⁾: ⁊ ñ ẽ ibi dãda vna rñ⁹. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Nõ.n. ſi vez ẽ dicere: ꝓpter b̃ vna ẽ iterrogatio. Poſe aũt ⁊ mille alia iterrogata oia: vl' ſic vl' nõ vez eẽ dicẽ: attñ nõ rñdẽdũ vna rñſiõe.

¶ Aſſignat cãz dicti: vel ꝓbat qõ dixerat: ⁊ duo facit ſz q̃ duas ꝓbatiões adducit. 2ª ibi. (Interimit.n. disputare.) dicit q̃ q̃ ſi verũ est dr̃e ſup. plres iterro⁽ⁿᵉᵒ⁾ in vtroq̃ ſenſu. nõ pp b̃ q̃ ſic va ſunt est vna interro⁹. nã poſe est ẽt mille alia iterrogata vez eẽ dr̃e vel ſic vel nõ. i. vel affir⁽ᵐᵉ⁾ vel nega⁽ᵗᵉ⁾. de mille. n. ve poſſet dici affi⁽ᵐᵉ⁾ q̃ currũt vel mouẽtur. ⁊ de mille ve poſſet dici neg⁽ᵃᵗ⁾ q̃ nõ currũt vel nõ mouẽt. attñ nõ pp b̃ ſup. de oib⁹ illis eẽt vna iterro⁹: nec rñ⁽ᵈẽdũz⁾ est vna rñſione. aliqs quõ efficax est hec rõ.

¶ Dõz q̃ qñ aliqd p ſe est cã alicui⁹ quocũq̃ alio amoto remanẽte eo qõ ẽ p ſe cã: ſp remanet effect⁹ ille cui⁹ illa ẽ cã. quã diu q̃ nõ variat qõ ẽ p ſe cã nõ variabit qõ ẽ p ſe effect⁹ illi⁹ cãe. Si q̃ q̃ ſe iterrogatio regrit rñſionẽ p ſe: erit q̃ plres iterro⁽ⁿᵉᵒ⁾ regrẽt plres rñſiões. q̃z diu q̃ nõ tollit q̃ ſit iterro⁹ plres: ñ tollet q̃ gn ei ẽbeat rñ⁹ plres: ⁊ qz vnitas vtriuſq̃z iterro⁽ᵒᵒ⁾ nõ tollit a⁽ᵇ⁾ iterro⁽ⁿᵉ⁾ plres: q̃ gn ſit interro⁹ plres. bõ vnitas nõ tollet q̃ gn ei debeat rñ⁹ plres. ¶ Deide cũ.d.

¶ Interimit.n. disputare: b̃ aũt ſil'e tãq̃z ſi idez nomen ponatur diuerſis.

¶ Adducit ſcõaz rõnez ad ꝓpo⁽ⁿ⁾. d.q̃ interimit disputare ſup. ſi ad plres iterro⁽ⁿᵉᵒ⁾ daret vna rñ⁹. Cũ q̃ incõueniẽs ſit diſpu⁽ⁿᵉᵒ⁾ iterimere: icõueniẽs est b̃ facere. ⁊ qz b. ſ. plres interrogatio est ſil'e tanq̃z ſi idẽ no⁽ⁿ⁾ ꝓponat diuerſis: cuz ad plres iterrogatiões nunq̃z ſit dãda vna rñſio ad multip⁹: ⁊ cũ vnuz no⁽ⁿ⁾ ꝓponit diuerſis: ſiue ſit vnuz vtroq̃ ſenſu ſiue: nõ nunq̃z dz ei dari vna responſio.

Dubitaret forte aliqs vtq; iterimeret disputare si plib⁹ interrogatiōib⁹ dare vna rñsio. ¶ Dōz q̃ dispu⁹ fit p fmonē: vel p aliqua exteriora signa: ꝛ qz ea q̃ exteri⁹ aguntur signa sūt interioꝝ ꝛceptuū: nunq̃ .n. ē dispu⁹ recta ꝛ ad itellēz: nisi plib⁹ ꝛceptib⁹ ples rñsiōes dēt: ꝛ qz sp interrogatio ples regrit ples ꝛpōnes fm intellēz: cuz nunq̃ fit plures interrogatio: nisi plura pdicent de plib⁹: vel pla de vno: vel vnū de plib⁹. iō ples iterrogatio cuz regrat pluralitatē ꝛceptuū ꝛpositoꝝ semp regrit rñsiōes plēs: ꝛ iterimit disputatio si B ñ fiat: qz nunq̃ est disputatio recta nisi rñsiōes rñdētis cōforment ꝛceptiōib⁹ opponētis. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Si ergo nō oportet ad duas interrogatiōes vnam responsionem dare: manifestuz quoniā nec in equiuocis sic vel nō dicēdū est: neqz enī q dixit respōdit: ſ dixit: Sed contēdūt quodā modo in disputatiōe: eo q lateat quod accidit.

¶ Cōcludit ꝛnez intentā: ꝛ duo facit: qz p̃ facit qd dctū est. 2° epilogat circa determiata. 2° ibi. (Sic q̃ diximus.) dicit q̃ q̃ si nō oz ad duas iterrogaciōes dare vnā rñsionez: ma^m est qñ codē mō nec in equocis. dicēduz est sic vel nō .i. nō est rñdēdū i talib⁹ simplr vna rñsiōe affir^t vel neg^a. ꝛ subdit q̃ neqz q dixit. i. q rñdit vnica rñsione rñdit. i. sic dicēs nō recte rñdit ſ dixit. i. insipiēter locut⁹ est. ꝛ addit q̃ rñ^tes in disputatiōib⁹ ꝛcedūt quodā multip^r ꝛ rñdent ad illud vnica rñsiōe: eo q lateat eos qd accidit. ꝛcedūt enī h: qz nō aduertunt redargutionē que potest eis accidere ex simplici rñsione.

Dubitaret forte aliqs quō sile est de equocatiō: ꝛ de interrogatiōe pli. ¶ Dōz q̃ semp illud qd est p se poti⁹ est eo qd est p accīs. pla^a. n. respicit dictionē equocā magis p se: relatio vo p itellm respicit eā magis per accīs: ꝛ qz ex vi platiōis dictio equoca hz sua significata ad modū copulatiuū: vt supra ostēdebat: iō si aliqd no^n i ponat plurib⁹: q̃ si idē est. pferre illud no^n ꝛ iterrogare illa sua signifi^ta sub copulatiōe: vt si B no^n tunica ponereť boi ꝛ eq̃: ꝛ diceret. tunica ē alba: q̃ si nō eēt aliū dre q̃ bō ē alb⁹: ꝛ qu^n ē alb⁹. ꝛ qz hec ē iterrogatio ples: iō sile est de equocatiōe ꝛ de iterrogatiōe pli. Imo qz ad nullū ve multip^r dāda ē vna rñ^o: de q̃libet vere multiplici est aliq̃ mō sile: sicut de interrogatione pluri. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Sic ergo dixim⁹: quoniaz elēchi quidā videt esse q nō sūt: eodē modo ꝛ videnť solutiōes eē quēdā q̃ nō sunt quas dicim⁹ quādoqz magis oportere ferre: q̃s veras in agonisticis disputationib⁹: ꝛ ad duplex in obuiatione.

¶ Epilogat circa totā pcedētē ptē. vz. q̃ aliqñ expedit soluere apparēter: iō ait q̃ sicut dixim⁹ supra q̃ qdā elenchi videnť eē cū nō sint: ꝛ videnť redarguere cū nō redarguant: eodē mō ꝛ circa solones est arbitrādū: qz q̃dā videnť eē solones q̃ nō sūt: q̃s solones appentes i agonisticis disputatiōib⁹: ꝛ i obuiatiōe ad dup^r. dicim⁹ qñqz magl oportere ferre q̃s solones veras. hic vo epylog⁹ cōtinet qd pn^m itēdit i tota pcedēti pte. vz. q̃ i agonisticis disputatiōib⁹. ꝛ in obuiatiōe ad dup^r aliqñ magis expedit ferre solutiones apparētes q̃s veras. CAP. II.

Espōdēdū aūt in his qdez que videnť sic: dicētez etenīz sic minime fiet ad se elenchus.

¶ Postq̃ pbs ostendit q̃ expedit aliqñ soluere apparēter. In pte ista determiat de apparenti solone. ¶ Ad cuius euidentiam sciendum q̃ tota sophicatio vt se tenet ex parte opponentis est apparens: iō in p̃ lib. nō idigebat pbs distinguere obiectiones sophicas: qz q̃dā essent ve: q̃dā appentes. oēs. n. ſ q̃ hō appentes erāt: imo nō solū obiectiōes: ſz ēt cautele: vt ſz tenēt ex pte oppo^ntis sophice: ꝛ vt p se dcfuiūt sophistico negocio sufficit apparentes esse: ſz in solonibus nō sit. nā sophice obiectiones etiā fm q̃ hō sunt habent veras solones. nā in omni qd ve deficit ve pōt assignari defectus: ꝛ assignatio defcūs est va solo eius. possum⁹ q̃ dre q̃ sic ex pte opponētis in p̃ lib. pbs docuit ostituere obiectiones: ꝛ ēt cautelas ad inuoluēdū rñdētē. sic in hoc 2° docet solones ꝛ cautelas ad resistēdū oppo^nt. verūtñ in p̃ lib. tā obiectiōes q̃ cautele: vt ibi adducebanť: sufficiebat apparentes esse. B aūt adducunť ea q̃ sunt solones vere: qz sophica vt dicebat ve solui pñt. cautele tñ hic adducte gb⁹ rñdēs obuiat opponēti. dicunť eē soles appentes. nihil ē q̃ aliō ōtermiare de solonib⁹ appentib⁹ nisi ōtermiare de cautelis: ꝛ ō qbusdā modis se bndi: qb⁹ rñdēs possit apparēter resistere opponēti. hec aūt ps in q̃ hō cautelas vl hō appentes solones pbs ponit posset diuidi i ptes nouē. vel in ptes decē ſz q̃ ponit. ix. vel. x. hō cautelas. sed vt artificialr diuidam⁹ eas dicam⁹ q̃ apparenter resistere opponēti ꝛcingit dupl'r. vel ꝛ obiectiōes fcās ꝛ adductas: vel cōtra fiēdas ꝛ imaginatas. iō duo facit. qz p̃ docet apparenter istare ꝛ obiones fcās. 2° ꝛ imaginatas. 2° ꝛcipit circa finē capl'i ibi. (Ampli⁹ q̃ cūq̃.) circa p^m duo facit: qz p̃ docet apparenter instare. put obiectio ꝛ interrogatio videtur respicere aliquid vnū. 2° put videtur respicere pla. 2° ibi. (Qm̄ aūt duob⁹ exñtib⁹.) circa p^m qnq̃ facit ſz q̃ qnq̃ cautelas: vel qnq̃ talia do^ta ponit. 2° ibi. (Si vo aliqd.) 3° ibi. (Qm̄ aūt quō.) 4° ibi. (Ampli⁹ si vle.) 5° ibi. (In his q̃ q̃ ppe.) pma cautela talis. si rñdēs iterrogať in his q̃ videnť ei va rñdēdū ē dicētē sic. i. sit ita: vl ponať q̃ ita sit. nō. n. oz rñdere simplr: ſz q̃ si cū suppōne. nā sic dicēdo mime fiet elenchus ad se. i. ꝛ se siue ꝛ eū. ¶ Notandū āt q̃ cuz quis interrogať de aliquo: ꝛ nō asserit illud simplr esse verū. sed dicit sit ita: vel ponať ita esse: videť q̃ illud velit sustinere gratia disputationis: nō q̃ asserat sic eē: iō nō videbiť ei fieri elenchus. ¶ Deinde cuz dicit.

¶ Si vo aliqd quod extra opinionez fit cogať dicere: hoc maxime addendū videri. sic. n. neqz elēchus neqz inopinatum videbitur fieri.

¶ Ponit scōam cautelā. d. q̃ si respōdēs cogať dicere. i. respōdere aliquid. i. ad aliquid qd̄ sit extra opinionez: idest si a respōdente querať aliquid qd̄ videť inopinabile addendū est videri. i. respōdens oz respōdere q̃ illud videť ꝛ hz quādā apparētiaz q̃ fit veruz. sic enī respōdēdo nec elenchus: neqz aliquid inopinatū videbiť ei fieri. ¶ Notanduz autē q̃ ea que nō sunt aliquādo videnť esse: imo vtplurimū cuz dicit B videť esse sonat in malā partez: ꝛ inuit q̃ nō sit ita. cuz q̃ de aliquo inopinabili rñdem⁹ q̃ videť nō fiet syllus elenchus nobis: qz nō simplr dicim⁹ illud nō esse vel esse. respōdemus tñ taliter q̃ innuimus illud magis nō eē q̃ eē: ꝛ qz nihil simplr ꝛ determinate asserim⁹. nō pōt nobis fieri elēchus simplr. ¶ Deiñ cū dic.

¶ Qm̄ quo modo petiť qd̄ est in principio manifestū: putāt aūt omnino si fit ꝓpinquū interimendū: non concedendum esse quedaz velut qd̄ in principio est petente.

¶ Ponit tertiū documētuz: ꝛ duo facit: qz p̃ facit qd̄ dctū est. 2° ex his q̃ dixerat elicit qdā vle documētuz. 2° ibi. (Et qñ aliqd.) dicit q̃ q̃ manifestus est quō petiť qd̄ est i p̃n^o. nā ex dictis in p̃ lib. ꝛ ex his que habenť in. 8. topi. satis pōt eē B manifestuz. Cuz q̃ elēchus nō debeat petere:

qd̄ est in p̃n^o: qz auditores ꝛ astātes putāt omno peti p̃n^m si questū fit ꝓpinquuz negocio. qdā q̃ vel q̃daz: vt ea que sunt ꝓpinqua negocio est iterimēduz: ꝛ nō est ꝛcedēduz: vel nō est ponenduz illa eē velut qd̄ in p̃n^o est petere. i. ac si petereť qd̄ est in p̃n^o. ¶ Notāduz ergo B documētuz i hoc ꝛsistere q̃ cuz negam⁹ vel ꝛcedim⁹ aliqd: ꝛ opponēs accipiēdo aliqd ꝓpinquū illi: vult nos ducere ad redargutionē. dōz est q̃ petit qd̄ est in p̃n^o. ꝛ qz in omni syllo^ne oz accipe aliqd aliq̃ mō ꝓpinquū ꝛcluso sp poterim⁹ apparenter impedire opponentē dicendo q̃ petit qd̄ est in p̃ncipio. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Et quādo aliquid tale probauerit quis qd̄ necessariuz quidem accidere ex positiōe. Est aūt falsum vel inopinatum idem dicendū: naz q̃ ex necessitate accidūt: eiusdē videnť eē positiōis.

¶ Ex his que dixerat elicit qdāz vle documētuz. d. q̃ qñ qs. i. qñ opponēs pbauerit. i. assūpserit aliqd̄ tale qd̄ neqz ex ponē nostra: ꝛ illud est falsuz ꝛ inopinabile: dōz idē qd̄ pus: qz debem⁹ dicere q̃ petit p̃n^m. est q̃ hoc vle documētuz q̃ q̃tiēscūq̃: ex datis nrīs siue ex positiōe nostra vlt nos opponēs ducere ad aliqd falsuz vel ꝓpinabile: si illud falsuz ex neēcitate sequiť ex nostra positione: debemus dicere q̃ petit p̃n^m. nā ea q̃ ex necessitate accidūt ex alys sunt nimis ꝓpinq̃ illis: ꝛ videnť eē eiusdē posstiōis: vel eiusdē ꝛcessiōis cū eis. iō in talib⁹ semp apparēter videť peti p̃n^m. ¶ Notāduz aūt hec documenta aliquo mō eē vnuz documētuz: qz in vtroq̃ doceť rñdēs istare opponēti. qz videť petere qd̄ est in p̃ncipio. differūt tñ: qz p̃dictū documētū magis docet istare per petitionē p̃ncipij in rōnibus ostēsiuis. hic autē videť magis istare put petitio p̃ncipij ꝓmittiť in rōnib⁹ ducentib⁹ ad falsuz: vel ad ꝓpinabile. pñt q̃ ista documēta accipi vt duo: ꝛ vt vnū. ꝛ si accipiunť vt duo p̃missa documēta erūt q̃tuor. si accipiunť vt vnū erūt tria. quocūq̃ tñ mō sumanť non variatur sententia. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Amplius qñ vniuersale nō noie sumiť: sed in pabola dicenduz: qñ non vt datū est: neqz vt ꝓposuit sumit: naz ꝓpter hoc fit sepe elēchus.

¶ Ponit quartū vel qntuz documētuz: ꝛ duo facit: qz primo facit qd̄ dictū est. 2° remouet quādā cauillationē rñsione potez fieri circa ipsuz. 2° ibi. (Si aūt phibeať.) dicit q̃ q̃ ampli⁹ sup. est aliud documētū. si vle. i. si vlis interrogatio nō sumať noie. i. nō sumať fm nomē ꝓprīū: ſz sumať in parabola ꝛ fm sīlitudinē: ꝛ sup. q̃ si ex tali interrogatiōe ducam⁹ ad redargutionē. ¶ Dōz est: qñ illa pabola ꝛ illud sile nō sumit opponēs: vt datuz ē a rñdēte: neqz sumit illō vt rñdēs ꝓposuit. nā pp B sepe fit elench⁹ q̃. i. nō debite sumiť sile ꝛcessuz. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Si autez prohibeatur his ad hoc: quoniam non bene ostensum est endimedum obuiando fm dictam determinationem.

¶ Remouet quādā cauillationē rñsione potez fieri circa hō documētū. d. si āt phibeať rñdēs ab opponēte. i. si opponēs phibeat rñdētez: ꝛ cauillet ipsuz in dicto documēto: dicēdo se eē vsuz his. i. ꝛcessis a rñdēte ad B. i. ad ꝓpositū: qz nō deuiāt a ꝓposito: ſz assūpsit pabolas ꝛ sīlitudines ꝛcessas a rñdēte: sicut debuit: tūc sup. obuianduz est rñdētē ad eū. i. ꝛ eūdē: vt ꝛ opponētez ſz dictā determiationē. i. fm dictuz documētuz pbādo: qñ nō bñ ostēsum est ab opponēte: ꝛ nō bñ assūpsit sile vt debuit. ¶ Notādū āt docu^ntū ī B ꝛsistere: qz si nos ꝛcedim⁹ aliqd nō i ꝓpo noie: ſz in sīlitudine: vtputa: qz nescim⁹ nosare actionē intelligibilē nosiamus eā vt visionē ꝛ dicim⁹ q̃ visio est: vt actio intellectus: si p hoc sile ducat nos opponens ad redargutionē: dōo q̃ visio p se ꝛ directe est circa singularia q̃ actio intellect⁹ circa singularia versabiť: debem⁹ dre q̃ nō sūpsit sile vt debuit: ꝛ vt ꝛcessuz ē: q̃ si opponēs vlterius cauillaret: ꝛ diceret se eē vsuz his. i. datis sīlitudibus ad hoc. i. ad ꝓpositū: ꝛ vt debuit: rñdēs oz obuiare ꝑ ipsuz p dctū documētuz: oñdēdo ꝛ specificādo q̃ nō bñ oñsuz est: ꝛ q̃ opponēs nō vsus ē documēto vt debuit. nam ipe nō ꝛcessit actionē itellibilē eē vt visionē: qz eēt circa singularia vt sumebat opponēs. oz. n. dre q̃ ꝛcessit B pp aliud q̃ leue est assignare: qz nō sunt aliq̃ adeo dria q̃ i nullo ꝓueniāt. oz q̃ dre q̃ ꝛcessit actionē itelligibilē eē vt visionez: qz ē cognitio clara siť illa. vel qz hz aliquā aliā sīlitudinē cum illa: ex quo appet q̃ redargutio a sīli modici ponderis est: qz leuiter impeditur ꝛ si nō exīstēter saltem apparenter. ¶ Deinde cū dicit.

¶ In his ergo que proprie dicuntur nominib⁹ necesse est respondere vel simpliciter vel diuisim. Que autez subintelligentes proponim⁹ vt quecūq̃ non plane: sed truncatiz interrogātur: propter hoc accidit elenchus.

¶ Ponit qntuz vel sextū documētū: ꝛ duo fať. qz p̃ ponit hō docu^ntū. 2° exēplificat de eo. 2° ibi. (Ut putasne quicquid.) dicit q̃ q̃ in his q̃ dicunť noīb⁹ ꝓpe. i. pfecte: vt in oñonib⁹ ꝓpletis necesse est rñdere: vel simplr si sint oñones simplices vel diuisiz ꝛ cū distinctiōe. si sint multi^ces ſz q̃cūq̃ ponim⁹ subitelligētes: vt sūt oñones icōplete i gb⁹ subitelligiť aliqd cuiusmodi sūt q̃cūq̃ nō plane ſz trūcatim iterroganě sup. ad talia nō est rñdēduz: qz ꝓpter hoc. i. pp oñones trūcatas sepe accit elench⁹. i. redar⁹. est q̃ sūma documenti q̃ cū ꝓponiť nobis oñō trūcata nō debemus rñdere ad illā nisi pus cōpleať. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Ut putasne quicquid est danaum: possessio est danaum vtiqz: similiter autez ꝛ in alijs: sed homo est animalium dicimus vtiqz possessio ergo hō est animalium. Naz hominez aialiuz dicimus: qñ aialiuz est: ꝛ lysandrum lacedemonioꝝ: quoniaz lacedemonius est. Manifestum ergo quoniaz in quibus obscuruz est qd̄ proponitur non concedendum simpliciter.

¶ Exēplificat de ꝓposito. d. putas ne gcgd ē danaū ē possessio danaū: vtiqz. i. si rñdeať vtiqz q̃ sic sup. duceť ad redargu^ntū: qz alex. fuit danaū. i. de nūero danaū sine de numero grecoꝝ: nō tñ fuit possessio grecoꝝ: ꝛ qd̄ dictū ē in B exēplo itelligēduz est ꝛ in alys: qz si q̃rať qz si hō estaialiuz: ꝛ rñdeať. vtiqz: ꝛcludeť q̃ sit possessio aialiuz: qd̄ falsū ē. iō subdit q̃ dicim⁹ hotez aialiū: nō qz sit possessio aialiuz: ſz qñ aial ē: ꝛ dicim⁹ lisandrū lacedemonioꝝ: nō qz sit eoꝝ possessio. ſz qñ lacedemoni⁹ ē. ꝛcludit q̃ ñē itētā. i. ma^n eē: qñ in gb⁹ obscurū ē qd̄ ponit pp trūcationez oñonis nō ē ꝛcedēduz. i. nō ē rñdenduz simplr nisi ꝛpleať oñō. ¶ Notādū q̃ q̃ B hoꝝ ē duplr nō simplr: ſz fm acceptionē nraz. possum⁹. n. itelligere B hoꝝ: vl qz ē de nūero hoꝝ: vl qz ē possessio hoꝝ. hāc aūt dupli^tem facit trūcatio oñonis. ꝛ qz difficili⁹ ē videre multiplicitatē in oñone trūcata: q̃ in oñone pfcā. iō pbs docet nō esse rñdēdū ad trūcatas oñones nisi pus cōpleanť. ¶ Notāduz etiā hoc documentuz esse gñale ad oēs oñones nobis ꝓpositas quas nō plene itelligimus. nā cū opponēs talia ꝓponit: si volumus apparēter rñdere nō debem⁹ dre nos nō itelligere que dicit: qz ex hoc forte ab astātibus iudicarem^r inscy ꝛ grossi: sed debemus hanc calūniam proucere super opponentez dicendo: q̃ loquiť trūcate: ꝛ nō itelligibiliter. ideo

nõ est ei respondendus: si pleat oones: ⁊ loquat intelligibilr respõdebit ei. ¶ Notãdus ét q ex B appet ẽtus distat disputatio dialectica a disputatiõe facta ppter gloriaz: ⁊ ppter apparẽtiã. nã qz disputatio dialectica simplr sũpta fit pp pbabilẽ ingsitionẽ vitatis. iõ in talibus concessus est rndẽti ⁊ nõ itelligẽti dicere: qm̃ nõ itelligo vt dicit. 8. topicoꝝ. sz qm̃ bõ vult appere de nullo dz fateri q nõ itelligat: sz totã calũniã dz pucere sup opponẽtes. dõo q ipse loquit trũcate ⁊ non intelligibiliter.

Uando aũt duobus exstitib⁹ cus alterus qdẽ est ex necessitate: alterũ eẽ vt: cũ aũt alterũ hoc nõ ex necessitate ẽ interrogatũ prius opz quod minus est dare. difficilius enim sillogizare de pluribus.

¶ Positis documẽtis quõ rndẽs dz apparẽter istare opponẽti: cũ videt iterrogare aligd vnũ q̃ documẽta sũt gnq̃ vel sex fm diuersus modus acci⁹. In pte ista ponunt documẽta quõ est apparẽter istãdũ opponẽti cũ est diuersitas i iterro⁰. hec aũt diuersitas triplr pt sumi. p̃ fz pnãtiã. 2ª ẽtus ad ꝑtietatẽ. 3ª ẽtũ ad opionẽ. tria g̃ facit: qz pmo docet istare apparẽter puti iterrogatiõe ẽ diuersitas ẽtus ad cõsequẽtiã. 2ª ẽtum ad cõtrarietatẽ. 3ª ẽtum ad opiones. 2ª ibi. (Si autẽ conetur.) 3ª ibi. (Qm̃ autẽ quedam.) Dicit g̃ q duob⁹ exstitib⁹ interrogatis a nobis. i. si de duob⁹ iterrogamur que sic se habẽt q cũ alterũ qdez est ex necessitate: alterũ videt eẽ. cũ autẽ est alterũ nõ ex necessitate erit h. i. si iterrogata se hãt sicut aũs ⁊ pñs. nã cũ est aũs neẽe est eẽ pñs. sz cũ est pñs nõ neẽe est aũs eẽ: si ergo oz alterum interrogatoꝝ dare pus: oz dare qõ est min⁹. i. pñs: ẽ aũs: qz difficili⁹ est sylogizare. i. arguere ex plib⁹. i. ex pñte ẽ ex aũte. si eni q̃reret a nobis. currit ne homo vel aial: ⁊ oporteret nos alterus dare pus cõcedendus esset q currit aial ẽ hõ: qz non ita facilr posset argui contra nos cõcedendo B sicut illud.

Dubitaret forte aliqs. qz videt sibi pbs ꝑdicere. pmo. n. dixit pñs eẽ in min⁹. postea dixit ipm esse in pluribus. ¶ Dõm q plus ⁊ minus pst duplr accipi: vel fm simplicitatẽ vel fz ambitus. vlia. n. sunt in min⁹ ẽtũ ad simplicitatẽ. spés. n. ẽ copiosior ⁊ ẽ i plus ẽ genus siue abũdat a gñe dria. bõ. n. dicit totũ qõ dicit aial ⁊ plus: qz aliq̃ dria est de rõne hois q̃ nõ est de rõne aialis: fz si ꝑsiderem⁹ ẽtũ ad ambitũ vlia nõ sunt in min⁹ fz in plus. sunt. n. gña maiozis ambitus ẽ aliqua eoꝝ spés. nõ est g̃ ꝑdictio si pñs est in min⁹ ⁊ i plus quia est in minus ẽtum ad simplicitatez. in plus autẽ ẽtum ad ambitus. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Si aũt conet: qm̃ huic quidez est contrariũ: illi aũt non est si oratio vera fit contrarius dicere respondenti: nomẽ aũt non esse alterius.

¶ Ponit scõz documẽtũ sumptũ ex diuersitate ꝑtioꝝ: qz si rndens ꝓcessit de aliqbus duob⁹ q vterq̃ est aliqd ꝑtium. opponẽs aũt conet ostẽdere: qm̃ huic est aliqd ꝑtius illi ãt. i. alteri nõ ẽ aliqd ꝑtius. si oro ⁊a fit. i. dato q opponens verũ dicat: rndẽs dz dicere ꝑtiũ. i. dz dicere q etiaz alteri. est aliqd ꝑtiũ: fz nõ eẽ nomẽ alteri⁹. i. dz dicere alterũ ꝑtiũ nõ eẽ notatũ. ¶ Notãdũ aũt q lz hec cautela videat itroduci pp ꝑtia. vlis tñ est ad oia. nã quotiẽscũq̃ rndens iterrogat de aliquo: ⁊ nescit dicere qd sit illõ: nec quõ illõ se hẽat si nõ vult videri redargui dz dicere talia nõ esse noiabilia: ⁊ nõ eẽ noia imposita eis: ppter qõ nõ cadunt sub narratione. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Qm̃ autez quidẽ quedã eoꝝ que dicunt plures cuz qui non concedit mẽtiri inquiunt: quidaz ãt nõ: vt quecũq̃ vtriq̃ opinãtur: verũ eni corruptibilis vel imortalis sit aia aialiũ nõ determinatũ est multis. In qbus ergo dubius ẽ: vtro mõ soleat dici ppositũ vtrũ vt ꝓceptiões.

¶ Ponit tertiũ documẽtũ sũptuz ex diuersitate opinionũ ⁊ tria facit: qz pmo ponit quãdã distinctionẽ de oonib⁹ ostẽdẽdo q̃sdã oones esse dubias de qbus est diuersitas opionuz: q̃sdã vo nõ. 2º qõdã qõ supposuerat manifestat. 3º ex his q̃ dixerat elicit ppo⁰ atq̃ cõgruũ documẽtuz. 2º ibi. (Uocãt. n.) 3ª ibi. (Amplius cui⁹.) dicit q̃ q quedam oones sunt de numero eoꝝ que dicunt plures: ⁊ cuz qui nõ ꝓcedit illas illi plures ingunt mentiri. q. d. q q̃dã oones sunt opinabiles de qb⁹ est diuersitas opionũ. quedaz aũt nõ sunt sic opiabiles: vt q̃cũq̃ oones vtrũq̃ opinant sup. sunt ille oones de qb⁹ ẽ diuersitas opinionũ. nã vtrũ aia aialiũ sit corruptibilis vel imortalis nõ determinatũ est multis. i. de hoc est diuersitas opionuz. in qb⁹ q̃ dubiũ est vt⁰ mõ. i. quõ soleat. i. debeat dici ppositũ: qz dubiũ est vtrũ sint ꝓceptiões vere: vel quõ se habeãt sup. oẽs tales oones sunt opinabiles ⁊ hoies opinant de eis vtrũq̃. i. fm vtrũq̃ partẽ contradictionis.

Dubitaret forte aliquis de qb⁹ aialib⁹ intendit hic pbs: cũ ait dubius esse vtꝝ aia aialiũ sit imortalis vl icorruptibilis. ¶ Dõs q pt intelligere de oib⁹ aialib⁹ tã de brutis q̃ de rõnalib⁹. nã tpe suo multi adherebãt fabulis pictagoricoꝝ dicẽtium quãlz aiaz ingredi qõlz corp⁹. ponebãt. n. nullas mozi cuz corpib⁹: sed cuz exibat aia vnuz corp⁹ ingrediebat aliud: vel etiã possum⁹ dicere q itelligit de aiab⁹ aialiũ rõnabiliũ. nã tpe suo nõ erat certũ apud multos vtrũ hõ participaret aligd diuinũ ⁊ haberet vt formã aligd icorruptibile. pbs tamẽ de hoc veraz sentẽtiã tradidit cũ dixit intellectũ alterus gen⁹ esse: ⁊ separat ab alys sicut ppe⁰ a corruptibili: sed huic snie multi nõ acgescebãt: imo vt dr cũ studiũ vigebat rome frequẽter hec qõ vertebat iter phos vtrũ aia hois icorruptibilis esset. diuulgata tñ vitate euãgelica nõ vlteri⁹ fuit dubitabile: qõ dcm̃ ẽ. ¶ Deide cũ. d.

¶ Uocãt enim ꝓceptiones ⁊ veras opiniões ⁊ totas negationes vt diameter icõmẽsurabilis.

¶ Manifestat qõdã qõ supposuerat. dixerat. n. in talibus vbi est opinionũ diuersitas dubiũ eẽ vtrũ se habeãt vt cõceptiões: iõ exponẽs qd ipoꝝtat noie ꝓceptionũ ait: q phi vocãt ꝓceptiões ⁊ veras opiones ẽtũ ad ꝓceptiões affirmatiuas: de qbus vere ⁊ vlr opinamur: ⁊ vocãt etiã cõceptiones totas negatiões ẽtũ ad ꝓceptiões negatiuas: q̃ totalr ⁊ vlr negam⁹: vt diameter est incõmẽsurabilis coste est q̃sl ꝓceptio q̃dã: qz ab oibus itelligẽtib⁹ cõceditur.

¶ Notãdus autẽ q hic pbs vult dare differẽtiã inter cõceptiões ⁊ opiones. nã opiabilia sũt illa fz que ꝑ disputare ad vtrãq̃ ptẽ ꝑdcõnis: ⁊ p rõnes bũanas nõ pfecte certificari possum⁹: fz ꝓceptiões sunt ille oones ad q̃s adeo valide ⁊ inuiolabiles rõnes fiunt: q nõ ꝓtingit alr opinari: fz oz in talib⁹ rndẽtez credere. hs autẽ est q diameter est assimeter coste. circa B. n. nõ ꝓtingit alr opinari: qz negãtes manifeste ⁊ p rõnes validas ducunt ad hoc icõueniẽs q iparia sint equalia parib⁹: vt põt haberi ex p̃ poꝝ. ⁊ ex decimo geometrie. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Amplius vbi verũ vtriq̃ opinãtur maxime transferens aliquis nomina: in his latebit. Nã qz dubiũ est vtro mõ se hẽat veruz nõ opinabit sophisma agere: quia vero vtriq̃ opinant: non putabit mentiri. Nam translatio faciet orationem sine elencho videri.

¶ Ex bis que dixerat elicit tale documentũ. q cuz pponit aliq̃ ppõ dubitabilis: cui⁹ verũ. i. de cui⁹ veritate pbi vtrũq̃. i. ad vtrãq̃ ptẽ opinant. ir. his. i. in talibus iterrogationibus. aliqs maxime latebit trãsferẽns noia. i. si trãsferat se ad noia illoꝝ q ẽ eo qõ iterrogat diuersimode opinãt. ⁊ subdit cãm dicẽs. nã qz dubium ẽ vtro mõ. i. quõ se hẽat verum. i. vitas illi⁹ iterrogati: ⁊ etiã qm̃ de illo iterrogato pbi vtrũq̃ opinant. iõ nõ opinabit agere sophisma ꝑ respõdentẽ: nec putabit rndẽs mentiri. nã translatio noium maxie faciet videri oonez rndentis sine elẽcho. i. sine redargutiõe. ¶ Notãdũ aũt B documentũ in B ꝑsistere: qz cum q̃rit a nobis de eo de quo aliq diuersimode opinant õbem⁹ nos trãsferre ad noia opinãtiũ diuersimode si illa mã dõo. q dam opinant sic. qdã sit: ⁊ cũ aliqd ꝓcludit affirmatiue dõm ẽ verũ eẽ fm opionẽ taliũ. cũ vo cõcludit negatiue debem⁹ dre q verũ est fm opionẽ alioꝝ. sic. n. dõo latebim⁹: qz nõ videbimur redargui. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Ampli⁹ quascũq̃ aliqs pscnserit interrogationũ prius insurgenduz ⁊ predicẽduz. Sic eni maxime interrogantem prohibebit.

¶ Ponit vltimã cautelã q̃ tumit ex eo qõ istamus rndenti ꝑ obiectiões fiendas ⁊ imaginatas dicẽs q q̃scũq̃ iterrogatiões. i. quascũq̃ obiones aliqs rndens plumpsert. i. pus senserit fm illas obiones pus est insurgẽdũ ꝑ opponentẽ ⁊ pdicẽdũ ei: nã sic faciẽdo rndẽs maxime phibebit interrogãtem. i. opponentẽ. ¶ Notãdũ aũt B documẽtũ in B ꝑsistere: qz cũ rndemus ad aliq̃ iterrogatiõem: ⁊ presumim⁹ vel psentim⁹: q ꝑtra rnñiõez nñam possit aliqd obuiare: debem⁹ insurgere ⁊ pdicere illas obiones dõo oppo⁰. tu posses sic arguere vel sic ꝑ nos. sz bs obiones nulle sũt. nã sic dõo. dato q nõ soluamus obiectiões illas apparenter tñ phibebimus opponentẽ ne faciat eas. CAP. III.

Uoniaz aũt est recta quidẽ solutio manifestatio falsi silli fm quamlibet interrogationẽ accidit falsuz.

¶ In pte ista vt videat determinat pbs de solone recta. ⁊ duo facit. qz p̃ determinat de hs solone in gñali. 2º in spãli. scdã ibi (Rursum autẽ qm̃) Circa p⁰ duo facit. qz pmo describit qd est recta solo. 2º oñdit quot modis ꝑ recte soluere 2ª ibi (Falsus aũt sillo) Dicit q̃ qm̃ aũt supra dcm̃ ẽ de solutiõe appẽti. Restat dre de solone recta. iõ ait q ẽ recta solo manifestatio falsi silli fz quãlibz. i. fm quãcũq̃ interrogatoez accidit flm. q̃si dicat. recta solo est manifestatio falsitatis in sillo quocũq̃ mõ accidat illa falsitas.

Dubitaret forte aliqs. qz cũ ꝓtingat recte solu ere nõ solũ ad sillos peccãtes i mã: fz ẽ tad peccãtes in forma: vr q nõ sufficiẽter describat rectã solonẽ: cũ ait: q ẽ mãifestatio falsitatis in sillogismo. ¶ Cũ aũt falsitas in sillo videat respicere peccatũ in mã ⁊ nõ in forma. dõs q falsitas in sillo duplr põt accipi. vel ẽtũ ad ppõnes fm se. ⁊ sic facit peccatũ in mã. vl ẽtũ ad illatõem: ⁊ sic facit peccatũ in forma. cũ g̃ dr q recta solo est manifestatio falsitatis in sillo. accipiẽdũ ẽ quocũq̃ mõ accidat falsitas: siue accidat ẽtum ad ppõnes: siue ẽtum ad illatõem: ppter qõ nõ solum respicit recta solo peccãtes in mã: fz etiã peccãtes in forma.

Ulterius forte dubitaret aliqs ẽre in diffõne recte solonis cadit sillogismus falsus. ¶ Dõm q semp in diffõne ppe passiõis cadit proprtiũ subm: vt vult pbs. 7. metaphice. solo aũt recta ẽ ppa passio silli falsi. nihil. n. recte soluit nisi recte deficiat. põt g̃ appenter istari ꝑ sillz vez: fz nũq̃ recte istat nisi ꝑ sillz flm. sicut g̃ in diffõne symi cadit nasus. qz symitas ẽ ppria passio nasi. sic in diffõne solonis recte cadit sil[illegible] flis: qz recta solo ẽ ppa passio sillũ falsi. ¶ Deide cũ [illegible]

Lõ. 17.

¶ Falsus aũt sillogism⁹ fit dupliciter: [illegible] n. sillogizatuz est falsuz: aut qui nõ est sillo[illegible]mus videtur esse sillogismus.

¶ Oñdit quot modis ꝑ recte soluere. ⁊ tria facit. qz p̃ diuidit sillm falsum. 2º ait q respectu vtriusq̃ silli ꝑ recte soluere. 3º ex B cõcludit duos eẽ modos recte solonis. 2ª ibi (Erit ⁊ q̃ nũc dicta) 3ª ibi (Quare accidit oones) Dicit q̃ q falsus sillo fit duplr. aliter. n. fit sillogism⁰ falsus si sillogizatũ est falsuz ẽtũ ad peccãtẽ in mã q nõ solũ vr sillogizare: fz ẽt sillogizat. aut sup. fit etiã falsus sillo cũ nõ est sillogismus. vr tñ esse sillogism⁰ ẽtũ ad peccãtem in forma q nõ sillogizat: fz vr sillogizare. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Erit ⁊ q̃ nũc dicta est solutio ⁊ apparẽtis sillogismi fz quã videt iterrogationuz correctio.

¶ Oñdit q respectu vtriusq̃ sillo falsi. vz. taz respectu peccãtis in forma: q̃ etiaz in mã. 2º recte soluere. iõ ait q solo q̃ nũc dcã est. i. solutio recta ⁊ va erit sup. nõ solũ silli peccãtis in mã: fz erit ⁊ appẽtis sillo. i. erit sillogismi peccãtis in forma fm quã rectã solutiõez vr eẽ correctio iterrogationũ qz recta solutio corrigit iterrogatiões corri⁰⁰ siue sint corrigende ppter peccatũ in forma: siue propter peccatuz in materia. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quare accidit orationes sillogisticas qdẽ interimentez: apparẽtes aũt diuidentez soluere.

¶ Ex his q dixerat ꝓcludit duos eẽ modos recte solutõis: nã si 2º recte soluere tã peccãtes in forma q̃ in mã cũ peccãtes in forma soluant p distinctiõem: peccãtes in mã p interemptiõem. duo erũt modi recte solutiõis. iõ ait q accidit oones sillogizatas. i. peccãtes in materia soluere iterimere. i. p interemptiõem. appentes aũt. i. peccãtes in forma soluere diuidẽtẽ. i. p distinctiõem. ¶ Notãdũ aũt q iter sillos falsos solũ peccãtes in mã sillogizãt. peccantes vo in forma nõ sillogizãt: fz vtr sillogizare. iõ cũ B intenda: de falsis sillogismis: p sillogizãtes itelligit peccantes in mã: per apparentes peccantes in forma.

Dubitaret forte aliqs: qz nõ vr eẽ bñ dcũ q peccãtẽ in forma 2º soluere p distinctõez: nã peccãtes in forma sunt nõ solũ falle in dictione: fz ẽt extra dictiõem. cũ g̃ fallacie in dictiõe sint soluẽde p distinctiõem: ⁊ nõ fallacie ex̃ dictiõem: nõ ẽ simplr ꝓcedendũ peccãtes in forma soluẽdos eẽ p distinctiõem vt pbs vr velle. ¶ Dõz q fm quosdã oes peccãtes in forma soluẽdi sunt p distinctiõez. qz põt ibi distingui rõ apparẽtie ⁊ nõ exstitie: fz h̃ p accñs nõ vr facere ad rectã solonẽ. nã falsi silli nõ sunt soluẽdi eo q appent: sed solũ ex eo q nõ ꝑsistũt: nã si apperẽt ⁊ existerẽt nõ ꝓtingeret eos recte soluere. si ãt nõ existerent. dato ẽt q nõ apperent possent recte solui. recta g̃ solutio p se respicit sillz. vñ falsus sillogism⁰ est. ⁊ vñ nõ existit. p accñs aũt respicit ipm ex eo qõ appz. imo si volum⁹ ppe log sillogismo peccãti in forma duo vñr ꝓpetere: ẽceptio ⁊ solo: fz aliter ⁊ aliter: nã decipebz ex eo q appet. si. n. nõ apperet nũq̃ deciper: fz solui bz ex eo qõ si existit: ⁊ lz nõ exstitia forte p se faciat ad ẽceptionẽm. qz sublata nõ exstitia tollit deceptio. appentia tñ nullo mõ p se facit ad rectã solutiõem: qz si sit falsitas in sillogismo sublata oi appentia ꝑ ipz recte soluere. dre g̃ rectã solutiõem eẽ p distinctiõem. qz põt distingui appẽtia a nõ exstitia ẽ ꝓsiderare ea q̃ sunt p accñs ⁊ nõ p se. ¶ Ideo dõz ẽ alr. Sciendũ g̃ q distinctio dup⁰ põt sumi: vel ex pte nominis: vel ex pte rei. si sumatur multiplicitas ex pte nois. sic solunt fallacie in dictiõe. oẽs. n. tales falle accipiũt multiplex ex pte vocis. lz non eodẽ mõ. qz aliq̃ accipiũt multi-

plicitatē actualē.aliq̃ potentialē.fi^a vo dictōis accipit multiplicitatē fantasticā:oia ḡ talia soluēda sūt aliq̃ mō p distinctiōem ex pte vocis.falle vo ex dictiōes soluēde sunt p distinctōes ex pte rei:nā sicut ꝓtingūt falle in dictiōe. qz eadē vox vl simp^r vl iterpretatiue bz ples significat^ncs sic ꝓtingūt falle ex dictiōem. qz eadē res aliquo^d bz ples acceptiōes. oēs ḡ falle aliquo^d accipiūt d^r vel ex pte nois vl ex pte rei. z oēs aliquo^d soluēde sūt p distinctōes:ſz nō oēs sol^dē p distinctōes ex pte nois;nec oēs accipiūt dup^r vt qdā pbi opinabanť:ō gb^d sup.in p li.tetigim^s.volebāt.n.illi pbi oēs tales ofones accipe mltiplex q̃tū ad n^m. iō dicebāt oēs ofones vel dispu^tad n^m vel ad itellm.h aūt pz nō eē vez.ñ.n. oēs falle accipiūt d^r fm n^m:ſz vt ps p hita:vel accipiūt duplex ex parte nois Fz diuersas signatiōes:vl ex pte rei fm diuersas acceptōes:z p h ps solo ad q̃stitū. ¶ Deiñ cū dic.

¶ Rursuz aūt qm̃ sillogizata z orationū be qdē veraz:ille aūt falsaz habent cōclusionē.

¶ Postq̃ deteriauit de solone recta in gñali.z o' quo modis ꝓ' recte soluere. Jn pte ista deteriat de solone recta in spāli.z exegť de mēbris disiōis.circa qd duo facit.qz p exequiť ō solone sillo^z peccātiū i mā.z ō peccātiū in for^a.z^o ibi(Dñt āt plm)Circa p^m tria facit. qz p didit sillos peccātes in mā.z^o exegť de mēbris disiōis.3° recolligit sub ꝓpēdio ea q̃ dixerat vt magis facilr z magis i pmptu sciam^r talia soluere.z^a ibi(Eas qdē)3° ibi(Quare volentib^s) Cōtinuet sic. dcm̃ ē q̃ falloz sillo^z qdā ñ sillogizāt z peccāt i for^a. qdā vo sillogizāt z peccāt i mā.rursuz sillo^rcs z peccātes in mā didunť:qm̃ sillo^rum ofonū be qdē verā bñt ꝓnē.

Dubitaret (ille vo bñt ꝓnē falsam.

forte aliqs q̃re sillī peccātes i mā nō didunť eo q̃ bēant aliqñ pmissas vas.aliqñ falsas:siē distinguunť.qz aliqñ bñt ꝓnē vaz.aliqñ flaz.¶ Dōz q̃ sillī peccātes i mā sp bñt pmissas flas:nā cū ex vis nūq̃ seq̃ť flz si bñent pmissas vas:bñent ꝓnē verā:pp qd tot^s sillī s eēt vus: z illm eēt ibi petm̃ i mā.sp q̃ oz q̃ bēant aliq̃ flitatē in pmissis:z nō sic ē ō ꝓne.nā cū ex flis se aliqñ vez bz sillī ñ sp bñt ꝓnē flaz:ſz alī bñt eā vaz:alī vo flaz.¶ Deiñ cū d^r

¶ Eas quidē que fm cōclusiōez sunt false duobus modis cōtingit soluere:nā z in eo q̃ iterimit aliqd eoz q̃ iterrogata sunt:z i eo q̃ ostēditur conclusionez sic se habere.

¶ Exegť ō mēbris disiōis.z duo facť.qz p o' quo soluēdi sūt peccātes i mā si bēant falsitatē tā i pmissis q̃ in ꝓne.z^o o' quo solūēdi ſt si bēant flitatē in pmissis tm̃.z^a ibi(Eas vo q̃ Fz)Dicit q̃ eas ofones q̃ sūt false Fz ꝓnē sup.sūt ēt false Fz pmissas: pp qd duob^s modis ꝓ' eas soluere:nā sup.solunť in eo qd interimit aliqd eorum q̃ sunt interrogata.i. in eo q̃ iterimit aliq̃ pmissaz:z sup sunt ēt soluende in eo q̃ ostēdit ꝓ nō sic se bre.¶ Deinde cū dicit.

¶ Eas vero que fm propositiones in eo q̃ interimitur quid trm̃:naz conclusio vera.

¶ Docet soluere ofones bntes falsitatē i pmissis tm̃.dicēs q̃ eas ofones q̃ sup.sūt false soluūť i eo qd iterimit qd tm̃.i. i eo qd iterimunť pmisse tm̃:q̃ sūt qd aliū a ꝓne.ꝓnez.n. nō oz iterimere.nā suppositū q̃ ꝓ vā sit. ¶ Deiñ cū dicit.

¶ Quare volētib^s soluere orationē primū qdez pspiciēdū si sillogizata est:aut non sillogizata. Deinde vtrū sit vera cōclusio an falsa quaten^s vel diuidētes vel interimētes soluamus z interimētes vel hoc modo vel illo sic dictū ē pri^s.

¶ Resumit sub ꝓpēdio ea q̃ dixerat:vt magis in pmptu z magis facilr sciam^r talia soluere:dicēs:q̃ volētib^s soluere aliq̃ orōnē: p^m qdē respiciēdū ē si oro sit sillo^rum aut nō sillogizata. deide si ē sillo^rum:videndū est vtr vā sit ꝓ aut falsa:q̃ rinus soluam^s vel videtes q̃tū ad nō sillo^rum z peccātes in for^a:vl iterimētes q̃tū ad sillo^rum z peccātes in mā. iterimēte dico B mō q̃tū ad hntes ꝓnē verā:vel illa q̃tū ad hntes falsaz:sic dcm̃ ē pus:nā pus dicebāť q̃ duob^s modis ꝓ' soluere ofones sillo^rum z peccātes i mā vel iterimēdo pmissas z ꝓnē si bēant ꝓnez falsaz vel iterimēdo pmissas tm̃ si (bēant ꝓnem verā.

Dubitaret forte aliqs. vtr ō solone appēti possit ꝓsi^r sophista.¶ Dōz q̃ vt supra dicebāť sophista copiosus ē ab appēte sap^a: pp qd sic magl curat videri redar^r q̃ redar^r ita magis curat ñ videri redargui q̃ ñ redargui.z qz p solones appētes ꝓ' istar ne videat fieri redar^a.iō spectat

Ulterius (ad sophistā ꝓsiderare de tali solutiōe.

forte dubitaret aliqs. vtr spectat ad dialecticū ꝓsiderare ō solutiōe appēti.¶ Dōm q̃ sophicatio ppe ꝓsistit i actu z i vsu.nō āt in traditōe artis z scie. scire eniz malū nō ē malū ſz opari.tradere ḡ arte de sophisticatiōe:vt supra dicebāť nō ē sophisticare. ſz facere sophicatiōez:z vri ea ē sophi^r.sophista ḡ Fz q̃ bz nō tradit arte eorū.qz tūc sophista i eo q̃ sophista eēt sciē:ſz vt supra pbabāť ad dialecticū spectat tradere arte eoz q̃ bz vtr sophista.cū ḡ sophista ꝓsideret de appēti solutiōe ea vtēdo:spectat ad dialecticū ꝓsi^r ō tali solutōe ō ea rōnes tradendo.

Ulterius forte du^rt aliqs. vtr dialectic^s possit vri appēti solutōe.¶ Dōm q̃ dia^ca vt supra dicebāť pn^r ē ō itētoib^s formatis p act^s rōnis:z qz iter has itentōes pn^a ē sillo.iō pncipali^a ē ō sillo q̃ ō alys itētoib^s. vtr āt i dia^ca subz sit sillo nō ē pntis speculatiōis.sufficiat āt ad pnis scire q̃ pncipali^s ꝓsiderať i dia^ca ō sillo q̃ ō alys itentoib^s.nō tm̃ pp B segť sillm ibi eē subz:nā z i meta^ca pncipali^s ꝓsiderať de sba q̃ ō alys etib^s.ñ tm̃ ibi suba ē subz: ſz ens.cū ḡ sillo appēs sit obligtas magis oppo^rtū sillo de q̃ pn^r ꝓsiderať i logica:z ñ ita directe opponať tali sillo solo appēs:ñ ita ē ō rōnē dia^ca vri solone appēti sint sillo appēti

Ulterius forte du^rt aliqs si sophista bz ꝓsi^r ō solone appēti vtr magis spectet ad eū ꝓsiderare ō solone appēti q̃ de vā.¶ Dōm q̃ sophista ē copiosus ab appēti sap^a z nō appēti q̃cūq̃ mō:ſz ab ea q̃ sic apparēs ē:q̃ tm̃ nō ē exñs.cū ḡ appēter soluere reddat boiez sapiētē appēter.vē tm̃ soluer reddat ipz sapiētē exīter:ad sophistā Fz q̃ bz ñ ppe spectat ꝓsi^r ō solone vā ſz ō appēti ex q̃ meli^s appz q̃ ſz sophista possit vri solo^rum:nā tm̃ Fz q̃ bz pōt tradeť arte ō ipis.nā c^a ē tradere arte ō obligtate ē vē cozsceť pn^a illi^s obligtatis vē soluere eas si sophista:i eo q̃ sophi^ta posset ō talib^s artez tradere sophista fm q̃ bz p se z

Ulterius (ppe posset vē soluere q̃ cōiter negať.

forte dubitaret aliqs vtrū spectet ad dialecticū magis ꝓsiderare ō solone appēti q̃ de vā.¶ Dōm q̃ ſz sophista fm q̃ bz solū cāet deceptōez.dialectic^a tm̃ Fz q̃ bz aggñat opionē.z ē ingstiu^s vi^tus.ſz B efficiat p rōnes pbabiles:z qz ad ingstiōez vitatis magis āminiculať solo vā q̃ appens magis ad dialecticū pinet cōsiderare de solutiōe vā q̃ appenti. CAP. IIII.

Differt aūt plurimū interrogatā vl nō interrogataz soluere orationē nā puidere qdē difficile p vocationez videre facile.

¶ Postq̃ pbs deteriauit ō solutōe peccātiū in mā. Jn pte ista deteriat ō solutiōe peccātiū in for^a.vez qz solutio taliū pa^mos aliquo^d bť ex p li^s per doctrinā.n.pmi libzi p vacatiōes tpis.z p diuturnā medi^ncm aliquo^d sciri pñt bz solutiōes.ſz p doctrinā b^s scōi in pmptu z q̃ si facilr scim^s talia soluere.iō ne doctrina b^s scōi videat supflua:p̃ pmittit q̃ dñt soluere in pmptu z p vacatiōez tpis.z^o dat arte ē soluēdi talia p qnā q̃ si faciliter z in pmptu scim^s ea soluere.z^a ibi(Ergo aūt q̃ sunt)Dicit ergo q̃ plurimū dñt soluere iterrogatā oronē sup.cito z in pmptu:vel nō soluere eā cito z in pcomptu:nā puidere.i. in pmptu videre huiusmodi solutiones ē difficile:ſz videre talia p vacatōez tpis:z p diuturnā medi^ncm ē facile.z qz sup.per hūc z^o libzū docemur soluere talia in pmptu.iō bona est B doctrina.¶ Deinde cū dicit.

¶ Horū igit q̃ sunt ſz equocatiōez z amphibolitā elēchorū. Alij qdē bñt iterrogatiōez aliqua plura significātē. Alij aūt cōclusiōez multiplicitēr dictā vt i eo qdē q̃ ō est tacentē log cōclusio duplex est:in eo vo q̃ ō ē nō scire sciētē vna interrogationuz amphibolia.

¶ Exegť de hz arte soluendi z docet nos talia soluere. Ad cui^s euidentiā sciendū q̃ lz qnq̃ sint mete. nō tm̃ oz spāt tractatū facere quō ꝓ' soluere ad vnāquāq̃ metā:nā flm z iopinabile sūt q̃ si gñales mete:z ꝓcludi bñt p oēs fallas sicut redargutio.iō solones taliū metaz sufficiēter sciunť scitis solonib^s fallaciaz.tria ḡ facit.qz p docet soluere ad oēs fallas:gb^s scitis scim^s soluer ad redargutiōez z ad flz z ad iopiabile.z^o docet soluere ad nugatiōez.z3^o ad solo^m z^a ibi(In illis aūt q̃ deducūt)z^a ibi(De solo^m āt fm q̃ q̃dē)Circa p^m duo facť.qz p docet soluere ad fallas i dictōe. z^a ad fallas ex dictōez.z^a ibi(Ad illos vo q̃ sūt fm accīs) Pzia ps di^r i duas.qz p docz soluere ad fallas i dictōe spāliter.z^o i gñali resumit solutōes oinz taliū fallaciaz vt magis i pmptu sciam^s talia soluere.z^a ibi(Oino āt i bis q̃ fm dictōez)Pzia ps di^r i tres. qz p docet soluere ad fallacias in dictōe peccātes fm multiplicitatē actualē.scdo ad peccantes fm multiplicitatē potentialē.z tertio ad peccātes fm fantasticā.z^a ibi(Ma^m aūt z eos q̃ sunt fm rē.)z^a ibi (Palā āt z i bis q̃ fiūt)circa p^m duo facť.qz p pmittit q̃ sdā disiōes necias ad ppo^m.z^o ex illis disiōib^s pmissis docz soluere ad equocatōez z āphi^am.z^a ibi(In gb^s q̃ i fine)Pzia i duas ſz q̃ duas disiōes pmittit.z^a ibi(Et z^r qñq̃)Pzia disio tal ē q̃ eoz elēchoz.i.palēchoz q̃ si ſz equocatōz z āphi^am:aly qdē bñt aliq̃ iterrogatōz.i. aliq̃ pmissa plura significantē.i.bñt multi^cs in pmissis.aly āt hz palēchi bñt ꝓnē multipli^r dictā.vt i eo qdē pa^mo q̃ ē ta^tem log. ꝓ ē z^r.fo^rmeť sic palo^s.quēcūq̃ ꝓ' dñe ꝓ' log:ſz ꝓ' aliqd tacētē dñe q̃ ꝓ' aliquez tacētē log.h ꝓ ꝓ' tacētez log ē duplex.qz vel pt itelligi q̃ tacēs loquať vel q̃ aliqs loq̃ť ō tacēte.subdit āt q̃ in eo para^mo q̃ nō ē scire sciētē vna iterrogatōuz.i. vna pmissaz ē āphibola.i.ē dubia.hz.n.dictus pa^mo multiplicitatē i pmissis:qd quo fit i pcedēdo patebit.¶ Deiñ cū d^r.

¶ Et duplex q̃nq̃ qdē est:q̃nq̃ aūt nō est:sed significat duplex:hoc qdē ens:illud vo nō ens.

¶ Ponit z^am distiōez.nā sic possum^s distinguere de āphi^a z equocatōe.qz aliqñ bñt multi^cs in pmissis.aliqñ vo i ꝓne: sic possum^s distiguere ō eis.qz aliqñ i hz multiplicitatib^s ē vitas in vtroq̃ sensu.aliqñ vo i altera tm̃.iō ait q̃ duplex.i. mltiplex vel ſz equocatōez vel ſz āphi^am:q̃nq̃ qdē ē.i.q̃nq̃ hz vitatē in vtroq̃ sensu.q̃nz āt ñ ē.i.nō hz vitatē i vtroq̃ sensu:ſz hz z^r signat.h vo ens.i.vitatē i vno sensu. illud vo nō ens.i.falsitatē in alio.¶ Deide cū dicit.

¶ Quib^s ergo i fine multiplex est nisi pri^s ſupserint ꝓdictionē nō fit elēch^s:vt in eo qd ō est cecū videre:nā sine cōtradictiōe nō erit elēch^s. Qui b^s vo interrogatōib^s nō necesse est prius negare quod duplex est:nā nō ad hoc ſz ppter h ozo.

¶ Premissis hz distiōib^s docet soluere ad hz multiplicia.z duo facť.qz p o' quo in talib^s hz ceē redar^a.z^o docet talia solu-

nere.z^a ibi(Ergo in pn^s)Dicē q̃ q̃ i illis pa^mos i gb^s ē multiplex i fine.i.multiplicitas i ꝓne:nō fit elēch^s.i.ñ fit redargutio nisi opponēs pus ſupserit ꝓdictōez ꝓnis vt i eo pa^mo q̃ est cecū videre nō erit elēch^s.i. ñ erit redargutio sine ꝓdictiōe.nō.n.redarguiť rñs p pa^s ꝓcludentē q̃ ꝓ' cecuz videre nisi rñs pus ꝓdicat huic ꝓnt:ſz in illis palogismis i gb^s est multiplicitas i iterrogatōib^s.i.i pmissis: vt h talib^s fiat redargu^o nō neēe ē rñdētez pus negare duplex.nā i talib^s ñ fit oro ad B.i.ad dup^r:ſz pp B.i.pp duplex.¶ Notā dū āt q̃ tota oro sillo^rum ordiať ad ꝓnē.fit tm̃ hz oro pp pmissas.cū ergo duplicitas ē in pmissis fit hz oro pp duplex: ſz cū est duplicitas in ꝓne fit talis oro ad duplex.

Dubitaret forte aliqs quō nō fit redar^a t bñtib^s ꝓnē duplicez nisi p^m negeť duplex.i aliys āt fit talis redar^a ēt si nō pus negeť duplex.¶ Dōz q̃ ñ fit redar^a nisi p^m negeť ꝓ.ex B.n.aliquē redarguim^s. qz p sillz ꝓcludim^s ꝓriū ei^s qd dixerat.nō ergo ppe fit redar^a ex eo q̃ negať pmisse:ſz ex eo q̃ negať ꝓ.imo si negātes pmissas vellem^s redarguere oz nos pmissas illas p aliquez sillogismū ꝓcludere.p se ergo loq̃ndo nō fit redar^a nisi qz p^m negať ꝓ.cū ergo ꝓ est duplex vt fiat redar^o oz pus negare duplex.ſz cū ꝓ nō est duplex:qz suffic negare ꝓnē vt fiat redar^o poterit q̃ redargui ñ negādo aliqd z^r.¶ Deiñ cū d^r

¶ Ergo i principio duplex:z nomē z orationē sic respōdēdū:qm̃ est vt sic:ē aūt vt nō:vt tacētē loqui:qm̃ est vt sic:ē aūt vt nō:z q̃ expediūt faciēdū sunt que sic:sunt autez q̃ non:nā expedientia dicuntur multipliciter.

¶ Docet ad talia multiplicia soluere. z duo facť. qz p docet soluere hz multiplicia:cū est multiplicitas in ꝓne. z^o cū ē in pmissis.z^a ibi(Et i bis āt)Cōcludere āt ꝓnē multiplicē z^r pōt ꝓtingere q̃ vel pus iterrogať hz multiplex aliq̃ cōcludať vel ꝓcludiť abiq̃ pozi interrogatōe.duo ḡ facť.qz p docet soluere ad hz pa^mos cū mltiplex pus iterrogať.z^o docet talia soluere cū in pn^a latet multi^ncs. z ñ pus iterrogať ſz i fine ꝓclu^r.z^a ibi(Si āt lateat i fine)Dicit q̃ ꝓ si opponēs pponat in pn:n^m duplex q̃tū ad equocatōez z oronez duplicez q̃tū ad āphi^am ſup.nō sūt talia ꝓcedēda simp^r: ſz rñdendū ē p distinctōes.dōo qm̃ ē vt sic:ē aūt vt ñ:vt ō eo q̃ ē tacentē log:qm̃ ē vt sic.i.in vno sensu vez:vt si ly tacētez ꝓstruať ex pte post.qz tūc ē sensus q̃ tacēs dicat. ē aūt vt nō.i.in alio sēu ē flm: vt si ly tacētez ꝓstruať ex pte ant. qz tūc ē sēus q̃ tacēs dicat.¶ Ponit aūt q^d ex^m cū ait q̃ expediūt.faciēdū est.n.B dcm̃ mltiplex.sūt.n.q̃ sic.i.sūt expe^nta q̃ sūt simp^r faciēda. Nā vt in p dicebať expe^nta dñr multip^r q̃dā.n.sūt expe^nta simp^r.z B sūt bōa:z sūt simp^r fa^da. Quedā āt sūt expediētia nō simp^r: ſz in casu:z B sūt fa^da nō simp^r: ſz in casu.¶ Nōn^m āt pdcā duo ex^s deseruire duab^s fallacys:nā p^m ex^m.f.q̃ ꝓ' tacētez log.qz ibi ē multiplicitas i ipa orone.iō deseruit āphi^a.z^m vo ex^m.f.q̃ q̃ expediūt faciēdū qz est ibi multi^cs eo q̃ B n^n expediēs multip^r oz.iō ōseruit equo^m.¶ Nōi.^m ēt q̃ in ābob^s pdictis exēplis est multi^cs in ꝓne:nā B oro tacētez log ē ꝓ cuiusdā pa^m:vt patuit cuz formauim^s hz pa^m.sic z q̃ expediūt faciēdū pōt eē ꝓ palogismi.formeť aūt palog ism^s fic.q̃cūq̃ sunt pficua sunt faciēda. expediētia sūt pficua. q̃ sūt faciēda.¶ Deiñ cū d^r.

¶ Si aūt lateat i fine addētē iterrogationē corrigere ergo ē tacētē log nō:sed hūc tacētez.

¶ Dūdit quō soluendū sit ad pa^mos hntes ꝓnez multiplicē cū nō iterrogať ꝓ pus q̃ ꝓcludať. ꝓtinuet āt sic.dcm̃ ē q̃ cū ꝓ q̃ est duplex iterrogať in pn^a disputatōis aliq̃ ꝓcludať p sillm statim in pn^a talis ꝓ ē distinguenda:ſz si lateat talis ꝓ:z nō pus iterrogeť q̃ ꝓcludať oz in fine rñdentez corrigere hz iterrogatōez addētez.i.q̃ additōz:vt si oppo-

nēs nō ꝑus iterrogauerit ſi ē tacētez log: ſz ꝓcludit abſq;
ꝓozi iterrogatōe. g̃ eſt tacēte log. oz rñdēs dre q̃ nō eſt ta
cēte log: ſz būc log tacētē. ita q̃ B additio būc corrigit bāc
ꝓpōnē tacentē log. qz facit eā ſtare magis pro ſenſu vo q̃
pro falſo: nā cū dr̃ būc log tacentē dar̃ ꝛtelligi q̃ ly tacēte
ꝓſtruar̃ ex pte appoſiti ſz quē ſm va ē ofo. ¶ Deiñ cū d'.

¶ Et in his aūt q̃ habēt multipliciter i ꝓpoſiti
onib⁹ ſimiliter: nō ergo cōſciūt qm̃ ſciūt vtiq; ſz
nō ſic ſciētes: nō. n. idez eſt qm̃ nō eſt cōſcire: ⁊
quoniaz ſic ſcientes non eſt.

¶ Docet ſoluere ad pa^mos hūtes multiplicitatez in pmiſſis
⁊ duo facit: qz p̃ facit qd̃ dcm̃ ē. z^o adducit quādā cautelaz
vtilē ad ꝓpo^m ibi (Et oīno obſtādū) Dicit g̃ q̃ in his ofo
nib⁹ paloginſticis que hnt multip'in ꝓpōnibus. i. in pmiſſis
ſiſt' ſup. ⁊ ſoluere p diſtinctōem. vt in B pa^mo. g̃ nō ꝓſciūt.
formeř ār ſic palo⁹. gcūq; ſciūt aliq̃ illa nō ꝓſciūt ſiue illa
nō ſciūt: ſz ſcientes ſciūt aliq̃. g̃ illa nō ꝓſciūt. maioz b⁹ pa
logiſmi duplex eſt. nā cū dr̃. gcūq; ſciūt aliq̃ illa nō ꝓſciūt
ly illa vel pōt ꝓſtrui ex pte ſuppoſiti. ⁊ ſic eſt locutio va. nō
. n. oz ſi alig ſciūt aliq̃ q̃ illa ſciāt. ſz ſi illa ꝓſtruīr̃ ex pte ap
poſiti: ſic eſt locutio falſa. nā gcūq; ſciūt aliq̃ de neceſſita
te ſciūt illa. ſoluenda g̃ ſunt talia per diſtinctiōez vdo: qm̃
ſcientes vtiq; ſciūt illa. ſi ly illa ꝓſtruar̃ ex pte appo^ti: ſz nō
ſunt ſciētes ea. ſic q̃. ſ. illa cōſtruar̃ ex pte ſuppoſiti. iō ſub
dit q̃ nō ē idē dre: qm̃ ſcientes nō eſt cōſcire illa quocūq;
mō ſūpta: ⁊ qm̃ ſciētes nō ē ſcire illa ſic. i. i B ſenſu vl' i tali
ſenſu q̃. ſ. ly illa ꝓſtruar̃ ex pte ſuppoſiti. ¶ Deiñ cū dicit.

¶ Et oīno obſtādū etiā ſi ſimplr ſillogizet: qm̃
nō rez quā dixit negauit: ſz nom̃: q̃re ñ ē elēch⁹.

¶ Dat quādā cautelā vtilē ad ꝓpo^m: p quā iſtabimus ne vi
deamur redargui dicēs. q̃ ſi etiā opponens ſimplr ſillogi
zet: oz rñdentē oīno eſſe obſtādū. i. oīno reſiſtere dōo qm̃
opponēs nō negauit rez quā ipſe dixit. i. ꝛceſſit: ſz negauit
nomē tm̃: q̃re nō ē ibi elēch⁹ nec redargutio. p B. n. poteri
mus ſemp apparenter reſiſtere oppo^ti. dōo q̃ nō diſputat
ad rē. ſz ad nomē. poſſet aūt q̃ vellet bāc pticulā alr intro
ducere: nā cū pBs p̃ docuerit ſoluere ad ꝓnem duplicē qm̃
in pn^o iterrogat: ⁊ qm̃ in pn^o nō iterrogat: ſz latet. In parte
iſta docet ſoluere ad ꝓnē duplicē ſimilr ſiue iterrogeť ſi
ue nō. nā cū ꝓ eſt duplex. dato q̃ tot⁹ aliūs ſilr ſit bonus:
⁊ q̃ opponēs ſimplr ſillogizet. tm̃ ſi concludat ofonē mul
tiplicē debemus ei oīno reſiſtere. dicendo q̃ nō facit elen
chū. qz nō arguat ad rē: ſed ad nomen.

Manifeſtū aūt ⁊ eos q̃ ſūt ex diuiſiōez
⁊ cōpoſitiōez quo mō ſoluēdez: nā ſi
diuiſa ⁊ cōpoſita oīo aliud ſignificat
concluſa contrariū dicendez.

¶ In pte iſta vt dicebar docet pBs ſoluere ad ofones pec
cātes ſm multiplicitatē potētiales. ⁊ duo facit. qz p̃ docet
ſoluere ad ꝓpōnez ⁊ diuiſionē. z^o docet ſoluere ad accētū.
z^a ibi (Sedm accentū aūt) Circa p̃mū duo facit. qz p̃ dat
quādez vl'em max^am quō ſoluendi ſunt pa^m peccātes ſm
ꝓpōnē ⁊ diſtiōez. z^o ponit diuerſa gna paloz peccātiū ſm
dictas fallas. z^a ibi (Sunt aūt oēs hⁿ) Dicit g̃ q̃ ma^m eſt
ex dōis. ⁊ etiā aliquo^o ē ex dictis ma^m: quō ōbem⁹ ſoluere
eos pa^mos q̃ ſunt ſm ꝓpōnē ⁊ diſtiōem: nā ſi ofo concluſa. i.
ꝓne fcā vt hz greca correctio. aliud ſignificat diſta ⁊ ꝓpoſi
ta ꝓiū dōm. nā ſi ꝓcludit ꝓ nos in ſenſu compoſito: dōm
eſt eā fuiſſe ꝛceſſam in ſenſu ꝓrio vt in ſenſu diuiſo. ⁊ ſi cō
cludit in ſenſu diſo q̃ fuit ꝛceſſa in ꝓpoſito. eſt g̃ B maxia
gnalis q̃ vbi fallit diſio ſoluit ꝓ ⁊ ez. ¶ Deiñ cū dicit.

¶ Sunt aūt oēs huiuſmodi ozones ez cōpōnez
vel diuiſionē: putaſne quo vidiſti tu hunc pcuſ
ſū hic pcuſſus ē h: ⁊ quo pcuſſus ē h tu vidiſti.

¶ Ponit palogiſmos deſeruiētes dictis fallacys. Ad cui⁹
euidentiā ſciēdū q̃ vt ſupra dicebar ꝓpō ⁊ diſio triplr fie
ri hnt. nā vn^o modus eſt cū aliq̃ dictio referri pōt ad plres
dictōes ⁊ ꝓponi hz cū vna vel cū alia. ali^o modus eſt cū ali
qua dictio ad plura referr̃ ⁊ ꝓponir̃ cū illis ꝓiūctiz vel di
uiſim. ⁊ iſte modus diuidir̃. qz illa plā vel pñt poni ex pte
ſubti: vel ex pte pdicati. ita q̃ in vniuerſo ſunt tres modi.
vez qz diuerſitas iſta ſumpta ex pte ſubti ⁊ pdicati. vt qz
illa plā ad q̃ referr̃ aliq̃ dictio pñt poni ex pte ſubti: vel ex
pte pdicati. nō oīno vr̃ facere ēnticlē driam iter modos
dictaꝝ fallaꝝ: poſſum⁹ oēs hⁿ modos reducere ad duos:
quoꝝ vn⁹ ē cū dictio pōt ꝓpari ad plā: ⁊ pōt ꝓponi cū vno
vel cū alio ita q̃ in vno ſenſu ꝓponir̃ cū vno: in alio vo cū
alio. ali^o modus eſt cū aliq̃ dictio cōparar̃ ad plā ⁊ in vtro
q̃ ſenſu ꝓponir̃ cū illis plurib⁹: trī in vno ſenſu ꝓponir̃ cū
illis plib⁹ ꝓiūcti. in alio vo diuiſim. duo g̃ facit. qz p̃ ponit
hⁿ paloginſmos. put aliq̃ dictio pōt cōponi cū vna dictiōe
vel cū alia. z^o innuit paloginſmos illos. put aliqd pōt refer
ri ad aliq̃ plā ꝓiuncti vel diſim. z^a ibi (Putaſne vt potes)
Ad euidentiā aūt pme ptis ſciendū q̃ ꝓpō ⁊ diſio q̃tū ad
aliq̃s paralogiſmos multū vñr cōuenire cū āphi^a. iō duo
facit. qz p̃ ponit hⁿ paloginſmos illos in gb⁹ hⁿ fall'e viden
tur ꝓuenire cū āphi^a. z^o ponit pa^mos alios in gb⁹ nō ſic cō
uenire vñr. z^a ibi (Et ēchidimi aūt ofo) Circa p̃^m tria fac.
qz p̃ ponit duos pa^mos q̃ vñr peccare ſm amphibologiam.
z^o oñdit eos nō deficere p āphibologiā ſz p ꝓpōnē ⁊ diui
ſionē. z^o docet tales pa^mos ſoluere. z^a ibi (Dunc g̃ aliqd) z^a
ibi (Diuidēdū g̃ ei) Dicit g̃ q̃ hⁿ oēs ofones q̃ ponent fūt
ſm ꝓpōnē vel diſiōem. vt putas ne q̃ vidiſti hūc pcuſſum.
B eſt pcuſſus ē h: formeř aūt paloginſm⁹ ſic. q̃ vidiſti hunc
pcuſſuz: B eſt iſte pcuſſus ē: ſz oculo vidiſti hūc pcuſſum. g̃
oculo B pcuſſus ē. ma^m aūt duplex ē. nā cū dr̃ q̃ vidiſti hūc
pcuſſuz. B pcuſſus eſt. ſi ly q̃ cōponir̃ cuz vidiſti ē locutio
falſa. nā nō eſt pcuſſus eo: q̃ tu vidiſti tāq̃ inſtro videndi.
ſi ly q̃ cōponir̃ cū pcuſſus ſic locutio ē va. nā B pcuſſus eſt
eo q̃ vidiſti pcuſſum tāq̃ inſtro percutiēdi. ſubdit ār aliū
pa^m dicens. putaſne q̃ pcuſſus ē h. B tu vidiſti: ſz baculo p
cuſſus eſt. g̃ baculo tu vidiſti. B etiā eſt multiplicitas. qz ly
B vl' pōt ꝓponi cū vidiſti. ⁊ ſic ē locutio falſa. nā q̃ pcuſſus
ē aliqs: B tu nō vidiſti tāq̃ inſtro videndi. ſi vo ly B ꝓponar̃
cū pcuſſuz. ſic ē va: nā q̃ pcuſſus eſt aliqs. B tu vidiſti cū p
cuſſum tāq̃ inſtro percutiendi. ¶ Deīde cū dicit.

¶ Habet ergo aliquid ⁊ dubiarū interrogatio
nuz ſed eſt ſm compoſitionez.

¶ Quia i dictis paloginſmis vr̃ eē āphi^a ex eo q̃ ly B vel ly
q̃ pōt diuerſimode ꝓſtrui cū B vbo vidiſti: vel cuz B pticī
pio pcuſſuz. iō ne crederet aliqs dictos paloginſmos pecca
re p amphi^as. dicit eos nō deficere p amphibologiā: ſz per
ꝓpōnez ⁊ diſiōem. duo g̃ facit. nā p̃ pponit qd̃ intendit. z^o p
bat qd̃ dixerat. ibi (Nō ē. n. duplex) Dicit g̃ q̃ glibz dicto
rū pa^mos hⁿ aliqd dubiaꝝ iterrogationū. i. hⁿ aliq̃ ꝓueniē
tiā cū paralogiſmis dubiaꝝ iterrogationum: ſiue cum pa
logiſmis amphi^c. amphibologia enī idē ſonat qd̃ dubia lo
cutio vel dubia iterrogatio: ſz lz glibz dictoꝝ palogiſmo
rū videar̃ eſſe ſm āphi^am: eſt tm̃ ez ꝓpōnē vel ez diſiōez. i.
nō ē ibi amphi^a: ſz ꝓpō vel diſio. ¶ Deīde cū dicit.

¶ Non enīz eſt duplex qd̃ ez diuiſionē: non. n.
eadez oratio ſit diuiſa.

¶ Probat qd̃ dixerat oñdens āphibologiā nō eſſe ꝓponez
vel diſiōez. ⁊ dicit q̃ multiplex ſm vnū nō eſt idē qd̃ mul
tiplex ſm aliud. ⁊ tria facit. qz p̃ pbat B p rōnē. z^o p ſilē. z^a
ꝓcludit ītētū. z^a ibi (Si gdē malū) z^a ibi (Quare ñ dup^x)
Dicit g̃ q̃ ofo q̃ eſt ſm diſiōez: vel ſm ꝓpōnē nō ē duplex
. i. nō ē ibi va multiplicitas, cū nō ſit ibi multiplicitas actus

lis: naz nō eadē oratio fit diuiſa ſup. ⁊ compoſita. Intēdit
ergo talē rōnez. q̃cūq; ofo hz verā ⁊ actualē multiplicita
tem oz q̃ ſit eadē ⁊ nō variata: ſz ofo compoſita ⁊ diſa nō
eſt eadē ofo. ergo ibi nō eſt multiplicitas va ⁊ actualis: ſed
potētialis: ⁊ tūc ſupplendū eſt q̃ cū amphi^a habeat multi
plicitatē actualē ꝓpoſitio ⁊ diſio nō ſunt idē qd̃ amphibo
logia: ⁊ paralogiſmi peccātes ſm tales fal'las ſm q̃ hⁿ nō
peccāt ſm amphibologiā vel ſm dubias iterrogationes:
ez habeāt aliqd ſimile cū dubys iterrogatōib⁹. ¶ Notan
dū aūt q̃ motus ⁊ oīs variatio eſt actus entis in potentia
vt pōt haberi ex tertio phyſicoꝝ. qd̃ g̃ mō variato hz aliq̃;
nō hz ea actualr: ſed potentialr. cuz ergo ofo vt eſt multi
plex ſm ꝓpōnē ⁊ diſionē ſit ofo variata: qz non ē eadē ora
tio ꝓpoſita ⁊ diuiſa: oz talē multiplicitatē non eſſe actualē
ſed potentialē. ¶ Deinde cum dicit.

Lō. S. z. 9.

¶ Siqdē nō malū ⁊ malū ez accētū plata ſigni
ficāt aliud: ez i ſcriptis qdē idē nomē: cū ex eiſ
dē elementis ſcriptū ē: ⁊ ſilr ⁊ illic aūt iaz ſigna
faciūt: prolata autez non eadez.

¶ Probat qd̃ dixerat p ſimile dicens. q̃ ſi malū ⁊ malum
nō. platū ſm accentū ſup. eūdē vel ſi in textu non habea
tur. non dicar̃ q̃ malū ⁊ malū. plata ſm accētuz diuerſuz
ſignificat aliud. ⁊ eſt alia ⁊ alia dictio. g̃ a ſimili ofo ꝓpoſi
ta ⁊ diuiſa vbi aliquo mō variar̃. platio non erit eadē ofo
nec habebit multiplicitatē actualem ez potentialē. ſubdit
aūt q̃ in ſcripturis malū ⁊ malū eſt idem nomē. qz eſt ſcri
ptū ex eiſdē lr̃is: ſiue ex eiſdē lr̃is. ſimilr ⁊ illic. i. in ofone
ꝓpoſita ⁊ diuiſa. ſup. eſt ſolum idētitas mālis: qz ſigna vt
lre ⁊ ſillabe faciūt ibi identitatez. ex eiſdē. n. ſignis: ſiue ex
eiſdē lr̃is eſt ofo ꝓpoſita vel diuiſa. plata aūt. i. q̃tum ad
platiōem non eadē. g̃ eſt ibi identitas mālis ⁊ non forma
lis: ⁊ qz talis idētitas facit ſolaz multiplicitatem. iō ꝓpoſi
tio ⁊ diſio differūt ab amphi^a: ⁊ paralogiſmi peccātes ſm
tales fal'las ſm q̃ hⁿ ſunt nō peccāt ſm illā. ¶ Notāduz
aūt q̃ malū vt ſtat pro prauo ſiue p vitioſo hz pmā brēuē:
ez vt ſtat pro arboze hz pmā longā. iō dcm̃ eſt q̃ malum ⁊
malū ſic diuerſimode acceptū non idē ſignat: nec eſt idez
nomē. eſt ergo itentio pBi q̃ ſicut in accētu ē ſoluz multi
plicitas potentialis. qz ibi non en ē idē ſolū mālitēr: cū ſit
ex eiſdem lr̃is: nō aūt eſt idē formalr̃ ꝑpter diuerſitatem
plationis. ſic ⁊ ofo ꝓpoſita ⁊ diſa hz ſolū multiplicitatem
potētialē: cum ſit eadē mālitēr tm̃. qz eſt ex eiſdē lr̃is: ⁊ ex
eiſdē ſillabis. nō autem eſt eadē formalr̃ ꝑpter diuerſita
tem plationis. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quare nō duplex qd̃ ez diuiſiōez eſt. Ma
nifeſtū aūt etiā qm̃ nō oēs elēchi ez duplex: ſic
quidez dicunt.

¶ Cōcludit ꝓnem itentā dicens q̃ ofo ez diſionē: vel ez
ꝓpōnem nō eſt duplex. i. non hz verā ⁊ actualē multiplici
tatem: ez potentialē ſoluz. ꝑpter qd̃ manifeſtuz eſt: qm̃ nō
oēs elenchi peccāt ez duplex. i. ez actualē multiplicita
tem. ſicut gdā dīt. In pdictis ergo paloginſmis vbi ē mul
tiplicitas potētialis. ꝑpter diuerſum modum ꝓponēdi nō
eſt va ⁊ actualis duplicitas: nec peccāt ez amphi^am: ez ſm
ꝓpōnem ⁊ diſionem. ¶ Deīde cum dicit.

¶ Diuidēdū ergo ei q̃ rñdit: nō enīz idē ē oculis
videre pcuſſū: ⁊ dicere videre oculis pcuſſū.

¶ Poſtq̃ oñdit nō eſſe idē ꝓpōnez ⁊ diſionem cū amphi^a
⁊ pbauit paloginſmos ꝓpoſitos eē ez ſm ꝓpōnē vel ſm diui
ſionē. In pte iſta docet hⁿ paloginſmos ſoluere dicēs. q̃ di
uidēdum ē ei. i. ab eo qui rñdet q̃ nō eſt idē videre oculis
pcuſſum. ⁊ dr̃e videre pcuſſum oculis. i. nō ē idem ſenſus:
nec ē eadē ofo put ly oculis ꝓponir̃ cū videre vel cum pc
uſſum. ex B autez ſolū pñt ambo pdicti paloginſmi: nā vt
patuit in pdictis paloginſmis eſt multiplicitas ꝓout aliqd
diuerſimode pōt componi cum hoc verbo videre vel cuz
hoc participio percuſſum.

Tenchidimi aūt ofo putaſne vidiſti
tu nē coctrīs i pyreo naues i ſicilia ēs.

¶ Poſtq̃ pBs poſuit paloginſmos deſeruien
tes ꝓpōni ⁊ diſioni ez q̃ hⁿ fall'e vñr ꝓuenire cuz amphi
bologia. In pte iſta ponit paloginſmos in gbus pdicte fal
lacie non ſic ꝓuenire vñr. vel poſſum⁹ aliter ꝓtinuare ſuſti
nendo pdictos paloginſmos nō eē adductos: vt exēplifica
reť de ꝓpōe vel diſionc. ez vt oñdereť hⁿ fall'as eſſe alias
ab amphi^a. pp qd̃ dre poſſumus q̃ poſtq̃ pBs oñdit ꝓpoſi
tionē ⁊ diuiſionem differre ab amphibologia. In pte iſta
ponit paloginſmos deſeruientes iſtis fallys. ⁊ duo facit. qz
pmo ponit paloginſmū quendā vbi querir̃ q̃re eſt gemina
ta ꝓpō ⁊ diſio. z^o ponit paloginſmos alios in gb⁹ ꝓpoſitio ⁊
diſio non hz eſſe mō geminato: ſed q̃ſi mō ſimplici. z^a ibi.
(Et ri. rſuz putas) Dicit ergo q̃ ofo enchidimi. i. ofo illi⁹
poete ſup. peccabat p ꝓpōnem vel diſionē que talis erat.
putaſne vidiſti tu nunc exiſtētes in pyrai naues in ſicilia
ens. dr̃ q̃ a portu q̃ ē i ſicilia pñt videri naues q̃ ſūt in por
tu q̃ vocat̃ pyrai. cuz e. go dr̃ q̃ vidiſti nunc exītes in py
rai naues in ſicilia ens multiplex ē locutio. qz vel itelligir̃
q̃ tu nūc ens in ſicilia videas naues in pyrai exītes. vel
q̃ tu nūc ens in pyrai videas naues exiſtētes in ſicilia. pp
qd̃ eſt ibi ꝓpō vel diſio q̃ſi mō geminato. pmo ex eo q̃ ly
ens pōt ꝓponi vel cū pyrai vel cū ſicilia. z^o ex eo q̃ naues
exītes pōt etiā ꝓponi cū pyrai vel cū ſicilia. poſito ergo q̃
aliqs exīs in pyrai naues videret in ſicilia: poſſet ſic for
mari paloginſmus. quotienſcūq; vides exītes in pyrai na
ues i ſicilia ens. g̃ es in ſicilia: ez nūc vides exītes in pyrai
naues in ſicilia ens. g̃ es in ſicilia: ez poſitū ē q̃ ſis in pyrai.
g̃ ſil'es hic ⁊ ibi: qd̃ eſt iconueniens. ¶ Deīde cū dicit.

¶ Et rurſū putaſne bonū ſutorē malū eē: erit ār
quis bonus ſutoz malus.

¶ Ponit alios paloginſmos in gbus vno mō ꝓmittir̃ ꝓpoſi
tio vel diuiſio. ¶ Ad cui⁹ euidentiaz ſciēdum q̃ ſi cōmit
tir̃ ꝓpō vel diſio in aliqua ofone B eſt: qz aliq̃ dictio pōt cō
parari ad plura: ⁊ pōt componi cū vno vel cū alio. triplr B
pōt ꝓtingere: vl' qz ambo illa plura in illa ofone exprimū
tur: vel ambo ſtelligunt̃ vel vnū exprimit̃ ⁊ aliud ſtelligi
tur. tria ergo facit. qz pmo ponit quēdā paloginſmū in quo
aliq̃ dictio ſic ꝓparat̃ ad plura q̃ vnuz illoꝝ in illa ofone
exprimit̃ ⁊ aliud ſtelligit̃. z^o ponit aliū paloginſmū in quo
ambo illa plura ſtelligunt̃. z^o ponit tertiū paloginſmum in
q̃ ambo illa plura exprimunt̃. z^a ibi (Putaſne quoꝝ) ter
tia ibi (Putaſne veꝝ) Dicit ergo q̃ rurſum ſup. peccat ez
ꝓpōnem vel diſionē hic paloginſm⁹ cū dr̃ putaſne bonum
ſutorē malū eē. erit g̃ aliqs bonus ſutoz malus. formeř ār
ſic paloginſmus. gcūq; eſt malus nō eſt bonus: ez bonus ſu
toz eſt malus. g̃ bon⁹ ſutoz nō eſt bonus. B aūt eſt ꝓpoſitio
vel diſio ex eo q̃ hec dictio malus pōt cōponi cuz duab⁹
dictiōib⁹: quaꝝ vna eſt expreſſa. alia vo ſtellecta. nā cū dr̃
bon⁹ ſutoz ē malus. ſi ly malus ꝓponir̃ cum ly ſutoz qui ibi
exprimit̃ eſt locutio falſa. qz ſequir̃ q̃ bonus ſutoz ſit ma
lus ſutoz: ſed ſi componir̃ cum ly homo qui ibi ſtelligitur
pōt eſſe vera. pōt enī contingere q̃ bonus ſutoz ſit malus
homo. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Putaſne quorū ſcie bone: bonas diſciplias
mali ār hōa diſciplia. hōa ergo diſciplia mali.

¶ Ponit z^m paloginſmuz in quo aliqua dictio pōt compa
rari ad plura: quoꝝ neutrum in ofone exprimit̃: ez vtrum
q̃ ſtelligit̃. ⁊ duo facit. qz pmo ponit hⁿ paloginſmum. ſcdo

docet ipm soluere ibi (At vo malũ) Dicit ergo putasne q̃ruꝫ scie bone sunt bonas eẽ disciplinas. B ẽ maior. formetur aũt sic palogism⁹: ⁊ vt melius ꝓcedet textus sequens accipiat hec oro in singulari sic. cui⁹ est bona disciplina ẽ bona disciplina: ſz mali est bona disciplina. ergo malũ est bona disciplina. maior hui⁹ palogismi duplex ẽ: nã in B relatiuo cuius itelligit aĩs. ⁊ hꝰ aĩs pot intelligi in diuerso casu. ſ. in genitiuo ⁊ in notiatiuo. ⁊ ſi intelligat ibi in casu genitiuo est locutio va. est. n. sensus q̃ illi⁹ cuius ẽ bona disciplina sit bõa disciplina. ⁊ q̃ mali ẽ bõa disciplina: ꝓcludit q̃ mali sit bona disciplina: qꝰ vex est: q̃ scire malũ nõ est malũ: ſz ſi in B q̃ dico cui⁹ nõ itelligat illi⁹: sed illud erit locutio falsa. erit. n. sensus q̃ illud sit bona disciplina cui⁹ ẽ bona disciplia: ⁊ q̃ mali ẽ bõa disciplina: seq̃ret q̃ illud ſ. malũ sit bõa disciplina. bõa. n. disciplia ẽ illi⁹ cui⁹ ẽ. ſz nõ ẽ illud cui⁹ ẽ. est g̃ ibi deceptio ex eo q̃ bona disciplina pot ꝓponi vel cũ illud vel cũ illi⁹. ⁊ ſi ponatur cũ illud erit locutio falsa: q̃ erit sensus q̃ bona disciplina sit malũ. ſi vo ponat cũ illi⁹ erit va: q̃ erit sensus q̃ bona disciplina sit de malo: ⁊ q̃ nec illud nec illi⁹ exprimit in oone ꝓtracta ſz vtrũq; ibi itelligit: iõ in hoc palogismo est ꝓpõ vel diuisio. put aliqd pot ꝓponi cũ pluribus: quoꝫ neutrũ in oone exprimit: ſz vtrũq; itelligit. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ At vo ⁊ malũ ⁊ disciplina est malũ. Quare mala disciplina malũ. ſz ẽ maloꝫ disciplia bõa.

¶ Soluit dicẽs. q̃ malũ sup. est scitũ practice: ⁊ disciplina est malũ. vex est disciplina practica. quare bene segtur q̃ mala disciplina sit malum. bona tamen disciplina nõ est malum: sed est malonm.

Dubitaret forte aliquis quomodo disciplina habet rõnem mali. ¶ Dõm q̃ malicia nostra est ex opibus nostris: vñ q̃ mala facim⁹ mali sumus. disciplina ergo maloꝫ si sit practica ⁊ experimẽtalis de necessitate ẽ mala: ſz si sit speculatiua nõ soluꝫ ẽ mala: ſz ẽt bona. vult ergo phꝰ dre q̃ aliq̃ disciplina mala ẽ vt disciplina qua experimẽtalr ⁊ practice scimus maluꝫ: nulla tñ bona disciplina est malũ: ſz ẽ mali. i. de malo: vl ẽ maloꝫ ex quo appꝫ q̃ bona disciplina nõ ẽ illud cui⁹ ẽ. q̃ nõ ẽ malũ lꝫ sit mali: ẽ tñ illi⁹ cui⁹ ẽ. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Putasne verum dicere nunc: quoniam tu factus es. ergo factus sed nunc.

¶ Ponit alium paralogismũ qui fit ex eo q̃ aliqua dictio pot componi cuꝫ pluribus: quoꝫ vtrũq; in oratione exprimit. ⁊ duo facit. q̃ ꝓmo ponit hꝰ palogismũ. scõo ponit solutiõem eius. ibi (Aut aliud) Dicit g̃. putasne verũ est dicere nunc q̃ tu factus es. fact⁹ es g̃ nũc. formet sic paralogismus. de quocũq; verũ est dicere nũc q̃ factus est. ille ẽ factus nũc: ſz de te verũ est dicere nũc q̃ fact⁹ es. ergo factus es nũc. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Aut aliud significat diuisuꝫ: verũ. n. dẽ nũc: qm factus: sed nũc nõ factus es.

¶ Soluit dicẽs. q̃ ꝑdicta oratio aliud significat diuisuꝫ. i. plata diuise ⁊ cõposite. nam verũ est dicere nũc: qm tu factus: ſz non es fact⁹ nũc. est ergo ibi deceptio: q̃ ly nũc pot cõponi cũ dicere. ⁊ sic est locutio va. naꝫ de quolibꝫ qõ est factum pot nũc dici q̃ sit factum: ſz si ly nũc componit cũ factus est locutio falsa. q̃ nõ qõlibꝫ factũ est nunc factũ. cũ ergo tam ly dicere q̃ ly factũ in predicta oratiõe exprimatur pꝫ. hunc paralogismuꝫ ex hoc cõtingere. q̃ aliqua dictio pot componi cũ pluribus: quoꝫ vtrũq; in oratione exprimitur. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Putasne vt pot ⁊ que potes: sic ⁊ ipsa facies non citharizans aũt habes potestatẽ citharizãdi: citharizabis ergo nõ citharizãs.

¶ Postq̃ posuit paralogismos fm q̃ aliqua dictio ꝓparata ad plura pot componi cũ vno vel cũ alio. In parte ista ponit quendã paralogismũ put aliqd comparatũ ad plura potest componi cũ illis cõiunctim vel diuisim. ⁊ tria facit. q̃ ꝓmo ponit hꝰ palogismũ. scõo soluit ipm fm opinionem ꝓpriaꝫ. tertio solut ipm fm opionem alioꝫ. scõa ibi (Aut nõ habꝫ) ꝫ ibi (Soluunt aũt hũc) Paralogism⁹ talis est. putasne q̃ potes ⁊ vt potes: sic ⁊ ipsa facies: ſz nõ citharizãs habes potestatẽ citharizãdi. i. citharizare potes segtur ꝗ q̃ nõ citharizãs citharizabis. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Aut nõ huiusmodi hꝰ potestatẽ: vt nõ citharizans citharizet: sed cũ nõ facit vt faciat.

¶ Soluit dicẽs q̃ nõ hꝰ hꝰ ptãtẽ vt nõ citharizãs citharizet. i. nõ ẽ va in sensu cõposito: vt q̃ simul possit esse aliqd sub puatione ⁊ forma: vel q̃ possit simul nõ citharizare ⁊ citharizare: ſz ẽ vera in sensu diuiso. q̃ cũ non facit. i. cum nõ citharizat habꝫ potestatẽ vt faciat. i. vt citharizet sup. postea. q̃ successiue ⁊ diuisim non est inconueniẽs aliquid esse sub ꝓtuatione ⁊ forma.

Dubitaret forte aliqs in qbus dictoꝫ paralogismoꝫ hꝰ esse ꝓpõ: ⁊ in qb⁹ diuisio. ¶ Dõm q̃ hec qõ est supuacua. Nã cũ B intendat de solone ꝓpõnis ⁊ diuisionis. q̃ qui scit quõ soluẽdũ sit ad ꝓpõnẽ scit quõ soluẽdũ sit ad diuisionẽ. nã qui bene diffinit ꝗria cõsignificat. cũ g̃ mõ oppositi ⁊ ꝗrio solui habẽt predicte falle. q̃ vbi vna fallit: alia soluit. iõ palogismi positi siue fallant fm ꝓpõnẽ siue fm diuisionẽ nõ refert vt ad propositũ. verũtñ in ꝓmo lie sufficiẽter has fallacias distinxi mus: ⁊ ostẽdimus qui palogismoꝫ peccant fm vnaꝫ: ⁊ qui fm aliam. ſi ergo de B aliter eẽt cure ad illud caplꝫ recurratur. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Soluũt ãt hũc qdã ⁊ alr: nã ſi dedit vt pot facere: nõ dñt accidere nõ citharizãtẽ citharizar. nõ. n. vt pot oino facere dñt. datũ ẽ qm faciet: nõ idem aũt est vt pot: ⁊ oino ⁊ pot facere.

¶ Soluit dcm pa^m fm opionẽ alioꝫ. ⁊ duo facit. q̃ ꝑ ponit hꝰ solutiões. ꝫ eã ꝓbat ibi (Sed manifestũ) Dicit g̃ q̃ qdã soluunt hũc pa^m aliter q̃ dcm sit. dicunt. n. q̃ ſi respõdens dedit. i. cõcessit te facere aliqua vt potes nũc dicunt sequi nõ citharizãtem citharizare: nã nõ valet. facis vt potes. ergo B vt potes. valeret. n. ſi diceret. facis omnino vt potes. ideo subdit: q̃ nõ est datũ. i. non est concessuꝫ quoniam faciat oino vt pot facere: ⁊ cõstat q̃ non est idem vt potes: ⁊ vt oino potes facere. ¶ Notandũ ergo predictos phos soluere hꝰ paralogismũ non per cõpositionẽ: sed per fallaciã ꝓsequẽtis: nã non valet. homo. ergo hic hõ. nec valet. facis vt potes. ergo facis B mõ. q̃ hoc mõ quo potes: sed ſi sumeret vniuersalr valeret: nam sicut valet. oĩs homo. ergo sor. q̃ sor. est hõ. sic valet. facis omnino vt potes. ergo facies hoc mõ. ſ. q̃ non citharizando citharizare potes. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Sed manifestũ qm bene non soluunt. Nam orationũ que ꝓpter idẽ eadẽ solutio: hec autem nõ cõueniet in oẽs: nec oino iterrogatas: ſz est ad iterrogantẽ nõ ad orationem.

¶ Improbat hꝰ solutiõem dicẽs. manifestũ esse: quoniam nõ bene soluũt. naꝫ eadẽ est solutio omniũ orationũ: que sunt ꝓpter idem. i. ꝓpter eandẽ causam: vel ꝓpter eundem defectũ: sed hec solo non cõueniet in omnes. i. nõ potest adaptari ad oẽs paralogismos sic deficiẽtes. ergo non ẽ bõa solutio. imo qõ plus est: dicta solutio nõ omnino soluit orationes iterrogatas. i. paralogismos factos. non enim omnino hꝰ orationes per talẽ solutões soluunt. q̃ nõ solu-

untur simplr. ideo subdit q̃ dicta solo non est ad orationes: sed est ad iterrogantẽ. i. ad hominẽ. ¶ Notandũ aũt predictã solutionẽ esse apparentẽ ⁊ nõ verã: q̃ negat simpliciter q̃ nõ citharizans citharizare possit: cuꝫ tamẽ non sit simplr neganda: q̃ est multiplex ⁊ in vno sensu est vera: vt in sensu diuiso: ⁊ in alio est falsa: vt in ꝓposito. Rursus ꝑdicta solutio non ẽ bona. q̃ pot sic formari dictus paralogismus q̃ cõcludet eãdem cõclusionẽ: ⁊ per solutionem predictã solui non poterit: vt ſi diceretur sic. quicqd potes facere pot esse vt facias: sed non citharizans citharizare potes. ergo pot esse q̃ non citharizans citharizes. hic eni paralogismus habꝫ similẽ defectũ: ⁊ tamen nõ habet solui per solutionẽ tactam: cũ vniuersaliter sumptũ sit de quocũq; possibili. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Scõm accẽtum autem orationes non sunt: neq̃ in his que scribunt: neq̃ in his que dicũtur: excepto ſi que pauce fiant.

¶ Docet soluere fallaciã accentus. ⁊ tria facit. q̃ ꝓmo ostẽdit hanc fallaciã non esse idoneaꝫ ad sepe decipiendũ. ꝫ exemplificat de ea. ꝫ docet eam soluere. scõa ibi (Ut hoc iustos viros) tertia ibi (Quomõ autem) Dicit ergo q̃ fm accentũ non sunt orationes sup. ad decipiendũ sepe. neq̃ in his que scribunt. neq̃ in his que dicunt. q̃ neq̃ in scripto neq̃ in platione ꝓ non sepe per talꝫ fallaciã decipi. excepto aũt q̃ ſi que pauce fiant. quasi dicat. q̃ ⁊ ſi nõ sepe: tamẽ forte in paucis possumus per hanc fallaciam decipi. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Ut hoc iustos viros oportet pẽdere: iustos viros non oportet pendere: idꝫ ergo oportet pati iustos viros ⁊ non pati.

¶ Exẽplificat de ea dicens q̃ hec oratio peccat per accentum. iustos viros os pendere. iustos viros non oportet pẽdere: sed sup. pendere est pati penã. ergo idẽ idest eãdem penã os iustos viros pati ⁊ nõ pati. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Quomõ autem soluẽdum: palã. n. idꝫ significat grauiter ⁊ acute prolatum.

¶ Docet talia soluere dicens ea soluendũ esse: q̃ nõ idem significat vox vel dictio aliqua ꝓlata grauiter ⁊ acute. nã pendere vt habꝫ accentũ grauem significat iferre penaꝫ: ⁊ sic oportet iustos viros pẽdere. i. penam dare: sed vt habet accentũ acutum significat sufferre penã. ⁊ sic nõ oportet iustos viros pendere: quia nõ decet eos sufferre penã.

CAPITVLVM. V.

Palam aũt ⁊ in his que fiunt in eo q̃ similr dicunt que nõ sunt eadẽ quõ obuiãdum: eo q̃ habem⁹ genera ꝑdicamẽtorum.

¶ In parte ista docꝫ soluere ad paralogismos figure dictionis qui peccãt fm multiplicitatem fantasticaꝫ. ⁊ tria facit. q̃ ꝓmo ostendit in generali quomõ talia sunt soluenda. scõo qõ dixerat manifestat. tertio ponit paralogismos deseruiẽtes huic fallacie. ⁊ docet tales paralogismos soluere. scõa ibi (Naꝫ B quidẽ) tertia ibi (Ut in hac oratione) Dicit ergo palã esse quomõ est obuiãdũ. i. quomõ est soluendũ in his orationibus que fiũt in eo q̃ similr dicũtur: q̃ non sunt eadẽ. i. que non sunt similiter. scimus eni ad talia soluere eo q̃ habem⁹ genera predicamentorum sup. distincta. ¶ Notandũ autem q̃ vt supra dicebatur: B fallacia triplr habꝫ fieri. ꝓmo cum ꝓpter eãdem rẽ iterpretamur eundẽ modum significãdi. scõo cuꝫ est ecõuerso: vt cum ꝓpter conuenientiã modi significandi iterpretamur identitatẽ rei. tertio cũ ꝓpter similem terminationẽ interpretamur eandẽ rem vel eundꝫ modꝫ significandi: quare aũt hec fallacia nõ est realis: ⁊ nõ est extra dictionẽ: cuꝫ modi eius videãtur sumi quasi realiter superius est sufficiẽter expressum. ad presens aũt sufficiat scire quõ illis modis fieri habet hec fallacia. ſi ergo cognoscim⁹ ipa genera predicamentoꝫ q̃ ꝗtum ad rẽ significatam: ⁊ quãtum ad modũ significãdi: ⁊ q̃ruꝫ ad modũ terminãdi fm q̃ aliquo⁹ ꝗtingit ea eẽ distincta: scire possumus quõ solnẽdi sunt hꝰ palogismi. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Naꝫ hoc qdẽ dedit iterrogatus: non esse qd eoꝫ que qd est significat: ille vo oñdit esse qd eoꝫ que sunt ad aliqd: vel quãtitates: videtur aũt qd est significare fm dictionem.

¶ Manifestat qꝰ dixerat oñdens q̃ per ꝓmutationẽ predicamentoꝫ cõmittit hec fallacia dicens. q̃ ſi hic. i. ſi respõdens iterrogat⁹ dedit. i. concessit vel posuit qd. i. aliqd hoꝫ que significãt qd est. i. subam non eẽ q̃ opponens dicebat. ille vero. i. opponẽs dicit esse qd eoꝫ que sunt ad aliqd vl q̃litates. quasi dicat. q̃ rñdens negabat de suba. opponẽs arguebat de illis ꝑdicamentis que non significant qd. sed videntur significare qd fm dictionem. i. fm dictionis figuram. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Ut in hac oone. Putasne ꝗtingat idẽ simul facere ⁊ fecisse non: at vo videre aliqd simul: ⁊ videri idem: ⁊ fm idem cõtingit.

¶ Ponit palogismos deseruiẽtes huic fallacie. hꝰ aũt paralogismi ad tres modos reduci possunt: q̃ in hꝰ palogismis vl mutat accñs in accñs: vel suba in accñs: vel substãtia in subaꝫ. tria ergo facit. q̃ ꝓmo ponit paralogismos in qbus mutat accñs in accñs: vt agere in pati vel ecõuerso. ꝫ ponit palogismos in qbus mutat suba in accñs. tertio in qbus mutat suba in subam. scõa ibi (Similes aũt ⁊ be oones) ꝫ ibi (Et putas q̃ qs nouit) Circa ꝓmuꝫ duo facit. q̃ ꝓmo ponit hꝰ palogismos. ꝫ docet eos soluere. scõa ibi (Si aũt aliqs) Circa ꝓmũ tria facit fm q̃ tres palogismos inuit. scõa ibi (Putasne est qs) ꝫ ibi (Rursum aũt dicere) Dicit ergo q̃ in hac oone sup. est figura dictiõis. putasne ꝗtingat idẽ simul facere ⁊ fieri. B ẽ cõclusio. at vo ꝓ aliqd idẽ ⁊ fm idem sll videre ⁊ videri. B est maior. formet sic palogismus. ꝓ aliqd idẽ ⁊ fm idẽ. i. fm eãdem ptẽ simul videre ⁊ videri: sed videre ⁊ videri sunt vt facere ⁊ fieri. ergo ꝓ aliquid idem ⁊ fm idem simul facere ⁊ fieri.

¶ Notãdum autem q̃ videre ⁊ videri ꝓprie nec actionẽ nec passiõem dicũt. ipoꝫtant tñ quendã modũ agendi vel patiẽdi. ita tñ q̃ videre nõ est vt facere nec videri ẽ vt pati vt suppõebat palogism⁹: ſz magis ẽ eo. ¶ Deide cũ dic.

¶ Putasne est qdẽ verum: que sunt pati facere quid: ergo secatur: vtit: operat similr dicuntur. ⁊ omnia qd pati significant.

¶ Ponit ꝫ^m palogismũ dicẽs. putasne qd. i. aliqd eoꝫ que sunt pati esse qd facere. B est ꝓlo. secat ergo vrit opat similr dñr ⁊ omnia significãt qd pati. i. passionem. formetur aũt sic palogismus. secat vritur opat similr dñr ⁊ ipoꝫtãt passionẽ: sed opari est facere. g̃ facere ipoꝫtat passionem siue facere est pati. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Rursum aũt dicere: currere: scribere: silr sibi inuicẽ dicũt: ſz scribere qdẽ opari qd est: ⁊ q̃re pati quid: similr autem ⁊ facere.

¶ Ponit ꝫ^m palogismũ dicens. q̃ dre currere scribere silr sibi inicẽ dñr. B est maior palogismi: ſz scribere est opari. B est minor: quare scribere erit sil pati ⁊ facere. B est ꝗ. formet sic palogismus: scribere significat vt agere: q̃ significat vt currere: ⁊ significat vt pati: q̃ dicit operari. g̃ significat simul agere ⁊ pati. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Si autem aliquis illic dans non contingere sim: l idem facere ⁊ fecisse: videre ⁊ vidisse: dicat contingere nondum elenchus factus est: si non dicat videre facere quid: sed pati: indiget enim hac iterrogatione.

¶ Docet hꝰ paralogismos soluere. ⁊ tria facit. qz ꝑmo assignat in dictis palogismis cām defectꝰ. scōo assignat in eis cām apparētie. 3° qꝰ dixerat manifestat per quoddā simile. scōa ibi (Sz ab audiente) 3ª ibi (Idez. n. accidit) Dicit ergo ꝙ si aliqs rñdens illic. i. in dictis palogismis sic dans. i. ꝛcedens nō ꝛtingere simul idē facere ⁊ fieri: dicat tū cōtingere idē videre ⁊ videri: nondū tñ factus est elēchus. i. nondū redargutus est respōdens si non dicat. i. si nō cōcedat videre esse quid vt facere: sed dicat videre esse vt pati. Indiget enim hac iterrogatiōe ꝙ respōdens concedat videre vt agere. deficiunt ergo tales paralogismi: qz accipiunt vt similr qꝰ non est similr: accipiunt videre vt agere quod nō est vt agere. si ergo hoc nō concedatur non fit elenchus. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Sed ab audiēte opinar datū eē: cum ⁊ secare facere qd: ⁊ secari fieri dedit: ⁊ quecūqz alia dicunt similr: nam reliquꝫ ipse addit qui audit velut similr dictū: hoc autem qdē dicitur similiter: videt autem fm dictionem.

¶ Assignat in dictis paralogismis causam appentie dicēs. ꝙ ab audiente ⁊ vniuersalr ab his q adstant disputationi. opinar esse datū. i. esse ꝛcessum ꝙ videre sit vt agere: naz cū rñdēs dedit. i. ꝛcessit ꝙ secare sit qd facere: ⁊ secari qd fieri: ⁊ quecūqz alia dnr silr ex B sup. estimar datū esse ꝙ videre sit vt agere. qz vr eēvt secare. iō subdit ꝙ ipse q audit addidit reliquū. i. addidit ⁊ ꝛcessit in corde suo ꝙ videre sit vt secare vel vt aligd similr dcm. B aūt nō est ita: qz videre nō dr silr ad secare: ſz vr esse silr dcm fm dictōem. i. fm dictionis figurā. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Idē aūt accidit qꝰ in equocationibꝰ. Putat aūt in equocis iscius orōnū qui dixit negare rē: nō nomē: B ār adhuc eget iterrogatōe si ad vnū respiciēs equocū dicat: sic. n. dāre erit elēchꝰ.

¶ Qꝰ dixerat māifestat p silē dcm dicēs. ꝙ idē accidit in talibꝰ qꝰ accidit in equocationibꝰ. nā in equocis si audiēs sit iscius orationum. i. si ignorat multiplicitatē nōium: cū rñdens negat equocū. putat ꝙ rñdēs dixit. i. ꝙ ꝛcessit negare rē nō nomē. B aūt nō oportet: ſz adhuc eget iterrogatiōe. si rñdens aspiciēs ad vnū dicat. i. ꝛcedat equocuz. nā dāte. i. ꝛcedēte rñdente equocū sic. i. in illo eodez sensu in quo arguit opponēs erit ibi elēchꝰ: ſz sup. si ꝛcedat equiuocū in alio sensu nō dr nec erit ibi elēchus. ¶ Notādū ergo hāc similitudinē in B ꝓsistere: qz sicut audiētes ignorātes q̄ dnr multiplr credūt aliqñ rñdentē negasse rē cū negauerit solū nomē: sic ignorātes que dnr silr: ⁊ que nō credūt esse silr dicta q̄ nō dnr silr pp qꝰ sicut in equocis non fit elēchus nisi rñdens ⁊ opponēs ferāt simplr itellectuz ad vnū significatū. sic in figura dictōis nō fit elēchus nisi supposito ꝙ dicant similr que nō dnr similr.

Similes autē ⁊ he orationes his si qꝰ qz bñs: postea non habz: amisit: nam vnū solū amittēs digitum: non habebit decem digitos.

¶ Postq̄ pbs posuit palogismos in gbus vnū pdicamētū mutar in aliud ex dictōis terminatione. In pte ista ponit palogismos bꝰ falle in gbus vnū pdicamētū mutar i aliud ꝑpter dictiōis ꝛcretōem. vel possumus dre ꝙ ꝑus docuit sumere palogismos in gbus accēs mutar in accēs. In pte ista docet sumere palogismos in gbꝰ suba mutar in accidēs: ⁊ duo facit. qz ꝑmo ostdit quō mutar suba in q̄titatē ⁊ in ad aligd. 2° quō mutar in alia pdicamēta. 2ª ibi (Amplꝰ aūt ⁊ be sunt) Circa ꝑmuz duo facit. qz ꝑ ostdit quō p hāc fallam mutar qd in q̄tū. scōo quō mutar qd in ad aliqd. 2ª ibi (Et qm̄ habit qs) Circa ꝑmuz duo facit. qz ꝑ ponit dcm paꝰ. 2° docet ipſz soluere. 2ª ibi (Aut qꝰ nō habz) Dicit q̄ ꝙ be orones que sequunt sunt silēs his orōnibus que pcesserūt: vt si dicat. putasne ꝙ aliqs bñs ⁊ postea nō bz amisit illud. B est maior. nā vnū solū amittēs digitū nō habebit. x. digitos. B est minor. formet ār sic palogismus. qꝰ qs bñs: ⁊ postea ñ bz amisit: ſz ꝑus bñs. x. digitos amittens vnū solum digitū non habz postea. x. digitos. q̄ amittēs vnū solū digitū amisit. x. digitos. ¶ Deide cū dicit.

¶ Aut qꝰ nō habet qdem: prius habēs amisit: quātum aūt nō habz vel quāta: non necesse est tāta amittere. ergo iterrogās qꝰ bz colligit in eo ꝙ quāta: nam decez quāta. Si ergo dixisset ex principio: si quanta quis nō habet: prius habens: putasne amisit tanta: nullus dedisset: sed aut tanta: aut horum aliquid.

¶ Soluit dicēs ꝛcedēdum eē ꝙ aliqs amisit illud qꝰ ꝑus bñs: ⁊ postea nō bz. q̄tuz aūt nō bz: vel quāta nō bz. nō necesse est tāta amittere. Cōcedēdum est ergo aliquē amisisse qꝰ nūc nō bz: si ꝑus habebat illud: ſz nō est ꝛcedēduz eū amisisse tāta q̄tā nūc nō bz: dato ꝙ ꝑus tāta habuerit. ergo iterrogās qꝰ bz colligit in eo ꝙ quāta. i. mutat qꝰ in q̄tā: nā. x. quāta. i. x. assignat q̄titatē nō subam. si q̄ opponēs in pn̄: dixisset si quāta qs non bz ꝑus bñs. putasne amisit tāta. nullus sane mētis dedisset. i. ꝛcessisset: ſz ꝛcessisset eū amisisse aut tāta aut aliqd illo x. nō. n. ops si aliqs bñs. x. ⁊ postea nō habēs. x. ꝙ amiserit oia. x. sed vel amisit omnia (x. vel aliqd de illis. x.

Dubitaret forte aliqs quō iste orōnes sūt similes orōnibꝰ ꝓcedentibꝰ. ¶ Dōm ꝙ sunt silēs in duobꝰ. ꝑ gnaliter. qz peccant per eādem fallam. 2° sunt similes q̄ si specialr. qz vtrobiq̄ mutar vnū pdicamētū in aliud: ⁊ sic sunt duplr silēs. sic possumꝰ dre ꝙ sunt duplr dissimiles. ꝑmo eni qz in dictis palogismis mutar vt dicebat accēs in accidēs: vt agere in pati: vel pati in agere: ſz in paralogismo q factus est: ⁊ etiā in sequētibus palogismis mutar substātia in accēs: vt suba in q̄titatez: vel in ad aliqd: vel in alia pdicamēta. rursus in pdictis palogismis mutar vnuz pdicamētū in aliud ex dictiōis terminatiōe: vt interpretamur ꝙ videre sit agere: qz est silis terminatiōis cū secare: ſz in his palogismis interpretamur vnum predicamētuz aliud: nō ex terminatiōe dictiōis: ſz ex ꝛcretiōe eius: vt qz cōcretiue id qꝰ est qd dr eē q̄tum vel q̄le. iō interpretamur substantiā qualitatē q̄titatē ⁊ alia pdicamēta: naz vt in ꝑmo lib. diffusꝰ dixim̄: aliqua pdicamēta. Iz nō pdicent de substātia in abstracto. qz suba nō ē quātitas nec qualitas nec relo. pdicant tñ bꝰ pdicamēta de suba in cōcreto: qz suba est quāta ⁊ ē qualis: ⁊ est subm relonis. ⁊ qz sic concretiue pdicamēta de seinuicē pdicant ꝑpter dictiōis ꝛcretionez vnū pdicamētum in aliud cōmutamꝰ. ideo bene dcm est qꝰ in ꝛtinuando diximus. vz. ꝙ in pdictis palogismis fit ꝛmutatio vniꝰ pdi in aliud pp dictiōis teriationē. i bis ār fit bꝰ ꝛmutatio pp dictōis ꝛcretionē. ¶ Deide cū dicit.

¶ Et quoniam dabit quis qꝰ nō habet: non. n. habet vnum solum denarium.

¶ Ostdit quō mutar qd in ad aliqd. ⁊ duo facit. qz ꝑ ponit

bꝰ palogismos. ⁊ soluit eos fm opionem ꝑpriaz. 2° soluit eos fm opionem alioz. 2ª ibi (Soluunt aūt qdaz) Circa ꝑmū q̄tuor facit. ſz ꝙ q̄tuor palogismos ponit. 2ª ibi (Putasne ꝙ nō bz aliqs) 3ª ibi (Si les aūt) 4ª ibi (Aut quē nō bz) Circa ꝑmū duo facit. qz ꝑ ponit palogismum. 2° soluit ipm ibi (Aut nō dedit) Dicit ergo ꝙ fm figurā dictionis est: qm̄ qs dat qꝰ nō bz. B est ꝛclo. nō. n. bz vnū solum denariū. B est minor. maior tē tacet. formet sic palogismꝰ. iste dat vnū solum denariū. ⁊ nō bz vnum solum denarium. ergo dat qꝰ nō habet. ¶ Deide cum dicit.

¶ Aut nō dedit qꝰ nō habuit: sed vt nō habuit vinuz: nā solū B nō significat: neqz solū: neqz tale: neqz tātū: ſz vt bz ad aliqd: vt qm̄ nō cū alio.

¶ Soluit dicens ꝙ dās vnū solū denariū nō dedit vnū qꝰ nō būit: ſz vt nō būit: nā solū nō signat B. i. subam. neqz tale. i. q̄litatē: neqz tm̄. i. q̄titatē: ſz signat vt hūc ⁊ signat vt ad aliqd: qm̄ solū ē idez qꝰ nō cū alio. esse aūt nō cum alio nō est eē qd: ſz ad aliqd esse. mutar ergo ibi qd in ad aliqd: siue mutar suba in relonem. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Quēadmodū si sic dicat: putasne qꝰ nō aliqs habet B dabit: nō dicēte aut iterroget: si dabit qs cito: qꝰ nō habet cito: dicēte aūt sillogizet: quoniā dabit quis quod non habet.

¶ Ponit 2ª paloꝰ. ⁊ duo facit. qz ꝑ ponit paꝰ. 2° soluit ipſz ibi (Et manifestū) Dicit q̄ ꝙ filis defectꝰ est in pdicto paralogismo quēadmodū si qs dicat putasne dabit aliqs qꝰ nō bz. rñdente aūt dicēte ꝙ nō: interroget vlteriꝰ ipse opponens si qs. i. si aliqs dabit qd. i. aliqd cito qꝰ nō bz cito. rñdente dicēte. i. ꝛcedente B. sillogizet opponēs vlteriꝰ: qm̄ dabit qs qꝰ nō bz. pōt. n. cōtingere ꝙ aliqs det in vna die qꝰ acqsiuit in. x. ānis: ꝑter qꝰ dabit cito qꝰ nō habuit cito: formet ār sic palogismꝰ. iste dat aliqd cito. nō būit illꝰ cito. q̄ dat qꝰ non bz. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Et manifestū qm̄ nō sillogizauit: naz cito nō B dare ſz B modo dare ē: vt aūt nō habet: dabit aliqs: vt qꝰ delectabilr bz cū tristicia dabit.

¶ Soluit dicens māifestū eē: qm̄ nō sillogizauit. naz dare cito nō ē dare B: ſz ē dare B mō qꝰ manifestat p aliqꝰ exē plū. nā si aliqs dat vt nō bz. qz qꝰ bz delectabilr dabit aliqñ cū tristitia. sicut ergo pōt qs dare cū tristitia qꝰ nō possidet cū tristitia. sic pōt quis dare cito qꝰ nō possidet cito. posset aūt ex B q vellet formare palogismū tertiū sic. iste dat aliqd cū tristitia. nō bz illud cum tristitia. ergo dat qꝰ nō bz. pz aūt ꝙ ibi mutar pdicamentū. dare. n. cū tristitia vel dare cito nō est dare qd: ſz est dare quo.

Dubitaret forte aliqs cū dcm̄ sit ꝙ hic ponat palogismos in gbꝰ mutar qd in aliqd. vr ꝙ hi duo palogismi male sint situati: nā dare cito nō ē dare qd: ſz ē dare qñ: ⁊ dare cū tristitia nō est dare qd: ſz ē dare q̄liter. ⁊ ergo in pdictis palogismis nō mutar qd in aliqd: ſz qd in qñ vel qd in q̄le. ¶ Dōm ꝙ in hac pte dr pbs ponere palogismos in gbꝰ mutar qd in aliqd ⁊ nō ꝑpe ponit hic palogismos in gbus mutar qd in qñ: vel quid in q̄le: qz bꝰ palogismi nō adducunt B p se: ſz adducunt ad oōdendū quō pōt mutari qd in aliquid. nā si bñ ꝛsiderar series lre ostdit ꝙ potest dare qs vnum solū cū non habeat vnū solū. ⁊ potest dare cito ⁊ cum tristitia qꝰ non bz cito ⁊ cū tristitia. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Similes aūt ⁊ huiusmodi oēs: putasne quā non habet ⁊ manu percutiet.

¶ Ponit aliū palogismū dicens. ꝙ oēs bꝰ orones q̄ ponentur sunt silēs. qz peccāt p eādem fallam. bꝰ aūt oro est putas ne aliqs pcutiet manu quā nō bz. B ē ſ palogismi, aliqs pcutit cū vna sola manu: ⁊ nō bz vnā solā manuz. ergo percutit cū manu quā nō bz. mutar. n. B silī mō qd i aliqd qꝰ vt dcm̄ est solū non dic qd: ſz ad aliqd. ¶ Deide cū dic.

¶ Aut quez nō habet oculo videbit: non enim habet vnū solum.

¶ Pōit aliū paꝰ dicēs. ꝙ aliqs videbit cū oculo quē ñ bz. B ē ꝛclo palogismi. nō. n. bz vnū solū oculū. B ē minor. formet aūt sic: aliqs videt aliqd cū vno solo oculo. nō bz vnū solū oculū. q̄ videt cū oculo quē nō bz. pz. n. ꝙ hic etiā mutar qd in aliqd. ¶ Notādū aūt ꝙ ex q̄ pbs icepit paralogismos in gbꝰ mutar qd in aliquid fm vnū moduz positi sunt tres palogismi. alioꝰ positi sunt q̄tuor. alioꝰ qnq: nā vt patuit tres ꝑmi paꝰ se buerūt p ordinē: qz 2° fuit expositi nus ꝑmi. oōdebat. n. ꝙ aliqs pōt dare vnū solū: ſz nō bēat vnū solū: sic pōt dare cito qꝰ nō bz cito. sic pōt dare cū tristitia qꝰ ñ bz cū tristitia. si q̄ scōs ⁊ terti paloꝰ nō ponāt in nūez cū alys: qz nō sunt adducti p se: sed ꝑter exponem lre: erūt tres paꝰ positi. si vo vnꝰ illoz ponat in nūez: ⁊ nō alꝰ: erūt q̄tuor. si ār vterq̄ ponat i nūez erūt qnq.

Soluit autez qdā dicētes: ⁊ vt habet vnū solum oculum: ⁊ aliud quodlibz qui plura habet.

¶ Postq̄ pbs posuit palogismos in gbꝰ mutatur qd in aliquid: ⁊ docuit eos soluere ſz opionē ꝑpriā. In pte ista docet eos soluere fm opionē alioz. ⁊ duo facit. qz ꝑ ponit bꝰ solones. 2° remouet eas. ibi (Sz qꝰ dcm ē) Circa ꝑmū tria facit fm q̄ tres solones ponit. 2ª ibi (Quidaz vo) 3ª ibi (Alij ār) Dicit q̄ ꝙ qdā soluūt sup. p iteremptōz minoris dicētes ꝙ aliqs vt bz plures oculos bz vnū solū oculū: ⁊ ꝙ dcm ē de oculo. itelligēdū ē de alys. qz q bz plā talia bz ⁊ aliꝰ qdlibz. sup. vnū solū vt q bz plēs denarios bz vnū solū denariū. silr ār ⁊ in alys. ¶ Deide cū dicit.

¶ Quidā vo ⁊ vt qꝰ bz accepit: dedit. n. B vnū solū denariū: ⁊ B bz vnū solū adhuc denariū accipit. n. ab B: ergo vnū solū bz hoc denariū.

¶ Ponit aliā solonē q̄ est p iteremptōem ꝛclonis. dicebāt. n. isti ꝙ q dat vnū solū denariū dat qꝰ bz. hui aūt cā assignabatur: qz accipiēs nō accipit nisi q dās habz: ſz accipit vnū solū. ergo dās bz vnū solū. iō ait: q B. ſ. dāo dedit vnū solū denariū. ⁊ hic. i. recipiens bz. i. possidet vnū solū denariū. ab B. i. a dāte vnū solū denariū: qꝰ sup. nō eēt nisi dās haberet vnū solū. ¶ Notādum aūt has duas solones aliquo mō ꝛueire ⁊ aliquo differre. ꝛueniūt. n. qz sic ꝑmi concedebāt hñtē plura dre vnū solū. sic ⁊ hi ꝛcedebāt B idez. differūt aūt in duobꝰ: nā cū arguebat iste dat vnū solū denariū. nō bz vnū solū denariū. q̄ dat qꝰ nō bz. Rñdebāt ꝑmi p iteremptōem minoris. dōo flm esse ꝙ nō bz vnuz solum denariuz nō obstāte ꝙ bz plures. bz. n. vt dicebant vnū solū etiā qui plura bz. scdi vo rñdebant istando ꝛclusioni: nā cū arguebat. ergo dat qꝰ nō bz. rñdebāt hi: ꝙ nō dat qꝰ non bz ſz qꝰ bz. 2° ostnt he due solones. qz ꝑmi iteremēdo minorē nō adducebāt aliqd ad fulcimētum sue solutionis. ſz scdi cuz istabāt ꝛcloni adducebāt ꝓbationem quādā ad fulcimētuz rñsionis coez. dicebāt. n. ꝙ dās vnū solū denariū dat qꝰ bz. nā ꝙ accipiens bz in accipiendo B dās bz in dādo: sed verz ē ꝙ accipiens accipit vnū solū. ergo verz est ꝙ dās hēbat vnū solū. ¶ Deide cum dicit.

¶ Alij aūt stati iterrogationē iterimētes qm̄ cōtingit qꝰ nō accepit habere: vt vinū accipiente suaue: corruptū in acceptōe habere acre.

¶ Ponit 3ª solonē q̄ ē p iteremptōez maioris. dicēs ꝙ alij soluebāt iterimentes statim iterrogatiōem. i. maiorē. formar aūt sic paloꝰ. nullus dat qꝰ non bz: ſz iste nō bz vnum

solũ denariũ.ergo nõ dat vnũ solũ denariũ. B facto cum maior iterrogabat vtrũ.s.nullus det qõ nõ hz:statim dicebãt falsum ee q̃ nullus dat qõ nõ hz:qõ declarabãt p simile.dicebãt.n.qm̃ ⁊' aliquẽ bre qõ nõ accepit.ergo sup.parte rõne ⁊' aliquez dare qõ nõ hz.nã ⁊' aliquẽ accipiẽtez vinũ suaue quo vino corrupto in acceptõe ⁊' accipientẽ bre vinũ acre.ergo hz qõ nõ accepit.cuz ergo B esset maior palogismi q̃ nullus dat qõ nõ hz:soluebãt hi ad hz pa^m.dõo falsum esse nullũ dare qõ nõ hz.pz ergo has tres solutões sic differre.qz pmi soluebãt iterimẽdo miorez.scdi vo istãdo ad ꝛclusiõez.tertij vo soluũt iteri^o a^rem. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Sed qõ dictũ est vt pri^o: hi oẽs nõ ad oronez sed ad hominẽ soluũt. Nã si eẽt solutio hec dã tẽ oppositũ non possibile soluere: sicut in aliis.

¶ Remouet hz solones.⁊ duo fac.qz p̃ pponit qõ itendit. ⁊ qõ dixerat mãifestat p sile.z^o ibi (Ut si est qdẽ) Dicit q̃ q̃ sup.si ꝓsiderẽt qõ dcm̃ ẽ pus.i.si ꝓsiderent pus dcã.vbi oñsum fuit gd ẽ recta solo appebit sup.q̃ oẽs hi nõ soluũt ad oronẽ.i.recte: hz soluũt ad hoiez.i.ad appentiã.nã si eẽt solo hec.i.aliq̃ pdictaꝫ triũ solonũ dãtẽ oppo^m talis solonis nõ pole eẽt soluere sic in alys sup. rectis solonib^o. tũc .n.est recta solo qm̃ ꝓcesso opposito recte solonis nõ ⁊' vlteri^o soluere.hz B nõ ꝓtingit in aliq̃ pdictaꝫ triũ ꝛclonũ.q̃ nulla eaꝫ fuit recta solo. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Ut si est qdẽ qõ ẽ: ẽ aũt qõ nõ sit solutio sed si plura debet dici cõcludẽdo: si aũt nõ cõcludit nõ erit solutio: in predictis autez omnib^o datis nec dicimus fieri sillogismuz.

¶ Manifestat qõ dixerat p sile dicẽs: q̃ si sit solo distinguẽdo dõo q̃ ẽ gdẽ q̃ ẽ: est aũt q̃ nõ ẽ.i.ũ sit solo p distictõez. si det oppo^m b^o ⁊ det.i.ꝓcedat illud dcm̃ simp' dici: ⁊ q̃ nõ sit i vno sensu est i alio nõ ẽ: hz sic simp'dcm̃.B posito ꝛclu'.i.ō nẽcitate se' ꝛclo.si ãt nõ ꝛclud'ñ erit solo recta q̃ data ẽ.⁊ qz i oib^o pdictis solonib^o datis.i.ꝓcessis oppo^m eaꝫ nõ dicim^o fieri sillz.iõ nlla eaꝫ solonũ ẽ recta solutio.

Dubitaret forte aliqs quo vez ẽ rectã solonez eẽ cui^o opposito ꝓcesso nõ ꝓtingat vlteri^o soluere. ¶ Dõm q̃ recta solo vno^o dici posset manifesta^o cuiuslibz defect^o: ⁊ cuiuslz flitatis i oronẽ.⁊ sic accepta recta solone planũ ẽ q̃ ei^o opposito ꝓcesso ñ ⁊' vlteri^o soluer: nã manifestato q̃libz defectu exñte in oronẽ si ꝓcedat oppositũ b^o.s.in ea nõ esse aliquẽ defectũ nec in mã nec i foz

Ulterius forte du^rct aliqs. vtz oporteat ad rectas solonẽ mãifestare oẽs defectũ q̃ in oronẽ ⁊'. ¶ Dõm q̃ i oronẽ dup' põt accidere defect^o vel i se vel vt ẽ ordinata i sillo.põt.n.ꝓtingere aliquẽ eẽ defectũ oronis hz se: q̃ nõ ẽ defect^o ei^o: vt ordiat i sillo vt i hac oronẽ qõ canis videt B videt.põt eẽ ples defcũs.vt equo^o.⁊ ãphi^a: nõ tñ vterq; defect^o ẽ cã flitatis in q̃libz sillo circa quẽ pt ꝓcipe dcã oro. nã si aliqs sic palogizat.qõ canis videt B videt: hz canis videt ferrũ.q̃ ferrũ videt.hz canis sit equocuz.equocatio tñ nõ fac flitatẽ in B sillo hz ãphi^a.bñ q̃ dcm̃ ẽ q̃ recta solo ẽ manifestatio falsi sillz: qz nõ oz ad rectã solonẽ dre oẽz defectũ.ppõnis: hz sufficit illũ defectũ dre pp quẽ segt falsa ꝛclo in sillo.⁊ qz si dareẽ oppositũ illi^o defect^o de nẽcitate fieret sillz.iõ bñ dcm̃ ẽ rectã solonez eẽ: cui^o opposito concesso nõ ⁊' vlteri^o soluere.ex B q̃ appz quo intelligẽdũ sit q̃ recta solo ẽ manifestatio cuiuslz defect^o.qz nõ ẽ intelligendũ de q̃libz defectu q̃cũq; mõ: hz ō defcũ pp quẽ fit falsus sillz si ãt fit ali^o defect^o pp quẽ nõ accidat flitas i sillo nõ (oz illũ defectũ dicere.

Ulterius forte du^rct aliqs. vtrũ in vno ⁊ eodez sillo possint ꝓcurrere ples defect^o, ⁊ p̃ posset eẽ dubitatio vtrũ possit ibi ꝓcurrere defect^o tã in mã q̃ in foz^a. ⁊ vt q̃ sic: qz pbs in p̃ pBicoꝫ volẽdo soluere rõnes pmenidis ⁊ melissi ait q̃ fla recipiũt ⁊ ñ sillogizãt. Amp.B oro. canis currit, cũ B q̃ ẽ equoca põt eẽ fla.si q̃ ex eo fiat sillz.poterit peccare in mã ⁊ in foz^a. Lõ.10

¶ Dõm q̃ aliq̃ vt vna rõ qcqd ordinat ad vnã pncipalẽ ꝛclonẽ fm quẽ modũ accipiẽdi si fieret vn^o sillz cũ pbatiõe maiozis ⁊ minoze tot^o ille sillz sic psillogizat^o dicere⁊ vna oro.sic q̃ loq̃ndo ō vna oronẽ nõ est icõueniẽs in ea assignare plures defect^o: hz si loq̃mur ō vna oronẽ simp' put ꝛtinet vnũ sillz.sic i eadẽ oronẽ pn' nõ ꝓcurrit ibi vterq; defect^o.nã lz vna ⁊ eadẽ oro posit eẽ multiplex ⁊ falsa: tñ ex illa oronẽ nõ sequit vna conclusio ex vtroq; defcũ eẽ pn': nã si maior ples defect^o bẽat: tñ cũ accipim^o sub ea nõ accipim^o eẽ pn' sub vtroq; defcũ. Opposita ãt bis nõ ẽ difficile soluere. Nã cũ obycit ō rõne pmenidis ⁊ melissi. Dõm q̃ vtriusq; rõ habebat ples psillogismos pp qõ nõ erat vna simp'. Qz vo addebat ō canis currit.qz ẽ multiplex ⁊ põt eẽ falsa. Dõm q̃ si ex ea cõcludat falsa ꝛclo: vel accipiet canis equoce in maiori ⁊ i minori. dõo canis currit.celeste sydus ẽ canis. ⁊ tũc peccabit in forma: vel accipiet simp' in vtraq; ppõne. dõo canis currit.latrabile aial est canis.⁊ tũc poterit peccare in mã: ⁊ ñ i foz^a: nã equo^o nihil ibi coopabit: q̃ vna ꝛclo si bñ aduertimus nũq̃ eque pn' segtur ex vtroq; defectu.

Ulterius forte du^rct aliqs. vtz in vno ⁊ eodẽ pa^mo possint coicidere ples defect^o fm formã.

¶ Dõm q̃ plures defect^o fm formã ꝛcurrere ad vnũ palo^m nõ eẽ pn' nõ hz dubiũ: hz vtz eẽ pn' possint ibi ꝓcurrere plures tales defect^o de B forte dubitaret aliqs. Sciendũ q̃ q̃ hz plures defect^o si isepabi' ꝛcomitant se adinuicẽ: ita q̃ nõ possit tolli vnuz qn tollat reliquũ. ⁊ sic hz plures defect^o ꝛcurrere ad vnũ pa^m p se ⁊ directe nõ est icõueniẽs. vn^o.n.⁊ idẽ palo^o p se ⁊ directe peccat fm ꝛñs ⁊ fz accidẽs. vl peccat fz figurã dictõis ⁊ fz accñs cũ in illo pa^mo nõ põt tolli vn^o defect^o qn tollat aliq^o: nã lz ꝛñs sit ps accñtis ⁊ ẽt lz fi^a dictiõis saltẽ q̃tũ ad aliq̃s suos modos sit ps accñtis: ppter qõ qz amoto iferiozi nõ vt tolli supi^o nõ videat tolli accñs p amotõez ꝛñtis: tñ in mã deteriata nõ ẽ icõueniẽs amoueri supi^o p amotiõez iferiozis. in illis q̃ palogismis vbi coincidit ꝛñs cũ accñte tollit accñs si tollat ꝛñs: ⁊ qõ dcm̃ ẽ de accñte ⁊ ꝛñte intelligẽdũ est ō oib^o pluribus defectib^o p se ⁊ directe ꝓcurrẽtib^o ad vnũ ⁊ eũdẽ pa^m. Cũ igit querit vtz in eodẽ pa^mo possint ꝓcurrere plures ō defectus per se ⁊ directe. Dicendus q̃ si illi plures defectus respiciũt illum pa^m isepabiliter: ita q̃ non possit ab eo tolli vn^o qn tollat reliqu^o: sic plures defect^o ibi p se ⁊ directe ꝓcurrere nõ est icõueniẽs: hz si illi defect^o nõ sic isepabi' se bñt p se ⁊ directe ad eũdez pa^m nõ pñt ꝓcurrere. ex B ergo magis inotescit quõ recta solutio ẽ illa c^o opposito ꝓcesso nõ ꝓtingit vlteri^o soluere: nã nũq̃ ad aliqd recte soluit nisi mãifestet defect^o ilie pp quẽ p se ⁊ directe accidit falsitas. q̃ ãt defectu amoto: oz q̃ p se loq̃ndo sequat ꝛclusio: cũ p se nõ possint ꝓcurrere ples õfect^o i illo sillo vbi vno amoto amoueat ⁊ reliqu^o. ꝓcesso ergo opposito recte solutionis põt appenter vel q̃si p accñs ipediri ꝛclusio: hz per se ⁊ directe ipediri non potest. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Amplius aũt ⁊ be sunt ex huiusmodi oronib^o: putasne qõ scriptũ ẽ scripsit qs: scriptũ aũt est nũc: qm̃ tu sedes falsa oro: erat aũt Na cuz scribebatur. ergo simul scribebatur vera ⁊ falsa.

¶ Postq̃ oñdit quõ mutat suba in q̃titatẽ ⁊ in ad aliqd. In pte ista oñdit quõ mutat suba in alia pdi^ta.⁊ tria facit. qz pmo oñdit quõ mutat suba in q̃litatẽ. z^o quõ mutatur in quãdo. z^o quomodo mutat in vbi. secũda ibi (Et putas q̃ ambulat) tertia ibi (Nec quãdo cipbuz) Circa p^m duo

facit fm q̃ duos palogismos ponit. z^o ibi (Et putas qõ dixit) Circa p^m duo facit. qz pmo ponit pa^m. z^o solut ibi (Nã falsam vel verã) Dicit q̃ q̃ ampli^o be orones sunt ex oronib^o hz.i.sunt ille orones q̃ peccãt p figurã dictõis. hz aũt oro ẽ si aliqs scribat hãc oronẽ q̃ tu sedes: ⁊ tuz scribit sit vã ea scripta sit falsa. ꝓpleta scriptura q̃rat: putasne q̃ scriptũ ẽ scripsit aliqs: scriptũ est aũt nũc hec oro falsa: qm̃ tu sedes. erat ãt vã dũ scribebat. q̃ sit scribebat vã ⁊ falsa. pz q̃ q̃ cum positũ sit q̃ ꝓpleta scriptura tu surgas B oro scripta. tu sedes erit fla. fozmet q̃ sic palogism^o. qõ scriptũ est scripsit qs: hz fla oro scripta ẽ. q̃ scripsit flaz oronẽ: hz scribebat eã verã. q̃ sit erat vã ⁊ fla. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Nã falsaz ⁊ veraz oratione vel opinionẽ esse nõ b: hz tale significat: nã eadẽ oro ⁊ i opinione.

¶ Soluit dicẽs q̃ eẽ oronez vel opionẽ falsaz vel verã nõ significat B.i.subam: hz tale.i.q̃litatẽ. ⁊ qz fecerat mẽtõem de opione. subdit q̃ eadẽ oro sup.deceptozia vel idẽ palogism^o ẽ in opione. idẽ.n. palogism^o q̃ fozmat^o est de oronẽ posset fozmari de opione: nã si qs dum opinaret aliqd eẽt vez: eo vo cessante opinari eẽt flz. posset sic formari palogism^o. illud de q̃ opinatũ ẽ: opinabat qs: hz ō falso opinatũ est q̃ flm opinabat qs: hz opinabat vez. ergo sil erat verũ ⁊ falsuz. ¶ Notãdũ aũt qm̃ qõ scripturz ẽ scripsit qs: hz nõ q̃le scriptũ ẽ scripsit qs. nõ.n.oz si oro scripta ẽ falsa q̃ scribẽs scripserit eã falsam. Ingrere aũt quõ veritas ⁊ flitas se bñt ad oronẽ: ⁊ quõ sunt q̃dã qualitates ⁊ passiones ei^o nõ est pscentis speculatiõis. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Et putas qõ discit discẽs hoc ẽ quod discit: discit autez aliqs hoc est tarduz cito non ergo quod discit: sed vt discit dixit.

¶ Põit aliũ pa^m dicẽs. putasne q̃ discit discẽs B ẽ q̃ discit B ẽ a^ct. discit ãt aliqs B q̃ ẽ tãdẽ ⁊ cito. B ẽ maior. fozmet ãt sic palo^o. q̃ discit qs B est qõ discit: hz discit tarde q̃ ẽ cito. q̃ idẽ ẽ cito ⁊ tarde. põt.n. ꝓtingere q̃ aliqs cito bẽat eẽ: q̃ tñ tarde discit. velozꝫ scriptura cito fit nõ tñ cito dr̃ velociter scribere. soluit aũt hz pa^mo dicens q̃ q̃ discit, cito discere nõ dixit q̃ discit: hz vt discit. mutat q̃ ibi qd in qualr. vel quid in qñ: nam cito vno^o põt dre tps alio^o põt dicere modum quendã. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et putas q̃ aliqs ambulat calcat: ãbulat aũt totã diẽ: aut q̃ nõ ambulat hz cũ ambulat dixit.

¶ Põit pa^m. vbi mutat qd i qñ dicẽs. putasne q̃ ãbulat qs calcat. ãbl'at ãt totã diẽ. q̃ sup. calcat totã diẽ. soluit q̃ q̃ ō ãbulare totã diẽ: ñ dixit q̃ ãbl'at: hz dixit cũ ãbl'at. mutat q̃ ibi qd i cũ vl mutat ibi pdi^tus sbe ī pdi^tum qñ. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Sed nec qñ cypbuz bibit qõ bibit: hz ex quo.

¶ Innuit pa^m in q̃ mutat qd in vbi. dicẽs q̃ qñ aliqs dicit. aliquẽ bibere cipbuz nõ dicit q̃ bibit: hz ex q̃ bibit. mutat q̃ ibi qd in vbi. fozmet aũt sic palogism^o. qcquid bibisti bibes in corpe. cipbũ bibisti. ergo cipbuz bibes in corpe. bibere.n. cipbũ nõ ẽ bibere qd: hz ẽ bibere ex q̃: vl bibet vbi.

Et putas quod quis nouit vel veniẽs vel discẽs nouit ex qb^o B quidez inuenit: illud aũt didicit ambo neutruz.

¶ Postq̃ pbs o^t quõ mutat vnũ pdi^tum in aliũ ex terĩatõe dictõis: ⁊ quõ mutat vnũ pdi^tus i aliũ ex dictõis ꝓcretõe. In pte ista o^t quõ mutat res vni pdi^tũ ī rẽ eiusdẽ pdica^tũ. vl ꝓtiuet sic. postq̃ pbs o^t quõ mutat acc^o i accñs: ⁊ quõ mutat i ba i accñs. In pte ista o^t quõ mutat ba i i baz. oñ^t.n. B quõ mutat suba accepta vt q̃le qd in subam acceptã: vt B aliqd. duo aũt facit: qz p̃ ponit pa^mos in qb^o mutat q̃le qd in B aliquid. z^o ex palogismis positis ꝛclu' q̃ nõ est exponẽdũ nec accipiendũ q̃le qd vt B aliquid. ibi (Quare nõ ẽ ipm exponere) Circa p^m tria facit fm q̃ tres pa^mos ponit. z^o ibi (Et qm̃ ẽ qs) z^o ibi (Sil'r aũt ⁊ cozisc') Circa p^m duo facit. qz p̃ ponit pa^m. z^o soluit ipm. ibi (Aut qõ quidẽ) Dicit q̃. putasne q̃ qs nouit vel inueniẽs vel discens nouit. B ẽ maior. hac aũt ꝓcessa pponant duo: ex quib^o B quidez inuenit illd: aut didicit ⁊ ꝛcludat q̃ vel ãbo inuenit vel neutrũ. fozmet ãt sic palogism^o. oẽ qõ qs nouit vel discens vel inueniens nouit: hz B ambo qs nouit. q̃ vel B ãbo inuenit: vel ambo didicit ⁊ neutrũ inuenit. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Aut qõ quidez omne: illa autez non omnia.

¶ Soluit dicẽs q̃ qu'dẽ eẽ. illa aũt nõ oia. i. i singulari verũ ẽ de quolibet q̃ vel discẽdo vel inueniẽdo quis nouerit: hz illa .i. in plurali nõ ẽ vez de oib^o. nõ.n. oia q̃ quis nouit cognouit illa oia discẽdo vel inueniẽdo. qz põt illa noscere ptim inueniendo ⁊ partim adiscẽdo. pp qõ nec oia didicit. nec oia inuenit. ¶ Notãdũ aũt q̃ quicquid scim^o vl scim^o p nos ꝓsiderãdo: ⁊ tũc scim^o inuentẽdo. vel scim^o qz sumus docti p aliũ: ⁊ tũc scimus adiscẽdo: pp qõ bñ dcm̃ est q̃ oẽ q̃ quis nouit vel discẽs vel inueniẽs nouit.

Dubitaret forte aliqs: qz nõ vr q̃ B sit falsa fi^a dictiõis: hz ẽ ibi falsa fm plures iterrogatiões vt vnã. ¶ Dõz q̃ nõ ẽ incõueniẽs in eodẽ pa^mo ꝓcurrere plures falsas: aliter tñ ⁊ alr. si q̃ in dicto pa^mo decipimur ex ipsa re. qz credim^o res interrogatas pp aliq̃s ꝓueniẽtiã quã bñt: facere vnã iterrogatiõem: vt si p positis duobus. vno habito p intentiõem. alio vo p doctrinã: ⁊ q̃sito a nobis vez illa sint inẽta vel sint cognita p doctrinã: ⁊ credim^o iterrogatiõem factã eẽ interrogatõez vnã ⁊ dam^o ibi vnã respõsionẽ decipimur per falsam fm ples iterrogatões: hz si in dcã oronẽ decipimur pp dictõis figurã ꝓmutãdo nũerũ singularẽ in plalẽ ẽ ibi figura dictõis. imo si bñ aduertim^o nõ eodez mõ fozmabit palo^o. tñ erit ibi B vl illa falsa. nã fi^a dictõis ẽ ibi dõo oẽ qõ qs nouit ⁊c. hz B nouit q̃ ⁊c. ibi.n. sub ly q̃ qui est nũeri singulaꝫ is: accipim^o B qõ ẽ pluralis nũeri: ⁊ mutam^o singularẽ in pluralẽ: hz si ꝓmittet ibi falsa fm ples iterrogatiões nõ accipetur maior sub nũero singulari dõo oẽ qõ nouit ⁊c. ⁊ minor sub nũero plurali. dõo. B nouit ⁊c. hz simp' ⁊ ex arrupto. ppositis duob^o. vno iuento. alio noto p doctrinã q̃rere⁊ vez illa eẽnt inuenta vel essent nota per doctrinam.

Ulterius autem qz dicebat q̃ in his pa^mis mutat q̃le quid in B aliquid. forte dubitaret aliqs quõ mutat q̃le qd in B aliqd: cũ mutat nũer^o singularis in plalẽ. ¶ Dõz q̃ fo^rz nõ diuidit nisi pp mãz ⁊ cõe nõ didit nisi vt hz eẽ in suis iferiozib^o: ⁊ vt hz eẽ ꝓtũ. vl'e q̃ fz se acceptũ o^t qd vnũ: hz vt ꝓbit p suis iferiora o^t qd plurificatũ. ⁊ qz i singli qd vnũ dicẽ termin^o cõis sumptus in nũero sing^rũ põt stare put signat q̃le qd: ⁊ vt o^t qd cõe: hz in plali nõ põt stare nisi vt dicit qd aliquo^o ꝓtũ: nã cũ nũs plalis de necitate actu pla iportet cũ termin^o cõis nũq̃ actu pla iportet nisi vt specificat ⁊ ꝓbit p sua iferiora mutare nũez sing^rem in pluralez ẽ q̃dã mõ mutare cõe ī ꝓtũ: ⁊ q̃le qd i B aliqd. hõ.n. plus hz rõnẽ cõis q̃ hoses: ⁊ aial q̃ aialia: pp qõ cũ in pa^mo posito mutet nũer sing^rũ in pluralẽ: q̃dã mõ ibi mutat q̃le qd in B aliqd. ¶ Aduertẽdũ tñ q̃ pti^r ⁊ B aliqd. z' põt sumi. vel simp' vel in r^n sim pliciter.n. illud est pti^r: ⁊ B aliqd qõ ō vno solo p', in r^n aũt spẽs ẽ pti^r ⁊ r^n gnis: ⁊ oẽ iferi^o est q̃dã mõ pti^r ⁊ r^n fui supioris mutare q̃ cõe ī pti^r vel B erit: qz mutat cõe qõ ẽ spes i idiuiduũ. vel qz mutat cõe qõ ẽ gen^o i aliqd iferi^o vl in aliqd magis ꝓtũ. cũ q̃ mutat nũer^o sing^rũ i plalẽ: mutat q̃le qd in B aliqd: hz ñ oz q̃ hõ mutatio sit spẽi i idiuiduũ: hz sufficit q̃ sit gnis in sua iferiora. ¶ Esset ãt vlteri^o dubitãdũ quõ ẽ figura dictõis qñ mutat q̃le qd in B aliqd: hz de B in pl.: vbi de fi^a dictõis ẽ actũ: ⁊ etiã in illo cap: (Falsa aũt fit in bis) sufficiẽter est dcm̃. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et qñ est quis terti⁹ hō a se ⁊ ab vnoquoq̃z.
¶ Ponit aliū pa⁹. ⁊ duo facit. q̃z p̃mo ponit hō palogismū. 2° soluit ibi. (Nā hō) Dicit q̃ q̃ fm figurā dictōis peccat cuz dr qñ gs est tertius hō a se: ⁊ qñ est terti⁹ ab vnoquoq̃z. formet aūt sic palogism⁹. sor. ē terti⁹ ab hoie. sor. est hō. q̃ ē terti⁹ hō a se. ⁊ sicut ꝓbatū est q̃ sit terti⁹ a se. sic ꝓbari pōt q̃ sit terti⁹ ab vnoquoq̃z hoie. ondi. n. pōt q̃ sor. sit terti⁹ a platone a cozisco: ⁊ a q̃libz alio hoie sic. sor. ē tertius ab hoie. coziscus est hō: plato ē hō: ⁊ sic de alys. q̃ sor. ē terti⁹ a platone a cozisco: ⁊ a q̃libz alio. ¶ Deide cū dicit.

¶ Naz homo ⁊ omne cōmune: non hoc aliqd sed quale quid: vt ad aliquid aliquo modo: vel huiusmodi quid significat in hoc.

¶ Soluit hō palogismuz. q̃z mutat ib: q̃le qd in hoc aliqd iō ait q̃ hō ⁊ oē cōe non dicit B aliqd: ſz magis dicit quale qd. i. dicit qd p modū quale q̃tū ad p̃dicam̃tū sube: vel dicit ad aliqd q̃tū ad relatōem: vel dicit aliquo mō q̃tū ad q̃litatem: vel aliqd hō q̃tū ad cōia alioz generū.

Dubitaret forte aliqs. q̃uo vniuersalia in gne sube nō dñt B aliqd: sed dñt quale qd. ¶ Dōm q̃ suba duo pōt dre. vz. id qō ē ⁊ modū se bñdi: q̃tū ad id qō sunt oia q̃ sūt in gne sube tā vniuersalia q̃ pticularia sube sunt: ſz q̃tū ad moduz existendi nullū vniuersale est suba: pp qō in. 7. metaphice cuz disputat phs ⁊ platonē. pbat q̃ nullū cōe sit suba: qō nō est ite lligēdū q̃tū ad id qō est: ſz solū q̃tū ad modū exñdi: nam modus exñdi vr cē q̃ per se existat. vniuersalia q̃ q̃z nō per se existūt: ſz vt sunt in pticularibus. iō q̃tū ad modū existendi vniuersalia nō sunt sube: ſz bñt modū quale: pp qō vniuersalia in gne sube q̃tū ad id qō sunt dñr esse qd. q̃tum vō ad modū existēdi bñt solū qualez. pp qō bñ dciñ est q̃ sunt q̃le qd. ⁊ sicut vniuersalia in gne sube sunt q̃le qd. sic vniuersalia in genere relatōis sunt quale ad aliquid. ⁊ in alys generibus similiter se habet.

Lō⁹. 7 s. ⁊ gnto

Ulterius autem. Dato vniuersalia eē q̃le qd. dubitaret forte aliqs q̃uo in palogismo cuz ꝓbat q̃ qs sit terti⁹ a se mutat q̃le qd in B aliqd. ¶ Dōm q̃ cū dr. sor. est terti⁹ ab hoie. ⁊ ē hō: ergo ē terti⁹ a se in maiori. ppōne sum. if hō. put stat. p B aliqd. sor. eni non ē terti⁹ ab hoie: nisi q̃z est terti⁹ ab aliquo hoie. ab hoie. n. vt diē qd cōe. sor. nō pōt eē terti⁹. nā cōe nō ponit ī numerū cū pticulari. sor. n. ⁊ hō nō sunt duo. q̃z si hō ponit in numerū cū sor. ⁊ ē terti⁹ a sor. 03 q̃ ly hō accipiat p aliq̃ hoie a quo sor. sit terti⁹ ꝓpter hoc in maiori ppōne hō stat pro hoc aliqd. in minori vo ppōne hō stat p quale qd: naz vniuersalia ō pticularib⁹ p̃dicant ꝓpetēter. cū. n. dr. sor. est homo. ly hō pōt dre q̃le qd. vtrū aūt vniuersalia p̃dicent vt stāt sub itentiōe vniuersalitatis: ⁊ q̃uo supioza de inferiozib⁹ p̃dicant nō est p̃entis speculatiōis. sufficiat aūt ad p̃ns scire q̃ q̃ vlia q̃ sunt q̃le qd de iferiozib⁹ p̃dicant. pp qō in p̃dicto palogismo mutat B aliqd in q̃le qd: vl q̃le qd in B aliqd: cū ī maiori ppōne stet homo p B aliqd. in minori vo ppositiōe pro q̃le qd. Aliter aūt dici pōt: ⁊ bzeui⁹ ⁊ planius ⁊ meli⁹ ⁊ sine calumnia. posium⁹. n. ondere q̃ in dcō palogismo mutat q̃le qd in B aliqd. nā si hō significaret B aliqd signatū: bonus eēt pcessus: ſz sor. est alter ab hoie: ⁊ est hō. q̃ est alter a se. iō. n. B ⁊ non sequit. q̃z hō in maiori ppōne ⁊ in minori non supponit pro eodē hoie. non est. n. idez hō qui est sor. ⁊ a quo sor. ē alter: ſz q̃ ter⁹ supponat p diuersis ī diuiduis B ē. q̃z est quid ꝓmune ⁊ significat q̃le quid. cā q̃ q̃re non sequit ⁊: est: q̃z hō significat q̃le quid: ⁊ supponit pro alio homīe in maiori ⁊ in minori: ſz cā q̃re vr sequi est. q̃z credim⁹ hoiem significare B aliqd. ⁊ supponere pro eodez hoie in maiori ⁊ in minori. deceptio ergo accidit. q̃z hō significat q̃le quid iterpretamur significare B aliqd. ⁊ q̃z ad hāc deceptionē cooperat dictionis figura vt in p̃mo lib. sufficiēter ostēdimus. ideo tales palogismi dñr peccare fm figurā dictionis. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Silr aūt ⁊ cozisc⁹ music⁹: vtrū idē vl alterū.

¶ Ponit tertiū palogismū in quo mutat q̃le quid in B aliquid. ⁊ duo facit. q̃z p̃mo ponit hō palogismū. 2° soluit ibi. (Nā B quidē) Dicit ergo q̃ similiter est figura dictionis in B palogismo. vtrū cozisc⁹ ⁊ cozisc⁹ musicus sint idē ipm vel alterū. formet aūt sic palogismus. coziscus est alter a cozisco musico. coziscus est coziscus musicus. ergo coriscus est alter a se. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Nā hoc qdē hoc aliqd: illō aūt q̃lē significat.

¶ Soluit q̃z mutat ibi q̃le quid in B aliquid. iō ait q̃ B quidez. f. cozisc⁹ significat B aliquid. illud aūt. f. cozisc⁹ music⁹ significat aliquid q̃le. ¶ Notādum aūt hos tres palogismos sic differre. q̃z in p̃mo accipit q̃le quid: vt dic quid generale. notū. n. vt est cognitū: vel p̃ intentionē. vel p doctrinā extendit se gnaliter ad oē scitū nec determinat ad aliquid spāle. In scdo vo pa⁰ accipit q̃le qd nō vt notat qd gnale vel gen⁹: ſz vt notat spēz. homo. n. dicit quādā determinatā spēm. In tertio vo palogismo accipit quale qd nō vt notat gen⁹: nec vt notat spēm. ſz vt nominat aliqō idiuiduū: nā cozisc⁹ musicus qd idiuiduū notat. rursus B terti⁹ palogism⁹ differt a p̃mis duobus. q̃z ibi q̃le qd dicit aliqd magis ꝓfusum ⁊ ideterminatū q̃ hoc aliqd. hic aūt econuerso ē. nā quale qd dicit hic magis quid determinatū. q̃ hoc aliquid. coziscus enīz musicus determinatio: est q̃ coriscus simpliciter sumptus.

Dubitaret forte aliqs. q̃z cum maxima determinatio sit in idiuiduo nō vr q̃ in eo possit accipi determiatio maioz vel minoz. cui⁹ oppositū dicebat. ¶ Dōm q̃ maioz ⁊ minoz determinatio vuplr pōt accipi. f. q̃tū ad suppositā: ⁊ q̃tū ad modū cōsiderādi. respectu. n. suppositoz maxīa est in idiuiduo. cum q̃libz idiuiduū nō stet nisi pro vno supposito: ſz respectu modoz ꝓsiderādi pōt ibi eē maioz ⁊ minoz determinatio. cozisc⁹. n. ſz noīet vnū ⁊ idē suppositū. pōt tñ suppo⁰ illud diuersimode ꝓsiderari. ⁊ q̃z plurib⁹ modis cōsiderari pōt cozisc⁹ simplr sumpt⁹: q̃ coziscus accept⁹ cū hac determinatiōe musicus. iō bene dc̄ñ ē: q̃ in dicto palogismo hoc aliqd dicit quid magis ideterminatū q̃ q̃le qd.

Ulterius forte dubitaret aliquis. q̃uo in dicto palogismo sit figura dictionis.

¶ Dōm q̃ in illo palogismo est tā accīs q̃ figura dictionis. extraneū. n. est a cozisco q̃ sit music⁹ in q̃tū ē diuersus a musico. music⁹. n. nō p̃dicat de cozisco: vt ē diuersuz ab eo: ſz vt hz idētitatē cū illo: ⁊ vt iplicat ipm. Cuz q̃ format sic palogism⁹. coziscus est alter a cozisco musico. cozisc⁹ est coziscus music⁹. q̃ est alter a se: ſz ibi decipimur ex idētitate rei: vt q̃z eadē res est q̃ ē coziscus: ⁊ cozisc⁹ music⁹. iō credim⁹ q̃ eodē mō accipiat vt ē coziscus: ⁊ vt ē cozisc⁹ musicus: fallimur p fall'am accīntis. iō talis falla est ex dictōez q̃z ex ipsa resumit initiū decipiēdi: ſz fi in dicto palogismo decipimur: nō ex ipsa re: ſz ex ꝓcretione dictionis q̃ cooperat vt coziscus music⁹ p̃dicet de cozisco. sic fallimur p figurā dictōis: ⁊ ide est q̃ hō falla ē in dictione. q̃z ꝓcretio q̃ ad figurā dictionis pinet ex pte dictionis se tenet: pp qō si possem⁹ sic arguere. cozisc⁹ ē alter a musica. coziscus est musica. q̃ cozisc⁹ est alter a se. ibi nullo mō esset figura dictionis. q̃z B qualitas: siue B quale qō ē musica acceptū in abstracto q̃tū eēt ex vi vocis. nullo mō hz q̃ possit iterpretari suba vel B aliqd. sicut q̃ abstractio talē iterpretationē īpedit: sic concretio talē iterpretationē inducit ⁊ causat: ⁊ q̃z ꝓcretio dictionis facit q̃ coziscus music⁹ qō dicit quale quid iterpret idē qō cozisc⁹ qō dicit B aliquid. iō p̃dictus

palogismus peccat p figurā dictiōis. ¶ Deinde cū. d.

¶ Quare nō ē ipz expōere vez expōere nō facit tertiū hominez: q̃ B qō B aliqd eē cōcedere: nō. n. si hoc aliud eē idē qō callias: ⁊ idē qō hō ē.

¶ Ex palo⁰ positi ꝓcludit q̃ nō debem⁹ exponere: nec debemus accipe q̃le qd ac si significat idē qō B aliqd. ¶ Ad cui⁹ euidētiā sciendū q̃ q̃le qd siue vlr duplr pōt accipi. p̃mo vt de eo logr pbs: ⁊ sic est vnū in multis. 2° accipi pt vt de eo loquebat plato: q̃ posuit vlr eē aliqd separatū a pticularib⁹: ⁊ esse vnū pter multa. tria aūt facit: q̃z p̃mo ostēdit q̃ nō est exponeduz q̃le qd p B aliqd: ⁊ vlr p particulare accipiēdo vlr fm opinionez verā. 2° ostēdit q̃ nō ſtuam' ad fugiēdū incōueniēs ponendo vlr eē aliqd separatuz: ⁊ esse aliqd pter multa. 3° cōcludit ꝓclonez itentā. 2ª ibi. (Neq; sīgs expositū.) 3ª ibi. (Manifestuz q̃ qñ.)

¶ Ad euidentiā p̃me ptis sciendū q̃ B aliqd duplr pōt accipi. f. vt noiat indiuiduū vagū fm q̃ aliqs hō dicit hoc aliqd. 2° mō pōt accipi B aliqd vt dicit idiuiduū signatū fm q̃ callias vel coziscus B aliqd noiat. cuz q̃ dicit q̃ q̃le qd. nō debem⁹ exponere vel accipe p B aliqd: potissime intelligēdū est de hoc aliqd signato: q̃z si acciperet B aliquid vagū nō fieret redargutio. nō. n. valet. sor. est terti⁹ ab aliquo hoie. sor. est aliqs hō. q̃ sor. est terti⁹ a se: nisi q̃ci piat aliqs hō significare ita q̃ p eodē idiuiduo supponat in maiori ⁊ in minori. pbs q̃ volēs nos istruere ne redarguamur ait q̃ ipm. f. q̃le qd: vel ipm vlr nō est exponere: vel nō est accipe sup. p B aliquid signato. ⁊ subdit q̃ exponere sup. ipm vlr p hoc aliqd vago nō facit tertiuz hominē. i. nō facit q̃ ꝓcludat ⁊ nos aliquē esse tertiū hoiez a se: ſz ꝓcedere ipsuz ⁊: vel ipsuz vlr esse idē qō hoc aliqd signatū supp. facit tertiū hoiez vel ꝓcludit illud icōueniens. iō ait q̃ nō est hoc aliqd idē qō callias ⁊ idez qō hō. i. nō dz accipi hō: vel aliqd aliud cōe qō sit idez qō hoc aliqd: qō sit idē qō callias. nō. n. dz accipi cōe vt ē hoc aliqd signatū sicut callias: q̃z si sic accipiatur redarguemur: ⁊ ꝓcludetur ⁊ nos q̃ aliqs sit terti⁹ a se. ¶ Deiñ cū dicit.

¶ Neq; sīgs expositū nō idē qō hoc aliqd eē dicat: ſz id qō quale nihil distabit: erit enīz qō p̃ter plures vnuz quid vt homo.

¶ Ostendit q̃ nō inuamur ad fugiēduz hoc icōueniēs ponendo vlr esse aliqd separatū: ⁊ esse aliquid pter multa.

¶ Ad cui⁹ euidentiā sciendū q̃ ponētes vlia separata posse bāt ea esse q̃dītates abstractas p se exītes. dicebāt tñ ipsa vlia p̃dicari de pticularib⁹. hoc aūt posito de nēcitate q̃libet pticulare est alterū a seipso. nā si sor. est alter ab homine: q̃z hō est qd separatuz a sorte: ⁊ sor. est hō: q̃z ille hō separat⁹ q̃ est alter a sorte: ⁊ p̃dicat de sorte de nēcitate sequ q̃ sor. sit alter a se. nō enī est intelligibile q̃ sor. sit ille hō separat⁹ a quo est alter: ⁊ tñ nō fit alter a se. iō in. 7. metaphysice vbi ista mā diffusi⁹ ptractat: dicit q̃ si sunt vlia separata erit aliqō bo⁰ non bñs in se q̃dītatē boni: pp qō erit bonū ⁊ nō bonū: ⁊ erit alterū a bono. q̃libet. n. res eēt diuersa a seipsa si in se nō haberet ꝓpriaz quiditatē. B vl so legatur sic littera: q̃ neq; sup. fugiem⁹ incōueniēs quia sor. sit alter a se: sīgs expositū. i. ⁊ vlr qō dicim⁹ exponi p aliud nō dicat eē idē qō hoc aliqd. i. nō ponat ipsuz i suis pticularib⁹ sed dicat ipsuz idez qō q̃le aliqd separatū. sic enī dicēdo. nihil distabit: q̃z nihilomin⁹ ꝓcludet dictū icōueniens. ideo subdit q̃ hō ſz hūc modū ponēdi erit vnū quid qō est pter plures. i. pter particularia. si q̃ hō est pter particularia: q̃z est separatus: ⁊ ille idez hō p̃dicat de particularib⁹. erūt igit particularia pter seipsa. bene igit dictū est q̃ ponendo vlr esse aliqd separatū nihil distat: q̃z nō min⁹ imo magis sequit dictuz incōueniēs. f. q̃ sor. vel coziscus vel qcunq; alius particularis hō sit alter a se.

Dubitaret forte aliquis. q̃z si ponim⁹ vlr separatū: vt ps p habita plane sequit q̃ sor. vel qcūq; alius particularis sit alter a se. tñ ex dicta positione nō videt seq q̃ sor. vel coziscus sit terti⁹ a se. ⁊ q̃z icōueniens tactū in littera est q̃ coziscus sit tertius a se. ideo rōnabilr querit quō B icōueniēs seqt posito vlr esse aliqd separatū: vel esse aliqd pter multa. ¶ Dōm q̃ B quesitū alteri⁹ exposcit negociū: tñ vt ad ꝓpositū spectat: dicere possum⁹ q̃ si hō separat⁹ p̃dicaret de particularibus hoibus: cuz ille hō separatus: ⁊ illa ydea sit vnū aliquid fm existētiaz ⁊ fm rez: oēs hoies essent vnus hō fm realez exītiā. quēcūq; q̃ ordinez haberet aliqd ad aliquez hoiez haberet ad oēz hoiez: q̃z si hoc posito nō esset ali⁹ hō qui p̃dicaret de hoc hoie: vel de illo: ⁊ q̃z vnus hō fm realez exītiā p̃dicaret de omni hoie. qcunq; eēt tertius: vel q̃rtus. vel quēcūq; ordinē haberet ad aliquē hominez haberet ad oēm hoiem: ⁊ q̃z pōe est coziscū eē tertiuz ab aliquo hoie: erit tertius ab omni hoie: ⁊ p ꝓñs erit tertius a seipso: qō declarare volebam⁹. ¶ Deiñ cū. d.

¶ Manifestū ergo qñ nō dādū B aliqd eē qō cōmuniter p̃dicat de oib⁹: q̃ aut q̃le: aut ad aliqd: aut quātū: aut taliū aliqd significare.

¶ Cōcludit ꝓnez intentā. d. manifestū eē: qñ nō est dādū. i. cōcedendus id qō cōiter p̃dicat de oib⁹ esse hoc aliqd signatuz: sed aut est: aut aliquid. i. aut est aliqd cōe fm relationē: aut q̃le q̃tū ad q̃litatē: vel q̃tū ad quātitatē: aut dicendū est ipsuz cōe significare aliqd taliū q̃tū ad ipsa predicamenta. in oibus. n. p̃dicamentis accipi pōt aliqd vt cōe aliquid vt particulare. CAP. VI.

Omino aūt i his q̃ ſz dictiōez sūt oīonib⁹: semp p oppositū erit solutio: q̃ ſz qō ē oīo: vt si ſz cōposi tiōez ē oīo solutio diuidēti: si aūt ſz diuisiōez solutio p cōpositiōez. Rursū si ſz acutū accētū grauis accēt⁹ solutio: si autē ſz grauem acutus.

¶ Postq̃ phs determiuauit de solone fall'arū in dictione in speciali. In parte ista vt dicebat resumit in gnali solutiones taliū fall'arū: vt magis in pmptu sciam⁹ talia soluere: ⁊ tria facit: q̃z p̃mo in quadā gnalitate. ostendit quō soluendus est ad fallas peccātes fm multiplicitatez potē tialez. 2° quē ad peccātes fm multiplicitatez actualez. 3° ondit quō soluendū est ad figurā dictiōis q̃ peccat ſz fantasticā multiplicitatez. 2ª ibi. (Si aūt fm equocationē.) 3ª ibi. (Si aūt fm similitudines.) dicit q̃ q̃ oīno in his oīonibus q̃ sunt peccantes fm dictionez semp erit solo p oppositū eius: q̃ fm q̃ est oīo deceptozia: vt si oīo sit deceptozia fm ꝓnez solo erit diuidenti. i. per diuisionē. si āt sit deceptozia oīo fm diuisionē solo erit ꝓo⁰. i. ſz ꝓnē. Rursus si oīo sit deceptozia ſz accētū acutū solo erit accētus grauis. si aūt sit deceptozia fm accentū grauē solutio erit acutus accentus. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Si āt ſz equocationē ē oppositū nō dicētē solvere: vt si aiatū acciderit dicere negantē nō esse mōstrare qō ē iaiatū: si ꝓo iaiatū dixit: hoc aūt animatuz collegit dicere qō ē inanimatū. Silr quez ⁊ in amphibolia.

¶ Ostendit in quadā gnalitate quō soluendū sit ad equocationes ⁊ amphi⁰⁰ que peccāt fm multiplicitatē actualez. d. q̃ si oīo peccat fm equocationēz. est. i. ꝓtingit soluere dicentez no⁰ oppo⁰. i. in opposito sensu: vt si opponētez

accidit dicere aiatuz: vt qz accipit boiez ꝓ boie vero negante nõ eē ñ̃ē illã oz mõstrare: qõ ē inaiatu: i. qõ ꝛcessit illud de boie picto q ē qd iaiatũ. si aũt opponēs dixit i aiatũ. h aũt. s. rñdēs collegit. i. sup. sũpnit aiatũ oz rñdētez dfe: qm iaiatũ est sup. sũptuz ab opponēte: vt qz opponēs loquebat de boie vo. supplēdũ est aũt q rñdēs logbat in alio sensu: vt qz itelligebat de boie picto: z addit q similr est i ãpbi. vz. q ē ibi dãda solo ꝓpponē. ¶ Deide cũ. d.

¶ Si ãt ꝯz similitudinē dictiõis oppositũ erit solutio: ergo qõ nõ bz dabit aliqs: aut nõ qõ non bz: ꝗ vt nõ bz: vt vnũ solũ denariũ: ergo qõ qs scit inueniēs vl adiscēs scit: ꝗ nõ que scit: z si qõ ambulat calcat: ꝗ nõ eũ: similiter aũt z in alijs.

¶ Oēdit in q̃dã gñalitate quõ solueduz sit ad figurã dictionis q̃ peccat ꝯz multiplicitatē fantastica. d. q̃ si sit fallacia fm silitudinē dictiõis solo erit oppositũ. i. ꝑ opposi⁹ vt pz i B palo⁹. g̃ aliqs dat qõ nõ bz. dz. n. rñderi q nõ dat qõ nõ bz. sed vt nõ bz: vt dat vnũ solũ denariũ cũ sup. nõ bẽat vnũ solũ: z ꝛcededuz est: qm qõ scit qs vel discēs vl inueniēs: ꝗ nõ est ꝛcededuz q̃ scit in plali. z ꝛcededuz est sigd ambulat calcat: ꝗ nõ est ꝛcededuz tũ sine qm. calcat enĩ qs id qõ ambulat: ꝗ nõ calcat quãdo ambulat. similiter aũt z in alys nunq̃ est ꝛcedẽdũ aliqd in illo sensu in q̃ fit redargutio: sed in sensu opposito siue in sensu alio in q̃ non sit redargutio.

CAP. VII.

Bilos vo q sũt ꝯz accidẽs vna q̃dez solo z eadẽ ad oẽs. nã qz idẽfinitũ ē qm de re dicẽdũ cũ in accidẽte est: z in qbusdã qdẽ videt: z dicũt: i qbusdã ãt nõ dicũt necessariũ cẽ dicere cõcordãs silr ad oẽs qm non necessariũ: habere aũt oz vt pferre veluti.

¶ Postq̃ pbs docuit soluere fallas in dictiõe. In pte ista docet soluere ad fallas ex dictionez: z ꝑ docet soluere ad fallam accñtis. z° docet soluere ad als fallas per ordinẽ z° ibi. (Eos vo q sũt in eo q ꝓncipalr.) vbi autez incipiãt. ptes in gb⁹ spãlr soluit ad vnãquãq fallaz ex dictionez in ꝓsequẽdo patebit. ꝑma aũt ps in qua docet soluere ad fallaz accñtis. diuidit in ptes duas: bz ꝑ docet soluere ad bõ palo⁰ fm opionẽ ꝓpriã. z° ponit solonẽ alioꝝ. z° ibi (Soluũt aũt qdã.) circa ꝑ⁰ tria fac: qz ꝑ narrat bõ solonẽ in gñali. z° ponit palo⁰ peccãtes fm talẽ fallaz. 3° ad bõ palo⁰ adaptat solonẽ tactã. z° ibi. (Sũt autẽ oẽs.) 3° ibi (Manifestuz. n. in oib⁹.) dicit g̃. q ad illos palogismos qui sunt fm accñs vna qdẽ solo est ad oẽs. nã qz est indefinituz. i. ideterminatũ qm dõm est de re subta cuz incest in accñte. i. qz nõ determiatũ est qm maior extremitas sic dr de re subta: vt de medio q cũ inest in accñte. i. qm ꝓpetit maiozi extremitati. iõ sup. qz ita ē vna ē solo gñalis. vz. q talis falla nõ de necitate ꝛcludit: z subdit q in qbusdã qdẽ palogismis vr qõ est rei subte inesse accñti: z illi paralogismi dicũt de accñte qõ dicũt de re subta. In gb⁹ ãt paralo⁰ nõ dicũt de accñte qõ dicunt de re subta: z qz ꝯz aliqui palo⁰ dicãt ꝓtingẽter de accñte qõ dicũt de re subiecta: tñ qz nulli b̃ dicũt de necitate: iõ necariũ est dicere ꝛcordes. i. ꝛcorditer: z silr ad oẽs tales palogismos: qm nõ necariũ. i. qm nõ de necitate ꝛcludũt: z qz nõ ꝛcludũt de necitate. iõ oz banc solonez bre in ꝓmptu: z pferre vt id quõ nõ ꝛcludũt de necitate. ¶ Notãdũ aũt q dicit q̃sdã palogismos dicere de accidẽte. sic de minozi extremitate qõ dicũt de re subta. i. de medio. quosdaz vo nõ dre: qõ ideo verũ est: qz põt eē falla accñtis: z tñ erit ẏa ꝛclo non p se: sed p accñs: vt si dicaẽ hic liber est tuus: z est op⁹. ergo est tuũ opus. hic est falla accidẽtis: z tñ posset eē ẏa ꝛclo. posset. n. ꝓtingere q eēt a te editus qõ a te possideť. verũ qz bõ nõ est necariũ: ꝗ est ꝓtingẽs: cũ bon⁹ syllãs debeat de necessitate ꝛcludere: in oib⁹ palogismis accidẽtis possumus dare vnã solonez ꝛcorditer: qõ nõ de necessitate cõcludunt. ¶ Notãdũ ẽt q vt in ꝑ lib. tetigimus hec falla spãlr peccat ꝑ de necessitate accidere: qz cũ necessitas illatiõis sumat ex vnitate medy: ꝗ oẽs falle nõ de necessitate ꝛcludãt. qz cũ mutat variationẽ medy spãlr ꝑdicit vnitati eius ex qua seqt̃ necessitas illatiõis. cuz g̃ recta solutio fit i manifestare illud pp qõ accidit eē falsitas in syllogismo: cũ in hac falla ꝓtingat bõ falsitas: qz deest ibi necessitas illatiõis: bene dictuz est ad oẽs tales palogismos debemus cõcorditer soluere dicendo q nõ de necessitate concludunt. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Sũt aũt huiusmodi oẽs orones ꝯz accidẽs: ergo nosti q debeo te iterrogare: ergo cognoscis venientez vel coopertum.

¶ Ponit paralogismos peccãtes fm hãc falla: z duo fac: qz ꝑ ponit palogismos sumptos fm nosse: siue fm actũ cognoscẽdi. z° ponit palogismos sũptos fm eē siue fm actũ essendi. z° ibi. (Ergo statua tuũ.) dicit g̃. q oẽs bõ orones que dicenť fm accñs sunt. ponit aũt tres orones siue tres palogismos circa hoc: quoꝝ ꝑm⁰ est. g̃ nosti q debeo iterrogare. formeť aũt sic. tu nosti bonũ. volo autẽ te iterrogare de bono. g̃ nosti q volo iterrogare. Scõs palo⁰ est. g̃ nosti venietẽ. formeť autẽ sic. tu nosti coziscũ: coziscus est venies. g̃ nosti venietẽ. Tertⁱ⁰ aũt est. g̃ nosti cooptũ formeť sic. nosti coziscuz. coziscus est coopertus. ergo nosti coopertum. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Ergo statua tuũ op⁹ est: aut pater tu⁹ canis ergo rara pauca pauca.

¶ Ponit palogismos sũptos fm eē: z ponit tres palo⁰: q̃ruz ꝑmus est. g̃ statua est tuuz op⁹. formeť autẽ sic. hec statua est tua: z est op⁹: g̃ est tuũ op⁹. z° est. g̃ canis est pr̃ tuus. formeť sic. iste canis est tuus: z est pr̃: g̃ est tuus pater. 3° talis. g̃ rara pauca sunt pauca. formeť sic. que sunt in ciuitate sunt pauca: sed que sunt in ciuitate sunt rara pauca. g̃ pauca raro sunt pauca. pz autẽ oẽs tres palogismos ꝛcludere de actu essendi sicut ꝑmi cõcludebãt de actu cognoscendi. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Manifestũ. n. i oib⁹ his qm̃ nõ necesse ē qdẽ de accidẽte z de re verũ eē: solis. n. his q̃ ꝯz substantiaz sũt indifferentia: z que vnuz sunt omnia videntur eadez inesse.

¶ Narrata solone in gñali: z positis palogismis: adaptat dictã solonez ad bõ palogismos: z duo facit: qz ꝑ adaptat eã in gñali. z° in spãli. z° ibi. (Boni autẽ nõ idẽ.) dicit ergo manifestuz eē q in oib⁹ his palo¹⁰ positis nõ est necesse q aliqd verificeť de accñte: qz ꝓtingit illud eē verũ de re subta. nã q maior extremitas si vificeť de medio oportet eã verificari de minozi extremitate: solũ bz veritatẽ i his medys q̃ sũt idẽtia ꝯz subam: qz oz mediũ nõ variari nec diuersificari: si debeat seq de necitate ꝛclo. iõ subdit q oia illa q̃ sunt vnũ. i. q̃ sũt medio vt bz vnitatẽ cũ maiori extremitate: illa eadẽ oia inesse sup. oz minozi extremitati. ¶ Notãdũ aũt q tota cã q̃re fallit accñs est: qz mediuz vt stat sub maiozi extremitate nõ bz vnitatẽ cũ minozi extremitate. nã si mioz extremitas nõ extraneareť a medio vt stat sub maiozi extremitate necario in ꝑne maioz extremitas ꝑdicareť de minozi. bene g̃ dictũ ē q oia illa que sunt medio vt bz vnitatẽ cũ minozi extremitate oportet inesse minozi extremitati. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Bono autẽ nõ idẽ est: z bonũ eē: z futurum

esse iterrogari. Necꝯ venieti vel coopto z venientẽ esse z coziscũ: q̃re si cognosco coziscuz: ignoro aũt venietẽ: eũdẽ cognosco z ignoro.

¶ Adaptat bõ solonẽ in spãli. z duo facit: qz ꝑ adaptat hãc solutionẽ ad palogismos sũptos fm nosse. z° adaptat eã ad palo⁰ sumptos ꝯz esse. ibi. (Necꝯ si hoc est meũ.) dicẽ g̃ q nõ est idẽ eē bono vt est bonuz: z vt ꝓtingit ipm futuruz eē interrogari. accit. n. bono: vt cognituz a te q cadat sub iterrogatiõe: iõ nõ valet. tu scis bonuz: vel tu scis hoc: vt tu scis libꝝ pbꝝ coꝝ qõ est qd bonũ. volo te iterrogare de eo. g̃ scis q debeo iterrogare. sic ẽt necꝯ venieti est idẽ esse venietẽ z esse coziscuz. nec coopto est idẽ esse cooptũ vel esse coziscũ. q. d. q in oib⁹ his diuersificat mediuz: qz accidit medio: vt est coziscⁿ g̃ est cognit⁹ q̃ sit venies vel cooptus: q nõ cognoscit vt ē coopt⁹ vel venies: z qz accit. iõ nõ valet si cognosco coziscũ. ignoro aũt venietẽ qõ eũdem cognosco z ignoro.

Dubitaret fortẽ aliqs. qz videť oino valere si idẽ est coziscus z veniens: z cognosco coziscuz. ignoro autẽ venientẽ: q̃ eundẽ ignoro z cognosco.

¶ Dõm q nõ est intẽtio phi negare q nullo mõ sit idem ignoratũ z cognituz: ꝗ vt ostẽdat q hec falla q̃si arguit i q̃tuor terminis: z semp diuersificat mediuz. iõ ait q nõ idẽ cognoscit z ignorať: qz diuersificat coziscⁿ: z q̃si bz vi duoꝝ terminoꝝ: vt stat sub cognitiõe: z vt est veniẽs. z qz sic diuersificat coziscⁿ: vt est notus z ignot⁹ dr q nõ idez cognoscit z ignorať. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Necꝯ si hoc est meuz est autez opus meum opus sed vel possessio vel res vel opus vel aliud aliqd: eodez autez modo z in alijs.

¶ Soluit ad palo⁰ sumptos fm eē. d. q necꝯ valet ꝛclusio: si B est meũ: z est opus. g̃ est meuz op⁹: sed vel est mea possessio: vel mea res: vt mea dom⁹: vel meuz aliqd aliud vt mea statua. eodẽ autẽ mõ z in alys palo¹⁰. nã sicut accidit ei qõ ē meuz q sit opus: qz nõ est op⁹ in eo q est meũ: sic accidit cani q sit pr̃ in eo q est tuus: qz nõ est pr̃ in eo q tuus. sic etiaz his que sunt in ciuitate accidit q sit raro pauca in eo q sunt pauca: qz in eo q sunt pauca nõ sũt raro pauca ꝛmo sunt semp pauca.

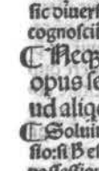

Solunt aũt quidã interimentes interrogatiõez. Bicunt enĩz cõtingere eandez rẽ nosse z ignorare sed nõ ꝯz idẽ: naz venientez quidẽ non cognoscẽtes coriscuz autez noscentes eundez quidez nosse z ignorare dicunt sed non fm idez.

¶ Positis palogismis accñtis: z solutis eis fm opinionez ꝓpriã. In pte ista soluit eos fm opionẽ alioꝝ. z tria facit fm q tres solones ponit. z° ibi. (Silr aũt peccãt.) 3° ibi. (Quidã aũt z duplices soluũt.) circa ꝑmũ duo facit: qz ꝑ ponit bõ solonẽ. z° improbat eã ibi. (Quãuis ꝑmũ qdẽ.) dicit g̃ q qdã soluunt interimẽtes interrogationẽ. i. ꝑnez interrogatã. nã cũ ꝛcludiť ꝑ eos si cognoscis coziscũ ipse est venies. g̃ cognoscis venietẽ. soluũt q nõ oz. qz possum cognoscere coziscũ z ignorare venietẽ. dicũt. n. posse ꝓtingere eãdẽ rez nosse z ignorare: ꝗ nõ ꝯz idez. nã ignorãtes venientẽ. cognoscẽtes aũt coziscũ dicũt nos eundẽ nosse z ignorare: ꝗ nõ fm idẽ. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Quãuis primũ quidez sicut iaz dixim⁹ oportet earum que fm idez sunt: orationũ eandem esse correctionez: hoc autez non erit siquis nõ in nosse sed in esse: vel in aliquo modo se habere idez probamentum accipiat: vt si hoc est pater: est autez tuus: nam si in quibusdã hoc est verũ: z contingit idez nosse z ignorare: tamẽ hic nihil cõmunicat quod dictuz est.

¶ Improbat dictã solonẽ. ¶ Ad cui⁹ euidẽtiã sciẽduz q solo si oz eē recta q̃tuz ad pñs spectat tria in se bre oz. pimo. n. oz esse p se z vlis. z° oz manifestare cãm falsitatis. nõ. n. sufficit dicere syllz eē falsuz: vel nõ ꝛcludere nisi assignet cã falsitatis. 3° oz eē ad ꝓpo⁰. tria g̃ facit. nã ꝑ ip̃robat dictã solutionẽ: qz nõ est p se z vlis. z° qz nõ assignat causaz falsitatis. 3° qz nõ est ad ꝓpo⁰. z° ibi. (Nihil enim ꝓhibet.) 3° ibi. (Fortasse aũt z hic.) dicit g̃ q̃ q̃tuis dcã solo multiplr ꝓmo tũ deficit: qz sic iã dixim⁹ prius oz eaz oronũ q̃ sunt fm idẽ. i. fm cãdẽ cãm falsitatis illaruz eē eãdez correctionẽ. i. solonẽ: ꝗ hec solo q̃ data ē nõ erit sup. oĩuz oronuz sic deficiẽtit z. nõ g̃ est ꝓpetẽs solutio: qz nõ est p se z vlis: q̃ autẽ sit sic pz: qz sigs faciat paralo⁰ nõ in hoc vbo nosse: ꝗ in hoc vbo eē: vel aliquo mõ se bre. i. vel in aliquo alio vbo si dictus palo⁰ accipiat idẽ ꝓbamẽtuz. i. cãdẽ ꝓbationẽ: vel cãdẽ cãz falsitatis. dato autẽ q̃ sic sit: non tũ ad bõ palo⁰ adaptat. bir dicta solo: vt haberť in hoc palo⁰. hic canis ē pr̃: est ãt tu⁰. g̃ est tu⁰ pr̃. In B. n. palo⁰ nihil facit dcã solo: iõ subdit q̃ si in qbusdã B vez est: q̃ ꝑ idẽ nosse z ignorare: tũ in B. i. in palo⁰ adducto nihil cõicat q̃ dictuz est. i. nihil facit dicta solutio.

Dubitaret fortẽ aliqs. q̃re oz rectã solo⁰ vlez eē: ¶ Dõz q̃ dr̃ reddere cãz p se z p accidẽs. cã. n. p accñs nõ de necitate ꝛcomitat ad oẽ tale: ꝗ cã p se de necitate regrir ad oẽ illõ cui⁰ ē cã. z qz de bis q̃ sũt p accñs: nõ est cure arti: nunq̃ est solo fm artẽ nisi sit p se: z si ē p se erit vlis. cũ ergo eadẽ sit cã falsitatis dõo cognosco coziscuz: coziscⁿ est venies. g̃ cognosco venietẽ: z dicẽdo. h canis ē tu⁰: z est pr̃. g̃ est tu⁰ pr̃. si solo data eēt recta: z p se vtriq̃ palo⁰ adaptari posset: ꝗ B fieri nõ põt. naz ꝗ dici posset q̃ idẽ coziscus cognoscať a te vno mõ: z nõ cognoscať alio. ridiculũ tũ erit dre q̃ idẽ canis sit pater tu⁰ vno mõ: z nõ sit pr̃ tu⁰ alio mõ. nõ g̃ est ꝓpetẽs dicta solutio. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Nihil autez prohibet eandẽ orationẽ plures occasiones fallẽdi habere: sed non oĩs fallacie demonstratio solutio est. contingit enim quãdoq̃z falsuz sillogizatuz ostendere aliqnando: fm quid autez non ostendere.

¶ Ostẽdit dictã solonẽ eē icõpetẽtẽ: qz nõ assignat cãz falsitatis. z duo fac: qz ꝑ fac qõ dcñ est. z° manifestat qõ dixerat p ex⁰. ibi. (Ut ẏenonis oronẽ.) dicit g̃ q̃ nihil ꝓhibet eãdẽ oronẽ sophicã bre plẽs occasiões fallẽdi. plũbus enĩ modis pt manifestari q̃ oro fallit: ꝗ nõ oĩs manifestatio falle. i. nõ oĩs manifestatio falsitatis ē solo recta. ꝓ⁰. n. aliquẽ oñdere: qm̃ qdẽ syllauit falsuz: ꝗ si ꝓtingat ipz nõ ostẽdere: fm qd syllauit falsuz nõ soluit. ¶ Notãdũ ãt q̃ manifestare falsitatẽ z occasionẽ fallẽdi in syllo dupliⁿ ꝓ⁰. s. qz z pp qd. solo g̃ recta nõ est ostẽdere: qz falsuz nisi oñdat fm qd falsuz. si igit qz talis palo⁰ cognosco coziscũ: coriscus est venies. g̃ cognosco venietẽ. z soluať q̃ nõ oz me cognoscere venietez: qz posuz cognoscere coziscũ z ignorare ipsuz in eo q̃ veniens. bõ solo z si manifestat palo⁰: qm̃ est falsus: qz dicit ñ̃ē esse falsaz: nõ tũ assignat causaz falsitatis: nec oꝝ ꝯz qd falsuz. ¶ Notãdũ ẽt q̃ nõ dic eãdẽ oronẽ bre plures cãs fallẽdi: ꝗ plures occasiões: qz manifestare qz falsuz nõ ꝑpe est assignare cãm falsitatis: nisi vellem⁰ accipe cãm large fm q̃ oẽ illatiũ alteri⁰ potest dici cã eius in inferẽdo. Cũ g̃ ostẽdere qm̃ falsuz sit ꝓbare z inferre q̃ illud sit falsuz: cũ occasio dicat cãm large sumptã. talis manifestatio falsi magis est assignare occa-

sionē falsitatis ꝗ causam. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Ex zenonis orationes quoniaz non est mouere. Quare ⁊ siquis conetur colligere velut impossibile deducens ad impossibile peccat: ⁊ similiter sillogizet: nō enīz hec est solutio: erat ãt solutio manifestatio falsi sillogismi ꝯ qd falsus ē. Si ergo similr nō sillogizauit vl verū vel falsū colligere conet manifestatio illi⁹ solo ē.

¶ Manifestat per ex⁹ q nō sufficit oñdere qz falsuz nisi assignet cã falsitatis. d. q sigs orōnē ẽnōis q fuit: qm nō ꝓtingit mouēri: conet talē orōnē colligere: velut impossē deducēdo eã ad ipossē: oñdēdo q sit falsa. sic oñdēs peccat. i. nō recte soluit. ⁊ si millesies syllogiçet. i. ⁊ si ad mille icōueniētia deducat nō soluit orōnē illã. nō. n. ē ꝗ solo. s. ducere ad icōueniēs: vl oñdere orōnē eē falsaz. sed recta solutio erit manifestatio falsi syllī. ita tñ q oñdat ꝯ qd falsus: ⁊ assignet cã falsitatis. si q nō syllatū est sine talis oro ꝯsyllata conet colligere vel vez vel falsuz. solo ē manifestatio illi⁹: pp qd nō syllogiçat. si. n. nō sequat ꝛclo ex pmissis sine va siue falsa sit ꝛclo: recta solo erit oñdere q̃re nō syllogiçat. cū q solo recta solū diceret ꝛclonē eē falsaz: ⁊ nō assignaret cãz falsitatis: nec oñderet: qr nō syllogiçabat icōpetēs erat. ¶ Notãdū ẽt q ẽno ꝓbabat nō ꝓtingere moueri: qz in q̃libet spacio sunt infinita spacia: ⁊ infinita nō ꝯ⁹ pterãsiri. q nō ꝯ⁹ moueri. si q̃ aliqs volēs soluere hãc rōnē oñderet p mille syllos: q ipose est motuz nō esse: ꝛz sic rñdēs oñderet rōnē ẽnonis eē falsaz: nō tñ recte solueret: qz nō oñderet pp qd ē fls. ex ꝗ q̃ sumit illud cōe vbū: q ꝗ argumẽtari nō est soluere: ⁊ si ad mille millia icōueniētia deducat. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Fortasse autez ⁊ in quibusdã veris hic nihil ꝓhibet accidere vez: in his vero nec hoc videbitur. nã ⁊ coriscũ: quoniã coriscũ noscit: ⁊ veniēs qm̃ veniēs.

¶ Improbat 3⁹ dictã solonē eo q nō est ad ꝓpositũ. ⁊ duo facit: qz p̃ facit qd dcm̃ est. 2⁹ manifestat qd dixerat ibi. (Cõtingere ãt videt.) dicit q̃ q fortasse in qbusdã nihil ꝓhibet hoc accidere. vz. q idē sciat ⁊ ignoret alr ⁊ aliter sũptũ. verũtũ in his. i. in palo⁵ ꝓpositis: nec hoc videt eē ad ꝓpositũ. nã in dcis palo⁵ ꝛcludit: qm̃ aliqs nescit coriscũ: qm̃ coziscũ: nescit venietē qm̃ veniēs. ¶ Notãduz autē q si dictus palo⁹ oñderet q cognosco coziscũ ⁊ ignoro venietē: forte bñet locũ hec solo: q nō est icōueniēs q idē nō ꝯ idē sciat ⁊ ignoret. ꝛz cũ dict⁹ paralo⁹ sumat q cognosco coziscũ: ⁊ ꝛcludat q cogñco venietē. nō oñdit in illo palo⁹ q coziscus sit not⁹ ⁊ ignot⁹: ꝛz solũ q sit not⁹ tã in eo q coziscus q̃ in eo q veniēs: ⁊ qz nō oñdit ibi q sit not⁹ ⁊ ignot⁹ dre nō esse incōueniēs esse eãdez rez notã ⁊ ignotã: videt oino esse extra ꝓpositũ. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Cõtigẽ ãt videbit idē nosse ⁊ nō: vt qm̃ albũ qdez nosse: qm̃ aũt musicũ nō nosse. sic. n. idez noscit ⁊ nō noscit: ꝛz nō ꝯ idē. veniētez aũt ⁊ coziscũ: ⁊ qm̃ veniēs. ⁊ qm̃ coziscus noscit.

¶ Manifestat qd dixerat. d. q cõtingere videbit aliquē idem nosse ⁊ non nosse: vt quoniã albuz quidez nosse: qm̃ autez musicuz nō nosse. sic enī idez noscit ⁊ nō noscit: sed nō ꝯ idez: sed in dicto paralogismo nō sic arguit: sed ibi dicitur: q aliquis noscit venietē: quoniã veniēs: ⁊ coziscuz qm̃ coziscus. Non ergo est ad ꝓposituz dicere q idez pōt esse notuz ⁊ nō notuz: cuz nō accipiat ibi coziscus not⁹ ⁊ ignotus: sed solum vt notus.

Sed ꝯ ãt peccãt ⁊ qui soluũt ⁊ qm̃ oīs numerus multus ⁊ pauc⁹ sicut quos diximus.

¶ In parte ista ponit solonē alioz q alr soluebant ad palo⁶⁵ accñtes. ⁊ duo facit: qz p̃ ponit hꝯ solonez. 2⁹ iprobat eã ibi. (Nã si nō.) dicit q̃ q silr peccãt qui soluunt ad palo⁶⁵ accñtis ꝯcedēdo ꝛclonē: vt ꝯcedēdo: qm̃ numer⁹ qui est mult⁹ sit paucus. isti enī sic peccãt sicut illi quos dixim⁹. nō enī recte soluũt sicut nec illi. ¶ Notãduz aũt q tã isti q̃ ꝯmi nō recte solubãt: qz solones eoz nō erãt vles. iō i solūdo fallaz accñtis descēdebãt ad alia quos spãles palo⁶⁵: qz solo quã dabãt ad oēs adaptari nō poterat: pp qd sicut ꝯmi soluebant illũ palo⁶⁵ q cognosco veniētē: qz ad talē palo⁶⁵ magis adaptari poterat eoz solutio. sic isti rñdebãt ad illũ palo⁶⁵: qz raro pauca sũt pauca: qz ad talē palo⁶⁵ magl adaptari poterat eoz solo. ¶ Respōdebãt. n. isti ꝯcedēdo ꝛclonē. dicebant. n. q raro pauca sunt pauca: qz vrplimũ pauca possunt esse multa ⁊ econuerso. nã numerus qui est mult⁹ respectu minozis pōt eē paucus respectu numeri maiozis. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Nã si nō ꝛclo hec omittẽtes verũ ꝛclusuz eē dicãt: oia enī eē ⁊ multũ ⁊ paucũ peccãt.

¶ Destruit hꝯ solonez. d. q si p̃ nō sup. sequit ex ꝯmissis omittẽtes ꝗ: ⁊ nō oñdẽtes q dicta oro nō syllogiçat. peccant. i. nō recte soluũt. quãtũcũq enī dicãt ꝛclusuz eē verũ: ⁊ oñdant oia. i. oēs numeros eē multũ ⁊ paucũ: nō tamẽ soluũt: qz vt supra ostẽdebat: qñ ꝛclo nō sequit ex ꝯmissis: siue sit va siue sit falsa: recte soluere ē oñdere quõ oro nō ꝛcludit: ⁊ qz in dicto palogismo nō de necitate cõcludit q multa sint pauca: nec q raro pauca sint pauca ꝓcedere ꝛclonez nō est soluere: nisi oñdat pp qd nō segẽ syllõ. ¶ Notãdũ aũt hoꝯ sic solutes vt ad ꝓsens ꝓpecat in duoꝯ differre a ꝯmis: ⁊ ꝛuenire cũ eis. differũt. n. p̃ qz ꝯmi ꝛclonē interimebãt. dicebãt. n. falsuz eē te cogñcere venietez. Vi aũt ꝛclonē cõcedebãt. ponebãt. n. pauca eē multa: ⁊ esse quodãmõ raro pauca. ¶ Rursus ꝯmi soluebant ad palo⁶⁵ sũptũ ꝯm nosse. bi aũt ad sũptũ ꝯm esse: sic etiã dupl⁹ ꝛueniebãt. p̃: qz neutra solo erat vlis ⁊ p se. 2⁹ qz neutri soluebãt ad ꝯmissas oñdẽdo ꝛclonez nō seq ex eis: ꝛz vtriq̃ soluebãt ad ꝛclonē: alr tñ ⁊ alr: qz illi eã iteri mebãt. hi aũt ꝛcedebãt. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quidã aũt ⁊ duplices soluũt syllogismos: vt qm̃ tuus est pater vel filius vel seruus.

¶ Ponit 3⁶⁵ modũ soluẽdi. ⁊ duo fac: qz p̃ ponit hꝯ modũ. 2⁹ iprobat ipsuz ibi. (Quãnis manifestuz qm̃.) dicit q̃ q quidã soluũt syllos. i. palo⁶⁵ accñtis oñdẽdo eos eē duplices: vl esse duplicē. i. dre duplicitatē: vt in his palo⁶⁵: quoniã tu⁹ est pr̃: vel tu⁹ est filiꝰ: vel tu⁹ seruus: soluebãt vōbas orones eē duplices. ¶ Notãdũ q̃ oēs hꝯ solutes soluere alpiciẽdo ad ꝛclonē: ꝛz vt pz nō eodē mõ soluebant. nã vt dcm̃ est ꝯmi soluebãt ꝛclonē iterimẽdo. 2⁹ vo eam ꝓcedẽdo. sed hi tertij soluebãt ꝛclonē distinguẽdo, dicebãt. n. q canez vel aliqd alind esse tuũ patrē: vel tuũ filiũ duplicez habebat seniuz: vel q esset tuus possessiue: ⁊ sic erat vera: vel q esset tuus in eo q pater: aut in eo q esset filius: ⁊ sic erat falsa. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quãnis manifestũ: qm̃ si in eo q multiplicit dicit videt clẽchus: oportet nomẽ vel orationẽ pzicipalr esse plrriũ: hũc aũt eē hu ius natum nemo dicit ꝓpzie si dñs est nati.

¶ Improbat hꝯ solonē. ⁊ tria facit: qz p̃ oñdit tales paralogismos nō peccare ꝯm duplex. 2⁹ ostẽdit eos peccare ꝯm accñs. 3⁹ qd dixerat manifestat per locuz a maiozi. 2⁹ ibi.

(Sed ꝯm accñs.) 3ª ibi. (Et esse maloz qdã.) dicit q̃ q hi sic soluebãt q̃uis manifestuz sit q si vr eleꝯ⁹ in eo q multiplex dr: oz vel nomẽ vel orōnē eē pluriuz pn' significatiua. ꝛz hũc canẽ eē natuz hꝯ nō ꝓpe plura significat: cũ sit simplr falsa. nemo. n. dicit ꝓpe q canis sit bui⁹ fill⁹: sed dr q hic est dñs canis nati siue canis q est filius.

Dubitaret forte aliqs. qz nō vr vez q qñcũq eleꝯ cbus peccat ꝯ duplex q sit ibi nomẽ vel oro pn' pluz significãs. pōt enī ꝓtingere equiuo⁹ vel ambi⁹ qñ no⁶ vel oro nō significat pn' pla: ꝛz vnũ signiat pn': aliud ex ꝯñti. ¶ Dōz q nuq̃ est equo⁹ vel aliqd duplex nisi accipiat ibi aliqd distiguẽdũ. multiplex. n. nec dz simplr ꝯcedi: nec simplr negari: ⁊ qz hec oro. canis ē nat⁹ tuus: vel pr̃ tuus. est simplr falsa: ⁊ nō est distinguenda: qz nullus ꝓpe eã ꝯcederet: nec eã distingueret: iō ꝓpe nō peccat ꝯm dupl⁹. ꝓbs q̃ appellat pn' pla significare oē illud qd nō dz simplr ꝯcedi vel negari: ꝛz est distinguẽduz. cũ q̃ p̃dicta oratio nō sit distinguẽda: sed simplr negãda nō peccat ꝯm duplex. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Sz ꝯ accñs ꝯpō ē. Putas ne ꝗ ē tuuz vtiq̃: est aũt ꝗ natũ ⁊ tuũ: tuũ ergo ꝗ natũ ē. qm̃ accidit ⁊ tuuz ⁊ natuz cē: ꝛz nō tuuz natuz esse.

¶ Ostẽdit tales palo⁶⁵ peccare p fallaz accidẽtis. d. q cõpositio illa: q. s. nat⁹ cõponat cũ tu⁹: vt canis dicat nat⁹ tuus ē ꝯm accñs: vt si demõstrato cane dicat putas ne ꝗ est tuũ: rñdeat aũt vtiq̃ ⁊ arguat hoc est natũ: q̃ ꝗ ē tuuz natũ: nō sequit: qm̃ accit. i. ꝯuenit vez eē diuisim. s. canez esse tuũ ⁊ eē natuz: ꝛz nō ꝯ⁹ ꝯiũctiz esse tuũ natũ. accit. n. cani q sit nat⁹ in eo q ē tu⁹: ⁊ qz hec ꝯiũctio fit p accidẽs: ideo est ibi falla accñtis. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Et esse malozum quoddã bonũ. nam prudẽtia disciplina malozuz.

¶ Cõfirmat qd dixerat p locũ a maiozi. dupl⁹. n. oñdit p locũ a maiozi q ꝑdicte orones nō sũt duplices. circa ꝗ ãt tria facit. nã p̃ adducit vnã rõnē a maiozi. 2⁹ adducit aliã. 3⁹ qdã qd suppoluerat. ꝓbat. 2ª ibi. (At vo i orōne hac.) 3ª ibi. (Silr autē neq̃ boiez.) In pte ꝓma itẽdit talē rõnē. magis vr peccare ꝯm dup⁹ palo⁹ ꝛcludẽs qdã bonũ eē malozq̃ ꝛcludẽs canẽ esse patrē tuũ vel tuuz natuz: sed iste ñ peccat ꝯ dup⁹. q̃ nec ille. In hac ãt orōne sic pcedit. qz p̃ ponit palo⁶⁵ ꝛcludẽtē qdã bonũ eē maloz. 2⁹ ait q ibi simplr nō peccat ꝯ dup⁹. 3⁹ ne crederet ibi nullã multipli⁶⁵ eē: o' quõ ibi aliquo⁹ est multipli⁶⁵. 2⁹ ibi. (Dic ãt boz.) 3ª ibi. (Et si forte.) ponit q̃ ꝯmũ palo⁶⁵ ꝛcludẽtem qdã bonuz eē maloz. d. q est. i. ꝯ⁹ esse qdã bonũ maloruz. nã prudẽtia ē disciplia maloz ꝗ ē maioz. fortē aũt sic palo⁹. prudẽtia est disciplia maloz: prudẽtia est qdã bonuz. q̃ qdã bonuz ē maloz. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Hoc ãt hoz eē nō dr multiplr: ꝛz possessio.

¶ Ostendit dcm̃ palo⁶⁵ nō eē multiplicē. d. q ꝗ eē hoz nō dicit multiplr ꝛz possessio. simplr. n. talis ꝓstructio ē possessoria. ꝛz si ꝗ hoz nō est multiplex nec palo⁹ ꝛcludẽs bonuz qdã eē maloz. peccabit ꝯm multip⁹: ⁊ tũc suppleat rõ: qz cũ hoc est hoz ⁊ bonuz esse maloz sint magis multiplices q̃ canẽ esse patrē tuũ: vel filiũ tuũ: cuz hę nō sint multiplices: nec ille erũt multiplices.

Dubitaret forte aliqs. qz ꝗ esse hoz vr eē duplex. naz vt supra dicebat ꝗ hoz pōt itelligi dupl⁹: vel qz ē possessio hoz: vel qz est de numero hoz. Cũ q̃ ꝗ neget eã esse multiplicē vr q sibi ꝯdicat. ¶ Dōm q multiplicitas pōt ꝓpetere orōni ꝛz vt est pfecta: ⁊ in cõpatiõe ad nos: ⁊ vt est trũcata: qñ oro pfecta ⁊ ꝛz se hꝯ multiplicitatē: dicit eē multiplex simplr. qñ vo vt ē trũcata ⁊ ꝛz acceptionē nostrã hꝯ multiplicitatē ē multiplex ꝛz gd: ⁊ qz ab eo q ē ꝛz gd nō dz fieri denoiatio. talis oro dz magis dici nō mltiplex: q̃ mltiplex: ⁊ qz ꝗ eē hoz nō ē multiplex: nisi ꝯm trũcationē vel ꝯm aliã babitudinē: iō phs vt patebit infra simplr negat eã eē multiplicē: oñdit tñ q ē multiplex ꝯm quid. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Q: si forte mltiplr. nã ⁊ boiez aialiũ dicim⁹ eē: ꝛz nō possessionē. ⁊ si qd ad mala dr vt alicuius pp hoc maloz est: ꝛz nō hoc maloz. ꝯm quid ergo ⁊ simplr videt: q̃uis contingit fortasse bonuz esse aliquid maloz dupliciter.

¶ Ostẽdit q in dicta orōne est aliquo⁹ multiplicitas. d. q si forte dcã oro multiplr dr: qz nō vr q hec oro ꝗ hoz sit solũ possessoria. nã dicim⁹ boiez eē aialiũ: ꝛz nō eē possessionē aialiuz. ⁊ si qd. i. si aliqd dr ad mala vt alicuius sup. directiuũ: sicut prudẽtia dr ad mala: qz est directiua maloz. pp hoc q̃ est maloz: qz hꝯ aliquē respectũ ad mala: vt qz dirigit ipsa: sed nō est maloz q sit de numero maloz vel possessio maloz. q̃ hoc esse hoz vt aliqd esse maloz. multiplr dr: vel qz est de numero maloz: vel qz est maloruz possessio: vel qz hꝯ aliquē respectũ ad mala: vt qñ est maloz directiuũ. est q̃ ꝗ hoz aliquo⁹ multiplex: ꝛz nō est multiplex simplr: ꝛz ꝛz gd: iō subdit: qd dcm̃ est videt esse dcm̃ ꝛz gd ⁊ simplr. dcm̃ ē. n. q ꝗ hoz nō est multiplex: ⁊ q est multiplex: ꝛz ꝗ est multiplex. nã simplr nō est multiplex: ꝛz gd est multiplex. iō subdit q aliqd bonũ eē maloz ꝓtingit dupl⁹. i. ꝯ⁹ esse dupl⁹ sup. nō simplr sed ꝛz quid. ¶ Deinde cuz dicit.

¶ At nō in hac oratione: sed si quid seruũ sit bonum mali magis.

¶ Adducit aliuz locũ a maiozi ad ꝓbandũ talia nō eē soluenda ꝛz multiplicitatē. Intẽdit aũt talē rõnē. palo⁹ concludẽs q aliqs sit bon⁹ seru⁹ mali vr magl peccare ꝛz duplex q̃ oro ꝑdicta: ꝛz iste nō peccat ꝛz duplex. q̃ nec oro ꝑdicta. ex quo appet q ꝗ oro cõcludẽs bonuz eē maloz nō est soluẽda ꝯm duplex multo fozti⁹ orones ꝛcludẽtes canẽ eē patrē tuũ vel natũ tuũ nō ꝛt soluẽde ꝛz duplex. duo q̃ facit. nã ꝯmo ait maiozē multiplicitatē esse in orōne cõcludẽtē q aliqs ē bon⁹ seru⁹ mali q̃ i orōne ꝑdicta. 2⁹ oñdit hꝯ orōnē nō peccare ꝛz duplex: ꝛz ꝛz accñs. 2ª ibi. (Fortasse aũt.) dicit q̃. q in hac orōne. vz. bonuz eē maloz: nō sup. est multiplicitas simplr: ꝛz gdē si sit oro ꝛcludens aliquē esse seruũ bonũ mali. magis sup. videt esse multiplex q̃ oro ꝑdicta: ꝛz hec nō est soluẽda ꝯm multiplex. q̃ nec illa. fortē aũt sic palo⁹. iste est bon⁹ seruus: ⁊ est mali. ergo est bonus mali. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Fortasse ãt nō sic. nō. n. si bonũ ⁊ hꝯ bonũ hꝯ. Silr ãt neq̃ boiez dicẽ aialiũ eē dr multiplr: nō enī si qñq̃ significam⁹ qd aufcrẽtes: hoc dicit multiplr. nã ⁊ dimidiũ dicẽtes versuz: da mihi hyliada significamus: vt irã pãde dea.

¶ Ostẽdit talē palo⁶⁵ nō peccare ꝛz dr ꝛz ꝛz accñs. d. q fortasse hꝯ oro nō sic sup. eis soluẽda. vz. ꝛz dupl. ꝛz sup. ꝛz accñs. nō. n. valet si ē bonũ. i. si ē bon⁹ seruus: ⁊ est hꝯ. s. mali q sit bonũ hꝯ. i. q sit bon⁹ seru⁹ mali. pōt. n. malus dñs dre bo⁶⁵ suũ: ꝛz accit suo inq̃⁶⁵ bon⁹ ē q sit ꝯ⁹ mali dñi.

Dubitaret forte aliqs quõ hec oro. iste ē bon⁹ seruus mali. ē magl multiplex q̃ hec oro. bo⁶⁵ maloz. vel ꝗ hoz. ¶ Dōz q hę mltiplicitates eē habẽt p ordinē. s. multiplex ꝯm actualitatē: ꝛz potẽtialitatē: ⁊ ꝯm trũcationē. naz multiplex actuale est magis tale q̃ mltiplex potẽtiale: ⁊ mltiplex potẽtiale ē magl tale q̃ mltiplex ꝛz trũcationē: ⁊ qz ꝗ hoz vel bonũ maloz ff mltiplicia ꝯm trũcationē. bon⁹ autez seru⁹ mali est multiplex

fm possibilitatē. iō ꝶ est magis multiplex q̃ illa. q̃ autē multiplex potētiale sit magis multiplex q̃ fm truncationem: de leui pz: qz qō est multiplex potentialiter aliquo modo in se est multiplex: sed qō est multiplex fz truncationē videtur esse tale soluz fm acceptionē nostram: qui supplemus oronē truncatam.

Ulterius autem dubitaret forte aliquis. quō bonus seru⁹ mali sit multip⁹ fm potētialitatē. nā q̃ hoc hoꝝ sit multiplex fm trūcationē nō videt bñ dubium. ¶ Dōz q̃ gtiua ꝛstructio dicendo hoc hoꝝ: vel hoc hui⁹ simplr z absolute loquēdo ē possessoria: vt pbs videt inuere in lra. si aūt dz aliā ꝛstructionē. hoc est vel ex suppletiōe. vel ex aliqua spāli habitudīe terminoꝝ. nā si termin⁹ iporat bitudinē actiuā vl aliquā aliā habitudinē: tunc ꝓpter hoꝝ habitudinē spālez genitiu⁹ ꝛstruct⁹ cū tali termino designat ꝛstructionē fz exigētiā illi⁹ termini. si q̃ dicat istud est maloꝝ simplr loquēdo itelligit q̃ sit possessio maloꝝ. fz si dicat. iste ē operator maloꝝ: qz in hoc termino oator itelligit q̃dā habitudo actiua. iō ꝓpter spālē hanc habitudinē dicta cōstructio nō erit possessoria: fz magis est cālis. erit. n. sensus. iste est operator maloꝝ. i. causat z opat mala. cuz q̃ dicit. iste est seruus bonus mali. ly mali vel cōponet cuz ly bonus vel cuz ly seruus. si ꝓponat cuz bon⁹ erit locutio possessoria: qz nō denotat in bono aliqua spālis habitudo: pp quā tra hatur dicta ꝛstructio i aliū sensuz: fz si ly mali cōponat cū ly seru⁹: qz in hoc termio seru⁹ iporat quedā bitudo actiua dicta locutio nō erit possessoria: fz pp hoꝝ spālez habitudinez trabet in aliuz sensuz. erit. n. sensus. est seru⁹ mali. i. est operatiuus mali: cū in seruo quedā virt⁹ operatiua intelligat. cuz q̃ ꝛpositio faciat multiplicitatē potētialē: dicta locutio que ex diuersa ꝛpositiōe multiplicitatē hz: erit potētialr multiplex: qō declarare volebamus.

Ulterius forte dubitaret aliqs. quō hoꝝ oro nō est soluēda fz duplex. Ad qō dicerūt quidā q̃ multiplicitas potētialis nō est vā multiplicitas. iō talia nō sunt soluēda fz duplex. fz ꝶ ē ire ꝓter mētez phi. nā cū pbs ex hoc velit ip̄robare positionē dicētiū palo⁹ accñtis esse soluēdos fm duplex: si in talib⁹ referaret potētialis multiplicitas: illoꝝ opinio nō esset oino despiciēda. ¶ Sciendum q̃ q̃ duplex dupl'r pōt ꝛsiderari vz. in oone fm se: z vt hz ē in sua causa siue vt sequit ex pmissis: z qz semp soluēdū ē assignādo causaz defect⁹ cuz aliqua oro est multiplex fz diuersuz modū ꝛpōnis si illa ꝛpositio vel illa multiplicitas ꝛcludit per accñs ex pmissis quia omnis obliquitas abscindenda est in sua causa. talis orario magis est soluenda eo q̃ fallit per accidens q̃ eo q̃ fallit fm duplex. sic est autez in ꝓposito. nā cuz dicitur. iste est seruus bonus z est mali. ergo est bonus seruus mali. hec oro ꝛposita bon⁹ seruus mali: fz sit aliquo⁹ multiplex: trñ qz cōclusa est p accñs: magis est soluēda: qz fallit p accñs q̃ qz fallit fm duplex. nō q̃ negat pbs q̃ nō sit aliquo modo duplex: sed vult nō esse soluendā fm duplex cum sit ꝛclusa per accñs: ideo ait q̃ nō sequitur si est bonuz: z est huius: q̃ est bonuz huius. in quo innuit q̃ in processu: z in syllogiçando est pncipaliter ibi defectus: z quia ille ꝓcessus fallit per accidens soluenda est per fallaciaz accidentis.

Ulterius forte dubitaret aliqs. quō ꝶ ex⁹ bo⁹ maloꝝ z bon⁹ seruus mali faciunt ad ostēdenduz palo⁹ accñtis nō esse soluēdos fz duplex. sicut pdicti soluebāt. ¶ Dōm q̃ dicētes hūc palo⁹. iste canis est tuus: z est nat⁹. q̃ est natus tuus: soluēdū esse fm duplex: dupl'r peccabant. pmo. n. qz hec oro. iste canis est natus tuus: non est duplex: cum sit simplr falsa. z° qz dato q̃ esset duplex cum ꝶ duplicitas cōcludat p accñs: z solo danda sit in sua causa magis esset soluēda. eo q̃ fallat p accñs q̃ eo q̃ fallat fm duplex. iō pbs ad insinuandum istud duplex peccatū: pmo ait dictuz elēchuz nō peccare fz duplex: qz nō ē ibi aliqua oro plūz significatiua. postea subdit q̃ fm accñs est natus tuus eē multiplex fz diuersuz modū cōponēdi. trñ qz hoꝝ ꝛpositio cōclusa est p accidēs: ideo assignādus est ibi defectus: nō fz duplex: sz fm fallaciā accidētis. vt q̃ ꝶ duo exēpla. vz. bonuz maloruz: z bonus seruus mali. pmū q̃ exēplu deseruit ad ostēdendū palo⁹ cōcludentē canē esse natuz tuuz nō esse duplex soluētez fm q̃ hec oro. canis est natus tuus nō ē duplex. nā cuz hec oro. bonuz maloꝝ nō sit ꝓprie duplex cū trñ magis videat esse duplex q̃ illa. Secm vo exēplū deseruit ad oñendū dictuz palo⁹ nō esse soluenduz fz duplex. dato q̃ hec oro. canis est natus tuus esset qz ꝶ duplicitas vt dictū est: cōclusa est per accñs. sicut q̃ hec oro. bonus seruus mali que plus hz de duplicitate q̃ aliqua pdictarū: nō est soluenda fm duplex: qz duplicitas illa syllogiçata est per accñs: sic si duplex esset hec oro. canis ē natus tuus: nō esset soluenda fm duplex: qz duplicitas talis per accñs est ꝛclusa. pz q̃ pdicta duo exēpla ostēdere p locum a maiozi: q̃ ad dictuz palo⁹ canis est natus tuus nō est soluēdū fm duplex vt pdicti soluebāt. ¶ Deinde cuz dicit. (Silr autē neq̃ hominē.) ¶ Probat qō supposuerat. dixerat. n. q̃ hoc hoꝝ z homo aialiū nō sunt ꝓpe multiplices. ꝶ autē pbat talia nō esse ꝓpe multiplicia: qz nō hñt multiplicitatez nisi fm trūcationē: ideo ait q̃ dicere hominez esse aialiuz nō dicit multipliciter: qz neq̃ si qñ signamus quid. i. aliqd auferentes. i. per trūcationē dicit hic multiplr. naz z dimidiū versuz dicētes signamus hystoriaz troianā: vt cuz dicimus. da mihi iram pande dea. signamus da mihi il. iada. i. hystoriā troianā. si ergo multiplicitas p trūcationez eēt multiplicitas simplr: hec oro. irā pāde dea. esset multiplex: qō nullus diceret. ¶ Notā dū autē q̃ ō hystoria troiana fact⁹ fuit qdā liber metrice qui incipiebat. irā pande dea. qñ ergo q̃ volebat illuz libruz dicebat. da mihi irā pande dea. simplr q̃ hoꝝ oro significat q̃ dea quā colebāt troiani pandat z manifestet iraz suā super destructores troie. per trūcationē autez fm acceptionē nostrā significat illū libzū qui sic incipit. sicut ergo dicta oro nō est ꝓprie multiplex: sz p trūcationē quādam multiplicitatez videatur cōtrahere. sic nulla orario truncata ꝓpe multiplex dici debet.

CAP. VIII.

Os vero qui sunt in eo q̃ principaliter hic: vel quo: vel vbi: vel aliquo mō: vel ad aliqd dicunt: z nō simplr soluēdū cōsideratī cōclusionē ad ꝛtradictionē si contingit horuz aliquid pa sla esse.

¶ Postq̃ pbus docuit soluere ad paralogismos accidentis. In parte ista docet soluere ad paralogismos fm quid z simplr. z duo facit: qz pmo ostēdit in generali quō soluēduz sit ad tales paralogismos. z° ponit paralogismos sūptos fm talem fallaciam. z docet eos specialiter soluere. ibi. (Sunt autem omnes hoꝝ.) circa pmum tria facit: qz primo pponit quod intendit. secundo assignat causam dicti. tertio cōcludit intentum. z° ibi. (Nam contraria.) 3° ibi. (Quare si hoc quidē.) dicit ergo q̃ eos paralogismos qui sunt in eo qō syllogiçant pncipalr ꝶ. i. simplr aliqd qō nō est simplr: vel est de numero eoꝝ que dicunt q̃ ad partez integralē: vel vbi q̃tuz ad localez: vel ad aliqd q̃tum ad relationez, tales ergo palogismos inferētes pncipalr z simplr qō nō est simplr soluenduz est ꝛsideratī. i. a cōsideratē cōclusionē per respectuz ad cōtradictionem

si cōtingat ipsaz cōtradictionez esse passam aliqd hoꝝ q̃. s. in premissis nō sit sumpta simplr: vt est cōclusa simpliciter. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Naz cōtraria z opposita fz affirmationez z negationē simplr quidē ipossibile inesse eidez: quo aūt vtrūq̃: vel ad aliquid: vel aliquo modo: aut hoc quidē quo. illud aūt simpliciter nihil prohibet.

¶ Assignat causaz dicti quare respiciendū sit ad cōtradictionē dicens. q̃ cōtraria z opposita. i. puatiua: z affirmationē z negationē. i. cōtradictoria simplr ipossibile est ieē eidez. sed quo. i. fm quid: vel ad aliqd: vel aliquo mō. i. fz aliquā determinationē: vtrūq̃. s. oppositoꝝ sup. cōtingit inesse: z sicut vtrūq̃ oppositoꝝ ꝛtingit inesse eidez fz qd. sic etiā nihil ꝓhibet hoc quidez oppositoꝝ iesse quo. i. fz quid. illud aūt inesse simplr. vtrūq̃ trñ oppositoꝝ iesse eidem simplr est impossibile. via ergo ad soluēduz est respicere vtrum opposita in cōclusione accipiant simplr: que simplr inesse nō possunt. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quare si hoc quidē simplr: illud aūt quo nōdum elenchus. hoc autē ꝛsiderādū in cōclusione ad cōtradictionem.

¶ Cōcludit intentuz dicens. q̃ si hoc quidez oppositozuz dicatur simplr. illud autem dicat quo vel sup. si vtrūq̃ oppositozum dicatur quo. i. fz quid nonduz est elenchus. i. non est ibi vera redargutio. ergo ꝶ. i. hoꝝ defectum cōsiderandū est in cōclusione per respectū ad ꝛtradictionez. videdo vtruz cōcludant opposita simplr que in pmissis oportuit sumere non simpliciter.

Dubitaret forte aliquis. vtruz cuz cōmittit hec falla si sumunt opposita in pmissis oporteat ea sumere nō simplr. ¶ Dicenduz q̃ sic: qz si in pmissis sumerent opposita simplr aliqua pmissarū eēt falsa: qz magis eēt ibi peccatū in mā q̃ in forma. quotiēscunq̃ ergo per hanc fallaciā cōcludunt opposita simplr in premissis nō fuit accepta oppositio simplr. via ergo ad soluendū hoꝝ paralogismos est cōsiderare cōclusionē in cōparatiōe ad oppositionē: vt sequit ex pmissis vbi fuit accepta oppositio nō simplr. ¶ Deinde cū. d.

¶ Sunt autem hmōi omnes orationes hoc habentes: ergo contingit qō non est eē. fit aūt qd qō nō est. similiter aūt z qō est nō erit. non. n. erit eoꝝ que sunt.

¶ Ponit paralogismos peccātes fm hāc fallam: z qz mentionē fecerat de triplici oppositione. s. de cōtraria: de priuatiua z ꝛtradictoria. ideo tria facit: fz q̃ triplex oppositio cōcludi potest per hāc fallaciaz. pmo. n. ponit paralogismos cōcludentes opposita cōtradictoria. z° cōcludentes opposita cōtrarie. 3° puatiue. z° ibi. (Ergo q̃ nō vult sapiens.) 3° ibi. (Ergo iustū est iniusto.) circa pmuz duo facit. naz hec fallacia dupl'r pōt fieri. pmo, cū ipsa determinatio est inepta sicut periuriū inepte adiungit ad bene iurare. vl si additio sit bene diminuēs sicut opinabile videt diminuere de rōne entis. vl si sit quocūq̃ alio mō additio incōpetēs. z° habet fieri talis fallacia quādo ipsa additio nō est incōpetens: sed nō addit competēti modo vt qz additu fm partez: vel fm aliquē respectuz fz quē moduz non simpliciter denotat. duo ergo facit: qz pmo ponit paralogismos cōcludentes cōtradictoria: eo q̃ ipsa additio nō est cōpetens. z° ponit hoꝝ paralogismos cōcludentes cōtradictoria eo q̃ additi nō accipit competenti modo. z° ibi. (Similiter autē z in ad aliquid.) circa pmū duo facit: qz pmo ponit dictos paralogismos. z° supaddit quēdaz paralogismū qui videt spālez quādā difficultatē habere ibi. (Similis autē oratio.) circa pmuz duo facit. qz pmo ponit hoꝝ paralogismos. z° docet eos soluere ibi. (Aut nō est z esse.) pma in duas: qz pmo ponit paralogismos cōcludētes ꝛtradictoria q̃tuz ad esse. z° cōcludētes ꝛtradictoria q̃tuz ad agere ibi. (Nō ergo ꝓ eundez.) dicit ergo q̃ oēs hoꝝ orones que dicent sunt habētes ꝶ. i. hoꝝ defectuz: qz peccant fm quid z simplr: z ponit duos paralogismos: quoꝝ vnus est. (Ergo cōtingit qō non est esse.) quia qō nō est simplr est quid. i. fm quid: vtputa opinabile: hec est minoz. fozmetur sic. qō est opinabile est qō non est opinabile. ergo qō nō est: est. similiter autē per scōs paralogismuz ostēdet: qz qō est nō erit. hec est cōclusio. nam quid eoꝝ que sunt vtputa asinus. hec est minoz. fozmet aūt sic. qō nō est asinus nō est: sed aliqd qō est nō est asin⁹. ergo aliquid qō est non est. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Ergo contingit eundem simul bene iurare z periurare: ergo possibile est eundē simul eidē suadere z dissuadere.

¶ Ponit paralogismos cōcludentes cōtradictoria q̃tum ad agere. quoruz pmus est q̃ cōtingit eundez bene iurare z periurare. ponatur autez talis casus q̃ aliquis iuret se periuraturuz: quo facto obseruet iuramentuz z cōmitat periuriuz. hoc posito fozmet paralogism⁹ sic. quicūq̃ adimplet iuramentū bene iurat: sed iste piurando adimplet iuramētuz. q̃ piurādo bene iurat: sed piurādo nō bene iurat. q̃ simul bene iurat z nō bene iurat. Ponit autez secūduz paralogismuz cuz dicit. ergo possibile est eundez simul eidez suadere z dissuadere. ponat enīz q̃ aliqs suadeat alicui dissuasionez mali. hoc posito fozmet sic hic paralogismus. qui suadet dissuasionē suadet z dissuadet: vel suadet z nō suadet. sed hic suadet dissuasionem. ergo suadet z non suadet. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Aut nō z esse quid: z esse idez. qō aūt nō est nō si est quid: z est simpliciter.

¶ Soluit z duo facit: quia pmo soluit ad paralogismos cōcludentes opposita q̃tuz ad esse. z° concludētes q̃tuz ad agere. z° ibi. (Neq̃ si bene.) dicit ergo q̃ esse quid z esse non est idez. qō ergo non est nō sequit si est quid: vt si est opinabile qō z est simpliciter: z supplendū est q̃ sicut nō sequitur qō est quid vt qō est opinabile q̃ fit simpliciter. ita non sequitur q̃ nō est quid vt q̃ non est asinus q̃ nō fit simpliciter. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Neq̃ si bene iurat: hoc autem non hoc necesse est z bene iurare. nam qui iurat se periuraturū: aut fm periurans: fm hoc solum bene autem iurat non. Neq̃ qui dissuadet suadet: sed quid suadet.

¶ Soluit ad paralogismos cōcludentes opposita q̃tū ad agere dicens. q̃ neq̃ si hic. i. si periurans bene iurat fz ꝶ idest bene iurat inq̃tum obseruat iuramentuz pmū: sequitur ipsuz bene iurare simpliciter. naz qui iurat se piuraturuz bñ iurat ꝶ soluz. i. fm ꝶ solū inq̃tuz nō obseruat pmuz iuramētuz. nō autez bene iurat sup. simpliciter. sic eriaz soluenduz est ad aliuz paralogismū: q̃ neq̃ qui dissuadet suadet simpliciter: sed suadet quid. i. suadet fz qd. nam suadere dissuasionez mali non est suadere simpliciter: sed dissuadere.

Dubitaret forte aliquis. si aliquis se iuraret periuratū vtruz deberet adimplere qō iurauit cōmittēdo periuriū vel nō. videt enī q̃ quicquid agat periuret. nam si non cōmittit periuriuz periurat fm primuz iuramentuz: qz iurauit se piuraturū.

si vero cõmittit periurium periurat ꝗtum ad ꝯcundum iuramentũ: qz male iurat. ¶ Dõm q̃ hec qõ altiorẽ sciãz postulat: ſz vt ad ꝓpositũ ſpectat: dicere poſſum⁹ ſapiẽtũ eẽ ſniãz: in male ꝓmiſſis reſcidere fidẽ. in turpi voto mutare decr. tuz. q̃ q̃ iurat ſe piuraturũ nõ dz obſeruare qõ iurauit: vel qõ ꝓmiſit. male q̃ agit cũ hoc iurat: z peiꝰ agit cũ piurat vt iuramẽtũ adipleat. piurãs q̃ qõ iurauit ſe p̃ iuraturũ ſimplr male iurat: nã forte bñ iurat ꝓm gd: inq̃tuz videl obſeruare qõ p̃us iurauit. ¶ Deinde cuz dicit.

¶ Silis aũt oro: z de eo qõ ẽ mẽtiri eũdẽ ſil' z verũ eẽ. Sed qz nõ eſt facile iſpicere vtro mõ qs aſſignet ſimplr vez eẽ vl mẽtiri difficile vĩ.

¶ Subdit quẽdã palo⁹ q̃ videl ſpãlẽ bñe diffieultatez. z duo fac: qz p̃ ponit hõ palo⁹. 2° docet ſoluere ad ipſuz ibi. (Probibet aũt eũdez nihil.) dicit q̃ ſilis oro eſt de eo qõ eſt eũdez mẽtiri z vez eẽ: qõ ꝯtingit ipz dre: z addit q̃ nõ ẽ facile iſpicere vtro mõ qs aſſignet ibi ſimplr: vt vt vez dicam⁹ talẽ eſſe vez. i. veritatez ſimplr: vel mẽtiri ſimpliciter: z qz nõ ẽ facile ꝗ videre difficile vl rñdere ad talia. ponat q̃ talis caſus. q̃ aliqs dicat ſe dicturuz falſuz: z poſtea dicat falſuz: vtputa: ſiquis diceret. ego dico falſuz. aſinus volat. q̃rik q̃ vez ſic loquẽs dicat z vez vel falſuz. formel aũt ſic palo⁹. qcũq; dicit vt ẽ dicit vez: ſz q̃ dicit flm dicẽdo ſe dre falſuz dicit vt eſt. q̃ dicit vez. ſz poſituz eſt q̃ dicat falſuz. q̃ dicit vez z falſuz: vel dicit vez z nõ verum. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Probibet aũt eundẽ nihil ſimplr quidẽ eſſe mẽdacem: quo autẽ veruz vel aliquo: z cẽ verum aliquo: verum autem non.

¶ Soluit. d. q̃ nihil ꝓhibet eũdez eſſe qdẽ mendacẽ ſimpliciter: vez aũt quo. i. flm qd. vel nihil ꝓhibet aliquẽ eẽ vez aliquo. i. aliquo⁹. verũ aũt nõ ſimplr. q. d. q̃ ſic loqns ſimplr eſt mendax: ſz flm quid ſit verax.

Dubitaret forte aliqs. quũ aliqs dicat falſuz dicẽdo ſe dre falſuz ſit mẽdax ſimplr. verax aũt flm qd. ¶ Dõm q̃ ofo duplr põt cõſiderari. p̃ vt eſt illud qõ logm⁹: z ſic oro eſt va vel falſa q̃ſi formalr. 2° põt cõſiderari ofo vt eſt illud de quo logmur: z ſic veritas vel falſitas in ofone ſũt q̃ſi mãlr rñ. q̃ ergo dicit aſin⁹ volat: hec ofo accepta formalr z vt eſt ſignificatiua ſimplr eſt falſa. accepta vo mãlr z vt eſt illud de quo logmur aliquo mõ põt dici vera. naz de hac ofone. aſinus volat. põt aliqd vere enũciari. vere. n. dicit q̃ eſt falſa. cuz ergo bñe aliqd mãlr ſit bñe flm qd. bñe vo formalr ſit bñe ſimplr. dicẽs ſe dre falſuz ſi poſtea falſuz dicat ſimplr mẽtit. ſz qd aũt dicit vez: z qz difficile eſt videre quõ ibi ẽ veritas mãliter: z quõ formalr. ſo vt dicebat ꝗ palo⁹ vl ſupaddere ſpãlem difficultatẽ. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Similiter autẽ z in ad aliqd: z vbi: z quãdo omnes huiuſmodi ofones flm hoc accidũt.

¶ Ponit palo⁹ ꝯcludẽtes ꝯdictoria q̃tuz ad additionem incõpetẽter additã: z duo fac: qz p̃ ꝓponit qõ intendit. 2° exequit de itẽto ibi. (Ergo ſanitas z diuitie.) ꝯtinuel ſic. ſicut ꝯmittit falſa flm qd qñ additio eſt incõpetẽs. ſilr aũt ꝯmittit talis falſa qñ fit talis additio icõpetẽs mõ: vt qñ fit in ad aliqd vt flm reſpectũ: vel vbi. i. ſz locũ: z qñ. i. ſz tps. nã oẽs hõ ofones accidũt ſz ꝗ: qz peccare poſſunt per hõ fallaciam. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Ergo ſanitas vel diuitie bonũ: ſz inſipiẽti z nõ recte vtẽti nõ bonũ: bonũ ergo z nõ bonũ.

¶ Exequit de itẽto ponẽdo hõ palo⁹. z duo facit: qz p̃ ponit mãm taliũ palo⁹. 2° docet eos ſoluere ibi. (Aut nihil ꝓhibet.) circa pmũ duo fac: qz p̃ z ſepatiz z p̃ ſe ponit pa⁹ flm ad aliqd. 2° ſil' z ꝯiũctiz ponit palo⁹ ſz qñ z ſz vbi. 2ª ibi. (Ergo ſanũ eẽ.) dicit q̃ q̃ ſanitas z diuitie ſunt bonũ: ſed inſipiẽti z nõ recte vtẽti nõ ſunt bonũ. totũ ꝗ accipiendũ ẽ p̃ minori. q̃ idẽ eſt bonũ z nõ bonuz. hec eſt ꝯclo. formel aũt ſic palo⁹. q̃ nõ ſunt bonuz inſipiẽti z nõ recte vtẽti nõ ſunt bonuz: ſz ſanitas z diuitie q̃ ſunt in ſe bonuz z non ſunt bonũ inſipiẽti z nõ recte vtẽti. q̃ ſanitas z diuitie q̃ ſũt qd bonuz nõ ſũt bonum. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Ergo ſanũ eẽ vel poſſe in ciuitatẽ bonũ: ſz eſt qñ nõ meli⁹. idẽ ergo eidẽ bonũ z nõ bonum.

¶ Ponit ſil' palo⁹ q̃tũ ad locuz z tps. d. q̃ ſanitas z poſſe in ciuitate ſunt bonuz: ſz eſt qñ. i. aliqñ q̃ ſanitas nõ ẽ qd meli⁹. ſic ẽt eſt qñ in aliqua ciuitate q̃ poſſe ibi. (Nõ ẽ bonuz.) pñt aũt ex ꝗ formari duo palo⁹. vn⁹ q̃tuz ad tps ſic. qõ nõ eſt bonũ aliqñ nõ ẽ bonuz: ſz ſanitas q̃ eſt qõdã bo⁹ aliqñ nõ eſt bonũ. q̃ ſanitas q̃ eſt qõdã bonũ nõ eſt bonũ. ali⁹ aũt palo⁹ põt ſic formari q̃tũ ad vbi: qõ nõ eſt bonuz alicubi nõ eſt bonuz: ſed poſſe in ciuitate qõ eſt quoddaz bonum non eſt bonũ alicubi. ergo poſſe in ciuitate qõ eſt quoddaz bonuz nõ eſt bonuz. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Aut nihil ꝓhibet qõ ſimplr eſt bonuz huic nõ eſſe bonuz: aut hoc huic quidẽ bonũ: ſed nõ nunc: vel nõ in hoc bonuz.

¶ Soluit ad oẽs dictos tres palo⁹. d. q̃ nihil ꝓhibet aliquid qõ eſt bonũ ſimplr nõ eſſe bonũ huic. i. inſipiẽti vl nõ recte vtẽti q̃tuz ad palo⁹ ſũptũ penes ad aliqd: aut ſi eſt bonũ huic nõ eſt bonuz nũc q̃tum ad palo⁹ ſũptũ penes qñ ſiue penes tempus. vel nõ eſt bonũ in hoc loco q̃tum ad paralogiſmuz ſũptũ penes vbi.

Ergo qõ nõ valet ſapiẽs eſt malũ: mittere aũt nõ vult bonũ: malũ ergo bonuz. Nõ enĩ idẽ dicere maluz eſſe bonum z amittere bonum.

¶ Poſtq̃ ꝓbs poſuit palo⁹ vui⁹ fallẽ cõcludẽtes opposita ꝯdictorie. In pte iſta ponit hõ palogiſmos ꝯcludẽtes opposita ꝯtie. z tria facit flm q̃ tres tales palogiſmos ponit. 2ª ibi. (Silr autez z que de fure.) 3ª ibi. (Et egritudo eſt maluz.) pm⁹ palo⁹ talis ẽ qõ nõ vult ſapiẽs ẽ maluz: ſapiens nõ vult amittere bonuz. q̃ malũ eſt bonuz. formel ſic palo⁹. ſapiẽs nõ vult bonũ amittere. q̃ nõ vult bonũ: ſz qõ nõ vult ſapiẽs ẽ malũ. q̃ bonũ ẽ malũ. ſoluit dicẽs q̃ nõ ẽ idez dicere malũ eſſe bonuz: z maluz eſſe amittere bonũ. nolle enĩ amittere bonũ nõ eſt nolle bonuz ſimplr: ſz eſt nolle bonuz flm quid: z qz amittere bonuz eſt bonuz flm quid: z eſt maluz ſimplr nõ valet ſi amittere bonũ eſt malum q̃ bonum ſit malum.

Dubitaret forte aliquis. qz videl hic nullaz eſſe fallam. nullã. n. videl bñe apparẽtiez. dicẽdo nõ vult amittere bonũ. q̃ nõ vult bonuz. ¶ Dõm q̃ q̃cũq; vult aliqõ totũ videl velle qualibet illarũ ptiũ: vt qui vult amittere maluz: qz vult ꝗ totũ amittere maluz: videl velle tã malũ q̃ amittere. ſilr etiã qui nõ vult amittere bonũ: qz nõ vult hoc totũ. vz. amittere bonũ videtur q̃ nec velit bonuz nec velit amittere. ſufficiẽs q̃ eſt ibi apparẽtia: qz totũ ſufficiẽter videl iferre ſuas partes.

Ulterius forte dubitaret aliquis: qz videl q̃ ſit ibi bonũ argumẽtuz: qz ſi totuz ſufficiẽter infert partes ſuas videl valere q̃ qui vult totuz q̃ velit qualibet illaz partiũ: vt ſi vult ꝗ totũ malum amittere: põt inferri q̃ velit malũ: z q̃ velit amittere: z ſi nõ vult bonũ amittere ſequit q̃ non vult bonum.

¶ Dõm q̃ totũ ifert ſuas pte: ſi vna ps nõ diminuit de rõne alteri⁹. videm⁹. n. q̃ qz mortuũ diminuit de ratione

hoiez nõ valet q̃ hõ mortu⁹ ſit hõ: ſic ẽt qz amittere diminuit de rõne boni: nõ valet q̃ amittere bonũ ſit bonũ. nã ponere amiſſionẽ boni eſt tollere rõnẽ boni: ſicut ponere hoiez mortuũ eſt tollere rõnẽ hoĩs. ¶ Propter formam aũt argumẽti ſciẽdus q̃ volẽs totũ vult qualibet ptẽ nõ in ſe: ſz vt hz ordinẽ ad totũ. qui q̃ nõ vult bonũ amittere nõ ſequit q̃ nõ velit bonũ ſz ſe acceptũ. ſz q̃ nõ velit bonũ vt ſtat ſub amiſſiõe: z qz velle aliquid vt hz ordinẽ ad aliud eſt velle illud mãlr z ſz qd: qz ptes ſũt mã toti⁹: volens amittere bonũ: nõ ſequit q̃ nolit bonũ formalr z ſz ſe: ſed forte ſequit q̃ nolit ipſum materialiter: z vt habet eſſe flm quid. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Similiter autẽ z que de fure eſt oratio. non enĩ ſi malũ eſt fur z ſumere eſt malũ: nõ ergo malũ vult: ſz bonũ. nã ſumere bonũ eſt bonũ.

¶ Ponit 2ª palo⁹. d. q̃ ſilis eſt oro q̃ eſt de fure. non. n. ſi malũ eſt fur. i. qõ vult fur ſegẽ q̃ ſumere bonũ eſt malũ. qz fur vult ſumere bonũ. formel aũt ſic palo⁹. qõ vult fur eſt malũ: ſed fur vult ſumere bonũ. q̃ ſumere bonũ ẽ malum. Soluit qõ fur nõ vult malũ ſed bonuz. naz ſumere bonum bonuz eſt.

Dubitaret forte aliqs. qz nõ videl verũ q̃ fur nõ velit malũ ſz bonũ. nã cũ fur volũtare ſit malus nõ eſt vez q̃ velit bonuz: ſz maluz. ¶ Dõm q̃ fur vult bonũ mãlr: qz vult rez bonã. ſumere. n. bonuz eſt res bona. vult tñ formalr malũ: qz vult hõ bonũ malo mõ ſumere. q̃ bonũ ſimplr z in ſe bonũ eſt: ſz vt eſt volitũ a fure eſt maluz. peccat q̃ palo⁹ flm qd ſi cõcludat ſumere bonũ eſſe maluz ſimplr: qz eſt maluz vt eſt volituz a fure. res q̃ q̃ eſt volita a fure eſt bona: ſz vt ẽ volita a fure nõ eſt bona. iõ forte pbs ꝯcedit q̃ fur vult bonuz: non tñ ꝯcedit vt vult illud q̃ ſit bonũ. ¶ Notãduz q̃ q̃ res que volita eſt a fure duplr põt cõſiderari: vel in ſe: vel vt ſtat ſub hac intẽtiõe inq̃tuz eſt a fure volita. In ſe autez accepta hõ res bona eſt ſimplr: ſz forte ſit mala flm qd vt inq̃tuz fur mala intẽtiõe verſat circa ipſaz. ſz ſi cõſideret volitũ a fure ſub rõne q̃ volitũ ſimplr z formalr malum eſt. põt autẽ eſſe bonuz mãlr inq̃tuz tale volituz verſat circa rez bonã: z qz res ipſa bona eſt. volũtas furis mala ẽ: ſi ex bonitate rei arguim⁹ bonitatẽ volũtatis dõo. vult fur aurũ: auz eſt bonuz. q̃ vult bonũ. facim⁹ fallaz ſz qd. ſic etiã ſi ex malicia volũtatis arguim⁹ maliciã rei dõo. fur vult maluz: z vult auz. q̃ aurũ eſt maluz. peccaremus etiam per flm quid. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Egritudo malũ ẽ: ſz nõ amittere egritudiez.

¶ Ponit tertiuz palo⁹ q̃ ſic formel. volẽs bonũ vult egritudinẽ amittere: ſed q̃ vult egritudinẽ amittere vult egritudinẽ. q̃ volẽs bonũ vult egritudinẽ: ſz egritudo ẽ malũ. q̃ volẽs bonuz vult malum. pbs ãt pſupponit hũc palo⁹ cẽ ſz: ad quẽ ſolvit q̃ egritudo eſt malũ: ſz amittere egritudinẽ nõ ẽ malũ. cuz q̃ dr q̃ q̃ vult egritudinẽ amittere vult egritudinẽ z malũ. nõ ẽ vez ſimplr ſz ſz qd: qz amittere egritudinẽ ſimplr nõ eſt malũ ſz bonũ. ¶ Notandũ autẽ oẽs hos palo⁹ tres cõcludere p̃ opposita cõtrarie accipiẽdo ꝯtraria large ſz q̃ maluz z bonuz ſunt contraria.

Poſſet autem dubitari qõ ꝗ palo⁹ de amiſſione egritudinis hz apparẽtiã: z quõ ſit ibi fallã flm qd. ſed ſi cõſiderenl que dicta ſunt in palogiſmo de amiſſione boni que hic q̃runl nõ habẽt dubium. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Ergo iuſtuz iniuſto: z qõ iniuſte. eo q̃ iniuſta magis eligenduz. ſz mori iniuſte magis eligendum q̃ iuſte oportet ergo.

¶ Ponit palogiſmos cõcludẽtes opposita p̃uatiue. z duo facit: qz p̃ ponit hõ palogiſmos. 2° ſoluit eos ibi. (Nõ enĩ ſi pati.) circa pmuz tria facit. ſz q̃ tres palo⁹ ponit. 2ª ibi. (Ergo eſt iuſtũ.) 3ª ibi. (Et vez oporteat.) dicit q̃ q̃ iuſtũ eſt iniuſto: z qõ fit iuſte eo qõ fit iniuſte magis eſt eligenduz. hec eſt maior: ſed mori iniuſte eſt magis eligẽduz q̃ mori iuſte. hec eſt minor. formel ſic palo⁹. res iuſta ẽ magis eligẽda q̃ iniuſta: ſed mors iniuſta eſt magis eligẽda q̃ iuſta. q̃ res magis eſt eligẽda iuſta: z res magis eligẽda ẽ iuſta. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Iuſtum eſt ſua habere quẽq;. Que autẽ aliqs iudicat flm opinionẽ ſuã: z ſi ſit falſus rata ſũt ex lege: idem ergo iuſtum z iniuſtuz.

¶ Ponit 2ª palo⁹. d. q̃ iuſtũ eſt ſua bñe quẽq;: vel vnumquẽq;. que autẽ aliqs iudex iudicat flm opinionẽ ſuã. i. ſz opinionẽ legis: z ſi ſit iudex ille falſus in iudicãdo: ſua ſũt ſingla ex lege. ex ꝗ dz accipi mior. q̃ idẽ ẽ iuſtũ z nõ iuſtũ: vl idẽ ẽ iuſtũ z iniuſtũ. hec eſt ꝯclo. formel autẽ ſic palo⁹. habere ſua ſemp eſt iuſtũ: ſz bñe ſua flm legẽ aliqñ eſt iniuſtũ vt cuz iudex falſuz iudicat. ergo habere ſua eſt iuſtum z iniuſtum. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Et vtrũ oporteat iudicare cũ q̃ iuſta dicit: vl qui iniuſta. At vo cũ q̃ iniuriã paſſus ẽ: iuſtũ ẽ z ſufficiẽter dicẽ q̃ paſſus ẽ. Ea ãt erãt iniuſta.

¶ Ponit tertiũ palo⁹. d. q̃ vez oporteat iudicare cuz q̃ dicit iuſta: vel q̃ dicit iniuſta. hec ẽ maior palo⁹. vz. q̃ oz iudicare. i. cõdẽnare dicẽtẽ iniuſta. at vo cũ q̃ iniuriã paſſus ẽ iuſtũ eſt dre ſufficiẽter ea q̃ paſſus eſt: ſz ea erãt iniuſta: qz iniuria iniuſtitia q̃dã ẽ. iuſte q̃ pt q̃s iniuſta dre ſi ſit iniuſta paſſus. formel aũt ſic palo⁹. iniuſta dicẽtẽ iuſtũ ẽ ꝯdẽnare. ſz iuſtũ hoiez iniuriã paſſuz ꝯuenit eẽ iniuſta. dicentem q̃ iuſtuz hoiez iuſtũ eſt ꝯdẽnare: ſz ꝯdẽnare iuſtũ eſt iniuſtuz. q̃ idẽ eſt iuſtuz z iniuſtuz. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Nõ enim ſi pati aliquid iniuſte eligẽduz: hoc qõ nõ iuſte eligẽduz magis q̃ qõ iuſte: hic autem nihil ꝓhibet iuſte q̃ iniuſte.

¶ Soluit z tria facit: z qz p̃ ſoluit ad pmũ palo⁹. 2° ad 2⁹. 3° ad 3⁹: 2ª ibi. (Et bñe ſua.) 3ª ibi. (Silr aũt.) dicit q̃ q̃ nõ ſe' ſi eligẽduz ẽ aliqd iniuſte pati: q̃ ꝗ. i. pp ꝗ magis ſit eligẽdũ ſimplr iniuſte. i. q̃ fit iniuſte q̃ qõ iuſte: ſz ſimplr qdẽ eligẽduz ẽ qd iuſte: ſz hoc. i. flm hoc. vel ſz qd nihil ꝓhibet magl eligẽdũ eẽ qõ fit iniuſte q̃ qõ fit iuſte. cũ q̃ arguebat. eligẽduz eſt mori iniuſte. q̃ eligẽdũ eſt qõ fit iniuſte: ꝓcedebat a ſz qd ad ſimplr. nõ enĩ valet. ſi eligẽduz ẽ iniuſte mori: q̃ ſit eligẽdũ iniuſtũ ſimplr.

Dubitaret forte aliqs. q̃ ſit cã q̃ eligere mori iniuſte eſt eligere iniuſtũ flm qd z nõ ſimpliciter. ¶ Dõm q̃ vnũqõq; eſt tale ſimplr: qñ adeptum eſt formã talis. nõ eſt. n. ſimplr ignis niſi qõ adeptũ ẽ formã ignis: ſz flm qd eſt tale qõ ſolũ eſt mãlr tale. cuz q̃ qs mori iniuſte in eo nõ eſt iniuſtitia formalr: qz illã iniuſtitiã ipſe nõ exercet: ſed mãlr z paſſiue eſt in eo iniuſtitia inq̃tuz eſt mã circa quã tyrãn⁹ iniuſtus ſuã iniuſtitiã exercet. occidẽs q̃ iniuſte ſimplr iniuſtus eſt: ſz q̃ mori iniuſte nõ eſt ſimplr iniuſtus: ſz ſolũ eſt mã circa quã iniuſtũ exercet. eligere q̃ agere iniuſta eſt eligere vt ſit iniuſtus ſimplr: ſz eligere pati iniuſta ẽ eligere vt ſit iniuſtus ſz qd. ſimplr ergo ſunt eligenda iuſta. ſed nihil ꝓhibet ſz quid eligendum eſſe iniuſtum. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Et bñe ſua iuſtũ: aliena aũt nõ iuſtũ. Judiciũ vo ꝗ iuſtũ eẽ nihil ꝓhibet: vt ſi ſit ſz opionẽ iudicãtis: nõ. n. ſi. iuſtũ ꝗ: vel ſic z ſimplr iuſtuz.

¶ Soluit ad 2ª palo⁹. d. q̃ bñe ſua ẽ iuſtũ: bñe aũt aliena nõ eſt iuſtũ ſimplr. ſz nihil ꝓhibet ꝗ. i. bñe nõ ſua eẽ iuſtũ

iudiciū.i.p iudiciū indicātis:qz si sit fm opinionē iudicātis erit ibi iustitia q̃tū ad B:sed nō erit ibi iustitia simplr. nō.n.si iustū est B.i.fm hoc:vt fm iudiciū iudicātis. vt si est iustū sic.i.fz legē:nō pp hoc sequit q̃ sit iustū simplr. Cū ḡ oī hoc ē iustū fz iudiciū iudicātis:vel fz legez.ḡ ē iustuz:peccat p fallaz fz gd ⁊ simplr. ¶ Deinde cuz dicit.

¶ Silr aūt ⁊ q̃ iniusta sunt nihil ꝓhibet ea dicere iusta eē.nō.n.si dicē iustū necē ē iusta eē.

¶ Soluit ad tertiuz palo^{m}.⁊ duo facit:qz p̃ ponit bꝫ solonez.2° qd̃ dixerat manifestat p silē ibi.(Sicut nec si.) dicit ḡ q̃ silr soluēduz est ad tertiuz palo^{m}:qz q̃ iniusta sunt nihil ꝓhibet iustū esse ea dr̃e.nā nō si est iustū aliqua dr̃e necē est illa iusta eē.pōt enī iuste dici qd̃ est iniustū.cū ergo arguit.q̃ dicit iniusta:est iniustus:⁊ est ꝑdēnādus. est ibi falla fm qd.nā in dicēdo iniusta nō est iniusticia simpliciter:fz solū est iniustitia fm qd ⁊ mālr in q̃tū est fmo de rebus iniustis. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Sicut nec si vtilia āt ē dicere vtilia. silr ⁊ iniustis: q̃re nō si q̃ dicunt iniusta q̃ dicit iniusta vicit.dic.n. q̃ dicē ē iustū. Silr āt pati iniusta.

¶ Manifestat qd̃ dixerat p silē.d.q̃ sicut nō valet si ē vtile inutilia dr̃e.q̃ vtilia sunt q̃ dicunt.qz vtile est aliqū dr̃e inutilia vt cognita cozrigant.vel meli^{o} caueant.silr se bꝫ ⁊ in iustis.qz nō oꝫ si iustū est dicere.q̃ iusta sunt q̃ dicunt. nā iuste pōt dici iniusta vt cozrigant vel caueant. iō subdit q̃ nō segt.si q̃re dicunt sunt iniusta qui dicit illa vincit.i.obtinet iniusta sine iniusticiā.dicens.n.iniusta nō oꝫ q̃ optineat iniusticiā:vel q̃ sit iniustus:qz tz dicat ea q̃ nō sunt iusta facere:dicit tn ea q̃ sunt iusta dicere. silr autez se bꝫ ⁊ iniusta pati. nā siquis pt dr̃e iniusta absq; eo q̃ sit iniust^{o}: sic pt iniusta pati:nō tn iniust^{o} erit. CAP. IX.

Is aūt que fz diffōnē fuit elēchi: quēadmodū scriptū est ipsis obuiare ꝓsiderātes ꝓclonez ad ꝑdictionē: vt sit idē ⁊ fm idē: ⁊ similiter: ⁊ in eodē tēpore.

¶ In parte ista pbs docet soluere ad palo^{os} peccātes fm ignorātiā elēchi.⁊ duo facit:qz p̃ docet soluere ad bꝫ palogismos in gnali.2° exēplificat de bꝫ palo^{is} ibi.(Sūt aūt oēs.) circa pmū duo facit:qz p̃ docet soluere ad bꝫ palo^{os} cū ꝓclo nō pus in pn^{o} iterrogat.2° docet rndere ad tales paralo^{os}:cum pus in pn^{o} interrogat:q̃ cōcludat ibi.(Si vo in pn^{o}.) dicit ergo q̃ obuiādū est his palo^{is} qui sunt fz diffōnē elēchi.i.fz ignorātiā elē:bi. quēadmodū scriptuz est pus cū tractatuim^{o} de falla fm qd. nā si ia dicta falla obuiabam^{o} cōparādo ꝓclonē ad ꝑdictionē:sic in hac obuiare oꝫ ꝓsiderātes ꝓclonē p respectū ad ꝑdictionē.debemus.n.cōpare ꝓclonē ad ꝑdictionē: vt sequit ex pmissis. vtruz idez ibi neget ⁊ affirmet fm idē ad idē.similiter ⁊ in eodē tēpore. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Si vero in principio iterroget nō fatenduz: qm̃ ipole eē idē duplū ⁊ nō duplū. Sed dōz nō sic aūt vt erat redarguere ꝓcessuz.

¶ Docet rndere ad bꝫ palo^{os}:qm̃ ꝓclo pus iterrogat q̃ cōcludat.d.q̃ si opponens in pn^{o} anteq̃ faciat palo^{m} interroget vtrū idē sit duplū ⁊ nō duplū nō est fatēdū.i.nō est ꝓcedendū q̃ ipole sit idē esse duplū ⁊ nō duplū.fz dōz est q̃ nō est pole sic esse aliqd duplū ⁊ nō duplū: vt ꝓcessuz erat redarguere.i. vt ꝓcedit esse redargutionē:vel ꝑdictionē.nā duplū ⁊ nō duplū vt verā ꝓtradictionē importāt eidem inesse non possunt.

Dubitaret forte aliqs.vtrū idē possit esse duplū ⁊ nō duplū. ¶ Dōm q̃ duplū relationez ipoztat:cui^{us} fundamētū est quātitas.sic silē relationē ipoztat cui^{us} fundamētū est q̃litas.sic ergo ad hoc q̃ aliqd sit silē nō oꝫ q̃ sit tale fz oēm q̃litātē.sic ad B q̃ aliqd sit duplū nō oꝫ q̃ sit tale fm oēz dimēsionē: vel fm oēz q̃titatē.sic ergo idē pōt eē silē fm vnā q̃litatē ⁊ nō silē fz aliam:⁊ sicut idē pōt esse magnū respectu vni^{us}: ⁊ nō magnū respectu alteri^{us}.ita idē pōt esse duplū fz vnā dimēsionē vt fm lōgitudinē:⁊ nō duplū fm aliā: vt fm latitudinez: ergo idē erit duplū ⁊ nō duplū: fz nō erit duplū ⁊ nō duplū fm q̃ talia ipoztāt verā ꝑdictionē: qz duplū fm longitudinez nō contradicit nō duplo fm latitudinez.

Alterius forte dubitaret aliqs.vtrū absq; additione ꝓcedēdū sit idez eē duplū ⁊ nō duplū: videt q̃ non.qz absq; additione nō ꝓcedimus idē esse albū ⁊ nō albū:fz cū additione ꝓcedim^{us}:qz nō est icōueniēs aliqd eē albuz fm vnā pte: ⁊ nō albū fz aliaz. ¶ P.qd̃ sine additamēto dr̃ simplr dici:⁊ qd̃ ē simpl^{r} tale videt pfecte eē tale:cū ḡ duplū fm solā lōgitudinem nō sit pfecte duplu:nō videt q̃ si ens sit duplū simplr ⁊ absq; additione debeat dici duplū. ¶ Dōz q̃ nō est silē de formis absolutis ⁊ relatiuis.relatiua enī in seipsis iplicāt respectū quēdā.qd̃ ḡ est duplu:q̃ respectū ad aliqd absq; additione alia:pōt dici duplū:qz duplū in seipso quēdā respectū claudit.eē enī duplū nō est eē aliqd absolute: fz respectiue.videmus enī:qz qd̃ est albuz fm vnā partez non potest dici albū simpliciter:sed est albuz fm quēdā respectuz:vt p respectuz ad partē.si ergo in ipso albo claudere tur talis respect^{us}:ita q̃ esse albuz eēt esse aliqd respectiue albuz fm partē:qz eēt B albuz respectiue: posset dici a.bū absq; additione:cū positū sit q̃ duplū qd respectiuū noiet. ꝓpetēter ḡ duplū fm lōgitudinē: ⁊ nō fm latitudinez pōt dici duplū ⁊ nō duplu. Qd̃ vo obycit de albo pz q̃ nō simile est de absolutis ⁊ respectiuis. Qd̃ aūt addebat qd̃ ē simplr tale est perfecte tale. Dōm q̃ eē simplr in relatis est esse p respectuz.sufficit ḡ q̃ simplr ⁊ absq; additione dicatur duplu qd̃ est respectiue duplū.nā sicut nō oꝫ ad B q̃ aliqd sit duplū q̃ sit ad oia duplū: qz tūc nullus numerus esset duplus: cū nullus sit numerus qui respectu oīs numeri valeat dici duplus:sic nō oꝫ absq; additione dicat duplū qd̃ sit p omnē modū duplū.duplū ḡ fm lōgitudinez duplū est simplr ⁊ pfecte fm q̃ pfectio bꝫ eē in his que dicunt p respectū. In relatiuis.n.nō oꝫ qd̃ est pfecte tale q̃ sit omni modo tale: sed sufficit q̃ sit alicuius vel aliquo modo: vel respectiue tale.ex hoc ergo pōt apparere differētia inter hāc fallam ⁊ fm quid.nā hec falla non semp ipedit illationē:fz semp ipedit ꝑdictionē. sylloḡcat enī q̃ aliquid sit duplū ⁊ nō duplū:sed nō sylloḡcat bꝫ vt sunt ꝑdictoria:sed falla fz gd etiā ipaz illationē ipedit:qz nō pōt inferri.albus dentem.ḡ albus:sicut pōt inferri duplu fm longitudinez.ergo duplū.pbus ergo qz quasi eodem modo docuerat soluere hanc fallaciaz:⁊ fm quid oīcens hanc sicut illaz soluendā esse cōsiderādo cōclusionē ad cōtradictionez.ideo forte ne crederet hanc fallaciam ab illa nō differre.addidit hanc nō semper impedire illationez sed contradictionez.nam vt ait.non debemus negare q̃ non possit inferri aliquid esse duplum: ⁊ non duplum sed q̃ talia inferri nō valent vt implicant contradictionē. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Sunt autē oēs he oīones fm hoc: putasne qui scit singulū:qm̃ singulū nouit rē: ⁊ q̃ ignorat silr. Sciēs aūt qs coziscū qm̃ coziscu^{s}:ignorabat qm̃ musicus: quare idez scit ⁊ ignorat.

¶ Ponit paralogismos deseruientes huic fallacie. ¶ Ad cuius euidentiaz sciendum q̃ cū q̃ttuoz sint modi huius fallacie.illi tamē quattuoz ad duos reduci possunt.nam

p̃mi tres modi.vz.fm idem ad idem: ⁊ silr. quasi in idem redeūt:qz qd̃ est magnū ⁊ nō magnuz nō r^{n} eiusdē pōt dici quodāmō eē magnū ⁊ nō magnū:nec fm idez:nec silr. sunt ḡ quodāmō duo modi hu^{us} falle:quoz vn^{us} est cū cōcludunt ꝑdictoria:nō fm idē.ali^{us} vo cū ꝓcludunt nō esse simul.duo ḡ facit:qz p̃ exēplificat de mō illo cuz ꝓcludunt esse ꝑdictoria nō fm idē.2° cuz ꝓcludunt nō eē simul 2° ibi.(Putas ne terracubituz.) dicit ḡ q̃ oēs he oīones q̃ dicunt iūt B.i.peccāt p ignorātiā elēchi.bꝫ aūt oīo ē putasne qui scit singulū qm̃ singulū.i.q̃ scit aliqd fm aliqd nouit rez:⁊ qui ignorat aliqd fm aliqd silr ignorat rē.hec est maioz:fz qui scit coziscū istū qm̃ coziscu^{s}:⁊ ignorat ipm qm̃ musicus sup.scit coziscū fm aliqd:⁊ ignorat ipsuz fm aliqd:hec est minoz.sequit ꝓclo q̃ idem scit ⁊ ignorat veruz est:sed nō fm idem. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Putasne terracubitū tricubito maius. fiet āt ex tricubito terracubit^{us} fm lōgitudinez. maiz āt minoze maiz: idē ergo ipso fz idē maiz ⁊ min^{us}.

¶ Ponit aliū palogismū in quo ꝓcludit ꝑdictoria:nō sit nec fm idē tps.d.putasne terracubitū est maiz tricubito fiet.n.terracubituz fm lōgitudinē ex tricubito.pōt.n. cōtingere q̃ ferrū vel aliq̃ aliud corp^{us} pus exīs triū cubitoz extēdat:⁊ fiat terracubitū:siue fiat q̃tuoz cubitozū: ⁊ maius est minoze maiz erit idē ferrū maiz ⁊ min^{us} eodē ⁊ fz idez:qz erit maiz ⁊ min^{us} seipso fm lōgitudinē.fozmetur autē sic palo^{s}.hoc ferrū est tricubituz in tertia: est terracubitū in nona.ḡ est tricubitū ⁊ terracubitū: fz terracubitū est lōgi^{us} tricubito.ḡ idē ⁊ fm idē vt fm lōgitudinē est maiz ⁊ min^{us} eodez vt seipso. veruz est fz nō simul: nec in eodem tempore. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Illos aūt q̃ fuit in eo qd̃ petūt ⁊ accipiūt qd̃ in principio q̃sitū ē:interrogātib^{us} qd̃ si sit manifestuz:nō dādū:nec si pbabile sit dicēti verū.

¶ Docet soluere ad petitionē pncipij:⁊ duo facit:qz p̃ docz soluere ad hāc fallaz. cū bꝫ defect^{us} precognoscit a rndēte.2° cū nō pcognoscit ibi.(Si aūt latear.) dicit ḡ q̃ illos palogismos qui fuit in eo q̃ petūt: ⁊ accipiūt qd̃ est in pncipio sup.oꝫ soluere nō ꝓcedēdo interrogātib^{us}.i. opponētib^{us} quesitū.i. ppōm quā q̃runt.imo si sit manifestū q̃ p illā ppōnē quā iterrogāt petat qd̃ est in pn^{o} bꝫ q̃sitū:et si sit pbabile nō est dādus siue nō est ꝓcedēduz bꝫ verū: sive bꝫ pbabile.vicēti.i.opponenti fz dicenduz est q̃ petit qd̃ est in pncipio. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Si aūt lateat ignorātia ppter molestiā taliuz orationū ad iterrogātē trāsēūdū nō arguentē. Nā elēchus sine eo qd̃ ex principio: deinde qz datuz est:nō vt hoc vtere^{t}:fz vt ad hoc disputaret ꝓtrarij q̃ in extra elenchis.

¶ Docet rndere ad bꝫ palogismos qm̃ nō pcognoscit defectus eoz.d.q̃ si ppō pp quā petit qd̃ est in pncipio lateat ignorātiā rndētis pp molestiā taliū oīonū:qz difficile est cognoscere que oīones sunt ppinque negocio: ⁊ in quib^{us} petit qd̃ est in pn^{o}. qm̃ ḡ hoc latet ⁊ non pſentit defectus anteq̃ ꝓcludat ꝑ nos est trāsuertēdū.i.trāsferēduz:vt bꝫ greca correctio:ad iterrogātē.i.ad opponētē velut ad nō arguentē.dicim^{us}.n.nos cōuertere ad opponētē dicēdo q̃ nō arguit:qz elēchus oꝫ fieri sine eo q̃ est petere qd̃ est in pn^{o}. Deinde.i.postq̃ dixim^{us} opponēti q̃ nō arguit dōz est q̃ id qd̃ ꝓcessim^{us} nō est datū.i.nō est ꝓcessuz vt opponens vtere^{t} B.i.vt argueret p illud:fz vt disputaret ꝑ illū ad B.i. vt argueret ꝑ illū illi^{us}: velut i ex elēchis.i.i elēchis fcis ex ppositū vel ppriā opionē ī qb^{us} ꝓcedit aliq̃ ppō:nō vt arguat ex ea:sed vt arguat ꝑ eā. ¶ Notādū aūt q̃ idez est arguere ꝑ ppo^{m}:⁊ arguere ꝑ aliqd qd̃ est ppinquū ppositō.cū ergo rndens ꝓcessit aliqd ppinquū ppositō credēs illud nō esse ppinquū:fz postea cuz p illud arguit ꝑ ipsuz pcipit qd̃ est ppinquū ppositō:⁊ q̃ petit ibi qd̃ est in pn^{o}. oꝫ dicere q̃ nō ꝓcessit illud vt argueret per ipsuz: fz q̃ argueret ꝑ illud: qz idē est arguere ꝑ ppositū:⁊ ꝑ ppinquū ppositō. ¶ Notāduz etiā q̃ gratia disputatiōis pōt quis cōcedere q̃ nō credit eē vez: vt arguat ꝑ illud ⁊ cū B fit dicunt fieri extra elēchi:qz ille redargutiōes siue illi elēchi fiunt pter opinionē rndētis:qz in talib^{us} rndēs sustinz aliqd qd̃ nō opinat esse vez. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et eos qui per cōsequens concozdes in ipsa oratione mōstrare.

¶ Docet soluere ad palogismos peccātes fz fallaz ñtis: ⁊ duo facit:qz p̃ dat bꝫ solonez in gnali. 2° exequit de ea i spāli ibi.(Est āt duplex.) dicit ḡ q̃ eos palogismos q̃ peccant p ñtis oꝫ soluere cōcozdes.i.cōcozditer mōstrare.i.in ipsa oīone sup. q̃ nō tz ñta. ¶ Notādū autē hāc eē ꝓcozdez ⁊ cōez solōnē oīuz oīonū peccantiū fm ñtis: q̃ nō tz nec valet ibi ñta.oēs enī tales oīones vel arguūt a positione ñtis: vel a destructiōe antecedētis fm quē modū arguēdi p se loquēdo nunq̃ valet ñta. mōstrare ḡ in ipsa oīone q̃ nō valet ñta est cōcozditer soluere ad oēs tales paralogismos. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Est aūt dupliciter sequētiū ꝓsequētia: aut.n. in pticulare sequit vle: vt boiez aīal: pbāt enī si hoc cū illo: ⁊ illud esse cuz hoc.

¶ Manifestat qd̃ dixerat in spāli:⁊ duo facit:qz p̃ manifestat B cū arguim^{us} a pōne ñtis.2° cū arguim^{us} a destructione ñtis. vel p̃mo ostēdit q̃ sophi^{te} puertūt ñtaz affir^{ōm}. 2° ostēdit q̃ puertūt negatiuā. 2° ibi.(Aut fz opponens) dicit ḡ q̃ sequētiū.i. corp^{us} q̃ sequunt duplex est bona ñta. vna est a positiōe ñtis.ideo ait q̃ aut est bona ñta cū pticulare sequit id qd̃ est vle: vt cum boiez sequit aīal: ⁊ qz aīal sequit ad boiez:qz valet. bō. ḡ aīal. sophi^{te} arguunt ecōuersio. pbāt.n.si B.i.si aīal ē cū illo.i.cū boie.illud.i.bo minē eē cū B.i.cū aīali.arguūt.n.aīal ḡ bō cū deberēt ecōuersio dr̃e.soluēdū ē ḡ cū arguūt a pōne ñtis q̃ nō valet ñta:qz deberēt arguere a pōne ñtis. ¶ Deiñ cū dicit.

¶ Aut fm opponens: naz si huic est illud consequens ⁊ opposito oppositu z.

¶ Oñdit nō valere ñtaz sophista q̃ cū arguūt negatie: qz arguūt a destru^{ne} ñtis. ¶ Ad cui^{us} euidētiā sciēduz q̃ arguere fz ñtaz duplr pōt ꝓtigere.affir^{ne} vel neg^{ne}.⁊ cū arguim^{us} affir^{ne} vt tactū ē debem^{us} arguere a pōne ñtis. negatie vo a destru^{ne} ñtis.sophiste vo circa vtrāq; ñtiam peccāt:pp qd̃ fit ē duplex bona ñta diale^{cor}:sic est duplex mala ñta sophista q̃.nā cū arguūt affir^{ne} arguūt a positione ñtis:cū nega^{ne} a destru^{ne} ñtis. ¶ Uiuz ē ḡ quō nō valet eoq̃ ñta:cū arguūt negatie.duo āt fac:qz p̃ pponit qd̃ itēdit.2° qd̃ dixerat ma^{ne} p ex^{m} ibi.(Scōz q̃ mellissi rō.) ꝓtinuet āt sicut dictū ē q̃ duplex ē bona ñta:qz aut ē vna ñta affir^{ne} cū arguit a pōne ñtis:aut sup.est bona ñta fz opponēs.i.nega^{ne}. cū argui^{t} a destr^{ne} ñtis:⁊ qz bonū ē arg^{m} a destru^{ne} ñtis:sophi^{te} peccātes circa hāc ñtaz arguunt a destru^{ne} ñtis. Nā sup. pbāt sophi^{te} si illō.i.si vle ē ñtis huic .i.pticu^{li} ⁊ ñti q̃ oppo^{ni} sit ñtis oppo^{ti}: vt q̃ oppo^{ni} vlis ⁊ ñtl sit ñtis oppo^{ti} pri^{ua} ⁊ ñtl.arguūt.n. bō. ḡ aīal.nō bō. ḡ nō aīal.cū ḡ nec affir^{ne} nec negatiue arguāt sophi^{te} fm q̃ valet ñta ꝓcozditer ad oēs palogismos ñtis.debem^{us} soluere mōstrādo q̃ nō valet ibi ñta. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Scōz qd̃ ē mellissi rō.nā si qd̃ factū ē bꝫ principiū ingenitū ꝑbat nō bre:q̃re si ingenitū ē celuz ⁊ infinitū: hoc aūt nō est:ecōtrario enī ñta.

¶ Quod dixerat manifestat per exemplũ. cõtinnet̃ sic. bene dictuz est sophistas nõ soluz peccare fm ꝓsequẽtiã affirmatiuã: qz argũt a positiõe ãntis: sed etiã fm ꝓsequẽtiã negatiuã a destructiõe ãntis fm q̃ mellissi rõ sup. peccabat. nã arguebat a destructiõe ãntis cuz deberet arguere ecõuerso. nã ꝑbat mellissus si qõ factuz est bz p̃ñ ingenitũ. i. nõ factũ nõ bẽt p̃ñ: q̃re si celũ est igenitũ. i. nõ factuz nõ bz p̃ncipiuz magnitudinis: z est infinituz. B aũt nõ sequit̃: sz eztio est ꝓña. nõ eni valet. factuz bz p̃ncipiũ magnitudinis z est finitũ. q̃ nõ factuz nõ bz p̃ñ magnitudinis: z ẽ ĩfinitũ: sz ecõtrario valz. vz. qõ nõ bz p̃ñ magnitudinis: z est infinituz nõ est factuz. debem̃. n. arguere a destructiõe ꝑdicati z ãntis: nõ a destructiõe subiecti z antecedentis. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Qui aũt in eo q̃ addit̃ aliqd sillogizãt cõsiderãdũ si ablato accidit nihil miñ ipole.

¶ Docet soluere palo^{m} peccãtes fz nõ cãm vt cãz: z duo facit: qz ꝑmo docet bz solones. z^{o} ostẽdit quõ ex tali solone manifestare possum̃ iperitiã opponẽtis ibi. ¶ Deinde h ostẽdẽduz.) dicit q̃. q̃ palogismi q̃ syllogiçãt in eo qõ addit̃ aliqd. s. supfluuz cuiusmodi sunt palo' fz nõ cãz vt cãz vt soluam̃ eos cõsiderãdũ est si ablato aliquo nihil minus accidit ipole. q̃ si boc ꝓtingat dicenduz est illud non eẽ cãz falsitatis qõ ponebat̃ cã. solo q̃ ad bz palo^{m} est oñdere nõ esse cãz falsitatis qõ ponit̃ causa. ¶ Deide cũ. d.

¶ Deide h ostẽdẽdũ z dicẽdũ qñ dedit: nõ vt videt̃ fz vt faceret ad ozationez: hic vero vsus est nil ad ozationem.

¶ Docet ex bz solone manifestare iperitiã siue ignozãtiaz opponẽtis. d. q̃ deinde. i. post q̃z nouim̃ ibi esse aliqd supfluũ. qõ nõ est cã ꝓlonis: h bz supfluũ est ostendendũ z est dõm a rñdente. q̃ dedit illud. i. ꝓcessit nõ vt videret̃ ei esse ꝑbabile. fz vt p illud argueret ad oñones. i. ad ꝓclusionez siue ad ꝓpositũ: sed opponẽs q̃ vsus est eo nihil ad oñonez. i. nõ est vsus eo ad ꝓposituz. ex boc. n. maxie manifestabit̃ ignozãtia opponẽtis. si ꝓcessa sibi ꝓpõne q̃ nõ videbat̃ ꝑbabilis nesciuit ea vti ad ꝓpositũ vt per eã cõcluderet aliquod incõueniens.

A B eos ꝏ q̃ plures ĩterrogatiões vnã faciũt stati ĩ p̃cipio determinãdũ: nã ĩterrogatio est vna: ad quã vna est respõsio. Quare nec plura dicta ỏ vno: nec vnuz de multis: sed vnuz de vno dicenduz vel negandum.

¶ In pte ista docet pb̃s soluere ad palo^{os} fz plẽs ĩterrogatiões: z tria facit: qz p̃ ponit bz solonez. z^{o} oñdit qñ p tales fallaz fit elenchus. z^{o} ponit palo^{os} peccãtes fz hãc fallaciã. z^{a} ibi. (Sicut aũt ĩ equocis.) z^{a} ibi. (Ut in his ozationib̃.) dic̃ q̃. q̃ ad eos palogismos q̃ faciũt plures ĩterrogatiões vt ynã: soluendũ est sic q̃ statiz in pn^{o} est determinãduz. i. est ostẽdenduz sup. q̃ sunt plures ĩterrogationes: z q̃ nõ debet̃ eis vna rñsio. nã ĩterrogatio vna est ad quã est dãda vna rñsio. q̃re si neq̃ ĩterrogat̃ vnũ ꝑdicatũ de multis subiectis. neq̃ pla ꝑdi^{ta} de vno subto: sed interrogat̃ vnũ de vno: est dõm vel negãduz simplr: z est ibi dãda vna rñ^{o}. q̃ p locũ a ꝓzio sensu: cũ sunt plures ĩterroga^{tiões} dãde sũt plẽs rñsiones z nõ vna. ¶ Deinde cũ. d.

¶ Sicut aũt ĩ equocis qñq̃z qdẽ ambob̃: qñq̃z aũt neutri iest. q̃re cũ nõ simplex ẽ ĩterrogatio: simplr rñdẽtib̃ nihil accidit pati: silr z in his. Nõ ergo pla vni: vel vnũ plib̃ iest: vel nõ iest simplr dãti z deliquẽti p̃ pctñ nihil ꝓziũ accit.

¶ Ostẽdit qñ per talẽ fallam fit elẽchus: z qñ nõ fit elenchus. ¶ Ad cuius euidẽtiã sciẽdũ q̃ semp peccam̃ cum ad plures ĩterrogatiões vnã dam̃ respõsionẽ. nã sic faciẽdo ĩterimit̃ ipsuz disputare: vt supza dicebat̃. nõ tñ sp ex tali pctõ accidit ꝏ nos elenchus: qz si sit veritas in vtroq̃z sensu: vel falsitas in vtroq̃z p se loquẽdo pp vnã rñsionez nõ fit redargutio: sz cũ est veritas in vna ĩterrogatione: z falsitas in alia: si det̃ vna rñsio accidet redargutio. duo q̃ facit: qz ꝑmo oñdit qñ ex vna rñsiõe nõ accidit elẽch̃ nec redargutio. z^{o} oñdit qñ accidit ibi. (Qñ aũt huic qdẽ.) dicit q̃ q̃ sicut in equocis qñq̃z ꝑdicatũ inest ambob̃: z ẽ veritas in vtroq̃z sensu. qñq̃z aũt ꝑdicatũ inest neutri significato: qz est falsitas in vtroq̃z sensu: q̃re cũ hic z^{o} interrogatio nõ est simplr. simplr tñ rñdẽtib̃ nihil accidit pati. sic ergo est in equocis: silr aũt est in his. i. in plibus interrogationib̃: qz qñq̃z plura ꝑdicata insunt vni subto vel vnũ ꝑdicatũ inest plurib̃ subtis: qz est veritas in vtraq̃z ĩterrogatiõe vel nõ inest: qz est falsitas in vtraq̃z. cũ q̃ h ꝓtingit simplr danti. i. rñdẽti: z h peccatũ delinquẽti, nihil ꝓziuz accidit: qz nõ redarguit̃. ¶ Notãdũ autẽ q̃ ꝓparat h plures ĩterrogatiões ad equocationẽ pp ꝏuenientiã quã bz nomẽ equocũ cũ ĩterrogatõe pl̃i. sic q̃ si q̃rerẽt ẽ ne canis corp̃ z rñdeat̃ vna rñsione: qõ sic nõ accideret redargutio: qz ꝓ canis sit equocum ad celeste sydus: z ad latrabile al: vtrũq̃z tñ est corp̃. sic etiã si demõstratis celesti sydere z latrabili ali: q̃rerẽt sunt ne hec corpa: qz est ibi vitas q̃tuz ad vtrũq̃z ĩterrogatũ. si rñderẽt vna rñsione q̃ sũt corpa nulluz incõueniẽs accideret: z sicut cũ est veritas ĩ vtroq̃z sensu nõ accidit icõueniẽs si detur vna rñsio affirmatiua: sic cũ est falsitas in vtroq̃z nõ accidit incõueniẽs si dare t̃ vna rñsio negatiua. ¶ Notãdũ etiã q̃ ait delinquẽti hoc peccatũ: qz vt dcñ̃ est semp peccat̃ cuz ad plẽs ĩterrogatiões dat̃ vna rñsio: sed nõ semp ex tali peccato accidit redargutio. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Qñ aũt accidit huic qdẽ: illi aũt nõ: aut plura de plurib̃: z ẽ qñ ilsũt ambo ambob̃: ẽ aũt qñ nõ insunt: rursuz quare hoc formidãduz.

¶ Ostendit quõ p talẽ fallam fit elenchus. d. qñ aũt sup. vnuz ꝑdicatũ ĩterrogat̃ de plurib̃ subiectis: z h bz ꝑdicatuz huic quidẽ subto sup. ĩest: illi. i. aliq̃ subto nõ inest: sic etiã cũ plura ꝑdi^{ta} interrogant̃ de plurib̃ subtis est qñ. i. ꝏ aliqñ q̃ ambo ꝑdicata insunt ambob̃ subiectis. Rursum est qñ. i. aliqñ q̃ nõ insunt ambo ꝑdicata ambobus subiectis: qz h est formidãdũ h. s. qñ nõ est veritas ĩ vtroq̃z ĩterrogato: nec falsitas in vtroq̃z. formidãduz est eni h: qz sic faciẽdo accidet nobis redargutio. ¶ Deide cũ. d.

¶ Ut ĩ his oñonib̃: si h qdẽ ẽ bonũ: illũ aũt malũ: qm̃ h vez ẽ dicere: quoniã bonũ z maluz: z rursuz neq̃z bonũ neq̃z maluz.

¶ Ponit paralogismos deficiẽtes fm dictã fallaz: z qz nõ est icõueniẽs eundẽ palo^{m} peccare fm diuersas fallas. iõ duo facit: qz ꝑmo ponit bz palogismos siue bz oñones. z^{o} dicit aliq̃s illarũ oñonũ cadere in alias solones: z peccare p alias fallas. z^{a} ibi. (Cadũt q̃ he oñones.) circa ꝑmũ q̃tuoz facit fz q̃ttuoz palogismos adducit. z^{a} ibi. (Et si singuluz.) z^{a} ibi. (Ampli^{o} si bonũ quidẽ.) 4ª ibi. (Et duo inequaliũ.) circa ꝑmũ duo facit: qz ꝑmo ꝑponit qõ intẽdit. z^{o} manifestat qõ dixerat. z^{a} ibi. (Nõ enĩ vtrũq̃z.) dic̃ q̃ q̃ accidit falli p plẽs ĩterrogatiões vt accidit ĩ his oñonib̃ que dicent̃: vna aũt bz oñ̃o est si, ꝑpositis duob̃: quoruz h quidem est bonuz: illud aũt malũ: si querat̃ vtrũ h sint bona vel mala: z det̃ vna rñsio. accidet h incõueniẽs qñ verũ est dicere h. i. vnũ z idẽ eẽ bonũ z malũ: z rursuz esse neq̃z bonũ neq̃z malũ. ¶ Deinde cuz dicit.

¶ Nõ. n. est vtrũq̃z vtriq̃z: quare idez bonuz z maluz: z rursuz: neq̃z bonuz neq̃z maluz.

¶ Manifestat qõ dixerat. s. q̃ accit idẽ eẽ bonũ z malũ: z nõ eẽ neq̃z bonũ neq̃z malũ. d. q̃ cũ vtrũq̃z nõ sit vtrũq̃z qz positũ est nõ eẽ vtrũq̃z bonũ neq̃z vtrũq̃z maluz: sz alterũ bonũ z alterz maluz. si det̃ ibi vna ꝓ? vt si dicant̃ ãbo esse mala: vel ambo eẽ bona ꝓtinget bo^{m} eẽ malũ: vl' maluz bonuz. sz si idẽ ẽ bonũ z malũ rõne q̃ bonũ nõ erit maluz: z rõne q̃ maluz nõ erit bonũ. ergo neq̃z erit malũ neq̃z bo^{m}. iõ ait: q̃ qz vtrũq̃z nõ ẽ vtrũq̃z. si det̃ vna ꝓ^{o} accidet idẽ eẽ bo^{m} z malũ: z idẽ eẽ nz bo^{m} nz malũ. ¶ Deiñ cũ. d.

¶ Et si singulũ ipz sibi idẽ z alij ẽ diuersũ qñ ãt nõ alijs eadẽ fz sibi z diuersa alijs ipsa: sibimet diuersa z alijs eadem.

¶ Ponit aliũ palo^{m}. d. si singln. i. si qõlibz ipz sit idẽ sibi z alij diuersuz. vt̃. n. B eẽ simplr ꝏcedẽdũ: qz oia nõ sũt eadez alys: sz sũt eadẽ sibi z diuersa alys. B q̃ posito q̃ratur vtz oia sibi z alys sint eadẽ z diuersa: qz si simplr rñdeat̃ q̃ sic: arguat̃ hoc mõ. oia sibi z alys sũt eadẽ z diuersa. ergo oia ipsa sibimet sũt diuersa z eadẽ z sup. silr alys sũt diuersa z eadem: qõ est incõueniens. nõ est ergo responden̄dum simplr: sz cuz q̃rit̃ vtz oia sibi z alys sint eadẽ z diuersa. ¶ Dõm ẽ q̃ sibi sunt eadẽ z nõ diuersa. alys vero sunt diuersa z nõ eadem. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Amplius si bonuz quidez malũ sit: malũ aũt bonum est duo fiant.

¶ Ponit z^{m} palo^{m}. d. q̃ si bonũ qdẽ sit malũ: z malũ sit vl' cñ̃ est bonũ. ꝑpositis q̃ talib̃ duob̃. quoz vnũ de malo fit bonũ: aliud ỏ ẽ. si q̃ q̃rat̃ vtz illa fiãt bona vel mala si det̃ vna rñsio: segt̃ q̃ duo fiãt vnuz: vt q̃ ambo fiant bonũ: vel ambo fiant malũ. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Et vnum inequaliũ vtrũq̃z ipsuz sibi equale quare equalia z inequalia ipa sibi.

¶ Ponit 4^{m} palo^{m}. d. q̃ vnũ ineq̃liũ. i. ꝑpositis duob̃ ieq̃lib̃ q̃rat̃ vtz vtrũq̃z sit ipsuz sibi eq̃le. si q̃rat̃ vtz ãbo illa sint eq̃lia si rñdeat̃ vna rñsiõe: z dicat̃ q̃ ãbo sũt sibi eq̃lia: cũ positũ sit ea eẽ ieq̃lia seq̃t̃ ipa eẽ eq̃lia z ieq̃lia. nõ q̃ bz rñderi vna rñsiõe. nã in pla li numero latet pla litas ĩterrogatiõuz. Duo q̃ ieq̃lia si q̃rant̃ an sint sibi eq̃lia: bz rñderi p plẽs ĩterro^{ncõ}. dõo h ẽ sibi eq̃le z alij ieq̃le: z sliquũ est ẽt sibi eq̃le z alij ieq̃le. quõ aũt in tali palo^{o} est ĩterro^{n} plẽs: patebit meli^{o} cũ ostẽdet̃ quõ cadat in aliã solutiõez: z quõ est ibi alia falla. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Cadũt ergo he oñones z ĩ alias solones. naz ambo z oia pla significant. Nõ ergo idẽ ꝑter nomẽ accit dicẽ z negare. h ãt nõ erat elench̃. Sz manifestũ: qm̃ si nõ vna ĩterrogatio plẽs fiãt: sz vnũ de vno dicat vl' neget nõ erit ipole.

¶ Ostẽdit quõ aliq̃ oñonũ dictaz cadũt in alias solones: z peccãt p alias fallas. d. q̃ he oñones. i. aliq̃ dictaz oñonuz cadũt in alias solones: z peccãt p alias fallas. nõ ambo. i. palo^{o} 4° in quo q̃rebat̃ de duob̃ ineq̃lib̃ vtz ãbo eẽnt eq̃lia z oia. i. palo^{o} z^{o} vbi q̃rebat̃ vtz singula vel oia essent sibi z alys eadẽ z diuersa. hi palo' vel he oñones pla signt. i. peccãt p fallas in dictiõe in qb̃ eisdẽ noib̃ vl' oñonib̃ pla signam̃: iõ subdit q̃ in talib̃ nõ accidit dñe. i. affirmare z neg^{re} idẽ ꝑter n^{o}. i. nisi fz n^{o}. h aũt. s. affirmare z neg^{re} idẽ solũ fz n^{o} nõ erit elẽchus. i. nõ fac̃ verã ꝑdictionez. nõ q̃ est va ꝏdictio qñ est ibi pla litas signãtoz: sz si sit simp̃ ĩterro^{o}: z nõ fiãt plẽs ĩterro^{ncõ} vt vna. sz dicat. i. affirmet vel neget vnũ de vno nõ erit impole. i. nõ accidet incõueniẽs si detur ibi vna rẽspõsio.

Dubitaret forte aliqs quõ oia. i. quõ z^{o} z 4° palo^{o} in qb̃ ponunt̃ oia: z ambo cadũt ĩ alias solones z peccãt nõ solũ p plẽs interro^{ncõ}: sz ẽt plura significãt z peccãt p fallas ĩ dictiõe. ¶ Dõz q̃ cũ q̃rit̃ vtz oia sibi z alys sint eadẽ z diuersa: B est falla in dictiõe: qz ẽ ibi ãphi^{a}. nã cũ dr̃. oia sũt eadẽ si ly sibi fac̃ ꝓstructionẽ reciꝓrocã vez est. nã qõlibet ẽ idẽ sibi. sed si ly sibi fac̃ cõstructionẽ trãsitiuã est locutio falsa. nã si oia sũt eadẽ sibi trãsitiue loquẽdo qõlibet erit idẽ aly. ifti. n. diligũt se. duplez põt eẽ sensus: vel q̃ vn̄ diligat aliũ: vel q̃ qlibet diligat seipsuz. p̃m̃ sensus est trãsitiu^{s}. z^{o} reciꝓroc̃. z qz diuersa rõ ꝓstruẽdi iducit ambhi^{ãm} in pdcã locutiõe põt eẽ ambhi^{a}. sic ẽt ibi põt esse ꝓpõ z diuisio. nã cuz dr̃ oia sibi z alys sunt eadẽ: z diuersa põt ꝑferri ad ꝑce^{ptã} ꝏiunctiz vt sit sensus. oia sũt eadẽ z diuersa sibi: z oia sũt eadẽ z diuersa alys: z sic est locutio falsa. si vo referet̃ diuisiz vt sit sensus. oia sunt eadẽ sibi z diuersa sũt alys: sic põt eẽ locutiõa. z qz tã ꝓpõ q̃ amphia sũt falle in dictiõe: z peccãt aliq̃ mõ: eo q̃ cisdẽ noib̃ vel oñonib̃ pla signam̃. iõ dicun̄t̃ ꝏcẽ oñones cadere in alias solones z signãre pla: qz peccãt p fallas in dictiõe in qb̃ pla signam̃. eodẽ aũt mõ intelligẽdũ ẽ de ambob̃. i. de palo' illo in q̃ ꝑpositis duobus ineq̃lib̃. q̃rit̃ vtrũ ãbo sint sibi eq̃lia. nã si ly sibi faciat ꝓstructionẽ trãsitiuã est locutio falsa. erit. n. sensus q̃ qõlibet sit eq̃le aly. si vo faciat ꝓstructionẽ reciꝓrocã erit locutio va: qz erit sensus qõ vtrũq̃z sit eq̃le sibi. q̃ ẽ ibi amphi^{a} pp diuersaz rõnẽ ꝓstruẽdi. cũ q̃ sp p numerũ pluralẽ fiat ĩterro^{o} plẽs: in dcis palo^{is} erit falla fm plẽs ĩterrogatiões: z qz pla ibi sil' ĩterroganf̃. erũt etiã sibi alie falle fz qd qõ dictũ ẽ. ¶ Aduertẽdũ tñ q̃ ĩ ambo z ĩ oia ab aliqbus alr assignat̃ falla in dictione q̃z dixerim̃. dicũt. n. q̃ ambo z oia pla signant: qz põt teneri collectiue vel distributiue. cũ q̃ dr̃. oia sunt sibi eadẽ: si ly oia teneat̃ collectiẽ erit locutio falsa. erit. n. sensus q̃ oia collectiue z ꝏiunctiz sumpta eandẽ mãz habeãt. sz si ly oia teneat̃ diistributiẽ vt reddat̃ ꝑdi^{ctum} cuiliz pti subiecti p se z diuisiz vt sit sensus. oia sũt eadẽ sibi. i. qõlibet p se acceptũ sibypsi est idẽ: est locutio va. sic etiã duob̃ ineq̃lib̃ mõstratis ambo sũt sibi eq̃lia: si ly ambo teneat̃ distributiue: z nõ sũt sibi eq̃lia: si teneat̃ collectiue: fm ergo hunc moduz in dictis paralogismis erit equinocatio.

CAP. X.

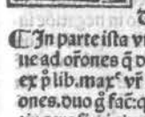

M illis aũt qui deducũt ad idẽ frequẽter dicere: manifestũ qñ non dandũ coz̃ que ad aliqd dicunt̃ significare qdẽ separatas per se p̃dicationes vt dupluz sine eo qõ ẽ duplũ dimidij: qm̃ in eo videt̃.

¶ In parte ista vt dicebat̃ pb̃s docet soluere ad palo^{os} siue ad oñones q̃ ducũt ad nugationẽ. Nuga^{o} aũt vt patuit ex p̃ lib. max^{ca} vt ꝓtingere circa relatia z circa ꝑpas passiones. duo q̃ fac̃: qz p̃ docet soluere ad nugationẽ. put vt̃ cõtingere fieri circa relatiua. z^{o}. put vt̃ ꝓtingere circa ꝑpas passiões. z^{a} ibi. (In his ãt p q̃.) circa p̃^{m} duo facit. qz p̃ docet soluere ad nugationẽ: put vt̃ fieri circa relatiua p se. z^{o}. put vt̃ ꝓtingere circa relatia fz suũ gen̄. z^{a} ibi. (Neq̃z sciam in spẽ.) circa p̃^{m} tria fac̃: qz p̃ ꝑponit qõ intẽdit. z^{o} probat ꝑpo^{m}. 3° ex his q̃ dixerat manifestat p ex^{a} itẽrũ. z^{a} ibi (Nã z dicem̃.) z^{a} ibi. (Duplũ aũt nõ significat.) dicit q̃ q̃ ĩ illis oñonib̃: vel ĩ illis palo^{is} q̃ deducũt ad frequẽter idẽ dñe ma^{m} quõ solũdũ: qm̃ nõ est dãdũ. i. nõ est ꝏcedẽduz coz̃ q̃ ad aliqd dicunt̃ fm ꝑdi^{ctõ} p se z sepatas significare sup. idẽ qõ signant ipse oñones: vel idẽ qõ signant in oñonib̃ ꝏiũcta vt duplũ sũptũ p se sine eo q̃ est duplũ dimidu nõ signãt idẽ q̃ hec oñ̃o duplũ dimidu signãt: qm̃ in

eo.i.in duplo vt.i.itelligit dimidu. nõ.n.pp B qñ ĩ duplo itelligit didu.duplũ p se sũptũ significat idẽ qõ duplũ didu.

Dubitaret forte aliqs.qz vt q duplũ p se sũptuꝫ idẽ significet qõ duplũ dimidu. Nam

Cõ.28. vt dr 4° meta^cc^.rõ quã signat no^n^ ẽ diffõ.qcqd q̃ ptinꝫ ad diffõnẽ alicui^us^ vt ptinere ad signatũ ei^us^.cũ q̃ vnũ relatioꝫ ptineat ad diffõnes alteri^us^:vt vnũ relatiuoꝫ ptinere ad signatũ alteri^us^. ¶ Dõs q nõ oia hnt pari rõne diffõnẽ nec oia ex equo hnt qditatẽ: ſz qdã hnt diffõnẽ simplr vt ea ĩ q̃ꝫ rõne nihil ponit qõ nõ ptineat ad eẽntiã coꝫ.qdã aut hnt diffõnẽ p addit^a^:in quoꝫ rõne aliqd ponit qõ nõ est de eẽn^a^ coꝫ.si q̃ ꝛcedi pot ab^tc^ loquẽdo in his q̃ habẽt diffõnẽ simplr totũ id qõ ptinet ad diffõnẽ rei ptinere ad ei^us^ signatũ:in his tũ q̃ hnt diffõnẽ p addit^a^ : nõ totũ qõ ad talẽ diffõnẽ ptinet ptinere pot ad coꝫ signationẽ.rõ ergo quã signat n^n^ est diffõ in hntib^us^ diffõnẽ simplicẽ.q si cuꝫ B vellem^us^ trahere ad diffõnes p addit^a^:dicerem^us^ nõ totã diffõnẽ ptinere ad signationẽ nois. sed ptẽ:qz in ea aliqd ponit qõ ẽ de signato nois:z qz relatia z vlr p se passiões hnt diffõnẽ p addit^a^, iõ nõ qcqd ponit in diffõne talium ptinet ad signationẽ coꝫ.lz q̃ dimidy ptineat ad diffõnẽ dupli nois tũ dupli nõ signat dimidu:z lz nasus ptineat ad diffõnẽ symi:nois: tũ symi nõ signat nasus : nili vellemus accipe signationẽ large:vt dicem^us^ signari p aliqd qcqd dat itelligi p ipm:ſz quẽ modũ B de signato nõ loquimur.ex B q̃ appet q nõ signare idẽ n^n^ qõ oro duplr pt intelligi.p vt in p lib.exponebat:qz nõ signat idẽ nomẽ p se sũptũ:z in oone positũ:vt duplũ nõ signat idẽ p se sũptuꝫ z ꝛiũctũ dimidy:qz duplũ p se sũptũ dat intelligere dimidy.ꝛiũctũ aut dimidy nõ vlteri^us^ dat itelligere ipſ.z sic loquẽdo accipim^us^ signationẽ large ꝓut qcqd ẽ de itellectu alteri^us^.aliquo^o^ ptinet ad signationẽ ei^us^. si q̃ duplũ p se sũptũ z ꝛiũctũ alteri diuersificat ſz itellz:z aliqd dat itelligere p se sumptũ:qõ nõ dat intelligere ꝛiunctũ alteri sic:z acceptũ aliquo^o^ dici pot nõ signare idẽ. z° mõ pot itelligi q nõ idẽ signat no^n^ q oro accipiendo signationẽ ꝓpe:ſm quẽ modũ q̃libet termin^us^ icõplex^us^ signat qd incõplexũ.z nõ qd ꝛplexũ.no^n^ q̃:qz dicit qd icõplexũ nõ signat idẽ qõ oro q̃ dicit qd ꝛplexũ.duplũ q̃ nõ signat idẽ qõ duplꝫ dimidy.q̃tũcũq q̃ dimidy sit de intellu dupli:nõ tũ signat noie dupli.be aut due expõnes ex cadẽ radice ꝓcedunt:z vna alteri suffragat. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Nã z decẽ in vno min^us^ decẽ: z facere in non facere: z oino in negatiõe dictio. Nõ tũ sigs dicit hoc nõ esse albũ dicit albuꝫ idez esse.

¶ Probat qõ supposuerat.vz.q nõ qcqd itelligit in alio ẽ de signatiõe ei^us^.v. q decẽ itelligunt ĩ decẽ vno min^us^.i.in nouẽ.si.n.facere itelligit in nõ facere:z oio in negatiõe intelligit dictio.i.affir^o^:z lz affir^o^ sit de itellu negatiõis:non tũ signat p negatiõez.nõ.n.sigs dicẽ B nõ ẽ albũ: dicẽ B eẽ albũ.nõ.n.idẽ signat albũ:z nõ albũ:lz albũ sit de intellu nõ albi:sic ẽt supplẽdũ est q decẽ nõ signat p nouẽ:lz possit eẽ de itellu ipsi^us^ nouẽ:ex quo pz q nõ qcqd ẽ de itellectu alteri^us^ ꝓpe ptinet ad significationẽ eius.

Dubitaret forte aliqs.qz lz nõ videat hre dubiuꝫ q affirmatio sit de itellectu negatiõis qz ꝓuatio nõ pot cognosci nisi p bitũ:z lz nõ videat habere dubiũ q affir^o^ nõ signat p negationẽ:qz oppositoꝫ opposita sunt signata: vr tũ dubiũ quõ decẽ itelligunt ĩ nouẽ.Nõ.n.est dubiũ q decẽ nõ significant p nouẽ : qz tota eẽntia tori^us^ itegralis nõ cludit in aliqua sui pte. ¶ Dõs q nouẽ p se acceptũ nõ dat itelligere decẽ:ſz nouẽ vt deficit a decẽ de nẽcitate dat itelligere decẽ.nullus.n.posset itelligere aliqd vt deficit ab alio nisi itelligeret illud a q̃ deficit.pbs aut nõ simplr ꝓcedit q decẽ itelligant in nouẽ:ſz vult q decẽ itelligant in decẽ vno min^us^.i.itelligunt ĩ nouem:nõ simplr:ſz vt deficiũt a decẽ. ¶ Deinde cuꝫ dicit.

¶ Buplũ aut necꝫ significat nihil fortasse quẽadmoduꝫ:necꝫ qõ in dimidio est qõ si forte significat:sed nõ idem z copulatur.

¶ Ex his q̃ dixerat mãifestat itẽtũ.vz.q B n^n^ duplũ nõ significat idẽ qõ oro.o.q duplũ fortasse ñ signat nihil:quẽadmodũ necꝫ qõ est in dimidio.i.necꝫ dimidiũ sup. significat nihil. q si forte bs duplũ aliqd signat nõ signat illõ qõ z copulatũ.i.nõ signat idẽ qõ oro. ¶ Notãdũ ãt q dicẽ duplũ fortasse nõ nihil signat:z ait:si forte aliqd signat:qz relatiua nõ ꝓpe signant aliqd:ſz ad aliqd:nec ꝓpe signant aliqd ĩ se:ſz ad alid ordiatũ.vñ z 2^tm^ ait iz° meta^cc^.q̃ iter cetera p̃dica^ta^ relatio min^us^ bs de eẽ.z q̃to bs minus de eẽ minus bs qõ significet aliqd. iõ pbs de relatiuis loquẽs q̃si sub dubi^ne^ ait q forte duplũ nõ nihil signat : z q forte aliquid significat. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Necꝫ sciẽtia in spẽ vt si est scientia medicina ipsiuꝫ qõ cõc:illud aut erat sciẽtia scibilis.

¶ Qõ dixerat de relatis ſz sc q nõ signant idẽ qõ oro oñdit vitatẽ hre in relatis ſz suũ gen^us^.medicia.n.q̃ dr ad ali qd:qz scia dr ad aliqd nõ signat idẽ qõ oro:z scibile nõ est de signi^ne^ medicine sicut dimidy nõ erat de signi^ne^ dupli. Intẽdit ãt talẽ rõnẽ.medicia nõ ẽ ad aliqd nisi qz scia est ad aliqd:ſz scia nõ signat idẽ qõ oro.q̃ nec medicia;nec aliqua scia spãlis signat idẽ qõ oro . de hac autẽ rõne nõ ponit nisi vtitẽ medy.vz.q scia spãlis nõ dr relatiue;nisi qz scia cõiter dcã dr relatiue. iõ ait : q necꝫ sciam in spẽ.i.nꝫ spãlẽ sciaꝫ sup.ꝓcedẽdũ ẽ signare idẽ qõ oro. vl necꝫ sciaꝫ in spẽ.i.necꝫ sciaꝫ spãlẽ sup.dicim^us^ eẽ rela^tm^ fm se: ſz ſz suuꝫ gen^us^:vt si medicina est scia ipm qõ est cõe.i.ipsa scia est illud qõ erat scia scibilis.i.qõ dr relatiue ad scibile.medicina q̃ nõ dr relatie:nisi qz scia dr relatiue. ¶ Notãdũ ãt q ꝓ ſz sit scibile de itellu scie:nõ tũ signat noie scie:z mlto magis nõ signat noie medicine . nã vt supra oñsuꝫ est.nõ qcqd est de itellu alicui^us^ est de signatiõe ei^us^. ¶ Notãduꝫ etiã q cũ tota cã q̃re medicia vel aliq̃ scia spãlis videat signare idẽ qõ oro:sumat ex pte relatiõis: si ea q̃ ſz se sũt relatia nõ signant idẽ qõ oro:vt pz p babita.ea q̃ nõ sũt relatiua nisi fm suũ gen^us^ multo magis nõ significabũt idẽ quod oratio. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ In his ãt p q̃ ostẽdunt p̃dicamẽtis B dicẽdũ qm nõ idẽ est extra:z in oone qõ ostẽdit.

¶ Docet soluere ad nuga^ncm^ r^m^ ipaꝫ passionũ.z duo fac:qz p̃ pponit qõ intẽdit.z° mani^st^ ppo^m^ ibi(Canũ enĩ cõiter.) dicẽ q̃ q ĩ his p̃dicat l.i.ĩ his accñtib^us^ p q̃ oñdunt sup.subta hoc ẽ dõs q nõ ẽ idẽ accipe ipaꝫ passionẽ:vel ipꝫ accñs qõ oñdit ex.i.p se z separatũ:z accipe ipꝫ vt est in oone : z vt ẽ alteri ꝓiũctũ.sic.n.solebam^us^ ad nugationẽ circa relatia dõs q nõ signat idẽ no^n^ qõ oro.nec idẽ signat no^n^ p se sũptũ z alteri copulatũ.sic dicim^us^ soluere ad nugationẽ circa accñtia:qz in talib^us^ nõ signat idẽ no^n^ qõ oro: nec idẽ significat accñs p se sũptũ:z vt est in oone positũ. ¶ Notandũ ãt q dicit ĩ his p̃dic^ntis^ p q̃ oñdunt subta : qz accñtia: vt dr in p̃ de asia. cõferũt magnã ptẽ ad cognoscẽdũ q qd est. ¶ Notãdũ etiã q tã p accñtia cõia q̃ p accñtia ꝓpa aliquo^o^ ostẽdunt z declarant subta:magis tũ p ꝓpa q̃ p cõia:qz magis ꝓpe declarat aliqd vt manifestat sub rõne ꝓpa q̃ vt manifestat sub rõne cõi.p ꝓpa vo sub rõne ꝓpa.iõ subta magis ostẽdunt z manifestant p hec accidẽtia q̃ p illa. ¶ Notãdũ ẽt q apparẽs nugatio max^e^ fit p acci^a^ ꝓpa eẽt p se passiones.tũ qz forte videret alicui nugationẽ apparẽtez fieri p accñtia cõia.iõ pbs in sequẽtib^us^ de vtrisq exeqt oñdens nullũ coꝫ signare idẽ qõ oro: z

Tex. 21. ii.

subm nõ eẽ de signatiõe alicui^us^ accñtis. ¶ Deinde cũ.d.

¶ Nã cauũ cõiter qõ idez significat in symo z rhebo.additũ autẽ nihil ꝓhibet hoc qdẽ naso: illud aut conuri significare.nã hic qdẽ symũ: illic autẽ rhebũ significat : z nihil differt dicere nasus symus:nasus cauus.

¶ Manifestat intẽtuꝫ ostẽdẽs subm nõ esse de signatiõe alicui^us^ accñtis: pp qõ nullũ no^n^ accñtis signat idẽ qõ oro. duo q̃ facit:qz p̃ oñdit subta nõ esse de signatiõe accñtiuꝫ cõiuꝫ.z° oñdit ea nõ eẽ de signatiõe accñtiũ p̃poꝫ. z^a^ ibi (Ampli^us^ nõ dãda est.) In ꝑma pte intẽdit talẽ rõnẽ. illõ qõ est ꝑter itell^m^ alicui^us^ nõ est de signatione ei^us^: ſz subiecta sunt ꝑter itell^m^ accñtiũ cõiuꝫ . q̃ nõ sunt de signatiõe ipoꝫ.qõ aut subm sit ꝑter itell^m^ accñtis cõis declarat.d. q cauũ sũptũ cõiter idẽ signat in symo z in rhebo: sic aial cõiter sũptũ idẽ signat ĩ boie:z in leone.additũ tũ cauũ nihil ꝓhibet in naso qd signare h.i.symũ cruri aut addituꝫ significare illud.i.rhicũ siue clauduꝫ:z exponit se.d.q cauuꝫ additũ huic.i.naso signat qdẽ symũ. additũ aut illud .i.ad illud vt ad crus signat rhicũ.i.claudũ.iõ subdit q nihil differt dre nasus sym^us^ z nasus cauus . sic ẽt nõ differt dre crus cauũ z crus rhicũ:siue crus claudũ.accipi^po^ claudicationẽ put accit ex ꝓcauitate cruris. ¶ Notãdũ ãt q

Cõ.18. vt declarari bz in 7° meta^cc^.subm in diffõne accñtiũ se bz sic dria in diffõne subaꝫ. sic.n.ali additũ rõnale boiez cõstituit.addita vo ei alia dria ꝓstituit aliã spẽz.sic cauo additus nasus ꝓstituit symũ.si vo addat cauo aliud subꝫ vt crus cõstituit aliã spẽz accñtis siue aliã passionẽ vt rhitũ. cũ q̃ dria sit ꝑter itellz gñis:nasus ẽ ꝑter intellectũ caui:z qõlz subꝫ est ꝑter itellz accñtis cõis : q̃re nõ ptinet ad significationẽ ei^us^.vt q pbs oñderet subta eẽ ꝑter itell^m^ accidẽtiũ cõiũ declarauit q se hnt ad ea sic dria ad gen^us^.cũ cauũ qõ ẽ accñs cõe additũ alteri z alteri subto faciat ali qz z aliã spẽm accñtis. sic gen^us^ additũ aly z aly drie facit aliã z aliã spẽz drie. ¶ Notãdũ ẽt q b^c^ lra q̃ exposita ẽ de accñtib^us^ cõibus exponi posset de accñtib^us^ ꝓprijs.posset.n. sic formari rõ. nihil dr dre nasus sym^us^ z nasus cau^us^. ſz dicẽdo nasus cau^us^ nõ est ibi nuga^o^:qz nasus nõ est de significatiõe caui.ergo dicẽdo nasus symus nõ est ibi nuga^o^,qz nasus nõ est de significatiõe symi.

Dubitaret forte aliqs. vt ꝓ vez fit q nõ dr dicere nasus sym^us^ z nasus cau^us^:z vr q nõ. qz sym^us^ dat itelligere nasuꝫ. In diffõne.n.symi ponit nasus:ſz cau^us^ nõ dat itelligere nasuꝫ : qz in diffõne ei^us^ nõ ponit nasus. ¶ Dõs q cauũ z symũ duplr pnt accipi.f.ſz se z vt sũt ꝓiũcta naso.accepta aut ſz se differũt:qz cauũ per se acceptũ nõ dat itelligere nasuꝫ:sed symũ dat itelligere ipsuꝫ vt vo sũt ꝓiũcta naso:sicut spectat ad ꝓpo^m^ nõ differunt:qz sic dõo nasus cau^us^ nõ vlteri^us^ ibi itelligit nasus.sic ꝓiũctũ symũ naso nõ vlterius dat ipm itell^re^. signãter ergo pbs nõ ait q nihil differũt cau^us^ z sym^us^ ſz se accepta:sed q nõ differũt vt sunt ꝓiũcta naso:qz vt ait nõ dr dre nasus symus z nasus cauus. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Ampli^us^ nõ ẽ dãda dictio ſz noiatiũ.falsũ.n. B est.nõ.n.ẽ symũ nasus cauus:sed nasi hoc vt passio : quare nihil incõueniẽs si nasus symus nasus est habens cauitatez nasi.

¶ Ostẽdit subiecta nõ esse de signatiõe accñtiũ ꝓprioruꝫ. Intẽdit aut talẽ rõnẽ.illud qõ est de signatiõe alicui^us^ pn^l^r:z in recto ipoꝫtat per ipꝫ:ſz noie accñtis ꝓprij pn^l^ z in recto nõ ipoꝫtat subꝫ.q̃ de signatiõe accñtis ꝓprij nõ ꝓ^t^ eẽ subm. iõ ait q ampli^us^ nõ est dãda dictio ſz ntũ.i.nõ ẽ dãdũ q in ntõ z in recto significẽt subꝫ in dictiõe accñtali.nõ enĩ symus est nasus cau^us^:sed ẽ vt passio:siue ẽ nasi cõcauitas nihil icõueniẽs seqrẽt dicẽdo nasus symus: ſz est nasus habens cõcauitatez nasi.

Dubitaret forte aliqs.qz videt eẽ bñ dictũ q symus est nasus cauus.nã sic p̃dicat aliquid:sic oꝫ accipe diffõnẽ ei^us^.cũ q̃ passio in ꝓcreto p̃dicẽt de subto ĩ recto:qz bñ vr q nasus ẽ sym^us^. In abstracto ãt denoiet ipm ĩ obliq̃:qz nõ bñ dr q symitas sit nasus : ſz q sit aliqd nasi. ¶ Dis q̃ suppositis vr eẽ dõs q si diffiniat passio in ꝓcreto ponẽt ibi subꝫ in casu ntõ dõo. sym^us^ ẽ nasus cauus.ſz si diffiniat passio ĩ abstracto ponẽt ibi subm in obliq̃:qz si diffiniret symitas nõ dret q sit nasus cauus ſz q sit nasi cauitas.nõ q̃ bñ dicẽ pbs cũ ait q sym^us^ nõ ẽ nasus cauus:ſz nasi passio. ¶ Dõs q sym^us^ lz iplicet nasuꝫ in recto:qz bñ dr nasus ẽ sym^us^:nõ tũ signat ipꝫ in recto:qz significare ĩ recto B ẽ signare p̃n^r^ z formalr.symus.n.p̃n^r^ z for^r^ signat symitatẽ.z vlr oꝫ passio for^r^ z p se signat accidẽs.mãlr aut z q̃si ex ꝓnti signat pp^m^ subm tanq̃ p̃pam mãꝫ:circa quã bz fieri.restat q̃ q̃rere vtꝫ sim^us^ iplicet nasuꝫ ĩ recto:z vtꝫ significet ipꝫ in recto.cũ q dr sym^us^ est nasus cau^us^.si hec diffõ õnotat modũ q̃ nasus iplicat ĩ symo: sic est recta z ꝓgrua:ſz si denotat modũ q̃ nasus significat ĩ symo:sic nec ẽ recta nec ẽ ꝓgrua.dictũ ẽ.n.q sym^us^ iplicat nasuꝫ ĩ recto.signat tũ ipꝫ ĩ obliq̃ : z qz pbs logẽ de mõ significãdi:nõ de mõ iplicãdi:qõ q̃rit nõ bz dubiũ.

Uletrius forte dubitaret aliqs quõ dr iplica^o^ a significatiõe. ¶ Dõs q nisi passio iplicaret subꝫ nunq̃ p̃dicaret de eo. vbi.n. ĩ symo iplicaret nasus nõ bñ diceret nasus sym^us^.sic q̃ passio p̃dicat de subto : sic iplicat ipꝫ:z qz sym^us^ p̃dicat de naso in recto : iõ ĩ recto implicat ipꝫ:nõ tũ signat ipm in recto:qz signare in recto est plus q̃ iplicare vel denoiare ĩ recto.illud.n.ĩ recto signat qõ ipoꝫtat p no^n^ p̃n^r^ z p se:z qz pa^o^ p̃n^r^ z for^r^ dicẽ accñs: z ñ subꝫ.iõ noie passiõis dr sig^ñ^ subꝫ nõ ĩ recto:ſz in obliq̃.B ñ bñ ꝓsiderent appere pt quõ dr iplica^o^ a signe: qz sic iplicat aliqd p aliõ vt õnoiat p illõ.si q̃ õnoiet ĩ recto iplicat in recto:ſz si oꝫ sig^ñ^ ĩ recto nõ suffit q denoiet ĩ recto:sed regrit q p̃n^r^ ipoꝫtet p ipꝫ. ¶ Notãdũ ãt ad itelligẽtiã oꝫ dcõꝫ q si ꝓsiderent q̃ dcã sk appꝫ o^r^ eẽ aliqd de itellu alteri^us^:qz vl signat p ipꝫ:vl nõ ẽ de sig^nc^ ipi^us^:qz vt pz p bita.nõ qcqd itellit ĩ alio ẽ de sig^nc^ ei^us^.illõ q̃ qõ sic ẽ de itellectu alteri^us^ qõ tũ ẽ de sig^nc^ ei^us^:siue apponat:siue nõ:sp ĩ telligit ĩ ipo . ſz qõ sic ẽ de itellu alteri^us^ nõ ẽ de sig^nc^ ei^us^ q si apponit nõ vlteri^us^ itellit.tota q̃ itẽtio pbi ĩ B capto ẽ oñdere q vnũ relatioꝫ sic ẽ de itellu alteri^us^ q tũ nõ signat p ipꝫ z subꝫ:sic ẽ de intellu alteri^us^ passiõis:q tũ nõ signat p eã.duplũ.n.lz det intell^re^ didy : nõ tũ signat didy. noie enĩ dupli nõ signat b^c^ oro duplũ dimidy: ſz duplũ solũ.iõ dõo duplũ didy nõ ẽ ibi nuga^o^ : qz nõ vlteri^us^ itellit ibi dimidy.sic ẽt lz nasus itellat in symo:nõ tũ signat p ipꝫ. sym^us^.n.nõ signat hãc oronẽ.f.nasuꝫ symũ:vel nasuꝫ cauũ:ſz noie symi signat solũ symitas:vel solũ cauitas.iõ dõo nasus sym^us^ nõ ẽ ibi nuga^o^:qz nõ vlteri^us^ itell^re^ ibi nasus : q si forte aliqs vellet dre nasuꝫ eẽ de sig^nc^ symi: acci^po^ signationẽ large.pz q si nasus aliq̃^o^ est de signatiõe symi. nõ ẽ de signatiõe ei^us^ ĩ recto :ſz ĩ obliq̃ : pp qõ si appositũ vlteriꝫ itell^re^:nõ itelligẽt in recto:ſz in obliq̃ . nasus q̃ sym^us^ nõ ẽ nasus cau^us^:ſz ẽ nasus hñs caui^ecs^ nasi:z qz sic nõ ẽ ibi nugatio:pz q ꝓiũgẽdo relatũ rela^po^ z subꝫ ꝑpe passiõi nõ ẽ ibi nuga^o^.qõ totũ ex B se^r^:qz nõ idẽ signat no^n^ qõ oro nec p no^n^ signat qd ꝓplexũ ſz icõplexũ. vnũ.n. relatũ ñ sig^at^ se z aliud rela^tm^: ſz se solũ z noie passiõis nõ signat passio z subꝫ:ſz passio solũ.vel si signat subm hoc ẽ in obliquo:nõ ĩ recto.iõ ſz talia nõ ꝓmittit nugatio.

E soloccismo aut ſz quid quidẽ videtur accidere diximus prius. Q uõ aut soluẽdũ in ipsis oꝫonib^us^ manifestuꝫ.

¶ In pte ista vt dicebat pbs docet soluere palo^os ducentes ad soloe^m & duo fac: qz p̃ ptinuat dcã dicédis. z^o exegtur de itẽto ibi. (Oés.n.hs.) dicit g̃ ꝙ de solo^is fz gd qdẽ vident accidere. i. fz quos palo^os fiũt. dixim^o ꝑus. i. in p̃ li. sed quo ẽ soluẽdũ in ipsis oronib^o ducẽtib^o ad solo^m erit ma^m. nũc i hoc z^o lib. In p̃. n. docuit soloe^os ꝓstituere. In B aũt z^o docet eos soluere. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Oés eni huius hoc volunt ꝓstruere. Putas qd dicis vere eẽ hoc vere est. Dicis autẽ qdez esse lapidez: est ergo quid lapidez.

¶ Exequit de intẽto. & tria facit: qz p̃ docet soluere ad rõnes ducẽtes ad solonẽ cũ rectũ mutat in obliquũ. z^o cuz obliquũ mutat in rectũ. 3° cũ obliquũ mutat in obliquũ. z^a ibi. (Putas ne scis B.) 3^a ibi. (Putas ne c^o sciaz.) circa ꝑmũ tria facit fz ꝙ tres palo^os ponit in gb^o casus rectus mutat in obliquũ. z^a ibi. (Putas ne vez ẽ.) 3^a ibi. (Nez si quẽ dicl.) ꝑma i duas: qz p̃ ꝓponit palo^m. z^o docet ipsuz soluere ibi. (Aut dre lapidẽ.) dic g̃ ꝙ bs oẽs orones q̃ dicent volũt ꝓstituere B. i. soloe^m: vt putas ne qd tu dicis vere eẽ: vere est B. i. vere ẽ illud qd tu dicis: hec est maior. dic quidẽ esse lapidez: hec est minor. ergo qdez est lapidẽ: hec est conclusio. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Aut dicere lapidẽ nõ est dicere qui: fz quem: nec hoc: sed hũc. Si ergo dicat aliqs: putasne quẽ ꝓ̃ dicis eẽ ẽ hũc: ñ vt log romane: quẽadmodũ nez si dicat: putas quã tu dicis eẽ est B.

¶ Soluit. ad cuius euidẽtiã sciẽdũ ꝙ solo oiuz oronũ ducentiũ ad solo^m vt cõsistere in oñdẽdo ꝙ nõ est silis acceptio in ꝑmissis: & i ꝓ̃ne. nã cũ dr ꝙ tu dicis eẽ. hoc ẽ: vl quẽ tu dicis eẽ: B est. in ꝑmissa hac cũ hoc infinitiuo esse ponit accusatiu^o: sed cũ hoc idicũtiuo est ponit ntũs. cũ g̃ vltri^o ꝓcedit lapidẽ dicis eẽ. g̃ lapidẽ est. si eẽt bon^o ꝓcessus cuz in ꝓ̃ne ponat hoc vbũ idicatiuũ. s. est: oporteret ꝙ talis casus accipet in ꝓ̃ne cũ B vbo ẽ q̃lis accipiebat in ꝑmissis: sed in ꝑmissis accipiebat in ntõ. non. n. dicebat ꝙ tu dicis eẽ hũc est: fz B est vel B est. si g̃ eẽt silis acceptio in ꝓ̃ne fit in ꝑmissis: vel ñ fieret soloe^o: vel eẽt incõgruitas in ꝑmissis. duo g̃ facit: qz p̃ docet soluere ad dictaz oronẽ: qz nõ est silis acceptio in ꝑmissis & in ꝓ̃ne. z^o ostẽdit ꝙ si fiat accep^o silis: vel nõ erit soloe^m^o: vel erit icõgruitas in ꝑmissis. z^a ibi. (Lignũ aũt dre.) dicit g̃ ꝙ aut soluẽdũ est: qz dre lapidẽ nõ ẽ dre qd: fz quẽ nec ẽ dre B fz hũc. i. ñ ẽ dicere aliqd in casu ntõ: fz in accusatiuo p qd̃ inuit ꝙ in ꝓ̃ne cũ hoc vbo ẽ accept^o ẽ accusatiu^o: cũ tñ in ꝑmissis accept^o fit ntũs. si g̃ eẽt silis accep^o i ꝑmissis: sic i ꝓ̃ne: vt si aliqs dicat. putas ne qd̃ vere dicis eẽ: hũc est. nõ vt log romane. i. nõ vt log latine: qz cũ hoc vbo ẽ nõ oz poni hũc. i. actũs fz ntũs. quẽadmodũ g̃ nez ẽ locutio romana: si aliqs dicat putas ne qd̃ tu dicis eẽ ẽ B: qz ẽ ibi discordia in gñe: ita sup. nõ est locutio romana ddo ꝙ tu dicis eẽ est hũc: qz est ibi discordia in casu. ¶ Notãdũ aũt ꝙ lingua romana multũ appropinãt ligue latine. vñ & cõir illa lingua dr lingua latina: nõ loqui ergo romane est nõ loqui cõgrue: vel non loqui latine. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Lignũ ãt dixit B aut q̃cũq: nez feminũ: nez masculinũ signãt: nihil dñt q̃re nõ fit soloecismus. Sz qd̃ dicis eẽ ẽ B: lignũ ãt dicis eẽ. ẽ ergo lignũ lapis ãt & B masculini bñt decliatõez.

¶ Ostẽso orones ducẽtes ad soloe^m soluẽdas eẽ p̃ dissimilez acceptionẽ in ꝓ̃ne & in ꝑmissis. In pte ista oñdit ꝙ si fiat silis acceptio vel nõ fiet ibi soloe^m^o: vel oz eẽ incõgruitatem in ꝑmissis. duo g̃ facit: qz p̃ oñdit qñ p̃ silez acceptionez nõ fit soloe^m^o: qz hoc nõ fit qñ est acceptio fz neutruz. z^o o' ꝓpsilez acceptionẽ ẽ icõgruitas i ꝑmissis: qz B ẽ si fiat acceptio fm gen^o masculinũ: vel fz gen^o fe^m ibi. (Qz sigs dicat.) ꝓtinuet sic. dictũ est tales orones soluẽdas eẽ oñdendo ꝙ est in eis dissilis acceptio: fz si fiat silis acceptio & B fz neutr̃ nõ est ibi soloe^m^o. iõ ait ꝙ ore lignũ sic. i. silimõ in ꝑmissis sic i ꝓ̃ne. vl ẽt sic dre q̃cũq: nec mascu^m nec fe^m signant. i. q̃cũq: sunt neutri gñis: nihil dñt. i. nõ erit ibi dñia in ntõ & in actõ: qz neutr̃ gen^o bz illos casus silez. nõ g̃ fiet soloe^o fz fiat oro sic. i. p neutr̃: vt si dicat ꝙ tu dicl eẽ B est. lignũ aũt dicis eẽ. g̃ lignũ ẽ: nulla est ibi icõgruitas: qz lignũ dicit gd neutr̃. Lapis ãt & B pno^o B q̃ bñt ꝑtermi nationẽ masculinã differũt fz ntũ & actũ: & fiet in eis soloecism^o. & si fit silis accep^o i ꝑmissis & i ꝓ̃ne. ¶ Deiñ cũ. d.

¶ Qd̃ sigs dicat putas ne ẽ B illa: deinde dicat rursuz qd̃ ãt nõ B est coziscus ita dicet. ẽ ergo hic illa. nõ syllogizauit soloecismũ: nec si coziscus significet idẽ qd̃ illa: nõ det aũt qui ñdet fz oz B ad interrogare. Si ãt nez est vez nez dat non syllogizauit: nez in eo qd̃ est gd: nez ad euz qui interrogatus est.

¶ Ostẽdit quõ p silez acceptionẽ si nõ fiat fz gen^o neutrũ est icõgruitas i ꝑmissis. & duo fac: qz p̃ oñdit quõ ẽ icõgruitas in ꝑmissis ex diuersitate gñuz. z^o oñdit silẽ eẽ bs incõgruitatẽ ex diuersitate casuũ. z^a ibi. (Silr g̃ oz & illis.) dicit g̃ ꝙ sigs dicat. putas ne B est illa. deinde rursuz dicat opponẽs. qd̃ aũt est B. nõne B est coziscus. si ñdẽs dicat ita cõcludat ab opponẽte. g̃ B. i. coziscus ẽ illa. hec icõgruitas in ꝓ̃ne. vz. coziscus est illa. sed g̃ ex icõgruitate sumpta in premissis cũ dicebat. putas ne B ẽ illa. iõ ait ꝙ sic arguẽs nõ syllãuit soloe^m: imo dato ꝙ coziscus significet idẽ ꝙ illa: si ill. g̃ ñdet nõ det. i. nõ ꝓcedat ꝙ coziscus significet idẽ ꝙ illa nõ ꝓcluderet soloe^o ꝓ ñdẽtẽ. oz. n. ad iterrogare vl cointerrogare: vt bz greca correctio. i. silr cũ alys: vel iter alia oz iterrogare a ñdẽte B vt z. s. coziscus significet idẽ qd̃ illa. nõ. n. ꝓcludet ꝓ ñdẽtẽ nisi B ipse ꝓcedat. iõ subdit ꝙ si nez est. i. nez signãt idẽ coziscus qd̃ illa. nez dat. i. nez ñdẽs B ꝓcedat opponẽs nõ syllãuit nez in eo qd̃ ẽ quid. i. nez fz veritatẽ: vt bz greca corre^o. nez ad eũ g̃ iterrogat^o est. q. d. ꝙ sic arguẽs: nec syllogiçat ad oronez: nec ad hominez. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Silr ãt & illic oz lapidẽ significare B. Si autẽ nez ẽ: nez dãt nõ eẽ dicẽda ꝓ̃ clo. Apparet ergo eo ꝙ dissilis casus noꝰ similis videtur.

¶ Ostẽdit ꝙ sic in ꝑmissis est icõgruitas ex diuersitate generũ sic eẽ põt icõgruitas ex diuersitate casuũ. d. ꝙ sic in exẽplo pposito si debeat seq ꝓ̃clo: oz ꝙ coziscus significet idẽ ꝙ illa: & ꝙ mascu^m signi^cet idẽ qd̃ fe^m. silr illic. i. in palo^o p̃ ꝓus posito oz lapidẽ ꝓus signare idẽ qd̃ B. i. oz idez sig^re accusatiuũ & ntũ. si g̃ nez est. i. nõ idẽ signãt ntũs & accusatiuus. nez dat. i. nez ñdẽs B ꝓcedit. vel nez dat. i. nez B ꝓcedit a ñdẽte nõ est dãda. i. nõ ẽ ꝓcedẽda ꝓ̃ clo. apparet aũt ꝙ fit ꝓ̃ clo ꝓcedẽda eo ꝙ vt silis acceptio casus noꝰ: cũ sit dissilis. ¶ Notãdũ aũt rotã solonẽ pbi in B cõsistere ꝙ vel nõ ẽ silis acceptio in ꝑmissis & in ꝓ̃ne. vel si sit similis accep^o: aut nõ fieret soloe^o: vt si sit acceptio fz neutrũ: velut si dicat ꝙ tu dicis eẽ B est. lignũ tu dicis eẽ. g̃ lignũ est. aut si fit soloe^o oz incõgruitatẽ eẽ in ꝑmissis velut si dicat ꝙ tu dicis eẽ hũc est: lapidẽ dicis eẽ. g̃ lapidẽ ẽ. hic. n. cũ maior sit incõgrua. nõ sequit ꝓ̃ clo nisi supponat ꝙ idẽ significet hũc & B: & ntũs idez qd̃ accusatiuus. nã sicut in diuersitate genez: vt dicẽdo hic est illa: vl hic est alba. coziscus est B. g̃ coziscus ẽ alba: nõ seqt ꝓ̃ clo nisi supponatur qd̃ idẽ significet vnũ gen^o sicut alterũ: vt qd̃ idẽ significet hic qd̃ illa. ita cũ arguit. diuersitas casuuz nõ sequit ꝓ̃ clo nisi supponat ꝙ idẽ significet vn^o casus qd̃ alius: vt ꝙ idez significet noiatiuus qd̃ accusatiuus.

Dubitaret forte aliqs. qz vt B velle pbus ꝙ syllꝰ peccãs i mã nõ sit syllꝰ. vl. t. n. ꝙ si ex icõgruo oz seq ꝓ̃ clo oz vl suppoẽt icõgruũ eẽ ꝓgruũ vl ꝓcedi a ñdẽte & si ẽ sic. seqt ꝓ̃ clo ñdẽtẽ. si aũt nec ẽ nec cõcedit: nec seqt ꝓ̃ clo simp^r: nec ad eũ g̃ iterrogat. vt g̃ velle qd̃ nõ syllogiçat nisi ex ꝓgruis vl ex ꝓueniẽtib^o rei: & qz syllo^o peccans in mã nõ ẽ ꝓueniẽs rei. g̃ nõ syllat. ¶ Ampli^o. sic ẽ pctm̃ in mã cũ volum^o ꝓcludere vez si accipiamus falsa. sic ẽ pctm̃ in mã: cũ volum^o ꝓcludere cõgruũ: si accipia^o incõgruũ. & qz bs syllꝰ videt velle pbs ꝙ non syllat: sequit ꝙ peccãs in mã nõ sit syllꝰ: cuius ꝓiũ plies dictũ est. ¶ Dõm ꝙ vt supra dicebat sp ꝑpa foz^a regrit ꝑpziã mãz. sic g̃ syllꝰ peccat in mã: sic nõ ẽ syllꝰ. & qz syllꝰ accipiẽs falsa vel ipꝛobabilia nõ peccat i mã syllꝰ simplr. fz in mã syllꝰ dia^ca. ꝑpõnes. n. vt sũt mã syllꝰ simplr nõ accipiunt: vt sũt vere vel false: vel vt sũt nẽcie. aut ꝓtingentes: fz accipiunt simplr. abstrahit. n. simp^r syllꝰ ab oibus. illis. videt. n. ꝑpe dre ꝑpõnis: vt ptinet ad syllꝰ simplr affirmatio & nega^o. nõ veritas vel falsitas: nec nẽcitas: vl ꝓtingẽtia. vñ & ꝑoꝛ dr ꝙ ꝑpõ syllo^ca simplr est affir^o vl nega^o alic^o ẽ aliq̃. bs g̃ syllꝰ vt supi^o dicebat: & bñ nõ ẽ syllogism^o diale^co. est tñ syllꝰ simplr. peccat. n. in mã dialecti ci: fz nõ in mã simplr. Rursus. syllꝰ dia^co: vt ẽt supi^o dicebat ẽt duplex ẽ. vn^o qdẽ q̃ pcedit ex ꝑbabilib^o simplr. alius vo ex ꝑbabilib^o huic. nã si dialectici est ꝑcedere ex ꝑbabilib^o: sic duplex ẽ dia^ca vna simplr: alia obuiatiua: ita duplex erit syllꝰ dialectic^o. vn^o ex ꝑbabilib^o simplr: ali^o ex ꝑbablib^o ñdẽti. ꝑp qd̃ sic syllꝰ peccãs i mã accipit falsa & ipꝛobabilia: sic nõ est syllꝰ dialecticus: quia si accipit falsa & impꝛobabilia simplr non est dialecticus simplr. si vero accipiat falsa & ipꝛobabilia respndẽti nõ erit dialecticus obuiatiu^o. ¶ Dis visis satis appet intẽtio pbi. nõ eni vult pbs negare syllz peccãtẽ in mã nõ eẽ syllz sympr sed vult ipsuz nullo mõ eẽ syllm dialecticuz. cũ g̃ ait ꝙ si nez est: nez dat: nez syllet simp^r: nez ad eũ g̃ iterrogat exponẽdũ est ꝙ cũ sic fit syllꝰ: nec est dialecticus simplr: nec obuiatiu^o. rõne. n. q̃ nõ est: nõ est dialectic^o simplr. eo vo ꝙ ñdẽs nõ ꝓcedit illud: ne. ꝑ dat nõ ẽ dia^co obuiatiu^o. ꝙ aũt sic sit itelligẽdũ p sequẽtes qõnes meli^o appebit.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vtrũ syllꝰ peccans in mã possit dici syllꝰ inferens: & vt ꝙ nõ: qz syllꝰ peccãs in mã: & assumẽs falsa non semp ꝓcludit vez. aliqñ. n. ex falsis seqt vez: vt ꝑbat circa ꝑn^m z' ꝑoꝛ: fz vez r. ẽ sequit ex falsis p se: & ex nẽcitate vt ibidẽ dr. põt g̃ syllꝰ peccãs in mã iferre: nõ ex nẽcitate: fz illatio nõ nẽcia nõ est, ꝑpe illatio. g̃ peccãs in mã nõ ꝑpzie infert. ¶ In ꝓiũ est. qz dicebat peccãs in mã simp^r syllat: fz ẽ rõe syllꝰ simplr ẽ ꝙ de nẽcitate iferat. g̃ de rõne syllꝰ peccãtis in mã est ꝙ de nẽcitate fit illatiu^o. ¶ Dõm ꝙ peccãs in mã simp^r ifert & de nẽcitate. ꝙ si q̃rat qd infert. dõz ꝙ infert ꝓ̃ne verã nõ falsaz. lz. n. ꝑ falsa possit cõcludi. ꝑpõ q̃ in se ꝓsiderata ẽ va. nunq̃ tñ ꝑ falsa ꝓcludit aliqd qd̃ vt seqt ex ꝑmissis nõ babeat falsitatẽ. sic. n. imaginari dicim^o ꝙ syllꝰ est ꝓ̃na quedã cui^o ꝑmisse se bñt vt añs. ꝓ̃ clo vo vt ꝓ̃ns. exñte aũt añte neẽe est existere ꝓ̃ns nõ exñte añte: nõ oz nõ existere ꝓ̃ns. nõ. n. exñte leõe adhuc põt existere aial. sic exñtib^o ꝑmissis neẽe est ꝓ̃ne existere. nõ exñtib^o aũt ꝑmissis nõ oz ꝓ̃ne nõ existere: sic g̃ ẽ ab^tt loquẽdo. tñ si accipiat ꝓ̃ns vt seqt ex añte: sic exñte añte neẽe est existere ꝓ̃ns. sic nõ exñte añte neẽe ẽ nõ existere ꝓ̃ns. leo. n. ifert aial. seqt. n. ex nẽcitate leo est: g̃ aial est. nõ tñ leo ex nẽcitate ifert gõlibz aial: fz solũ ex nẽcitate ifert aial qd̃ est leo. ridiculũ. n. est credere ꝙ posito leone de nẽcitate ponere^t capra vel aliqd̃ aliud: qd̃ nõ esset leo. Si g̃ accipiat aial vt seqt ad leonẽ: cũ nõ seqt ad ipm nisi aial qd̃ ẽ leo: pz vez eẽ qd̃ dicebat: qz sic valz est leo g̃ est aial qd̃ est leo. sic valz nõ ẽ leo. g̃ nõ ẽ aial qd̃ ẽ leo. & sicut accepto ꝓ̃ne vt seqt ad añs. posito añte ponit ꝓ̃ns: & nõ posito nõ ponit. sic accepta ꝓ̃ne vt se^r ex ꝑmissis exñtib^o ꝑmissis existit ꝓ̃ clo: & nõ exñtib^o nõ existit. si. n. arguatur sic. oꝰ lapis est aial: oꝰ asin^o est lapis. g̃ oꝰ asinus est aial. hec ꝓ̃ clo in se accepta va est: fz vt seqt ex ꝑmissis falsa est. nã referẽdo ꝓ̃ne ad ꝑmissas: seqt ꝙ asin^o sit aial: nõ quocũq: mõ sũpt^o: fz asin^o vt est lapis siue asin^o q̃ ẽ lapis dre. n. ꝙ asin^o q̃ ẽ lapis ẽ aial iplicat in se falsitatẽ quãdã. si g̃ bñ accipiamus quõ seqt ꝓ̃ clo ex ꝑmissis sp videbim^o ꝙ ex falsꝰ seqt falsũ ex nẽcitate. pz g̃ syllm peccãtẽ in mã ex nẽcitate iferre ñ ꝓ̃ne verã fz falsaz. ex B g̃ posset accipi z^o modus vbi quare syllꝰ peccãs in mã dr nõ syllare nõ qz simp^r nõ syllogiçet: sed qz per se & ex necessitate nõ syllogiçat cõclusionẽ veram: sed falsam: vt ostensum est.

Ulterius forte dubitaret aliqs. vt z syllꝰ peccans in mã possit dici syllꝰ probãs. ¶ Dõm ꝙ qõ iõ difficultatẽ hre videt qz nõ vt forte pos^t ꝙ peccãs in mã sit simp^r syllꝰ: & cũ nõ recte ꝑbet. ꝑpter qõ sciẽdũ ꝙ syllꝰ vt dcñ est: est ꝓ̃na quedã: nõ ẽ ãt de rõne ꝓ̃ntie qõ ꝑbet: fz sufficit ꝙ ex nẽcitate iferat: & sic nõ ẽ de rõne ꝓ̃ne simplr ꝙ ꝑbet: fz q̃ inferat. sic nõ est de rõne ꝓ̃ne syllogistice ꝙ ꝑbet. sed ꝙ inferat: dũ tñ illatuz sit aliud ab iferẽtib^o: qõ pz ex diffõne syllꝰ. nã syllꝰ ẽ oꝰ ꝓ̃ qua positis ꝑmissis aliqd aliud se^r ꝑ ea q̃ posita sunt: ex q̃ appet ꝙ lz tã petitio ꝑncipu q̃ peccãs in mã ex nẽcitate iferãt. petitio tñ ꝑncipu q̃ q̃si infert idẽ ꝑ idẽ ipedit syllm simplr: qz ibi nõ ꝑpe sequit a^o a ꝑmissis. peccãs vo in mã qz sic ex nẽcitate ifert qõ ẽt ꝓ̃ clo põt eẽ alia a ꝑmissis simpliciter loquẽdo nõ ipedit ꝓ̃ns syllogisticã. de cui^o rõne solũ videt eẽ ꝙ fz debitũ ordinẽ in mõ & fig^a seqt ꝓ̃ clo q̃ fit alia a ꝑmissis. syllus g̃ peccãs in mã nõ ꝑbat vt ondẽt. est tñ simp^r syllꝰ: qz ꝑm debitũ ordinẽ in mõ & fig^a põt inferre ex nẽcitate ꝓ̃nẽ q̃ sit alia a ꝑmissis: qõ sufficit ad rõnez syllꝰ simp^r. ꝙ aũt nõ ꝑbet syllꝰ peccãs in mã: de leui pz. nihil. n. vere ꝑbat qõ z^o vere soluere: sed syllogismus peccãtez in materia cõtingit vere & recte solnere: vt supra ostẽdebat. g̃ bs syllꝰ nec ve nec recte ꝑbat. ex B aũt posset haberi z^o modus ñdẽdi: q̃re syllꝰ peccãs in mã dr nõ syllogiçare: nõ qz nullo mõ syllogiçet: fz qz nõ recte arguit: nec recte ꝑbat vt accipiat syllogiçare nõ ꝑpe: sed ꝑut idẽ ẽ qd̃ arguere vl ꝑbare. ¶ Notãdũ aũt ꝙ vt p qõnes ꝑmissas pz syllus peccãs i mã tripl^r dr nõ syllogiçare: vl qz nõ syllat dialectice: vel qz ex nẽcitate nõ syllat ꝓ̃ne veraz: vel qz nõ arguit nec ꝑbat. B aũt tria inuit pbs in littera. nã cũ iterrogare videat eẽ ꝑp^m dialectice: cũ ait ꝙ nõ syllat soloe^o: fz oz iterrogare vez coziscus significet idez qõ illa dedit itelligere ꝙ nõ loqbat de syllatione simplr dia^ca: fz de obuiatiua. rursuz vbi nos babem^o qd̃ bs syllus nõ syllat simp^r vt dicebat: bz greca correctio qd̃ nõ syllat veritatẽ. ex q̃ appet ꝙ nõ negat ipsuz nullo mõ eẽ syllz: fz ꝙ nõ est syllꝰ syllogiçãs veritatẽ. z^o vero ait ꝙ bs ꝓ̃ clo nõ sequat ex ꝑmissis: fz dicit ꝙ bs ꝓ̃ clo nõ est dãda siue nõ ẽ ꝓcedẽda: in quo appet ꝙ nõ negat oꝰ: ꝙ nõ syllogiçet: fz ꝙ nõ ꝑbet. nã quãtũcunq: sit ibi ꝓ̃na syllo^ca nisi sit ibi recta argu^o: vel debita ꝑbõ nunq̃ ẽ ꝓce^da ꝑ. ¶ Deiñ cũ. d.

¶ Ut putas verum est dicere quoniã est ista: id quod animis eaz esse: animis autẽ esse aspidẽ: est ergo ista aspidem.

¶ Ponit z^m palo^m in quo rectuz mutat in obliquũ. & duo facit: qz p̃ facit. z^o soluit ibi. (Aut nõ neẽe.) dicit g̃. putas ne vez est dre: qñ ista est idẽ qd̃ ais eã esse: hec est maior.

ais aūt eā eē aspidē: hec est minor. ḡ est ista aspidem: hec est conclusio. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Aut non necesse est si nō ista aspidez significatur sed aspis aspidem autē istam.

¶ Soluit. d. q̃ nō ē neēce. i. nō ē necia ꝓ: qz B pnoⁿ ista cū sit casus ntūs nō signāt aspidē: ſz aspis. aspidē āt signāt illā ñ illa. ē ḡ ibi dissilis acceptio in ꝓne: z i ꝑmissis. ñ. n. dicebat q̃ tu ens esse est istaz: sed est ista. nō ḡ debet cōcludi ē aspidem sed est aspis. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Necz si quē dicis esse hunc est hic: dicis autē cleonem esse. est ergo hic cleonez.

¶ Ponit 3ᵐ paᵐ in q̃ ēt mutat̃ rectū i obliquū. z duo fac: qz p̃ pōit paᵐ. 2° soluit ibi. (Nō. n. ē B.) dic ḡ q̃ nz seꝰ ꝓ si dicat. putas B ē ille quē dicis būc eē: bᶜ ē maior. dicis āt būc eē cleonē. bᶜ ē bᶜᵗ. ē igit B cleonē. B ē xcl'o. ¶ Deide cū. d.

¶ Nō enim est hic cleonē. Dictum ē enim quīn quē dico eē cleonē est hic: nō hunc. necz enim romane dicetur sic interrogatio ista dicta.

¶ Soluit. d. q̃ B ñ ē cleonē. i. ñ signāt cleonē: siue ñ signāt casū actm. dcm ē āt i palo° q̃ iste quē dico būc eē est B. nō āt ē dcm q̃ sit būc. nō. n. dr̃ romane. i. latie vl ꝓgrue interroga° sic dcā vt si dr̃ē putas quē dicis eē ē būc: ſz ē B. nō ḡ dz ꝓcludi: ḡ ē cleonē: ſz ḡ ē cleon. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Putas scis h: B āt ē lapis. scis ergo lapis.

¶ Ponit paᵐ i q̃ obliquū mutat̃ i rectū. z duo fac: qz p̃ po' paᵐ. 2° solᵗ ipz ibi. (Aut ñ idē.) dᵒ ḡ q̃ z i B. i. i hac oꝝoe suple palogiçat̃ ēt soloe°: vt si dicat̃. putas scis B: bᶜ ē aᵒ. B āt ē lapis: hec ē bᵒ. ḡ scis lapis. hec ē xclo. ¶ Deide cū. d.

¶ Aut nō idē signāt B i putas scis B: z i B āt lapis: ſz in prio qdē hunc i posterioze qdē hic.

¶ Soluit. d. q̃ ñ idē signāt B i putas scis B. i. i maiozi ppōne. z i B. i. z i hac oꝝoe i B ē lapis. Sz i p. i. i pᵒ ppōe vt i maiozi B signāt būc: qz cū oꝝ scis B: ly B ē acti casus. In posteriozi āt ppōne. i. i miⁿᵗ ppōe. aut signāt B: qz cū dr̃. B āt est lapis. ly B ē nti casus. si ḡ i ꝑmissis cū B ybo scis ponit̃ B i actō cū ē yo ponit̃ i ntō i ꝓne vbi ꝓcludit̃ de B ybo scis: z nō de est. nō dz ꝓcludi q̃ scis lap̃. ſz q̃ scis lapidez. est ḡ in illo palo° dissilis acceᵒ i ꝓne z in ꝑmissis. ¶ Deiñ cū. d.

¶ Putas ne cui' sciaz babes scis hoc; sciaz autem babes lapidis: scis ergo lapidis.

¶ Ponit paᵐ i q̃ obliquū mutat̃ i obliquū. z duo fac: qz p̃ ponit hꝰ palo^m. 2° soluit ipm ibi. (Aut hui' qdē.) dicit ergo. putas ne scis B cui' sciaz bēs: hec ē maior. sciaz aūt habes lapidis: hec est minor. ḡ scis lapidis. ¶ Deinde cū. d.

¶ Aut hꝰ qdē lapis dicl̃ būc āt lapidē. datū ē āt cui' sciaz bēs scis ñ hꝰ: ſz B qr̃ ñ lapis ſz lapidē.

¶ Soluit. d. q̃ cū dicis hꝰ: dicis lapidis. ſz cū dicl̃ būc: dicl̃ lapidē. hꝰ. n. ē casus gri sic̃ z lapidis. z būc ē acti sic̃ z lapidē: qz q̃ ñ ē datū. i. ñ ē ꝓcessū q̃ scis hꝰ cᶜ sciaz bēs: ſz q̃ scis B: qz ñ dz ꝓcludi q̃ scis lapᵇᵗᵒ: ſz q̃ scis lapᵇᶜᵒ. ¶ Deiñ. c. d.

¶ Qm̃ ergo huiꝰ oꝝoes nō syllant soloecismū: ſz videnī z ꝓpter qd̃ videtur: z quō est obuiandū eis manifestuz ex his que dicta sunt.

¶ Epilogat circa ōterᵗᵃ. d. maᵐ eē ex his q̃ dcā sūt: qm̃ hꝰ oꝝoes ñ syllant soloᵐ: ſz vnr̃ syllare. vt ēt maᵐ ē ex dcis pp qd̃ tales oꝝoes vnr̃ syllare. z maᵐ ē ēt quō ē eis obuiādū. i. q̃lr sūt solᵈᵉ dcē oꝝoes. ¶ Notādū āt q̃ i oibꝰ z alibꝰ oꝝonibꝰ cā appenᵗ ē apparēs similitudo ꝓnis ad ꝑmissas. cā vo nō existie ē dissilis acceᵒ i ꝓne z in ꝑmissis.

Portet āt itellere qm̃ oiuz oꝝonū alie sunt faciles ꝓspici: alie āt difficiliozes ꝑm qd̃: z in quo palogizant audientē frequēter cedē illis existentem.

¶ Ut dicebat̃ i B z° 4° erāt tractāda. p̃ de vtiliᵗᵉ hui' doctrie. 2° de solone appenti. 3° de solone recta. 4° tractādū erat qd̃ soluēdū: qz aliq̃ oꝝones sūt difficiles: z sūt digne solutiōe: alique vo sunt faciles: z quasi nō sunt digne solutione: ſz magis sūt digne despici. Expeditis ḡ pᵐ tribꝰ ptibus. pbs h exegī de 4.ª oñdēs q̃ oꝝoes sūt difficiles ad solueēdū: z sūt digne solone: z q̃ sūt faciles: z sūt q̃si digne despici. Circa B āt duo fac: qz p̃ fac q̃ dcm̃ ē. 2° gra hꝰ ōter miat de modis oppoᵇᵗ z solᵇᵗ ibi. (Et ē quēadmodū soluere.) circa pᵐ duo fac: qz p̃ ppōit q̃ ītēdit. 2° maᵃᵗ ppoᵐ ibi. (Nā eādē oꝝoē.) dic ḡ q̃ o5 itellre: qm̃ oiuz oꝝonū. i. i oī gne oꝝonū alie sūt faciles ꝓspici. alie āt sūt difficiles ad cōspiciēdū ſz qd: z i q̃ palogiçāt audiētē. i. ñdētē. ¶ Addit āt q̃ frequēter oꝝoes faciles sūt eedē oꝝonibꝰ difficilibꝰ. nā ſz eūdē locū sophicū: vel ſz eandē fallaz pnt̃ fieri oꝝones faciles z difficiles ad solueēdū. ¶ Notādū āt q̃ dᵒ ꝑm qd z i q̃: qz in oī palo° attēdēda est cā apparētie: z nō exñᵗ. causa aūt apparētie ē id ꝑm qd palogiçat. cā vo nō existē tie est id in quo paralogiçat. ¶ Deinde cuz dicit.

¶ Nā eādē oꝝonē oz vocare q̃ ſz idē fit. Eadē āt oꝝo alijs qdē ſz dictionē: alijs aūt ſz accñs: alijs autē ꝑm aliquid videbit̃ esse: eo q̃ trāslatum vnūquodq̃ similiter est manifestū.

¶ Manifestat qd̃ dixerat: oñdēs quō eadē oꝝo ē facilis z difficilis ad soluēdū. z duo fac: qz p̃ oꝝ B i oꝝonibꝰ peccātibus ſz fozᵃᵐ. 2° i peccātibꝰ ſz mās. 2.ª ibi. (Est āt aliquis oꝝo.) circa pᵐ duo fac: qz p̃ maᵃᵗ qd̃ dixerat i spāli. 2° i spāli ibi. (Quēadmodū ḡ z i bis.) dᵒ ḡ q̃ eādē oꝝonē oz vocare q̃ fit ſz idē. i. ſz eādē fallaz: ſz lz sit eadē oꝝo q̃lr eūdem defectū: nō tm̃ sp ille idē defectᵒ appet oibꝰ. imo eadē oꝝo i alys qdē vr̃ eē ſz dictionē. alys vo vnr̃ eē eē dictionē: vt vr̃ eis ſz accñs. alys āt vnr̃ eē ſz aᵈ. i. ſz aliā fallam ex dictionē. hᶜ āt diuersitas iō ꝓ: qz vnūqōq̃ trāslatū ad aliā z aliā mās nō ē silr maᵐ. ¶ Nōᵐ ḡ q̃ nō ois oꝝo peccās ſz eādē fallaz est eodē mō difficilis: qz si h eēt cognoscēs aliquā fallaz i aliqꝰ teris cogīscet eā i oibꝰ teris: qd̃ nō ē verū cū aliqꝰ aliq̃ oꝝo videat̃ peccare ſz vnā fallaz. aliqꝰ vo ſz aliā. si vo idē locᵒ sophicᵒ applᵗᵒ ad aliā z aliā mās. vr̃ eē aliᵒ z aliᵒ: oz q̃ ſz eūdē locū sophicū bēat eē oꝝo facilis z difficilē: pnt ad aliā z aliā mās applicāt̃. ¶ Deiñ. c. d.

¶ Quēadmōm ergo i his q̃ ſz equōnē sīt q̃ modus videt̃ eē leuissimus palogismoꝝ: hoc qdē z qbuslibet sunt manifesta: naz z oꝝones pene ridiculose oēs sunt ꝑm dictionez.

¶ Manifestat qd̃ dixerat in spāli. z duo fac: qz p̃ maᵃᵗ hoc circa equōnē oñdēs ſz talē fallaz eē aliq̃s oꝝones faciles. aliq̃s vo difficiles. 2° oᵒ qd̃ dcm̃ ē de equōne vitatē bre circa alias fallas ibi. (Silr āt z i accñtibꝰ.) circa pᵐ duo fac: qz p̃ ppoᵒ qd̃ ītēdit. 2° qd̃ dixerat maniᵃᵗ p exᵃ ibi. (Ut vir ferebat̃.) ꝓtinuet̃ aūt sic. bñ dcm̃ ē q̃ ſz eūdē locū sophicuz sūt aliq̃ oꝝones faciles. aliq̃ vo difficiles: quēadmodū accidit in his oꝝonibꝰ q̃ sūt ſz equōnē q modus leuissimꝰ palo^ᵒᶠ. Inter palo^ᵒ. n. equō vr̃ eē facilioz: z tm̃ ſz equōnē sup. sūt aliq̃ oꝝones difficiles. aliq̃ vo faciles. iō subdit q̃ B. i. sophᵗᵃ peccātia ſz equōnē sūt q̃buslibet manifesta. nā oēs hꝰ oꝝones ꝑm dictionē. i. ſz equōnē pene sūt ridiculose. i. sūt q̃si digne despici z faciles ad soluēdū. ¶ Notādū aūt q̃ dᵒ pene oēs: qz nō oēs oꝝones peccātes ſz equōnez sunt faciles ad soluendū: sed aliq̃ sunt difficiles: vt patebit. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Ut vir ferebatur gradatim sedens.

¶ Manifestat qd̃ dixerat p exᵃ: z duo fac: qz p̃ exēplificat de oꝝonibꝰ facilibꝰ. 2° de difficilibꝰ ibi. (Illa aūt z pitissimos.) circa pᵐ tria facit ꝑm q̃ tria exᵃ adducit. 2.ª ps ibi. (Et bozeas.) 3.ª ibi. (Et vtra bouz.) cōtinuet̃ sic. bñ dcm̃ ē q̃ ſz equōnē aliq̃ oꝝoes sīt faciles: vt ps i bac oꝝoe. vir ferebat̃ gradati sedēs: bᶜ ē facilē equō: qz B qd̃ dico gradatiz pt ōriuari a gradioz. ieris. qd̃ ē vbū: z sic ē locutio flā. ē enī sensus q̃ vir sedēs ferebat̃ gradiēdo ita q̃ sīl̃ sedeat z gradiat̃: qd̃ ē icōueniēs. 2° si gradatiz pt ōriuari a gradu qd̃ ē nomē: z vt sit sēsus q̃ vir ferebat̃ sedēs: siue portet̃ de gradu in gradū: z sic pōt esse vera. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et bozeas purus nō pdidit enī pauperē.

¶ Ponit 2ᵐ exᵐ. d. q̃ bozeas nō ē purᵒ: qz pdit. i. ledit pauperē. formet̃ āt s. c paᵒ. nihil qd̃ ledit paupē ē puz: bozeas ledit paupez. q̃ nō ē equō: qz B qd̃ dico purū: vel signāt idē qd̃ inoscēs: z sic bozeas nō est purus: qz multis nocet: vel significat idē qd̃ purgās: z sic bozeas est purus: qz aerez purgat. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et vtra bouz pariet antea neutra ſz posteriꝰ ambe. Eodē aūt mō z aliaz pene plures.

¶ Ponit 3ᵐ exᵐ. d. z putas vtra bou. i. aliq̃ vaccaz piet añ vel neutra piet añ: ſz ābe pient posteriᵒ: B ē ēt equō facit: qz si ly añ dᵒ añrioritatē loci: sic ē locutio ya. filiꝰ. n. ſz sitū oziť añ mrez suā: qz oziť cozā mre sua. ſz si ly añ dᵒ pozitatē tpis: sic ē locutio flā. nlls. n. natᵒ tpe ē añ suos pentes. addit āt q̃ sic̃ dcm̃ ē i bis oꝝonibꝰ: eodē āt mō se bñt z aᵃᶻ pene plēs: qz fer oēs oꝝoes ſz equoᶜᵐ sīt faciles. ¶ Deiñ. c. d.

¶ Illa āt z pitissimos videt̃ latere. Signū aūt hoz qm̃ litigāt sepe de noibꝰ: vt vtz idē significet de oibꝰ ens: z vnū: vl̃ aliud. Alijs. n. vī idē signāt̃ ens z vnū. Alij āt zenōis oꝝonē z pmenidis soluūt: eo q̃ mltiplr dicāt vnū dici z ens.

¶ Expliᶜᵃᵗ de oꝝonibꝰ. ꝓtinuet̃ sic. dcm̃ ē q̃ ſz equōnē aliq̃ sīt facilia: ſz illa B ē alia volūt latere pitissᵐᵒ: z sīt difficilia. sigᵐ āt hoz ē qm̃ piti sepe litigāt de noibꝰ. litigāt enīz vtruz ens z vnū de oibꝰ suis signāt̃: vel de oibꝰ de qbꝰ pdicant̃ significēt idē vel aᵈ. nā alys qdē vident̃ ens z vnū sigᶜᵉ. sic. n. pmenides z mellissus: vl̃ ēt ceno videbant̃ accipe ens z vnū: ac si dr̃ent̃ vniuoce. alij aūt dicūt ꝓiū: qz soluūt oꝝonē cenōis z pmenidis: eo q̃ dicāt vnū z ens mltiplr dici. ¶ Notādū āt q̃ pᶜ oꝝones ꝑm equōnē sūt faciles ad soluēdū: qz accipiūt ꝑmā equōnē: ſz oꝝones ō vno z ente: vt i p̃ lib. dixim̃ sīt difficiles: qz nō sūt pure equoca: ſz sīt analoga: z qz nō tm̃ recedūt ab vniuocaᵐᵉ q̃tū pure equoca. iō pp hꝰ aliq̃lē appropinqtatē ad vniuoᵐᵉᵐ vnr̃ aliquibꝰ z vnū simpᵗ dici: cū tm̃ dicāt̃ mltipᵗ. ¶ Deiñ cū. d.

¶ Silr āt z i accñte z in alijs singulis. Alie q̃dez oꝝonuz erūt faciles videri: alie vero difficiliozes: z sumē in quo genere z vtrū eleēchus vel nō eleēchus nō facile silr in oibus.

¶ Oñdit qd̃ dcm̃ ē de equōne vitatē bre de alys fallys. d. q̃ silr i accñte: z in alys singulis fallys: tā in dictiōe q̃ exī. alie qdē oꝝonuz erūt faciles videri. alie vo erūt difficiliores. subdit autē q̃ nō est silr facile in oibꝰ oꝝonibus scire sumere in quo gne fint. i. ſz quā fallaz peccant: nec est silr facile in oibꝰ cogīscer̃ vtz fiat eleēchꝰ vel nō fiat eleēchus.

St autē acris oꝝo q̃ dubitare fac̃ maxime: mozdet enī hoc maxime.

¶ Postq̃ pbs oᵒ i oꝝonibꝰ peccātibꝰ ſz fozᵃᵐ eē aliq̃s faciles: aliq̃s vo difficiles. In pte ista oᵒ B idē ō peccātibꝰ i mā. z 3.^a fac: qz p̃ diffinit q̃ ē oꝝo acris: siue q̃ ē oꝝo difficil'. 2° distīg' oꝝoes peccātes i mā ab oꝝonibꝰ peccātibꝰ i fozᵃ. 3° quō i oꝝonibꝰ peccātibꝰ i mā sīt aliq̃ oꝝoes acres z difficiles: aliq̃ vo acres z faciles. 2.ª ibi. (Dubitatio āt ē duplᵗ.) 3.ª ibi. (Quapp i syllat.) dᵒ ḡ q̃ illa ē oꝝo acris z difficilis q̃ maxie fac̃ dubitare q̃ āt talis oꝝo dēat dici acris, ſz qō maxᵉ mozdet. i. ledit ñdētē: sīc ḡ acre i sa pozibꝰ mozdet z stimulat siue pūgit gustātē. sic illō ē acre in oꝝonibꝰ qō mozdet z stimulat ñdētē. ¶ Deinde cū. d.

¶ Dubitatio āt ē duplex B qdez in syllogizatis quā iterimat qs iterrogationē. Illa autē in litigiosis quō dicat quis ꝓpositu.

¶ Distinguit peccātes i mā a peccātibꝰ i fozᵃ. d. q̃ duplᵗ est dubitaᵒ. i. duplō ē dubitabilᵗ oꝝo. B qdē i oꝝonibꝰ syllatis q̃ᵐ ad peccātes i mā i qbꝰ sup. peccātibꝰ i mā q̃. i. aliquaz iterrogationū eligat qs. i. dz aliqs eligere sup. vt eas iterimat. vna ē ḡ oꝝo dubitabilᵗ peccās i mā q̃ qs dz eligēr vt soluat iterimēdo: ſz illa. i. alia oꝝo ē dubitabilis i litigiosis. i. i peccātibꝰ in fozᵃ q̃ qs dz soluere videndo quō dicat. i. quō ꝓcludat ꝓpoᵐ. ois. n. oꝝo peccās in forma cū sit insylogiçata nō dᵒ. i. nō ꝓcludit ꝓpoᵐ. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Quapp i syllogisticis acriozes oꝝones q̃rere magis faciūt. Est aūt syllogistica oratio qdem acerrima si ex q̃ᵐ maxime apparētibus q̃ᵐ maxime ꝓbabile interimit.

¶ Premissa distiᵐᶜ iter peccātes i mā: z peccātes i fozᵃ. In pte ista oᵒ quō i peccātibꝰ i mā repiunt̃ oꝝoes difficiles. z duo facit: qz p̃ oᵒ quō in talibꝰ repiunt̃ oꝝoes difficiles. 2° quō faciles ibi. (Qñq̃ ḡ nō syllofᵃ.) circa pᵐ duo fac: qz p̃ deteriat de difficulᵗᵉ peccātiū i mā ſz se. 2° ōterᵃᵗ ō diffiᵗᵉ taliū oꝝonū i ꝓpaᵐᶜ ad peccātes i fozᵃ ibi. (Litigiosaz āt.)

¶ Notādū ḡ q̃ cū pbs ōterᵐᵗ de faciᵗᵉ z diffiᵗᵉ oꝝonū peccātiū i fozᵃ. ñ distīrᵗ iter peccātes i fozᵃ z peccātes i mā: qz ñ idiguit hꝰ distīctiōez. cū sᵒᵐ ōterᵗᵉ de faciliᵗᵉ z difficulᵗᵉ peccātiū i fozᵃ ſz se. B. āt idiguit hꝰ distiᵐᶜ: qz nō sᵒᵐ ōterᵃᵗ de peccātibꝰ i mā ſz se: ſz ēt ōterᵃᵗ de eis i ꝓpaᵐᶜ ad peccantes i fozᵃ. pᵒ āt pz vbi ōterᵃᵗ de diffiᵗᵉ peccātiū i mā ꝑm se didit̃ i duas ſz q̃ duplicē difficulᵗᶜᵐ assigᵃᵗ. 2.^a ibi. (Scda āt q̃ ex oibꝰ.) circa pᵐ duo fac: qz p̃ ppoᵒ qd̃ ītēdit. 2° assigᵃᵗ cāz dcī ibi. (Nā cū vna ē oꝝo.) dᵒ ḡ q̃ i oꝝonibꝰ syllocᶜᵒ. i. i peccātibꝰ i mā. ille sīt oꝝoes acriᶜᵉᵒ z difficiᶜᵉᵒ q̃ magi faciunt q̃rer̃. i. q̃ plᵗ faciūt dubiᶜ: z qz sic ē. iō illa oꝝo syllocᵒ ē acerria: si exq̃ᵐ maxᵉ appentibꝰ. i. ex maxᵉ ꝓbabilibꝰ iterimūt maxie ꝓbabl'e. i. ꝓcludūt maxᵉ ꝓbabl'e. ¶ Nōnᵐ āt q̃ nihil ꝓhibz aliq̃ fallā ꝓbabiᵗᵃ eē gbusdā vis: z qz ex flis pt seq flz. ñ ē icōueniēs ex ꝓbabl'ibꝰ seq ꝓbabl'e: vl̃ ex ꝓbabl'ibꝰ iterimer̃ ꝓbabl'e. ꝓbabl'e. n. erat medeā nō diligere: qz erat iterficiēs. si ḡ argueret̃ sic. ois mr̃ diligit. medea ē mr̃. ḡ diligit. B ex ꝓbabl'ibꝰ ꝓcludit̃ ꝓbabl'e. Imꝓbabl'e. n. ē q̃ medea iterficiēs dilexerit z ꝓbabl'e q̃ ñ dilexᵗᵉ. cū ḡ ꝑmisse sīt ꝓbabl'es ꝓbabiᵗᵃ hꝰ oᵒᵉʳ acerria: qz maxᵉ fac̃ q̃rer̃: vel maxᵉ fac̃ dubiᶜ. ¶ Deiñ cū dic.

¶ Nā cū vna ē oꝝo trāspositā ꝓdictiōe oēs silēs hēbit syllos. sp. n. ex ꝓbabilibꝰ: silr ꝓbabile interiet vel ꝓstruet. q̃ꝑ nēciū dubitare: maxia ḡ hec acris q̃ ex equo ꝓclōē fac̃ iterrogātibus.

¶ Assignat cām dicti oiidēs q̃ talis oꝝo maxiᶜ fac̃ dubitare. d. q̃ cū vna sit oꝝo. i. cū vna sit rōcinatio: siue cū vnᵒ sit syllꝰ trāspositā ꝓdictiōe. i. accepto oppoᵗᵒ ꝓnis cū altera ꝑmissaz oēs silr hēbit syllos: qz sp ꝓcludet̃ oppoᵐᵃ alteriᵒ ꝑmissaz: qd̃ āt trāspositā ꝓdictiōe sp fiat syllꝰ: ꝑz q̃ sic faciendo sp ex ꝓbabilibꝰ opponēs iterimit silr ꝓbabile: vl̃ cōstruet ꝓbabl'e: q̃ꝑ nēcm̃ ē dubitare. maxᶜ ḡ hꝰ oꝝo erit acris: qz ꝓnē fac̃ ex eq̃ iterrogatiōibꝰ. i. ex ꝑmissis. ¶ Notādū āt q̃ cū ex ꝓbabilibꝰ ꝓcludit̃ ꝓbabile. maxᶜ angustiat̃ ñs: qz si ꝓcedat ꝓnē ꝓcedat ꝓbabile: si neget ꝑmissas neget ꝓbabilia. si āt nō ꝓcedat ꝓnē: ſz neget vt si nō cōcedat q̃ medea iterficiēs diligat: tūc accepto oppoᵗᵒ ꝓnis vt q̃ medea nō diligit cū mozi. i. cū hac: qz medea ē mr̃ cō

cludeꝝ oppo^m maior]:qõ nõ oĩs mater diligit qõ ẽ iprobabile:sic ẽt cũ opp^o ꝓnis ⁊ maiozi ꝛcludeꝝ oppo^m[mior].vz. ꝙ medea nõ sit mr̃.nã si oĩs mr̃ diligit: ⁊ medea nõ dilig^t: se' ꝙ ipa nõ sit mr̃.qõ falsũ ẽ. gcgd g̃ dicat ꝓ vr̃ ꝛcludi i probabile:⁊ ꝓ ex eã vr̃ bre ad pmissas.qz sic pmisse pbabiles iferũt ꝓnẽ iprobabile:ita oppo^m ꝓnis qõ ẽ pbabile iferr oppo^m pmissaꝫ. qõ ẽ iprobabile.oppo^m.n.ꝓnis erit probabile: qz positũ ẽ ꝓnẽ eẽ iprobabile:⁊ opp^m pmissaꝫ erit probabile.qz positũ ẽ pmissas eẽ pbabiles.g̃ fiẽt sil'es syllogismi:qz ꝓ ex pbabilib^9 ꝛcludeꝝ iprobabile:q̃re nece ẽ rndẽtẽ dubitare quõ aũt tal' oro sit soluẽda. merito g̃ hꝰ oro nõ solũ est acris sed acerrima. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Scda ãt q̃ ex oib^9 silib^9.B.n.sil'r facit dubitare q̃ nã iterrogationũ iterimẽda ẽ:B ãt difficile nã iterimẽdũ qdẽ.qd ãt iterimẽdũ dubiuz.

¶ Ponit scdaz difficultatẽ circa hꝰ orones q̃ difficultas ñ est acerrima:⁊ ẽ z^o acris.iõ ait ꝙ z^a.i.z^o acris:vel scdario difficilis ẽ illa oro q̃ erit ex oib^9 silib^9.i.ꝛ oib^9 iprobabilibus.si.n.pmisse sũt eque iprobabiles faciũt difficultatẽ i soluẽdo:qz dubitat rn̄s.quã pmissaꝫ iterimere debeat cũ sint sil'r dubie.iõ subdit ꝙ hec oro sil'r faciet dubitare q̃ interrogationũ.i.q̃ pmissarũ ẽ iterimẽda. B aũt ẽ difficile.i. B est ꝙ fac difficultatẽ in q̃sito.nã iterimẽdũ ẽ qdẽ aliqd .i.aliq̃ pmissaꝫ:⁊ qd sit iterimẽdũ ẽ dubiũ:cũ nõ magl sit vna dubia q̃ alia. ¶ Notãdũ aũt ꝙ hec difficultas nõ ẽ tãta sicut p^a.nã cũ ex pbabilib^9 ꝛcludiꝝ iprobabile': tunc maꝫ^c ẽ dubiũ quõ ẽ soluẽdũ:⁊ qñ pmisse sũt eque iprobabiles:⁊ ex B aliquã difficultatẽ iducãt:qz dubitam^9 qd iterimẽdũ ẽ . hꝰ trn̄ dubõ nõ est tãta sic pma.iõ hec oro vr̃ scdo acris.siue scdario difficilis. ¶ Deinde cuz dicit.

¶ Litigiosaruz autẽ acerrima quidẽ est que primuz statiz dubia ẽ:vtruz syllogizata est vel nõ ⁊ vtruz ꝓm falsuz: vel ꝓ⁊ diuisionẽ solutio.

¶ Determiat de difficultate peccãtiũ i mã p ꝓationẽ ad peccãtes i for^a.⁊ duo fac ꝓ⁊ ꝙ duas difficultates ponit. z^o ibi. (Scda aũt aliaꝫ.) dicit ꝙ ꝙ litigiosa.ꝛ.i.r^u litigiosarũ orõũ illa oro peccãs in mã ẽ acerrima q̃ statiz dubia est: vtꝫ ẽ syllo^ca vel nõ.⁊ ẽt dubiũ ẽ vtꝫ sit dãda ꝓ⁊ falsuz.i.p iterẽptionẽ: vl' ꝓ⁊ diuisionẽ.i.p distictiões qñ ẽ oro peccãs i mã hꝰ affinitatẽ cũ peccãte in for^a:⁊ dubitar ꝓ⁊ qd peccat ⁊ quõ ẽ soluẽda:tũc ẽ acerrima. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Scda ãt aliarũ q̃ manifesta qdẽ ꝓ⁊ diuisionẽ vel iterẽptionẽ est. Nõ est autẽ euidẽs p quã iterrogationuz iterẽptio.nã sic soluẽda ẽ:⁊ vtꝫ ꝓ⁊ ꝛclonẽ aut ꝓ⁊ aliquã interrogationuz est.

¶ Ponit scdaz difficultatẽ.d.ꝙ aliaꝫ.i.inter alias orones difficiles. z^a.i.scdario difficilis ẽ illa oro q̃ qdẽ mãifesta ẽ vtꝫ peccet in mã vel in for^a.⁊ ma^m est qm̄ soluẽda ẽ p diuisionẽ:vel p iterẽptionẽ:nõ trn̄ est euidẽs p quã iterrogationũ.i.p quã pmissarũ ẽ soluẽda.i.faciẽda interẽptio vel diuisio. ¶ Notãdũ ãt ꝙ sic orones peccãtes in mã ꝓm se accepte hñt duplicẽ difficultatẽ.vnã q̃ est acerria. aliaz q̃ est scdo acris:sic hꝰ orones vt ꝓparanꝝ ad peccãtes in for ma hñt duplicẽ difficultatẽ.vnã acerrima: vt cuz dubiuz est ꝓ⁊ qd peccãt.aliã vo q̃ ẽ scdo acris: vt cũ scir ꝙ peccãt in mã:vel ꝙ peccãt in for^a. dubitar trn̄ q̃ pmissaruz sit distinguẽda vel iterimẽda. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Quãdoqz nõ syllogizata oratio facilis est: si sint valde iprobabilia: vel falsa que sumuntur. Quãdoqz autẽ nõ digna despici.

¶ Exegr̃ de facilitate taliũ orõũ ⁊ duo fac: qz p o' q̃ orones sũt faciles:⁊ inuit quãdaz diuisionẽ faciliũ orõũ. z^o exegr̃ de mẽbris dionis ibi. (Nã q̃qz deest.) dic g̃ ꝙ oro nõ syllo^ca tũc est facilis si sint valde iopiata:vel valde fla q̃ sumũr.⁊ addit ꝙ hꝰ oro facilis q̃qz nõ ẽ digna despici: i quo inuit talẽ distictionẽ:qz oro facilis aliqñ digna ẽ despici:aliqñ nõ digna. ¶ Notãdũ aũt ꝙ hꝰ p orõnẽ nõ syllo^ras si' ꝓsideraꝫ series lre vr̃ pbs itellere peccãtẽ in mã:qz illa ẽ q̃ recipit ⁊ iopiabilia.i.iprobabilia.

Dubitaret g̃ aliqs.qz si sic exponẽda ẽ lra': vr̃ sibi pbs ꝛdre:qz pus peccãtes in mã appellabat orones syllo^rao. B aũt vr̃ eas appellare nõ syll'atas.

¶ Dõz ꝙ nõ ẽ icõueniẽs cãdẽ orõnez syllo^rc simp^r: nõ trn̄ syllo^rc veritatẽ:vel syllo^rc simp^r: nõ trn̄ syllo^rc dia^cc:vel syllo^rc simp^r:nõ trn̄ ꝓbare vel arg^rc:siue nõ syllo^rc insolubil'r. oro g̃ peccãs in mã simp'r syllogiçat:sed nõ syllogiçat veritatẽ:nec syllogiçat dialectice:nec insolubil'r.est g̃ syllo^rc ⁊ nõ syllo^rc diuersis respectibus. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Nã q̃qz deest aliqua taliũ iterrogationũ de qua oratio:⁊ ꝓpter quã:⁊ nõ assumit hanc:⁊ nõ syllogizat:⁊ stultus est syllogismus.

¶ Exegr̃ de mẽbris dionis ⁊ duo fac:qz p o' q̃ oro facil'est digna despici. z^o q̃ nõ est digna despici ibi. (Qñ ãt coꝫ.) dicit g̃: ꝙ qñ in syllo deest aliq̃ taliũ iterrogationũ de q̃ ⁊ pp quã ẽ oro.i.ꝓ.⁊ opponẽs nõ assumit hãc ⁊ nõ syll'at p illã.fatu^9 ẽ syll's:⁊ ẽ oro digna despici.ridiculũ.n.ẽ ꝓtermittere illã pmissaz ex q̃ ⁊ pp quã ẽ illa ꝓ. ¶ Notãdũ ãt ꝙ pmisse i duplici hitu^rc se hñt ad ꝓnẽ.vz.in hitu^rc cãe mãlis: qz maioz ⁊ mioz extremitas q̃ ponunt i pmissis sũt mã ꝓnis.rursus pmisse se hñt in hitu^rc cãe efficiẽtis: qz medi^9 termi^9 q̃ in pmissis ponitur ẽ id p cui^9 efficaciaz se' ꝓ. ꝓ g̃ est ex pmissis inq̃tũ ẽ cã mãlis ei^9:⁊ ẽ p pmissas put sunt cã efficiẽs ipsi^9. ¶ Notãdũ aũt ꝙ ꝛz regranꝝ due pmisse ad ꝛcludẽdã ꝓnẽ:nõ trn̄ q̃libz illaꝫ ẽ eque pncipalis r^uipi^9 tũc g̃ ẽ oro digna despici qñ ꝓtermittiꝝ illa pmissa: ex q̃ ⁊ p quã pncipali^9 ⁊ euidẽti^9 iferr ꝛcto. Si g̃ arg^m nõ sumat ambas pmissas ꝓ⁊ ꝓtermittat pmissaz pncipaliorẽ: ⁊ etiaz peccet i mã:⁊ nõ syl^at ꝓi^rcs ẽ oio fatu^9 syll's. ¶ Deiñ cũ.d.

¶ Quãdoqz autẽ earuz que extrinsecus:nõ despiciẽdus vllo mõ: sed oratio quidẽ babilis ẽ: interrogãs autẽ interrogauit nõ bene.

¶ Dicit q̃ oro nõ ẽ digna dspici.d. ꝙ qñ in syllo assumẽte iprobabilia ⁊ peccãte in mã nõ deficit aliq̃ pmissaꝫ: ⁊ deficit aligd eoꝫ q̃ sũt extrisecus:vt qz forte deficit ibi pbatio maiozis vel miozis nõ est despiciẽdus ille syll's nullo mõ:⁊ oro qdẽ ẽ babilis.i.facilis ad soluẽdũ: qz assumit iprobabilia:⁊ opponẽs nõ bñ iterrogauit:qz cũ assumeret q̃ nõ videbanꝝ pbabilia debebat ea pbare ⁊ declarare.

¶ Notãdũ aũt ꝙ i orone babili ad soluẽdũ aliqñ ẽ defectus ex pte oronis:vt cũ deficit sibi ppõ necia q̃ ẽ de cẽn^a syll's:⁊ tũc dr̃ digna despici.aliqñ vo nõ deficit ibi ppõ intrinseca: sed extrinseca:vt ꝙ deficit ibi pbõ maiozis vel minozis q̃ nõ videnꝝ pbabiles:⁊ tũc magis vr̃ eẽ defect^9 ex pte opponẽt] nõ declarãtis ppo^m q̃ ex pte oronis. oro ergo nõ potest dici digna despici:sed opponẽs nõ bene interrogauit. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Et quẽadmodũ soluere qñqz qdẽ ad orõnẽ: qñqz ãt ad iterrogãtẽ ⁊ iterrogationẽ.qñqz vero ad neutꝫ horꝫ. Sil'r ⁊ interrogare ⁊ syllogizare eq:⁊ ad ppositionẽ:⁊ ad respõdẽtẽ:⁊ ad tẽpus:quãdo pluris tpis egẽs solutio q̃ psentis tẽporis disputatio ad solutionẽ.

¶ Determinat de modis soluẽdi ⁊ opponẽdi oñdens ꝙ si tres sũt modi soluẽdi sic ⁊ tres sũt opponẽdi.iõ ait ꝙ quẽadmodũ ẽ.i.ꝛtingit soluere qñqz ad orõnẽ.i.recte.qñqz ãt ad iterro^rcs ⁊ iterro^rcs.i.appenter: ⁊ ad hoiez. qñqz aũt est

solo ad neutꝫ horꝫ:qz nõ ẽ solo:nec ad hoiez: nec ad orõnez:⁊ ad tps.sil'r aũt ⁊ iterrogare.i.opponere ⁊ syll'are est triplr.s.ad põnẽ.i.ad orõnẽ. ⁊ recte ad rndẽtẽ.i.appenter ⁊ ad hoiez:⁊ ẽt ad tps. ⁊ subdit ꝙ soluere ad tps est qñ solutio ẽ egẽs pls tpis q̃ disputa^o.i.q̃ disputare ad solonẽ psentis tpis:qñqz g̃ in soluẽdo vel i opponẽdo exnec: ⁊ pp necitatẽ iplicat aliqd qõ eget pñ declinatione ⁊ pli tpe q̃ fit totũ pncipale ppo^m hꝰ solo vel oppositio ꝛ⁊ eẽ ad tpe.

¶ Notãdũ ãt ꝙ hec ps duplr ꝓtinuari põt ad pcedẽtia.p vt seq̃r ad totũ ca^m.nã si i hoc ca^o determiaꝝ de orõnib^9 facilib^9 ⁊ difficilib^9:cũ pp facilitatẽ ⁊ difficultatẽ orõnuz ꝓtigat aliquẽ bñ ⁊ male opponere vel soluere:cõgruit vt post determinationẽ de diuersi^rc orõnũ determiet de diuersitate soluẽdi vel opponẽdi. z^o hec ps põt sumere originẽ ex eo qõ imediate pcessit. dixerat.n.ꝙ ꝙ' opponẽtez nõ bñ iterrogare. vt g̃ ostẽderet B bre veritatẽ subiũxit: ꝙ sicut ꝓtigit soluere recte ⁊ nõ recte ꝓ⁊ apparẽter ⁊ ad tẽpus sic ꝙ' iterrogare recte ⁊ nõ recte:⁊ appenter ⁊ ad tpe ⁊ in hoc finiꝝ ps executiua hui^9 libri. CAP. XI.

Ex quãtis igitur ⁊ q̃lib^9 fiũt disputãtibus palogismi: ⁊ quõ oñdem^9 falsuz: ⁊ que extra opionẽ sunt dicere faciem^9. Ampli^9 autẽ ex quib^9 accidit soloecismũ: ⁊ quõ iterrogãdũ: ⁊ qs ordo iterrogationuz.

¶ Dec ps diuisa fuit ꝛ⁊ totũ pcedẽs.postq̃ g̃ pbs determinauit ꝛ⁊ syllis sophicis ꝓ⁊ se ⁊ ꝓ⁊ sua ꝓn^a: ⁊ ꝓ⁊ metas ad q̃s deducũt. In qte ista epylogat circa determiata: vt autem appeat necitas hui^9 capli. ¶ Sciẽdũ ꝙ i p lib^o top.pbs dixit se velle iuenire methodũ ex q̃ pbabilr syll'are possem^9 de oi pbleu^rc:⁊ de oi ppo^ro. cũ g̃ q̃dã sint pbabilia circa q̃ versaꝝ syll's dia^co.q̃dã aũt videanꝝ pbabilia ⁊ nõ sint circa q̃ vsaꝝ litigiosus ⁊ sophic^9 si ꝛplete ꝛ⁊ hr̃i noti^a de pbabilib^9 ꝛ⁊ determiare de oi pbabili. vt g̃ sufficiẽter bre m^9 ꝙ pbs se pmisit tradere in lib.topi. oportuit nõ soluz determiare de pbabilib^9 circa q̃ vsaꝝ dia^co q̃ fcñ ẽ i lib. top.⁊ ẽt oportuit tractare de his q̃ videnꝝ pbabilia: ⁊ de his q̃ videnꝝ syll'are circa q̃ vsaꝝ litigiosus ⁊ sophic^9:q̃ factũ ẽ i hoc lib.ptẽ g̃ illã lo^rc q̃ vocaꝝ iuẽtia q̃ fit p locos ⁊ pbabilia sufficiẽter bre possu^9 p li^m top.⁊ p li.elẽchoꝫ. In his.n.duob^9 libris determiaꝝ de oi gñe pbabiliũ: ⁊ de oi gñe locoꝫ tã de locis veris:q̃ factũ est in lib.topi. q̃ ẽt ꝓappentib^9 q̃ fcñ ẽ in B lib.vt g̃ pbs oñderet se sufficiẽter tradidisse ptẽ lo^rc q̃ dr̃ iuẽtiua quã pmisit se traditurꝫ in lib.top.oportuit eũ epylogare tã dcã in B lib. q̃ ẽt in li. top.vt p tradita B ⁊ ibi oñderet se sufficiẽter dedisse illaz methodũ quã i p top. pmiserat se traditurꝫ.tria g̃ fac: qz p epylogat deteriata i B lib. z^o ex deteriat] ait ꝙ restat oñdere quõ sufficiẽter tradita sit methodus iuẽtiua . ꝛ^o epylogat deteriata i lib.top.⁊ o' se hꝰ methodũ sufficiẽter tradidisse.z^a ibi. (Reliquũ aũt ẽ de eo.) ꝛ^a ibi. (Ergo sũpsi^9 iuenire.) Circa pmũ duo fac:qz p epylogat deteriata q̃tũ ad p^m libꝫ elẽchoꝫ.z^o q̃^m ad z^m ibi. (Ampli^9 ãt ad quẽ). dic g̃ ꝙ dcñ ẽ in p b^9 ex quãt] disputatiõib^9.i.ex q̃t disputatiõib^9 ⁊ ex q̃lib^9 fiunt palo^i:⁊ B q̃tũ ad metã redargutiõis ad quã pa' pn' ordinanꝝ.⁊ ẽt dcñ ẽ quõ oñdim^9 falsuz:⁊ quõ faciam^9 rndẽtẽ ore ea q̃ sunt ex opionẽ q̃tũ ad metã falsi ⁊ iopinabilis:ãpli^9 dictũ ẽ ex gbus accit syll'us sup.ducẽs ad soloe^m vel ad nugationẽ.⁊ dcñ ẽ quõ interrogãdũ:⁊ qs ordo iterrogationũ q̃tũ ad cautelas. ¶ Notãdũ aũt ꝙ ait ex quãtis ⁊ q̃libus fiũt palo^i:qz in p lib.nõ solũ dcñ est de numero locoꝫ sophicoꝫ ex quibus fiunt palo^i:qz oñsuz ẽ eos eẽ.xiu.⁊ ẽt dcñ est de mõ ⁊ de q̃litate eoꝫ:qz ostensuz est aliquos coꝫ esse in dictiõe.aliquos vero extra dictionẽ. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Ampli^9 ãt ad qd sint vtiles hꝰ orones. Et de rnsione sil'r oi. Et quõ soluẽduz disputatões ⁊ syll'os:dicta sunt nobis de oibus nobis hec.

¶ Epylogat q̃tũ ad z^m libꝫ.d.ꝙ ãpli^9 i B scdo lib.dcñ est ad qd sũt vtiles oẽs hꝰ orones: ⁊ dcñ ẽ simplr.i.vlr de oi rnsiõe q̃tũ ad solonẽ appentẽ:⁊ dcñ ẽ quõ soluẽdũ ẽ disputatiões ⁊ syll'os q̃tũ ad solonẽ rectã.B.n.de oib^9.i.iter oia vel iter alia dicta sũt nobis.i.a nobis. ¶ Notãdũ aũt ꝙ nõ epylogat vlr oia dcã in B z^o:sed solũ epylogat q̃ pn^r itẽdunꝝ i B z^o.de facilitate.n.⁊ difficultate orõnũ nihil B epylogat:iõ nõ ait absolr^e ꝙ deteriata in B lib. sint q̃ nunc dcã sunt . ꝛ⁊ ꝙ iter alia dcã sũt hec. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Reliquũ ẽ ãt de eo qõ ex pncipio erat ppositum reminiscentibus aliquid dicere breuiter ⁊ finem imponere dictis.

¶ Ex deteriatis i B lib. ait ꝙ restat oñdere quõ sufficiẽter sit tradita methodus iuẽtiua.d. ꝙ remiscẽtib^9 nobis de his q̃ dixim^9 in li.top. ꝙ volebam^9 tradere artẽ de oi pblemate reliquũ est dre aligd de eo qõ erat in pn^o:ostẽdendo p tradita in B lib.cũ his q̃ tradita sunt in lib. topi. sufficiẽter tradidisse methodũ ꝛ pbabilib^9 q̃ methodus in pncipio libri topi.esse tradẽda dicebãt.his ergo ostensis restat iponere finẽ dictis. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Ergo sũpsim^9 iuenire ptãtẽ aliquã syllogisticaz de pposito ex his que sunt q̃p ꝛprobabilissima.hoc.n.opus est dialectice ⁊ tẽtatiue p se.

¶ Epylogat deteriata i li.topi.vt ostẽdat se sufficiẽter tradidisse artẽ iuẽtiuã.⁊ tria fac:qz p epylogat deteriata i li. top.z^o resumit q̃ sunt tradita i B li.ꝛ^o ꝛcludit ꝙ finẽ hꝰ qõ ꝓposuit: ⁊ ꝙ sufficiẽter tradidit methodũ iuẽtiuã.z^a ibi. (Preter B ãt.) .ꝛ^a ibi. (Qñ g̃ brr̃.) ¶ Ad euidẽtiã ãt p^e ptis sciẽdũ ꝙ li.topi.in duas ptes diuidir̃.i.phemiũ ⁊ tractatũ. Itẽ ps executiua diuidir̃ i duas.vz.in dia^cas simp^r ⁊ obuiatiuã. In pmis.n.septẽ libris magis deteriaꝝ de dialectica simp^r. In 8° vo magis de obuiatia.tria g̃ facit:qz p epy^rt q̃tũ ad deteriata in phe?z^o q̃tũ ad deteriata in pmissis septẽ li^is vbi agir̃ de dia^ca sim^r.ꝛ^o epylogat q̃tũ ad deteriata in 8°:vbi q̃si agir̃ de dia^ca simplr obuiatia. z^a ibi. (Manifestũ ẽ ãt i pozib^9.) ꝛ^a ibi. (Ampli^9 aũt quõ.) In phe^o aũt libri topi.duo tãgebanꝝ . p^o autẽ ꝙ tradẽda erat methodus p quã possem^9 oppo^rc ⁊ syll'are de oi problem^rc.z^o vo ꝙ p illã methodũ posse^9 sufficere ⁊ rndere ad oẽ pbleu^a nõ dicẽdo aligd repugnãs.duo g̃ fac: qz p epylogat deteriata in phe^o libri top.q̃tũ ad ptãtez syll'andi. z^o q̃tũ ad ptãtẽ sustinẽdi ibi. (Qm̄ aũt ꝛformaꝝ.) dicit g̃ ꝙ in phe^o top. sumpsim^9.i.accepim^9 ⁊ ꝓposuim^9 iuenire quãdã ptãtẽ.i.quãdã methodũ syllo^cam.i.ad syll'andũ de ppposito:⁊ hoc ex his que inq̃tũ sũt pbabilia.i.ex manifeste pbabilib^9.⁊ addit ꝙ B est op^9 dia^cc p se ⁊ tẽtatiue sup. ex ꝛn̄ti vel p accn̄s. ¶ Notãdũ ãt qz qõ est simp^r tale respectu hui^9 nõ ppe ẽ tale p se:⁊ est tale q̃si ex ꝛn̄ti ⁊ p accn̄s cũ dialectica pcedat ex pbabilib^9 simplr.tẽtatiua vo ex pbabilibus rn̄^rt.dia^ca accipit quasi pbabilia p se. tẽtatiue vo accipit talia q̃si p accn̄s ⁊ ex ꝛn̄ti. ¶ Deinde cuz dicit.

¶ Qm̄ autẽ ꝛformaꝝ ad ea pp sophisticẽ vicinitatẽ: vt nõ solũ expimẽtũ possit sumere dialecticẽ:⁊ ẽt q̃si sciẽs.pp hoc nõ trn̄ dictũ op^9 negocij ppositum^9 oẽonẽ posse sumẽ:⁊ ẽt vt oẽonẽ sustinẽtes obseruemus positionẽ velut per pbabilissima. Simili modo.

¶ Epilogat dicta in phemio top.q̃tũ ad ptãtẽ sustinẽdi. ⁊

Cap.p.

duo facit:qz p̃ fac qõ dcñ ē.z° assignat cãz dicti ibi.(Cãm aũt dixim⁹.) dic ḡ.q⁹ qz dia^ca ꝓformat ad eã.i.ad sophicã pp vicinitatẽ sophice.i.pp affini^tem quã hz dia^ca ad sophicaz:dia^cc sup. ꝓpetit:vt nõ solũ possit exprimẽtũ sumere op ponẽdo ⁊ syllo^co:ſz ēt ꝓpetit dia^cc vt appeat q̃ſi sciẽs rñdẽ do ⁊ sustinẽdo.pp B ḡ qz spectat ad dialecticũ nõ solũ op ponere:ſz ēt sustinere:ꝓposuim⁹ in p̃n° top.dcñ op⁹ nego cy dia^cl eē: ñ tñ oñone posse sumer opponẽdo ⁊ syllando. ſz ēt vt obseruem⁹ oñone sustinẽtes positiões:⁊ B sili mõ pbabilissima:qz sic debem⁹ p pbabili^ma oppo^re ⁊ syllo^re.sic debem⁹ sili mõ p pbabi^a sustinere ⁊ rñdere. ¶ Notãdũ aũt q⁹ dia^ca aliquã vicinitatẽ hz cũ tẽta^ua:qz tẽtatiua ē ps dia^ce.sic ēt aliquã vicinitatẽ hz cũ sophica. sophista.n. vlt videri dia^cq ⁊ sil'at ipſ accipiẽdo q̃ videnr pbabi^a.ad dialecticũ ḡ put hz affinitatẽ cũ tẽta^uo spectat opponere ⁊ syl logiçare:qõ vr eē ppuz demõstratiui sp.tẽtatiu⁹.n.vult oppo nere vt sumat exprimẽtũ de rñdẽte:ſz ad ipſ dialecticũ vt hz affinitatẽ cũ sophista spectare vr sustinere ⁊ rñdere:qz cũ sophista velit videri sciẽs:qz max^c gs appet sciẽs rñdẽ do spectat ad dialecticũ nõ solũ opponere: ⁊ expi^tus sume re pp affinitatẽ quã hz ad tẽtatiuaz:ſz ēt spectat ad ipm su stinere ⁊ rñdere:vt appeat sciens pp affinitatẽ quã hz ad sophicã.volẽs ḡ phs oñdere q⁹ spectat ad dialecticũ oppo nere ꝓpat dialecticũ tẽtatio. volẽs aũt oñdere q⁹ spectat ad eũ rñdere ꝓpat ipsuz sophi^tc. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Causam aũt dixim⁹ hui⁹:qz ⁊ pp B Socrates iterrogabat:ſz ñ rñdebat:fatebat.n.nesciſ.

¶ Quia dixerat q⁹ spectat ad dialecticũ obſuare ⁊ susti^re positione:assignat ⁊ inuit q̃ sit cã hui⁹.d.q⁹ cã h⁹: qz debe rem⁹ sustinere ⁊ obſuare põnẽ dixim⁹ sup.pus in p̃n° ca pituli:qz iõ debe⁹ facere B vt nõ dicam⁹ aliqd repugnãs: ⁊ qz difficile est nõ dicere aliqd repugnãs: ⁊ solũ sci^tco pñt obseruare ne rñdẽdo sibi ꝑdicãt. pp B sc crates interroga uit.i. volebat iterro^rc:ſz nõ rñdebat.i.nolebat rñdere.cau sa aũt hui⁹ erat qz fatebat se nõ scire. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Manifestũ ē ãt ī prioziḃ⁹: ⁊ ad quot: ⁊ ex q̃ lib⁹: ⁊ ex quot B erit: ⁊ vñ idonei erim⁹ hoz.

¶ Postq̃ epylogauit q̃tũ ad pbe^m libri top.epylogat q̃^m ad ptẽ executiuã. ⁊ p̃ q̃^m ad septẽ pcedẽtes li^os.d.q⁹ in pori bus.i.in p̃mis septẽ pcedẽtib⁹ li^is top.ma^m ē ad q̃t ⁊ ex q̃t B erit q⁹.ſ.syl'are poterim⁹.⁊ ma^m ē vñ erim⁹ ydonei ho ruz. ¶ Notãdũ aũt q⁹ in syl'o dia^co simpl'r sũpto tria ē cõ sidare.vz.pmissas ꝓnẽ ⁊ hitudies locales q̃ sũt q̃dã ꝓside ratiões ⁊ q̃dã maxie p q̃s roborat dia^co syl'is.qz ḡ in p̃mis septẽ libr] determiat q̃ſi de dia^ca simpl'r. iõ p illos libros ma^m ē ex q̃t erit syl'is q̃^m ad p̃missas:⁊ ad q̃t q̃^m ad ꝓnes: ⁊ vñ ydonei erim⁹ ad syl'andũ q̃tũ ad ꝓsidati^nes:⁊ max^ae per quas roborat hꝺ syl'lus. ¶ Deinde cuz dicit.

¶ Ampli⁹ autẽ quõ iterrogãda ⁊ ordinãda qõ ois: ⁊ de rñsiõib⁹ ⁊ sc'lonib⁹ q̃ sũt ad syl'los pa tefactũ ē: ⁊ de alijs q̃cũq̃z eiusdẽ vie sũt oꝛoes.

¶ Epylogat q̃tũ ad deter^ra in 8° top.in q̃ q̃ſi tria tãgunr: qz ibi docet opponẽs quõ debeat iterro^rc.ilstruit rñs quõ debeat rñdere.⁊ soluere dant cautele:⁊ ydonei^tos p q̃s ha bem⁹ vias ad talia faciẽdũ: iõ ait q⁹ amp.in 8° dcñ est: ⁊ quõ iterro^ba ⁊ ordi^ba sit ois qõ q̃tũ ad opponẽtẽ:⁊ dcñ est de rñsionib⁹:⁊ de sol'onib⁹ q̃ sũt ad hꝺ palo^os q̃^m ad rñdẽ tes.⁊ patefcñ ē de alys q̃cũq̃z sũt oñones eiusdẽ vie q̃tuz ad cautelas ⁊ ydoneitates:vel q̃tuz ad alia annexa diale ctico negocio. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Preter hec aũt de paralogismis pertractaui mus:sicut iam diximus prius.

¶ Resumit dcã in B lib.vt p tradita in lib.topi.⁊ p dcã ī B libro oñdat se sufficiẽter tradidisse illã ptẽ lo^cc q̃ vr iuẽti ua.d.q⁹ pter B.i.pter tradita ī li.top.ptractauim⁹ in B lib. de polo^ip sicut iã pus diximus. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quoniam ergo habent finem sufficiẽter que proposuimus manifestum est.

¶ Cõcludit se sufficiẽter tradidisse methodũ iuẽtiuã.cõti nuet ãt sic.dcñ ē q̃ sit tradita ī lib.top.⁊ q̃ in lib. elẽchoꝛ. ⁊ qz p tradita hic ⁊ ibi.sufficiẽter hꝺ methodus illa:p quã pbat tã exñter q̃ apparẽter q⁹ possu⁹ syl'are de oi pbleu mate.iõ ma^m ē:qñ sufficiẽter hũc finẽ q̃ pposuim⁹.i.suffi ciẽter finiuim⁹ methodũ illã iuẽtiuã p quã vt pposuim⁹ poterim⁹ syllogiçare pbabilr de oi pblcumate:⁊ sustine re pbabilr quãlibz ppõnẽ nõ dõo aliqd repugnãs.

Oportet aũt nos nõ latere qõ accit circa B negociũ. Mã coꝛ que inueniunt omniũ que quidẽ ab alijs sumpta sũt: prius elaborata pticulariter augẽtur ab eis:qui accipiũt postea: q̃ aũt ex principio ī ueniunt paꝛ in primis augmẽtũ solẽt sumere.

¶ Ut dicebat liber iste diuidebat in ptes tres.⁊ p̃ pone bat tractat⁹.z° ponebat epylog⁹ circa deter^ra.3° vt pbus oñderet se fuisse h⁹ artl spãlẽ inuẽtozẽ: habat modũ q̃ h^c ars iuẽta erat.duab⁹ ḡ p̃mis ptibus expe^ts B exegt de 3ª vbi sp o' se h⁹ scie spãlẽ inuẽtozẽ. Intẽtio ḡ b⁹ toti⁹ capli in B ꝓsistit:qz cetere artes iuẽte sr p auxi^m pliuz:ita q⁹ poste riores cũ auxi^o p̃oꝛ artes illas pfecerũt:ſz h^c scia sine hec ars nõ sic iuẽta ē:qz aĩ tps Aꝛ. nihil de ea erat traditũ p modũ artl:pp q⁹ pbs inuit se fuisse spãlẽ inuẽtozẽ ipi⁹. tria ḡ fac:qz p̃ o' quõ alie artes iuẽte sũt.z° o' nõ sic iuẽtã esse lo^cas.3° in q̃dã gñali^te recolligit q̃ dixerat:⁊ tanq̃ spãlis ī uẽtoz h⁹ artis petit veniã de omissis:⁊ grãz de inentis. z^a ibi.(Dui⁹ ãt negocy nõ h⁹ qdẽ.) 3ª ibi. (Et de rhetoricis qdẽ.) circa p̃^m duo fac:qz p̃ pponit qõ itẽdit.z° qõ dixerat manifestat p ex^m ibi.(Et q⁹ circa rhe^cas.) circa p̃^m duo fa cit:qz p̃ ait alias artes posteriores pfecisse p auxi^m p̃oꝛ. z° o' q⁹ ī alys artib⁹ inuẽtũ a p̃oziḃ⁹ fuit vtili⁹ ⁊ difficili⁹ q̃ ī uẽtũ a posteriozib⁹ ibi.(Utili⁹ ãt plimũ.) Dic ḡ q⁹ oꝛ nos nõ latere qõ accit circa hoc nego^m.i.circa nego^m logicũ r^a alioꝛ negocioꝛ siue r^a aliaꝛ artiũ.nã oĩuz coꝛ.i.oĩuz ali arũ artiũ q̃ inueniunt sic inuẽte sũt:qz q̃ sũt ab alys.i.a p̃o riḃ⁹ sũpta.i.inuẽta ⁊ p̃us elaborata.i.p laborẽ acq̃sita ab eis q accipiũt postea.i.a posteriozib⁹ pticulariter augent. subdit aũt q⁹ in alys artib⁹ q̃ sup.ex p̃n° inueniunt ī p̃mis sr qd puũ:ſz p posteriões solẽt sumer aug^m. ¶ Deiñ cũ.d.

¶ Utilius aũt plurimũ illo qõ postea ex his fit augmentuz. Maxime eni fortasse principium omniuz vt dicitur.

¶ Ostẽdit q⁹ inuẽtũ a p̃oziḃ⁹ fuerit vtili⁹ ⁊ difficili⁹ q̃ in uẽtũ a posteriozib⁹.duo ḡ fac: qz p̃ ostẽdit qõ fuit vtilius. z° ex B ꝓcludit qõ fuit difficili⁹ ibi.(Quare ⁊ difficilli^m.) dicit ḡ q⁹ illud sup.p̃^m iuẽtũ fuit plimũ vtili⁹.i.valde vti li⁹ illo qõ postea fit augmẽtũ.i.suscipit augmẽtũ ex his.i. ex p̃us inuẽtis.hui⁹ autẽ cãm subdit q⁹ p̃n^m fortasse: vt dr videt esse maximũ oĩuz.i.vtuosius alys.est eni p̃n^m maxi mũ vtute.⁊ ideo vtili⁹ inuenire.

Dubitaret fortẽ aliqs.qz nõ vr vez eē q⁹ p̃n^m sit vtili⁹ alys.nã p̃n^a sr q̃ſi nota ī solo luie itell's agẽt].illõ.n. ē ppe p̃n^m:qõ glibz pbat audirũ.statĩ.n.cũ audi⁹.oē totũ ē mal⁹ sua pte.itellim⁹ qd ē qõ dr p n^m.⁊ statiz approbam⁹ B esse vez.nõ ḡ videt esse vtile talia inuenire: qz absq̃z la boze inueniunt:⁊ nõ vr ea aliqs ignozare. ¶ Dõz q⁹ vt pa teat veritas q̃ſiti dup^r distin^o ē nẽcia de p̃ncipys.p̃ma est q⁹ p̃n^a q̃dã sũt ppa artí:q̃dã ãt nõ ppa.rursus p̃n^a vl' pñt ꝓsiderari in se:vel sub rõne q̃ p̃n^a sũt.ſz ḡ fortẽ nõ sit vti

lius inuenire p̃n^a r^a alicui⁹ artl nõ ppa ⁊ ī se ꝓsiderata.p̃n^a tñ ppa ⁊ sub rõne q̃ p̃n^a ē valde vtile inuenire:qz dcis p̃nci pys leue est illis addere:⁊ p illa aliq̃s ꝓnes elicere.sũt eni hꝺ p̃n^a maxia ptãte:qz in vtute coꝛ cetera ꝓcludunt. qõ vo dicebat p̃n^a eē nota cuilibet.dõz q⁹ ⁊ si q̃.i.alique ppõ nes cões q̃ſi sũt note cuilibz.p̃n^a tñ ppa ⁊ sub rõne q̃ p̃n^a nõ sũt nota cuilibz.iõ forte pbus nõ simpl'r dixit p̃n^m esse vtili⁹ ⁊ maxi^m:ſz ait q⁹ fortasse:vt dr ē vtili⁹ ⁊ maxi^m vt in nueret q⁹ nõ q̃cũq̃z cões ppõnes:nec quocunq̃z mõ acce pto sũt vtiliores:⁊ sũt max^e ptãte:ſz sũt tales si accipiant mõ quo dcñ est. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quare ⁊ difficillimũ. Quãto.n.optimũ po testate:tanto paruissimũ magnitudie:difficilli muz est autẽ videri: hoc autẽ inuento: facile ē addere ⁊ augere reliquum.

¶ Concludit ex dcis q⁹ talia scire vel iuenire sit difficili⁹ alys dicẽs.q⁹ difficillimũ ē ipſ p̃n^m:qz quãto aliqd ē maxi muz vel opti^mptãte tãto ē puissimũ magnitudie: ⁊ qz pua subterfugiũt cognitionẽ:⁊ nõ pñt ita de facili cõgsci:diffi cillimũ est videri.i.cognosci p̃n^m.B ãt.ſ. p̃n° iuẽto ⁊ cogni to facile ē addere ⁊ augere reliquũ. ¶ Notãdũ ãt q⁹ tota cã q̃re videt h^c vba pbs ĩducere est:qz dign⁹ ē hꝺ grãs si pfecte tradidit logicã.nã alias artes poꝛes nõ pfecerũt! ſz posteriozes cũ auxilio p̃oꝛ pfecte tradiderũt eas:⁊ qz iuẽ tuz a p̃oziḃ⁹ fuit vtili⁹ ⁊ difficili⁹ q̃ inuẽtũ a posteriozib⁹:iõ ſi illas artes posteriores pfecerũt:nõ fuerũt digni admi ratiõe vel laude: ſz cũ tpe pbi nihil p modũ artis iuentuz eẽt de lo^ca: pbs eã plete tradẽs nõ ĩnistus p̃ozi auxilio di

Dubitaret (gnus est admiratione ⁊ laude.

Lõ.p. fortẽ aliqs qz nõ vr q⁹ p̃n^m sit difficilli^m cognosci:qz ſz ꝓmẽta^rem z° me^cc.q̃dã ſic loc⁹ ianue in domo:quẽ nllus ignozat:⁊ hꝺ sũt p̃n^a ⁊ ppõnes cões: ſz q̃ se hꝺ vt loc⁹ ianue ī domo nõ est difficile cogscere. ḡ tẽ. ¶ Dõz q⁹ p iã dcã pz sol'o q̃ſiti.nã ⁊ ſi nõ sit difficile cog scere p̃n^a: vt sũt q̃dã cões ppõnes in se.difficile ē tã ea co gnosc re sub rõne q̃ p̃n^a:⁊ maxie sub rõne q̃ ppa p̃n^a. dif ficile.n.ē in aliq̃ spãli mã:vel ī aliq̃ scia spãli iuenire aliq̃ p̃n^a p q̃ spãlr ⁊ ppe regulari possim⁹ in tota illa disciplia difficili⁹ ē.n.talia iuenire q̃ ex talib⁹ iuẽtis alia addere.

Ulterius forte dubitaret aliqs.quõ qõ ē maxi^m ptãte ē mini^m magni^tc. ¶ Dõm q⁹ quãto p̃n^a sũt pticularioꝛa tãto sũt pla ⁊ magl ꝓsita: qz se hꝺ p additionẽ ad p̃^a.p̃n^a.n.pti^ra plificãt ſz plifica tionẽ p̃ncipiatoꝛ:sed p̃n^a vl'ia remanẽt implifi^ra ⁊ magis simpli⁹:⁊ qz quãto aliqd ē vti⁹ tãto est potẽti⁹ ⁊ ad pla se extẽdit.iõ q̃to aliqd ē potẽti⁹ tãto ē min⁹ iplificatũ: ⁊ est magis puũ ī magnitudie.i.ē simplici⁹:qz vt dcñ ē vl'ius.

Ulterius forte dubitaret aliqs. qz nõ vr verũ eē qõ pbs ait.vz.q⁹ ſi p̃n^m ē par uuz:vel magl puũ ē difficile videre.B.n. vr eē in cognitio ne sensitiua.p visuz.n.vel p alios sensus q̃ mioza sr difficil li⁹ sentiunt.ſz in itell'u vr eē modus ꝓti⁹.nã q̃ mioza sr ſz Lõ.3. itell'm:facili⁹ cognosciũt:qz vt dr ī p̃ pbicoꝛ.sũt nobis no ta ꝓsula magis.vl'ia.n.p̃us cadũt in cognitiõe nr̃a q̃ pti Cap.5. cularia.vñ ⁊ Auic.vult in sua meta^ca qõ p̃mũ q⁹ ab intellu p̃.li'. cõcipit ē ens ⁊ eē pp sui vl'itatẽ.cũ ḡ vl'e sit simplici⁹ pti^ra ꝓm itell'z pua ⁊ simpli^a facili⁹ ē videre. cui⁹ ꝓtiũ in lr̃a dr.

¶ Dõm q⁹ vno° vl'e est facili⁹ cognoscere q̃ pti^rc. alio ãt mõ ē eõ.ſp.n.totũ ⁊ ꝓsuz est facili⁹ cognoscere q̃ distin ctũ:⁊ qz vno° vl'e est totũ ⁊ ꝓsuz r^a pti^ra:vt gen⁹ r^a spẽi. alio° est eõ.iõ gen⁹ ⁊ vl'e vno° difficili⁹ cognoscit q̃ pti^rc. alio mõ ecõuerso.pôt.n.ꝓsiderari aĩal vt est totũ ad hoies qz est qõdã gen⁹ ꝓtinẽs multas spẽs ⁊ sic cognoscere aĩal est qd ꝓsuz:⁊ cogno^rc hoies est qd distictũ.z° pôt accipi aĩal vt est ps diffinitia hois.hõ.n.resoluit in aĩal ⁊ rõnale, ⁊ q̃libet spẽs exñs in gñe resolui hz in gen⁹ ⁊ dr̃iam tanq̃ in ptes diffinitinas:⁊ tanq̃ in ppa p̃n^a. ⁊ B mõ cognosce re spẽz:vt in pbycis diffusi⁹ declarauim⁹:ē qd magl ꝓsusũ q̃ cognitio gñis. nã illud qõ dic hõ sub mõ ꝓfuso dic aĩal rõnale sub mõ distincto.vl'ia q̃ ē facili⁹ cogscere:nõ q̃cũq̃z mõ:ſz vt dicũt qõdã totũ:⁊ vt sũt qd cõfusuz:ſz vt vl'ia sr p̃n^a in q̃ alia resoluunt:⁊ vt sũt ptes diffinitic alioꝛ difficili⁹ cognoscũt q̃ alia:⁊ qz B mõ hꝺ rõne mini ⁊ rõne p̃n cipy:puũ sub rõne q̃ puũ:⁊ p̃n^m sub rõne q̃ p̃n^m:etiã ſz co gnitionẽ itellectiuã ē difficili⁹ cognoscere q̃ a°. va q̃ ē lr̃a pbi ſi p se itelligat.qõ vo dr q⁹ vl'ia q̃ sunt mima facili⁹ co gnoscunt.ꝑz q⁹ rõ peccat p accũs.nã vl'ia vt sũt tota: ⁊ vt sũt qd ꝓfusuz facili⁹ cognoscunt.sed vt sunt minima:⁊ vt sunt p̃ncipia in que alia resoluunt nõ cognoscunt facilius ſz difficil ius. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Qõ ⁊ circa rhetoricas oꝛones accit, pene ãt ⁊ circa alias oẽs artes. Mã q p̃ncipia inuene rũt:oĩno ad paruũ quid pduxerũt. Qui autez nũc famosioꝛes sunt assumẽtes a multis velut ⁊ successiõe pticulariter colligẽtes sic auxerũt.

¶ Qõ dixerat mani^at p ex^m in rheto^ca.⁊ duo fac:qz p̃ ppo nit qõ itẽdit.z° mani^at qõ dixerat ibi.(Crysias qdẽ post poꝛes.) dic ḡ q⁹ id qõ accit circa oñones rhetoricas dccit pene circa oẽs alias artes.nã sic rhetoica augmẽtata est succe^uc:sic ⁊ artes alie.nã in rhetorica ⁊ pene in oĩb⁹ arti b⁹ illã inuenerũt p̃n^a oĩno pduxerũt ad puũ:qz modicũ in uenerũt:ſz q nõ sũt famosioꝛes in rhetorica assumẽtes a multis p̃oziḃ⁹ q̃ pcesserũt eos velut ex successiõe pti^r colli gẽtib⁹ sic.ſ.suc^uc auxerũt.i.augmẽtauerũt rhe^cam. ¶ Notã dũ aũt q⁹ dic pene oẽs artes augmẽtatas eē suc^uc sic rheto rica:⁊ nõ dic simpl'r oẽs pp logicã q̃ nõ fuit suc^uc aug^ta:sed inuit q⁹ ipse solus inuenit eam. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Crysias qdẽ post prioꝛes. Trãsimachus ve ro post Crysiaz. Theodozus aũt post hũc: ⁊ mlti multas coadunauerũt ptes. Quapropter nimiruz est si habet multuz ars.

¶ Ostẽdit quõ rhe^ca iuẽta est succ^uc.d.q⁹ Crysias qdẽ fuit post poꝛes. trãsimac⁹ vo post crysiã. Theodozus vo post hũc.i.post trãsimacũ:⁊ multi mltas ptes suc^uc coadunaue rat.q̃ pp nihil mirũ si ars rhe^ca hz multũ:qz ē ex mltis co adunata.ſz mirũ est sup.si dialectica hz multũ:qz nõ mlti collegẽrt eã:ſz solus pbs inuit se iuẽisse eã. ¶ Deiñ cũ.d.

¶ Dui⁹ ãt negocij:nõ B qdẽ erat:illõ ãt nõ erat pscrutãdũ:ſz nil oĩno erat. Mã coꝛ que circa li tigiosas erãt oꝛones mercẽnarioꝛ.

¶ Ait quõ iuẽta ē lo^ca oñdẽs eã nõ eē sic iuẽtã vt cetere ar tes.⁊ duo fac:qz p̃ ppo' qõ itẽdit. z° qõ dixerat mani^at p sil'e ibi.(Sil'is qdẽ erat.) cõtinuet ãt sic.cetere alie artes iuẽte sũt suc^uc:ſz hui⁹ negocy.i.artl dia^cc:nõ B qdẽ erat p scrutatũ. illõ ãt nõ erat:ſz oĩno añ tps pbi nihil de lo^ca ie rat.i.fuerat pscrutatũ p moduz artis.ſi.n.a p̃oziḃ⁹ añ tps pbi dicebat aliqd de lo^ca:B nõ erat p modũ artl.nã de nu mero coꝛ q̃ insudabãt añ tps pbi circa litigiosas oñones erãt q̃ſi mercẽnary:qz oñones litigiosas ⁊ logicas nõ do cebãt artificialr. ¶ Notãdũ aut q⁹ vt p̃ dicebat ydiote pticipãt artẽ dia^cas sine arte.tradere ḡ dia^cam nõ artificia liter ē eã tradẽ sic pticipat a mercẽ^tis ⁊ ydiotl.⁊ qz B facie bãt q fuerẽt añ tps pbi.iõ mercẽ^ra dicebãt. ¶ Deiñ cũ.d.

¶ Quedãsilis erat doctrina Soꝛgie negocio. Oꝛones.n.hi qdẽ rhetoricas:illi ãt iterrogati nas ⁊ litigiosas dicebãt ediscere:ī q̃s sepi⁹ cadẽ solebãt vtrinq̃z alternoꝛ oꝛones. Quapp ve-

lor qdē ſz arte erat doctria diſcētib⁹ ab eis. nō .n. artē ſz q̄ ab arte ſt̄ dātes: erudiſ arbitrati ſt̄.

¶ Manifeſtat qd̄ dixerat. ⁊ duo fac̄. q: p̄ adducit ſile i rhetoricis. 2° in meta^cis ibi. (Velut ſigs dicat.) dicit g̃ q̄ doctrina do^ctis lo^cam ante tp̄s phi erat iartificialis: q: erat ſimilis negocio gorgie. i. doctrie illi⁹ libri: qa dicebat ofones rhetoricas ſine arte ſic p̄cedētes phi docebāt logicā ſine arte: iō ſubdit q̄ hi. i. ſequētes libr illū ſine arte docebāt ediſſere. i. docebāt declarare ⁊ manifeſtare ofones rhetoricas. illi aūt. i. p̄cedētes phi docebāt ſine arte ofones interrogatias. i. dialecticas ⁊ litigioſas. vtrūq; n. i. tā ex rhetorica q̄ ex diale^ca docebāt ofones alternor. i. ofones dialecticas ⁊ rhetoricas in q̄s ſepi⁹ cadere ſolebāt. hēbāt. n. hi ⁊ illi q̄ſdā ofones cōes q̄ ſepe diſputabant: ⁊ illas docebant: nō tm̄ dabāt artē de illis: q: nec gorgias tradidit artes ofonib⁹ rheto^cis q̄s docebat: nec p̄cedētes phi tradiderūt artē de ofonib⁹ iterrogatis: ideo ſubdit q̄ diſcētibus ab eis. i. ab iſtis erat tradita doctria velor ſine arte. nā tā ſequētes gorgiā q̄ p̄cedētes phi in logica nō erāt dātes artē: ſz dicebāt ofones q̄ ſunt ſub arte: hoc aūt facientes arbitrati ſūt log erudite. i. artificialr: cū tm̄ loq̄rentur inerudite ⁊ iartificialr. ¶ Notādū aūt q̄ ſz platonē
Lō.4. vt recitat ⁊ me^tro in 3° de aia. ſermo in p̄ncipio oz eē longus: ideo oīs ſermo perſcrutatus nō eſt ſermo velor: ſed eſt ſmo longus: q: reducitur vſq; in p̄ncipia. doctrina g̃ illor erat velor ⁊ diſcētibus ab eis tradebatur doctrina velor: quia tradebatur eis doctrina imperſcrutata ⁊ inartificialis. ¶ Notādū etiā q̄ gorgias d̄ fuiſſe qdā liber platonis in quo adducebant multe ppones rhetorice: ſz nō tradebat ars de eis: ſequētes g̃ illū libr docebāt rhetoricā ſine arte. ¶ Notādū et q̄ talis erat doctrina tam ſequētiū gorgiā ſz rhetoricā q̄ p̄or pbor ſz logicā: vtputa. ſi aliqs hāc ofonē litigioſaz. iſte canis eſt tu⁹: ⁊ eſt pr̄. g̃ eſt tu⁹ pr̄. doceret ſolvere q̄ nō eſt tu⁹ pr̄: ſz q̄ eſt tu⁹ poſſiue: nō tm̄ traderet artē quō ibi cōmittit fall'a accētis. habebāt ergo multas tales ofones de gb⁹ ſepe erat diſputatio: ⁊ eas ſine arte docebāt. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Velut ſigs dicat diſciplinā tradē vt nō dolēant pedes. Deinde ſutoriā qdē nō doceat. nec vnde poſſint inueniri talia. det aūt plura genera omniū modor calciamētor. hic enim pfuit qd̄ ad vtilitatē: artē autē nō tradidit.

¶ Oſtēdit doctrinā illor logicor eē iartificiales p ſile in meta^cis. d. q̄ ſilis erat doctria illor logicor. velut ſigs dicat ſe tradere diſciplinā ſutolariū vt nō doleāt pedes. nā p artē ſutolariū caueā dolor pedū. Deinde tradere volēs talē artē nō doceat artē ſutoriā: nec doceat artes vū poſſint inueniri talia calciamēta: ſz det plā gēa oīuz modor. i. diuerſor calceor ſiue calciamētor. B. n. pfuit ad vtilitates: q: habitl talib⁹ calciamētis vitabāt dolor pedū: ſz ſic faciēs nō tradidit artē ſic ſup. p̄dīcēs phi circa lo^cam vel ſequētes gorgiā circa rheto^cam aliq̄ vtilitatē faciebant. tm̄ mercenarij erāt: q: nō tradebāt artē. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Et de rhetoricis qdē erāt multa ⁊ antiq̄ dcā. De ſyllis aūt nihil habuim⁹ oīno pri⁹ aliud dicere q̄z i attritiōe q̄rētes mltū tpis laborarem⁹.

¶ Reſumit in gēali q̄ dcā ſūt ⁊ tanq̄ ſpālis iuētor huius artis petit veniā de omiſſis ⁊ grāz de iuētis. circa qd̄ 3° facit: q: p̄ ait q̄ aſi tp̄s ſuū nihil p modū artis iuētū erat de logica: vel de ſyllis. 2° oſtēdit q̄ p ſuā iuētionē eē ſufficiēter vel et ſufficienti⁹ tradita ē ars logice q̄z alie artes que ſucceſſiue ſunt inuēte. 3° ex B poſtulat veniā de omiſſis ⁊ gratiā ō iuētis. 2ª ibi. (Si āt videt.) 3ª ibi. (Reliquū erit oīuz noſtrū.) dicit g̃ q̄ de rheto^cis vel et de alijs artibus multa dcā antiq̄ inuēta erāt: ita q̄ poſteriores cū auxilio p̄or ꝓpleuerūt hēs artes: ſz de ſyllis. i. de negocio logico nihil aliud habuim⁹ dicere p̄us. i. a p̄orib⁹: q̄z vt attritiōe. i. vt aſſiduitate ſtudy laborarem⁹ q̄rētes negociū logicū p multū tp̄s. ¶ Notādū aūt q̄ p̄m phz 2° meta^cc. nō ſolus Lō.2.
bene dicētes ſz et. tā diſcordātes a ꝛa opione excitāt itellectuz vt inueniat veritas. ſic et p̄cedētes phi ſz nihil p modū artl tradidiſſent de logica: tm̄ eoipſo q̄ aliq̄s ppones logicales docuerūt aliquā vtilitatē fecerūt: ⁊ excitauerūt phē n: vt ipſe phs illis ppōib⁹ excitat⁹ aſſiduitate ſtudy q̄reret logicā p modū artis. iō ait q̄ a p̄orib⁹ nihil habuit niſi p attritionē ⁊ aſſiduitatē ſtudy quereret artem logice. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Si aūt videt cōſiderātib⁹ nobis velut ex talibus que a p̄ncipio exiſtētib⁹ hīc ars ſufficienter ſupra alia negocia: q̄ ex traditiōe adiuictū ſt̄.

¶ Oſtēdit q̄ ſz nihil a p̄orib⁹ būiſſet de lo^ca cū ſua iuētione ſufficiēter tradidit ipſaz. iō ait q̄ cōſiderātib⁹ nobis. i. p ꝓſidationē ipſi⁹ phi: ⁊ p iuētionē ei⁹ vt hec ars. i. lo^ca hīc ſufficiēter velut ex bis q̄ a p̄n^o eēnt. i. q̄ a p̄n^o erāt: vt hz greca correctio: q: qcgd i p̄n^o li^o top. dictū fuit ō methodo quā phs inuenire volebat: totū ē iā ſufficiēter adipletū: imo logica nō ſolū ſufficiēter eſt tradita: ſz et vt eē tradita ſupra alia nego^a q̄ ſūt adducta ſuc^uc ex traditiōe p̄or. ¶ Notādū aūt q̄ ait ſufficiēter eē tradita q̄ ſūt dcā a p̄n^o topi. q: Lō.ca.
forte in B ca^o. nō itēdit log niſi de illa pte logice q̄ d̄ iuētiua: ſiue q̄ d̄ local' q̄ ꝓtineā in lib. top. ⁊ in li. elēchor. In vtroq; n. determiat de locis: ſz ibi de locis veris: B vō de apparētib⁹. nō aūt B itēdit forte log de illa pte logice q̄ d̄ iudicatiua vel reſolutoria oe q̄ habet li. p̄or ⁊ poſte^ri: ⁊ q̄ dic ſe eē ſpālē inētorē de ſyllis: forte referēdū ē ad ſyllos ſophicos: vel ad logicā iuētiuā nō ad reſolutiuā ſiue ad iudicatiuā: ⁊ iō forte in B lib. magis q̄z in alys dic ſe ſpālē inētorē logice: q: in hoc lib. cōpleā illa ps logice q̄ d̄ localis. Incipit. n. hēs logica in li. topi. vbi ponunt loci ⁊ p̄ſideratiōes vere: ⁊ terminat in B lib. elēchor vbi determinatur de locis apparētibus. Deinde cū dicit.

¶ Reliquū erit omniū veſtrū: vel eor q audierunt hoc opus: omiſſis aūt artis indultionē: inuentis aūt multas haber e grates.

¶ Tanq̄ ſpālis iuētor logice petit veniā de omiſſis ⁊ gratiā de iuētis. cōtinueā ſic. ſi vt. i. ſi manifeſte appet q̄ ipſe tradidit de logica iuētiua qcgd ppo^m fuerat a p̄n^o: ⁊ etiā ſi ipſe ſolus ſufficiēti⁹ tradidit logicā q̄z ſint tradite alie artes q̄ ex traditiōe multor ſūt inuēte. reliquū g̃ erit. i. dig^m ⁊ iuſtū erit q̄ oīuz noſtrū. i. ab oib⁹ nobis: ſiue ab oib⁹ volētib⁹ ſtudere: vl ſi nō ab oib⁹ volētib⁹ ſaltē eor. i. ab eis qui audierint B op⁹ debeo hīc idultiōes. i. veniā omiſſis. i. de omiſſis: ⁊ debeo hīc multas grates inuētis. i. de inuentis. ¶ Notādū aūt q̄ ſi phs tradidiſſet logicā adiut⁹ per auxiliū p̄or eēt magis culpabilis ⁊ nō mereret ita veniā ſi aliq̄ omiſiſſet. ſic etiā nō eēt multū cōmēdādus: nec deberem⁹ ei multas grates ſi adiut⁹ p alios aliq̄ inuenſſet: ſz cū p modū artis nihil būerit ab alys ſz ipe totū inuenerit ſi aliq̄ omiſit mereā veniā: ⁊ ō bis q̄ bñ dixit mereā grās. Et in B terminat ſnia ſup lib. elēchor ī quo tradit noti^a rōnuz ⁊ obligtatū ſophicor. Laus ſit ipſi xpo qui cū ſit ars rectiſſima oīpotētis atq; ſapiētis dei p ipm tanq̄ p ſūme rectū oē obliquū cognoſcit: g cū patre ⁊ ſpū ſancto ē vn⁹ deus benedictus in ſecula ſeculorum. Amen.

¶ Explicit ſnia ſup libro elenchor edita a dño Egidio de Roma doctore fundatiſſimo ordinis fratrū heremitarū ſancti Auguſtini. Correcta ⁊ emēdata cum diligētia p venerandū fratrē Auguſtinū de meſchiatis de Bugelia. lectorez in cōuētu Padue fratrū heremitarū.

¶ Incipit queſtio de medio demōſtratiōis defenſiua opinionis domini Egidij romani.

Quetur queſtio ex itē, tione Ariſtotelis in 2° poſterior. quid ſit mediū in demōſtratiōe potiſſi^a: vel diffō ſubti: vel diffō paſſiōis. Et arguūt qdā q̄ diffō ſubti ſit mediū in demōſtratiōe potiſſima adducētes octo p̄ncipales rōnes ſatis cōes. ¶ Prima rō talis eſt. aut p̄ma ⁊ imediata paſſio ſubti eſt demōſtrabilis vel nō: ſi ſic habeā intētū ꝗ dominū Egidiū: q: in tali demōſtratiōe mediū nō pōt eē diffinitio paſſiōis: q: illud qd̄ demōſtrat oz q̄ demōſtrē p aliqd qd̄ ſit ſibi realr cā iherētie ad ſubz: cū demōſtrat. o ſit p cauſaz ꝓpter quā res eſt. nūc autē certū eſt: q̄ diffinitio paſſionis nō ē realiter ſibi cā iherētie ſue ad ſubz ſuū. g̃ oz q̄ mediū in tali demōſtratiōe ſit aliqd aliud p̄us qd̄ ſit realr cauſa iherētie paſſiōis ad ſubm: ⁊ hoc nō pōt dari niſi diffō ipſi⁹ ſubiecti. ⁊ ita iſti videnā habere quādam demōſtrationē. Si vo dicat ſcōz. ſ. q̄ ſit idemōſtrabilis talis paſſio. ¶ Cōtra: arguit qdā reuerēdus doctor modernus. Omne habēs cauſaz in ſubto neceſſariā pōt demōſtrari p cauſaz a p̄riori de illo ſubiecto: q: eo ipſo q̄ habet cauſaz hz aliqd noti⁹ ſe p qd̄ pōt demōſtrari: ſz imediata paſſio eo ipſo qd̄ ē accētis: ⁊ de gēe accētiū hz cāz in ſubto. ergo eſt demōſtrabilis: imo vt dicūt ſola imediata paſſio eſt potiſſime idemōſtrabilis. ¶ Scda rō. Oīs illa eſt potiſſima demōſtratio q̄ aggregat oīa regſita ad talē potiſſimā demōſtrationē: ſed talis eſt ille diſcurſus ſiue ſyllus i quo pbat paſſio de ſubto per diffinitionē ſubti. ergo talis eſt demōſtratio potiſſima: diſcurſus eſt bon⁹. a^ri pz. b^ri. pbat ex p̄miſis veris ⁊ neceſſarijs: ⁊ immediatis cauſiſq; conclusiōis: qd̄ pz: q: nihil cadit mediū inter diffōnes ſubti ⁊ ppriā paſſionē imediatā ſubto. ¶ Cōfirmat ſic. eſt ex notiorib⁹ p̄m nām ⁊ ex p̄ncipijs adequatis ꝓclusioni: qd̄ maxime regrit ad demōſtrationē. g̃ ⁊c. ¶ P. eſt tertia rō: q̄ quidē ponit fundamētū ipſi⁹ Ariſto. 6° metaphice. textu ⁊ cōmēto p̄. vbi dicit: q̄ ſubarū ppe nō eſt demōſtratio ſz diffinitio: accidētiū vo ecōtra: q: ipſor ppe nō eſt diffinitio: ſed demōſtratio in quo loco Ariſt. ponit differētiā inter moduz quo ſciunt accidētia: ⁊ modū quo ſciunt ſubē; tūc facio iſtā ꝓnāz. paſſio imediata ſubo eſt quoddā accidens. g̃ eſt ppe demōſtrabile: ſz nō p̄ ppriā diffōnē. pz B. q: tūc nō eſſet p mediū notius p̄m nām: ſz ſolū p̄m rōnez. ergo erit tale accētis demōſtrabile p diffinitionē ſubiecti: qd̄ videt noti⁹ p̄z nāz. g̃ ⁊c. ¶ Quarta rō eſt iſta. oē illud eſt ppriſſime demonſtrabile qd̄ ſciri pōt ſcia ppriſſime dicta: ſz hēs eſt imediata paſſio ipſi⁹ ſubti: g̃ ipſa eſt ppriſſime demōſtrabilis. ar^m eſt in mō ⁊ in figura. a^ri habet a p̄bo p̄mo poſterior. ⁊ 6° etbicor. quia ſciētia eſt effectus demōſtratiōis. ſz minorē declaro p̄ſupponēdo vnū q̄ immediata paſſio pfecte ſit cognoſcibilis nō minus q̄z quecunq; ſequētiū paſſionū: ſed nō pōt perfecte cognoſci per diffinitionē: q: eius diffinitio eſt p additamēta: cuz ſit de genere accidētiū ergo p demōſtrationē: ⁊ tūc habeo intētuz. ¶ Quinto arguo fortius: ⁊ p̄ſuppono vnū qd̄ eſt conceſſuz ab oib⁹: q̄ potiſſima demōſtratio eſt ex demōſtrabilibus a p̄riori. alias p̄cederet in infinitū. tūc entimematice arguo. demōſtratio que eſt p diffinitionē paſſiōis cuiuſcūq; nō eſt ex idemōſtrabilibus. ergo nō eſt potiſſima. ꝓna patet. antecedēs pbat per illud phi. in 2° metaphice. textu cōmenti q̄rti. diſpoſitio vniuſcuiuſq; rei in entitate eſt ſua diſpoſitio in veritate ⁊ cognoſcibilitate: ſz p̄ncipia diffinitiua ſubti ſunt pp qd diffōnis paſſionis in entitate. ergo ⁊ in veritate: ⁊ per ꝓſequēs in cognoſcibilitate ⁊ demōſtrabilitate quā rōnē quidā fecerūt moderni multis p̄ſuppoſitis: ⁊ putāt ipſaz demōſtrare in hac mā. ¶ Sexto arguit ſic cuz duplex ſit diffinitio ppzie dicta ⁊ impropzie dicta: ppria eſt illa que eſt per p̄ncipia ſtrinſeca ſiue quiditatis: impropria que eſt per additamēta cōcludens ſubiectū: tunc ſic. ſi diffinitio paſſionis ponat mediū: vel iſta erit diffinitio ppzie dicta: vel ipropzie dicta. nō pōt dici p̄mū: q: plurime ſūt paſſiones que nec in re: nec i ītellectu pōt abſolui a ſuis ſubiectis: ſicut pz de ſymitate naſi quā ipoſſibile eſt ſine ꝗdictione intelligere ſine naſo: q: ſymitas eſt determinate curuitatis naſi: ita q̄ ſi nō ponatur naſus in diffinitione ⁊ intellectu nō remanet ꝓceptus ſymitatis: ⁊ tm̄ hēs paſſiones ſunt ppzie demōſtrabiles de ſuis ſubiectis: nec poteſt dari ſcōm. ſ. q̄ mediuz in potiſſima demōſtratiōe ſit diffinitio paſſiōis includēs ſubiectū: q: mediū nō debet includere aliquā extremitatez. ſubm de quo cōcludit paſſio eſt vna de extremitatib⁹: cū ſubyciatur in ꝓclusione. ergo nullo modo diffinitio paſſionis ē mediuz in potiſſima demōſtratiōe. ¶ Ultimo arguitur auctoritate Ariſtotelis p̄mo de aia. textu cōmēti. ii. ⁊ ſexto metaphice. vbi vult q̄ diffinitio ſubiecti ſit p̄ncipium omnis demōſtrationis: ſed mediū dicēs ꝓpter quid paſſionis ⁊ p̄ncipiuz demōſtrationis ſunt penit⁹ idē: ⁊ q̄ iſta ſit oīno itētio Ariſtotelis. patet: q: cuz declarauerit q̄ accidentia ſunt p̄ncipiū cognitionis impfecte: quoniā accidentia magnā partē cōferunt ad cognoſcenduz ipſuz q̄ quid eſt: tūc ſubdit q̄z ad cognitionē paſſionis q̄ quid erat eſſe ſubiecti eſt p̄ncipiuz ⁊ mediū oīs demōſtratiōis: ⁊ idem expreſſe vult cōmētator in q̄rto phyſicor. in textu ⁊ cōmēto 34.° Poſſez in hac mā adducere alias rōnes. ſ. linconiēſis qui tenet q̄ diffinitio ſubiecti ē mediū in demonſtratione potiſſima. poſſez etiā adducere opiniones ſancti Thome Aquinat. ⁊ quia ipſe ſolēnis doctor Paulus Venet⁹ clariſſime adducit i ſcōo poſterior ī quo tractatur iſta queſtio: ideo nolui implere cartas illis argumentis: quia viſo ⁊ bene intellecto fundamēto iſtius qōnis de facili reſpōdebimus ad illa arguměta.

In oppoſitum iſtius opiniōis eſt domin⁹ Egidius qui tenet q̄ medium in demōſtratione potiſſima eſt diffinitio paſſionis. ſed ante q̄z probez iſtam cōcluſionē ſunt quedam notanda pro intimiori declaratione dicendoruz.

Dubitaret forte aliqui s. vtruz omnis paſſio realiter differēs a ſuo ſubto ſit ppriſſime demōſtrabilis de ſubiecto: ⁊ vt ſine equiuocatione ⁊ ſophiſticatione p̄cedamus accipio paſſionē demōſtrabilez pro re aliq̄ exiſtēte in ſubiecto actu vel aptitudine. ſiue accipiat aptitudo ⁊ potentia naturalis que opponitur actui ſiue accipiatur aptitudo ſeu potentia logica que non opponitur actui. naz illud qd̄ cōmuniter demōſtratur in ſcientijs demōſtratiuis eſt res aliqua nō vt actu exiſtens in ſubiecto actualitate effectus p̄ducti: ſed inexiſtēs actualiter actualitate obiecti ſcibilis ſiue actualitate rei ſub eſſe poſſibili obiectiuo: ſicut in plurib⁹ deducendo patet: cuz demōſtrat corpus eſſe mobile demōſtratur motus vt ſub eē poſſibili obiectiuo in eſſe ipſi corpori. ſimiliter cuz demōſtratur riſibile de homine demōſtratur riſuz acceptuz ſub eſſe poſſibili obiectiuo de homine. ſimiliter cuz demōſtratur ſuſceptibile diſcipli^e demōſtrat ſcientia vt ſub eſſe poſſibili obiectiuo in eſſe homini: ⁊ cuz demōſtratur triangulu habere tres equales duobus rectis demonſtratur equalitatem ad duos rectos acceptam vt ſubeſſe poſſibili obiectiuo inеſſe triangulo: ⁊ ſic de ſingulis: ⁊ tales ſunt cōmuniter ppzie paſſiones que demōſtrātur in ſcientijs demōſtratiuis. ⁊ dico cōmuniter: quia ſicut ſuperius dictuz fuit aliquādo de-

monstratur res de subiecto vt actualiter inexistens sibi sicut quando demonstratur motus circulares actualiter & semp iesse celo: vt sicut cũ demõstratur calefactiuus inesse igni actualiter & inexistenter: sed quantus ad hoc est regula vna generalis satis valida: q̃ omnes demõstrationes que sunt in aliqua re vt actualiter inexistente actualitate effectus producti: vel actualitate existentie in effectu non sunt potissime in genere demonstrationũ: q̃ patet: quia perfecta & potissima demõstratio generat notitiam perfectam: ad cuius certitudines nulla alia expectaẽ: sed demõstratio de forma: vt actualiter inexistẽte actualitate existentie in effectu nõ aggenerat tales perfectam notitias. ergo sequitur q̃ dicitur. maior patet ex p̃mo posteriorum. sed minor etias patet ad sensus. nas qualiscũq; demõstratio accipiatur ad probandus de luna q̃ sit de facto in actu existentie eclipsata: ls habeatur de hac certitudo notitie abstractiue qualis habebatur ante q̃ eclipsaretur: tamen si debeat haberi perfecta notitia de existẽtia eius: ita q̃ existentia terminet actus: vt in seipsa existit: oportet q̃ superueniat notitia intuitiua que habebaẽ per experientias: & eodem modo si debeat haberi certitudo perfecta q̃ nix disgregat: & sic de alys: sed demõstratiões potissime ad suam perfectam notitiam de actuali inexistentia passionis ad suus subiectus actualitate possibilis obiectiui nõ expectãt aliquã experientiã. ¶ Quãdo igiẽ queritur. vtrum omnis passio realiter differens a subiecto sit proprytissime demõstrabilis. Ad hoc respõdeo ponẽdo quinq; notãda. ¶ Primus notãdũ est. q̃ propria passio alicuius subiecti que includit actuales inexistentiam in effectu nõ est demostrabilis per demõstrationes potissimas. & istud ias patet per dicta: quia passio potissime demõstrabilis potest perfecte per demõstrationes suam cognosci nõ superueniente aliqua alia cognitione: sed passio vt actualiter inexistens in re extra ad hoc q̃ cognoscatur perfecte requirit notitias experimentales. ergo &c. maior patet per Aristotelẽ scõ posterior. vbi dicit q̃ demõstratio est syllogismus ꝓ quẽ scimus in habẽdo abſq; q̃ indigeamus. minor ppositio fuit superius satis declarata. ¶ Secũdũ notãdũ est q̃ vnius & eiusdes subiecti plures esse passiones possunt & demõstrabiles quodas ordine ex natura rei: q̃ sicut dicit cõmẽtator tertio de anima. cõmẽto. i7. quãdocũq; aliqua duo insunt vni tertio: oportet q̃ aliq̃ vnus insit mediãte alio: & vnus sit aliquo modo forma & actus alterius saltes a parte cogniti: ita q̃ essentialiter ordo erit scẽ passionis ad p̃mã in eẽ cognito vtriusq; vt videt domin⁹ Egidius in hoc loco innuere. istud idẽ vlt Arist. p̃mo posteriorum in pluribus locis. vult enim q̃ vnus mediũ adequatũ non possit esse imediate nisi ad vnas cõclusionẽ. & ideo augent demõstrationes nõ p̃ media: sed in post assum⁶: quia fm ordines passionum oportet eẽ ordinẽ medior: & istud manifeste patet in sciẽtys mathematicis: vbi diffinitio p̃oris passionis dicit ꝓpter quid sequentl passiõis: sicut diffinitio anguli extrinseci est ꝓpter quid eius: q̃ est habere tres angulos equales duob⁹ rectis. ¶ Tertius notandũ est q̃ in passionibus essentialiter ordinatis est deuenire ad vnã simpliciter primã que imediate: & nõ per aliquã causas differẽtes realiter a subiecto & passione inberet subiecto. hoc patet: quia alias p̃cederetur in infinitus: & tolleretur omnis demõstratiua scientia: sicut Aristoteles demõstrat p̃mo posteriorum. ¶ Quartũ notandũ est q̃ illa passio que imediate inberet subiecto imediate est p̃babilis de suo subiecto a p̃ori fm rationẽ vel fm rem. a priori fm rationẽ comparando istud p̃us ad subiectum de quo predicaẽ. fm rem comparando istud p̃us ad passionẽ que de ipso probaẽ. istud patet: quia omne accidens causas habens in subiecto potest per illam causam pbari de illo subiecto a priori & notiori. sed imediata passio habet causam in subiecto suo. s. essentialia p̃ncipia quiditatis vel ipsammet q̃ditates: q̃ sicut dicit linconiẽsis p̃mo posterior. capso p̃mo. ppria passio egreditur a quiditate subiecti. q̃ potest per illas causam pbari & demõstrari a p̃ori realiter cõparãdo istud prius ad passiones demõstratas. sed a priori solus fm rationem cõparando ipsas ad subiectus de quo demõstratur: q̃ q̃ditas subiecti: vel essentialia p̃ncipia diffinitionis que sunt id ipsus intrinsece q̃ ipsus diffinitus nõ sunt prioza diffinito: nisi fm rationẽ. & ideo si in aliquo syllogismo mediũ ad probandus passiones sit diffinitio subiecti erit p̃us ex natura rei ipsa passione: sed p̃us subiecto solus fm rõnes. ¶ Quintus notãdũ est. q̃ nõ omnis syllogism⁹ procedẽs per causas predicati: & a priori est demõstratio ꝓprytissime accepta. hec fuit superius declarata: & ps: q̃ nõ sufficit p̃oritas inter medius & predicatũ ꝛclusionis: alias cũ predicatur substãtia de homine per animal esset ꝓprytissima demõstratio: nec etias sufficit p̃oritas rationis medy ad ipsum subiectus: quia illud q̃ est medius in demõstratione ꝓprytissime sumpta est causa realis. ꝓpter quã passio inest subiecto: sed ad hoc q̃ medius ita dicaẽ causa realis passionis & inberentie eius in subiecto q̃ ipsum subiectũ nõ sit causa realiter illius inberẽtie ad seipsus: oportet q̃ medius distinguaẽ realiter a subiecto & passiõe: & q̃ illa p̃us habeãt reali p̃ioritate ordines ad istud medius q̃ ad subiectũ. ¶ Ex his elicio vnã ꝛclusionẽ. q̃ passio est imediata: nõ solus immediatione subiecti: sed etiã immediatione cause: q̃ pro tanto dico: q̃ sicut dicit p̃mo posteriorus. licet habere tres: sit passio imediata ipsius trianguli imediatiõe ipsius subiecti: tñ nõ imediatione cause: p̃mo cõuenit sibi per causas reales. s. per angulus extrinsecus. dico: omnis passio imediata imediatione subiecti & cause q̃tuis sit p̃babilis de subiecto p̃ syllogismus necessariũ & a priori: tamẽ ille syllogismus: ls possit dici demõstratio: tamẽ nõ est: ppzie & stricte loquẽdo de demõstratiõe: nec talis imediata passio ẽ ppzyssime demõstrabilis: fs ppõ in q̃ p̃dicaẽ imediata passio ẽ bo. g̃ &c. maior patet. sed minorẽ pbo: quia illa ppositio que habet predicatus inherens subiecto imediate imediatione subiecti & cause ẽ ppositio q̃ nõ est altera p̃or. ¶ Sz si dicaẽ q̃ est altera p̃or. s. in qua p̃dicaẽ diffinitio subiecti de ipso subiecto: & illa est causa passionis: & per ꝓsequẽs p̃or ea. ¶ Respõdeo q̃ q̃tuis simpliciter diffinitio subiecti sit prior propositione in qua predicatur p̃ma passio de subiecto: tamẽ illa nõ est ꝓprietas requisita ad proprytissimã demõstrationes: q̃ si demõstratio stricte accipiatur oportet q̃ mediũ sit realiter causa inberẽtie passionis ad subiectus: sed realiter loquẽdo nõ magis diffinitio est causa inberẽtie passiõis ad subs q̃ ipsus subs met sit cã iberẽtie passiõis ad seipsus: & iõ in demõstratione ꝓprytissime sumpta mediũ realiter mediat inter subiectũ & passionẽ non quides mediatiõe subiecti suscipientis: sed mediatione cause suscipiẽdi: & istud pro tãto dico: q̃ differẽtia est inter istud q̃ mediat inter passiones & subiectũ per modus medy subiecti: & illud q̃ mediat inter passionẽ & subiectũ per modus cause inberẽtie passionis ad subiectus. vidimus enim q̃ illud q̃ mediat inter passiones & subiectũ per modus subiecti denominaẽ illa passiõe: & põt demõstrari de ipo sine istud subiectum sit mediãs: & p̃mus subiectũ p̃mitate adequationis: sicut triangulus mediat per modũ subiecti inter habere tres & hysocheles: q̃ nõ cõuenit hysocheli sicut subiecto: nisi q̃ cõuenit triangulo sicut subiecto: & ideo p̃mo demonstraẽ de triãgulo sine istud subiectũ mediãs sit p̃mus p̃mitate susceptibilitatis: sicut aia itellectiua ẽ subs p̃mus mediãs inter susceptibile discipline: & ipsus bojem

q̃ non ꝓuenit homini sicut subiecto: nisi q̃ cõuenit anime sicut p̃mario susceptiuo. & põt ꝓpetere anime intellectiue absq; hoc q̃ competat ipsi homini: sicut quando aia est separata. & ideo susceptibile põt demõstrari de anima: sicut de subiecto susceptiuo: sed istud q̃ mediat solus per mo^{m} cause non denominaẽ per passionẽ: neq; passio demõstratur de ipso. nõ enis angulus extrinsecus qui est cause eius q̃ est habere tres equales duobus rectis formaliter nec bs̃ passio demonstratur de ipso: sed de triangulo pbatur per ipm. ¶ P̃. ppositio cuius predicatum cum subiecto facit positionem quãuis habeat causam in subiecto: & possit pbari a p̃ori per causam. tamẽ non potissime põt demõstrari: sed ppositio in qua predicaẽ imediate imediatione cause & subiecti inberet subiecto est bs̃. ergo &c. maior ps p̃mo posteriorum. in quo Arist. dicit q̃ in scientys non solũ supponende sunt dignitates: sed etiã positiones. minor etias eui denter declaraẽ circa p̃ncipium perspectiue vbi ostendit q̃ petitiões que idẽ sunt q̃ positiones supponende sunt: & nõ demonstrãde. ¶ Confirmaẽ. nã licet ista propositio. omnis quãtitas continua maior est parte sua: posset pbari etiã a p̃ori per causam: sicut pbat eam alacem in sua prospectiua per itentiones totius & partis: tamẽ q̃ passio ista immediate inberet immediatione subiecti & cause. & dico cause: q̃ non iberet sibi per causas distinctã realiter a subiecto & sua passione: sed per itentionẽ totius & partis que idẽ est realiter cũ toto & parte. ideo sillogism⁹ necessarius p̃bans ipsam nõ est demõstratio ꝓprytissime sumpta. ¶ P̃. sicut ppositio in qua predicatur idem de seipso est verissima & maxime necessaria. tamen stricte loquendo non est ꝓpria predicatio: ita ls sillogismus in quo predicatur passio de subiecto per id q̃ est ipm realiter q̃ ipsa passio: vel per id q̃ est id ipsus q̃ ipm subiectum: quãuis sit verissimus: non tamẽ stricte loquẽdo est ꝓprie demonstratio: fs omnis sillogismus in qua pbatur imediata passio de subiecto est huiusmodi. ergo &c. pbatur minor: nas immediata passio non pbatur de subiecto nisi vel per diffinitiones passiõis. & tunc pbatur idem per idem de subiecto: vel per diffinitionẽ subiecti. & tunc pbatur passio de subiecto per idem met ipsum. ergo talis sillogismus non est ꝓprytissime demonstratio: quãuis sit nõ minus necessarius q̃ sit proprytissima demonstratio: sicut & frequentius dictum est de isto sillogismo. omne animal est substãtia. omnis homo ẽ animal. ergo omnis homo est substãtia. qui sillogism⁹ non ꝓprytissima est demõstratio: & tamen est magis necessari⁹. q̃ sit quecũq; ꝓprytissima demonstratio. ¶ P̃. omnis propositio ꝓprytissime demõstrabilis est dubitabilis per naturam terminorum anteq̃ per demonstrationẽ sciatur: ista ppositio ps scõ posterior. q̃ qõnes sunt equales numero bis que vere scimus: fs planũ est q̃ multe passiões imediate imediatõe cause & subti sint note abſq; omni hesitatiõe per habitudinẽ terminorum: sicut ps de ista ppositione: paralelle non cõcurrunt. ergo tales ppositiones non sunt ꝓprytissime demonstrabiles. & qua rõne vna passio imediata nõ potest proprytissime demonstrari de suo subiecto eadem ratione. nulla passio imediata est demonstrabilis de suo subiecto. & per istud ps q̃d dicendum sit ad questionem propositã. s. quid sit medius in demonstratione potissima siue proprytissime sumpta. q̃ fm premissa dicendus q̃ diffinitio passionis: non quides demonstrande: sed eius que dicit ꝓpter quid demõstrande. & q̃ hoc sit verus pbatur rationibus fortissimis. deinde respondebimus ad rationes in contrariũ factas: & per istas respõsiones respõderi poterit ad quedam argumenta moderno tẽpore adducta cõtra dominũ Egidium & veritatem ipsam. ¶ Prima ratio est talis. accipio demonstrationẽ potissimam habentem omnes ꝓditiones requisitas ad demonstrationẽ stricte acceptam. tunc arguo sic. medium ꝓprytissime & potissime demonstrationis est ꝓpter quid realiter passionis: sed diffinitio passionis demõstrate non dicit ꝓpter quid realiter passionis nisi forte icludendo subiectus. & tunc mediũ icluderet vnam extremitatem: q̃ est inconueniens. ergo precisa diffõ dicẽs quid passionis demõstrate non est mediũ in demõstratione potissima. maior ps p̃mo posterior. q̃ mediũ est causa ꝓpter quã passio realiter iest subiecto. minor vero est nota de se. q̃ diffinitio dicẽs precise q̃d passionis est realiter idem q̃ passio. ¶ P̃. tũc plane sequereẽ q̃ idẽ demonstraretur per idem. ¶ P̃. diffinitio passiõis demõstrabilis habet ꝓpter quid in subiecto: sicut & ipsa passio cum qua realiter idem est. ergo sicut passio est demõstrabilis. ita & eius diffinitio dicẽs quid est demõstrabilis: sed potissima demõstratio habet medium idemonstrabile. ergo &c. ¶ Scõm q̃ volo est q̃ diffõ subiecti. dicens ꝓpter q̃d passionis imediate. non est medium in demõstratione potissima: q̃ illud q̃ non habs ordinem immediatum ad passionem potissime demonstrabilem non est medium in demõstratione potissima. & ratio est. q̃ demõstratio est ex imediatis: sed diffinitio subiecti nõ habs ordinem immediatum ad passionem potissime demonstrabilem. ergo &c. Istam minorem declaro: tum q̃ diffinitio subiecti nõ potest habere imediatum ordinem immediatione cause nisi ad passionem imediatam: fs illa non est demõstrabilis: vt superius probatũ est. ergo &c. tum etiam q̃ idem est ordo diffinitionis subiecti ad passionem imediatas: & ipsius subiecti ad eandem passionem immediatas: sed ordo subiecti ad passiones est ordo subiecti ad illud q̃ recipitur in subiecto: & tunc arguo: diffinitio subiecti: vt fm rationem distincta a subiecto non habs ordinem per modũ subiecti ad passionem immediatas nisi mediante subiecto. q̃ subiectum per modum subiecti immediatius respicit suã immediatam passiones q̃ quodcũq; aliud re vel ratione ab ipso distinctum. ergo subiectum immediatius respicit suã passionem immediatam q̃ faciat diffinitio subiecti. ergo impossibile est q̃ diffinitio subiecti sit medium in demonstratione potissima: accipiendo potissima p̃ ꝓprytissima. si autes accipiatur potissima pro certissima: tũc bene posset esse medium ibi diffõ subiecti. ¶ P̃. notius est fm naturam inesse medio: vel per medius inesse subiecto q̃ inesse subiecto. & dico ineẽ medio. vel per mediũ. q̃ nõ semp in demõstratione potissima passio iest medio: sed quandoq; & forsan vt in pluribus passio. ita iest subiecto per medius q̃ non iest ipsi medio: sicut ps in demonstrationibus mathematicis: & tenent p̃mus locum certitudinis: in quibus passio demõstrata iest subiecto per medium: sed non iest ipsi medio: nam habere tres angulos equales duobus. ita iest triangulo per angulũ extrinsecum q̃ non inest ipsi angulo extrinseco. non enim habere tres suscipitur formaliter in angulo extrinseco: sed nõ est notius passionem demõstrabilẽ inesse prius diffinitioni subiecti q̃ ipso subiecto p̃mo: nec p̃us iesse subiecto p̃mo per diffinitionem q̃ per ipsum met subiectum p̃marium. ergo &c. maior ps ex p̃mo posteriorum: fs minor est nota: tũ q̃ realiter loquẽdo diffõ subiecti & subm & diffinitum sunt idem. & ideo licz diffõ sit maior via pfecte cognitiõis in ordine ad nostrum intellm q̃ sit diffinitus: tñ in ordine ad passiõem realem non vt esse p̃oritas ex nã rei: tum etiã q̃ diffõ subti cuiuslibz scie mathematice sit nobis ignota rõne sue dñe subalis nõ possemus bñe nos aliquas potissimã demõstrationem de passionibus mathematicis. ¶ P̃. esse susceptiuũ discipline demõstratur de homine sicut ꝓpria passio eius: & tñ non per diffinitionem hois tanq̃ per mediũ. ergo in demõstratione potissima nõ est medius diffõ subiecti. ꝓtia ps: sed añs pbo: nã in medio demõstrationis nihil ds poni q̃ nõ sit causa pos-

ſionis:ſz in diffone bo⁹ ponit aliqd qō nō eſt cā eius:qō ē
eē ſuſceptiuū diſcipline.qō pz.qz mā vel corpus vel aliqd
ptinēs ad compoſitū pter aiam itellectuā:nā omne tale ē
pter id qō ē p ſe cā eius: qō eſt eē ſuſceptiuū diſcipline. qō
pz.qz qñ aia nō eſt in corpe:cui.vz.aie ſepate nō ꝓpetit dif
finitio hominis:adhuc aia eſt ſuſceptiua diſcipline.igit ꝛc.
¶ Ꝓ.Iz potiſſima demōſtratio fm diuerſa genera cārum
multiplicet ꝛ diuerſificet:qz potiſſima in gne cāe finalis
eſt q̄ accipit ppriū ꝛ vl⁹ finem: ꝛ illa q̄ ē in gne cāe efficiē
tis accipit ppriū ꝛ adequatū efficiēs:tñ potiſſima ꝛ ſimplr
demrtio eſt q̄ accipit potiſſimā cām formalē.iſtud mani
feſtū eſt ſicut dicit Ar.3°.metaphi.tex.ꝛmenti terty. ma
thematic⁹ de generib⁹ cauſarū ſolū accipit formā: ſz diffō
ſubti nō bz rationē cāe formalis reſpectu ppie paſſionis:
ſz bz rōnē cāe mālis vel efficiētis:ſicut etiā ꝛ ſuū ſubiectū.
q̄ in potiſſima demrtione ſimplr nō pōt eē mediū diffini
tio ſubti. ꝛ ex his dictis elicio vnuz aliud ſatis notabile:q
ſi mediū in ppriſſima ꝛ potiſſima demrtōe deberet eſſe
vel diffō ſubti vel diffō ipſiuſmet paſſiōis demōſtrate.tūc
potius deberet dici diffō paſſionis demrate q̄ ſubiecti.qō
pz.qz bz magis rōnem cauſe formalis reſpectu paſſiōis q̄
diffō ſubti reſpectu eiuſdē paſſionis:ſz vt ſuperi⁹ pbatum
eſt. q diffō paſſiōis demōſtrate nō eſt mediū in demōſtrā
tiōe:ſz diffō pōzis paſſionis dicētis ppter qd ſequētis paſ
ſiones ē mediū in demrtione potiſſima. ꝛ iō cū deuentū
eſt ad paſſionē imediatā que nō bz aliā paſſiōem pōzē eſt
tūc ſtat⁹ in demrtionib⁹ potiſſimis.qz illa paſſio imedia
ta ē idemōſtrabilis demrtione potiſſima. Iz ſit pbabilis
per ſillogiſmū aliquē neceſſarium etiaz a pōzi. ille tamen
non eſt ppriſſima demonſtratio.

Sed dubitaret forte aliqs boni ingenij: ꝛ bene
trib⁹ dubitationib⁹. ꝑma. naz ſi
potiſſimū genus demrtionis eſt p cām formalē quā acci
piūt mathematici nō vr eſſe vez qō ſupi⁹ dcm eſt.mediū
in demrtione potiſſima ē diffō paſſionis ꝓcedētis. ꝛ non
diffō paſſionis demonſtrate.ergo demrtio que accipit ta
lem diffōnē p medio vno accipit cām formalē. qz ꝓcedēs
paſſio non bz reſpectu paſſionis ſequētis rationez cāe for
malis vel efficiētis:nam regula generalis eſt q qñ plures
paſſiones ſunt eēntialr ordinate in codē ſubiecto ſemp po
ſterior ē forma ꝛ pfectio ꝓcedenti paſſioni ꝛ demonſtrāti:
ꝛ ad maiorē euidentiā explicar amplius dubium:nā cum
per angulū extrinſecū ꝓbar triāgulū habere tres ꝛc. que
ritur cuius cāe habeat habitudinē.non.n. pōt dici q bēat
habitudinē cauſe finalis vel efficiētis vel mālis. qz nullo
tali genere cauſaruz vtitur mathematic⁹.item non videt
q habeat habitudinē cauſe formalis.qz cauſa formalis p
ficit formalr illud cui⁹ eſt cā:ſz angulus extrinſecus nō eſt
formalis pfectio eius q eſt bre tres.qz equalitas ad duos
rectos in triāgulo eſt formaliter in trib⁹ angulis itrinſecis
ipſius triāguli:ſz angulus extrinſec⁹ eſt loco ſubiecto par
tiali ab ipſis trib⁹ angulis ꝛ ab equalitate ad duos rectos
diſtinctus.vr ergo q nullo mō poſſit ſaluari q mathema
ticus demōſtret per cām formalē niſi mediū in ſua demō
ſtratione ſit diffō paſſionis demōſtrate.

Secunda dubitatio eſt.qz nō appz rationalis cauſa
ad negandū q ſillogiſmus ꝓcedēs ex ne
ceſſarys a pōzi ꝛ per cām qualis eſt ſillus in quo probatur
imediata paſſio de ſubiecto per diffinitionem ſubiecti nō
ſit ſimplr potiſſima demōſtratio.

Tertia dubitatio quā adduco eſt talis.cū nō
vr ꝛc.q in mathēaticis dif
finitio paſſionis ſit mediū in demrtione.qz mediū dz di
cere cām formalē :ſz talis diffō non dicit cām formalē.er
go nō eſt mediū.diſcurſus bonus.maior eſt manifeſta. mi
nor ꝓbar.qz q nō dicit pdicatū qditatiuū.non pōt dicere
cām formalē: qō qdez nō dicit diffō paſſionis:ſz diffō ſub
iecti.ergo ꝛc. ¶ Ꝓ ro riſtione ad pmuz ꝛ ſcōm dubiū in q
bus videt aliqualis difficultas.noto aliq̄ que faciūt etiaz
pro ſuſtentatione opōis:vt conformiter loquar ad ea que
ſupius dicta ſunt q ſillogiſm⁹ demrtiuus ſumptus: vt di
ſtinguitur ꝓtra litigioſum dialecticū ꝛ falſigraphū bz ma
gnam latitudinē:ꝛ notitia ſciētifica gnata per demrtōez
in ſua latitudine ſumptā: ꝛ vt cōdiſtinguit contra omnes
alios habit⁹ veridicos in.6°.ethicoz bz ſimilr magnaz la
titudinē:ſz ad hoc q aliqs ſillus ppriſſime ſit demrtio:oz
q ſit ex veris ꝛ neceſſarys: q mediū ſit realis cā imedia
ta ꝛ adequata iherentie paſſiōis ad ſubz.ꝛ ex hoc ipſo rea
liter diſtinguit ab vtraq̄ extremitate: ꝛ q ꝛclo non ſit ex
habitudine ſuoz terminoz nota:ſed ex habitudine p̄miſ
ſarū.ꝛ per ꝛſis oz q paſſio ppriſſime demonſtrata nō fa
ciat poſitionē cū ſuo ſubiecto:nec etiam iherentia eius ad
ſuū ſubm inoteſcat ex imediata habitudine ad ipm: ſz ex
imediata habitudie ad mediū qō imediate ieſt ſubiecto.
ſic.n.logtur Ar.de ppriſſima demrtione ſumpta fm q
per ipſaz ſcimus illud qō p̄mo fuit querībile ꝛ dubitabile.
ꝛ gcūq̄ alius ſillus detur quātūcūq̄ ꝓcedat ex veris ꝛ ne
ceſſarys ꝛ cauſis ꝛcluſiōis: dūmō alie ꝛditiones deficiāt:
dico q q̄tuis poſſit ꝓcedi q ſit demrtio ppzie dicta q̄ lati
tudinē bz nō ppriſſime ſumpta.dico ſimilr q multi ſunt
ſillī in ſua vitate magis ſimplr neceſſary ꝛ euidētiores ēt
q̄ ex pōzibus ꝓcedentes:qui tamen non ſunt ppriſſi
me demrtiones.concedo.n.de plano q ſunt multe noti
tie cōplexe p ſillos neceſſarios generate q̄ ſunt magis eui
dētes q̄ notitia gnata per potiſſimā ꝛ ppriſſimā demon
ſtrationē:ſicut quādo concludit pars diffōnis de diffinito
ꝛ ſicut quādo concludit paſſio de ſubiecto.cui⁹ inherentia
ad ipm ſubm nota eſt ex habitudine terminoz:puta para
lellas nō concurrere.dico igitur q ſillogiſmus in quo con
cludit paſſio imediata de ſubiecto p diffōnem ſubiecti ſit
demrtio ppzie ſumpta .put demrtio cōdiſtinguit ꝓtra
genera ſillogiſmoz:ſz ꝓcedat per medium qō eſt cā ꝛclu
ſionis.qz tñ mediū iſtud nō diſtinguit realr ab vtraq̄ ex
tremitate.qz etiaz illa paſſio eſt naturaliter cognoſcibilis
ex habitudine termino:ū.ideo non eſt demonſtratio pro
ppriſſime ſumpta.

Sed in hoc aliqs adhuc dubitaret.nōne magis vi
det euidētiſſima illa demrtio ꝛ per
fectiſſima que ꝓcedit a pōzi p cām.ꝛ eſt potiſſima demr
tio q̄ illa q̄ eſt cognita modicula declaratione tali demr
tiōe nō ita ppzie dicta. ¶ Ad hoc rñdetur.aliqua eē nota
ꝓtingit duplr:vel notitia euidētiozi vel notitia pfectiozi.ꝛ
ita ad ppoſitū dico q ille ſillus in quo pbar ppria paſſio ꝛ
imediata de ſubto aggenerat euidentiozez notitiā.non tñ
pfectiozē: vt ēt pz de iſto ſillo. oē aial ē ſuba. ois hō ē aial.
q̄ ois hō eſt ſuba. ¶ Dis ſtantib⁹ rñdet ad dubia. Et ad p̄m
ꝓcedo q demrtiones mathematice ppzie nō accipiāt ni
ſi cām formalē.item ꝓcedo q diffō paſſionis demrate nō
ſit mediū in demrtione potiſſima:ſz diffō paſſiōis ꝓcedē
tis dicēs ppter qd paſſionis ſequentis demrabilis. ¶ Sz
videndū eſt quō bz diffō habeat habitudinez cāe forma
lis reſpectu paſſionis demrabilis.non eſt ꝑma facie facile
itelligere. ¶ Ad cuius euidentiā ſciendū eſt q multi de
cipiunt facilr.qz q̄tuor genera cauſarū putāt eſſe nimis in
eē idiuiſibili:cū tñ quodlibz gen⁹ cāe habeat magnā lati
tudinē ꝛ diuerſitatē:nam ꝛſiliatiuū ꝛ perſuaſiuū ſunt ifra
ambitū cauſe efficiētis.ꝛ tñ directe nihil ꝓducūt q pertī
neat vel attingat ad effectū ꝓductū.itē vari⁹ modus eſt q̄
mā dr cā mālis reſpectu forme ſubalis. ꝛ quo ſubm ꝓpoſi
tū dr cā mālis reſpectu forme accētalis:tamē qcqd ſit de
alys.dico q gen⁹ cāe formalis vt cōdiſtinguit ab alys ge
neribus cauſarū habet magnam latitudinē:nam aliqd dr

cauſa formalis reſpectu alicuius per modum vnite forma
lis pfectiōis:ſicut albedo reſpectu parietis. Alio modo p
modum repreſentate expreſſionis:ſicut deus dicitur cauſa
formalis exēplaris oīum. ꝛ ſpecies repreſentatiua obti dr
cā formalis obti. 3°.mō dr cā formalis alicui⁹ p modū cu
iuſdā eēntialis coordinatōis pro q̄to vnū quodaz ordine
eēntiali:p̄ſupponit aliud ad ꝑ vt ſit in quodaz 3°.ꝛ hoc nō
ſolū ſicut cā ſine q̄ nō.ꝛ p accētis:ſz p ſe ꝛ eēntialr: ſicut nu
mer⁹ minor.puta binari⁹ bz aliquo mō rōnē cāe formalis
reſpectu nūeri maioris.puta ternary:nō q binari⁹ ſit for
malis pfectiōe ternary: ſz qz quodā ordine eēntiali p ſe ꝛ
nō p̄z accētis ternari⁹ p̄ſupponit binariū. ¶ Tūc ad ꝓpo⁹
dico q diffō paſſiōis ꝓcedētis dicit pp qd cāe formalis in
paſſionib⁹ eēntialr ordinatis in codez ſubto:nō q ꝓcedēs
paſſio ſit formalis pfectio ſupaddita paſſiōi ſequēti:qz fre
quēter potius fit ecōtra:ſz p tāto:qz quodā ordine eēntia
li p ſe ꝛ nō p̄z accētis paſſio ſequēs p̄ſupponit pōzē.ꝛ iſto mō
angulus extrinſecus bz rōnez cāe formalis reſpectu ei⁹ q
eſt bre tres eq̄les duob⁹ rectis.qz eq̄litas ad duos rectos
in trib⁹ angulis p̄ſupponit quodā ordine eēntiali formali:
angulū extrinſecū p ſe ꝛ nō p̄m accētis.

Ad ſecundum dubiū qñ dicit q nō appz cā rō
nalis ad negāduz q ſillus in quo
a pōzi pbar imediata paſſio de ſubto ſit ppriſſime demrta
tio. ¶ Dōm q deceptio puenit circa ꝑ:qz p ppriſſimam
demrtionē multi itelligūt ſillz oibus alys pfectiorem p
fectōe nēcitatis ꝛtie p̄nis ad pmiſſas:ꝛ pfectione cuiuſcū
q̄ cālitatis ꝛ pōzitatis medy ad miorē extremitatē reſpe
ctu paſſionis ōmōſtrate: qō tñ nō ē vez niſi accipiēdo de
mōſtrationē:put eſt quoddā gen⁹ ſillī condiſtinctū ꝑ liti
gioſum falſigraphū ꝛ dialecticuz.ſic.n.gen⁹ ſillogiſmi de
mrtiui eſt pfectiſſimū:ſz vt dcm eſt genus ſillī demrtati
ui bz latitudinē.ꝛ ptinet mltos modos.quoz alīq̄ ſunt p
fectiores ꝛ euidētiores.pauciores tñ cōditiones hītes de
ptinētibus ad demrtionē. ꝛ iō minus ppzie dicūtur de
mrtiones.tamē illas pauciores ꝛditiōes pfectiori modo
reſeruāt ſicut ſillus iſte.oē aial eſt ſuba.ois hō eſt aial.q̄ ois
hō ē ſuba. pauciores ꝛditiōes demrtōis reſeruāt q̄ ſillus
in quo pbar imediata paſſio de ſuo ſubo:tñ cōditionē ne
ceſſitatis quā bz pfectiori mō reſeruat:ſic etiā ſillus in q̄ p
bar imediata paſſio de ſuo ſubo per diffōnē ſubiecti: vel p
diffōnē ipſiuſmet paſſiōis demōſtrate pauciores ꝛditiōes
demrtionis reſeruat q̄ ſillus in quo pbar paſſio de ſubie
cto p diffōnē paſſiōis pōzis adeq̄te mediāte iter ſubiectū
ꝛ paſſiōem q̄ demrtar:tñ ꝛditiones illas q̄ ſillus in quo cō
cludit imediata paſſio de ſubiecto pfectiori mō reſeruat:
q̄ alter in quo pbar paſſio p diffōnē pōzis adeq̄te paſſiōis
Et rōne illarū pluriū ꝛditio⁹.quas bz ſillus in q̄ pbar paſ
ſio per diffinitionē pōzis paſſiōis dr magis ppzie vel pro
ppriſſime demrtio:ſicut.vbi gra.ſupius dcm eſt de diffō
ne ꝛ ppria paſſiōe:qñ vtraq̄ diſtinguit a pdicamēto acci
dētis per ꝓpetere vni ſoli ꝛ ſemp:tñ aliquaz ꝛditōem ſup
addit ppria paſſio q̄ eſt in eē:nā eſſentialis diffō non ineſt:
qz nō eſt accētis:ſz ppria paſſio ieſt:tñ ꝛditiōes cōes diſtin
crioni ꝛ ppzie paſſioni pfectiori mō reſeruat diffō q̄ ppa
paſſio:ſz diffō bz nomē ſpāle:ꝛ ppria paſſio bz nomē vtri
q̄ cōe.ꝛ dr ppriū ꝛ q̄tū ad diffōnē de ppzio fm oēs condi
tiones q̄ pñt dici de ppio magis ppzie.ꝛ dr ppria paſſio. p
priū q̄ diffō.ſic igit dico q ppriſſima demrtio q̄tus ad
oēs ꝛditiones quas Ar.in diuerſis locis ponit de demrta
tione ē illa q̄ bz pro medio diffōnē paſſiōis pōzis lz ſint ali
qui alij ifra ambitū demonſtratiōis cōtenti q ſunt nō mi
nus:imo magis nēcary q̄ ſit demrtio ppriſſime dcā.dico
igit q mediū in demrtiōe potiſſima accipiēdo potiſſi
ma p ppriſſima nō eſt diffō ſubiecti nec paſſiōis demrate
ſz paſſiōis pōzis q̄ eſt cā adeq̄ta paſſiōis ſequentis; ꝛ iſta ē
itentio Ar.vbicūq̄ locut⁹ ē de demrtione potiſſima ſiue
ppriſſime dicta.qz vbicq̄ dicit q mediū demrtiōis ē qō
qd erat eē paſſiōis.ꝛ nō qōcūq̄ qō qd erat eē:ſz q qd eē ta
le q etiā eſt qd ei⁹.ꝛ ponēs exēplū ſemp exēplificat de dif
finitōe pōzis paſſiōis. ſicut vbi gra.qd ē mediū ad demō
ſtrandū eclipſim de luna:iterpoſitio terre.nūc aūt cōſtat
q iterpoſitio terre nō eſt diffō lune:ſz eſt q̄dam paſſio ipſi⁹
lune bntis talē aſpectū ad terrā iterpoſitā:naz p iterpoſi
tionē terre pōt intelligi ꝛ paſſio q̄dā terre:ꝛ paſſio ēt lune:
qz p hoc q terra iterponit variat aſpectus lune ad ſolem
mediante terra.ratione cuius ſegtur eclipſis . ꝛ hoc eſt q
Ariſt.dicit ꝛcludēs 2°poſterioz qd dōm ſit in oibus potiſ
ſimis ꝛ ppriſſimis demōſtrationib⁹.dicit ſic. In oib⁹ ma
nifeſtū ē q idē ſit:ꝛ qō qd eſt.ꝛ pp qd eſt: vt qd eſt defect⁹
lumis in luna:puatio lumis a terre obiectu.ꝛ pp qd ē dfe
ct⁹:aut pp qd luna deficit:pp defectū lumis op⁹ terra.

Ad tertium dubiū dr q eſt ſilē p̄mo. pōt dari tñ
eadē rñſio: ſz melius forte dici pote
rit ad pbationē minoris q ēt diffō paſſiōis dicit cām for
malē:ꝛ qñ dr q diffō dicit formā.qz dicit pdicatū qditatiu
um. ¶ Dōm ē:q p pdicata qditatiua Egidi⁹ non ſolū in
telligit pdicata p̄mi modi:ſed ēt ſcōi modi:ꝛ ita vtraq̄ di
cere pñt cām formalē.q̄re ꝛc. ¶ Sz rñſio data ad p̄m du⁹
ē tutior.accipe q̄ tibi magis lubet.ꝛ ita ſoluta ſūt iſta du⁹.

Sed antequam rñdeā ad argumēta in ꝑrium
facta.dubitaret forte aliqs:qz
tu dicis q ppria ꝛ imediata paſſio pōt demrari p diffōnē
ſubiecti.hoc vr eē flm.qz dicit Egidius in.z.poſt⁹. q cōes
animi ꝛceptiōes:vtputa.oē totū ē maiō ſua pte:ꝛ paralelle
non cōcurrūt:ꝛ illa q̄ ſunt imediata imediatiōe ſubiecti ꝛ
cāe nō pñt demrari.ergo vr tota iſta ſnia eē ꝑ ipm egidiū:
ꝛ forte magis appropināt itēritioni egregij doctoris ſ.pauli
veneti. ¶ Ad hoc rñdeo q dñs egidi⁹ dicit q cōes animi
ꝛceptiones nō pbant aliq̄ demrtione ppriſſime dcā: ſz
tñ alicui q negaret iſta.ꝛ paſſionē imediatam non iherere
ipſi⁹ ſubo ꝛmediate:pōt p aliquē ſillm neceſſariū pbari illi
hoc negāti tñ nulla eſt neceſſitas:cum iſta ſint p ſe nota .ſ.
paſſiōem p̄mā in eē ſubiecto.ꝛ oē totū ē maius ſua pte:ſuf
ficiat hoc mihi q diffō ſubiecti nūq̄ pōt eſſe mediū in po
tiſſima demrtione:ſz ſolū p diffōnē paſſiōis imediate in
qua ſiſtim⁹:q̄uis aliquo pceſſu poſſit pbari paſſionem in
eſſe ſubiecto:ꝛ in hoc tu conſidera.

Nunc reſtat rñdere ad rōnes in principio qōnis
factas que pbāt q diffō ſubiecti ſit
mediū in dcmrtione potiſſima. ¶ Ad pmuz qñ dr paſſio
imediata ſubiecti aut eſt demrabilis aut non ꝛc.dico q lz
ſit pbabilis.de ſubiecto tñ nō eſt ppriſſime demrabilis:
ſicut ſupius dcm. ¶ Ad 2m quādo dr q illa eſt ppriſſima
demrtio in qua ſunt oēs ꝛditiones ꝛc. concedo maiorez
ſz minorē nego:ꝛ ad pbationē dico q de rōne demrtōis
ppriſſime dicte eſt q ſit per cām diſtinctā realr ab vtra
q̄ extremitate.i.a ſubiecto ꝛ paſſiōe demonſtrata. itez q
paſſio demōſtrabilis per mediū non faciat poſitionē cum
ſubiecto nec faciat ꝓpoſitionē notā ex habitudine termi
nozum:quoz vtrūq̄ deficit in ſillogiſmo in quo pbar im
mediata paſſio de ſubiecto ſuo.quare ꝛc. ¶ Ad tertiuz dr
q imediata paſſio eſt ſcibilis per ſillogiſmū aliquez neceſ
ſariū:ſed ex hoc non ſegtur.q̄ per demrtionez ppriſſime
ſumptā.itē etiā ſubſtātia p̄ pōt eē ſillē maxime neceſſari⁹:
non tñ demōſtratio ppriſſime ꝛc.Qz etiā dr q accētium
non eſt diffō ppzie.puto q iſtud ſuperficialr itellectuz ſit
falſum:qz accidentia habent ppzium genus ꝛ ppziam dif
ferentiaz q̄bus poſſunt ppzie diffiniri:ſz qz qditates ppzie
accidentiū:lz nō icludāt de p̄mo itellectu ſubiecta ſua: tñ
icludūt ea in ſuo p̄mario cointellectu ſpālr ſi ſint ppe paſ
ſiones que in ſuo p̄mario itellectu cōcernūt ꝛ coincludūt:

nõ dico icludunt subm. alitid. n. est aliqd in suo pmario intellectu includere alteruz: ⁊ aliud est aliqd in suo cointellectu coincludere alteruz: nã illud qõ includit in pmo itellectu alicui⁹ est ptinẽs ad suã qditatẽ: ⁊ ad suã itrinsecã diffinitiõem: ſz illud qõ est de pmario cointellectu alteri⁹ nõ pertinet ad qditatẽ vel diffõnem itrinsece: sed solum qñ intelligitur qditas. ⁊ dat diffinitio qditatis q̃ tũc oportet q̃ simul cointelligat. ⁊ istud q̃uis itrinsece: nec sit illud: nec aliqd illi⁹. dico igit q̃ accñtia etiaz ppria bñt etiã ppias qditates ⁊ diffõnes: sed qz fm totũ istud q̃ circuncernũt subm. ideo nõ põt diffiniri nisi cointelligẽdo subm: ſz subiectum illã pmariã diffõnem nõ ingredit. veruz est q̃ nos cõsueuim⁹ res ⁊ qditates rez diffinire non solũ p illa que sunt de pmario itellectu: ⁊ itrinseca rei: ſz etiã per illa que de pmario cointellectu sunt: sicut qbus qditas non potest apprehẽdi nec diffiniri nec dari. ⁊ ideo quãdoq̃ miscem⁹. ⁊ illa cointellecta in eoz diffõnib⁹: ⁊ tales sunt diffõnes p additamẽta: sed de B alias videbit. qz nõ modicã difficultatẽ includit. ¶ Ad quartã dico q̃ imediata passio põt pfecte cognosci per aliquẽ sillogismũ: nõ tñ per demõstrationem. ppryssime sumptã: sic etiã ⁊ suba sicut dcñ est supra. ¶ Itẽ dõm est q̃ nõ semp opz q̃ diffõ accñtis sit per additamẽta: nisi velimus ponere in diffõne nõ soluz illa que sunt de itrinseca qditate rei: ſz etiaz oia illa q̃ necessario intelligimus itelligẽdo qditatẽ: qõ tamẽ nõ opz. ſi. n. oporteret semp ponere in diffõne oia illa sine qbus non possum⁹ itelligere qditatẽ: tunc in diffõne cuiusliber subẽ poneret q̃tũ. qz nõ possum⁹ itelligere aliquã qditatem gn p tũc in pspectu nostro sit q̃tũ ⁊ continuũ. ⁊ ideo situe pueniat ex nã potẽtie nostre itellectiue situe ex nã obiecti q̃ obo apprehenso apprehẽdatur pro tũc quoddã aliud. tñ istud aliud nõ est de pmario itellectu ⁊ qditate itrinseca rei: dicit Egidius 2° de aia. in diffõne anime ponit mã affecta accidentibus. ¶ Ad 5ᵐ dico q̃ lz essentialia pncipia qditatis subiecti sint ppter qd passiõis imediate: tñ qz istud ppter qd nõ distinguit realr ab ytraq̃ extremitate: ſz ab altera tñ. itẽ qz ista passio imediata facit po⁹ cũ subiecto. iõ sillogismus in quo ꝛcludit passio imediata per diffõnez subiecti nõ est ppryssima demõstratio. ¶ Ad 6ᵐ iã pz per dicta superius: qz in hac diffõ subiecti nec passionis demõstrate ẽ mediũ: ſz diffõ passiõis mediãtis iter vtcũq̃ terminum: vt patz q̃ rõ est ℨ ipsos. qz diffõ subti magis includit subm de quo pa° demõstrat q̃ faciat diffõ passiõis que est per additamẽtũ includẽs subz. ¶ Ad alias rõnes ⁊ ad auctozitatem Arist. pmo de aia. ꝛmẽto. ii? dr q̃ vtcũq̃ logr ꝛsimilia vba ipse. ⁊ ꝛmentatoz itelligũt q̃ diffõ subti sit medium ⁊ pncipiũ quoddã cõmune ad cognitionẽ pfectã oiuz accñtiũ: ſz mediũ pcise in demrtiõe ppryssima ẽ diffõ passionis mediãte iter vtrãq̃ extremitatẽ. itẽ dici põt q̃ diffinitio subti est mediũ in sillo: quo pbat immediata passio de subo: ſz ille sill⁹ nõ est ppryssime demrtio. ⁊ sic videt interlexisse dñs Egidi⁹ in hac mã: sicut ex doctozib⁹ ozdinis fratrũ beremitarũ sancti Augustini habeo. nec ẽt iste modus defendẽdi doctozẽ fundamẽtalẽ ẽ multuz diuersus ab illo quez imaginat⁹ est sũm⁹ phs magr Nicolet⁹ vnias theatinus in questiõe de medio demõstrationis defensiua veritatis Egidy: ⁊ ipse ad defendẽdam talẽ opionez nõ nisi veritate coactus: vt dr: amicus sortes: amicus plato: ſz magis amica veritas: ⁊ sicut ipse fundamẽtalis phs: ⁊ resolutus est. ita fundatissimũ doctozẽ dominũ Egidiũ romanum semper est secutus: ⁊ satis apparet vt solus sit Nicholetus in ozbe.

Sed in hac qõne ⁊ oppõne dubitat egregius ⁊ multum subtilis Paulus venet⁹: q̃ quãuis ipse sciat opionẽ domini Egidy fundatissimã. ⁊ ipsuz fundatissimũ: vt ipse in 2° posteriozz ait. diuũ Egidiũ e celo nobis missuz fuisse: tamẽ vt melius veritas eluceseret voluit arguere ꝛtra dominũ Egidiũ. Et ppter acumen sui igenij quasi ad aliã opionez declinauit. Argumẽta pauli adducemus. ⁊ illis solonẽ dabimus sectando fũdamẽta doctozis fundamẽtalis. q̃tuoz pncipales rationes adducit. Et pmo arguit sic. q̃ mediũ in demõstratiõe sit diffõ subiecti: nã quelibz diffõ materialis demõstrabilis est per diffõnẽ formalẽ: sed alicui⁹ subti plures sint diffinitões. ergo. minoz pz. etiã maioz scõo de aia. demõstratur diffõ mãlis per formalẽ. ergo ꝛc. ¶ Cõfirmat. qz Azz. 2° posteriozz dicit. diffõ cã ⁊ mediuz idẽ sunt. pmo quelibz diffõ sicut est causa ita est mediũ in demõstratione. nõ. n. Azz. potuisset pmũ modũ nisi voluisset igredi demrtõez. ergo ꝛc. ¶ Scõo breuiter arguit q̃ pma passio alicui⁹ subiecti est demõstrabilis de illo per diffõnez subiecti. qz fm Arist. in phemio metaphice pncipia sciarum specialiũ p̃bant ⁊ demõstrant per metaphicalia: ſz nõ videt nisi p diffinitiões subtozz. ita q̃ non ꝛcurrere. dato q̃ sit ppa passio linearũ palellarũ demõstrabit de isto subo per diffinitionẽ eius. q̃ videt diffõnem subti posse eẽ mediũ inõmõstratiõe potissima. ¶ Tertio arguit q̃ nulla passio ẽ potissime demrtabilis p aliquã passionez abstractiozis gnis. qz nulla õmratio est ex imediatis. ergo ꝛc. ¶ Quarto arguitur q̃ diffinitio subiecti aliqñ ingredit demonstrationez ⁊ nõ ipsa passio. ergo ꝛc.

Ad rationes nostri egregij doctozis Pau. veneti. ¶ Ad p̃ᵐ stãdo in fũdamẽto nro nõ est icõueniẽs q̃ aliqñ diffõ subti sit mediũ in aliq̃ sillo necẽio. q̃ tamẽ nõ erit demõstratio. ppryssime dicta de qua nos itendim⁹. ⁊ ideo nõ est demrtio ista. ppryssime dcã: ſz magis gdã discursus est necessarius. qz opz ad hoc q̃ sit demrtio. ppryssime dcã q̃ mediũ realr distinguat ab aliq̃ extremitate: ⁊ nõ faciat positionẽ cũ subiecto. quo gdẽ caret in hac argumẽtatione re⁰ magri Pauli. ¶ Ad confirmationẽ dr q̃ ẽt diffõ subiecti ꝛcurrit tanq̃ mediũ qõdã cõmune: ſz pcise ⁊ adequatuz mediũ est in demrtione p. ppryssima est diffõ passionis. ¶ Ad 2ᵐ dr. dato q̃ aliqõ pncipiuz possit aliquo mõ pbari: nõ tñ hz ex hoc q̃ possit demõstrari demõstratione ppryssime dicta poterit pbari p aliquẽ sillm similẽ in vtute ipsi ꝛductioni. quare ꝛc. ¶ Ad 3ᵐ dr q̃ est necessariũ q̃ determinatio fiat per res alteri⁹ generis: vt pz. ergo nõ ex imediatis negat ꝛsia. ¶ Ad 4ᵐ ⁊ vltimuz dr si bene notasti q̃ in pncipio qõnis ⁊ in corpore qõnis q̃ sunt alique passiões que actualitatez ꝛportant in subiecto vt motus circularis ipsi celo: ⁊ calefactũ ipi igni: alie aũt que dicũt aptitudinẽ ⁊ non actuz. qz tunc habere nõ possum⁹ perfectã de ipsa. qz semp expectaret aliq̃ alia notitia si diceret actũ ⁊ eẽ exntie diceret. ⁊ iõ illa passio dicit eẽ essentie ⁊ non existentie non facit ppositionem contingentem ſz necessariam.

Sed insurgũt quedã argᵗᵃ moderna. Et p̃ᵐ est istud. assumẽtes dcñ Azz. 2° metaphice. textu ꝛmẽti. 4. vbi hz q̃ vnũ qd̃q̃ maxie ipz alioz ẽ p qõ alus iest vniuocatio: ex isto dicto vult pbare q̃ non repugnat primã passiõez demrtari p diffõnẽ subiecti. assumat ergo ista maioz illud qõ est pncipium ⁊ cã alicuius q̃ sint talia est maxime tale: ſz diffõ subiecti est pncipium et cã vt sint media ⁊ pncipia demrtiua. q̃ diffõ subti est maxime pncipiũ. pbat. qz quãto aliqd magis appropinquat ad diffõnẽ: tãto magis hz rõnem demrandi in passionib⁹ realr ozdinatis: quãto passio est poz: tãto est rõ demõstrãdi: ⁊ quãto posterior: tãto minus demõstrabilis. Qõ nõ est nisi qz quelibz talis accedit vel recedit ab illo qõ est maxime rõ demõstrãdi: qualis est rõ seu diffõ subiecti. Scõa rõ est talis. Quecũq̃ sunt pncipia eẽndi subiecti habentis passiões sunt pncipia iberentie illarũ passionũ: sed quecũq̃ sunt pncipia iberentie passionũ sunt pncipia cognoscendi respectu illarũ. talia aũt sunt illa q̃ exprimunt p diffinitionẽ subiecti. ergo diffõ subiecti est pncipium cognoscẽdi respectu passionũ: sed hec nõ est nisi in demrtione potissima. ergo ꝛc. maioz pz. etiã minoz ex qbusdaz pssuppositis. Tertia rõ est ista. psupponẽdo q̃ sola ppositio imediata est idemonstrabilis. imediata aũt est duplex. quedã imediatione subiecti: quedã imediatione cãe. ⁊ cũ illa que est imediata subiecti nõ sit simplr imediata. qz aliqua ppositio dat iter cuius subiectũ ⁊ predicatũ nõ est mediũ in ratione. ⁊ quãdo põt esse aliqõ mediũ in rõne cause: ⁊ cũ immediatio cause sit semp imediatio excludẽs simplr oẽm mediationẽ ⁊ nõ illa imediatio que est subiecti. Ex hoc arguitur sic. ppositio imediata est idemõstrabilis. ⁊ mediata demõstrabilis. ergo quãto aliqd est imediatius tanto ĩdemõstrabilius: ⁊ quãto mediatius tãto demõstrabilius: ſz nulla ppositio in qua predicat passio de subiecto ẽ simpliciter imediata: ſz mediata q̃ demonstrabit. Et vlterius segtur q̃ si aliqua ppositio in qua predicat secũda passio de subiecto demonstret per primã passionẽ cum ppositio in qua pdicatur pma passio de subiecto nõ sit simplr imediata poterit habere euidentiã ex alio. hoc ex diffinitione subiecti. ⁊ ita pma passio seu diffinitio eius nõ demonstrabit simplr passionẽ scõam nisi resoluat in diffinitionẽ subiecti ⁊ demonstret per illã. hec sunt motiua cuiusdã subtilis metaphysici. Ad quẽ respõdere possum⁹ ſz fundamẽtum questionis nostre. ¶ Ad pmũ dicit ad maiorẽ quando dr illud qõ est pncipium ⁊ causa alicuius ꝛc. Ista maioz sic absolute itellecta est falsa. qz materia est pnmum ⁊ causa aliozũ q̃ sint corruptibilia ⁊ corrumpantur. ⁊ tamẽ materia non est maxime corruptibilis. imo non corrumpitur nisi per accidens vel subiectiue. ¶ Ad minorẽ etiaz dici potest q̃ diffinitio subiecti ẽ causa cognoscẽdi omnia accidentia perfecte: sed non est pncipium precise adequatum ⁊ ppriũm: sed magis quoddaz commune pncipium: sed diffinitio passionis est pncipium ⁊ medium adequatũ passionis: que quidem demonstrat inesse subiecto per talem diffinitionez. vnde nota pro multis verbis que includuntur in pma ratione contra dominuz Egidium q̃ quãuis possit pbari passionem pmam de subiecto: tamen illa nõ potest esse aliqua demõstratio. ppryssime dicta: ⁊ quãdo dicitur q̃ alacen demõstrat istam. omne totum est maius sua parte. dicitur q̃ hec non est demonstratio ppryssime sumpta de qua nos loquimur. imo ad hoc q̃ aliqd demonstretur oportet q̃ non sit per se notũ ex hitudine terminozum: ⁊ q̃ intentio vnius distinguatur realiter ab intentione alterius. quod non est verum hic. qz intentio totius non distinguitur realr ab intentione partium. ⁊ similiter quando probatur primam passionez de subiecto per diffinitionem eius non distinguitur realiter a pma passione. immo sunt idez realiter: distincta tamẽ ratione. igitur non potest esse ppryssima demonstratio. quare ꝛc. ¶ Ad scõm dicitur q̃ quecunq̃ sunt principia essendi sunt principia cognoscendi. concedo istam non absolute sed cõtracte. i. sunt principia cognoscendi aliquo modo: non tamen precise perfecte: sed diffinitio passiõis est illa que perfecte est principium adequatum cognoscendi. Et ad minorẽ dicitur. dato q̃ sit causa iberentie passionũ: non tamen perfecte est causa cognoscendi. concedo etiam conclusionem q̃ diffinitio subiecti est principium cognoscendi cõmune: nõ tamen adequatum: sed est ipsa diffinitio priozis passionis: sed negat illud quod postea ifertur. ſ. q̃ hoc non est nisi in demonstratione potissima. ¶ Ad tertiam ⁊ vltimaz dicit. dato q̃ habeat causam. tamen adhuc non est demõstrabilis demonstratione ppryssime dicta. primo quia est per se nota. secũdo. qz non distinguitur realiter ab ytraq̃ extremitate. tertio. qz positionem facit cum subiecto que omnia sunt contra fundamenta nostre positionis: tamen potest probari per aliquem sillogismuz: qui tamen nõ erit demonstratio propryssime sumpta: sed ipsa diffinitio passionis pozis erit mediũ in demrtione potissima. q̃re ꝛc.

¶ Explicit qõ de medio demõstratiõis ordinata: atq̃ hinc inde a probatis auctozibus: collecta per me fratrez Augustinuz de biella de Mescbiatis: ordinis Augustinienſis lectozẽ in conuẽtu Patauino fratz beremitarum.

¶ Sit deo laus ⁊ Diuo Augustino pñi beremitaz.

Qlia in omnib⁹ libris domini Egidy romani quedam ambigue ⁊ auree dubitationes mouent ac solones dignissime ex radicum viscerib⁹ educte dantur. itaq̃ vo lui iuxta mei ingenioli vires tabulam elẽcbo ruz diui Egidy romani coordinare. pciosaq̃ dubia hinc ⁊ inde colligere: vt pma fronte querẽti occurrant.

¶ Incipiunt dubia secũdi libri.

¶ Be responsione autem.

Tabula

¶ Et sic est finis tabule ꝑmi ⁊ secundi libri elenchorũ de aureis dubys: collectis per Venerãdum fratrem Augustinũ de Meschiatis de bugella. Lectorem in conuentu Padue ordinis heremitarũ. Ad laudem dei ⁊ gloriose Marie virginis.

¶ Venetys mandato ⁊ expensis Nobilis viri Dñi Octauiani Scoti ciuis Modoetiensis. Per Bonetuz Locatellum Bergomẽsem. 8°. Idus februarij. 1496.

¶ Nicolaus Tellucius de sancto Miniate
Ad lectorem.

Huc huc ĩtrepidi iuuenes: has currite ad vndas
His date mellifluis colla terenda iugis.
Hic est Aonidũ fons: quem cecinere poete.
Hic sapide: hic dulces: mente bibunt aque.

Registrum